

**BREVIARUM
SANCTAE
LUGDUNENSIS
ECCLESIAE.
PRIMAE...**

*Lione Diocesi, Demasso,
Mathieu Ogier

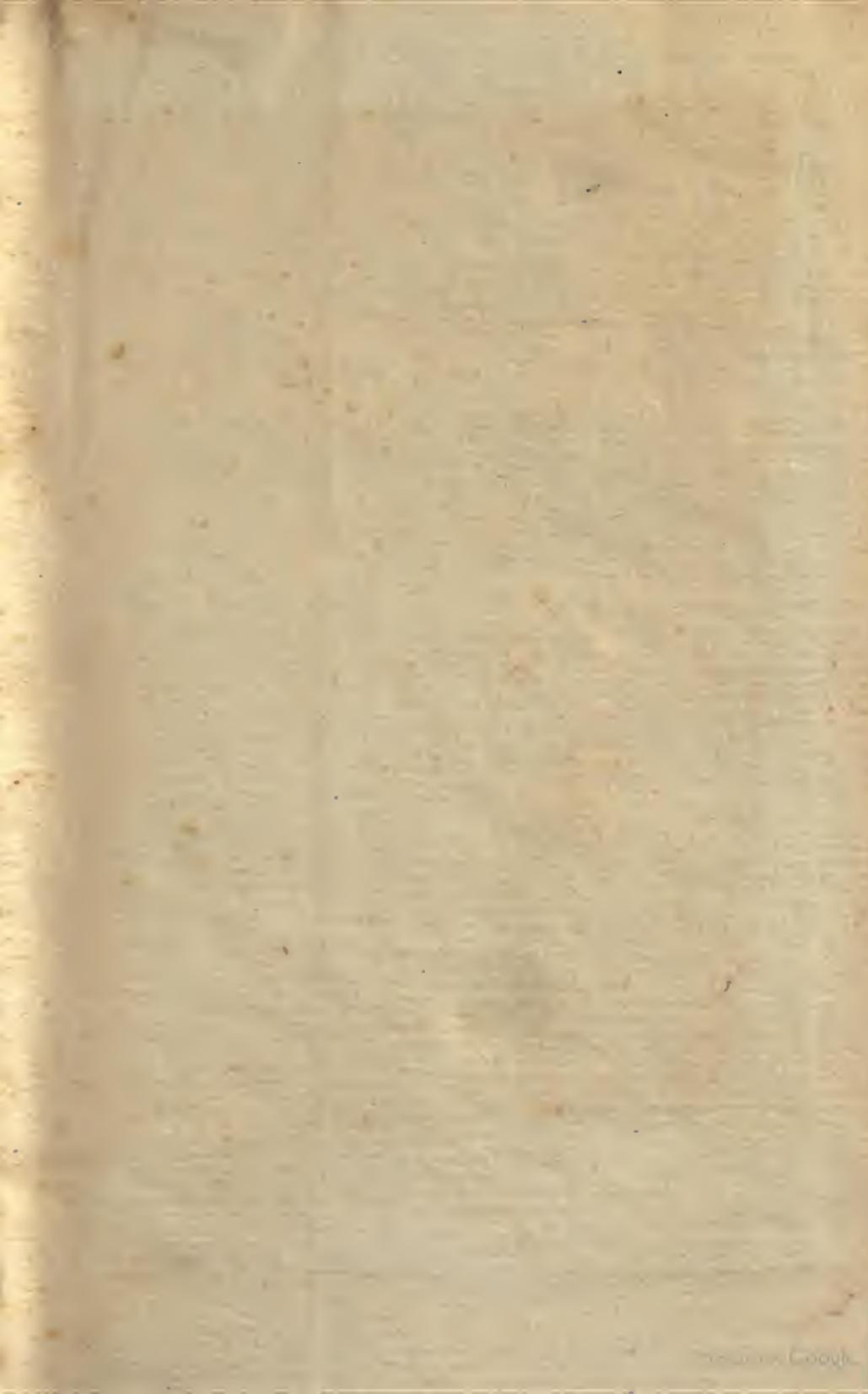

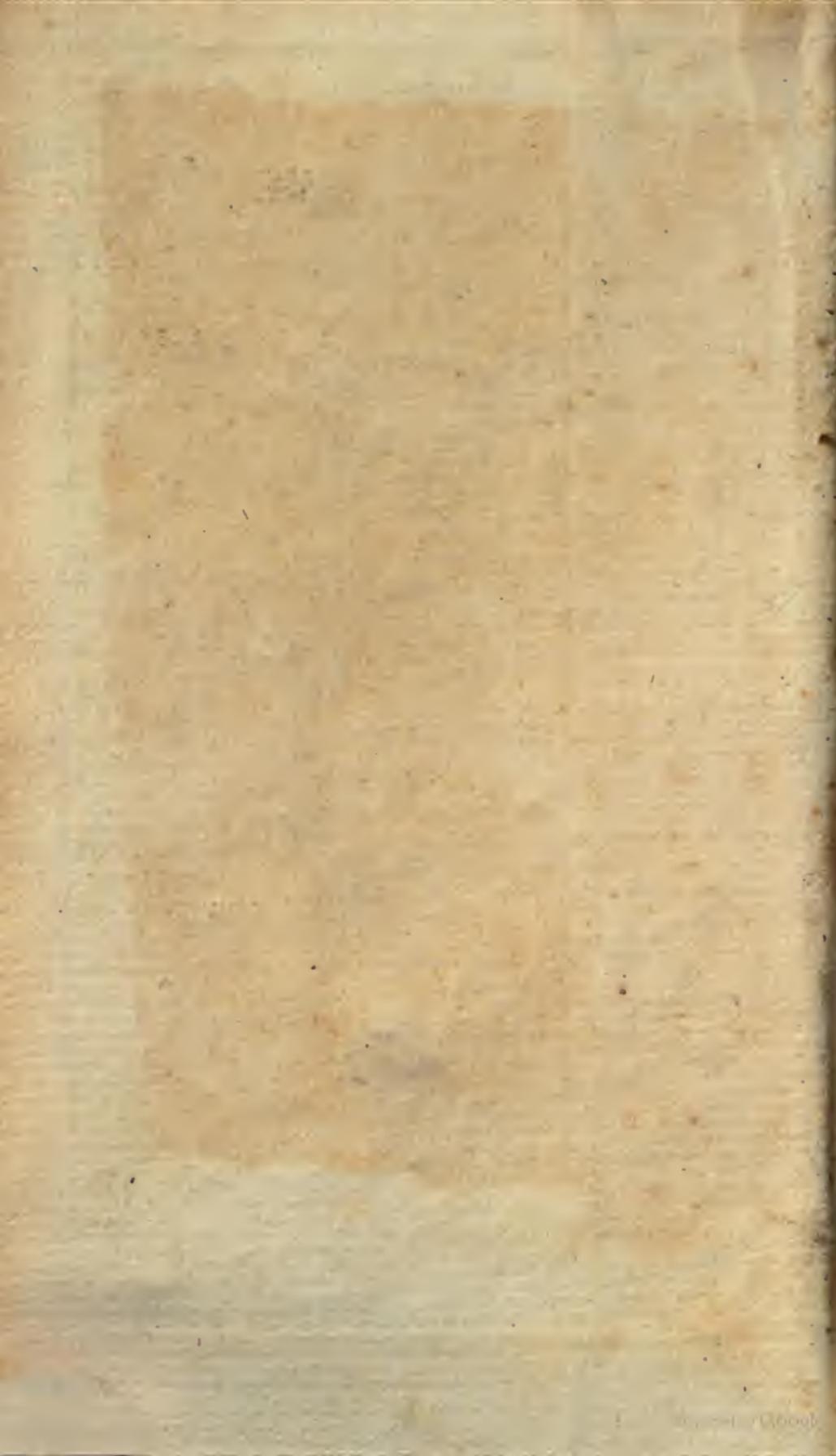
32

4 B

21

BIBLIOTECA V. M. MANUELE
FONDO FIRENSE

BREVIARIUM
sanctae Lugdunensis Ecclesiae
Primae galliarum Sedes.

Primo Sanctorum et Primo Martyrum
Primum Lugdunensis Ecclesiae gloratur Tutelaribus.

Faint text or markings at the bottom of the page, possibly a signature or date.

BREVIARIUM
S A N C T Æ
LUGDUNENSIS
ECCLESIAE.

PRIMÆ GALLIARUM SEDIS.
P A R S V E R N A .

LUGDUNI,

Ex Typographia. P. VALFRAY, & Veneur

Apud { JOANNEM BAPT. DE-VILLE. } in
 { ET } Mercato-
 { PETRUM VALFRAY, } rio.

M. D C. X C I I I .
C U M P R I V I L E G I O .

CAMILLUS
DE NEUVILLE

DEI ET SANCTÆ SEDIS
Apostolicæ gratiâ, Archiepiscopus &
Comes Lugdunensis, Galliarum Pri-
mas, Rectorum ordinum Commen-
dator, Lugduni Prorex, &c.

CLERO LUGDUNENSI
salutem in Christo IESU.

*EX QUO ad hujus diœcesis guber-
nationem vocavit nos benignitas Dei;
Eò consilia omnia Referenda esse cen-
suimus, Ut si quid Lugdunensi Eccle-
siæ de pristino splendore forsân decessisset, ad eam
quasi postliminiò rediret totum. Quocirca occa-
siones, ad suas eidem Ecclesiæ prerogativas constan-
ter asferendas, cum oblata fuerunt arripuimus: id-
que studuimus, non solum ut commune sibi cum
nonnullis aliis Ecclesiis nomen Primatialis re-
tineret; sed etiam ut juris à quo ceteræ regni Ec-
clesiæ sunt exclusæ; possessionem ordinariâ Primat-*

tûs functione tueretur. Eodem perçinet quod cum anno labentis seculi quinto supra quinquagesimum D. D. Decanus & Canonici Comites, nostræ Cathedralis Ecclesiæ; Caterorumque Collegiorum hujus urbis Canonici: nobis exposuissent novam Breviarii ad usum Lugdunensis hujus diaceseos, Editionem necessario curandam videri: tum ut id genus librorum qui perrari erant, occurreretur inopiæ: tum ut errata quæ in postremas editiones irrepsissent emendarentur. Continuo Prima convocavimus prædictarum Ecclesiarum capita, ad omnes vias quibus ad id perveniri posset indagandas; virosque nostrorum Rituum & morum consultos, ei Breviario corrigendo & in meliorem redigendo formam jam tum præfecimus. Quæ verò consuetudo psallendi memoriter, apud nos multis jam seculis viguit, Breviarium istud diu remorata est; mature ponderatum fuit quid addendum quid detrahendum; libratis tandem momentis divinum hoc opus perfectum, est, & Cleri nostri expectationi factum est satis.

CUMQUE idem Clerus hujus Breviarii sic absoluti typos novos deposceret: nobis illud prælegi placuit. Exinde quaesivimus ab iisdem D. D. Decano & Canonicis Comitibus, nostræ Cathedralis Ecclesiæ, quis illorum sensus, quodve judicium? illorum tandem suffragiis ultro adhesimus, fecimusque ac facimus potestatem præli, pro ea quâ fungimur Pontificis auctoritate.

VOLUMUS

VOLUMUS autem & precipimus ut ij omnes qui anteâ recitabant & in posterum recitabunt Officium Lugdunense ; hoc utantur Breviario & non antiquo.

PORRO cum in Rubricis, Psalmi Pœnitentiales & Litanie Sanctorum præscribuntur ad recitandum statis diebus ; erga illos qui privatim recitant ; id consilii solum non præcepti vim obtinere declaramus. At eodem præcepti modo retineri volumus in Choro , quo hætenus observata sunt.

DATUM in Castro nostro de Neuville ad Ararim propè Lugdunum. die vigesima quarta Octobris anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo.

CAMILLUS, Archiepiscopus Lugdunensis.

Per Illustrissimum & Reverendissimum D. Dominum Archiepiscopum Præfatum.

B A S S E T.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas & quinquaginta; & diem unum; dies verò trecētos sexaginta quinque, & ferè sex horas; tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De Anni correctione, Ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano.

Quod dictum est, Annum continere trecētos & sexagintaquinque dies, & ferè sex horas, intelligendū est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiat.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas; & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum resti-

tuit in pristinam sedem, à qua jam à Concilio nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. precedendo recesserat, quod à Concilio ad xij Kal. Aprilis fuerat constitutum, & xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, & rationem, qua cavetur, ut in posterum & Æquinoctium vernum, & xiv. Luna Paschalis à propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij. Kalend. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mensè Octobris ipsius anni 1582.

eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne à xij. Kalend. Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse, voluit annu. 1600.

anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, ceteris; non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus verò quisque ceteris esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissextilis non sint, anno verò 2000 more consueto dies Bissextus intercalatur, Februarii dies 29. continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexto diem in quadringentis quibusque annis perpetuò conservaretur.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tempora celebrantur quarta & sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ Quando Celebrari non possint, juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, & à Feria quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusivè, sancta Synodus solemnitates nuptiarum prohibet. In aliis verò temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

De cyclo Decennovennali Aurei numeri.

Cycclus decennovennalis Aurei numeri, est revo-

lutio numeri 19. annorum ab 1. usque ad 19. qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia: Anno 1577. numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1. anno sequenti 1678. est 2. & ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19. qui Aureus numerus cadet in annum 1595. post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596. Aureus numerus sit rursus 1. & anno 1597. sit 2. &c.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582. inclusivè, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582. reperietur hoc modo.

15. 16. 17. 18. 19. 1. 2. 3. 4. 5.
6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

Anno 1582. tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6. secundus autem, qui est 7. sequenti anno 1583. & ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in què annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

DE EPACTIS, ET
Noviluniis.

Epacta nihil aliud est, quàm numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365. annum communē Lunarem dierū 354. superat: ita ut Epacta primi anni sit 11. cū hoc numero annus Solaris communis Lunare annum communem excedat: atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11. diebus prius, quàm anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22. cū eo anno rursus annus Solaris Lunarem annum superet 11. diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22. ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3. quia si rursus 11. dies ad 22. adjiciantur, efficietur numerus 33. à quo si rejiciantur 30. dies, qui unam Lunationem Embolismicalem constituūt relinquuntur 3. atque ita deinceps Progrediūtur enim Epactæ omnes per cōtinuū augmentum 11. dierum, abjectis tamen 30. quando rejici possunt. Solūm quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19. respondentem, quæ est 29. adduntur 12. ut abjectis 30. ex composito numero 41. habeatur rursus Epacta 11. ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Em-

bolismica, currente Aureo numero 19. sit tantum 29. dierum. Si enim 30. dies contineret, ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19. annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, cōtingerentque uno die tardius quàm ante 19. annos. De qua re, plura invenies in libro novæ rationis restituendi Calendarij Romani. Sunt autē novendecim Epactæ, quot & Aurei numeri, respondebātque ipsis Aureis numeris ante Calendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Calendarii correctionem.

Aur. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
Epact xj. xxi. liij. xliij. xxv. vi. xvij

8. 9. 10. 11. 12. 13.
xxviii. ix. xx. i. xij. xxiiij.

14. 15. 16. 17. 18. 19.
iv. xv. xxvi. vii. xviii. xxix.

Quia verò cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cū Novilunia post 19. annos Solares non præcisè ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus

Clus 19. Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, & dictarum 19. Epactarum, utamur 30. numeris Epactalibus ab 1. usque ad 30. ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc * propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30. Epactis respondent decem & novem Aureis numeris variæ decem & novem Epactæ, prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem & novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11. adduntur quæ semper 12. illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19. ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero. 1. ob rationem paulo antè dictam: Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, & Epactas inter se respondentes ab anno correctionis 1582. post deductionem x. dierum, usque ad annum 1700. exclusivè. Quamvis autem vulgares Epactæ mutantur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutantur sunt unà cum Aureo numero, in cuius locum hæ nostræ Epactæ succedant.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis. 1582. (de-

tractis prius decem diebus) usque ad annum 1700. exclusivè.

*Aur.n. 6. 7. 8. 9. 10. 11.
Epact. xxvj. vij. xvij. xxix. x. xxj.*

*12. 13. 14. 15. 16. 17.
ij. xij. xxiv. v. xvj. xxvij.*

*18. 19. 1. 2. 3. 4. 5.
viij. xix. i. xij. xxij. iv. xv.*

Itaque si Epacta quoque anno proposito inveniendæ sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in interiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certè hoc signum * Ubi ergo illa Epacta vel signum* in Calendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, à quo usus tabellæ incipit, & secundum Aureum numerum sequenti anno, &c. Eodè modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuatur illi anno à quo ejus usus incipit, & secunda Epacta sequenti anno, &c.

ā y Exera

Exemplum Anno correctionis 1582. Aureus numerus est 6 nempe primus primæ tabellæ; cuius usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582. detractis prius x. diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvj. quæ sub Aureo num. 6. collocatur: fietque Novilunium die 27. Octobris & 26. Novembris, & 25. decembris. Item anno 1583. jam correcto Aureus numerus est 7. cui in eadem tabella supposita est Epacta vij. quæ toto eo anno in Calendario Novilunia indicabit: ut in Januario die 24. in Februario die 22. in Martio die 24. &c.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius x. diebus) usque ad annum 1700 exclusivè.

cbfAlfedlclA gftelcb A
 1gl 1bl 1dl

gledclbfgfeldlbAiglfld
 fl 1Al 1cl 1el

Usus hujus tabellæ hic est. Anno correctionis 1582. post Idus Octobris (detractis prius x. diebus) tribuatur littera c, primæ cellulæ, & sequenti anno 1583. littera b, secundæ, & anno 1484. dentur litteræ A g, tertiæ cellulæ, & sic deinceps aliis annis ordine alia

cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescunque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit, quam annus 1700. dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si verò duplex, Bissextilis: & tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario à principio anni usque ad Festum S. Mathiæ Apostoli; inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni. Exempli gratiâ; Sit inveniendâ littera Dominicalis anno 1587. Numerâ ab anno 1582. quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587. tribuendo singulis cellulis singulos annos: (computando geminas litteras quascunque, superiorē & inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587. in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investigandâ littera Dominicalis anno 1616. Numerâ ab anno 1581. ut dictum est, usque ad annum 1616. redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras, c, b. septimo loco positas, Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera

littera occurrat, superiorque littera c, Dominicam diem indicabit à principio anni illius usque ad festum sancti Mathiæ, inferior autem b, in reliqua parte anni.

DE INDICTIO NE.

Indictio est revolutio 15. annorum ab 1. usque ad 15. qua revoluzione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli à Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in Diplomatum, & scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est: initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella indictionis ab anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.
2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Nam si anno 1582. tribuas primum numerum, qui est 10. & sequenti anno 1583. secundum numerum, qui est 11. & sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quoriescumque eam percurrens, cadet annus pro-

positus in Indictionem, quæ quaeritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni, Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proximè succedit xiv. Lunæ primi mensis; (is verò apud Hæbræos vocatur primus mensis, cujus xiv. Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21. mensis Martii contingit, vel propius ipsum sequitur; efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, & ab ea in Calendario notata inter diem octavum Martii inclusivè, & quintum Aprilis inclusivè (hujus enim Epactæ xiv. Luna cadit vel in diem Æquinoctij verni, id est, in diem 21. Martij, vel cum propius sequitur) numerentur inclusivè deorsum versus dies quatuordecim, proximus dies Dominicus diem hunc xiv. sequens (necum Judæis conveniamus, si fortè dies xiv. Lunæ caderet in diem Dominicum) sic dies Paschæ.

Exemplum. Anno 1605. Epacta est x. & littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactum x. inter diem 8. Martii, & 5. Aprilis inclusivè positam esse è regione diei 21. Martii, à quo inclusivè si deorsum versus numerentur 14. dies, in-

à 6 venie

veniemus xiv. Lunam die 3. Aprilis, quæ est Dominica, cum è regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrât die xiv. Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv. Lunam, nempe ea quæ è regione diei 10. Aprilis collocatur : atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10. April. Itē anno 1604. Epacta est xxix. & duplex littera Dominicalis d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix. quæ è regione diei 1. Aprilis ponitur inter diem 8. Martii. & 5. Aprilis inclusivè, numerentur dies 14. cadet xiv. Luna in diem 14. Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14. Aprilis, id est, post xiv. Lunam collocata est è regione diei 18. Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18. Aprilis.

Cæterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur. compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, & nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulæ accipiatur Epacta currens, & in linea litterarum Dominicaliū sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem : ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur è regione Epactæ currentis,

assumenda sit eadem littera Dominicalis proximè inferior. Nam è regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum. Anno 1606. Epacta est xxi. & littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A. quæ primò infra Epactam xxi. occurrit, reperietur è regione hujus litteræ Dominicalis Septuagesimæ die 22. Januarii, dies Cinerum 8. Februarii, Pascha 26. Martii, Ascensio Domini 4. Maii, Pentecostes 14. Maii, & festum Corporis Christi 25. Maii. Dominicæ autem inter Pentecosten & Adventū eo anno erunt 28. & Adventus celebrabitur die 3. Decemb. Et sic de cæteris. Item anno 1605. Epacta est x. & littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur è regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proximè infra Epactam invenitur, è regione cujus invenies Septuagesimam die 6. Februarii, diem Cinerum 23. Februarii, Pascha 10. Aprilis, &c.

Notandum autē est, quòd quemadmodū in anno cōmuni, cadente littera Dominicali è regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus : ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarū litterarum Dominicalium tunc curren-

tium

tium è regione Epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proximæ inferiores, ut Festa mobilia inveniatur.

Ex tabula verò Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litteræ Dominicalis currentis quaratur Epacta currens Nam è directo omnia Festa mobilia deprehenduntur. Ut anno 1609. in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis è regione Epactæ xxiv. quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die. 15. Februarij, dies Cinerum 4. Martij, Pascha 19. Aprilis, &c.

Sed siue antiqua, siue nova tabula Paschali utamur, inveniendæ sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimium currit post festum S. Mathiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc aut illo Festo indagando accipiendæ sit: ita tamen, ut Septuagesimæ, & dici Cinerum iuvetæ in Januario aut Februar. addatur unus dies. Quod idè fit, quia ante diem sancti Mathiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Kalèdario posteriorem semper sequitur: post festum autem S. Mathiæ in Febuario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita dies 24. Februarii dicatur

25. & dies 25. dicatur 26. &c. Quòd si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendū est, quia tunc & littera posterior currit, & dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Febuario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, nō inveniretur rectè Septuagesima in anno Bissextili currente Epacta xxiv vel xxv. & littera Dominicali d, c, ut in secundo ac tercio exèplo perspicuum fiet pro annis 4088. & 3784. exempli gratia Anno 2096. Bissextili, Epacta erit v. & litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuages. die 11. Febr. & dies Cinerum, 28. Febr. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12. Febr. quæ est Dominica, & dies Cinerum in diem 29. Febr. quæ est Feria quarta. Pascha autem, & reliqua Festa in eos dies cadent, qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088. Bissextili Epacta erit xxiv. & litteræ Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21. Februarij, & si addatur unus dies, cadet in diem 22. Febr. quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10. Martij: quare nihil additur, &c. Rursus

anno.

anno 3784. Biffextili, Epacta erit xxv. & litteræ Dominicales d, c. ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuagesima die 1. Februarij, hoc est, addita 1. die 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendū esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv. & xxv. littera d, indicet Septuag. die 15. Febr. quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25. Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22. Febr. celebranda sit, ut liquidò constat, si à die Paschæ, Dominicæ retrò numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porrò tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præpositis Aureos numeros eodem ordine quo ante emendationem Calendarij collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco à nobis factum est, ut Pascha, cetera que Festa mobilia, à Concilio Nicæno usque ad annum 1582. quilibet indagare possit. Eodem autē prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa

hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7. & littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7. in sinistro latere accipiatur, & prima littera d, infra eum occurrens, reperietur è regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1. Februarij, dies Cinerum 18. Februarij, Pascha die 5. Aprilis, &c.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreae Apostoli, nempe à die 27. Novembris inclusivè usque ad diem 3. Decembris inclusivè: ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Calendario à die 27. Novembris usque ad diem 3. Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2. Decembris; quia ibi est littera, g, in Calendario, &c.

Ad finem tandem tabularum Paschaliū apposita est tabula temporaria multorum annorum, è regione quorum omnia festa mobiliaveniuntur: quæ quidem tabula ex tabulis Paschaliibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA.

Agnus domi.	Cyclos Eius Numerus.	Littera Dom.	Septagesima.	Dies Centesima.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominica post Pentecostes.	Prima Dominica Adventus.
16	xxix	c	Ian	Febr.	Mar.	Apr.	Maij	Maij	18	19 N
5	xxviii	d	18	4	22	30	10	21	28	30
	xxvii	e	19	5	23	1Mai	11	22	28	1.D.
13	xxvi	f	20	6	24	2	12	23	28	2
2	xxv	g	21	7	25	3	13	24	28	
	xxiiii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xxiii	b	23	9	27	5	15	26	17	27. N
	xxii	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xxi	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xx	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xix	f	27	13	31	9	19	30	27	1.D.
15	xviii	g	28	14	1Apr.	10	20	31	27	1
4	xvii	A	29	15	2	11	21	1.Lu.	27	3
	xvi	b	30	16	3	12	22	2	26	27. N
12	xv	c	31	17	4	13	23	3	26	28
	xiiii	d	1Feb.	18	5	14	24	4	26	29
1	xiii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	xii	f	3	20	7	16	26	6	26	1.D.
	xi	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	x	A	5	22	9	18	28	8	26	3
	ix	b	6	23	10	19	29	9	25	27. N
6	viii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	vii	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	vi	e	9	26	13	22	1.Lu.	12	25	30
	v	f	10	27	14	23	2	13	25	1.D.
11	iiii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	iii	A	12	1Mar.	16	25	4	15	25	3
19	ii	b	13	2	17	26	5	16	24	27. N
8	i	c	14	3	18	27	6	17	24	28
	xxv	d	15	4	19	28	7	18	24	29
	xxiiii	e	16	5	20	29	8	19	24	10
	xxiii	f	17	6	21	30	9	20	24	1.D.
	xxii	g	18	7	22	31	10	21	24	2
	xxi	A	19	8	23	1.Lu.	11	22	24	3
	xx	b	20	9	24	2	12	23	23	27. N
	xxix	c	21	10	25	3	13	24	23	28

T A B U L A P A S C H A L I S.

<i>Littera Domi.</i>	<i>Cyclus Epactarum.</i>	<i>Septu- agesima.</i>	<i>Dies Cinerum</i>	<i>Pascha.</i>
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18. Jan. 25. Jan. 1. Febr. 8. Febr. 15. Febr.	4. Febr. 11. Febr. 18. Febr. 25. Febr. 4. Mar.	22. Mar. 29. Mar. 5. Apr. 12. Apr. 19. Apr.
	23. 22. 21. 20. 19. 8. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19. Jan. 26. Jan. 2. Febr. 9. Febr. 16. Febr.	5. Febr. 12. Febr. 19. Febr. 26. Febr. 5. Mar.	23. Mar. 30. Mar. 6. Apr. 13. Apr. 20. Apr.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20. Jan. 27. Jan. 3. Febr. 10. Febr. 17. Febr.	6. Febr. 13. Febr. 20. Febr. 27. Febr. 6. Mar.	24. Mar. 31. Mart. 7. Apr. 14. Apr. 21. Apr.
	23. 22. 21. 20. 9. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21. Jan. 28. Jan. 4. Febr. 11. eb. 18. Febr.	7. Febr. 14. Febr. 21. Febr. 28. Febr. 7. Mar.	25. Mar. 1. Apr. 8. Apr. 15. Apr. 22. Apr.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22. Jan. 29. Jan. 5. Febr. 12. Febr. 19. Febr.	8. Febr. 15. Febr. 22. Febr. 1. Mar. 8. Mar.	26. Mar. 2. Apr. 9. Apr. 16. Apr. 23. Apr.
	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23. Jan. 30. Jan. 6. eb. 13. Febr. 20. Febr.	9. Febr. 16. Febr. 23. Febr. 2. Mar. 9. Mar.	27. Mar. 3. Apr. 10. Apr. 17. Apr. 24. Apr.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24. Jan. 31. Jan. 7. Febr. 14. Febr. 21. Febr.	10. Febr. 17. Febr. 24. Febr. 3. Mar. 10. Mar.	28. Mar. 4. Apr. 11. Apr. 18. Apr. 25. Apr.
	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	25. Jan. 31. Jan. 7. Febr. 14. Febr. 21. Febr.	10. Febr. 17. Febr. 24. Febr. 3. Mar. 10. Mar.	28. Mar. 4. Apr. 11. Apr. 18. Apr. 25. Apr.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23. Jan. 30. Jan. 6. eb. 13. Febr. 20. Febr.	9. Febr. 16. Febr. 23. Febr. 2. Mar. 9. Mar.	27. Mar. 3. Apr. 10. Apr. 17. Apr. 24. Apr.
	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24. Jan. 31. Jan. 7. Febr. 14. Febr. 21. Febr.	10. Febr. 17. Febr. 24. Febr. 3. Mar. 10. Mar.	28. Mar. 4. Apr. 11. Apr. 18. Apr. 25. Apr.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23. Jan. 30. Jan. 6. eb. 13. Febr. 20. Febr.	9. Febr. 16. Febr. 23. Febr. 2. Mar. 9. Mar.	27. Mar. 3. Apr. 10. Apr. 17. Apr. 24. Apr.
	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24. Jan. 31. Jan. 7. Febr. 14. Febr. 21. Febr.	10. Febr. 17. Febr. 24. Febr. 3. Mar. 10. Mar.	28. Mar. 4. Apr. 11. Apr. 18. Apr. 25. Apr.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23. Jan. 30. Jan. 6. eb. 13. Febr. 20. Febr.	9. Febr. 16. Febr. 23. Febr. 2. Mar. 9. Mar.	27. Mar. 3. Apr. 10. Apr. 17. Apr. 24. Apr.
	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24. Jan. 31. Jan. 7. Febr. 14. Febr. 21. Febr.	10. Febr. 17. Febr. 24. Febr. 3. Mar. 10. Mar.	28. Mar. 4. Apr. 11. Apr. 18. Apr. 25. Apr.

NOVA

NOVA REFORMATA.

<i>Ascensio.</i>	<i>Pentecostes.</i>	<i>Corpus Christi.</i>	<i>Dominica inter Pent. & Adventum.</i>	<i>Prima Dominica Adventus.</i>
30. Aprilis.	10 Maij.	21 Maij.	28	29 Nov.
7 Maij.	17 Maij.	28 Maij.	27	29
14 Maij.	24 Maij.	4 Junij.	26	29
21 Maij.	31 Maij.	11 Junij.	25	29
28 Maij.	7 Junij.	18 Junij.	24	29
1 Maij.	11 Maij.	22 Maij.	28	30 Nov
8 Maij.	18 Maij.	29 Maij.	27	30
15 Maij.	25 Maij.	5 Junij.	26	30
22 Maij.	1 Junij.	12 Junij.	25	30
29 Maij.	8 Junij.	19 Junij.	24	30
2 Maij.	11 Maij.	23 Maij.	28	1 Decemb.
9 Maij.	19 Maij.	30 Maij.	27	1
16 Maij.	26 Maij.	6 Junij.	26	1
23 Maij.	2 Junij.	13 Junij.	25	1
30 Maij.	9 Junij.	20 Junij.	24	1
3 Maij.	13 Maij.	24 Maij.	28	2 Decemb.
10 Maij.	20 Maij.	31 Maij.	27	2
17 Maij.	27 Maij.	7 Junij.	26	2
24 Maij.	3 Junij.	14 Junij.	25	2
31 Maij.	10 Junij.	21 Junij.	24	2
4. Maij.	14 Maij.	25 Maij.	28	3 Decemb.
11 Maij.	21 Maij.	1 Junij.	27	3
18 Maij.	28 Maij.	8 Junij.	26	3
25 Maij.	4 Junij.	15 Junij.	25	3
1 Junij.	11 Junij.	22 Junij.	24	3
5 Maij.	15 Maij.	26 Maij.	27	27 Nov.
12 Maij.	21 Maij.	2 Junij.	26	27
19 Maij.	29 Maij.	9 Junij.	25	27
26 Maij.	5 Junij.	16 Junij.	24	27
2 Junij.	12 Junij.	23 Junij.	23	27
6 Maij.	16 Maij.	27 Maij.	27	28 Nov.
13 Maij.	23 Maij.	3 Junij.	26	28
20 Maij.	30 Maij.	10 Junij.	25	28
27 Maij.	6 Junij.	17 Junij.	24	28
3 Junij.	13 Junij.	24 Junij.	23	28

TABULA

TABULA TEMPORARIA.

<i>Anni Usmi- ni.</i>	<i>Littera Doni- nical.</i>	<i>An- Nu- mer.</i>	<i>Epa- ile.</i>	<i>Septuag- sima.</i>	<i>Dies Ci- nerum.</i>	<i>Pascha.</i>
1693	d	3	xxiii	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.
1694	c	4	iv	7 Feb.	24 Febr.	11 Aprilis
1695	b	5	xv	30 Jan.	16 Febr.	3 Aprilis
1696	A g	6	xxvi	19 Feb.	7 Mart.	22 Aprilis
1697	f	7	vii	3 Feb.	20 Febr.	7 Apr.
1698	e	8	xviii	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.
1699	d	9	xxix	15 Feb.	4 Mart.	19 Apr.
1700	c	10	ix	7 Feb.	24 Febr.	11 Apr.
1701	b	1	xv	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1702	A	12	i	12 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1703	g	13	xii	4 Feb.	21 Febr.	8 Aprilis
1704	f e	14	xxiii	20 Jan.	6 Febr.	13 Mart.
1705	d	15	iv	8. Feb.	25 Febr.	12 Apr.
1706	c	16	xv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1707	b	17	xxvi	20 Feb.	9 Mart.	24 Apr.
1708	A g	18	vii	5 Febr.	22 Febr.	8 Aprilis
1709	f	19	xviii	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1710	e	1	*	16 Feb.	5 Mart.	20 Apr.
1711	d	2	xi	1 Feb.	18 Febr.	5 Apr.
1712	c b	3	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27. Mart.
1713	A	4	iii	12 Feb.	1 Mart.	16 Aprilis
1714	g	5	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1715	f	6	xxv	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1716	e d	7	vi	9 Feb.	26 Febr.	12 Apr.
1717	c	8	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1718	b	9	xxviii	13 Feb.	2 Mart.	17 Aprilis
1719	A	10	ix	5 Feb.	22 Febr.	9 Apr.
1720	g f	11	xx	28 Jan.	14 Febr.	31 Mart.
1721	e	12	i	9 Feb.	26 Febr.	13 Apr.
1722	d	13	xii	1 Feb.	18 Febr.	5 Apr.
1723	c	14	xxiii	24 Jan.	10 Febr.	23 Mart.
1724	b A	15	iv	13 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1725	g	16	xv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.

FESTO

FESTORUM MOBILIIUM

<i>Anni- Do- mini.</i>	<i>Ascens Domini.</i>	<i>Pence- costes.</i>	<i>Corpus Christi.</i>	<i>Indiil.</i>	<i>Dñica post Pent.</i>	<i>Dñica 1. Ad- ventus.</i>
1693	30 April.	10 Maii.	21 Maii.	1	28	29 Nov.
1694	10 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	2	25	23 Nov.
1695	12 Maii.	22 Maii.	2 Junij.	3	26	27 Nov.
1696	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	4	24	2 Dec.
1697	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	5	26	1 Dec.
1698	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	6	27	30 Nov.
1699	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	7	24	29 Nov.
1700	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	8	25	28 Nov.
1701	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	9	27	27 Nov.
1702	25 Maii.	4 Junii.	15 Junij.	10	25	5 Dec.
1703	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	11	26	2 Dec.
1704	11 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	12	28	30 Nov.
1705	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	13	21	29 Nov.
1706	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	14	26	28 Nov.
1707	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	15	23	27 Nov.
1708	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	1	26	2 Nov.
1709	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	2	27	1 Dec.
1710	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	3	24	30 Nov.
1711	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	4	26	29 Nov.
1712	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	5	27	27 Nov.
1713	25 Maii.	4 Junii.	15 Junij.	6	25	3 Dec.
1714	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	7	27	2 Dec.
1715	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	8	24	1 Dec.
1716	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	9	25	29 Nov.
1717	6 Maii.	16 Maii.	17 Maii.	10	17	28 Nov.
1718	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	11	24	27 Nov.
1719	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	12	26	3 Dec.
1720	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	13	27	1 Dec.
1721	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	14	25	30 Nov.
1722	14 Maii.	14 Maii.	4 Junii.	15	26	29 Nov.
1723	6 Maii.	6 Maii.	27 Maii.	1	27	28 Nov.
1724	15 Maii.	25 Maii.	15 Junii.	2	25	3 Dec.
1725	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	3	27	2 Dec.

DUÆ TABELLÆ EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda verò, quomodo Officium præcedens concurret in Vesperis cum Officio sequentis dici.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod queritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt; deinde legatur Regula, juxta dictum numerum descripta & ex ea clarè videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, & Dominica primæ Classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus. 1. quia si ad eum tam Duplex, quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent; in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet.

1. *Translati de primo, Officium de secundo.* Id est, duplex primæ Classis prædictum transferatur, & Officium fiat de Dominica primæ Classis; quia cum in his regulis dicitur, De primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; Cum vero de secundo vel sequenti, intelligitur de Festo in inferiore parte sub numeris apposito ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occurrit neque concursus esse potest vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario, quid sit agendum. Scire autè oportet quæ sint Duplicia primæ Classis, & dupl. majora; & quæ Dominicæ & Ferie majores dicantur.

DYPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

In quibus nulla sit commemoratio; quovunqueque Festorum occurrentium,

Nativitas Domini.
Circumcisio.
Epiphania.

Pascha cum tribus antecedentibus

& duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.
Pentecoste cum duobus sequentibus diebus.

Festum Trinitatis.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Assumptio B. Mariæ Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio Propriæ Ecclesiæ.
Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

DYPLICIA MAIORA.

In quibus non fit commemoratio de Simplicibus nisi per ix. Lxx. Ad Matas, sed non dicitur de eis. Orat. Ad Missam maj.

Conceptio
Purificatio
Annuntiatio
Nativitas. } B. Mariæ.

Festum SS. Apost. Petri & Pauli.
DOMINICÆ MAIORES,
dividuntur in duas Classes.
DOMINICÆ PRIMÆ
Classis.

Prima Adventus.
Septuagesima.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
Octava Paschæ seu in Albis.
Pentecostes.

Oct. Pentecostes sive Trinitatis.
DOMINICÆ SECUNDÆ
Classis.

Secunda
Tertia.
Quarta. } Adventus.

Dominicæ } Sexagesimæ.
 } Quinquagesimæ.

Secunda
Tertia
Quarta. } Quadragesimæ.

Ha omnes Dominicæ, nunquam omittuntur quocumque Festo adventante.

Ferie majores de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum.

Secunda
Quarta } Rogationum.

SI OCCURRAT eodem Die.

Duplex prima: Classis, &	6	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Duplex majus.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Duplex minus,	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Dies infra Octavam,	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Dies Octava,	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Semiduplex maj. & minus	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Simplex sive <i>in. Let.</i>	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
S. Maria in Sabbato,	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Feria major,	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
Vigilia.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
1. Translatio de primo, Officium de secundo.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
2. Officium de primo, Translatio de secundo.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
3. Commemoratio de primo Officium de secundo.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
4. Officium de primo commem. de secundo.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
5. Nihil de primo, Offi- cium de secundo.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
6. Officium de primo, nihil de secundo.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
7. Officium de digniori, commemoratio de mi- nus digno.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1
8. Officium de digniori, Translatio de minus digno.	4	4	0	2	4	6	2	4	8	4	1

Notandum, quod Duplex quod-
cumque, etiam Patroni, & Tituli
Ecclesie, vel Dedicacionis ejus-
dem, occurrens in Vigiliis Nati-
vitatibus Domini & Pentecostes, in
die Circumcisionis, in die Octava
Epiphaniæ, in Feria iv. cinerum &
à Feria iv. in majori Hebdomada,
inclus. usque ad Oct. Pasche inclu-
sivè. In Ascensione Domini in
Pentecoste, & per Octavam. In
Festo Corporis Christi, in Festo
Assumptionis B. Virginis, & om-
nium S. Transfertur.

Infra Oct. Epiphaniæ, fit tantum
de Patrono vel Titulari Ecclesie,
& ejusdem Dedicacione cum com-
memor. Octava: alia Festa trans-
feruntur post Octavam.

De Octava Nativit. Domini, Epi-
phan. & Corporis Christi, semper
fit commemoratio quocumque
Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in
Kalendario nil fit à Feria iv. Cinerum
usque ad Dom. Oct. Pasche
seu in Albis, & à Vigil. Pentecost.
usque ad festum Trinitatis inclus. &
à die 17. Decemb. usque ad Epiphaniã.

De Translatione Octavarum vide
Rubricam de Translat. Fest. num. 1.

Si occurrat et Patronus vel Titu-
lus Ecclesie de cuius fit eodem
die in Kalendario cum aliis San-
ctis, in ea Ecclesia fit tantum de
Patrono vel Titulari absque com-
memor. aliorum. Qui si in dicto
Kalendario descripti sunt sub Of-
ficio

ficio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, & de his fiat secundum qualitatem Officij. Si verò in Calendario omnes sint tanquam Festum Simplex, de alijs nil fit.

De Ferijs Adventus, & Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio per Lectionem in Matut. vel orat. in Missa

quocumque festo adveniente. De Quatuor Temporibus Feria ij. & iv. Rogationum, ac Vigilia, non fit commemorat. in Festis Duplicib. 1. Classis, sed in cæteris omnibus. Si verò aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesimæ & Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ Classis Patroni vel Dedicacionis Ecclesiæ de ea nihil fit omnino.

QUANDO

P E R M I S S I O N E T M A N D E M E N T
de Monseigneur l'Archevêque & Comte de
Lyon , primat de France , Commandeur des
ordres du Roy , & son Lieutenant general au
Gouvernement de Lyon , pays de Lyonnais ,
Forest & Beaujolois , &c.

Nous mandons & permettons aux
Sieurs Jean-Baptiste Deville, & Pierre
Valfray, Marchands Libraires de cette Ville,
d'imprimer ou faire imprimer le Breviaire
que nous avons fait nouvellement révoir
& corriger selon l'usage de nôtre Eglise
de Lyon , avec défences à tous autres d'im-
primer & debiter ledit Breviaire. Fait à
Neufville le 20. Decembre 1692.

L'ARCHEVEQUE, de Lyon.

J A N U A R I U S.

<i>Cyclus</i> <i>Epact.</i>	<i>Littera</i> <i>Dom.</i>	<i>Dies</i> <i>mensis.</i>	<i>Dies</i>	
*	A	Kal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & Oct. Nativ. ejusdem. <i>Duplex prima Classis.</i>
xxix	b	iiiij	2	Octava S. Stephani Protomart. <i>semiduplex mi. Com. S. Clari Confess.</i>
xxviii	c	iiij	3	Octava S. Joannis Apost. <i>semid. mi. Commem. S. Genovefæ virg. in Miss.</i>
xxvij	d	Prid.	4	Octava SS. Innocentium <i>semid. mi.</i>
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ <i>ij. Lect.</i>
25xxv	f	viiij	6	EPIPHANIA DOMINI. <i>Dupl. 1. Classis.</i>
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ. <i>ij. Lect.</i>
xxiiij	A	vj	8	De Octava.
xxij	b	v	9	De Octava.
xxj	c	iiiij	10	De Octava.
xx	d	iiij	11	De Octava.
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ. <i>semid. mai.</i>
xvij	g	xix	14	Felicis Presbyt. & Conf. <i>ij. Lect. Com. S. Pauli primi Eremitæ. Commem. minor. fidel. Defunctorum.</i>
xvj	A	xviii	15	Hilarii Episc. & Confess. <i>ij. Lect.</i>
xv	b	xvij	16	Marcelli Papæ & mart. <i>ij. Lect.</i>
xiv	c	xvj	17	Antonii Abbatis <i>sem. mai. Co. SS. Speosippi, Eleosippi & Meleosippi. m.</i>
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ <i>ij. Lect. Com.</i>
xij	e	xiv	19	S. Priscæ Virg. & m. <i>Primum Septuag.</i>
xj	f	xiii	20	Fabiani & Sebastiani mart. <i>dupl. min.</i>
x	g	xij	21	Agnetis Virg. & mart. <i>semid. mi.</i>
ix	A	xj	22	Vincentii mart. <i>semid. mai.</i>
viii	b	x	23	Barnardi Episc. & Conf. Lugd. <i>ij. Lect.</i>
vij	c	ix	24	Timothei Apost. <i>ij. Lect.</i>
vj	d	viii	25	Conversio S. Pauli Apost. <i>semid. mai. Com. S. Præjecti Episc. & mart. in Miss.</i>
v	e	vij	26	Polycarpi Episc. & mart. <i>ij. Lect.</i>
iv	f	vj	27	Joan. Chrysost. Episc. & Conf. <i>ij. Lect.</i>
iii	g	v	28	Agnetis secundò <i>ij. Lect.</i>
ij	A	iiiij	29	Francisci Salesii Episc. & Conf. <i>semid. mai. Com. S. Valerii Episc. & Conf.</i>
j	b	iiij	30	
*	c	Prid.	31	

FEBRUARIUS.

<i>Cyclos</i>	<i>Littera</i>	<i>Dies</i>	
<i>Epact.</i>	<i>Dom.</i>	<i>mensis</i>	
xxix	d	Kal.	1 Ignatij Episc. & mart. <i>ij. Lect.</i>
xxviiij	e	iv	2 PURIFICATIO B. M. VIRG. <i>duplex mart.</i>
xxviij	f	iii	3 Blasij Episc. & mart. <i>ij. Lect. In maj. Eccles. semid. maj. Com. S. Lupicini Episc.</i>
25. xxvj	g	Prid.	4 Lugd. & Conf. <i>in Missa.</i>
25. xxv	A	Non.	5 Agathæ Virg. & mart. <i>semid. mi.</i>
xxiiij	b	viii	6
xxij	c	vij	7
xxj	d	vj	8 <i>Primum Quadrag.</i>
xx	e	v	9 Apolloniæ Virginis & mart. <i>ij. Lect.</i>
xix	f	iv	10
xviiij	g	iii	11 Desiderij Episc. & mart. <i>ij. Lect.</i>
xvij	A	Prid.	12
xvj	b	Idib.	13 Stephani Episc. Lugd. & Conf. <i>ij. Lect.</i>
xv	c	xvj	14 Valentini Interamniensis Episc. atque Valentini Presbyt. Romani, martyrum. <i>ij. Lect.</i>
xiv	d	xv	15
xiiij	e	xiv	16 Onesimi Apost. <i>ij. Lect.</i>
xij	f	xiii	17
xj	g	xii	18
x	A	xj	19
ix	b	x	20
viiij	c	ix	21
vij	d	viii	22 Cath. S. Petri Antioch. <i>ij. Lect. uli. Seps.</i>
vj	e	vij	23 Vigilia. <i>Carnis abstinentia.</i>
v	f	vj	24 MATTHIÆ APOSTOLI. <i>dupl. mi.</i>
iv	g	v	25
iiij	A	iv	26
ij	b	iii	27 Baldomeri Subdiacon. Lugd. & Confess. <i>ij. Lect.</i>
j	c	Prid.	28

In anno bissextili, Februarius est dierum 29. & Festum S. Matthiæ celebratur 25. Februarij: & bis dicitur, Sexto Kalendas, id est, die 24. & die 25. & littera Dominicalis qua assumpta fuit in mense Januario, mutatur in precedentem: Ut si in Januario littera Dominicalis fuit A, mutatur in precedentem, qua est g, &c. & littera F, bis servit 24. & 25. Quando verò in anno bissextili dies vigesima quarta venerit in Sabbato; tunc etiam ipsa die 24. celebratur festum S. Matthiæ, & festivatur, secundum usum Lugdunensis Ecclesia.

MARTIUS

M A R T I U S.

<i>Cyclus</i> <i>Epact.</i>	<i>Littera</i> <i>Dom.</i>	<i>Dies</i> <i>mensis.</i>	
*	d	Kal.	1
xxix	e	vj	2
xxviiij	f	v	3
xxvij	g	iv	4
xxvj	A	iiij	5
25.xxv.	b	Prid.	6
xxiv	c	Non.	7
xxiiij	d	viiij	8
xxij	e	vij	9
xxj	f	vj	10
xx	g	v	11
xix	A	iv	12
xviiij	b	iiij	13
xvij	c	Prid.	14
xvj	d	Idib.	15
xv	e	xvij	16
xiv	f	xvj	17
xiiij	g	xv	18
xij	A	xiv	19
xj	b	xiiij	20
x	c	xij	21
ix	d	xj	22
viiij	e	x	23
vij	f	ix	24
vj	g	viiij	25
v	A	vij	26
iv	b	vj	27
iiij	c	v	28
ij	d	iv	29
j	e	iiij	30
*	f	Prid.	31

Thomæ Aquinatis Conf. *semid. mi. In quibusdam Ecclesiis tantum.*

Gregorij Papæ & Confess. *semid. maj.*

Ultimum Quadrage.

Josephi Sponsi B.M. Virg. *duplex mai.*

Joachim Patris B. M. V. *semid. mai.*

Com. S. Benedicti Abb. *Æquinoct. Vern.*

Primum Pascha.

ANNUNTIATIO B. M. VIRGINIS
Duplex, mai.

A P R I L I S.

<i>Cyclus</i> <i>Epact.</i>	<i>Littera</i> <i>Dom.</i>	<i>Dies</i> <i>mensis</i>	
xxix	g	Kal.	1
xxviiij	A	iiij	2
xxvij	b	iiij	3
25. xxvj	c	Prid.	4
25. xxv	d	Non.	5
xxiiij	e	viiij	6
xxij	f	viiij	7
xxj	g	vj	8
xx	A	v	9
xix	b	iiij	10
xviiij	c	iiij	11
xvij	d	Prid.	12
xvj	e	Idib.	13
xv	f	xviiij	14
xiv	g	xviiij	15
xiiij	A	xvj	16
xij	b	xv	17
xj	c	xiv	18
x	d	xiiij	19
ix	e	xij	20
viiij	f	xj	21
vij	g	x	22
vj	A	ix	23
v	b	viiij	24
iv	c	viiij	25
iiij	d	vj	26
ij	e	v	27
j	f	iv	28
*	g	iiij	29
xxix	A	Prid.	30

Nicetii Episc. Lugd. & Cōf. *semid. mai.*
Cō. S. Francisci de Paula Cōf. *in Missa.*
Ambrosii Episc. & Conf. *semid. mai.*

Leonis I. Papa & Confess. *ij. Lect.*

Tiburtii, Valeriani, & Maximi, mart. *ij. Lect.*

Gebuini Episc. Lugd. & Conf. *ij. Lect.*

Ippipodii mart. Lugd. *ij. Lect.*
Georgii mart. *semid. mai. Comm. SS. Felicis, Fortunati & Achillei mart. Lugdunensium.*

Alexandri & soc. mart. Lugd. *ij. Lect.*
Marci Evangel. *dubl. mi. Com. S. Rustici Episc. Lugd. & Conf. Vltimum Pascha. Primum Rogationum.*

Vitalis mart. *ij. Lect.*
Petri mart. *ij. Lect.*

M A I U S.

<i>Cyclus</i>	<i>Littera</i>	<i>Dies</i>	
<i>Epact.</i>	<i>Dom.</i>	<i>mensis</i>	
xxviiij	b	Kal.	1 PHILIPPI ET JACOBI APOST. <i>duplex mi.</i> <i>Commem. S. Andeoli mart. in Missa.</i>
xxvij	c	vj	2 Athanasij Episc. & Confess. <i>ij. Lect.</i>
xxvj	d	v	3 INVENTIO SANCTÆ CRUCIS. <i>dupl. mi.</i> <i>Commem. SS. Alexandri Papæ, Even-</i> <i>tij, & Theoduli mart.</i>
25.xxv	e	iv	4
xxiv	f	iiij	5
xxiiij	g	Prid.	6 Joannis ante Portam Latinam. <i>semi-</i> <i>duplex mai.</i>
xxij	A	Non.	7
xxj	b	viiij	8
xx	c	vij	9 Gregorij Nazianzeni Episc. & Conf. <i>ij. Lect. Commem. Translat. S. Nicolai</i> <i>Episc. & Confess. in Missa.</i>
xix	d	vj	10 Gordiani, & Epimachi mart. <i>ij. Lect.</i> <i>Primum Pentecost.</i>
xviiij	e	v	11
xvij	f	iv	12 Pancratij, Nerei, & Achillei mart. <i>ij. Lect.</i>
xvj	g	iiij	13
xv	A	Prid.	14
xiv	b	Idib.	15
xiiij	c	xvij	16
xij	d	xvj	17
xj	e	xv	18
x	f	xiv	19
ix	g	xiiij	20
viiij	A	xij	21
vij	b	xj	22
vj	c	x	23
v	d	ix	24
iv	e	viiij	25 Urbani Papæ & mart. <i>ij. Lect.</i>
iiij	f	viiij	26
ij	g	vj	27
j	A	v	28
*	b	iv	29
xxix	c	iiij	30 <i>Ultimum Rogationum.</i>
xxviiij	d	Prid.	31

J U N I U S.

<i>Cyclus</i>	<i>Littera</i>	<i>Dies</i>	<i>Dies</i>	
<i>Epact.</i>	<i>Dom.</i>	<i>mensis</i>		
xxvij	e	Kal.	1	
25. xxvj	f	iv.	2	Pothini Primi Lugd. Episc. & 47. m. Lugd. dupl. mi. Com. SS. Marcellini Petri & Erasmi.
25. xxiv	g	iii	3	Blandinæ Virg. & mart. Lugd. ij. Lect.
xxiiij	A	Prid.	4	Comm. S. Lymphardi. Presb. & Cōf.
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viii	6	Claudii Episc. & Confess. <i>semid. mai.</i>
xx	d	vij	7	Comm. S. Agobardi Episc. Lugd. & Confess. <i>in Missa.</i>
xix	e	vj	8	
xviiij	f	v	9	Primi & Feliciani mart. ij. Lect.
xviij	g	iv	10	Basilidis, Cyrini, Naboris & Nazarii mart. ij. Lect.
xvj	A	iii	11	Barnabæ Apost. ij. Lect.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	Ragneberti mart. ij. Lect. Com. S. Antonii de Padua <i>in Missa.</i> <i>Vitimum Pentecost.</i>
xiiij	d	xviii	14	Basilii Magni Episc. & Conf. ij. Lect.
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ mart. ij. Lect. <i>in maj. Eccles. semid. maj.</i>
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci & Marcelliani frat. m. ij. Lect.
viiij	b	xiiij	19	Gervasii & Prothasii mart. ij. Lect.
vij	c	xij	20	Eucherii. i. Lugd. Episc. <i>semid. mai.</i>
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Albani & socior. mart. ij. Lect. <i>Comm.</i> S. Consortiæ Virg. <i>in Missa.</i>
iv	f	ix	23	Vigil. Iejun. Com. S. Boniti Ep. & C.
iii	g	viiij	24	NATIV. S. JOAN. BAPT. duplex i. <i>Classis.</i>
ii	A	vij	25	De Octava S. Joannis.
i	b	vj	26	Joannis & Pauli mart. <i>semid. mai. in maj. Ecclesia. Alibi sem. mi. Co. Octavæ.</i>
*	c	v	27	Irenæi Lugd. Episc. & soc. mart. <i>dupl. mai. Translatum fuit ad diem 23. Novemb. de mandato Ill. & Rev. Camilli de Neufville Archiepisc.</i>
xxix	d	iv	28	De Octava S. Joannis. Com. Vigiliæ & S. Leonis Pap. & C. <i>in Miss. jejuniæ.</i>
xxviiij	e	iiij	29	PETRI ET PAULI APOST. duplex <i>mai.</i>
xxvij	f	Prid.	30	Celebritas S. Pauli Apost. <i>semid. mi.</i> Com. S. Martialis Episc. & mart. <i>in Miss.</i>

JULIUS.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis	
xxvj	g	Kal.	1 Octava S. Joannis Baptistæ <i>semid. m.</i> <i>In majori Ecclesia, dupl. min. Commem.</i> S. Domitiani Abbaris.
25. xxv	A	vj	2 Visitatio B. Mariæ Virg. <i>dubl. min. Com.</i> SS. Processi & Martiniani. mart.
xxiv	b	v	3 De Octav. Apost. Petri & Pauli <i>ij. Lect.</i>
xxij	c	iv	4 De Octava Apost. <i>ij. Lect. Com. Transl.</i> S. Martini Episc. & Confess.
xxij	d	iiij	5 De Octava <i>ij. Lect.</i>
xxj	e	Prid.	6 Octava Apost. Petri & Pauli <i>sem. mi.</i>
xx	f	Non.	7 Transl. S. Thomæ Episc. & m. <i>ij. Lect.</i>
xix	g	viiij	8 <i>In majori Ecclesia.</i> Angelorum Custodū & Raphaëlis Archæg. <i>dubl. mai.</i>
xviiij	A	vij	9 <i>In majori Ecclesia.</i> Consecratio majoris Altaris Ecclesię Lugd. <i>dubl. mai.</i>
xvij	b	vj	10 Septem Fratrum mart. <i>ij. Lect.</i>
xvj	c	v	11 Translatio S. Bened. Abbaris <i>ij. Lect.</i>
xv	d	iv	12 Vivetioli Episc. Lugd. & Cōf. <i>ij. Lect.</i>
xiv	e	iiij	13
xiiij	f	Prid.	14 Bonaventurę Episc. & Conf. <i>semid. mi.</i>
xij	g	Idib.	15
xj	A	xvij	16
x	b	xvj	17 Sperati & socior. ejus mart. <i>in majori Ecclesia semid. maj.</i> Alibi <i>ij. Lect.</i>
ix	c	xv	18 Symphorosa cum septē fil. m. <i>ij. Lect.</i>
viiij	d	xiv	19
vij	e	xiiij	20 Margaritæ Virg. & mart. <i>semid. mai.</i>
vj	f	xij	21 Praxedis Virg. <i>ij. Lect.</i>
v	g	xj	22 Mariæ Magdalenzæ duplex <i>mi.</i>
iv	A	x	23 Apollinaris Episc. & mart. <i>ij. Lect.</i>
iiij	b	ix	24 Vigilia. <i>Com.</i> S. Christinæ Virg. & m. <i>Carnis abstinentia.</i>
ij	c	viiij	25 JACOBI APOSTOLI. duplex minus <i>Com.</i> S. Christophori & Cucufati mart.
j	d	vij	26 Annæ Matris B. Mariæ Virg. <i>dubl. m.</i>
*	e	vj	27
xxix	f	v	28 Pantaleonis mart. <i>ij. Lect.</i> <i>In maj. Eccles. semid. maj. Comm.</i> S. Peregrini Lugd. Presbyt. & Conf.
xxviiij	g	iv	29 Felicis Papæ, Simplicii, Faustini & Beatricis m. <i>ij. Lect. Com.</i> Martha V.
xxvij	A	iiij	30 Abdon & Sennen mart. <i>ij. Lect.</i>
25. xxvj	b	Prid.	31 Translatio S. Germani Episc. & Confess. <i>ij. Lect. Com.</i> S. Ignatii Conf.

AUGUSTUS.

<i>Cyclus</i>	<i>Littera</i>	<i>Epact.</i>	<i>Dom.</i>	<i>Dies</i>	<i>mensis.</i>	
25. xxiv	c		Kal.	1		Petri ad vincula. <i>semid. mai. Commemor.</i> SS. Machabæorum Mart.
xxiiij	d	iiiij		2		Stephani Papæ & Mart. <i>ij. Lect.</i>
xxij	e	iiij		3		Revelat. seu invent. Corp. s. Stephani Protomart. <i>in maiori Eccles. duplex</i> <i>mai. Alibi semid. majus.</i>
xxj	f		Prid.	4		Adventus seu translat. S. Justi Lugd. Episc. & Confess. de eremo. <i>ij. Lect.</i>
xx	g		Non.	5		S. Mariæ ad Nives. <i>duplex min. Comm.</i> S. Dominici Confess.
xix	A	viiij		6		Trāsfig. Dñi <i>dup. mi. Cō. SS. Xisti, &c. m.</i>
xviiij	b	vij		7		Donati Episc. & mart. <i>ij. Lect.</i>
xvij	c	vj		8		Cyriaci & soc. mart. <i>ij. Lect. Com. S. Se-</i> <i>veri Presb. & Confess.</i>
xvj	d	v		9		Vigilia <i>jejunium.</i> [Lugd. Ep.
xv	e	iv		10		LAURENTIJ MART. <i>dup. mi. Cō. S. Arigij</i>
xiv	f	iiij		11		Tiburtij mart. <i>ij. Lect.</i>
xiiij	g		Prid.	12		Trās. S. Andeoli m. <i>ij. Lect. In maj. Eccl.</i> <i>sem. maj. Cō. S. Claræ. virginis.</i>
xij	A	Idib.		13		Hyppoliti & socior. mart. <i>ij. Lect.</i>
xj	b	xix		14		Vig. <i>jejun. Com. S. Euseb. Presb. & Cōf.</i>
x	c	xviiij		15		ASSUMPT. B. M. VIRG. <i>duplex 1. Classis.</i>
ix	d	xvij		16		ROCHI CONFES. <i>semid. mai. Com. Oct.</i>
viiij	e	xvj		17		De Oct. <i>Commemor. S. Mammetis m.</i>
vij	f	xv		18		De Oct. <i>Commemor. S. Agapiti m.</i>
vj	g	xiv		19		De Octava. <i>Cōm. S. Badulphi Abbatis.</i>
v	A	xiiij		20		De Oct. <i>Comm. S. Bernardi Abbatis.</i>
iv	b	xij		21		De Octava. <i>Cōm. S. Philiberti. Abbatis.</i>
iiij	c	xj		22		Octav. Assumpt. B. M. V. <i>sem. mai. Com.</i> SS. Timot. & Symphor. m.
ij	d	x		23		Vigilia <i>Com. SS. Minervi & Eleazari</i> <i>cum 8. filiis m. Lugdunensibus.</i> <i>Carnis abstinentia.</i>
j	e	ix		24		BARTHOL. AP. <i>dupl. mi. Cō. S. Genesij m.</i>
*	f	viiij		25		LUDOVICI REG. FRANC. ET CONF. <i>semid. mai. Comm. SS. Eusebij Vin-</i> <i>cent. &c. mart.</i>
xxix	g	vij		26.		
xxviiij	A	vj		27		
xxvij	b	v		28		Augustini Episcopi & Confess. <i>semid.</i> <i>mai. Comm. SS. Juliani & Hermetis m.</i>
xxvj	c	iv		29		Decol. S. Joannis Baptistæ. <i>duplex mai.</i> <i>Commemor. S. Sabinæ m.</i>
25. xxv	d	iiij		30		Felicis & Adacti mart. <i>ij. Lect.</i>
xxiv	e		Prid.	31		Paulini Episc. & Conf. <i>ij. Lect.</i>

S E P T E M B E R.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis	
-xxiij	f	Kal.	1 Prisci Lugd. Episc. & Confess. <i>ij. Lect.</i> <i>Com. S. Agidii Abbatis.</i>
xxij	g	iiii	2 Justi Lugd. Episc. & Confes. <i>semi dupl.</i>
xxj	A	iii	3 <i>maj. Com. S. Elpidii Lugd. Ep. & C.</i>
xx	b	Prid.	4 Marcelli Lugd. Presb. & mart. <i>ij. Lect.</i>
xix	c	Non.	5
xviiij	d	viii	6
xvij	e	vij	7
xvj	f	vj	8 NATIV. B. M. VIRG. <i>dupl. maj. Comm.</i> S. Adriani mart.
xv	g	v	9 De Octava Nativitatis.
xiv	A	iv	10 De Octava <i>Commem. S. Nicolai de To-</i> <i>lentino. In Missa.</i>
xiiij	b	iii	11 De Octava <i>Com. S. Patientis Lugd. Ep.</i> <i>& Conf. Prothi & Hyacinthi mart.</i> <i>in Missa.</i>
xij	c	Prid.	12 De Octava. <i>Comm. S. Sacerdotis Lugd.</i> <i>Episc. & Confes.</i>
xj	d	Idib.	13 De Octava.
x	e	xviiij	14 Exaltat. S. Crucis <i>sem. maj. In maj. Eccl.</i> Cornelii & Cypriani m. & Pont.
ix	f	xvij	15 Octava Nativitatis <i>semid. maj. Comm.</i> Alpini Lugd. Episc. & Conf. & SS. Nicomedis & Valeriani. m. <i>In</i> <i>majori Ecclesia. Dedicatio Ecclesie</i> S. Stephani. <i>duplex. 1. Class.</i>
viiij	g	xvi	16 Eufemia, Lucia & Geminiani mart. <i>ij. Lect.</i>
vij	A	xv	17
vj	b	xiv	18 Ferreoli mart. <i>ij. Lect.</i>
v	c	xiii	19
iv	d	xii	20 Vigilia. <i>Iejunium.</i>
iiij	e	xi	21 MATTHÆI APOST. ET EVANG. <i>dup. mi.</i>
ij	f	x	22 Mauricii & socior. mart. <i>iii. Lect.</i>
i	g	ix	23 Theclæ Virg. & Mart. <i>iii. Lect.</i>
*	A	viii	24 Andochii, Thyrsi & Felicis. m. <i>iii. Lect.</i>
xxix	b	vij	25 Lupi Episc. Lugd. & Conf. <i>iii. Lect.</i>
xxviiij	c	vj	26
xxvij	d	v	27 Cosmæ & Damiani mart. <i>iii. Lect.</i>
25. xxvj	e	iv	28 Annemundi Lugd. Episcop. & mart. <i>semiduplex maj.</i>
25. xxiv	f	iii	29 DEDIC. S. MICHAELIS ARCHANGELI. <i>duplex. minus.</i>
xxiii	g	Prid.	30 Hieronym. Presb. & Conf. <i>semid. ma.</i>

OCTOBER

OCTOBER.

<i>Cyclus</i>	<i>Littera</i>	<i>Dies</i>	
<i>Epact.</i>	<i>Dom.</i>	<i>mensis.</i>	
xxii	A	Kal.	1 Remigij & Germani Episc. & Confess. <i>iiij. Lect.</i>
xxi	b	vi	2 Leodegarij Episc. & mart. <i>iiij. Lect. SS. Angelorum Custodam. duplex minus fuit celebratum in majori Ecclesia 8. Julij.</i>
xx	c	v	3
xix	d	iv	4 Francisci Confess. <i>iiij. Lect.</i>
xviii	e	iii	5 Apollinaris Episc. & Confess. <i>iiij. Lect.</i>
xvii	f	Prid.	6 Fidis Virg. & Mart. <i>iiij. Lect. Commem. S. Brunonis Confess.</i>
xvi	g	Non.	7 Marci Papæ & Confess. <i>iiij. Lect.</i>
xv	A	viii	8
xiv	b	vii	9 Dionysij, Rustici, & Eleutherij mart. <i>semid. maj.</i>
xiii	c	vi	10
xii	d	v	11
xi	e	iv	12 Eugendi Confess. <i>iiij. Lect.</i>
x	f	iiij	13 Geraldii Confess. <i>iiij. Lect.</i>
ix	g	Prid.	14 Calixti Papæ & Confess. <i>iiij. Lect. Com. Transitus seu depositio S. Justii Episc. Confess. in Missa.</i>
viii	A	Idib.	15 Antiochi Episc. Lugd. & Conf. <i>iiij. Lect.</i>
vii	b	xviii	16
vi	c	xvi	17 Florentij Episc. & Confess. <i>iiij. Lect.</i>
v	d	xv	18 Luca Evangelistæ <i>duplex ms.</i>
iv	e	xiiii	19
iii	f	xiii	20
ii	g	xii	21 Viatoris Confess. <i>iiij. Lect. Commemorat. SS. Ursulæ & soc. mart.</i>
i	A	xi	22
*	b	x	23
xxix.	c	ix	24
xxviii	d	viii	25 Crispini & Crispiniani mart. <i>iiij. Lect.</i>
xxvii	e	vii	26 Remigij Lugd. Episc. & Conf. <i>iiij. Lect. Vigilia. Jejuniu.</i>
xxvi	f	vi	27
25. xxv	g	v	28 SIMONIS ET JUDÆ APOST. <i>duplex. min.</i>
xxiv	A	iv	29
xxiii	b	iii	30
xxii	c	Prid.	31 Vigil. <i>Jejun. Com. S. Quintini. in Missa.</i>

NOVEMBER.

NOVEMBER:

Cyclus Epaect.	Littera Dom.	Dies mensis	
xxj	d	Kal.	1 FESTUM OMNIUM SANCTORUM. <i>duplex. majus.</i>
xx	e	iv	2 Eustachii & socior. ejus mart. <i>ij. Lect. Commemoratio major omnium fidelium Defunctorum.</i>
xix	f	iiij	3
xviii	g	Prid.	4 Caroli Episc. & Confes. <i>semid. maj. In maj. Eccles. Duplex maj.</i>
xvii	A	Non.	5
xvi	b	viiij	6
xv	c	vii	7
xiv	d	vi	8 Quatuor coronatorum mart. <i>ij. Lect.</i>
xiii	e	v	9 Theodori mart. <i>iii. Lect.</i>
xii	f	iiii	10
xi	g	iiij	11 MARTINI EPISC. ET CONFES. <i>semid. maj. Com. S. Verani Lugd. Episc.</i>
x	A	Prid.	12
ix	b	Idib.	13 Brixii Episc. & Confess. <i>iii. Lect.</i>
viii	c	xviiij	14 Rufi Confes. <i>iii. Lect.</i>
vii	d	xvii	15
vi	e	xvi	16 Eucherii 2. Lugd. Ep. & Cōf. <i>sem. maj.</i>
v	f	xv	17 Edmundi Episc. & Conf. <i>iii. Lect.</i>
iiii	g	xiiii	18 Romani & sociorum ejus mart. <i>sem. maj. Comm. S. Gregorii Taunaturgi</i>
iii	A	xiii	19 Episc. & Confes.
ii	b	xii	20 Præsentatio B. Mariæ Virg. <i>dupl. min. Comm. S. Columbani Abbatis.</i>
i	c	xi	21 Cæcilie Virg. & mart. <i>semid. minus.</i>
*	d	x	22 IRENÆI LUGD. EPISC. & 19. millium Lugd. martyr. <i>dup. mai.</i>
xxix	e	ix	23 Clementis Papæ & mart. <i>sem. min. Cō. Oct. SS. Martyrū. & S. Chrysogoni. m.</i>
xxviii	f	viiij	24 Catharinæ Virg. & m. <i>dupl. mi. Cō. Oct. De Oct. SS. Martyrum Comm. S. Lini Papæ & mart.</i>
xxvii	g	vii	25 De Oct. Cō. SS. Saturnini & Saturnini.
25. xxvi	A	vi	26 De Octava <i>Comm. S. Sileæ Apost.</i>
25. xxv	b	v	27 De Oct. <i>Com. Vigiliæ. Iejunium.</i>
25. xxiiii	c	iiii	28 De Oct. <i>Com. Vigiliæ. Iejunium.</i>
25. xxiii	d	iii	29 ANDRÆ APOST. <i>duplex min. Com. Oct.</i>
25. xxii	e	Prid.	30

DECEMBER

D E C E M B E R.

<i>Cyclus</i>	<i>Littera</i>	<i>Dies</i>	<i>Dies</i>	
<i>Epact.</i>	<i>Dom.</i>		<i>mensis</i>	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iiii	2	
xviiij	A	iii	3	
xvij	b	Prid.	4	<i>Com. B. Barbaræ Virginis & mart.</i>
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viii	6	<i>Nicolai Episc. & Conf. semid. maj.</i>
xiv	e	vii	7	
xiiij	f	vi	8	<i>CONCEPTIO B. V. M. duplex maj.</i>
xij	g	v	9	<i>De Octava.</i>
xj	A	iv	10	<i>De Octava. Com. S. Eulaliæ Virg. & m.</i>
x	b	iii	11	<i>De Octava.</i>
ix.	c	Prid.	12	<i>De Octava.</i>
viiij	d	Idib.	13	<i>De Octava. Com. S. Lucix Virg. & m.</i>
vij	e	xix	14	<i>De Octava.</i>
vj	f	xviiij	15	<i>Octava Conceptionis B. Marię Virg. semid. maj.</i>
v	g	xvii	16	
iv	A	xvi	17	
iiij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiii	20	<i>Vigilia. Carnis abstinencia.</i>
*	e	xii	21	<i>THOMÆ APOSTOLI. duplex mi.</i>
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	<i>Vigilia. Iejunium.</i>
xxvj	b	viii	25	<i>NATIV. DÑI NOSTRI JESU CHRISTI. Duplex I. Classis.</i>
xxv	c	vii	26	<i>STEPHANI PROTOMART. dupl. I. Classis.</i>
xxiv	d	vi	27	<i>JOANNIS APOST. ET EVANGELIST. duplex. I. Classis.</i>
xxiiij	e	v	28	<i>SS. INNOCENTIUM MART. dupl. maj.</i>
xxii	f	iv	29	<i>Thomę Episc. & mart. Canon. Lugd. semid. maj. Com. S. Trophimi Episc. & Confess. in Missa.</i>
xxi	g	iii	30	<i>De Octava.</i>
* 19. xx	A	Prid.	31	<i>Sylvestri Papę & Conf. semid. mi. In majori Ecclesia Columbę Virg. & mart. semid. mi.</i>

DEPRECATIONES

ET BENEDICTIONES.

Dicenda ante Lectiones in Officio nocturno, & in Lectionibus.

In j. Nocturno, & in Officio trium Lectionum.

DEPRECATIO.

✠. Exúrge Dñe adjuva nos.

℞. Et libera nos propter nomen tuum.

Suscipe deprecationem nostram. Dómine Jesu Christe ; qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus ; per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Benedictiones primi Nocturni, & pro ij. & v. Feria in Officio trium Lectionum.

1. Adjutor & propitius sit nobis omnipotēs & misericors Dñs. ℞. Amen.

2. Benedictionibus suis repleat nos omnipotens & misericors Dóminus.

3. Cœlestem Benedictionē tribuat nobis omnipotens & misericors Dóminus.

In secundo Nocturno.

DEPRECATIO.

✠. Ostēde nobis Dómine misericórdiam tuam.

℞. Et salutáre tuum da nobis.

Benedictiones ij. Nocturni & pro ij. & vj. Feria.

P. Verna.

4. Deus Dei Fílius nos benedicere & adjuvare dignetur. ℞. Amen.

5. Aeternam Benedictionē tribuat nobis omnipotēs, & misericors Dóminus.

6. Grátia Spíritus sancti illuminet sensus & corda nostra. ℞. Amen.

In tertio Nocturno.

DEPRECATIO.

✠. Adjutorium nostrū in nómine Dñi. ℞. Qui fecit cœlum & terram.

Benedictiones ij. Nocturni & pro iv. Feria & Sabbato.

7. Redemptor humani generis nos benedicere & adjuvare dignetur.

℞. Amen.

8. Unigenitus Dei Fílius, nos benedicere & adjuvare dignetur. ℞. Amen.

9. Ad supernórum civium societátem perducát nos omnipotens & misericors Dóminus. ℞. Amen.

In Officio trium Lectionum loco ultima Benedictionis predicta dicitur.

Tríntas Sancta nos benedicat & ab omni malo defendat.

℞. Amen.

SERMO SANCTI BERNARDI

Abbatis.

Ser. 47. in Cantica..

Moneo vos , dilectissimi ; purè semper , ac strenuè ; divinis interesse laudibus. Strenuè quidem ; ut sicut reverenter , ita & alacriter Domino assistatis. Non pigri. Non somnolenti. Non oscitantes. Non parcentes vocibus. Non præscindentes verba dimidia. Non integra transilientes. Non fractis & remissis vocibus , muliebre quoddam , balbâ de nare sonantes : sed virili (ut dignum est) & sonitu & affectu ; voces sancti Spiritûs depromentes. Purè verò : ut nihil aliud dum psallitis , quàm quod psallitis , cogitetis. Spiritus enim sanctus illâ horâ gratum non recipit ; quidquid aliud quàm debes , neglecto eo quod debes , obtuleris. Huc usque S. Bernardus.

Psalmodyam non multùm protrahamus : sed rotunda & viva voce cantemus. Metrum & finem versûs simul intonemus : & simul dimittamus. Punctum nullus teneat : sed citò dimittat. Post punctum , bonam pausam faciamus. Nullus ante alios incipere , & nimis currere præsumat : aut post alios nimiùm trahere vel punctum tenere. Simul cantemus : simul pausemus : semper in auscultando. Amen.

Ideò bene agite , & in aliquo nolite timere.

O R D O
P S A L T E R I I
E T O F F I C I I
D E T E M P O R E.

Secundùm Usum Lugdunensis Ecclesiæ,
Primæ Galliarum Sedis.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, & omnes Horas dicitur secretò.

PATER noster, qui es
in calis : sanctificetur
nomen tuum : advé-
niat regnum tuum : fiat
volúntas tua, sicut in cæ-
lo & in terra. Panem no-
strum quotidiánum da
nobis hódie : & dimitte
nobis débira nostra, sicut
& nos dimittimus debi-
tóribus nostris : Et ne nos
indúcas in tentatióne : sed
libera nos à malo, Amen.

Ave María, grátia
Aplena, Dóminus tecum :
Benedícta tu in mu-
liéribus, & benedíctus
fructus ventris tui Jesus.
Sancta María mater Dei,
ora pro nobis peccatóri-
bus, nunc & in horâ mor-
tis nostræ. Amen.

Pars Verna.

ψ. Sancti Spiritús adsit
nobis grátia. Amen.

*Deindè clara voce di-
citur ψ.*

Domine lábia mea apé-
ries. R. Et os meum
annuntiábit laudem tuam.
ψ. Deus in adjutórium
meum inténde.

R. Dómine ad adjuvándum
me festína. Glória
Patri, & Fílio, & Spirítui
sancto. Sicut erat in prin-
cípio & nunc & semper
& in sæcula sæculórum,
Amen. Allelúia.

*Sic dicitur Allelúia. ad
omnes Horas per totum
annum, praterquam à Do-
minica in Septuagesima
usque ad Feriam Quintam
in Cæna Dñi : tunc enim*

A

dicitur, Laus tibi Dómine Rex æternæ glóriæ.

Invitatorium sequens dicitur singulis Dóminicis in quibus proprium non assignatur.

Invitatorium. Adorémus Deum, quia ipse fecit nos. *Repetitur.* Adorémus Deum, quia ipse fecit nos.

Psalmus 94.

VENITE exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præocupémus faciém ejus in confessióne: & in psalmis jubilémus ei. Adorémus Deum, quia ipse fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dñs plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines móntium ipse cónspicit. Adorémus Deum, quia ipse fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves

páscuæ ejus. Adorémus Deum, quia ipse fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in deserto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea. Adorémus Deum, quia ipse fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi; Semper hi errant corde: ipsi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in irâ meâ, si introibunt in réquiem meam. Adorémus Deum, quia ipse fecit nos.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum, Amen. Adorémus Deum, quia ipse fecit nos.

Aliis temporibus, Invitatorium dicitur quod habetur in Proprio de Tempore, pro Officij varietate, quod & in Capitulis ad Laudes & aliis similibus servetur. In Psalterio non dicitur ψ. Glória Patri, nisi ubi notatur.

IN I. NOCTURNO.

Absolutè sine Añia dicuntur duodecim Psalmi sequentes.

Psalmus 1.

BEatus vir qui non abiit in consilio impiorum: * & in via peccatorum non stetit: * & in cathedrâ pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Dómini voluntas ejus: * & in lege ejus meditabitur, die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est, secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit, in tempore suo.

Et fólium ejus non defluet: * & ómnia quæcúmque faciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus, à facie terræ.

Ideò non resurgét ímpii in iudicio: * neque peccatores, in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiorum peribit.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes: * & pópu-

li meditati sunt inania?

Aspicerunt Reges terræ, & príncipes convenérunt in unum: * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis iridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in irâ suâ: * & in furóre suo, conturbábit eos.

Ego autem constitúrus sum Rex ab eo, super Sion montem sanctum ejus: * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me, Fílius meus es tu: * ego hódie genui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam: * & possessionem tuam, términos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ: * & tanquam vas síguli, confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte eicum tremóre.

Apprehéndite disciplí-

nām : * nequādo irascā-
tur Dóminus, & pereátis
de viâ justâ.

Cùm exárserit in bre-
vi ira ejus : * beáti om-
nes qui confidunt in eo.

Psalmus 3.

Domine quid multi-
plicáti sunt qui tri-
bulant me : * multi in-
súrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ
meæ : * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem Dómine sus-
céptor meus es : * glória
mea, & exáltás caput meũ.

Voce meâ ad Dóminum
clamávi : * & exaudivit
me, de monte sancto suo.

Ego dormívi & sopo-
rátus sum : * & exurrexi,
quia Dñs suscepit me.

Non timébo míllia pó-
puli circumdántis me : *
exúrge Dómine salvum
me fac, Deus meus,

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causâ : * dentes pec-
cátórum contrivísti.

Dómini est salus : * &
super pópulum tuum, be-
nedíctio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre
tuo árguas me : * ne-

que in irâ tua corrípias
me.

Miserére mei Dómine,
quóniam infírmus sum : *
sana me Dómine , quó-
niam conturbáta sunt, óm-
nia ossa mea.

Et ánima mea turbáta
est valdè : * sed tu Dómi-
ne usquequò ?

Convértere Dómine, &
éripe ánimam meam : *
salvum me fac propter
misericórdiam tuam.

Quóniam non est in
morte qui memor sit tui : *
in inférno autem , quis
confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu
meo : * lavábo per síngu-
las noctes lectum meum : *
lácrymis meis stratum
meum rigábo.

Turbátus est à furóre
óculus meus : * invete-
rávi inter omnes , inimí-
cos meos.

Discédite à me omnes
qui operámini iniquitá-
tem : * quóniam exaudi-
vit Dóminus, vocem fle-
tus mei.

Exaudivit Dóminus de-
precatiónem meam : *
Dóminus oratióne meam
suscepit.

Erubéscant, & contur-
béntur

bentur vehementer, omnes inimici mei : * convertantur & erubescant, valde velociter.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper : * & in sæcula sæculórum, Amen.

Psalmus 7.

Domine Deus meus in te speravi : * salvum me fac ex omnibus persequéntibus me, & libera me.

Nequándo rapiat ut leo animam meam : * dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus si feci istud : * si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuéntibus mihi mala : * decídám méritò ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus animam meam, & comprehendat : * & concúlcet in terrâ vitam meam : * & glóriam meam, in pulverem dedúcat.

Exúrge Domine in irâ tuâ : * & exaltáre in finibus, inimicórum meórum.

Et exúrge Domine Deus

meus in præcepto quod mandásti : * & synagóga populórum, circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dominus júdicat pópulos.

Júdica me Domine secúndum justitiã meam : * & secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, & diriges justum : * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à Domino : * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis & pátiens : * numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardentibus effécit.

Ecce partúriit injustitiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitatem.

Lacum apéruit, & effódit eum : * & incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * & in vérticem ipsíus, iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secundum justitiam ejus: * & psallam nómini Dómini Altíssimi. *Psalmus 8.*

Domine Dóminus noster: * quàm admirabile est nomen tuum, in univérsâ terrâ!

Quóniam elevata est, magnificéntia tua super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem, propter inimicos tuos: * ut déstruas inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitorum tuórum: * lunam & stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum;

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis: * glóriâ & honóre coronásti eum: * & constituísti eum, super ópera manuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus: * oves & boves univérsas: * insuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster: * quàm admirabile est nomen tuum, in univérsâ terrâ! *Psalmus 9.*

Confitébor tibi Dñe in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabilia tua.

Latábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime.

In converténdo inimicum meum retrórsim: * infirmabúntur, & peribunt à facie tuâ.

Quóniam fecísti júdiciu meum & causam meam: * sedes super thronum, qui júdicas justitiâ.

Increpásti Gentes, & périit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt fræmeæ in finem: * & civitates eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in júdicio thronum suum: * & ipse júdicábit orbem terræ in æquitáte: * júdicábit populos in justitiâ.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitatibus, in tribulatióne.

Sperent

Sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniã non dereliquisti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annúntiáte inter Gentes stúdia ejus.

Quóniam requírens sãguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam, de inimicis meis.

Qui exáltas me de portis mortis: * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas, in portis filia Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixa sunt Gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt: * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus júdicia fáciens: * in opéribus mánuum suárum, cõprehénsus est peccátor.

Convertántur peccátóres in inférnum: * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obliuio erit páuperis: * paciéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge Dómine, non confortétur homo: * júdicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue Dómine legíslatórem super eos: * sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessisti longè: * despicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit impius, incénditur pauper: * comprehendúntur in cõsiliis, quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátõr in desidériis animæ suæ: * & iniquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminus peccátor: * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinatæ sunt viæ illius, in omni tẽmpore.

Auferúntur júdicia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiõne os

plenum est, & amaritudi-
ne, & dolo: * sub lingua
ejus labor & dolor.

Sedet in insidiis cum
divitibus in occultis: *
ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem
respiciunt: * insidiatur
in abscondito, quasi leo,
in speluncâ suâ.

Insidiatur ut rapiat pau-
perem: * rapere paupe-
rem, dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliâ-
bit eum: * inclinabit se &
cadet, cum dominatus
fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo,
Oblitus est Deus: * aver-
tit faciem suam, ne vi-
deat in finem.

Exurge Domine Deus,
& exaltetur manus tua: *
ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit
impious Deum? * dixit
enim in corde suo, Non
requireret.

Vides, quoniam tu la-
borem & dolorem confi-
deras: * ut tradas eos in
manus tuas.

Tibi derelictus est pau-
per: * orphano tu eris
adjutor.

Contere brachium pec-
catoris & maligni: * qua-

retur peccatum illius, &
non inveniatur.

Dominus regnabit in
aeternum, & in saeculum
saeculi: * peribitis Gen-
tes de terrâ illius.

Desiderium pauperum
exaudivit Dominus: *
preparationes cordis eor-
um audivit auris tua.

Judicare pupillo & hu-
mili: * ut non apponat ul-
tra magnificare se homo
super terrâ. *Psalms 10.*

IN Domino confido: *
Quomodo dicitis ani-
mæ meæ: * Transmiga
in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccato-
res intenderunt arcum: *
paraverunt sagittas suas
in pharetrâ: * ut sagittent
in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti
destruxerunt: * justus
autem quid fecit?

Dominus in templo
sancto suo: * Dominus in
caelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem
respiciunt: * palpebræ eius
interrogant, filios ho-
minum.

Dominus interrogat ju-
stum & impium: * qui au-
tem diligit iniquitatem,
odit animam suam.

Pluet super peccatores
laqueos: * ignis, & sulphur
& spiritus procellarum,
pars calicis eorum.

Quoniam justus Dó-
minus, & justitias dilé-
xit: * æquitatem vidit
vultus eius. Glória Patri.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dómi-
ne, quoniam defecit
sanctus: * quoniam di-
minutæ sunt veritates, à
filiis hominum.

Vana locuti sunt unus-
quisque ad proximum
suum: * labia dolosa in
corde, & corde locuti sunt.

Dispérdat Dóminus uni-
versá labia dolosa: * &
linguam magiloquam.

Qui dixerunt, Linguam
nostrá magnificábitur: *
labia nostra à nobis sūt: *

Quis noster Dóminus est?

Propter misériam ino-
pium, & gémitum páupe-
rum: * nunc exúrgam, di-
cit Dóminus.

Ponam in salutári: * fi-
ducialiter agam in eo.

Elóquia Dómini, eló-
quia casta: * argéntum ig-
ne examinátum: * probá-
tum terræ, purgátum sép-
tuplum.

Tu Dñe servabis nos: *

& custódies nos à gene-
ratione hac, in ætérnum.

In circúitu impij ám-
bulant: * secúndum alti-
túdinem tuam multipli-
cásti, filios hominum.

Psalmus 12.

Usquequò Dómine,
obliviscéris me in fi-
nem? * úsquequò avér-
tis faciém tuam à me?

Quámdiu ponam consí-
lia in animá meá: * do-
lórem in corde meo per
diem?

Usquequò exaltábitur
inimicus meus super me? *
réspice, & exáudi me Dó-
mine Deus meus.

Illúmina óculos meos,
ne umquam obdórmiam
in morte: * nequándo di-
cat inimicus meus, Præ-
válni advérsus eum.

Qui tribulant me, exul-
tábunt si motus fúero: *
ego autem in misericór-
diá tuá sperávi.

Exultábit cor meum in
salutári tuo: * cantábo
Dómino qui bona tríbuit
mihi: * & psallam nómi-
ni Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípíens in cor-
de suo: * Non est
Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de caelo prospexit super filios hominum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt: * simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: * linguis suis dolose agebant: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: * veloces pedes eorum, ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum: * & viam pacis non cognoverunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem: * qui devorant plebem meam sicut escam panis.

Domini non invocaverunt: * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iusta est: * consilium inopis confu-

distis: * quoniam Dominus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum avorterit Dominus captivitatem plebis suae, exultabit Jacob, & laetabitur Israel.

Psalms 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * & opprobrium non accepit, adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram: * & munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, non movebitur in aeternum.

Glória Patri. Alleluia.

A Septuagesima verò usque ad Pascha dicitur,

Laus

Laus tibi Dómine Rex
æternæ glóriæ.

In Quadragesima. ψ. Dicet Dómino suscéptor meus es tu. R. Deus meus sperábo in eum.

Tempore Passionis. ψ. Inténde animæ meæ & líbera eam. R. propter inimicos meos, éripe me Dómine.

Tempore Paschali. ψ. Resurrexít Dóminus. R. Sicut dixit vobis. Allelúia, allelúia, allelúia.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur. Pater noster, secretò. ψ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed líbera nos à malo.

Deprecatio. ψ.

EXúrge Dómine ádjúva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum. ψ. Súscipe deprecationem nostrá Dñe. Jesu Christe; qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus: per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

ψ. Domne jube benedicere. *Benedictio.* I. Adjútor & propítius sit nobis omnípotens & miséricors Dóminus. R. Amen.

Deinde leguntur Lectiões cum Responsoris, ut in

Proprio de Tempore assignantur.

Pro ij. Lectione, Bened. Benedictiónibus suis répleat nos omnípotens & miséricors Dóminus. R. Amen.

Pro iij. Lectione, Benedictio. Cælestem benedictiónem tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. R. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona. Consérva me.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit quando Antiphona incipit à primo Versu Psalmi.

Tempore Paschali. Añã. Allelúia. *In choro cantatur juxta modulum. Añã.* Consérva me, & sub ipsa dicuntur Psalmi secundi Nocturni.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te: * dixi Dómino, Deus meus es tu; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terrâ eius: * mirificávit omnes volúntates meas, in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eórum: * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo con-

ventricula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum, per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae & calicis mei : * tu es qui restitues, hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris : * etenim hereditas mea, praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper & usque ad noctem, increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper : * quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea : * insuper & caro mea, requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * neque dabis Sanctum tuum, videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ : * adimplēbis me læritiā cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua, usque in finem.

Glória Patri.

Antiph. Conserva me

Domine quoniam in te speravi.

Antiph. Inclina Domine.
Psalmus 16.

EXaudi Domine justitiam meam : * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam : * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat : * oculi tui videant æquitatem.

Probasti cor meum, & visitasti nocte : * igne me examinasti : * & non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum : * propter verba labiorum tuorum, ego custodivi vias duras.

Percipe gressus meos in semitis tuis : * ut non moveantur, vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam me exaudisti me Deus : * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas : * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexterae tuae custodi me : * ut pupillam oculi.

Sub umbrā alarum tuarum protege me : * à faci-

cie impiórum , qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt , * ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciétes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt , declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * & sicut cátilus leónis , hábitans in ábditis.

Exúrge Dómine , præveni eum , & supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio : * fránciam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine à paucis de terra dívide eos , in vitâ eórum : * de absconditis tuis adimplétus est , venter eórum.

Saturáti sunt filii : * & dimisérunt reliquias suas , párvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo cospéctui tuo : * satiábor cum apparérit glória tua. Glória Patri.

Antiphona. Inclína Dómine aurem tuam mihi , & exáudi verba mea.

Antiph. DÍligam te.

Psalms 17.

DÍligam te Dómine fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntu meú , & refúgium meum : * & liberátor meus.

Deus meus , adjútor meus : * & sperábo in eú.

Protéctor meus , & cornu salutis meæ : * & súscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * & torréntes iniquitátis , conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum : * & ad Deum meum clamávi.

Et exáudívit de templo sancto suo vocé meam : * & clamor meus in conspéctu ejus , introívit in aures ejus.

Commota est , & contremuit terra : * fundamenta móntium conturbáta sunt , & commótasunt : * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : * & ignis à fácie ejus.

ejus exarsit : * carbones succenssi sunt ab eo.

Inclinavit caelos & descendit : * & caligo , sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim , & volavit : * volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum : * in circuitu ejus tabernaculum ejus : * tenebrosa aqua , in nubibus aeris

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt : * grando & carbones ignis.

Et intonuit de caelo Dominus : * & Altissimus dedit vocem suam : * grando & carbones ignis.

Et misit sagittas suas , & dissipavit eos : * fulgura multiplicavit , & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum : * & revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua Domine : * ab inspiratione spiritus irae tuae.

Misit de summo , & accepit me : * & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis , & ab his qui oderunt me : * quoniam

niam confortati sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictionis meae : * & factus est Dominus , protector meus.

Et eduxit me in latitudinem : * salvum me fecit quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam : * & secundum puritatem manuum mearum , retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini : * nec impie gessi , à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo : * & justitias ejus , non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo : * & observabo me , ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam : * & secundum puritatem manuum mearum , in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris : * & cum viro innocente , innocens eris.

Et cum electo electus eris : * & cum perverso pervertéris.

Quoniam tu populum humilem

húmilem saluum fácies: *
& óculos superbórum,
humiliábis.

Quóniam tu illúminas
lucérnam meam, Dómi-
ne: * Deus meus illúmi-
na, ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à
tentatióne: * & in Deo
meo, transgrédiar mu-
rum.

Deus meus impollúta
via ejus: * elóquia Dó-
mini igne examináta: *
protéctor est ómnium,
Iperántium in se.

Quóniam quis Deus
præter Dóminum? * aut
quis Deus præter Deum
nostrum?

Deus, qui præcínxit me
virtúte: * & pósuit im-
maculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos
tanquam cervórum: * &
super excélsa státués me.

Qui docet manus meas
ad prælium: * & posuísti
ut arcum æreum, bráchia
mea.

Et dedísti mihi prote-
ctiÓNem salutis tuæ: * &
dextera tua suscepit me.

Et disciplína tua corré-
xit me in finem: * & dis-
ciplína tua, ipsa me do-
cébit.

Dilatásti gressus meos
subtus me: * & non sunt
infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimicos meos,
& comprehéndam illos: *
& non convértar, donec
deficiant.

Confríngam illos, nec
póterunt stare: * cadent
subtus pedes meos.

Et præcínxísti me virtú-
te ad béllum: * & sup-
plantásti insurgétes in
me, subtus me.

Et inimicos meos dedi-
stí mihi dorsum: * &
odiétes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat
qui salvos fáceret; ad Dó-
minú: * nec exaudivit eos.

Et commínuam eos ut
púlverem ante faciē ven-
ti: * ut lutum plateárum
delébo eos.

Eripiés me de contradi-
ctiÓNibus pópuli: * constrú-
tues me, in caput Géntiú.

Pópulus quem non co-
gnóvi, servívit mihi: *
in auditu auris, obedívit
mihi.

Fílij aliéni mentíti sunt
mihi: * filij aliéni inve-
teráti sunt: * & claudica-
vérunt à sémitis suis.

Vivít Dóminus, & be-
nedíctus Deus meus: * &
exaltétur

exaltétur Deus, salutis
meæ.

Deus qui das vindictas
mihi, & subdis pópulos
sub me: * liberátor meus
de inimícis meis iracúdis.

Et ab insurgéntibus in
me exaltábis me: * à viro
iniquo erípies me.

Propterea confitébor tibi
in natióibus Dómine: *
& nómini tuo psalmum
dicam.

Magníficans salútes Re-
gis eius: * & fáciens mi-
sericórdiá Christo suo Da-
vid: * & sémini eius, usq;
in sæculú. Glória Patri.

Antiphona. Diligam te
Dómine virtus mea.

In Quadragesima. *Ps.* Ipse
liberávit me deláqueo ve-
nántium. *R.* Et à verbo
áspero.

Tempore Passionis. *Ps.* De
ore leónis líbera me Dñe.
R. Et à córnibus unicór-
nium, humilitatē meam.

Tempore Paschali, Aña.
Allelúia, allel. allel. allel,
Ps. Surrexit Dóminus verè.
R. Et apparuit Petro. Al-
lelúia, allelúia, allelúia.
Pater noster. *secretò.* *Ps.* Et
ne nos indúcas in tenta-
tiónem. *R.* Sed líbera
nos à malo.

Deprecatio, Ps. Ostén-
de nobis Dómine, mise-
ricórdiam tuam. *R.* Et
salutare tuum da nobis.

Ps. Domne jube benedíce-
re. *Bened.* Deus Dei Filius
nos benedícere & adju-
vare dignétur. *R.* Amen.

Pro v. Lectione, Bened.
Æterná benedictiónē trí-
buat nobis omnípotens &
misericors Dñs. *R.* Amen.

Pro vj. Lectione, Bened.
Grátia Spíritus sancti il-
lúminet sensus & corda
nostra. *R.* Amen.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Allelúia. *In Cho-
ro cantatur ad modu-
lum Aña.* Domine adju-
tor, sub qua sola dicun-
tur tres Psalmi sequen-
tes.

*A Septuagesima ad Pas-
cha, Antiph.* Dómine.

Psalmus 18.

CÆli enarrant gló-
riam Dei: * & ópera
mánuum eius, annúntiat
firmaméntum.

Dies diéi eructat ver-
bum: * & nox nocti, indi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquelæ neque
sermónes: * quorum non
audiántur, voces córum.

In omnem terram exíit
sónus.

Tonus eorum: * & in fines orbis terræ, verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tanquam sponsus procedens, de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam: * à summo cælo egressio ejus.

Et occursum usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat, à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus permanet in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora, super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis, retributio multa.

Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me: * & ab alienis, parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor, à delicto máximo.

Et erunt ut complacent elóquia oris mei: * & meditatio cordis mei, in conspectu tuo semper.

Dómine adiutor meus, & redemptor meus.

Glória Patri.

Antiph. Dómine adjutor meus & redemptor meus.

Ant. Mittat tibi Dñs.

Psalmus 19.

EXaúdiat te Dóminus in die tribulationis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundum cor tuum: * & omne consilium tuum confirmet.

Lætábitur in salutari tuo: * & in nómine Dei nostri, magnificábitur.

Impleat Dóminus omnes petitiones tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus, Christum suum.

Exaúdiat illum de cælo sancto

sancto suo: * in potentatibus salus, dextera eius.

Hi in curribus, & hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri, invocabimus.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: * nos autem surreximus, & erecti sumus.

Domine salvum fac Regem: * & exaudi nos in die, qua invocaverimus te. Gloria Patri.

Antiph. Mittat tibi Dominus auxiliū de sancto.

Ant. Cantabimus & psallemus.

Psalm. 20.

Domine in virtute tua latabitur Rex: * & super salutare tuum, exulbit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: * & voluntate labiorum eius, non fraudasti eum.

Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite eius, coronam de lapide pretioso.

Vitampetit a te, & tribuisti ei: * longitudinem dierum in seculum, & in seculum seculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: * gloriam

& magnum decorem, impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi: * laudabis eum in gaudio, cum vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in Domino: * & in misericordia Altissimi, non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat, omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos: * & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum, a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quae non poterunt stabilire.

Quonia pones eos dorsum: * in reliquiis tuis, preparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & psallemus, virtutes tuas. Gloria Patri.

Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

A Septuages. ad Pascha.

Añā. Cantabimus & Psallemus

temus, virtutes tuas Dñe.
In Quadragesima. V. Scá-
 pulis suis obumbrábit ti-
 bi. R. Et sub pennis ejus
 sperábis.

Tempore Passionis. V. Ne
 perdas cum impiis Deus
 ánimam meam. R. Et
 cum viris sánguinum vi-
 tam meam.

Tempore Paschali. V. Ga-
 vísi sunt Discípuli. R. Vi-
 so Dómino. Allelúia, al-
 lelúia, allelúia. Pater
 noster, *secretò.* V. Et ne
 nos indúcas. R. Sed lí-
 bera nos à malo.

Deprecatio. V. Adjutó-
 rium nostrum in nómi-
 ne Dómini. R. Qui fecit
 cælum & terram.

V. Domne jube benedí-
 cere. *Benedictio.* Redém-
 ptor humáni generis nos
 benedícere & adjuvâre di-
 gnétur. R. Amen.

Pro viij. Lectione, Bened.
 Unigénitus Dei Fílius
 nos benedícere & adjuvâ-
 re dignétur. R. Amen.

Pro ix. Lectione, Bened.
 Ad supernórum cívium
 societátem, perdúcat nos
 omnípotens & misericors
 Dóminus. R. Amen.

*Sequens Hymnus semper
 dicitur post ultimam Le-*

*ctionem & Responsorium
 in omnibus Dominicis à
 Paschate ad Adventum,
 à Nativitate Domini us-
 que ad Septuagesimam, &
 in omnibus Festis duplici-
 bus, aut ubi notatur.*

Hymnus.

TE Deum laudámus :
 te Dóminum, confi-
 témur.

Te ætérnum: Patrem :
 omnis terra, venerátur.

Tibi omnes Angeli : ti-
 bi cæli, & univérſæ po-
 testátes.

Tibi Chérubim & Sé-
 raphim : incessábili voce
 proclámant.

Sanctus, Sanctus, San-
 ctus Dóminus, Deus Sá-
 baoth.

Pleni sunt cæli & terra:
 glóriâ, majestátis tuæ.

Te, glorióſus: Apосто-
 lórum chorus.

Te, Prophetárum: lau-
 dábilis númeroſus.

Te, Mártyrum candi-
 dátus: laudat exércitus.

Te, per orbem terrá-
 rum: sancta confitétur
 Eccléſia.

Patrem, imménsæ ma-
 jestátis.

Venerándum tuum ve-
 rum: & únicum Fílium.

Sanctum

Sanctum quoque, paracletum Spiritum.

Tu Rex gloriæ Christe.

Tu Patris, sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti, Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus, regna cælorum.

Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus famulis tuis subveni: quos pretioso sanguine redemisti.

Æternam fac cum sanctis tuis: gloriam munerari.

Salvum fac populum tuum Domine: & benedic, hereditati tuæ.

Et rege eos, & extolle illos, usque in æternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.

Dignare Domine die isto sine peccato, nos custodire.

Miserere nostri Domine: miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos: quem-

admodum speravimus in te.

Gloria Patri, & Filio & Spiritui sancto, &c.

In te Domine speravi, non confundar in æternum.

A D L A U D E S.

Versus sacerdotalis.

Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

DEUS in adiutorium meum intende.

R. Domine ad adjuvandum me festina. Gloria Patri & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper: & in sæcula sæculorum, Amen. Allel. *vel* Laus tibi Domine Rex æternæ gloriæ.

Pro temporis diversitate.

A Septuages. ad Pascha, Añã. Vt in proprio.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, que notatur in proprio de Tempore, sub qua dicuntur quinque Psalmi sequentes.

Psalmus 92.

Dominus regnavit decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se.

Etenim

Etenim firmávit orbem terræ: * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc * à sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos: * à vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibí- lia facta sunt nimis: * do- mum tuam decet sancti- tudo Dómine, in longi- tudinem dierum.

Glória Patri.

Psalmus 99.

Jubiláte Dómino omnis terra: * servíte Dómi- no in lætitiâ.

Introíte in conspéctu ejus in exultatione: * sci- tóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, introíte por- tas ejus in confessiône: * atria ejus in hymnis, con- fitémmini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dó- minus: * in ætérnum mi-

sericórdia ejus: * & usque in generatióne, & gene- ratióne veritas ejus.

Glória Patri.

Psalmus 62.

Deus Deus meus: * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea * quàm multipliciter tibi caro mea!

In terrâ desértâ, inviâ, & inaquósâ, sic in sancto apparui tibi: * ut vidérem virtútem tuam, & gló- riam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vi- tas: * lábia mea laudá- bunt te.

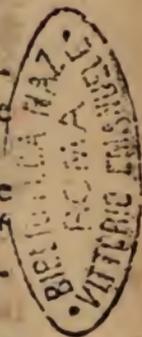
Sic benedicam te in vi- tâ meâ: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis, lau- dábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matu- tinitis meditábor in te: * quia fuísti adiutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo: * ad- hæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum qua- siónes animam meam: * introíbunt in inferióra terræ:

terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: * laudabuntur omnes qui iurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psalms 66.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terrâ viam tuam: * in omnibus Gêntibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent Gentes: * quoniam iudicatus populos in æquitate: * & Gentes in terrâ dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Canticum trium puerorum. Danielis 3.

Benedicite omnia opera Dômini Dômino: *

laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dômini Dômino: * benedicite cæli Dômino.

Benedicite aquæ, quæ super cælos sunt Dômino: * benedicite omnes virtutes Dômini Dômino.

Benedicite sol & luna Dômino: * benedicite stellæ cæli Dômino.

Benedicite imber & ros Dômino: * benedicite omnis spiritus Dômino.

Benedicite ignis & æstus Dômino: * benedicite frigus, & æstus Dômino.

Benedicite rores & pruina Dômino: * benedicite gelu & frigus Dômino.

Benedicite glâcies & nivës Dômino: * benedicite noctes & dies Dômino.

Benedicite lux & tenebræ Dômino: * benedicite fûlgura & nubes Dômino: * benedicat terra Dômino.

Benedicite montes & colles Dômino: * benedicite univërsa germinantia terræ Dômino.

Benedicite fontes Dômino:

mino:

mīnō : * benedícite mā-
ría & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & om-
nia quæ movéntur in
aquis, Dómino : * bene-
dícite omnes vólucres cæ-
li Domino.

Benedícite omnes bé-
stia & pecóra Dómino : *
benedícite filij hóminum
Dómino : * Benedícat Is-
raél Dómino.

Benedícite sacerdótes
Dóminī Dómino : * bene-
dícite servi Dómini
Dómino.

Benedícite spíritus &
áimæ iustórum Dómi-
no : * benedícite sancti &
hūmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Aza-
ria, Mísaél Dómino,
laudáte & superexaltáte
eum in sæcula.

Benedicámus Patri &
Fílio cum sancto Spíri-
tū : * laudémus & super-
exaltémus eum in sæ-
cula.

Benedíctus es Dómine
in firmaménto cæli : * &
laudábilis, & gloriósus, &
superexaltátus in sæcula.

Psalms 148.

Laudáte Dóminum de
cælis : * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum omnes
Angeli eius : * laudá-
te eum omnes virtútes
eius.

Laudáte eum sol & lu-
na : * laudáte eum omnes
stellæ & lumen.

Laudáte eum cæli cæló-
rum : * & aquæ quæ su-
per cælos sunt, laudent
nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta
sunt : * ipse mandavit,
& creáta sunt.

Státuit ea in sæculum, &
in sæculum sæculi : * præ-
céptum póluit, & non
præteríbit.

Laudáte Dóminum de
terra : * dracones & om-
nes abyssi.

Ignis, grando, nix, gla-
cies, spíritus procellá-
rum : * quæ faciunt ver-
bum eius.

Montes & omnes col-
les : * ligna fructífera &
omnes cedri.

Béstia & univérfa pé-
cora : * serpentes & vó-
lucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes
pópuli : * principes & om-
nes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines, se-
nes cum junióribus, lau-
dent nomen Dómini : *

quia

quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super caelum & terram : * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius : * filiis Israël populo appropinquanti tibi.

Psalms 149.

CAntate Dómino canticum novum : * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israël in eo, qui fecit eum : * & filiae Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Dómino in populo suo : * & exaltabit mansuetos, in salutem.

Exultabunt sancti in gloria : * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum : * & gladij ancipites, in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus : * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus : * & nobiles eorum, in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : * gloria hæc est omnibus sanctis eius.

Psalms 150.

LAudate Dóminum in sanctis eius : * laudate eum in firmamento, virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem, magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio & cithara.

Laudate eum in tympano & choro : * laudate eum in chordis, & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus : * laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dóminum.

Gloria Patri.

Capitulum ψ. & r. ut assignantur in proprio de tempore.

Canticum Zachariae.

Luc. 1.

Benedictus Dóminus Deus Israël : * quia visitavit, & fecit redemptionem, plebis suæ.

Et erexit cornu, salutis nobis : * in domo David pueri sui.

Sicut

Sicut locutus est, per os
sanctorum: * qui à sæcu-
lo sūt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis no-
stris: * & de manu om-
nium, qui odérunt nos.

Ad faciendam misericor-
diam, cum patribus
nostris: * & memorari,
testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod jurá-
vit, ad Abraham patrem
nostrum: * daturum se
nobis.

Ut sine timóre, de manu
inimicorum nostrorum
liberati: * serviámus illi.

In sanctitate, & justitia
coram ipso: * omnibus
diébus nostris.

Et tu puer, Propheta Al-
tissimi vocaberis: * præi-
bis enim ante faciem Dó-
mini, parare vias ejus.

Ad dandam scientiam
salutis plebi ejus: * in re-
missionem, peccatorum
eorum.

Per viscera misericordiæ
Dei nostri: * in quibus vi-
sitávit nos, oriens ex alto.

Illuminare his qui in té-
nebris, & in umbra mor-
tis sedent: * ad dirigendos
pedes nostros; in viam
pacis.

Glória Patri.

Pars Verna.

Deinde dicitur Añã, &
Oratio propria.

D O M I N I C A
ad Primam.

Pater noster. Ave María.
Sancti Spíritus. Ψ . Deus
in adiutorium. Allelúia.
vel Laus tibi Dñe Rex æ-
ternæ glóriæ. *pro tempo-
ris diversitate.*

Psalms 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: * &
in virtute tua, júdica me.

Deus exáudi orationem
meam: * aúribus pércipe,
verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsum me: *
& fortes quæsiérunt áni-
mam meam: * & non pro-
posuérunt Deum, ante
conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat
me: * & Dóminus suscé-
ptor est, animæ meæ:

Avérte mala inimicis
meis: * & in veritate tua,
dispérde illos.

Voluntáre sacrificábo
tibi: * & confitébor nó-
mini tuo Dómine, quó-
niam bonum est.

Quóniam ex omni tri-
bulatióne eripuísti me: *
& super ininícos meos,
despéxit óculus meus.

B Glória

Glória Patri, & Filio.

Sequens Psalmus Confitemini Dómino. dicitur tantū in Dominicis, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio, praterquam in Dominicis à Pascha usque ad Pentecosten. à Septuagesima verò usque ad Pascha ejus loco dicitur Psal. Dñs regnavit. ut sup. in Laudib. 20.

Psalmus 117.

Confitemini Dómino, quóniã bonus: * quóniam in sæculum, misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël, quóniam bonus: * quóniam in sæculum, misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum, misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculū, misericórdia ejus.

De tribulatióne invocavi Dñm: * & exaudivit me; in latitudine Dñs.

Dóminus mihi adjutor: * non timébo, quid faciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor: * & ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in

Dómino: * quàm confidere in hómine.

Bonum est sperare in Dómino: * quàm sperare in princípibus.

Omnes Gentes, circumdederunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes: * & exarsérunt sicut ignis in spinis: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut caderem: * & Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus: * & factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis & salutis: * in tabernaculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtutem: * déxtera Dñi exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtutem.

Non móriar sed vivá: * & narrábo ópera Dñi.

Castigans castigávit me Dóminus: * & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ,

Altare, ingressus in eas
confitebor Domino: *
hæc porta Domini, iusti
intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam
exaudisti me: * &
factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reproba-
verunt edificantes: * hic
factus est in caput anguli.

A Domino factum est
istud: * & est mirabile in
oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit
Dominus: * exultemus,
& lætemur in ea.

O Domine salvum me
fac: * ô Domine benè pro-
sperare: * benedictus qui
venit, in nomine Domini.

Benediximus vobis de
domo Domini: * Deus
Dominus, & illuxit nobis.

Constituite diem solém-
nem, in condensis: * us-
que ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & con-
fitebor tibi: * Deus meus
es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam
exaudisti me: * & factus
es mihi in salutem.

Confitemini Domino,
quoniam bonus: * quoniam
in sæculum misericor-
dicia ejus.

Glória Patri.

Psalms 118.

Beati immaculati in
via: * qui ambulat
in lege Domini.

Beati qui scrutantur te-
stimonia ejus: * in toto
corde exquirunt eum.

Non enim qui operan-
tur iniquitatem: * in viis
ejus ambulaverunt.

Tu mandasti, mandata
tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur, viæ
meæ: * ad custodiendas
justificationes tuas.

Tunc non confundar: *
cum perspexero, in om-
nibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in dire-
ctione cordis: * in eo
quod didici judicia justi-
tiæ tuæ.

Justificationes tuas cu-
stodiam: * non me dere-
linquas usquequaque.

In quo corrigit adoles-
centior viam suam: * in cu-
stodiendo sermones tuos.

In toto corde meo ex-
quisivi te: * ne repellas
me, à mandatis tuis.

In corde meo abscondi
elocuta tua: * ut non pec-
cem tibi.

Benedictus es Domi-
ne: * doce me justifica-
tiones tuas.

In lábiis meis pronútiá-
vi, ómnia júdicia oris tuí.

In via testimoniórú tuó-
rum delectátus sum: * fi-
cut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exer-
cébor: * & considerábo
vias tuas.

In justificatióibus tuis
meditábor: * non oblivís-
car sermónes tuos.

Glória Patri.

Retríbue servo tuo: *
vivífica me, & custó-
diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: *
& considerábo, mirábília
de lege tua.

Incola ego sum in ter-
ra: * non abscondas à me
mandáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre justificatiónes
tuas: * in omni témpore.

Increpásti supérbos: *
maledícti qui declínant
à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium
& contéptum: * quia
testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt prín-
cipes, & advérsùm me
loquebántur: * servus au-
tem tuus exercebátur, in
justificatióibus tuis.

Nam & testimónia tua
meditatio mea est: * &

consílium meum, justifi-
cations tuæ.

Adhæsit paviménto áni-
ma mea: * vivífica me se-
cúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, &
exaudísti me: * doce me
justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum
tuárum ínstrue me: * &
exercébor, in mirábili-
bus tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confirma me
in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámo-
ve à me: * & de lege tua,
miserére mei.

Viã veritátis elégi: * ju-
dícia tua non sũ oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis
Dñe: * noli me cõfundere.

Viam mandatórum tuó-
rum cúcurri: * cùm dila-
tásti cor meum.

Glória Patri.

*Sequens Symbolum di-
citur in Dominicus tan-
tum, quando fit Officium
de Dominica ut in Psalt.
& in festo SS. Trinitatis.*

Symbolum S. Athanasij.

Quicumque vult sal-
vus esse, ante ómnia
opus est ut teneat Cathó-
licam fidem: * quam nisi
quisque íntegram, invio-
latámque

latámque serváverit : * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte , & Trinitátem in unitáte venerémur : * neque confundentes persónas : * neque substantiam separántes.

Alia est enim persóna Patris : * ália Fílij : * ália Spíritus sancti : * sed Patris , & Fílij , & Spíritus sancti , una est divínitas : * æquális glória , coætérna majéstas.

Qualis Pater : * talis Fílius : * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater : * increátus Fílius : * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater : * imménsus Fílius : * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater : * ætérnus Fílius : * ætérnus Spíritus sanctus : * & tamen non tres ætérni sed unus ætérnus : * sicut non tres increáti nec tres imménsi : * sed unus increátus & unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater : * omnípotens Fílius : * omnípotens Spíri-

tus sanctus : * & tamen non tres omnípotentes , sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater : * Deus Fílius : * Deus Spíritus sanctus : * & tamen non tres Dij , sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater : * Dóminus Fílius : * Dóminus Spíritus sanctus : * & tamen non tres Dómini , sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum aut Dñm confitéri Christiánâ veritáte compéllimur : * ità tres Deos aut Dños dícere , Cathólicâ religióne prohibémur.

Pater , à nullo est factus : * nec creátus , nec génitus.

Fílius à Patre solo est : * non factus , nec creátus , sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio : * non factus , nec creátus , nec génitus , sed procédens.

Unus ergo Pater , non tres Patres : * unus Fílius , non tres Fílij : * unus Spíritus sanctus , non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius nihil majus aut minus : * sed

totæ tres personæ cœternæ sibi sunt, & cœquales: * ita ut per omnia sicut jam suprâ dictum est, & unitas in Trinitate, & Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse: * ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem: * ut Incarnationem quoque Dómini nostri Jesu Christi, fideliter credat.

Est ergo fides recta: * ut credamus & confiteamur, quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius: * Deus & homo est.

Deus est, ex substantia Patris ante sæcula genitus: * homo est, ex substantia Matris, in sæculo natus.

Perfèctus Deus: * perfèctus homo, ex ánima rationali, & humanâ carne subsistens.

Æquális Patri, secundum Divinitatem: * minor Patre, secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit & homo: * non duo tamen sed unus est Christus.

Unus autem, non con-

versiónē Divinitatis in carnem: * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omninò non confusiónē substantiæ: * sed unitate personæ.

Nam sicut ánima rationalis & caro unus est homo: * ita Deus & homo, unus est Christus.

Qui passus est pro salutē nostrâ, descendit ad inferos: * tertiâ die resurrexit à mórtuis: * ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: * indè venturus est judicare vivos & mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resurgere habent cum corpóribus suis: * & reddituri sunt, de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt ibunt in vitam æternam: * qui verò mala in ignem æternum.

Hæc est fides Cathólica: * quam nisi quisque fideliter, firmiterque crediderit: * salvus esse non poterit.

Glória Patri. Allelúia. *vel* Laus tibi Dómine Rex æternæ glóriæ.

Deinde

Deinde dicuntur sequentes Preces.

ψ. Exurge Dómine adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

Kyrie eléison. Kyrie eléison. Christe eléisō Chri-
ste eléison. Kyrie eléisō.

Pater noster. *secretò usque*

ad ψ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. ψ. Vivet ánima mea & laudabit te, & iudicia tua adjuvábunt me. R. Errávi sicut ovis quæ périt:

quære servum tuum Dómine, quia mandata tua non sũm oblítus. Credo in Deum, *secretò*, Patrem omnipotentem, creatorem cæli & terræ. Et in Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos: tértiã die resurrexit à mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: indè ventúrus est iudicare vivos & mórtuos. Credo in Spíritum

sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatórum.

Alta voce. ψ. Carnis resurrectionem. R. Vitam ætérnam, Amen. ψ. Réspice Dómine in servos tuos, & in ópera tua, & dirige filios eórum. R. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum nostrárum dirige super nos: & opus mánuum nostrárum dirige.

Orémus. *Oratio.*

Dirigete, & sanctificáre dignéris Dómine Jesu Christe Fili Dei vivi hódie corda & corpora nostra; ut in exequendis mandáris tuis, & voluntate tibi & accióne placeámus salvátor mundi; Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus: Per ómnia sæcula sæculórum; R. Amen. ψ. Dignáre Dómine die isto. R. Sine peccáto nos custodire. ψ. Dñe exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. ψ. Dóminus vobiscum; R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Auge in nobis quæsumus Dómine fidem tuam : & Spiritûs sancti lucem , in nobis semper accénde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat Deus in unitate ejúsdem Spiritûs sancti : Per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Prædicta Oratio dicitur etiam in festo SS. Trinitatis. In aliis verò festis & feriis dicitur ejus loco.

Orémus. *Oratio.*

Veritas tua, quæsumus Dómine, luceat semper in córdibus nostris : & omnis fálitas inimici destruátur. Per Dñm. *Ps.* Dóminus vobiscum; *R.* Et cum spírítu tuo. *Ps.* Benedicámus Dómino; *R.* Deo grátias;

Deinde in Choro legitur Martyrologium.

Posteà Hebdomadarius dicit. Ps. Pretiòla in conspéctu Dómini. *R.* Mors sanctorum ejus.

Et absolutè sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, & omnes Sancti intercedant pro

nobis ad Deum : ut mereámur vitam ætérnam possidére. *R.* Amen.

Chorus. Ps. Adjuva nos Deus salutáris noster , & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos , & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum , ne fortè dicant in Géntibus , Ubi est Deus eórum ? Glória Patri, & Fílio & Spírítui sancto. Sicut erat in princípio , & nunc , & semper , & in sæcula sæculórum, Amen.

Kyrie eléisō. Kyrie eléif. Christe eléifon. Christe eléifon. Kyrie eléifon. Pater noster. secretò usque ad Ps. Et ne nos inducas in tentatióne. *R.* Sed líbera nos à malo. *Ps.* Adjutorium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cælum & terram. *Ps.* Dómine exáudi oratióne meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* Dóminus vobiscum; *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Famulórum tuórum Dómine delíctis ignósce ; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valéamus : Genitricis Fílij tui

tui Dómini Dei nostri, & ómnium Sanctórum tuórum intercessióne salvémur. Per eúndem Dñm.

Deinde dicitur secretò.

☩. Fidéliú animæ per misericórdiam Dei requiészant in pace. *ry.* Amen.

Et sic dicitur singulis diebus Dominicis & festis novem Lectio num, & per Octavas Pasche, Pentecostes & Corporis Christi.

IN FIERIALI OFFICIO
extra Tempus Paschale.

A D. PRIMAM.

Pater noster. Ave María.

Sancti Spiritûs. ☩. Deus in adiutorium. *ut supra.*

Allelúia. *vel* Laus tibi

Dñe Rex æternæ glóriæ.

Psalmus. Deus in nómine tuo. *ut supra.* 25.

Deinde dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Férias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super

flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini: * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens má nibus & mundo corde: * qui non accépit in vanum ánimam suam: * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras: * & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras: * & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Glória Patri.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te Dñe levávi ánimá meá * Deus meus in te cōfido, nō erubescā.

Neque irrideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes, supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi: * & semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me: * quia tu es Deus salvator meus: * & te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine: * & misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ: * & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis & rectus Dñs: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universa viæ Domini misericordia & veritas: * requiréntibus testaméntum ejus, & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dñe propitiaberis peccato meo: * multum enim.

Quis est homo qui timet Dñm: * legem statuit ei in via, quam eligit.

Anima ejus in bonis demorabitur: * & semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timéntibus eum: * & testaméntum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dñm: * quoniam ipse elevet de laqueo pedes meos.

Réspice in me & miserere mei: * quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei, multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis, erue me.

Vide humilitatem meam & laborem meum: * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt: * & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me: * non erubescam quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israël: * ex omnibus tribulationibus suis.

Glória Patri.

F E R I A

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Judica me Dómine, quóniam ego in Innocéntia mea ingressus sũ: * & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * & complácuti in veritate tuâ.

Non sedi cum concilio vanitátis: * & cum iniqua geréntibus non introibo.

Odivi ecclésiã malignántium: * & cum impiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * & circumdabo altáre tuũ Dñe.

Ut áudiam vocem laudis: * & enárrem univér-
sa mirabilia tua.

Dómine diléxi decórem domûs tuæ: * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam: * & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorú mánibus iniquitates sũt: * dextera eorú repléta est munéribus.

Ego autẽ in innocéntia mea ingressus sum: * rédi-me me & miserére mei.

Pes meus stetit in diré-
cto: * in ecclésiis benedi-
cãm te Dómine.

Glória Patri.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

Dominus regit me & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectió-
nis educávit me: * áni-
mam meam convértit.

Dedúxit me super sé-
mitas justitiæ: * propter
nomen suum.

Nam & si ambulávero
in médio umbræ mortis: *
non timébo mala quón-
iam tu mecum es.

Virga tua & báculo
tuus, * ipsa me consolá-
ta sunt.

Parásti in conspéctu
meo mensam: * advérsus
eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo cá-
put meum: * & calix
meus inébríans quàm
præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me: * ómnibus
diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in do-

mo Dómini, * in longi-
túdinem diérum.

Glória Patri.

F E R I A S E X T A .

Psalmus 21.

Deus Deus meus res-
pice in me, quare me
dereliquisti? * Longè à
salúte meâ verba deli-
ctórum meórum.

Deus meus clamábo per
diem & non exáudies: *
& nocte, & non ad infi-
piéntiam mihi.

Tu autem in sancto há-
bitas, * laus Israél.

In te speravérunt patres
nostri: * speravérunt &
liberásti eos.

Ad te clamavérunt, &
salvi facti sunt: * in te
speravérunt, & non sunt
confúsi.

Ego autem sum vermis,
& non homo: * oppró-
brium hóminum & ab-
jéctio plebis.

Omnes vidéntes me, de-
risérunt me: * locúti sunt
lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino,
erípiat eum: * sálvum
fáciat eum, quóniam
vult eum.

Quóniam tu es qui ex-
traxísti me de ventre: *
spes mea ab ubéribus

matris meæ: * in te pro-
jéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ,
Deus meus es tu: * ne
discésseris à me.

Quóniam tribulatio
próxima est: * quóniam
non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me ví-
tuli multi: * tauri pin-
gues obsedérunt me.

Aperuérunt super me
os suum: * sicut leo ra-
piens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum *
& dispérsa sunt ómnia
ossá mea.

Factum est cor meum
tanquam cera liquescēs: *
in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa
virtus mea: * & lingua
mea adhæsit fáucibus
meis: * & in púlverem
mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedé-
runt me canes multi: *
concílium malignántium
obsedit me.

Foderunt manus meas
& pedes meos: * dinume-
ravérunt ómnia ossá mea.

Ipsi verò consideravé-
runt & inspexérunt me: *
divisérunt sibi vestimén-
ta mea: * & super vestem
meam miserunt sortem.

Tu

Tu autem Dñe ne elongáveris auxiliū tuum: * ad defensionem meam cōspice.

Erue à frāmeā Deus animam meā: * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leōnis: * & à cōnibus unicōrnium humilitatem meam.

Narrābo nomen tuum frātribus meis: * in medio ecclēsiæ laudābo te.

Qui timētis Dōminum laudate eum: * univēsum semen Jacob glorificāte eum.

Tīmeat eum omne semen Israēl: * quōniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avērtit faciē suā à me: * & cū clamāre ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclēsiā magnā: * vota mea reddam in conspectu timētium eum.

Edent pauperes & saturabūntur: * & laudabunt Dōminum qui requirunt eum: * vivent corda eōrum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Remiscēntur & convertēntur ad Dōminum,

univērsi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus: * univērsæ familiæ Gēntium.

Quōniam Dōmini est regnum: * & ipse dominabitur Gēntium.

Manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Dōmino generatio ventūra: * & annuntiabunt cæli justitiam ejus: * pōpulo qui nascetur, quē fecit Dñs.

Glória Patri.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 33.

Deinde dicuntur Psalmi. Beati immaculati. & Retribue servo tuo. ut supra. 27.

Allelúia. *vel* Laus tibi Dōmine, Rex æternæ glóriæ.

ψ. Exúrge Dōmine adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. Kyrie eléison. Kyrie eléison. Christe eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secretà.*

ψ. Et

¶. Et ne nos indúcas in
 tentatióem. R. Sed líbe-
 ra nos à malo. ¶. Vivet
 ánima mea & laudábit te,
 & júdicia tua adjuvábunt
 me. R. Errávi sicut ovis
 quæ périit : quære servú
 tuum Dómine, quia man-
 dáta tua non sum oblítus;
 Credo in Deum. *secretò*
usque ad ¶. Carnis resur-
 rectiÓem. R. Vitam æ-
 térnám, Amen.

*Quando ad Matutinum
 non sunt dicta magna Pre-
 ces feriales statim dicitur*
 ¶. Réspice Dómine, ut
infra.

*Quando autem ad Ma-
 tutinum dicta sunt magna
 Preces feriales, inferiùs
 posita post Laudes Ferialis
 secunda; tunc ad Primam
 sequentes Preces dicuntur
 flexis genibus.*

¶. Júdica Dómine nocén-
 tes me. R. Expúgna im-
 pugnántes me. ¶. Appre-
 hénde arma & scutum
 R. Et exúrge in adjutó-
 rium mihi. ¶. Effúnde
 frámeam, & conclúde ad-
 vérsùs eos qui persequún-
 tur me. R. Dic ánima
 meæ Salus tua ego sum.
 ¶. Pérfice gressus meos
 in sémitis tuis. R. Ut nō

moveántur vestígia meá.
 ¶. Ego clamávi; quoniam
 exaudísti me Deus. R. In-
 clína aurem tuam mihi, &
 exáudi verba mea. ¶. Mi-
 rífica misericórdias tuas.
 R. Qui salvos facis sperá-
 tes in te. ¶. A resisténti-
 bus dexteræ tuæ custódi
 me. R. Ut pupíllam óculi.
 ¶. Sub umbra alárum tuá-
 rum prótege me. R. A fá-
 cie impiórum qui me af-
 flixérunt. ¶. Audítam fac
 mihi manè misericórdiá
 tuam. R. Quia in te spe-
 rávi. ¶. Notam fac mihi
 viam, in qua ámbulem.
 R. Quia ad te levávi áni-
 mam meam. ¶. Eripe me
 de inimícis meis Dómine
 ad te confúgi. R. Doce
 me fácere voluntatē tuam
 quia Deus meus es tu.
 ¶. Spíritus tuus bonus de-
 dúcet me in terram rectá.
 R. Propter nomen tuum
 Dómine vivificábis me
 in æquitáte tua. ¶. Edú-
 ces de tribulatiÓe áni-
 mam meam. R. Et in mi-
 sericórdia tua dispérdes
 omnes inimícos meos.
 ¶. Et perdes omnes qui
 tríbulant ánimam meam.
 R. Quóniam ego servus
 tuus sum.

Sequens

Sequens Oratio dicitur eadem voce.

Orémus. Oratio.

DEus refúgium páuperum, spes humiliũ, salúsque miserórum; deprecationē nostram quæsumus benígnus exáudi, & pro ómnibus qui se nobis in oratióibus cōmendavérunt: précibus nostris aurem tuæ pietátis inclína; Et si qui ex his jam obiérunt, ab omni vínculo delictórum ánimas eórum cleménter absolve; Si qui autem adhuc in hac frágili & incértâ vitâ consistant: ita eis benedictiōnem tuam misericórditer largíri dignéris; ut & solátia vitæ mortális accípiant; & sempitérna gáudia comprehendát: ut semper hic & ubique poténtia bonitátis tuæ ab ómnibus sint tuti advérsis; R. Amen. *ψ.* Réspice Dómine in servos tuos, & in ópera tua, & dirige filios eórum. R. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum nostrárum dirige super nos: & opus mánuum nostrárum dirige.

Orémus. Oratio.

Diligere & sanctificáre dignéris Dómine Jesu Christe Fili Dei vivi hódie corda & córpora nostra; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntate tibi & aclióne placeámus Salvátor mundi; Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus: Per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen. *ψ.* Dignare Dómine die isto. R. Sine peccáto nos custodire. *ψ.* Dómine exáudi oratióne meam. R. Et clamor meus ad te véniat. *ψ.* Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Oremus. Oratio.

Veritas tua, quæsumus Dómine, luceat semper in córdibus nostris: & omnis fálsitas inimíci destruátur. Per Dóminum nostrum. *ψ.* Dóminus vobíscum; R. Et cum spírítu tuo. *ψ.* Benedicámus Dómino. R. Deo grátias.

In Quadragesima, Feria ij. iv. & vj. dicitur Psalmus pœnitentialis, Beáti quorum. cum ψ. & Oratiōe ut in fine Breviarij.

Deinds

Deinde in Choro legitur
Martyrologium.

Postea Hebdomadarius
dicit *ψ*. Pretiosa in con-
spéctu Dómini. *℞*. Mors
Sanctorum ejus. *Et abso-
lutè sine Oremus. Oratio.*

Sancta Maria, & omnes
Sancti intercédant pro
nobis ad Deum: ut me-
reámur vitam ætérnam
possidére. *℞*. Amen. *Cho-
rus. ψ*. Adjuva nos Deus
salutáris noster, & pro-
pter glóriam nóminis tui
Dómine líbera nos. Et
propítius esto peccátis
nostris propter nomen
tuum, ne fortè dicant in
Géntibus, Ubi est Deus
eórum? Glória Patri,
& Fílio, & Spirítui san-
cto. Sicut erat in prin-
cípio, & nunc, & semper,
& in sæcula sæculórum,
Amen. Kyrie eléison. Ky-
rie eléison. Christe eléi-
son. Christe eléison. Ky-
rie eléison. Pater noster.
secreto usque ad ψ. Et ne
nos indúcas in tentatió-
nem. *℞*. Sed líbera nos à
malò. *ψ*. Adjutórium no-
strum in nómine Dómi-
ni. *℞*. Qui fecit cælum
& terram. *ψ*. Dómine
exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te
véniat. *ψ*. Dóminus vo-
biscum; *℞*. Et cum spí-
ritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

Famulorum tuorum Dó-
mine delictis ignósce;
ut qui tibi placere de-
actibus nostris non valé-
mus: Genitrícis Filij tui
Dómini Dei nostri, &
ómnium Sanctorum tuó-
rum intercessióne salvé-
mur. Per eúndem Dó-
minum nostrum.

*In fine Prima quoties-
cumque non fit de Festo
Duplici, vel novem Lectio-
num dicitur pro Defunctis:
ψ*. Réquiem ætérnã do-
na eis Dómine. *℞*. Et lux
perpétua lúceat eis. *Psal-
mus*. De profundis. *ut inf.*
In fine non dicitur. Glória
Patri. *sed ejus loco ψ*. Ré-
quiem ætérnam dona eis
Dómine. *℞*. Et lux per-
pétua lúceat eis. *ψ*. Dó-
mine exáudi oratiónem
meam. *℞*. Et clamor meus
ad te véniat. *ψ*. Dóminus
vobiscum; *℞*. Et cum spí-
ritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

Omnipotens sempí-
térne Deus, cui num-
quam sine spe. misericór-
diæ

diæ supplicatur: propitiare animabus famulorum tuorum; ut qui de hac vitâ in tui nominis confessione decesserunt: Sanctorum tuorum numero facias aggregari. Per Dominum nostrum.

Et dicitur secretò ψ. Requiescât in pace. R. Amē.

In Feriis autem in quibus dicta sunt magna Preces prædictus Psalmus De profundis. dicitur flexis genibus, quod in fine aliarum Horarum servetur.

IN FERIALI OFFICIO,

Temporis Paschalis & in Festis per Annum,

Post Psalmum, Deus in nomine tuo. dicitur tantum Psalmus Beati immaculati. & Retribue. ut supra. 27. Deinde Allelûia. vel Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ. Reliqua ut supra in Dominica.

Sed in Officio Feriali, & in Festis trium Lctionum post Orationem, Famulorum. dicitur semper pro Defunctis, ψ. Requiem æternam. ut supra.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave Maria. Sancti Spiritûs. Deus in

adjutorium. Allelûia. *vel* Laus tibi Domine Rex æternæ gloriæ. *Pro temporis diversitate.*

Psalmus 118.

LEgem pone mihi Domine viam justificationum tuarum: * & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: * & custodiam illam, in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua: * & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua, vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum: * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum: * quia iudicia tua jocunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua Domine: * salutare tuum, secundum eloquium tuum.

Et respondebo improbrantibus

brántibus mihi verbum: *
quia sperávi, in sermónibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudiciis tuis supersperávi.

Et custódiám legé tuam semper: * in sæculum, & in sæculum sæculi,

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testímóniis tuis in conspéctu Regū: * & non confundébar

Et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi: * & exercébor, in justificatióibus tuis.

Glória Patri.

Memor esto verbi tui seruo tuo: * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum, vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant usquequáque: * à lege autem tuâ, non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum à sæculo Dñe: * & consolátus sum.

Deféctio tenuit me: *

pro peccatóribus, derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erát justificatiónes tuæ: * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Portio mea Dñe: * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum faciém tuam in toto corde meo: * miserére mei secundum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * & convérsti pedes meos, in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus: * ut custódiám mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * & legem tuam, non sum oblítus.

Mediâ nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudícia, justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium tíméntium te: * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ Dñe plena est terra: * justificatiónes.

eratiões tuas, doce me.

Glória Patri.

Bonitatem fecisti cum
seruo tuo Dómine: *

secundum verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea, eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * & in bonitate tua, doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde, scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego vero legem tuam, meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri, & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me: * da mihi intellectum, ut discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur: * quia in verbum tuum, super speravi.

Cognovi Dómine quia æquitas iudicia tua: * & in veritate tua, humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consolatur me: * secundum eloquium tuum seruo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam: * quia lex tua, meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te: * & qui novèrunt, testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis: * ut non confundar.

Glória Patri. Allelúia.
vel Laus tibi Dómine
Rex æternæ glóriæ.

In Dominicis Quadragesima Capitulum proprium & oratio propria de Tempore.

Deinde dicitur secretò.
ψ. Fidélium animæ, &c.

Quod etiam dicitur in fine Sextæ, Nonæ, & Completorii singulis diebus dominicis & festis novem lectionum.

lectionum, & per octavam Pascha, Pentecostes, & Corporis Christi.

Tempore Quadragesime in Feriali Officio usque ad Dominicam tertiam.

Capitulum. 2. Corint. 6.

IN omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros: in multa patientia.

R. Participem me fac Deus omnium timentium te, * Et custodientium mandata tua. V. Aspice in me, & miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum. Et custodientium mandata tua. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Participem me fac Deus omnium timentium te, & custodientium mandata tua. V. Dicit Dño, susceptor meus es tu. R. Deus meus sperabo in eum.

Deinde dicuntur magna Preces sequentes, flexis genibus.

KYrie eleison. Kyrie eleison. Christe eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secretò usque ad X. Et ne nos inducas in tentatio-

nem. R. Sed libera nos à malo. V. Ego dixi Dñe miserere mei. R. Sana animam meam, quia peccavi tibi. V. Convertere Dòmine usquequò. R. Et deprecabilis esto super servos tuos. V. Fiat misericordia tua Dòmine super nos. R. Quemadmodum speravimus in te. V. Ab occultis meis munda me Dòmine. R. Et ab alienis parce servo tuo. V. Dòmine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dòminus vobiscum; R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS innocentie re-stitutor & amator: dirige ad te tuorum corda servorum; ut Spiritus tui fervore concepto, & in fide inveniuntur stabiles: & in opere efficaces. Per Dòminum.

In Quadragesima Feria ij. iv. & vj. post Orationem dicitur flexis genibus Psalmus poenitentialis. Dòmine, ne in furore. cum X. & Oratione, ut in fine Breviarij.

A Dominica tertia
Quadra

Quadragesima usque ad Dominicam Passionis in Feriali Officio.

Capitulum. In omnibus exhibeamus. *ut supra.*

R. Bonum mihi Dómine, quòd humiliásti me :

* Bonum mihi lex oris tui super míllia auri & argénti. *ψ.* Manus tuæ Dómine fecérunt me, & plasmavérunt me, da mihi intelléctum, ut discam mandáta tua. Bonum mihi lex oris tui super míllia auri & argénti. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto. Bonum mihi Domine, quòd humiliásti me. Bonum mihi lex oris tui super míllia auri & argénti.

ψ. Dicet Dño, suscéptor meus es tu. R. Deus meus sperábo in eum.

Deinde dicuntur magna Preces, ut supra.

Orémus. *Oratio.*

Propitiare Dñe iniquitatibus nostris, & exorábilis, tuis esto supplicibus; ut concessâ veniâ quam precámur: perpetuo misericórdiæ tuæ munere glóriemur. Per.

Tempore Passionis in feriali Officio.

Capitulum. Jerem. 17. b

SAna me Dómine, & Sñabor; salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea tu es.

R. Erue à frámea Deus ánimam meam, * Et de manu canis únicam meá.

ψ. Eripe me Dómine ab hómine malo, à viro iniquo líbera mé. Et de manu canis únicam meam.

Non dicitur. Glória Patri. Sed Repetitur totum.

R. *usque ad Versum.*

R. Erue à frámea Deus ánimam meam; Et de manu canis únicam meá.

ψ. Intende ánimæ meæ & líbera eam. R. Propter inimícos meos éripe me Dómine.

Deinde dicuntur magna Preces, ut supra.

Orémus. *Oratio.*

DA pópulo tuo quæsumus Dómine Spíritum veritátis & pacis; ut & tētorá mente cognóscat: & quæ tibi sunt plácita, toto corde sectentur. Per Dñm. in unitate ejúsdem, &c.

In Dominicis Tempore Paschali Capitulum proprium & oratio propria de Tempore.

Tempore

Tempore Paschali in Fe-
riali Officio.

Capitulum. Rom 6.

CHristus resurgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur; quòd
enim mórtuus est peccá-
to, mórtuus est semel?
quòd autem vivit, vi-
vit Deo.

R. Resurrexit Dóminus,
allelúia, allelúia. Resur-
rexit Dóminus, allelúia,
allelúia. V. Sicut dixit
vobis, allelúia, allelúia.
Resurrexit Dóminus, al-
lelúia, allelúia. Gloria
Patri, & Fílio, & Spirítui
sancto. Resurrexit Do-
minus, allel. all. V. Surre-
xit Dñs verè. R. Et appá-
ruit Petro, allelúia, allel.
allel. *Oratio conveniens.*

*In fine Tertia quoties-
cumque non fit de Festo
vovem Lectionum dicitur
pro Defunctis.*

V. Réquiem ætérnam
dona eis Dómine. R. Et
lux perpétua lúceat eis.
Ps. De profúndis. *ut inf.
in cujus fine non dicitur.*
Glória Patri. *sed ejus loco.*
V. Réquiem ætérnam dó-
na eis Dómine. R. Et lux
perpétua lúceat eis.

V. Dómine exáudi ora-
tiónem meam. R. Et cla-
mor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum;
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Absólve Dómine,
ánimas famulórum
tuórum, ab omni vínculo
delíctorum: ut in Re-
surrectiónis glóriâ, inter
Sanctos tuos resuscitáti
respírent. Per Dóminum.

Secretò. V. Requiéscant
in pace. R. Amen.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave Ma-
ría. Sancti Spírítus. Deus
in adjutórium. Allelúia.
vel Laus tibi Dómine
Rex ætérnæ glóriæ.

Pro temporis diversitate.

Psalms 118.

Defecit in salutáre
tuum ánima mea: *
& in verbum tuum super-
spéravi.

Defecérunt óculi mei in
elóquium tuũ: * dicentes,
Quando cōsoláberis me?

Quia factus sũ sicut uter
in pruina: * justificatió-
nes tuas, non sũ oblítus.

Quot sũt dies servi tui *
quando fácies de perse-
quéntibus me, iudícium?

Narravérunt mihi iní-
qui

quæ fabulatiões : * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas : * iniquè persecuti sunt me , adjuva me.

Paulòminùs consummaverunt me in terra : * ego autem , non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericórdiam tuã vivifica me * & custodiã , testimónia oris tui.

In ætérnum Dñe , verbũ tuum pèrmanet in cælo.

In generatiõe & generatiõnem veritas tua : * fundasti terram , & pèrmanet.

Ordinatiõe tuã perseverat dies : * quóniam omnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est : * tunc fortè periissem , in humilitate mea.

In ætérnũ non obliviscar justificatiões tuas : * quia in ipsis , vivificasti me.

Tuus sum ego , salvum me fac : * quóniam justificatiões tuas , exquisivi.

Me expectaverunt peccatõres ut pèrderent me : * testimónia tua , intelléxi.

Omnis consummatiõ-

nis vidi finem : * latum mandatum tuum nimis.

Glória Patri.

QUòmodo diléxi legẽ tuã Dòmine : * totã die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docentes me intelléxi : * quia testimónia tua , meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia madata tua quasivi.

Ab omni viã malã prohibui pedes meos : * ut custodiã verba tua.

A judiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dulcia fáucibus meis elóquia tua : * super mel ori meo !

A mandatis tuis intelléxi : * propterea , odivi omnem viã iniquitatis.

Lucerna pèdibus meis verbum tuum : * & lumen sèmitis meis.

Juravi : * & stãtui , custodire judícia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque : * Dòmine vivifica me , secundùm verbum tuum.

Volun

Voluntária oris meí, beneplácita fac Dñe: * & iudícia tua doce me.

Anima meá in mánibus meis semper: * & legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatóres láqueum mihi: * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum, ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum: * propter retributiónem.

Glória Patri.

Iníquos ódio hábui: * & legem tuam diléxi.

Adjutor & suscéptor meus es tu: * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me maligni: * & scrutabor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquiũ tuum, & vivã; * & non confúndas me, ab expectatióne meâ.

Adjuva me & salvus ero: * & meditabor in justificatió nibus tuis sèper.

Sprevísti omnes discedétes à iudiciis tuis: * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * à iudiciis enim tuis, tímui.

Feci iudícium & justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutare tuum: * & in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua: * super aurum, & topázion.

Proptereà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam, ódio hábui.

Glória Patri. Allélúia. vel Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Protemporis diversitate.

*In Dominicis Quadra-
gesima Capitulum, pro-
prium & oratio propria
de Tempore.*

*Tempore Quadregesima
in Feriali Officio usque ad
Dominicam tertiam.*

Capitulum. Joëlis 2. d

PArce Dómine, parce
pópulo tuo; & ne des
hæreditátém tuam in op-
probrium: ut dominén-
tur eis nátiónes.

R. Ab omni viâ malâ
prohibui pedes meos, *
Ut custódiám mandáta
tua Dómine. **V.** A judi-
ciis tuis non declinávi,
quia tu legem posuísti
mihî. Ut custódiám Gló-
ria Patri. Ab omni viâ.
V. Ipse liberávit me de
laqueo venántium. **R.** Et
à verbo áspero.

*Deinde dicuntur magna
Preces sequentes flexis
genibus.*

KYrie eléison. Kyrie
eléison. Christe eléi-
son. Christe eléison. Ky-
rie eléison. Pater noster.
secretò usque ad X. Et
ne nos indúcas in tenta-
tiónem. **R.** Sed libera
nos à malo. **V.** Sacerdó-
tes tui induántur justí-
tiam. **R.** Et sancti tui

Pars Verna.

exúltent. **V.** Dómine sal-
vum fac Regem. **R.** Et
exáudi nos in die, qua in-
vocavérimus te. **V.** Sal-
vum fac pópulum tuum
Dómine, & bédedic hæ-
reditáti tuæ. **R.** Et rege
eos, & extólle illos us-
que in ætérnum. **V.** Ab
occúltis meis munda me
Dómine. **R.** Et ab alié-
nis parce servo tuo.
V. Dómine exáudi ora-
tiónem meam. **R.** Et cla-
mor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum;
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

ADesto Dómine pó-
pulis tuis in tuâ pro-
tectiõne fidéntibus; &
tuæ se dèxteræ supplíci-
ter inclinántes: perpétuâ
defensióne consérva. Per
Dóminum.

*In Quadregesima Fe-
ria ij. iv. & vj. post Ora-
tionem dicitur flexis geni-
bus, Miserere mei Deus.
cum V. & Oratione, ut in
fine Breviarj.*

*A Dominica tertia Qua-
dragesima usque ad Do-
minicam Passionis in Fe-
riali Officio.*

*Capitulum, Parce Dó-
mine. ut supra.*

C

R. Servus tuus ego sum: *
Da mihi intellectum Dó-
mine. V. Ut discam man-
dáta tua. Da mihi. Gló-
ria Patri. Servus tuus.
V. Ipse liberávit me de
láqueo venántium. R. Et
à verbo áspero.

*Deinde dicuntur magna
Preces, ut supra.*

Orémus. *Oratio.*

DA nobis quaesumus
Dómine de tribula-
tione læticiam; ut qui
diù pro peccátiis nostris
affligimur: intercedente
beáto Joanne Baptista in
tua misericórdia respiré-
mus. Per Dóminum.

*In aliis Ecclesiis profer-
tur nomen Patroni.*

*Tempore Passionis in Fe-
riali Officio.*

Capitulum. Jerem. 17. c

Confundantur qui me
persequuntur, & non
confúndar ego, páveant
illi, & non páveam ego;
induc super eos diem af-
flictiónis: & dúplici con-
tritióne cóntere eos, Dó-
mine Deus noster.

R. Ne perdas cum ímpiis
Deus ánimam meam, * Et
cum viris sanguinum vi-
ram meam. V. Dum ex-
tollo manus meas ad

templum sanctum tuum;
ne simul trahas me cum
peccatóribus. Et cum vi-
ris. *non dicitur Glória Pa-
tri. sed ejus loco repetitur
totum R. usque ad V.*

R. Ne perdas &c. V. De
ore leónis libera me Dó-
mine. R. Et à córnibus
unicórnium humilitátem
meam.

*Deinde dicuntur magna
Preces. ut supra.*

Orémus. *Oratio.*

Quesumº Omnípotés
Deus afflícti pópuli
lácrymas respice: & iram
tuæ indignatiónis avér-
te; ut qui reátum nostræ
infirmítatis agnóscimus:
tuâ consolatióne liberé-
mur. Per Dóminum.

*In Dominicis tempore
Pasch. Capitúl. proprium
& Orat. propr. de Temp.*

*Tempore Paschali in Fe-
riali Officio.*

Capitulum. I. Cor. 15.

Christus resurrexit à
mórtuis, primitiæ
dormiéntium, quóniam
quidem per hóminem
mors, & per hóminem
resurrectio mortuórum;
& sicut in Adam omnes
moriúntur: ita & in Chri-
sto omnes vivificabúntur.

R. Sur

¶ Surrexit Dóminus ve-
re, allelúia, allelúia. Sur-
rexit. Glória Patri. Sur-
rexit. ¶ Gavísi sunt dis-
cipuli. R. Viso Dómino,
allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio conveniens.

*In fine Sexta quoties
cumque non fit de Festo
novem Lectio dicitur
pro Defunctis.* ¶ Ré-
quiem ætérnam dona eis
Dómine. R. Et lux per-
pétua lúceat eis.

Pf. De profúndis. ut inf.
¶ Réquiem ætérnam do-
na eis Dómine. R. Et lux
perpétua lúceat eis.

¶ Dómine exáudi ora-
tiómem meam. R. Et cla-
mor meus ad te véniat.
¶ Dóminus vobíscum;
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Inclína Dómine aurem
tuam ad preces nostras,
quibus misericórdiam
tuam súpplices deprecá-
mur: ut ánimas famuló-
rum tuórum, quas de hoc
sæculo migráre iussisti;
in pacis ac lucis regióne
constituas: & Sanctórum
tuórum júbeas esse con-
sórtes. Per Dóminum.
secretò ¶ Requiéscant
in pace. R. Amen.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María.
Sancti Spírítus. Deus in
adjutórium. Allelúia. *vel*
Laus tibi dñe Rex ætérnæ
glóriæ. *Pfal. 118.*

Mirabilia testimónia
tua: * ídeò scrutáta
est ea, ánima mea.

Declarátió sermónum
tuórum illúminat: * &
intelléctum dat párvulis.

Os meum apéruí, & at-
tráxi spírítum: * quia
mandáta tua desiderábā.

Aspice in me, & miseré-
re mei: * secúndum ju-
dícium, diligéntium no-
men tuum.

Gressus meos dirige, se-
cúndum elóquium tuú: *
& non dominétur mei,
omnis injustítia.

Rédime me à calúm-
niis hóminum: * ut cu-
stódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina
super servum tuum: * &
doce me justificatiónes
tuas.

Exitus aquárum dedu-
xérunt óculi mei: * quia
nō custodiérūt legē tuā.

Justus es Dómine: * &
rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam te-
stimónia tua: * & veri-

tatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus : * quia obliti sunt verba tua , inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer : * & servus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego , & contemptus : * justificationes tuas , non sum oblitus.

Justitia tua , justitia in æternum : * & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia invenérunt me : * mandata tua , meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum : * intellectum da mihi , & vivam.

Glória Patri.

Clamavi in toto corde exaudi me Dómine : * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te , salvum me fac : * ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate & clamavi : * quia in verbum tuum supersperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te diluculo : * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam

tuam Dómine : * & secundum iudicium tuum , vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitanti : * à lege autem tuâ longè facti sunt.

Propè es tu Dómine : * & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimonio tuo : * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam , & eripe me : * quia legem tuam , non sum oblitus.

Judica iudicium meum , & redime me : * propter eloquium tuum vivifica me.

Longè à peccatoribus salus : * quia justificationes tuas , non exquisierunt.

Misericordiam tuam Dómine : * secundum iudicium tuum , vivifica me.

Multi qui persequuntur me , & tribulant me : * à testimonio tuo , non declinavi.

Vidi prævaricantes , & tabescebam : * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi : * Dómine in misericordia tua , vivifica me.

Principium

Principium verborum
tuorum veritas : * in
æternum , omnia iudicia
iustitiæ tuæ.

Glória Patri.

Principes persecuti sūt
me gratis : * & à ver-
bis tuis , formidavit cor
meum.

Lætabor ego super eló-
quia tua : * sicut qui in-
venit spolia multa.

Iniquitatem odio hábui,
& abominatus sum : * le-
gem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem
dixi tibi : * super iudicia
iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus
legem tuam : * & non est
illis scándalum.

Expectábam salutare
tuum Dómine : * & man-
dáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea
testimónia tua : * & di-
légit ea veheménter.

Servávi mandáta tua,
& testimónia tua , * quia
omnes viæ meæ , in con-
spéctu tuo.

Appropínquet deprecá-
tio mea in conspéctu tuo
Dómine : * juxta eló-
quium tuum da mihi in-
tellectum.

Intret postulatio mea in

conspéctu tuo : * secún-
dum elóquium tuum éri-
pe me.

Eructábunt lábia mea
hymnum : * cum docúeris
me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua
mea elóquia tua : * quia
omnia mandáta tua ,
æquitas.

Fiat manus tua ut sal-
vet me : * quóniam man-
dáta tua elégi.

Concupívi salutáre
tuum Dómine : * & lex
tua , meditatio mea est.

Et vívet ánima mea , &
laudabit te : * & iudicia
tua , adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ
péruit : * quære seruum
tuum Dómine : * quia
mandáta tua , non sum
oblítus.

Glória Patri. Allelúia.
vel Laus tibi Dómine,
Rex æternæ glóriæ.

*In Dominicis Quadrage-
sima, Capitulum proprium
& Oratio propria de tem-
pore.*

*Tempore Quadragesima
in Feriali Officio usque
ad Dominicam tertiam.*

Capitulum.

Derelinquat impius
viam suam , & vir

iniqu^o cogitationes suas;
& revertatur ad Dómi-
num, & miserébitur ejus:
& ad Deum nostrū, quóni-
am multus est ad ignos-
céndum. R. Sépties in die
laudem dixi tibi Dómine
Deus meus, * Ne perdas
me. V. Errávi sicut ovis
quæ perierat, requíre ser-
vum tuum Dómine, quia
mandáta tua non sum
oblítus. Ne perdas me.
Glória Patri. Sépties.
V. Scápolis suis obum-
brábit tibi. R. Et sub
pennis ejus sperábis.

*Deinde dicuntur magna
Præces sequentes flexis ge-
nibus.*

KYrie eléison. Kyrie
eléisō. Christe eléi-
son. Christe eléison. Ky-
rie eléison. Pater noster.
secretò usque ad X. Et ne
nos indúcas in tentatió-
nem. R. Sed líbera nos à
malo. V. Ostende nobis
Dómine misericórdiam
tuam. R. Et salutáre
tuum da nobis. V. Dómi-
ne Deus virtúrum con-
verte nos. R. Et osténde
fáciem tuam, & salvi éri-
mus. V. Ab occúltis meis
munda me Dómine. R. Et
ab aliénis parce servo

tuo. V. Dómine exáudi
oratióem meam. R. Et
clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum;
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Moveat Pietátem tuá
quæsumus Dómine
subjéctæ tibi plebis af-
fécus: & misericórdiam
tuam supplicátió fidélis
obtíneat; ut quod méri-
tis non præsumit: indul-
géntiæ tuæ largitate per-
cípiat. Per Dóminum.

*In Quadragesima, Fe-
ria ij. iv. & vj. post Ora-
tionem dici, dicitur flexis
genibus Psalmus. Dómi-
ne exáudi. cū V. & Orat.
ut in fine Breviarij.*

*A Dominica tertia Qua-
dragesima usque ad Do-
minicam Passionis in Fe-
riali Officio.*

Capitulum. Derelín-
quat impius. *ut sup. 53.*
R. Declára super nos
Deus, * Tuam misericór-
diam. V. Declarátió ser-
mónum tuórum illúmi-
nat, & intelléctum dat
párvulis. Tuam miseri-
córdiam. Glória Patri.
Declára. V. Scápolis suis
obumbrábit tibi. R. Et
sub pennis ejus sperábis.

Deinde.

Deinde dicuntur magna
Preces, ut suprà. 54.

Orémus. Oratio.

OMnípotens Deus, mi-
sericórdiam tuam
nobis placátus impénde;
ut qui te contemnendo
culpam incurrimus: con-
fitendo véniam conse-
quámur. Per Dóminum
nostrum.

Tempore Passionis in Fe-
riali Officio.

Capitulum. Jerem. 11. d

TU Dómine Sábaoth
qui júdicas justè, &
probas renes, & corda; ví-
deam quæso ultióne[m] ex
eis: tibi enim revelávi
causam meam, Dómine
Deus meus.

R. Príncipes persecúti
sunt me gratis, & à ver-
bis tuis formidávit cor
meum, * Lætabor ego su-
per elóquia tua. V. Quasi
qui invénit spólia multa.

Lætabor ego. *non dicitur
Glória Patri: sed ejus lo-
co reperitur totum R. us-*

*que ad V. R. Príncipes.
V. Ne perdas cum ímpiis
Deus ánimam meam. Et
cum viris sánguinum vi-
tam meam.*

Deinde dicuntur magna
Preces, ut suprà. 54.

Orémus. Oratio.

Fidèles tuos Dómine,
quæsumus, córpore
páriter & mente puríficas;
ut tuâ inspiratióne com-
púncti: nóxias delecta-
tiónes vitare prævaleant.
Per Dóminum.

In Dominicis tempore
Paschali Capit. & Orat.
propr. de Tempore.

Tempore Paschali in Fe-
riali Officio.

Capitulum. 1. Petri. 3.

CHristus semel pro
peccátis nostris mor-
tuus est, justus pro injú-
stis; ut nos offerret Deo,
mortificátus quidem car-
ne: vivificátus autem
spíritu.

R. Gavísi sunt discípuli,
allelúia, allelúia. Gavísi
sunt. V. Viso Dómino,
allelúia, allelúia. Gavísi
sunt. Glória Patri. Gaví-
si sunt. Cognovérunt Dó-
minum. R. In fractiÓne
panis, allelúia, allelúia,
Oratio conveniens.

In fine Nona quoties-
cumque non fit de festo
Duplici, vel novem Le-
ctionum, dicitur pro De-
functis. V. Réquiem ætér-
nam dona eis Dómine.
R. Et lux perpétua lúceat

eis. *Psalmus.* De profúndis. *ψ.* Réquiem ætérnam dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua lúceat eis. *ψ.* Dómine exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *ψ.* Dóminus vobiscú; *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

ANnue nobis Dómine, ut ánimæ famulórum tuórum remissiónem ómnium mereántur percípere peccatórum. Per Dóminum. *secretò.* *ψ.* Requiéscant in pace.

R. Amen.

Deinde dicitur secretò Aña beata Virginis ut infra notatur post Complet.

Vespera in Dominica, & in Feriis, habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Sancti Spírítus. *ψ.* Dómine lábia mea apéries. *ut supra.*

In Quadragesima Invitatorium. Veníte exultémus Dño. *Psalmus.* Jubilémus Deo salutári nostro. *ut sup. 2.*

Tempore Paschali. Allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona autem Nocturnorum per Annum, ut infra.

Antiphona, Dóminus. Tempore Paschali. Allelúia, ad modulum *Aña.* Dóminus defensor *sub qua uná dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.*

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea: * quem timébo?

Dóminus protector vi-tæ meæ: * à quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocétes: * ut edant carnes meas.

Qui trébulant me inimíci mei: * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsunt me castra: * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium: * in hoc ego sperábo.

Unam pétij à Dómino, hanc requíram: * ut inhábitem in domo Dñi, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini: * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo in die malórum:

malórum: * protéxit me
in abscondito taberná-
culi sui.

In petra exaltávit me: *
& nunc exaltávit caput
meum, super inimícos
meos.

Circuávi, & immolávi
in tabernáculo ejus hó-
stiam vociferatiónis: *
cantábo, & psalmum di-
cam Dómino.

Exáudi Dómine vocem
meam, qua clamávi ad
te: * miserére mei, &
exáudi me.

Tibi dixit cor meum,
exquisívit te fácies mea: *
fáciem tuá Dñe requirá.

Ne avértas fáciem tuam
à me: * ne declínes in ira
à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne
derelinquas me: * neque
despicias me Deus, sa-
lutáris meus.

Quóniam Pater meus,
& mater mea dereliqué-
runt me: * Dóminus au-
tem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dó-
mine in via tua: * & dí-
rige me in sémitâ rectâ,
propter inimícos meos.

Ne tradideris me in
ánimas tribulántiũ me: *
quóniam insurrexerunt

in me testes iníqui: * &
mentita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dó-
mini, * in terra vivéntiũ.

Expécta Dóminum, vi-
ríliter age: * & conforté-
tur cor tuum, & sústine
Dóminum.

Psalmus 27.

AD te Dómine clamá-
bo, Deus meus ne
síleas à me: * nequándo
táceas à me: * & affimi-
lábtor descendéntibus in
lacum.

Exáudi Dómine vocem
deprecatiónis meæ, dum
oro ad te: * dum extóllo
manus meas, ad templum
sanctum tuum.

Ne simul trahas me
cum peccatóribus: * &
cum operántibus iniqui-
tátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem
cum próximo suo: * ma-
la autem in córdibus
eórum.

Da illis secúndum ópe-
ra eórum: * & secúndum
nequítiam adinventiõ-
num ipsórum.

Secúndum ópera má-
num eórum tríbue illis *
redde retributióne eó-
rum ipsis.

Quóniam non intelle-

xerunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus: * destrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adiutor meus, & protéctor meus: * & in ipso sperávit cor meum, & adjutus sum.

Et reflóruit caro mea: * & ex voluntate mea, confitebor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * & protéctor salvariónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, & benedic hæreditati tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

Glória Patri.

Antiphona. Dóminus defensor vitæ meæ.

Antiphona. Adoráte Dóminum. *Psalmus 28.*

Afférte Dómino filij Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini, super

aquas: * Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * & confrínget Dóminus, cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vitulum Líbani: * & diléctus quemádmódu- filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: * & commovébit Dóminus desértum cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus, omnes dicét glóriam,

Dóminus dilúviu in- habitáre facit: * & sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dñs virtútem pópulo suo dabit: * Dñs benedí- cet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepisti me: * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi:

clamávi ad te , & saná-
sti me.

Dómine eduxísti ab in-
férno ánimam meam : *
salvásti me à descendén-
tibus in lacum.

Psállite Dño sancti
ejus : * & confitémini me-
móriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indi-
gnatióne ejus : * & vita
in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorá-
bitur fletus : * & ad ma-
tutinum lætítia.

Ego autem dixi in abun-
dántia mea : * Non mo-
vébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte
tua , præstitísti decóri
meo virtútem.

Avertísti faciém tuam
à me : * & factus sum
conturbátus.

Ad te Dómine clamá-
bo : * & ad Deum meum
deprecábor.

Quæ utilitas in sangui-
ne meo : * dum descendo
in corruptiόνem ?

Numquid confitébitur
tibi pulvis : * aut annun-
tiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus , &
misértus est meí : * Dó-
minus factus est adjutor
meus.

Convertísti planctum
meum in gáudium mi-
hi : * conscidísti saccum
meum , & circumdedísti
me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória
mea , & non compungar : *
Dómine Deus meus , in
ætérnum confitébor tibi.

Glória Patri.

Añã. Adoráte Dóminum
in aula sancta ejus.

Añã. In tua justitia.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi,
non confundar in æ-
térnum : * in justitia tua
libera me.

Inclína ad me aurem
tuam : * accélera ut éiuas
me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem , & in domum
refúgij : * ut salvum me
fácias.

Quóniam fortitúdo
mea & refúgium meum
es tu : * & propter no-
men tuum dedúces me , &
enútries me.

Educes me de láqueo,
quem abscondérunt mi-
hi : * quóniam tu es pro-
tector meus.

In manus tuas com-
mendo spíritum meum : *
redemísti me Dómine

Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, supervacue.

Ego autem in Dño speravi: * exultabo, & lætabor, in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam: * salvasti de necessitatibus, animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioſo pedes meos.

Miserere mei Dómine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira óculus meus: * anima mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium: vicinis meis valde: * & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum, commo-

rantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me: * accipere animam meam, consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Dómine: * dixi, Deus meus es tu: * in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum: * & à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum: * salvum me fac in misericordia tua: * Dómine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impij, & deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem: * in superbia & in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Dómine: * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te: * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ: * à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo: * à contradictione

Et iōne linguarum.

Benedictus Dōminus: *
quōniam mirificāvit mi-
sericōrdiam suam mihi,
in civitatē munitā.

Ego autem dixi in ex-
cēssu mentis meæ: * Pro-
jēctus sum à faciē oculō-
rum tuōrum.

Ideò exaudīsti vocem
oratiōnis meæ: * dum
clamārem ad te.

Diligite Dōminum om-
nes sancti ejus: * quō-
niam veritatē requīret
Dōminus: * & ieribuet
abundāter faciētibz
supērbiam.

Viriliter āgite, & con-
fortētur cor vestrum: *
omnes qui sperātis in
Dōmino.

Psalmus 31.

BEāti quorum remissāe
sunt iniquitatē: * &
quorū tecta sunt peccāta.

Beātus vir, cui non im-
putāvit Dōminus peccā-
tum: * nec est in spīritu
ejus dolus.

Quōniam tēcui, in-
veterāverunt ossa mea: *
dum clamārem totā die.

Quōniam die ac nocte
gravāta est super me ma-
nus tua: * couērsus sum
in arūmna mea, dum

confīgitur spina.

Delictum meum cōgni-
tum tibi feci: * & injusti-
tiam meam non abscondi.

Dixi, Confitebor ad-
vērsum me injustitiam
meam Dōmino: * & tu
remisisti impietatem pec-
cāti mei.

Pro hac orābit ad te
omnis sanctus: * in tēp-
ore opportūno.

Verūmtamen in dilū-
vio aquarum multarum: *
ad eum non approxi-
mābunt.

Tu es refūgium meum
à tribulatiōne, quā cir-
cūm dedit me: * exultātiō
mea ērue me, à circum-
dāntibus me.

Intellēctum tibi dabo,
& instruam te in via hac
qua gradiēris: * firmābo
super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus
& mulus: * quibus non
est intellēctus.

In camo & fræno ma-
xillas eōrum cōstringe: *
quī nō apprōximāt ad te.

Multa flagēlla peccatō-
ris: * sperāntem autem
in Dōmino, misericōrdia
circūmdabit.

Latāmini in Dño, &
exultate iusti: * & gloriā-
mini

mini omnes recti corde.

Glória Patri.

Antiph. In tua iustitia libera me Dómine.

Antiph. Rectos decet.

Psalmus 32.

EXultate iusti in Dómino : * rectos decet collaudatio.

Confitemini Dómino in cithara : * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum : * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Dómini : * & omnia ópera ejus in fide.

Diligit misericordiam & iudicium : * misericordiã Dñi , plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmati sunt : * & spiritu oris eius, omnis virtus eorũ.

Congregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur , omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit , & facta sunt : * ipse mandavit , & creata sunt.

Dóminus dissipat consilia Géntium : * repro-

bat autem cogitationes populorum , & reprobat consilia príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generatióne , & generatióne.

Beáta gens , cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus , quem elégit in hæreditatem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparato habitaculo suo : * respéxit super omnes , qui hábitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum : * qui intelligit omnia ópera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem : * & gigas non salvabitur in multitudine virtutis sue.

Fallax equus ad salutem : * in abundantia autem virtutis sue non salvabitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum : * & in eis qui sperant , super misericordia ejus.

Ut éruat à morte animas eorum : * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet
Dóminum : * quóniam
adjutor & protéctor no-
ster est.

Quia in eo latábitur
cor nostrum : * & in nó-
mine sancto ejus sperá-
vimus.

Fiat misericórdia tua
Dómine super nos : *
quemádmódu[m] sperávi-
mus in te. *Psalmus 33.*

Benedicam Dñm in
omni témpore : * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur
ánima mea : * áudiant
mansuéti, & laténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum, * & exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, &
exaudivit me : * & ex
ómnibus tribulatió[n]ibus
meis erípuit me.

Accédite ad eum, & il-
luminámini : * & fácies
vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, &
Dóminus exaudivit eū : *
& de ómnibus tribula-
tió[n]ibus ejus, salvávit eū.

Immíttet Angelus Dó-
mini in circúitu timén-
tium eum : * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quó-
niam suávis est Dómi-

nus : * beátus vir qui
sperat in eo.

Timéte Dóminum om-
nes sancti ejus : * quó-
niam non est inópia ti-
méntibus eum.

Dívites eguérunt & esur-
riérunt : * inquirentes
autem Dóminum, non
minuéntur omni bono.

Veníte filij, audíte me : *
timórem Dómini docé-
bo vos.

Quis est homo qui vult
vitam : * diligit dies vi-
dére bonos ?

Próhibe linguam tuam
à malo : * & lábia tua ne
loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac
bonum : * inquire pacem,
& perséquere eam.

Oculi Dómini super ju-
stos : * & aures ejus ad
preces eórum.

Vultus autem Dómini
super faciéntes mala : *
ut perdat de terrâ me-
móriam eórum.

Clamavérunt justí, &
Dóminus exaudivit eos : *
& ex ómnibus tribulatió-
nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt corde : *
& húmiles spíritu sal-
vábít.

Multæ:

Multæ tribulatiões ju-
stórum : * & de ómnibus
his, liberábit eos Dñs.

Custódit Dóminus óm-
nia ossa eórum : * unum
ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma : * & qui odérunt ju-
stum , delínquent.

Rédimet Dóminus áni-
mas servórum suórum : *
& non delínquent omnes,
qui sperant in eo.

Glória Patri.

Antiphona. Rectos decet
collaudatio.

Antiphona. Expúgna.

Psalmus 34.

JUDICA Dómine nocén-
tes me : * expugna im-
pugnantes me.

Apprehénde arma &
scutum : * & exúrge in
adjutórium mihi.

Effúnde frámeam , &
conclúde advérsus eos,
qui persecúntur me : *
dic ánimæ meæ , salus
tua ego sum.

Confundántur & re-
veréantur : * quæren-
tes ánimam meam.

Avertántur retrórsim,
& confundántur : * cogi-
tantes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis
ante fáciem venti : * &

Angelus Dómini , co-
árctans eos.

Fiat via illórum tene-
bræ & lúbricum : * &
Angelus Dómini pérse-
quens eos.†

Quóniam gratis abs-
condérunt mihi intéri-
tum láquei sui : * super-
vacuè exprobravérunt
ánimam meam.

Véniat illi láqueus
quem ignórat : * & cáptio
quam abscondit , appre-
héndat eum : * & in lá-
queum cadat in ipsum.

Anima autem mea exul-
tábit in Dómino : * & de-
lectábitur , super salu-
tári suo.

Omnia ossa mea di-
cent : * Dómine quis sí-
milis tibi ?

Erípiens ínopem de ma-
nu fortiórum ejus : * egé-
num & páuperem , à di-
ripientibus eum.

Surgétes testes iní-
qui : * quæ ignorábam,
interrogábant me.

Retribuébant mihi ma-
la pro bonis : * sterilitá-
tem ánimæ meæ.

Ego autem cùm mihi
molésti essent : * indué-
bar cilício.

Humiliábam in jejúni-
o ánimam

ánimam meam : * & oratio mea, in sinu meo convertetur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætati sunt, & convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti : * tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me, déntibus suis.

Dómine, quando respicies : * restitue ánimam meam à malignitate eórum : * à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè : * qui odérunt me gratis, & ánnuunt tuis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur : * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábát.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt,

Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas à me.

Exúrge, & inténde júdicio meo Deus meus : * & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus : * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis, Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant, Devorávimus eum.

Erubéscant & revearéantur simul : * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reverétiâ : * qui magna loquúntur super me.

Exúlcent & læténtur qui volunt justítiam meam : * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam : * totâ die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * Non est timor Dei, ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit

in

in conspéctu ejus : * ut pérbia : * & manus
inveniátur, iníquitas ejus peccatóris non móveat
ad ódium. me.

Verba oris ejus iníqui- Ibi cecidérunt qui ope-
tas & dolus : * nóluit in- rárur iniquitátem : * ex-
telligere, ut benè ágeret. púlfi sunt, nec potuérunt
stare.

Iniquitátem meditátus Glória Patri.

est in cubíli suo : * ástitit Antiph. Expúgna impu-
omni viæ non bonæ : * gnántes me.

malitiam autem non o- Antiph. Revéla.

divit. *Psalmus 36.*
Dómine in cælo mise- Noli æmulári in ma-
ricórdia tua : * & véritas lignántibus : * neque
tua usque ad nubes. zeláveris faciéntes ini-
quitátem.

Justítia tua sicut mon- Quóniam tanquam fœ-
tes Dei : * judícia tua, num velóciter aréscunt : *
abyssus multa. & quemádmodum ólera
herbárum, citò décident.

Hómines & juménta Spera in Dómino, & fac
salvábis Dómine * quem- bonitátem : * & inhábita
ádmodum multiplicásti, terram, & pascéris in di-
misericórdiam tuá Deus. vítiis ejus.

Filij autem hóminum, Delectáre in Dómino : *
in tégmine alárum tuá- & dabit tibi, petitiónes
rum sperábunt. cordis tui.

Inebriabúntur ab uber- Revéla Dómino viam
táte domûs tuæ : * & tor- tuam, & spera in eo : *
rénte voluptátis tuæ, po- & ipse fáciat.

Quóniam apud te est Et edúcet quasi lumen
fons vitæ : * & in lúmi- justítiam tuam, & judi-
ne tuo, vidébitus lu- cium tuum tamquam me-
men. rídiem : * súbditus esto
Dómino, & ora eum.

Praténde misericór- Noli æmulári in eo qui
diam tuam sciéntibus prosperátur in viâ suâ : *
re : * & justítiam tuam, in

his qui recto sunt corde. Non véniat mihi pes su-

In hómine faciente inju-
stítias.

Défine ab irâ , & dere-
linque furórem : * noli
æmulári ; ut malignéris.

Quóniam qui mali-
gnántur , exterminabún-
tur : * sustinéntes autem
Dóminum , ipsi hæreditá-
bunt terram.

Et adhuc pusillum , &
non erit peccátor : * &
quæres locum ejus , &
non invénies.

Manfuéti autem hære-
ditábunt terram : * & de-
lectabúntur , in multítú-
dine pacis.

Observábit peccátor ju-
stum : * & stridébit super
eum , déntibus súis.

Dóminus autem irridé-
bit eum : * quóniam
próspicit , quòd véniet
dies ejus.

Gládium evaginavérunt
peccátóres : * intendé-
runt arcum suum.

Ut decípiant páuperem
& ínopem : * ut trucídent
rectos corde.

Gládus eórum iatret in
corda ipsórum : * & ar-
cus eórum confringátur.

Mélius est módicum ju-
sto : * super divítias pec-
catórum multas.

Quóniam bráchia pec-
catórum conteréntur : *
confirmat autem justos
Dóminus.

Novit Dóminus dies
immaculatórum : * & hæ-
réditas eórum , in ætér-
num erit.

Non confundéntur in
témpace malo : * & in
diébus famis saturabún-
tur : * quia peccátóres
períbunt.

Inimíci verò Dómini
mox honorificáti fúerint
& exaltáti : * deficientes
quemádmódu fumus ,
deficient.

Mutuábitur peccátor , &
non solvet : * justus au-
tem miserétur , & tríbuet.

Quia benedicéntes ei
hæreditábunt terram : *
maledicéntes autem ei
disperíbunt.

Apud Dóminum gressus
hóminis dirigétur : * &
viam ejus volet.

Cùm cecíderit , non col-
lidétur : * quia Dóminus
suppónit manum suam.

Júnior fui , étenim sé-
nui : * & non vidi justum
derelictum : * nec semen
ejus quærens panem.

Totâ die miserétur , &
cómmodat : * & semen il-
lius,

lius, in benedictione erit.

Declina à malo, & fac bonum : * & inhabitabit in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudicium, & non derelinquet sanctos suos : * in æternū conservabuntur.

Iniusti punientur : * & semen impiorum peribit.

Iusti autem hereditabunt terram : * & inhabitabunt in sæculum sæculi, super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam : * & lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei eius in corde ipsius : * & non supplantabuntur gressus eius.

Considerat peccator iustum : * & querit mortificare eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in manibus eius : * nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Expecta Dñm, & custodi viam eius, * & exaltabit te, ut hereditate capias terram : * cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum : * & elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non

erat : * quæsi eum, & non est inventus locus eius.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem : * quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

Iniusti autem disperibunt : * simul reliquæ impiorum interibunt.

Salus autem iustorum à Dómino : * & protector eorum, in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dóminus, & liberabit eos : * & eruet eos à peccatoribus : * & salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Psalmus 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me : * neque in irâ tuâ corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * & confirmasti super me, manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ à facie iræ tuæ : * non est pax ossibus meis, à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave, gravatæ sunt super me.

Putrué

Putruerunt, & corruptæ
sunt cicatrices meæ : * à
fácie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, &
curvatus sum usque in
finem : * totâ die contri-
státus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei
impléti sunt illusióni-
bus : * & non est sánitas
in carne meâ.

Afflíctus sum, & humi-
liátus sum nimis : * ru-
giébam à gémitu cordis
mei.

Dómine, ante te omne
desidérium meum : * &
gémitus meus, à te non
est absconditus.

Cor meum conturbá-
tum est : * derelíquit me
virtus mea, & lumen ocu-
lórum meórum : * & ip-
sum non est mecum.

Amíci mei, & próximi
mei : * advérsùm me ap-
propinquavérunt, & ste-
térunt.

Et qui juxta me erant,
de longè stetérunt : * &
vim faciébant, qui quæ-
rébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala
mihi, locúti sunt vanitá-
tes : * & dolos totâ die
meditabántur.

Ego autem tamquam

surdus non audiébam : *
& sicut mutus, non apé-
riens os suum.

Et factus sum sicut ho-
mo non áudiens : * & non
habens, in ore suo redar-
gutiónes.

Quóniam in te Dómi-
ne sperávi : * tu exáudies
me Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo
supergáudeant mihi ini-
míci mei : * & dum com-
movéntur pedes mei, su-
per me magna locúti sūt.

Quóniam ego in flagél-
la parátus : * & dolor
meus, in conspéctu meo
semper.

Quóniam iniquitatem
meam annuntiábo : * & co-
gitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vi-
vunt, & confirmáti sunt
super me : * & multipli-
cáti sunt, qui odérunt
me iniqué.

Qui retríbuunt mala pro
bonis detrahébant mihi : *
quóniam sequébar boni-
tatem.

Ne derelínquas me Dó-
mine Deus meus : * ne
discésseris à me.

Inténde in adjutóriu m
meum, Dñe Deus salutis
meæ. Glória Patri.

Antiph.

Antiph. Revela Dómino viam tuam.

In Quadragesima. *Ps.* Scuto circumdabit te veritas ejus. *R.* Non timébis à timore Nocturno.

Tempore Passionis. *Ps.* Inténde ánimæ meæ & libera eã. *R.* Propter inimicos meos éripe me Dñe.

Tempore Paschali. *Añã.* Allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* Resurrexit Dóminus. *R.* Sicut dixit vobis, allelúia, allel. allel.

A D LA U D E S.

Ps. Sacerdotalis. Exultábunt Sancti. *Ps.* Deus in adjutórium. *ut supra.*

Quando non assignantur propria Antiph. dicitur.

Antiph. Misérére.

Tempore Paschali. *Añã.*

Allelúia in Choro cantatur ad modulum añã Præ timore sub qua dicitur *Psal.* Dóminus regnávit cum reliquis de Dominica, ut in *Psalt.* *Añã.* Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmus 50.

Misérére mei Deus: *
secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multítu-

dine miseratiónum tuarum, dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate meã: * & à peccáto meo, munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognóscó: * & peccátum meum, contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * & in peccátis concépit me, mater mea.

Ecce enim veritatem dilexísti: * incérta & ocúltula saviéntiæ tuæ, manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta

Avérte faciém tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum innova, in viscéribus meis.

Ne

Ne projicias me à fácie tuâ : * & Spíritum sanctum tuum , ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * & spírítu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * & impij ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus , Deus salutis meæ : * & exultábit lingua mea , justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium , dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum , Deus non despícies.

Benígnè fac Dómine in boná voluntáte tuâ Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ , oblatiões & holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Añs. Misere mei Deus.

Antiph. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pèrcipe Dómine : * intéllige clamórem meũ.

Inténde voci oratióis meæ : * Rex meus , & Deus meus.

Quóniam ad te orábo , Dómine : * manè exaudies vocem meam.

Manè astábo tibi , & vidébo : * quóniam non Deus volens , iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi , ante óculos tuos.

Odísti omnes , qui óperántur iniquitátem : * perdes omnes , qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine , misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum , in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítiã tuã : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo , viam meam.

Quóniam non est in ore

ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum : * linguis suis dolose agébant : * júdica illos Deus.

Décidant à cogitationibus suis : * secundum multitudinem impietatum, eorum expelle eos : * quoniam irritaverunt te Dómine.

Et laténtur omnes , qui sperant in te : * in æternum exultábunt , & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes , qui diligunt nomen tuum : * quoniam tu benedíces iusto.

Dómine , ut scuto bonæ voluntátis tuæ , coronásti nos.

Glória Patri.

Antiph. Intéllige clamórem meum Dómine.

Antiph. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Psalmus idem, ut sup. 21.

Antiph. Convérsus est.

Canticum Isaia Prophetæ.

Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine , quoniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus , & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus : * fiduciáliter agam , & non timébo.

Quia fortitúdo mea , & laus mea Dóminus : * & factus est mihi in salutem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvátoris : * & dicétis in illâ die, Confitémini Dómino , & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quoniam excélsus est, nomen ejus.

Cantáte Dómino , quoniam magníficè fecit : * annuntiáte hoc , in universâ tertâ.

Exúlta & lauda habitátio Sion : * quia magnus in médio tui , sanctus Israël.

Glória Patri.

Añã. Convérsus est furor tuus Dómine , & consolátus es me.

Añã. Laudáte Dóminum de cælis. *Psalm. idem. 23.*

IN QVADRAGESIMA.

Capitulum. Joël. 2.

Convertimini ad me Cúm toto corde vestro , in jejúnio , & fletu , & planctu , & scíndite corda vestra , & non vestimenta

mēta vestra; & convertimini ad Dñm Deum vestrum, quia benignus, & misericors est, patiens & multus misericordiā: & præstabilis super malitia. ✠. Scapulis suis obumbrabit tibi. R. Et sub pennis ejus sperabis.

Ad Benedictus Añã propria, ut in Feriis Quadragesima, post quam dicuntur sequentes preces flexis genibus.

KYrie elëison. Kyrie elëison. Christe elëison. Christe elëison. Kyrie elëison. Pater noster. *secretò usque ad ✠.* Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. ✠. Ego dixi Dómine miserere mei. R. Sana animam meam quia peccavi tibi. ✠. Convertere Dómine úsquequò. R. Et deprecabilis esto super servos tuos. ✠. Fiat misericordia tua Dómine super nos. R. Quemádmódum sperávimus in te. ✠. Sacerdotes tui induantur justitiam. R. Et sancti tui exúltent, ✠. Dómine salvum fac Regem. R. Et exaudi nos in die qua invocáverimus te. ✠. Sal-

Pars Verna.

vum fac pópulum tuum Dómine, & benedic hæreditati tuæ. R. Et rege eos, & extolle illos usque in ætérnum. ✠. Ab occultis meis munda me Dómine. R. Et ab aliénis parce servo tuo. ✠. Dómine exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus. De profundis. ut infra.

Et in fine, Glória Patri. Finito Psalmo dicitur, ✠. Exúrge Dómine adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. ✠. Dómine exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. ✠. Dóminus vobiscum; R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens,

Post orationem diei, Feria ij. iv. & vj. usque ad fer. v. in cœna Domini exclusivè, dicitur flexis genibus Psal. Pœnitentialis Domine ne in furore cum. ✠. & orat. ut in fine breviarij.

Deinde post orationem pro peccatis, dicitur Psalmus Levavi, cum. ✠. & oratione.

D Psalmus

Psalmus 120.

Levavi oculos meos ad montes : * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino : * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum : * neque dormitet, qui custodit te.

Eccè non dormitabit, neque dormiet : * qui custodit Israël.

Dominus custodit te : * Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo : * custodiat animam tuam dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum : * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Glória Patri.

✠. Salvos fac servos tuos Domine. *R.* Deus meus sperantes in te. ✠. Domine exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

✠. Dominus vobiscum ; *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Adesto Domine supplicationibus nostris : & viam famulorum tuorum in salutis tue prosperitate dispone ; ut inter omnes viae & vitae hujus varietates : tuo semper protegámur auxilio. Per Dominum nostrum.

FERIA TERTIA

Ad Matutinum.

In Quadragesima.

Invitatorium. Jubilémus Deo salutári nostro.

Tempore Paschali invitatorium. Allelúia, allelúia, allelúia.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Antiphona. Ut non delinquam.

Temp. Pasch. Añã. Allel.

Psalmus 38.

Dixi, custodiam vias meas : * ut non delinquam, in linguá meâ.

Posui ori meo custodiã : * cum consisteret peccator adversum me.

Obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis : * & dolor meus, renovatus est.

Concaluit cor meum intra me : * & in meditatione meâ, exardescet ignis.

Locutus sum in linguá mea :

mea: * Notum fac mihi
Dómine finem meum.

Et númerum dierum
meórum quis est: * ut
sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuí-
sti dies meos: * & substán-
tia mea, tamquam níhi-
lum ante te.

Verúntamen univérfa
vánitas, omnis homo vi-
vens.

Verúntamen in imágine
pertránsit homo: * sed
& frustra conturbátur.

Thesaurizat & ignorat
cui congregábit ea: * &
nunc quæ est expectatio
mea? nonne Dóminus: *
& substántia mea apud
te est.

Ab ómnibus iniquitati-
bus meis érue me: * oppró-
briū insipiénti dedísti me.

Obnútui, & non apérui
os meum: * quóniam tu fe-
císti, ámove à me plagas
tuas.

A fortitúdiine manús tuæ
ego deféci in increpationi-
bus: * propter iniquitatem
corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut
aráneam ánimam ejus: *
verúntamen vanè contur-
bátur omnis homo.

Exáudi orationem meam

Dómine, & deprecatió-
nem meam: * áuribus pér-
cipe lácrymas meas,

Ne síleas, quóniam ádve-
na ego sum apud te: * & pe-
grínus, sicut omnes pa-
tres meí.

Remítte mihi, ut refríge-
rer priúsqvam ábeam: * &
ámpliùs non ero.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dó-
minum: * & inténdit
mihi.

Et exáudívit preces
meas: * & edúxit me de
lacu misériae, & de luto
fæcis.

Et státuit supra petram
pedes meos: * & diréxit
gressus meos.

Et immísit in os meum
cánticum novum: * car-
men Deo nostro.

Vidébunt multi, & ti-
mébunt: * & sperábunt in
Dómino.

Beátus vir, cujus est no-
men Dómini spes ejus: *
& non respéxit in vanitá-
tes, & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómi-
ne Deus meus mirábilia
tua: * & cogitationibus
tuis, non est quis símilis
tibi.

Annuntiávi, & locúsus

sum : * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti : * aures autem perfecisti mihi.

Holocauftum & pro peccato non postulasti : * tunc dixi , Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me , ut facerem voluntatem tuam : * Deus meus volui , & legem tuam , in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna : * ecce labia mea non prohibebo : * Domine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam , & salutarem tuam dixi.

Non abscondi misericordiam tuam , & veritatem tuam , a concilio multo.

Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me : * misericordia tua & veritas tua , semper suscepèrunt me.

Quoniam circumdederunt me mala , quorum non est numerus : * comprehenderunt me iniquitates meae : * & non potui ut vidèrem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei : * & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine ut eruas me : * Domine ad adjuvandum me respice.

Confundantur & reveantur simul : * qui quarunt animam meam , ut auferant eam.

Avertantur retrorsum , & reveantur : * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam : * qui dicunt mihi , Euge , euge.

Exultent , & lætetur super te omnes querentes te : * & dicant semper , magnificetur Dominus , qui diligunt salutarem tuam.

Ego autem mendicus sum , & pauper : * Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus , & protector meus tu es : * Deus meus ne tardaveris.

Glória Patri.

Añã. Ut non delinquam in lingua meã.

Añã. Sana Domine.

Psalmus 40.

BEatus qui intelligit super egenum & pauperem : * in die malã liberabit eum Dominus.

Dominus

Dóminus cōsérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terrâ : * non tradat eum, in ánimam, inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti, in infirmitate ejus.

Ego dixi, Dómine miserere mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur & peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, & loquebátur.

In idípsum advérsùm me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitúerunt advérsùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiómem.

Tu autem Dómine miserere mei, & resuscita me : * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudebit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti : * & confirmásti me in conspéctu tuo, in ætérnum.

Benedíctus Dñs Deus Israél : * à sæculo & in sæculum fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam & apparebo, ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : * dñ dicitur mihi quotidie, Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimã meã : * quóniam transibo in locũ tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & cōfessiónis, sonus epulantis.

Quare tristis es ánima mea ? & quare conturbas me ? * spera in Deo, quóniã adhuc confitebor illi : * sa-

Intare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordani: * & Hermonium a monte modico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluitus tui super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: * dicam Deo; Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei, & quare contristatus incedo: * dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi qui tribulant me, inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies, Ubi est Deus tuus? * Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus. Gloria Patri.

Ana. Sana Domine animam meam: quia peccavi tibi. *Ana.* Eructavit.

Psalms 43.

DEus auribus nostris audivimus: * patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus quod operatus es in diebus eorum: * & in diebus antiquis.

Manus tua Gentes disperdidit, & plantasti eos: * afflixisti populos, & expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possederunt terram: * & brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus, & Deus meus: * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu: * & in nomine tuo spernemus, insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: * & gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos: * & odientes nos confudisti.

In Deo laudabimur tota die: * & in nomine tuo confitebimur tibi in seculum.

Nunc autem repulisti, & confu

confu

confudisti nos : * & non egrediéris Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrórsim post inimicos nostros : * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquã oves escárum : * & in Géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuũ sine pretio : * & non fuit multitúdo , in conmutatióibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicinis nostris : * subsannatióem & derisum, his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem Géntibus : * commotióem cápitis, in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est : * & confusio faciéi meæ, cooperuit me.

A voce exprobrántis & obloquéntis : * à facié inimici & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos , nec obliti sumus te : * & iniquè non égimus, in testaménto tuo.

Et non recéssit retrò cor nostrum : * & declinasti sémitas nostras, à viâ tuâ.

Quóniã humiliasti nos in loco afflictiónis : * & cooperuit nos, umbra mortis.

Si obliti sumus nomē Dei nostri : * & si expándimus manus nostras, ad Deum aliénium.

Nōne Deus requiret ista ? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniã propter te mortificámur totâ die : * æstimati sum⁹ sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdormis Dómine ? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare faciē tuã avértis : * oblivísceris inópiae nostræ, & tribulatiónis nostræ ?

Quóniam humiliata est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terrâ, venter noster.

Exúrge, Dómine, adjuva nos : * & rédime nos, propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum : * diffusa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedíxit te Deus, in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuũ, potētissime. Spécie tuâ, & pulchritúdi-

ne tuâ : * inténde, prospere procéde, & regna.

Propter veritatē, & mansuetudinē, & iustitiam : * & deducet te mirabiliter, dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ : * populi sub te cadent in corda, inimicorum regis.

Sedes tua Deus in saculum sæculi : * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti iustitiā, & odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, præ consortibus tuis.

Myrrha & gutta, & cāsia à vestimentis tuis, à domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filia regum, in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam : * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filia Tyri in muneribus : * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filia Regis ab intus : * in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proxima ejus, afferentur tibi.

Afferentur in lætitiā & exultatione : * adducuntur, in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes, super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui : * in omni generatione, & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum : * & in saculum sæculi.

Glória Patri.

Ana. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ana. Adjutor.

Psalms 45.

DEUS nostrum refugium & virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébitur dum turbabitur terra : * & transferentur montes, in cor maris.

Sonuerunt, & turbata sunt aqua eorum : * conturbati sunt montes, in fortitudine ejus.

Fluminis

Fluminis impetus lætifi-
cat civitatem Dei: * sancti-
ficavit tabernaculum suum
Altissimus.

Deus in medio ejus, non
comovetur: * adjuvabit
eam Deus, manè diluculo.

Conturbatae sunt Gentes,
& inclinata sunt, regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dominus virtutum no-
biscum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Venite, & videte opera
Domini, quae posuit prodi-
gia super terram: * auferens
bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, & con-
fringet arma: * & scuta
comburet igni.

Vacate, & videte quonia
ego sum Deus: * exaltabor
in gentibus, & exaltabor
in terra.

Dominus virtutum no-
biscum: * susceptor noster
Deus Jacob. *Psal. 46.*

OMnes Gentes plaudite
manibus: * jubilate
Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus ex-
celsus, terribilis: * Rex ma-
gnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis: *
& Gentes sub pedibus no-
stris.

Eligit nobis hereditatem
suam: * speciem Jacob,
quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo: *
Dominus in voce tubae.

Psallite Deo nostro, psal-
lite: * psallite Regi nostro,
psallite.

Quoniam Rex omnis ter-
rae Deus: * psallite sapienter.

Regnabit Deus super Ge-
tes: * Deus sedet super se-
dem sanctam suam.

Principes populorum co-
gregati sunt cum Deo Abra-
ham: * quoniam dij fortes
terrae, vehementer elevati
sunt. Gloria Patri.

Ana. Adjutor in tribula-
tionibus.

Ana. Auribus percipite.

Psalmus 47.

Magnus Dominus, &
laudabilis nimis: * in
civitate Dei nostri, in mon-
te sancto ejus.

Fundatur exultatione uni-
versae terrae: * mons Sion,
latera Aquilonis, civitas
Regis magni.

Deus in domibus ejus co-
gnoscetur: * cum suscipiet
eam.

Quoniam ecce reges con-
gregati sunt: * convenen-
runt in unum.

Ipsi videntes sic admirati

sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis: * in spiritu vehementi, conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum: * in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam, in æternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam: * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * iustitiâ plena est dextera tua.

Latetur mons Sion, & exultent filia Judæ: * propter iudicia tua Domine.

Circumdante Sion, & complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie alterâ.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audite hæc omnes Gentes: * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ, & filii

hominum: * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam: * & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: * aperiam in psalterio, propositionem meam.

Cur timebo in die mala? * iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute sua: * & in multitudine, divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimet, redimet homo: * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: * & laborabit in æternum: * & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum: * cum viderit sapientes morientes.

Simul insipiens & stultus peribunt: * & relinquent alienis, divitias suas.

Et sepulchra eorum domus illorum in æternum: * tabernacula eorum in progenie & progenie: * vocaverunt nomina sua, in terris suis.

Homo cum in honore esset, non intellexit: * comparat^{us} est

est iumentis insipientibus*
& similis factus est illis.

Hæc via illorum scâdalu-
lum ipsis: * & pòstea in ore
suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pòsi-
ti sũt: * mors depâscet eos.

Et dominabũntur eorum
iusti in matutino: * & au-
xilium eorum veterâscet in
inférno, à glóriâ eorum.

Verũntamen Deus redi-
met animam meã de manu
inferi: * cũ accéperit me.

Ne timúeris cũ dives
factus fúerit homo: * &
cũ multiplicata fúerit,
glória domũs ejus.

Quóniam cũ interiérũt
non sumet omnia: * neque
descéndet cum eo, glória
ejus.

Quia ánima ejus in vitã
ipsius benedicétur: * cõfité-
bitur tibi cũ beneféceris ei.

Intróibit usque in progé-
nies patrum suórum: * &
usque in ætérnum, non vi-
debit lumen.

Homo, cũ in honóre ef-
fet, non intelléxit: * compa-
rátus est iumentis insipien-
tibus: * & similis factus est
illis. Glória Patri.

Ana. Auribus percípite
qui habitátis orbem.

Ana. Expectábo.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus
locútus est: * & vocá-
vit terram.

A solis ortu usque ad oc-
cásum: * ex Sion spécies
decóris ejus.

Deus manifestè véniet: *
Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspéctu ejus
exardéscet: * & in circúitu
ejus, tempésta válida.

Advocábit cælum desúr-
sum: * & terram discernere
pópulum suum.

Congregáte illi Sanctos
ejus: * qui ordinãt testamē-
tum ejus, super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli ju-
stítiam ejus: * quóniam
Deus iudex est.

Audi pópulus meus, & lo-
quar: * Israél, & testificá-
bor tibi, Deus Deus tuus,
ego sum.

Non in sacrificiis tuis ár-
guam te: * holocáusta au-
tem tua in conspéctu meo
sunt semper.

Non accípiam de domo
tuã vitulos: * neque de gré-
gibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt om-
nes feræ silvárum: * ju-
ménta in móntibus, & bo-
ves.

Cognóvi omnia volatília

cæli: * & pulchritúdo agri
mecum est.

Si esuriero, non dicā tibi: *
meus est enim orbis terræ,
& plenitúdo ejus.

Numquid manducábo
carnes taurórum: * aut sán-
guinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium
laudis: * & redde Altíssi-
mo vota tua.

Et ínvoça me in die tri-
bulatiónis: * éruam te, &
honorificábis me.

Peccatóri autē dixit Deus,
Quare tu enarras justítias
meas: * & assúmís testa-
méntum meū per os tuum?

Tu verò odásti discipli-
nam: * & projecísti sermó-
nes meos retrórsim.

Si vidébas furē, currébas
cum eo: * & cum adúlteris
portionem tuam ponébas.

Os tuum abundávit ma-
lítiā: * & lingua tua con-
ciñábat dolos.

Sedens advérsus fratrem
tuum loquebáris: * & ad-
vérsus filium matris tuæ
ponébas scándalum: * hæc
fecísti, & tácuí.

Existimásti iníquè quòd
ero tuí similis: * arguam
te, & státuam contra fá-
ciem tuam.

Intelligite hæc, qui obli-

viscímíni Deū: * nequando
rápiat, & nō sit qui erípiat.

Sacrificium laudis hono-
rificábit me: * & illic iter,
quo osténdam illi salutáre
Dei. *Psalmus 51.*

Quid gloriáris in malí-
tia: * qui potens es in
iniquitáte?

Totâ die, in justítiã cogi-
távit lingua tua: * sicut no-
vácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super
benignitátem: * iniquitá-
tem magis, quàm loqui æ-
quitátem.

Dilexísti omnia verba
præcipitatiónis, lingua
dolósa.

Proptéreã Deus déstruet
te in finem: * evéllit te, &
emigrábit te de tabernácu-
lo tuo: * radicem tuam de
terrâ vivéntium.

Vidébunt justí & timé-
bunt: * & super eum ridé-
bunt, & dicent: * Ecce ho-
mo, qui non pósuit Deum
adjutórem suum.

Sed sperávit in multítu-
dine divitiárum suárũ: * &
præváluit in vanitáte suã.

Ego autem sicut olíva
fructífera in domo Dei: *
sperávi in misericórdiã Deí
in ætérnum, & in sæculum
sæculi.

Confitébor

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: * & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est, in conspectu sanctorum tuorum.

Glória Patri.

Ana. Expectabo nomen tuum Domine, quoniam bonum est.

In Quadragesima. V. Scuto circumdabit te veritas ejus. *R.* Non timebis à timore Nocturno.

Tempore Passionis. V. Intende animæ meæ & libera eam. *R.* Propter inimicos meos eripe me Domine.

Tempore Paschalī, Ana. Allelúia, allelúia, allelúia.

V. Surrexit dominus verè. *R.* Et apparuit Petro. Allelúia, allelúia, allelúia.

AD LAUDES.

Ana. Dele Domine iniquitatem meam. *Psalms.* Misere. *ut supra.* 69.

Tempore Paschali, Añã. Et *Psalms* ut in proprio.

Ana. Salutare. *Psal.* 42.

Judica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es fortitudo mea * quare me repulisti, & qua-

re tristis incedo: * dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea, & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus. Glória Patri.

Antiphona. Salutate vultus mei Deus meus.

Añã. Ad te de luce vigilo Deus. *Psalms.* Deus Deus meus. 21.

Añã. Corripies me Dñs. *Canticum Ezechia.*

Isaia 38.

Ego dixi: * In dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi.

Quasi residuum annorum meorum: * dixi, Non videbo Dominum Deum, in terram viventium.

Non aspiciam hominem ultra: * & habitorem quietis.

Generatio mea ablata est,

& convoluta est à me : * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisâ est velut à texente , vita mea : * dum adhuc ordîrer, succidit me.

De manè usque ad vespèram finies me : * sperâbam usque ad manè : * quasi leo sic contrivit , omnia ossa mea.

De manè usque ad vespèram finies me : * sicut pullus hirundinis sic clamâbo : * meditabor ut columba.

Attenuâti sũt oculi mei : * suspicientes in excelsum.

Dómine vim pátor respõde pro me : * Quid dicam , aut quid respondébit mihi , cum ipse fécerit ?

Recogitâbo tibi omnes annos meos : * in amaritudine animæ meæ.

Dómine , si sic vívitur , & in talibus vita spíritus mei , corrípies me , & vivificâbis me : * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret : * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non inférnus con-

fitébitur tibi , neque morâ laudâbit te : * non expectâbunt , qui descendunt in lacum , veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi , sicut & ego hódie : * pater filiis notam faciet , veritatem tuam.

Dómine salvum me fac : * & psalmos nostros cantâbimus cunctis diebus vitæ nostræ , in domo Dómini. Glória Patri.

Antiphona. Corrípies me Dómine , & vivificâbis me.

Antiphona. Omnes Angeli ejus laudate Dñm.

Psalmus. Laudate Dóminum de cælis. 23.

Capitulum.

CONVERTIMINI AD ME. *Cut supra, in Feria. ij.* ✠. Scapulis suis obrumbrahit tibi.

℞. Et sub pennis ejus sperabis.

Ad Benedictus, Antiph. Propria, ut in feriis Quadrages.

Deinde dicuntur magnæ preces ut supra in fer. ij.

In Quadragesima post Psalmm Levavi. & Orationem, Feria ij. v. & Sabbato, usque ad Feriã v. in cœna Domini exclusi ve statim dicuntur Li-

tania

cania & tunc iis præponitur Antiphona, qua in proprio Notatur.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

In Quadragesima.

Invitatorium. In manu tuâ Dómine, omnes fines terræ.

Psalmus. Veníte exultémus. 2.

Tempore Paschali Invitator. Allelúia, allelúia, allelúia.

Añã. Avertit Dóminus.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allelúia.

Psalmus 52.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt: * simul inútiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem: * qui devorant plebem meam, ut cibum panis.

Deum non invocaverunt:

* illic trepidaverunt timore, ubi non fuit timor.

Quóniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël; * cum converterit Dóminus captivitatem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

Psalmus 54.

Exáudi Deus orationem meam: * & ne despexeris deprecationem meam: * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitacione meâ: * & conturbátus sum à voce inimici: * & à tribulacione peccatoris.

Quóniam declinaverunt in me iniquitates: * & in irâ molésti erant mihi.

Côr meum conturbátum est in me: * & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me: * & contéxerunt me tenebræ.

Et dixi, Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ: * & volábo, & requiescam?

Ecce elongávi fugiens: * & mansi in solitudinem.

Expectábam eum qui salvum

vium:

vum me fecit: * à pusillanimitate spiritus, & tempestate.

Præcipita Dómine, & divide linguas eorum: * quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: * & labor in medio ejus & injustitia.

Et non defecit de plateis ejus, usura & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi: * sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, dux meus & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: * in domo Dei ambulávimus, cum consensu.

Veniat mors super illos: * & descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitiae in habitaculis eorum: * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi: * & Dóminus salvavit me.

Vesperè, & manè, & meridie narrabo & annuntiá-

bo: * & exaudiet vocem meam.

Rédimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos: * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, & non timuerunt Deum: * extendit manum suam, in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus: * divisi sunt ab ira vultus ejus: * & appropinquavit cor illius.

Moliti sunt sermones ejus super oleum: * & ipsi sunt jacula.

Jaeta super Dóminum curam tuam, & ipse te enutriet: * non dabit in æternum, fluctuationem justa.

Tu verò Deus deduces eos, in puteum interitus.

Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te Dómine.

Glória Patri.

Añã. Avertit Dóminus captivitatem plebis suæ.

Añã. Quoniam.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit

vix

Vit me homo : * totá die impúgnans, tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totá die : * quóniam multi bellántes, advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi caro.

Totá die verba mea ex-crabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in irá pópulos confrínges.

Deus vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas, in conspéctu tuo.

Sicut & in promissióne tuá : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem : * in Deo

sperávi, non timébo, quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua : * quæ reddam laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo, in lúmine vivéntium.

Psalms 56.

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbrâ alárum tuárum sperábo : * donec transeat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, & liberávit me : * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam : * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílij hóminum, dentes eórum arma & sagittæ : * & lingua eórū gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * & in omni terrâ glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus

dibus meis : * & incurva-
verunt animam meam.

Foderunt ante faciem
meam foveam : * & inci-
derunt in eam.

Paratum cor meum Deus,
paratum cor meum : * can-
tabo & psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exur-
ge psalterium & cithara : *
exurgam diluculo.

Confitebor tibi in popu-
lis Domine : * & psalmum
dicam tibi, in Gentibus.

Quoniam magnificata est
usque ad caelos misericor-
dia tua : * & usque ad nu-
bes veritas tua.

Exaltare super caelos
Deus : * & super omnem
terram gloria tua.

Gloria Patri.

Antiphona. Quoniam in
te confidit anima mea.

Añna. Justè judicáte.

Psalmus 57.

SI verè útique justitiam
loquimini : * rectè judi-
cáte, filij hominum.

Etenim in corde iniqui-
tates operamini in terrá : *
injustitias manus vestrae
concinnant.

Alienati sunt peccatores
à vulvá : * erraverunt ab
útero, locuti sunt falsa.

Furor illis secundum si-

militudinem serpéntis : *
sicut áspidis surdæ, & ob-
turántis aures suas.

Quæ non exáudiet vo-
cem incantántium : * &
venéfici, incautántis sa-
piénter.

Deus cónteret dentes eó-
rū in ore ipsórum : * molas
leónum confrínget Dñs.

Ad níhilum devénient
tanquam aqua decúrrens : *
inténdit arcum suum, do-
ne c infirméntur,

Sicut cera, quæ fluit, au-
feréntur : * supercécidit ig-
nis, & non vidérunt solē.

Priúsqvam intellígerent
spinæ vestrae rhaninum : *
sicut vivéntes, sic in irâ
absórbet eos.

Lætábitur justus cùm ví-
derit vindíctam : * manus
suas lavábit, in sánguine
peccatóris.

Et dicet homo : si útique
est fructus justo : * útique
est Deus, júdicans eos in
terra. *Psalmus 58.*

ERipe me de inimícis
meis Deus meus : * &
ab insurgéntibus in me, lí-
bera me.

Eripe me de operántibus
iniquitátem : * & de viris
sánguinum, salva me.

Quia ecce cepérunt áni-
mam

mam meam : * irruerunt
in me fortes.

Neque iniquitas mea, ne-
que peccatum meum Dó-
mine : * sine iniquitate
eucurri, & direxi.

Exúrge in occúrsum
meum, & vide : * & tu
Dómine Deus virtutum,
Deus Israéli.

Inténde ad visitandas
omnes Gentes : * non mi-
fereáris ómnibus, qui ope-
rántur iniquitatem.

Converténtur ad véspe-
ram, & famem patiéntur
ut canes : * & circuibunt
civitatem.

Ecce loquéntur in ore
suo : * & gladius in lábiis
eórum, quóniam quis au-
dívit ?

Et tu Dómine deridébis
eos : * & ad níhilum de-
dúces, omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad
te custódiam : * quia Deus
suscéptor meus : * Deus
meus, misericórdia ejus,
præveniet me.

Deus osténdit mihi su-
per inimicos meos : * ne
occidas eos, nequándo
obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte
tuâ : * & depóne eos pro-
réctor meus Domine.

Delíctum oris eórum, ser-
mónem labiórum ipsó-
rum : * & comprehendán-
tur, in superbiá suâ.

Et de execratióne & men-
dácio, annuntiabúntur in
cōsummatione : * in ira con-
summationis, & non erunt.

Et scient quia Deus do-
minábitur Jacob, & fi-
nium terræ.

Converténtur ad véspe-
ram, & famem patiéntur
ut canes : * & circuibunt
civitatem.

Ipsi dispergéntur ad man-
ducandum : * si verò non
fúerint saturáti, & mur-
murábunt.

Ego autem cantábo for-
titúdinem tuam : * & exal-
tábo manè, misericórdiam
tuam.

Quia factus es suscéptor
meus : * & refúgium meum
in die tribulationis meæ.

Adjútor meus tibi psal-
lam : * quia Deus suscéptor
meus : * Deus meus, mi-
sericórdia mea.

Glória Patri.

Antiphona. Justè judicáte
filij hóminum.

Añã. Da nobis Dómine.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, &
destruxísti nos : * irá-
tus,

tus es, & misértus es nobis.

Commovísti terram & conturbásti eam : * sana contritiónes ejus , quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura , * potásti nos vino compunctiόνis.

Dedísti metuéntibus te significatióne : * ut fugiant à fácie arcús.

Ut liberéntur dilécti tui : * saluum fac dextera tua , & exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætabor, & partíbor Síchimam : * & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses : * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitatē munitā ? * aut quis dedúcet me, usq; in Idumæam ?

Nonne tu Deus qui reputásti nos : * & non egrediéris Deus , in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * & vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipse ad níhilum dedúcet, tribulánte nos.

Psalms 60.

EXáudi Deus deprecationem meam : * & inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi dum anxiarétur cor meum : * in petró exaltásti me.

Deduxísti me quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis, à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto, alárū tuarū.

Quóniam tu Deus exaudísti oratióne meam : * dedísti hæreditátem timéntibus , nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis , & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam & veritatē ejus, quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo , in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea , de die in diem.

Glória Patri.

Añã. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Antiphona. A timóre.

Psalms.

Psalmus 61.

Nonne Deo subiecta
erit anima mea : * ab
ipso enim, salutare meum.

Nam & ipse Deus meus,
& salutaris meus : * suscé-
ptor meus, non movébor
áplius.

Quousque irrúitis in hó-
minem : * interficitis uni-
vérsi vos, tamquam parie-
ti inclináto, & macéria
depúlsæ ?

Verúntamen prétium
meum cogitavérunt repél-
lere : * cucurri in siti : *
ore suo benedicébant, &
corde suo maledicébant.

Verúntamen Deo subje-
cta esto anima mea : * quó-
niã ab ipso patiência mea.

Quia ipse Deus meus &
salvator meus : * adjutor
meus, non emigrábo.

In Deo salutare meum, &
glória mea : * Deus auxiliij
mei, & spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis con-
gregatio pópuli : * effún-
dite coram illo corda ve-
stra : * Deus adjutor noster
in ætérnum.

Verúntamen vani filij
hóminum : * mendaces fi-
lij hóminum in statéris : *
ut decípiant ipsi de vani-
tate, in idípsum.

Nolite sperare in iniqui-
tate : * & rapinas nolite cõ-
cupiscere : * divitiæ si af-
fluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus : *
duo hæc audívi, quia potés-
tas Dei est, & tibi Dómi-
ne misericórdia : * quia tu
reddes unicuique, juxta
ópera sua. *Psalmus 63.*

Exáudi Deus orationem
meam cum deprecor : *
à timóre inimíci, éripe
ánimam meam.

Protexísti me à convéntu
malignántium : * à multítu-
dine operántiũ iniquitatẽ.

Quia exacuérunt ut glá-
dium linguas suas : * inten-
dérunt arcum rem amá-
ram : * ut sagittent in oc-
cultis immaculátum.

Subitò sagitrábunt eum,
& non timébunt : * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt ut abscon-
derent láqueos : * dixerunt,
Quis videbit eos ?

Scrutatí sunt iniquitates : *
defecerunt scrutántes scru-
tinio.

Accédet homo ad cor al-
tum : * & exaltábitur Deus,

Sagittæ parvulórum
factæ sunt plagæ eó-
rum : * & infirmatæ sunt
contra

contra eos, linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes
qui videbant eos: * & ti-
muit omnis homo.

Annuntiaverunt opera
Dei: * & facta ejus intel-
lexerunt.

Lætabitur justus in Dó-
mino, & sperabit in eo: *
& laudabuntur omnes re-
cti corde. Glória Patri.

Ana. A timóre inimici éri-
pe. Dómine ánimã meam.

Ana. In ecclésiis.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis ter-
ra: * psalmum dicite nó-
mini ejus: * date glóriam,
laudi ejus.

Dícite Deo, quàm terri-
bília sunt ópera tua, Dó-
mine: * in multitudíne vir-
tútis tuæ, mentiéntur tibi,
inimíci tui.

Omnis terra adóret te, &
psallat tibi: * psalmum di-
cat, nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera
Dei: * terríbilis in consí-
liis, super filios hóminum.

Qui convértit mare in
áridam: * in flúmine per-
transibunt pede, ibi latá-
bimur in ipso.

Qui dominátur in virtú-
te suã in ætérnum: * óculi
ejus super Gêtes respíciūt: *

qui exásperant, non exal-
téntur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum
nostrum: * & audítam fá-
cite, vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meã
ad vitam: * & non dedit, in
commotiõnē pedes meos.

Quóniam probásti nos
Deus: * igne nos examiná-
sti, sicut examinátur ar-
géntum.

Induxísti nos in láqueū: *
posuísti tribulatiões in
dorso nostro: * imposuísti
hómines, super cápita no-
stra.

Transívimus per ignem
& aquã: * & eduxísti nos,
in refrigerium.

Introibo in domum tuã
in holocaústis: * reddam
tibi vota mea, quæ distin-
xérunt lábia mea.

Et locútum est os meum,
in tribulatiõe meã.

Holocaústa medulláta óf-
feram tibi cum incénso a-
riétum: * ófferam tibi, bo-
ves cum hircis.

Veníte, audite: * & nar-
rábo omnes qui timétis
Deum, quanta fecit ánimæ
meæ.

Ad ipsum ore meo cla-
mávi: * & exaltávi, sub
linguã meã.

Iniqui

Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus & attendit voci, deprecationis meae.

Benedictus Deus: * qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam à me.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus: * & fugiant qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit firmus deficient: * sicut fluit cera à facie ignis: * sic pereant peccatores, à facie Dei.

Et justi epulentur: * & exultent in conspectu Dei, delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei qui ascendit super occasum, Dñs nomen illi.

Exultate in conspectu ejus: * turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, & iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitare facit, unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto.

Terra mota est: * etenim caeli distillaverunt à facie Dei Sinai, à facie dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae: * & infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua, pauperi Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * & speciei domus, dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennae columbae deargentatae: * & posteriora dorsi ejus, in pallore auri.

Dum discernit caelestis reges super eam: * nive dealbabuntur in Selmon, mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini, montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus, habitabit in finem.

Carrus Dei decem millibus multiplex: * millia lætantium: * Dominus in eis,

in

in Sinai in sancto.

Ascendisti in altum: * cepisti captivitatem: * accepisti dona, in hominibus.

Etenim non credentes, inhabitare Deum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi: * & Domini Domini exitus mortis.

Veruntamen Deus, confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium, in delictis suis.

Dixit Dominus, ex Basan convertam: * convertam, in profundum maris.

Ut intingat pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum, ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus: * gressus Dei mei: * Regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psallentibus: * in medio juvenularum, tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Deo: * Domino, de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolefcntulus, in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum:

* principes Zabulon; principes Nephtalim.

Manda Deus virtuti tuæ: * confirma Deus hoc, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis: * congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes quæ bella volunt: * venient legati ex Ægypto: * Æthiopia, præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantate Deo, psallite Domino: * psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis: * date gloriam Deo: * super Israël magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in Sanctis suis: * Deus Israël ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus. Gloria Patri.

Ana. In ecclesiis benedicite Domino.

In Quadrages. ✠. Scuto circumdabit te veritas ejus. R. Non timebis à timore Nocturno.

Tempore

Tempore Passionis. *ψ.* Intende animæ meæ & libera eam.

R. Propter inimicos meos eripe me Dómine.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allel. allel. allel.

ψ. Resurréxit Dóminus.

R. Sicut dixit vobis.

Allelúia, allelúia, allel.

AD LAUDES.

Añã. Ampliùs lava me Dómine ab injustitiã mea.

Psalms. Miserere. *ut sup.* 69

Tempore Paschali Añã
& Psalmi ut in proprio.

Añã. Te decet.

Psalms 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * & tibi reddetur votum , in Jerúsalem.

Exáudi orationē meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * & impietátibus nostris , tu propitiáberis.

Beatus quem elegísti , & assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum , mirábile in æquitáte.

Pars Verna.

Exáudi nos Deus salutáris noster : * spes ómnium finium terræ , & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tuâ , accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris , sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes , & timébunt qui hábitant términos , à signis tuis : * éxitus matutíni , & véspe-re delectábis.

Visitásti terram & inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : * parásti cibum illórum , quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébrians , multiplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus , lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * & campi tui , replebuntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * & exultatione colles accingéntur.

Induti sunt aríetes óviú , & valles abundábunt fruménto : * clamábunt , etenim hymnum dicent.

Glória Patri.

E

Añã. Te decet hymnus
Deus in Sion.

Añã. Lábia mea laudá-
bunt te in vita mea Deus
meus.

Psalmus. Deus Deus
meus. 1.

Añã. Dóminus.

Canticum Anna.

1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in
Dómino: * & exaltá-
tum est cornu meum, in
Deo meo.

Dilatátum est os meum
super inimícos meos: *
quia lætáta sum, in salu-
tári tuo.

Non est sanctus, ut est
Dóminus: * neque enim
est álius extra te: * & non
est fortis sicut Deus
noster.

Nolíte multiplicáre lo-
qui sublímia, glorián-
tes.

Recédant vétera de ore
vestro, quia Deus scientiá-
rum Dóminus est: * &
ipsi preparántur cogita-
tiónes.

Arcus fórtium superátus
est: * & infirmi accíncti
sunt róboře.

Repléti prius, pro páni-
bús se locavérunt: * &
famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit
plúrimos: * & quæ mul-
tos habébat filios, infir-
máta est.

Dóminus mortíficat &
vivíficat: * dedúcit ad ín-
feros, & redúcit.

Dñs paúperé facit & di-
tat: * humiliat, & súblevat.

Súscitat de púlvere egé-
num * & de stércore éle-
vat paúperem.

Ut sédeat cum princípi-
bus: * & sólium glóriæ
ténéat.

Dómini enim sunt cár-
dines terræ: * & pósuit
super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum
servábit: * & impij in te-
nebris conticéscunt: * quia
non in fortitúdine suâ,
roborábitur vir.

Dóminum formidábunt
adversárii ejus: * & super
ipso, in cælis tonábit.

Dóminus judicábit fines
terræ: * & dabit impé-
rium regi suo: * & subli-
mábit cornu, Christi sui.

Glória Patri.

Añã. Dóminus judicábit
fines terræ.

Ana. Cæli cælórum lau-
dáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dó-
minum de cælis. 23.

*In Quadragesima.**Capitulum. Joël. 2.*

Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu, & planctu, & scindite corda vestra, & non vestimenta vestra; & convertimini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus, & misericors est, patiens & multus misericórdia: & præstabilis super málitia.

Ps. Scapulis suis obumbrabit tibi.

R. Et sub pennis ejus sperabis.

Ad Benedictus, Añã propria ut in Feriis Quadragesima. Deinde dicuntur magna preces ut sup. in fer. ij.

F. E. R. I. A. Q. U. I. N. T. A.

Ad Matutinum,

In Quadragesima Invitatorium. Dóminum qui fecit nos, venite adoremus.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, allel. *Palmus.* Venite exultemus. 2.

Añã. Dómine Deus.

Tempore Paschali. Añã. Allelúia.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * Quóniam intraverunt

aquæ, usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * & tempestas, demérsit me.

Laboravi clamans: * rauca factæ sunt, fauces meæ: * defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt, super capillos cápitis mei: * qui odérunt me gratis.

Confortati sunt, qui persecúti sunt me inimici mei injustè: * quæ non rapui, tunc exolvebam.

Deus tu scis insipiéntiã meam: * & delicta mea, à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui expéctant te Dñe: * Dómine virtutum.

Non confundantur super me: * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustinui opprobrium: * operuit cõfúsiõ, faciẽm meã.

Extraneus factus sum fratribus meis: * & peregrinus filiis, matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * & op-

próbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio animam meam: * & factum est, in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum cilícium: * & factus sum illis, in parábolam.

Advérsùm me loquebātur, qui sedébāt in porta: * & in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te Dñe: * tempus benepláciti Deus.

In multitudíne misericórdiæ tuæ exáudi me: * in verítate, salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab his qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aqua: * neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me, Púteus os suum.

Exáudi me Dñe, quóniam benigna est misericórdia tua. * secúndum multitudínem miseratiónum tuárū, réspice in me.

Et, ne avértas faciém tuam, à púero tuo: * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Inténde animæ meæ, &

líbera eam: * propter inimicos meos, éripe me.

Tu scis impropériura meum, & confusiónem meam: * & reverétiám meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & nō fuit: * qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * & in siti meâ, potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum, coram ipsis in láqueum: * & in retributiónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * & dorsum eórum, semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ, comprehéndat eos.

Fiat habitátió eórum desérta: * & in tabernáculis eórum, non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * & super dolórem vúlnerum meórum, addidérunt.

Appóne iniquitatem, super

super iniquitatē eorum: *
& non intrent, in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: * & cum justis non scribāntur.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudābo nomen Dei cū cāntico: * & magnificābo eum in laude.

Et placēbit Deo super vitulum novellum: * cornua producētem, & ungulas.

Videant pāuperes, & lætēntur: * quærite Deum, & vivet anima vestra.

Quonia exaudivit pāuperes Dōminus: * & victos suos, non despexit.

Laudent illum cæli & terra: * mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * & ædificabuntur, civitates Judæ.

Et inhabitābunt ibi: * & hæreditate acquirēt eā.

Et semen servorum ejus, possidēbit eam: * & qui diligunt nomen ejus, habitābunt in eā.

Psalmus 69.

DEus in adiutorium meum intende: * Dō-

mine ad adjuvandum me festina.

Confundāntur & reve-
reāntur: * qui quærun-
t animam meam.

Avertāntur retrorsum, &
erubescant: * qui volunt
mihi mala.

Avertāntur statim & erubescētes: * qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætēntur in te omnes qui quærun-
t te: * & dicant semper, Magnificetur Dōminus, qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus & pauper sū: * Deus adjuva me.

Adjutor meus, & liberātor meus es tu: * Dōmine, ne moreris.

Glória Patri.

Antiphona. Dōmine Deus in adiutorium meum intende.

Antiphona. Esto mihi.

Psalmus 70.

IN te Dōmine speravi, non confundar in æternum: * in justitiā tuā libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salva me.

Esto mihi in Deum protectōrem, & in locum munitum: * ut salvum me facias.

Quóniam firmaméntum meum , & refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris : * & de manu contra legem agéntis , & iníqui.

Quóniam tu es , paciéntia mea Dómine : * Dómine spes mea , à juvêrúte meâ.

In te confirmátus sum , ex útero : * de ventre matris meæ , tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : * tanquam prodígium factus sum multis , & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude , ut cantem glóriam tuam : * totâ diè , magnitudinem tuam.

Ne projicias me , in tèm-pore senectútis : * cùm defécerit virtus mea , ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi : * & qui custodiébant ánimam meam , consílium fecerunt in unum.

Dicéntes , Deus derelíquit eum : * persequímini , & comprehéndite eum : * quia non est , qui erípiat.

Deus ne elongéris à

me : * Deus meus in auxili-
lium meum : respice.

Confundántur , & deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne & pudóre , qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * & adjiciam , super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die , salutare tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram , introibo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor , justítia tuæ solíus.

Deus docuísti me , à juventúte meâ , & usque nunc : * pronuntiábo , mirabilia tua.

Et usque in senéctam & sénium , Deus ne derelinquas me.

Donec annúntiem brá-chium tuum : * generatióni omni , quæ ventúra est.

Poténtiam tuam , & justítiam tuam Deus usque in altíssima , quæ fecísti magnália : * Deus quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas : * & convérsus vivificásti

vificásti me: * & de abyf-
fis terræ , iterum reduxí-
fti me !

Multiplicásti magnifi-
céntiam tuam: * & con-
vérſus , conſolátus es
me.

Nam & ego confité-
bor tibi in vasis pſalmi
veritatem tuam Deus: *
pſallam tibi in cíthará ,
ſanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea
cùm cantávero tibi: * &
ánima mea , quam rede-
míſti.

Sed & lingua mea to-
rá die meditábitur juſti-
tiam tuam: * cùm confúſi,
& revériti fúerint , qui
quærunt mala mihi.

Pſalmus 71.

DEus , júdícium tuum
Regi da: * & juſti-
tiam tuam filio Regis.

Judicáre pópulum tuum
in juſtitiâ: * & páuperes
tuos , in júdício.

Suscípiant montes pa-
cem pópulo: * & colles
juſtítiam.

Judicábit páuperes póp-
uli , & ſalvos faciet filios
páuperum: * & humiliá-
bit calumniatórem.

Et permanébit cum ſo-
le , & ante lunam: * in ge-

neratióne , & generatió-
nem.

Descéndet ſicut plúvia in
vellus: * & ſicut ſtillicidia
ſtillántia , ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus
juſtítia , & abundántia pa-
cis: * donec auferátur
luna.

Et dominábitur à mari
uſque ad mare: * & à flú-
mine uſque ad términos
orbis terrarum.

Coram illo prócident
Æthíopes: * & inimíci
ejus , terram lingent.

Reges Tharſis , & Inſu-
læ múnera ófferent: * re-
ges Arabum , & Saba , do-
na addúcent.

Et adorábunt eum omnes
Reges: * omnes Gentes:
ſervient ei.

Quia liberábit páupe-
rem à poténte: * & páu-
perem , cui non erat adjú-
tor.

Parcet páuperi & ínopi: *
& ánimas páuperum , ſal-
vas faciet.

Ex usúris & iniquitáte,
redimet ánimas eórum: *
& honorábile nomen eó-
rum , coram illo.

Et vivet , & dábitur ei
de auro Arábiæ: * & ado-
rábunt de ipſa ſemper: *

totâ die benedicent ei.

Erit firmamentum in terrâ, in summis montium: * superextolletur super Libanum fructus ejus: * & florébunt de civitate, sicut fœnum terre.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solē permanet, nomen ejus.

Et benedicentur in ipso, omnes tribus terræ: * omnes Gentes, magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël: * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: * & replébitur majestate ejus omnis terra, fiat, fiat.

Glória Patri.

Añã. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Añã. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus: * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effúsi sunt, gressus mei.

Quia zelávi super iníquos: * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus

morti eórum: * & firmamentum, in plagâ eórum.

In labóre hóminum non sunt: * & cum homínibus, non flagellabúntur.

Ideo tenuit eos superbia: * operti sunt iniquitate, & impietate suâ.

Pródiit quasi ex adipé; iniquitas eórum: * transierunt, in affectum cordis.

Cogitavérunt, & locútí sunt nequítiam: * iniquitatē in excélsso, locútí sūt.

Posuérunt in cœlo os suum: * & lingua eórum, transívit in terrâ.

Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni, inveniéntur in eis.

Et dixerunt, Quómodo scit Deus: * & si est scientia in Excélsso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in sæculo: * obtinuérunt divítias.

Et dixi, Ergo sine causa justificávi cor meum: * & lavi inter innocétes, manus meas.

Et fui flagellátus totâ die: * & castigatio mea, in matutinís.

Si dicébam, Narrábo sic: * ecce nationem filiórum tuórum, reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem

cerem hoc: * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei: * & intelligam, in novissimis eorum. Verumtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos, dum allevarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem: * subito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium: * Domine, in civitate, tuam imaginem ipsorum, ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt: * & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

Ut iumentum factus sum apud te: * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: * & in voluntate tua deduxisti me: * & cum gloria, suscepisti me.

Quid enim mihi est in caelo! * & a te quid volui, super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus, in aeternum.

Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: * perdi-

disti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adherere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo, spem meam.

Ut annuntiem omnes praedicationes tuas: * in portis filiae Sion.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus, super oves pascuae tuae.

Memor esto congregationis tuae: * quam possedisti, ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuae: * montem Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est, inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio, sollemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa, & non cognoverunt: * sicut in exitu, super summum.

Quasi in silva lignorum, securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi & ascia, dejecerunt eam.

Incenderunt igni, Sanctuarium tuum in terra: *

polluerunt tabernaculum,
nominis tui.

Dixerunt in corde suo,
cognatio eorum simul : *
Quiescere faciamus, om-
nes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus,
jam non est propheta : *
& nos non cognosce-
re amplius.

Usquequò Deus impro-
perabit inimicus : * irri-
tat adversarius, nomen
tuum in finem ?

Ut quid avertis manum
tuam : * & dexteram
tuam, de medio sinu tuo
in finem ?

Deus autem Rex noster
ante sæcula : * operatus est
salutem, in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute
tuâ mare : * contribu-
lasti capita draconum, in
aquis.

Tu confregisti capita
draconis : * dedisti eum
escam, populis Æthiopû.

Tu dirupisti fontes, &
torrentes : * tu siccasti,
fluvios Erihan.

Tuus est dies, & tua est
nox : * tu fabricatus es,
auroram & solem.

Tu fecisti omnes térmi-
nos terræ : * æstatem &
ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, ini-
micus improperavit Dó-
mino : * & populus insi-
piens, incitavit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confitentes tibi : * & áni-
mas páuperum tuórum, ne
obliviscaris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum : * quia repléti sunt
qui obscurati sunt terræ,
dónibus iniquitatum.

Ne avertatur húmilis fa-
ctus confusus : * pauper &
inops, laudábunt nomen
tuum.

Exúrge Deus, júdica cau-
sam tuam : * memor esto
improperiórum tuórum : *
eorum quæ ab insipiente,
sunt totâ die.

Ne obliviscaris voces
inimicórum tuórum : *
supérbia eórum, qui te
oderunt, ascéndit semper.

Glória Patri.

Antiphona. Liberasti vir-
gam hæreditatis tuæ.

Antiphona. In Israël.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi
Deus : * confitebi-
mur, & invocábimus no-
men tuum.

Narrábimus mirabilia
tua : * cùm accépero tem-
pus,

pus, ego iustitias iudicabo.
Liquéfácta est terra, &
omnes qui hábitant in
eá: * ego confirmávi, co-
lúmnas ejus.

Dixi iniquis, Nolite iní-
què ágere: * & delinquén-
tibus, Nolite exaltáre
cornu.

Nolite extóllere in al-
rum cornu vestrum: * no-
lite loqui advérsus Deum,
iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte,
neque ab Occidénte, ne-
que à desértis móntibus: *
quóniam Deus, iudex est.

Hunc humíliat, & hunc
exáltat: * quia calix in
manu Dómini, vini meri,
plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc: * verúm tamen fæx
ejus non est exinaníta: *
bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annuntiábo
in sæculum: * cantábo
Deo Jacob.

Et ómnia córnu peccá-
tórum confríngam: * &
exaltabúntur córnu iusti.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: *
In Ísraël magnum
nomen ejus.

Et factus est in pace lo-

cus ejus: * & habitatio
ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias: *
arcum, scutum, & glá-
dium, & bellum.

Illúminans tu mirábili-
ter à móntibus ætérnis
turbáti sunt omnes, insi-
piétes corde.

Dormiérunt somnum
suum: * & nihil invené-
runt omnes viri divitiá-
rum, in má nibus suis.

Ab increpatióne tuâ
Deus Jacob: * dormita-
vérunt, qui ascendérunt
equos.

Tu terríbilis es & quis
résistet tibi: * ex tunc ira
tua.

De cælo auditum fecísti
iudícium: * terra trémuit,
& quiévit.

Cum exúrgeret in iudí-
cium Deus: * ut salvos fá-
ceret, ómnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitatio hó-
minis confitébitur tibi: *
& reliquiæ cogitátionis,
diem festum agent tibi.

Vovéte & réddite Dó-
mino Deo vestro: * om-
nes qui in circúitu ejus,
affértis múnera.

Terríbili, & ei qui aufert
spíritum príncipum: * ter-

ribili, apud omnes reges
terræ. Glória Patri.

Antiphona. In Israël ma-
gnum nomen Dómini.

Antiphona. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce meâ ad Dómi-
num clamávi: * vo-
ce meâ ad Deum, & in-
téndit mihi.

In die tribulatiónis meę,
Deum exquisívi, mánibus
meis nocte contra eum: *
& non sum decéptus.

Rénuít consolári ánima
mea: * memor fui Dei, &
delectátus sum, & exerci-
tátus sum: * & defécit
spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei: * turbátus sum,
& non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: *
& annos ætérnos, in men-
te hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo: * & exer-
citábar, & scopébam, spí-
ritum meum.

Numquid in ætérnum
projiciet Deus: * aut non
appónet, ut complacítior
sit adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet: * à
generatióne, in genera-
tióne?

Aut obliviscétur mise-
réri Deus? * aut continé-
bit in irâ suâ, misericór-
dias suas?

Et dixi, Nunc cæpi: *
hæc mutatió dèxteræ Ex-
célfi.

Memor fui óperum Dó-
mini: * quia memor ero
ab inítio, mirabílium
tuórum.

Et meditábor in ómni-
bus opéribus tuis: * & in
adinventiúnibus tuis,
exercébor.

Deus in sancto via tua. *
quis Deus magnus sicut
Deus noster? * tu es Deus,
qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópu-
lis, virtútem tuam: * re-
demísti in bráchio tuo pó-
pulum tuum, filios Jacob
& Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus,
vidérunt te aquæ, & ti-
muérunt: * & turbatæ
sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquá-
rum: * vocem dedérunt
nubes.

Etenim sagítte tuæ
tránseunt: * vox tonítuû
tui, in rotâ.

Illuxérunt coruscatió-
nes tuæ orbi terrę: * cômó-
ta est, & contrémuit terra.

In

In mari via tua, & sémita tua in aquis multis : * & vestigia tua, non cognoscéntur.

Deduxíssi sicut oves pópulum tuum : * in manu Móysi, & Aaron.

Psalms 77.

A Tréndite pópule meus legē meam : * inclináte aurem vestram, in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes, ab initio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea : * & patres nostri, narravérunt nobis ?

Non sunt occultáta à filiis eórum : * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus : * & mirabilia ejus, quæ fecit.

Et sulcitávit testimónium in Jacob : * & legem póluit in Israëh.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generatió áltera.

Fílij qui nascéntur, & exúrgent : * & narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam : * & non oblivís-

cántur óperum Dei : * & mandáta ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eórum : * generatió prava, & exáspérans.

Generatió quæ non diréxit cor suum : * & non est créditus cum Deo, spírítus ejus.

Fílij Ephrem intendéntes & mitténtes arcum : * convérsti sunt, in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * & in lege ejus, noluerunt ambuláre.

Et obliti sunt benefactórum ejus : * & mirabiliū ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabilia in terrâ Ægypti : * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos : * & státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube die : * & totâ nocte, in illuminatione ignis.

Interrúpit petró in erémo : * & adaquávit eos, velut in abyssó multâ.

Et edúxit aquam de petra : * & edúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccáre ei : * in iram excita

citaverunt Excelsum, in
inaquoso.

Et tentaverunt Deum in
cordibus suis: * ut pece-
rent escas, animabus suis.

Et malè locuti sunt de
Deo: * dixerunt, Num-
quid poterit Deus, parare
mensam, in deserto?

Quoniam percussit pe-
tram, & fluxerunt aquae: *
& torrentes inundave-
runt.

Numquid & panem po-
terit dare: * aut parare
mensam, populo suo?

Ideo audivit Dominus,
& distulit: * & ignis accen-
sus est in Jacob: * & ira
ascendit in Israël.

Quia non crediderunt in
Deo: * nec speraverunt,
in salutari ejus.

Et mandavit nubibus
desuper: * & januas caeli
aperuit.

Et pluit illis manna ad
manducandum: * & pa-
nem caeli, dedit eis.

Panem Angelorum man-
ducavit homo: * cibaria
misit eis, in abundantia.

Transulit Austrum de
caelo: * & induxit in vir-
tute sua Africum.

Et pluit super eos, sicut
pulverem carnes: * & si-

cut arenam maris, vola-
tilia pennata.

Et ceciderunt in medio
castrorum eorum: * cir-
ca tabernacula eorum.

Et manducaverunt, &
saturati sunt nimis: * &
desiderium eorum attulit
eis: * non sunt fraudati, à
desiderio suo.

Adhuc escæ eorum, erant
in ore ipsorum: * & ira
Dei, ascendit super eos.

Et occidit pingues eo-
rum: * & electos Israël
impedivit.

In omnibus his pecca-
verunt adhuc: * & non
crediderunt, in mirabili-
bus ejus.

Et defecerunt in vani-
tate dies eorum: * & an-
ni eorum, cum festina-
tione.

Cum occideret eos, qua-
rebant eum, & reverte-
bantur: * & diluculo ve-
niabant ad eum.

Et memorati sunt, quia
Deus adiutor est eorum: *
& Deus excelsus, redem-
ptor eorum est.

Et dilexerunt eum in
ore suo: * & lingua sua,
mentiti sunt ei.

Cor autem eorum, non
erat rectum cum eo: * nec
fideles

fidèles hábiti sunt, in testaménto ejus.

Ipse autem est misericors, & propítius fiet peccatis eórum: * & non dispédet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam: * & non accéndit, omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, & non rédiens.

Quótiés exacerbavérunt eum in desérto. * in iram concitavérunt eum, in in-aquóso ?

Et convérsti sunt, & tentavérunt Deum: * & sanctum Israél, exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manús ejus: * die qua redémit eos, de manu tribulántis.

Sicut púsuit in Ægypto signa sua: * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sán-guinem flúmina eórum: * & imbres eórum, ne biberent.

Misit in eos cynomyam, & comédit eos: * ranam, & dispédidit eos.

Et dedit arúgini fructus eórum: * & labóres eórum locústæ.

Et occidit in grándine véneas eórum: * & mortos eórum in pruina.

Et tradidit grándini júménta eórum: * & possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ: * indignationem, & iram, & tribulationem: * immissiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: * & non pepéruit à morte animárum eórum: * & júménta eórum, in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terrâ Ægypti: * primitias omnis labóris eórum, in tabernáculis Cham.

Et abstulit sicut oves, pópulum suum: * & perduxit eos, tanquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimicos eórum, opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sãctificationis suæ: * montem quem adquisivit, dextera ejus.

Et ejecit à fácie eórum Gentes: * & sorte divisit eis terram, in funículo distributionis.

Et habitáre fecit in taberna-

bernaculis eorum, tribus
Israël.

Et tentaverunt & exacer-
baverunt Deum excel-
sum: * & testimonia ejus,
non custodierunt.

Et avertérunt se, & non
servaverunt pactum: *
quemadmodum patres eo-
rum, conversi sunt, in ar-
cum pravum.

In iram concitaverunt
eum in collibus suis: * &
in sculptilibus suis, ad æ-
mulationem eum provo-
caverunt.

Audívit Deus & spre-
vit: * & ad nihilum, redé-
git valde Israël,

Et repulit tabernaculum
Silo: * tabernaculum
suum, ubi habitavit in
hominibus.

Et tradidit in captivita-
tem, virtutem eorum: * &
pulchritudinem eorum,
in manus inimici.

Et conclusit in gladio
populum suum: * & hæ-
reditatem suam sprevit.

Juvenes eorum comedit
ignis: * & virgines eo-
rum, non sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in glá-
dio ceciderunt: * & viduæ
eorum, non plorabuntur.

Et excitatus est tanquam

dormiens Dominus: * tan-
quam potens, crapulatus
à vino.

Et percussit inimicos suos
in posteriora: * oppro-
brium sempiternum, de-
dit illis.

Et repulit tabernaculum
Joseph: * & tribum E-
phraim, non elegit.

Sed elegit tribum Juda: *
montem Sion, quem di-
lexit.

Et edificavit sicut u-
nicornium sacrificium
suum: * in terra quam
fundavit in sæcula.

Et elegit David servum
suum: * & sustulit eum
de gregibus ovium: *
de post foetantes, accé-
pit eum.

Pascere Jacob servum
suum: * & Israël hæredi-
tatem suam.

Et pavit eos in inno-
cenciâ cordis sui: * & in
intelléctibus manuum
suarum, deduxit eos.

Glória Patri.

Añã. Tu es Deus, qui fa-
cis mirabilia.

Añã. Propitius.

Psalmus 78.

Deus venerunt Gentes
in hæreditate tuam: *
polluerunt templum sau-
ctum

Œum tuum : * posuerunt Jerúsa-lem , in pomórum custódiám.

Posuerunt morticina ser- vorum tuórum, escas vo- latilibus cæli : * carnes sanctórum tuórum, bé- stiis terræ,

Effuderunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsa-lem : * & non erat qui sepeliret.

Facti sumus oppróbriú vicinis nostris : * subsan- nátió & illúsió, his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò Dómine iras- cèris in finem : * accendè- tur velut ignis, zel^{us} tuus ?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novè- runt : * & in regna, quæ nomen tuum non invoca- vérent.

Quia comedérunt Ja- cob : * & locum ejus, de- solavérunt.

Nè memíneris iniquitá- tum nostrárum antiquá- rum : * citò anticipent nos misericórdiæ tuæ : * quia paúperes, facti su- mus nimis.

Adjuva nos Deus salu- táris noster : * & propter glóriam nóminis tui Dó- mine, libera nos.

Et propítius esto peccá- tis nostris propter nomen tuum : * ne fortè dicant in- Géntibus, Ubi est Deus eórum ?

Et innotéscat in natió- nibus coram óculis no- stris : * últio ságuinis servórum tuórum, qui ef- fúsus est.

Intróeat in conspéctu tuo, gémitus compeditó- rum : * secúndum magni- tudinem bráchij tui, possi- de filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eó- rum : * improperium ip- sórum, quod exprobravé- runt tibi Dómine.

Nos auté pópulus tuus, & oves pásuæ tuæ * con- fitébitur tibi, in sæculú.

In generatióne & gene- ratióne, annuntiábitur laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israél, in- ténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chéru- bim manifestáre : * coram Ephraim, Bénéjamin, & Manássé.

Excita poténtiam tuam, & veni : * ut salvos fá- cias nos.

Deus

Deus convérte nos : * & osténde fáciem tuam , & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum : * quousque irascéris, super oratióem, servi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum : * & potum dabis nobis , in lácrymis , in mensúrá.

Posuísti nos in contradi-tiónem vicínis nostris : * & inimíci nostri, subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti Gentes , & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * & plantásti radíces ejus , & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * & arbústa ejus, cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * & usque ad flumen , propáginés ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * & vindémiant eam omnes , qui prætergrediúntur viam ?

Exterminávit eam aper

de silvâ : * & singularis ferus, depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * réspice de cælo, & vide : * & vísitá víneam istam.

Et pérfice eam , quam plantávit dèxtera tua : * & super filium hóminis , quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, & suffóssa* ab increpatione , vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dèxteræ tuæ : * & super filium hóminis , quem confirmásti tibi.

Et non discédimus à te : * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos : * & osténde fáciem tuam , & salvi érimus.

Glória Patri.

Antiphona. Propítius esto peccáti nostris Dómine.

In Quadragesima, ψ. Scuto circumdabit te veritas ejus.

℞. Non timébis à timóre nocturno.

Tempore Passionis, ψ. Inténde ánimæ meæ & líbera eam. *℞.* Propter inimicos

micos

mitos meos eripe me
Dómine.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia, allelúia, alle-
lúia. *Ps.* Resurrexit Dó-
minus. *R.* Sicut dixit vo-
bis, allelúia, allelúia,
allelúia.

A D L A U D E S.

Añã. Tibi soli peccávi
Dómine miserere mei.

Psalmus. Miserere: 69.

Añã. Dómine refúgium.

Psalmus idem 89.

Domine refúgium, fa-
ctus es nobis: * à
generatióne, in genera-
tióne.

Priúsqvam montes fie-
rent, aut formarétur terra
& orbis: * à sæculo & in
sæculum, tu es Deus.

Ne avértas hóminem in
humilitátem: * & dixísti,
Convertimini, filij hó-
minum.

Quóniam mille anni
ante óculos tuos: * tam-
quam dies hestérna, quæ
prætériit.

Et custódia in nocte: *
quæ pro nihilo habéntur,
eórum anni erunt.

Manè sicut herba trán-
seat: * manè flóreat, &
tránseat: * vésperè deci-
dat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in irâ
tuâ: * & in furóre tuo,
turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes no-
stras in conspéctu tuo: *
sæculum nostrum, in illu-
minatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies
nostri defecérunt: * & in
irâ tuâ defécimus.

Anni nostri sicut aranea
meditabúntur: * dies an-
nórum nostrórum in ipsis,
septuaginta anni.

Si autem in potentátibus
octoginta anni: * & ám-
plius eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit
mansuetúdo, & corripie-
mur.

Quis novit potestátem
iræ tuæ: * & præ timóre
tuo, iram tuam dinume-
râre?

Déxteram tuam sic no-
tam fac: * & eruditos cor-
de, in sapiéntiâ.

Convértere Dómine úf-
quequo: * & deprecábilis
esto, super servos tuos.

Repléti sumus manè mi-
sericórdiâ tuâ: * & exul-
távimus & delectáti su-
mus, in ómnibus diébus
nostris.

Lætáti sumus pro diébus,
quibus nos humiliásti: *
annis.

annis quibus vidimus
mala.

Réspice in servos tuos,
& in ópera tua : * & díri-
ge, filios eórum.

Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos : *
& ópera mánuum nostrá-
rum, dírige super nos : *
& opus mánuum nostrá-
rum dírige.

Glória Patri.

Añã. Dómine refúgium
factus es nobis.

Añã. In matutínis Dó-
mine meditabor in te.

Psal. Deus Deus meus. 2 1.

Añã. In ætérnum Dñs.

Canticũ Moysi. Exod. 15.

CAntémus Dómino,
gloriósè enim hono-
rificatus est : * equum & af-
censóré, projéctit in mare.

Fortitúdo mea & laus
mea Dóminus : * & factus
est mihi, in salútem.

Iste Deus meus, & glo-
rificábo eum : * Deus pa-
tris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pu-
gnátor, omnipotens no-
men eius : * currus Pha-
raónis, & exercitum ejus,
projéctit in mare.

Elécti príncipes ejus sub-
mérsi sunt in mari Ru-
bro : * abyssi operuérunt

eos : * descendérunt in pro-
fúndum, quasi lapis.

Déxtera tua Dómine
magnificáta est in for-
titúdi- ne : * déxtera tua
Dómine percússit inimi-
cum : * & in multítudi-
ne glóriæ tuæ, deposuísti ad-
versários meos.

Misísti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-
lam : * & in spírítu furóris
tui, cōgregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens : * con-
gregátæ sunt abyssi, in
médio mari.

Dixit inimicus, Pérse-
quar, & comprehéndam : *
dividam spolia, & implé-
bitur ánima mea.

Evaginábo gládiú meú*
interficiet eos manus mea.

Flavit spírítus tuus, &
operuit eos mare : * sub-
mérsi sunt quasi plumbū,
in aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fór-
tibus Dómine ? * quis sí-
milis tui, magníficus in
sanctitate : * terríbilis at-
que laudábilis, & fáciens
mirábilia ?

Extendísti manum tuá : *
& devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericór-
diá tuá : * pópulo quem
redemísti.

Et

Et portásti cum in fortitúdine tuâ, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom: * robústos Moab obtinuit tremor: * obriguérunt, omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchiij tui.

Fiant inmóbiles quasi lapis: * donec pertránseat pópulus tuus Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditáris tuæ: * firmíssimo habitáculo tuo, quod operárus es Dómine.

Sanctuárium tuum Dómine quod firmavérunt manus tuæ: * Dñs regnabit in ætérnum, & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao, cum cúrribus & equítibus ejus in mare: * & redúxit super eos Dóminus, aquas maris.

Fílij autem Israél ambulavérunt per siccum: * in médio ejus. Glória Patri.

Añã. In ætérnum Dóminus regnabit & ultrà.

Añã. In sanctis ejus laudáte Deum. *Psal.* Laudáte Dóminum de cælis. 23.

In Quadragesima.

Capitulum. Joël. 9.

Convertimini ad me, *Cut supra.* 99.

ψ. Scapulis suis obumbrábit tibi. *ꝛ.* Et sub penis ejus sperabis.

Ad Benedictus, Añã propria ut in feriis Quadrages. deinde dicuntur magnæ preces ut in fer. ij.

F E R I A S E X T A.

Ad Matutinum.

In Quadrages. Invitator.

Adorémus Dñm, quóniam ipse fecit nos.

Tempore Pasch. Invitator.

Allelúia, allelúia, allel.

Psalms. Veníte. 2.

Añã. Exultáte Deo.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia, allelúia.

Psalms 80.

Exultáte Deo adjutóri nostro. * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, & date tympanum: * psaltérium jocúndum, cum cíthará.

Buccínáte in Neoménia tubá: * in insigni die solemnitatís vestræ.

Quia

Quia præceptum in Israël est : * & iudicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pòsuit illud : * cùm exiret de terrâ Ægypti, linguam quam non nóverat, audivit.

Divertit ab onéribus dorsū ejus : * manus ejus, in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te : * exaudivi te in abscondito tempestátis : * probávi te apud aquam, contradicţiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te : * Israël si audieris me, non erit in te Deus recens : * neque adorábis Deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti : * dilátos tuum, & implébo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam : * & Israël, non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum : * íbunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audisset me : * Israël si in viis meis ambuláset.

Pro níhilo fórfitan inimicos eórum humiliásem : * & super tribulátes eos, misísse manum meá.

Inimíci Dómini mentiti sunt ei : * & erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit illos ex ádipe fruménti : * & de petrâ melle, saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem : * & fácies peccatórum súmitis ?

Judicáte egénó & pupílo : * humilem & páuperem justificáte.

Eripte páuperem : * & egénium, de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténébris ambulánt : * movebuntur omnia fundaménta terræ.

Ego dixi, Dij estis : * & filij Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tú hæreditábis, in ómnibus Géntibus. Glória Patri.

Aññ.

Añã. Exultate Deo adiutori nostro.

Añã. Tu solus.

Psalmus 82.

DEus, quis similis erit tibi : * ne taceas, neque compescaris Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt : * & qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium : * & cogitaverunt, adversus sanctos tuos.

Dixerunt, Venite, & disperdamus eos de Gente : * & non memoretur, nomen Israël ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter : * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumæorum, & Ismaelitarum.

Moab, & Agaræni, Gebal, & Ammon, & Amalec : * alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adiutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian, & Sísaræ : * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb : * Zeb, Zébee, & Sálmana.

Omnes principes eorum qui dixerunt : * Hæreditate possideamus, sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam : * & sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit silvam : * & sicut flamma comburens montes.

Ita persequeris illos in tempestate tuâ : * & in irâ tuâ, turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia : * & quærent nomen tuum Dómine.

Erubescant & conturbentur in sæculum sæculi : * & confundantur & pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus, super omnem terram.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua Dómine virtutum : * concupiscit & deficit anima mea, in atria Dómini.

Cor meum & caro mea, exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi

Sibi domum : * & turtur
nidum sibi, ubi ponat pul-
los suos.

Altaria tua Dómine vir-
tutum : * Rex meus &
Deus meus.

Beáti qui hábitant in
domo tuâ : * in sæcula sæ-
culórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est au-
xilium abs te : ascensio-
nes in corde suo dispósuit
in valle lacrymarum : * in
loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem
dabit legislátor : * ibunt
de virtúte in virtútem : *
vidébitur Deus deórum
in Sion.

Dómine Deus virtutum
exáudi oratióne meam : *
aúribus pèrcipe Deus Ja-
cob.

Protector noster aspice
Deus : * & respice in fá-
ciem Christi tui.

Quia mélior est dies una
in atriis tuis, super mil-
lia.

Elégi abjectus esse in
domo Dei mei : * magis
quàm habitare, in taber-
naculis peccatórum.

Quia misericórdiam &
veritatem diligit Deus : *
grátiam & glóriam, dabit
Dóminus.

Non privábit bonis eos
qui ambulant in innocén-
tia : * Dómine virtutum,
beátus homo qui sperat
in te. Glória Patri.

Añã. Tu solus Altísimus
super omnem terram.

Añã. Benedixísti.

Psalms idem 84.

Benedixísti Dómine
terram tuam : * aver-
tísti captivitatem Jacob.

Remisísti iniquitatem
plebis tuæ : operuísti om-
nia peccata eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam : * avertísti ab irâ
indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus sa-
lutáris noster : * & aver-
te iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis : * aut ex-
téndes iram tuam, à ge-
neratióne in generatió-
nem?

Deus tu convérsus vivi-
ficábis nos : * & plebs tua
lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine
misericórdiam tuam : * &
salutare tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur
in me Dóminus Deus : *
quóniam loquétur pacé,
in plebem suam.

Et super sanctos suos : *

&

& in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen propè timéntes eum salutáre ipsius : * ut inhábitet glória , in terrâ nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * iustitia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * & iustitia , de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem : * & terra nostra , dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulábit : & ponet in viâ gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam , & exáudi me : * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam , quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum , Deus meus sperántem in te.

Miserére mei Dómine , quóniam ad te clamávi totâ die : * lætífica ánimam servi tui : * quóniam ad te Dómine , ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis & mitis : * & multæ

Pars Verna.

misericórdiæ , ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine orationem meam : * & inténde voci , deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * & non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascumque fecísti , vénient , & adorábunt coram te Dómine : * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu , & faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in viâ tuâ , & ingrédiar in veritate tua : * lætétur cor meum , ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo : * & glorificábo nomen tuum in atérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me : * & eruísti ánimam meam , ex inférno inferióri.

Deus iníqui insurrexérunt super me : * & synagóga poténtium , quasiérunt ánimam meam : * &

non proposuerunt te, in vit eam Altissimus.
 conspectu suo.

Et tu Domine Deus miserator & misericors : *
 patiens, & multae misericordiae, & verax.

Respice in me, & miserere mei : *
 da imperium tuum puero tuo : * & saluum fac filium, ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum : *
 ut videant qui oderunt me, & confundantur : *
 quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.

Glória Patri.

Añã. Benedixisti Domine terram tuam.

Añã. Fundamenta eius.

Psalms idem 86.

Fundamenta eius in montibus sanctis : *
 diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babilonis scientium me.

Ecce alienigenae, & Tyrus & populus Aethiopicum : *
 hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet, Homo ; *
 & homo natus est in ea : * & ipse fundá-

Domine narrabit in scripturis populorum & principum : *
 horum qui fuerunt in ea.

Sicut latantium omnium, habitatio est in te.

Psalms 87.

Domine Deus salutis meae : *
 in die clamavi, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : *
 inclina aurem tuam, ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea : *
 & vita mea in inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum : *
 factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : *
 & ipsi de manu tuae repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : *
 in tenebris, & in umbrâ mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : *
 & omnes fluctus tuos, induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : *
 posuerunt me, in abomi

Abominatióem sibi.

Tráditus sum & non egrediébar: * óculi mei languérunt, præ inópiâ.

Clamávi ad te Dómine: * totâ die expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut medici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam: * & veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua: & iustítia tua, in terrâ obliuionis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè oratio mea præuéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * aueris faciém tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à iuventúte meâ: * exaltátus autem humiliátus sum, & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amicum

& próximum: * & notos meos, à misériâ.

Gloria Patri.

Añã. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Añã. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: * in generatióne & generatióne, annuntiábo veritátem tuâ, in ore meo.

Quóniam dixísti, in ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur veritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis: * jurávi David seruo meo: * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióne, & generatióne sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabilia tua Dómine: * étenim veritátem tuam, in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * similis erit Deo, in filiis Dei?

Deus qui glorificátur, in concílio sanctórum: * magnus & terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum,

quis similis tibi? * potens es Dómine : * & veritas tua , in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum : us , tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum , supérbum : * in bráchio virtútis tuæ , dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli & tua est terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem & mare , tu creásti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtiâ.

Firmétur manus tua , & exaltétur dextera tua : * justítia & judícium , præparátio sedis tuæ.

Misericórdia & veritas præcedent faciém tuam : * beátus pópulus qui scit jubilatióem.

Dómine in lúmine vultús tui ambulábunt : * & in nómine tuo exultábunt totâ die : * & in justítiâ tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * & in beneplácito tuo , exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúm-

ptio nostra : * & sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis : * & dixísti , Pósum adiutorium in poténte : * & exaltávi electum , de plebe meâ.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * & bráchium meum , confirmábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo : * & filius iniquitátis , non appónet nocére ei.

Et concídam à faciè ipsíus inimicos ejus : * & odiétes eum , in fugam convértam.

Et veritas mea , & misericórdia mea cum ipso : * & in nómine meo , exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * & in flumínibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me , Pater meus es tu : * Deus meus , & suscéptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum : * excélsam præ regibus terræ.

In aeternum servábo illi misericórdiam meam : * & testaméntum

testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * & thronum ejus , sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filij ejus legem meam : * & in judiciis meis non ambulaverint.

Si justitias meas profanaverint : * & mandata mea non custodierint.

Visitabo in virgâ iniquitates eorum : * & in verbis , peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo : * neque nocèbo , in veritate meâ.

Neque profanabo testamentum meum : * & quæ procedunt de labiis meis , non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo , si David mentiar : * semen ejus , in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo : * & sicut luna perfecta in æternum : * & testis in cælo fidelis.

Tu verò repulisti & despexisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : * profanasti in ter-

ra sanctuarium ejus.

Destruixisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est opprobriû , vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimèntium eum : * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladij ejus : * & non es auxiliatus ei in bello.

Destruixisti eum ab emundatione : * & sedem ejus in terra collisisti.

Minorasti dies temporis ejus : * perfudisti eum confusione.

Usquequò Dómine avértis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua ?

Memorare quæ mea substantia : * numquid enim vanè constituisti , omnes filios hóminum ?

Quis est homo qui vivet , & non vidèbit mortem : * éruct animam suam , de manu inferi ?

Ubi sunt misericordix tuæ antiquæ Dñe : * sicut jurasti David , in veritate tuâ ?

Memor esto Dómine opprobrij servorum tuorum : * quod continui in sinu meo , multarum gentium.

Quòd exprobravérunt inimici tui Dómine: * quod exprobravérunt commutationem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum, fiat, fiat.

Psalms 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum liberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributió-nem supérbis.

Usquequò peccatóres Dómine: * úsquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * & hæreditátem tuã vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt: * & pupílos occidérunt.

Et dixerunt, Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in pópulo: * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem non áudiet? * aut qui finxit óculum non consíderat?

Qui córripit Gentes non árguet? * aut qui docet

hómíne sciéntiam?

Dóminus scit cogitatió-nes hómínum, quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíseris Dómine: * & de lege tuã, docúeris eum.

Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fovea.

Quia non repéllit Dóminus plebem suam: * & hæreditátem suam non derelinquet.

Quoadúsque justítia convertátur in júdiciu:m: * & qui juxta illam: * omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes: * aut quis stabit mecum, advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus ádjuvit me: * paulóminus habitáset, in inférno ánima mea.

Si dicébam, Motus est pes meus: * misericórdia tua Dñe adjuvábát me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ latificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt

Captábunt in ánimam
justi: * & sánguinem in-
nocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dómi-
nus in refúgium: * & Deus
meus in adjutórium spei
meæ.

Et reddet illis iniquitá-
tem ipsórum: * & in malí-
tiâ eórum dispédet eos: *
dispédet illos, Dóminus
Deus noster.

Glória Patri.

Añã. Benedíctus Dómi-
nus in ætérnum.

Añã. Cantáte Dómino.

Psalms idem. 95.

CAntáte Dómino cán-
ticum novum: * can-
táte Dómino omnisterra.

Cantáte Dómino & be-
nedícite nómini ejus: * an-
nuntiáte de die in diem,
salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes
glóriam ejus: * in ómni-
bus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dó-
minus, & laudábilis ni-
mis: * terríbilis est, super
omnes deos.

Quóniam omnes dij
Géntium dæmónia: * Dó-
minus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo
in conspéctu ejus: * san-
ctimónia & magnificéntia,

in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ
Géntium: * afférte Dómi-
no glóriam, & honórem: *
afférte Dómino glóriam
nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introi-
te in átria ejus: * adoráte
Dñm, in átrio sancto ejus.

Commovéatur à facie
ejus univérfa terra: * dícite
in Géntibus, quia Dómi-
nus regnávít.

Etenim corréxit orbem
terræ, qui non commové-
bitur: * judicábit pópulos,
in æquitáte.

Læténtur cæli, & exúltet
terra: * commovéatur ma-
re, & plenitúdo ejus: *
gaudébunt campi, & óm-
nia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia
ligna silvárum à facie Dó-
mini quia venit: * quóniam
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte: * & pópulos in
veritáte suâ.

Psalms 96.

Dominus regnávít exúl-
tet terra: * læténtur in-
sulæ multæ.

Nubes & caligo in circú-
tu ejus: * justitia & judí-
ciúm corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-

det: * & inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à facie Dómini: * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justitiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli, glóriã ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriátur, in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt filix Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es, super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum: * de manu peccatóris, liberábit eos.

Lux orta est justo: * & re-ctis corde, lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * & confitémini memórię, sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Añã. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus.

In Quadragesima. V. Sci-nto circumdábit te veritas ejus.

R. Non timébis à timóre nocturno.

Tempore Passionis, V. In-ténde animæ meæ, & líbera eam.

R. Propter inimicos meos éripe me Dómine.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allelúia, allel.

V. Resurrexít Dóminus.

R. Sicut dixit vobis. Alle-lúia, allel. allel.

AD LAUDES.

Añã. Redde mihi lætítiam salutáris tui Dómine.

Psalms. Miserére. 69.

Tempore Paschali, Añã
& Psalmi, ut in proprio.

Añã. In veritáte tuâ.

Psalms 142.

Domine exáudi ora-tiónem meam: * áuri-bus pércipe obsecratióem meam, in veritáte tuâ: * exáudi me, in justitiã tua.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo, omnis vivens.

Quia persecútus est ini-mícus animam meam: * humiliávit in terrâ, vitam meam.

Collocávit me in obscú-

ris, sicut mortuos sæculi: *
& anxiatus est super me
sp̄ritus meus: * in me tur-
batum est cor meum.

Memor fui dierum anti-
quorum: * meditatus sum
in omnibus operibus tuis: *
& in factis manuum tuarum,
meditabar.

Expandi manus meas ad
te: * anima mea sicut ter-
ra, sine aqua tibi.

Velociter exaudi me Dó-
mine: * defecit sp̄ritus
meus.

Non avertas faciem tuam
à me: * & similis ero, descen-
dentibus in lacum.

Audiam fac mihi manè,
misericordiam tuam: *
quia in te speravi,

Notam fac mihi viam, in
qua ambulem: * quia ad
te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis
Dómine, ad te confugi: *
doce me facere voluntá-
tem tuam, quia Deus meus
es tu.

Sp̄ritus tuus bonus de-
ducet me in terram re-
ctam: * propter nomen
tuum Dómine vivificabis
me, in æquitate tuâ,

Educes de tribulatione
animam meam: * & in
misericordiâ tuâ disperdes,

omnes inimicos meos.

Et perdes omnes qui trí-
bulant animam meam: *
quoniam ego servus tuus
sum. Glória Patri.

Añã. In veritate tuâ exau-
di me Dómine.

Añã. Illumina Dómine
vultum tuum super nos.

Psalmus. Deus Deus meus
ad te. 21.

Añã. Auditum tuum.

Canticũ Habacuc. Cap. 3.

Domine audi vi: * audi-
tionem tuam, & tímui.

Dómine opus tuum: * in
medio annorum vivifica
illud.

In medio annorum no-
tum facies: * cum iratus
fueris, misericordiæ recor-
daberis.

Deus ab Austro veniet: *
& sanctus de monte Pha-
ran.

Operuit cælos glória
ejus: * & laudis ejus ple-
na est terra.

Splendor ejus ut lux erit: *
corna in manibus ejus: *
ibi abscondita est fortitú-
do ejus.

Ante faciem ejus ibit
mors: * egrediétur diábo-
lus ante pedes ejus.

Stetit & mensus est ter-
ram: * aspexit & dissolvit

Gentes : * & contriti sunt montes sæculi.

Incurvati sunt colles mundi : * ab itineribus aternitatis ejus,

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : * turbantur pelles terræ Mædian.

Numquid in fluminibus iratus es Domine ? * aut in fluminibus furor tuus ? * vel in mari indignatio tua ?

Qui ascendes super equos tuos : * & quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum : * juramenta tribubus, quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ : * viderunt te, & doluerunt montes : * gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitudo manus suas levavit.

Sol & luna steterunt in habitaculo suo : * in luce sagittarum tuarum ibunt : * in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram : * in furore obstupescies Gentes.

Egressus es in salutem populi tui : * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impij : * denudasti fundamentum ejus, usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus : * capiti bellatorum ejus : * venientibus ut turbo, ad dispergendum me.

Exultatio eorum : * sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis : * in luto aquarum multarum.

Audivi, & conturbatus est venter meus : * à voce contremuerunt, labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis : * & subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis : * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit : * & non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ : * & arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus : * & non erit armatum in presæpibus.

Ego autem in Domino gaudebo : * & exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea :

mea : * & ponet pedes
meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea de-
ducet me victor, in psalmis
canentem. Glória Patri.

Añã. Audíum tuum Dó-
mine audívi, & tímui.

Añã. In tympano & cho-
ro, in chordis & órgano
laudate Deum.

Psalmus. Laudáte Dó-
minum de cælis. 23.

In Quadragesima.

Capitulum. Joël. 2.

CONVERTÍMINI ad me.
Cut supra, in Feria ij.

✠. Scapulis suis obumbrá-
bit tibi.

✠. Et sub pennis ejus spe-
rábis.

*Ad Benedictus, Añã pro-
pria, ut in Feris Qua-
drages. Deinde dicuntur
magna preces, ut supra
in Feria ij.*

S A B B A T O

Ad Matutinum.

*In Quadragesima. Invi-
tatoriũ.* Dóminum Deum
nostrum, veníte adoré-
mus.

*Tempore Paschali, Invi-
tator.* Allelúia, allelúia,
allelúia.

Psalmus. Veníte exulté
mus. 2.

Añã. Quia mirabilia.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia, allelúia.

Psalmus 97.

CANTÁTE Dómino cán-
ticum novum; * quia
mirabilia fecit.

Salvávít sibi dextera
ejus: * & bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus
salutare suum: * ante con-
spéctum Géntium, revelá-
vit justítiam suam.

Recordátus est misericór-
diæ suæ, & veritátis suæ
dómui Israél.

Vidérunt omnes térmi-
ni terræ, salutáre Dei no-
stri: * jubiláte Dómino
omnis terra: * cantáte &
exultáte & psállite.

Psállite Dómino in cí-
thará, in cíthara, & voce
psalmi: * in tubis ductí-
libus, & voce tubæ cór-
neæ.

Jubiláte in conspéctu Re-
gis Dómini: * moveátur
mare & plenitúdo ejus: *
orbis terrárum, & qui
hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu
simul: * montes exultá-
bunt à conspéctu Dómini*
quóniam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem terrá-

rum in iustitiâ: * & pópulos
in æquitâte.

Psalmus 98.

Dominus regnâvit, iras-
cântur pópuli: * qui
sedet super Chérubim, mo-
veatur terra.

Dóminus in Sion ma-
gnus: * & excélsus super
omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo
magno, quóniam terrí-
bile & sanctum est: * &
honor Regis, iudícium dí-
ligit.

Tu parásti directiões: *
iudícium & iustitiam in
Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum
Deum nostrum: * &
adoráte scabéllum pedum
ejus, quóniam sanctum
est.

Móyses & Aaron in Sa-
cerdótibus ejus: * & Sá-
muel inter eos, qui invo-
cant nomen ejus.

Invocabant Dóminum,
& ipse exaudiébat eos: * in
columná nubis, loquebá-
tur ad eos.

Custodiébant testimónia
ejus: * & præcéptum quod
dedit illis.

Dómine Deus noster tu
exaudiébas eos: * Deus tu
propítius fuísti eis: * & ul-

ciscens in omnes, ad inven-
tiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deū
nostrum: * & adoráte in
monte sancto ejus: * quón-
iam sanctus Dóminus
Deus noster.

Glória Patrī.

Antiphona. Quia mirabí-
lia fecit Dóminus.

Añã. Jubiláte Deo.

Psalmus idem 99.

Jubiláte Dómino, omnis
terra: * servíte Dómino
in lætitiâ.

Introíte in conspéctu
ejus in exultatiõe: * sci-
tôte quóniam Dóminus
ipse est Deus: * ipse fecit
nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves pás-
cux ejus, introíte portas
ejus in confessiõe: * átria
ejus in hymnis, confitemi-
ni illi.

Laudáte nomen ejus,
quóniam suavis est Dómi-
nus: * in atérnum miseri-
córdia ejus: * & usque in
generatiõe, & generatiõ-
nem véritas ejus.

Psalmus 100.

Misericórdiam & iudí-
cium cantábo tibi
Dómine: * psallam & in-
telligam in viâ immaculá-
tâ: * quando vénies ad me.

Perambu

Perambulabam in innocentia cordis mei: * in medio domus meae.

Non proponebam ante oculos meos rem injustam: * facientes praevaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinantem à me malignum, non cognoscebam.

Detrahentem secretò proximo suo: * hunc persequerbar.

Superbo oculo, & infatigabili corde: * cum hoc non edebam,

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum; * ambulans in via immaculata: * hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meae, qui facit superbiam: * qui loquitur iniqua, non direxit, in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: * ut disperderem de civitate Domini, omnes operantes iniquitatem.

Glória Patri.

Añã. Jubiláte Deo omnis terra. *Añã.* Clamor meus.

Psalmus 101.

Domine exaudi orationem meam: * & cla-

mor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me: * in quacúmque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fimus dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percussus sum ut fenum, & aruit cor meum: * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: * adhæsit os meum carni meae.

Similis factus sum pellicano solitudinis: * factus sum sicut nycticorax, in domicilio.

Vigilavi: * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei: * & qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam: * & potum meum cum fletu miscébam.

A facie iræ & indignationis tuæ: * quia elevans alisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt: * & ego sicut fœnum arui.

Tu

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * & memoriále tuum in generatióne , & generatióne.

Tu exúrgens Dómine miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus , quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine : * & omnes reges terræ , glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióne humilium : * & non spreuit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne alterâ : * & pópulus qui creábitur , laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélsis sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini , * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndis pópulos in unum : * & reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in viâ virtútis suæ : * paucitatem dierum meórum , núntia mihi.

Ne révoques me in dimidio dierum meórum : * in generatióne , & generatióne anni tui.

Iníitio tu Dómine terram fundásti : * & opera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt , tu autem pérmanes : * & omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos , & mutabúntur : * tu autem idem ipse es : * & anni tui non deficient.

Fílij servórum tuórum habitábunt : * & semen eórum , in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino : * & ómnia quæ intra me sunt , nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino : * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimis de interítu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdiá , & miseratióne.

Qui replet in bonis desiderium

serium tuum: * renovabitur ut aquila, iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus: * & iudicium omnibus, injuriã patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi: * filiis Israel voluntates suas.

Miserator & misericors Dominus: * longanimis, & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras, retribuet nobis.

Quoniam secundum altitudinem cæli à terra: * corroboravit misericordiam suam, super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longè fecit à nobis, iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum: * dies ejus, tamquam flos agri, sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non sub-

sistet; * & non cognosceat amplius, locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, & usque in æternum: * super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum: * his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea,

Dominus in cælo paravit sedem suam: * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus potentes virtute: * facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus, in omni loco dominationis ejus: * benedic anima mea Domino. Glória Patri.

Añã. Clamor meus ad te veniat deus. *Añã.* Benedic.

Psalms idem 103.

Benedic anima mea Domino: * Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessio

Confessionem & decorem induisti : * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cælum sicut pellem : * qui regis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus : * & ministros tuos ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam : * non inclinabitur, in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ,

Ab increpatione tuâ fugient : * à voce tonitruus tui formidabunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi : * in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quæ non transgrediuntur : * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus : * inter medium montium, pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestię agri : * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cæli ha-

bitabunt : * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : * de fructu operum tuorum, satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis : * & herbam servituti hominum.

Ut educas panem de terrâ : * & vinum lætificet cor hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo : * & panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Libani quas plantavit : * illic passeres nidificabunt.

Herodij domus dux est eorum : * montes excelsi cervis : * petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempore : * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, & facta est nox : * in ipsâ pertransibunt omnes bestię silvæ.

Catuli leonum rugientes ut rapiant : * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol & congregati sunt : * & in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum : * & ad operationem suam usque ad vesperam.

Quam

Quàm magnificata sunt
opera tua Dómine: * óm-
nia in sapiéntia fecisti: *
impléta est terra, possessió-
ne tuâ.

Hoc mare magnum &
spatiósum má nibus: * illic
reptília, quórum non est
númerus.

Animália pusilla cum
magnis: * illic naves per-
transibunt.

Draco iste, quem formá-
sti ad illudéndum ei: * óm-
nia à te expéctant: * ut des
illis escam in témpore.

Dante te illis cólligent: *
aperiénte te manum tuam,
ómnia implebúntur boni-
tate.

Averténte autem te fá-
ciem, turbabúntur: * aúse-
res spíritum eórum, & de-
ficient: * & in púlverem
suum reverténtur.

Emítte spíritum tuum, &
creabúntur: * & renovábis
faciem terræ.

Sit glória Dómini in sæ-
culum: * lætábitur Dómi-
nus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, &
facit eam trémere: * qui
tangit mótes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vitâ
meâ: * psallam Deo meo
quámdiu sum.

Jocúndum sit ei elóquiũ
meum: * ego verò delectá-
bor in Dómino.

Deficiant peccatóres à
terrâ, & iníqui ita ut non
sint: * benedic ánima mea
Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino,
& invocáte nomen
ejus: * annuntiáte inter
Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: *
narráte ómnia mirabília
ejus.

Laudámini in nómine
sancto ejus: * lætetur cor
quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, &
confirmámini: * quærite
fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium
ejus, quæ fecit: * prodígia
& júdicia oris ejus.

Semen Abraham servi
ejus: * filij Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus no-
ster: * in univérfa terrâ jú-
dicia ejus.

Memor fuit in sæculum
testaméti sui: * verbi,
quod mandávit, in mille
generatiónes.

Quod dispósuit ad Abra-
ham: * & juraméti sui ad
Isaac.

Et státuit illud Jacob in
præceptum:

præceptum: * & Israël in
testamentum æternum.

Dicens, Tibi dabo terram
Chánaan: * funiculum hæ-
reditatis vestræ.

Cum essent número bre-
vi: * paucissimi & incolæ
ejus.

Et pertransierunt de gen-
te in gentem: * & de regno,
ad populum alterum.

Non reliquit hominem
nocere eis: * & corripuit
pro eis reges.

Nolite tangere christos
meos: * & in prophetis
meis, nolite malignari.

Et vocavit famem super
terram: * & omne firma-
mentum panis contrivit.

Misit ante eos virum: * in
servum venundatus est
Joseph.

Humiliaverunt in com-
pedibus pedes ejus: * fer-
rum pertransiit animam
ejus: * donec veniret ver-
bum ejus.

Elóquium Dñi inflam-
mavit eum: * misit rex, &
solvit eum: * princeps po-
pulorum, & dimisit eum.

Constituit eum dominum
domus suæ: * & principem
omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes ejus
sicut semetipsum: * & se-

nes ejus, prudentiam do-
ceret.

Et intravit Israël in Æ-
gyptum: * & Jacob áccola
fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum suum
vehementes: * & firmavit
eum, super inimicos ejus.

Convértit cor eorum ut
odirent populum ejus: * &
dolum facerent, in servos
ejus.

Misit Móysen servum
suum: * Aaron quem elé-
git ipsum.

Pósuit in eis verba signó-
rum suorum: * & prodigió-
rum suorum in terrâ Cham.

Misit ténebras, & obscu-
rávit: * & non exacerbavit
sermões suos.

Convértit aquas eorum
in sanguinem: * & occidit
pisces eorum.

Et dedit terra eorum ra-
nas: * in penetrálibus re-
gum ipsorum.

Dixit, & venit cynomyia
& cynifes: * in omnibus sí-
nibus eorum.

Pósuit plúvias eorum
grándinem: * ignem com-
buréntē, in terrâ ipsorum.

Et percússit véneas eorum,
& ficúlneas eorum: * & cō-
trivit lignū, finium eorum.

Dixit, & venit locústa: * &
bruchus,

Bruchus, cuius non erat numerus.

Et comédit omne fœnum in terrâ eorum: * & comédit omnem fructum, terræ eorum.

Et percússit omne primogénitum in terrâ eorum: * primitias omnis labóris eorum.

Et edúxit eos cum argento & auro: * & non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectiõne eorum: * quia incúbuit timor eorum, super eos.

Expándit nubem in protectionē eorum: * & ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix: * & pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatiõne: * & electos suos in lætitiâ.

Et dedit illis regiones Géntium: * & labóres populórum possederunt.

Ut custódiant justificatiõ-

nes ejus: * & legem ejus requirant.

Glória Patri.

Añã. Bénedic ánima mea Dómino. *Añã.* Vísita nos Dómine.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino, quóniã bonus: * quóniam in sæculum, misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini: * audítas faciet, omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt iudicium: * & faciunt justitiam, in omni tẽpore.

Meménto nostri Dñe in beneplácito pópuli tui: * vísita nos, in salutári tuo.

Ad vidéndum in bonitate electórum tuórum: * ad lætandum in lætitiâ gentis tuæ: * ut lauderis cum hæreditate tuâ.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injustè égimus, iniquitatem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabilia tua: * non fuérunt memores multitudinis, misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam faceret

faceret potentiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, & exsiccatum est: * & deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium: * & redemit eos, de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus: * & laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: * & non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto: * & tentaverunt Deum, in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum: * & misit saturitatem, in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris: * Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, & deglutivit Dathan: * & operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb: * & adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam: * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos: * qui fecit magna in Ægypto, mirabilia in terrâ Cham: * terribilia in mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos: * si non Moyses electus ejus stetisset in confectione, in conspectu ejus.

Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos: * & pro nihilo haberent, terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus: * & murmuraverunt in tabernaculis suis: * non exaudierunt vocem Dñi.

Et elevavit manum suam super eos: * ut prosterneret eos in deserto.

Et ut deiceret semen eorum in nationibus: * & dispergeret eos, in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor: * & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adventionibus suis: * & multiplicata est, in eis ruina.

Et stetit Phinees, & placavit: * & cessavit quassatio.

Et reputatum est ei ad justitiam: * in generatione, & genera

generatióem , usque in
sempiternum.

Et irritaverunt eum ad
aquas contraditiónis : * &
vexatus est Móyses propter
eos : * quia exacerbaverunt
spiritum ejus.

Et distinxit in lábiis
suis : * non disperdiderunt
Gentes , quas dixit Dómi-
nus illis.

Et commixti sunt inter
Gentes : * & didicerunt ópe-
ra eorum , & serviérunt
sculptilibus eorum : * & fa-
ctum est illis in scándalum.

Et immolaverunt filios
suos , & filias suas dæmóni-
is.

Et effuderunt sánguinem
innocentem : * sánguinem
filiórum suórum & filiarú
suárum : * quas sacrificá-
verunt , sculptilibus Chá-
naan.

Et interfécta est terra in
sanguínibus : * & contami-
nata est in opéribus eórú : *
& fornicáti sunt in adin-
ventiúnibus suis,

Et irátus est furóre Dó-
minus in pópulum suum : *
& abominátus est , hæredi-
tátem suam.

Et tradidit eos in manus
Gentiú : * & domináti sunt
eórum , qui odérunt eos.

Et tribulaverunt eos ini-
mici eórum : * & humiliáti
sunt sub mánibus eórum : *
sæpè liberávit eos,

Ipsi autem exacerbaverunt
eum in consilio suo : * &
humiliáti sunt in iniquitá-
tibus suis,

Et vidit cum tribularén-
tur : * & audívit oratióem
eórum.

Et memor fuit testamén-
ti sui : * & pœnítuit eum se-
cúndum multitudinem ,
misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericór-
dias : * in conspéctu om-
nium qui céperant eos.

Salvos fac nos Dñe Deus
noster : * & cóngrega nos
de natióibus.

Ut confiteámur nómini
sancto tuo : * & gloriémur
in laude tuâ.

Benedíctus Dñs Deus Is-
raël à sæculo & usque in
sæculum : * & dicet omnis
pópulus , Fiat , fiat.

Psalmus 106.

Confitemini Dómino
quóniã bonus : * quó-
niam in sæculum miseri-
córdia ejus.

Dicant qui redempti sunt
à Dómino , quos redemit
de manu inimici : * & de
regiónibus , cōgregávit eos.

A solis ortu & occásu: *
ab Aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine
in inaquóso: * viam civi-
tátis habitáculi, non inve-
nérunt.

Esuriéntes & sitiéntes: *
ánima eórum in ipsis de-
fécit.

Et clamavérunt ad Dñm
cùm tribularéntur: * & de
necessitátibus eórum, eri-
puit eos.

Et dedúxit eos in viã re-
ctam: * ut irent in civitã-
tem habitatiónis.

Confiteántur Dño mise-
ricórdiæ ejus, & mirabilia
ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimã iná-
nem: * & ánimam esurién-
tem, satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris &
umbrã mortis: * vinctos in
mendicitãte & ferro.

Quia exacerbavérunt eló-
quia Dei: * & consílium
Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in la-
bóribus cor eórum: * &
infirmáti sunt, nec fuit qui
adjuvãret.

Et clamavérunt ad Dó-
minum, cum tribularén-
tur: * & de necessitátibus
eórum, liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris

& umbra mortis: * & vlu-
cula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ ejus, & mira-
bília ejus, filiis hóminum.

Quia contrívit portas
areas: * & vectes férreos
confregit.

Suscépit eos de viã ini-
quitátis eórum: * propter
injustítias enim suas, hu-
miliáti sunt.

Omnem escam abomi-
náta est ánima eórum: *
& appropinquavérunt, us-
que ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dó-
minum cùm tribularén-
tur: * & de necessitátibus
eórum, liberávit eos.

Misit verbum suum, & sa-
návit eos: * & erípuit eos,
de interitió nibus eorum.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ ejus, & mira-
bília ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium
laudis: * & annúntient ópe-
ra ejus, in exultatióne.

Qui descéndunt mare in
návibus: * faciéntes opera-
tióne, in aquis multis.

Ipsi vidérūt ópera dñi: * &
mirabilia ejus in profúndo.

Dixit, & stetit spíritus
procéllæ: * & exaltáti sunt
fluctus ejus.

Ascéndunt

Ascendunt usque ad cælos, & descendunt usque ad abyssos: * anima eorum, in malis tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: * & omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: * & de necessitatibus eorum, eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram: * & siluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt quia siluerunt: * & deduxit eos in portum, voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus, & mirabilia ejus, filiis hominum.

Et exaltem eum in ecclesia plebis: * & in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in deserto: * & exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in falsuginem: * à malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum: * & terram sine aqua, in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes: * & constituerunt civitatem habitacionis.

Et seminaverunt agros, &

plantaverunt vineas: * & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: * & jumenta eorum, non minoravit.

Et pauci facti sunt; * & vexati sunt à tribulatione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes: * & errare fecit eos in invio, & non in via.

Et adjovit pauperem de inopia: * & posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, & lætabuntur: * & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens & custodiet hæc: * & intelliget misericordias Domini.

Glória Patri.

Añã. Visita nos Domine in salutari tuo.

Añã. Confitebor Domino,

Psalmus 107.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo & psallam, in gloria mea.

Exurge gloria mea. exurge psalterium & cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * & psallam tibi in nationibus.

Quia

Quia magna est super cælos misericordia tua: * & usque ad nubes, veritas tua.

Exaltare super cælos Deus: * & super omnem terram gloria tua: * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, & exaudi me: * Deus locutus est, in sancto suo.

Exultabo, & dividam Sichimam: * & convallē tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, & meus est Manasses: * & Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienigenæ, amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * aut quis deducet me, usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos: * & non exhibis Deus, in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * & ipse ad nihilum deducet, inimicos nostros.

Psalms 108.

Deus laudem meam nescit tacueris: * quia os pec-

catōris, & os dolōsi, super me apertum est.

Locuti sunt adversum me linguâ dolosâ: * & sermonibus odij circumdederunt me, & expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * & odium, pro dilectione meâ.

Constituē super eum peccatorem: * & diabolus stet à dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus: * & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci: * & episcopatum ejus, accipiat alter.

Fiant filij ejus orphani: * & uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filij ejus, & mendicent: * & ejiciantur, de habitacionibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: * & diripiant alieni, labores ejus.

Non sit illi adjutor: * nec sit qui misereatur, pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione unâ,

uã, deleatur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dñi : * & peccatum matris ejus , non deleatur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispéreat de terrâ memória eórum : * pro eo quòd non est recordatus, fácere misericórdiam.

Et persécutus est hóminem inopem & mendicum : * & compúnctum corde , mortificáre.

Et diléxit maledictiónem , & véniet ei : * & nóluit benedictiónem , & elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem, sicut vestiméntum : * & intrávit sicut aqua in interióra ejus : * & sicut óleum , in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum quo operitur : * & sicut zona , qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum , qui détrahunt mihi apud Dóminum : * & qui loquuntur mala , advérsus animam meam.

Et tu Dómine Dómine fac mecum propter nomen tuum : * quia suá-

Pars Verna.

vis est , misericórdia tua.

Líbera me , quia egenus & pauper ego sum : * & cor meum , conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * & excússus sum , sicut locústa.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio : * & caro mea immutáta est , propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me , & movérunt, cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac , secúndum misericórdiam tuam.

Et scient quia manus tua hæc : * & tu Dómine fecísti eam.

Maledícet illi , & tu benedíces : * qui insurgunt in me confundántur , servus autem tuus , lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi , pudóre : * & operiántur sicut diplóide, confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * & in médio multórum , laudábo eum.

Quia ástitit à dextris

páuperis : * ut salvam
fâceret à persequéntibus,
ánimam meam.

Glória Patri.

Añã. Confitébor Dómino
nimis in ore meo.

In Quadragesima. V. Scu-
to circumdâbit te veritas
ejus. *R.* Non timébis à
timore nocturno.

Tempore Passionis V. In-
ténde animæ meæ & li-
béra eam. *R.* Propter
inimicos meos, éripe me
Dómine.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia, allel. allel.

V. Resurréxit Dóminus.
R. Sicut dixit vobis. Al-
lelúia, allel. allel.

A D L A U D E S

Añã. Benígnè fac in bo-
na voluntate tua Dó-
mine.

Psalms. Miserére. 69.

Tempore Paschali, Añã
& Psalmi, ut in proprio.

Añã. Bonum est.

Psalms idem 91.

BOnum est confitéri
Dómino : * & psállere
nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum ma-
nè misericórdiam tuam : *
& veritatem tuam per
noctem.

In decachórdo psalté-

rio : * cum cántico in cí-
thara.

Quia delectásti me Dó-
mine in factúrâ tuâ : * &
in opéribus mánuum tuá-
rum, exultábo.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine : * ni-
mis profúndæ factæ sunt,
cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non co-
gnóscet : * & stultus non
intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint pec-
catóres sicut fœnum : * &
apparúerint omnes, qui
operántur iniquitatem.

Ut intéreant in sæcu-
lum sæculi : * tu autem
Altíssimus, in ætérnum
Dómine.

Quóniam ecce inimíci
tui Dómine : * quóniam
ecce inimíci tui perí-
bunt : * & dispergéntur
omnes, qui operántur ini-
quitatem ?

Et exaltábitur sicut uni-
córnis cornu meum : * &
senéctus mea, in miseri-
córdia úberi.

Et despéxit óculus meus
inimicos meos : * & in
insurgéntibus in me ma-
lignántibus, áudiet auris
mea.

Justus ut palma floré-
bit :

bit : * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini : * in atriis Domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi : * & bene patientes erunt , ut annúntient.

Quóniam rectus Dominus Deus noster : * & non est iniquitas in eo.

Glória Patri.

Añã. Bonum est confitèri Dómino.

Añã. Mètuant Dóminum omnes fines terræ.

Psalms. Deus Deus meus ad te. 21.

Añã. Et in servis suis.

Canticum Moysi. Deut. 32

Audite cæli quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea : * fluat ut ros , elóquium meum.

Quasi imber super herbam : * & quasi stilla super grámina : * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificentiam Deo nostro : * Dei perfectá sunt ópera : * & omnes viæ éjus iudicia.

Deus fidélis , & absque ulla iniquitate , justus &

rectus : * peccavérunt ei , & non filij ejus , in sordibus.

Generatio prava atque perversa : * hæccine reddis Dómino , pópule stulte , & insípiens ?

Numquid non ipse est pater tuus , qui possédit te : * & fecit , & creávit te ?

Meménto diérum antiquórum : * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum , & annuntiábit tibi : * majóres tuos , & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes : * quando separábat , filios Adá.

Constituit téminos populórum : * juxta número , filiórum Israël.

Pars autem Dómini , pópulus ejus : * Jacob funículus , hæreditátis ejus.

Invenit eum in terra desérta : * in loco horróris , & vastæ solitudinis.

Circumdúxit eum , & dócuit : * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándū pullos suos : * & super eos , volitans.

Expándit alas suas & assúmpsit eum : * atque portávit , in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo, deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram: * ut coméderet, fructus agrorū.

Ut súgeret mel de petra: * oleúmque de saxo, duíssimo.

Butyrum de arménto, & lac de óvibus: * cum ádipe agnórum, & aríctum, filiórum Basan.

Et hircos cum medúlla trítici: * & sánguinem uvæ bíberet, meracíssimū.

Incrasátus est diléctus, & recalcitrávit: * incrasátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum: * & recéssit à Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis: * & in abominatióibus, ad iracúndiam, concitavérunt.

Immolvavérunt dæmóniis, & non Deo: * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt: * quos non coluérunt, patres eórum.

Deum qui te génuít, dereliquísti: * & oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad

iracúndiã cōcitátus est: * quia provocavérunt eum, filij sui, & filia.

Et ait, Abscúdam faciém meam ab eis: * & considerábo, novíssima eorum.

Generátio enim pervérta est: * & infidèles filij.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus: * & irritavérunt, in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus: * & in gente stulta, irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo: * & ardébit, usq; ad inférni novíssima.

Devorábitque terrá cum gérmine suo: * & mōntium, fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala: * & sagíttas meas, complébo in eis.

Consuméntur fame: * & devorábūt eos aves, morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum imíttam in eos: * cum furóre trahētium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intus pavor: * júvenem simul ac vírginē: * lacténtem,

laudentē, cū hómīne sene.

Et dixi, Ubinam sunt : * cessāre faciā ex hominibus, memoriā eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli : * ne fortē superbíret, hostes eórum.

Et dicerent, Manus nostra excelsa : * & non Dóminus, fecit hęc ómnia.

Gens absque cósilio est, & sine prudētia : * útinam scāperent & intelligerent : * ac novíssima providerent.

Quómodo persequebātur unus mille : * & duo fugārent, decem míllia ?

Nonne idéò, quia Deus suus vendidit eos : * & Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus nostrē ut dij eórum : * & inimíci nostri, sunt júdices.

De vínea Sodomórum vínea eórum : * & de suburbānis, Gomórrhæ.

Uva eórum uva fellis : * & botri amaríssimi.

Fel draconum vínum eórum : * & venenum áspidum insanábile.

Nonne hęc cóndita sunt apud me : * & signāta, in thesaúris meis ?

Mea est últio, & ego retribuam eis in témpore : * ut labātur pes eórum.

Juxta est dies perditiónis : * & adesse festinant témpora.

Judicābit Dóminus pópulum suum : * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmāta sit manus : * & clausi quoque defecerunt : * residuíque consúpti sunt.

Et dicet, Ubi sunt dij eórum : * in quibus habebant fidúciam ?

De quorum víctimis comedebant ádipes : * & bibebant, vinú libáminum.

Surgant & opituléntur vobis : * & in necessitate vos prótegant.

Videte quòd ego sim solus : * & nō sit álius Deus, præter me.

Ego occídā, & ego vívere faciā : * percútiā & ego sanābo : * & non est qui de manu mea, possit erúere.

Levābo ad cælum manum meam : * & dicā, Vivo ego, in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum : * & arripuerit júdiciū, manus mea.

Reddām ultiónem hostibus meis : * & his qui odérunt me, retribuā.

Inebriābo sagíttas meas

sanguine : * & gladius
meus, devorabit carnes.

De cruore occisorum : *
& de captivitate, nudati
inimicorum capitis.

Laudate Gentes populum
ejus : * quia sanguinem,
servorum suorum ulcif-
cetur.

Et vindictam retribuet
in hostes eorum : * & pro-
pitius erit terrae, populi
sui. Gloria Patri.

Añã. Et in servis suis Dó-
minus miseretur.

Añã. In cymbalis bene-
sonantibus laudate Dñm.

Psalms. Laudate Dómi-
num de caelis. 23.

In Quadragesima.

Capitulum. Joël. 2.

Convertimini ad me.

Cut supra in Feria. ij.

¶ Scapulis suis obumbrá-
bit tibi.

¶ Et sub pennis ejus spe-
rábit.

*Ad Benedictus, Añã pro-
pria, ut in Feria Quadrage-
sime deinde dicuntur magna
preces ut supra in Fe-
ria ij. 73.*

D O M I N I C A

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.
Sancti Spiritus. Deus in
adjutorium. *ut supra. i.*

Añã. Dixit Dóminus.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia.

Psalms 109.

Dixit Dóminus Dó-
mino meo : * Sede à
dextris meis.

Donec ponam inimicos
tuos : * scabellum pedum
tuorum.

Virgam virtutis tuæ
emittet Dñs ex Sion : *
dominare in medio, ini-
micorum tuorum.

Tecum principium in
die virtutis tuæ : * in splē-
dóribus sanctorum : * ex-
útero ante luciferum, gé-
nu te.

Juravit Dóminus & non
pœnitêbit eum : * Tu es
Sacerdos in ætérnum : *
secundum ordinem, Mel-
chisedech.

Dóminus à dextris tuis : *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicabit in nationibus,
implêbit ruinas : * con-
quassabit capita, in terra
multorum.

De torrête in via bibet : *
propterea exaltabit caput.

Gloria Patri. *Añã.* Dixit
Dóminus Dómino meo,
sede à dextris meis.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia.

Alleluia, alleluia, alleluia, alleluia.

Añã. Fidélia.

Tempore Paschali, Añã.

Alleluia. *sub qua dicuntur duo Psalmi sequentes.*

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde: * in concílio justórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes, voluntates ejus.

Conféssio & magnificentia opus ejus: * & justitia ejus, manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilia suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timétibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtutem óperum suórum, annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus, veritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: * confirmáta in sæculum sæculi: * facta in veritate, & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit

in ætérnum, testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * iníitium sapiéntiæ, timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus, manet in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Añã. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Añã. In mandátis.

Psalmus 111.

Beatús vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus, volet nimis.

Poténs in terra erit semen ejus: * generátio rectórum, benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & justitia ejus, manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, & miserátor, & justus.

Jocúndus homo, qui miserétur & cómmodat: * dispónit sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala, non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino: * confirmá-

tum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat, inimicos suos.

—Dispérsit, dedit pauperibus : * justitia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus, exaltábitur in glória

Peccátor vidébit & irascétur : * déntribus suis fremet & tabéscet : * desiderium peccatórú peribit.

Glória Patri.

Añã. In mandátis ejus volet nimis

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allelúia, allelúia, allel. allel.

Añã. Sit nomen Dómini.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum : * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum : * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus : * & super cælos, glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster : * qui in altis

hábitat, & humília respicit in cælo, & in terra?

Súscitans à terra inopem. * & de stercore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Añã. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allelúia, allelúia.

Añã. Nos qui vívimus.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia.

Psalmus 113.

IN éxitu Israèl de Ægypto : * domus Jacob, de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus : * Israèl, potestas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis, convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut arietes : * & colles, sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugisti : * & tu Jordánis, quia còvérsus es retrórsū?

Montes exultástis sicut arietes:

arietes : * & colles ,
sicut agni óyium.

A fácie Dómini mota
est terra : * à fácie , Dei
Jacob.

Qui convértit petram , in
stagna aquárum : * & ru-
pem , in fontes aquárum.

Non nobis Dómine , non
nobis : * sed nómini , tuo
da glóriam.

Super misericórdia tua ,
& veritate tua : * nequán-
do dicant Gentes , Ubi est
Deus eórum ?

Deus autem noster in
cælo : * ómnia , quæcúm-
que vóluit fecit.

Simulácula Géntium ar-
géntum & aurum : * ópe-
ra , mánuum hóminum.

Os habent & non loquén-
tur : * óculos habent , &
non vidébunt.

Aures habent , & non áu-
dient : * nares habent , &
non odorábunt.

Manus habent , & non
palpábunt : * pedes ha-
bent , & non ambulá-
bunt : * non clamábunt ,
in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea : * & omnes , qui
confidunt in eis.

Domus Israël sperávit
in Dño : * adjútor eórum ,

& protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit
in Dómino : * adjútor eó-
rum , & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum
speravérunt in Dómino : *
adjútor eórum , & proté-
ctor eórum est.

Dóminus memor fuit
nostri , & benedíxit
nobis.

Benedíxit dómui Israël : *
benedíxit , dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui
timent Dóminum : * pu-
sillis , cum majóribus.

Adjíciat Dominus super
vos : * super vos , & super
filios vestros.

Benedícti vos à Dómi-
no : * qui fecit , cælum &
terram.

Cælum cæli Dómino : *
terram autem , dedit filiis
hóminum.

Non mórtui laudábunt
te Dómine : * neque om-
nes , qui descéndunt in in-
férnum.

Sed nos qui vívimus , be-
nedícamus Dómino : * ex
hoc nunc , & usque in sæ-
culum. Glória Patri.

Añã. Nos qui vívimus
benedícamus Dómino.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia , allel. allel.

Capitulum. ψ . & Añã.
Ad Magnificat, ut in
proprio.

Canticũ B. Maria Virginis.

Lucã. i.

Magnificat, ánima
mea Dóminum.

Et exultávit spíritus
meus: * in Deo salutári
meo.

Quia respéxit humili-
tátem ancíllæ suæ: * ecce
enim ex hoc beátam me
dicent, omnes genera-
tiones.

Quia fecit mihi magna,
qui potens est: * & san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus in
progénie & progénies: *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispérsit su-
pérbos, mente cordis sui.

Depósuit poténtes de
sede: * & exaltávit hú-
miles.

Esuriéntes implévit bo-
nis: * & dívites dimísit
inánés.

Suscépit Israël púerum
suum: * recordátus, mi-
sericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad pa-
tres nostros: * Abraham,
& sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Anti-
phona, & Oratio propria.

ψ . Dóminus vobiscum.

\mathcal{R} . Et cum spíritu tuo.

ψ . Benedicámus Dómi-

no. \mathcal{R} . Deo grátias.

FERIA SECUNDA

Ad Vesperas.

Añã. Inclinávit Dóminus.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia, allel.

Psalmus 114.

Diléxi: * quóniam
exáudiet Dóminus
vocem, oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem
suam mihi: * & in dié-
bus meis, invocábo.

Circumdedérunt me do-
lóres mórtis: * & pericu-
la inférni, invenérunt
me.

Tribulatiónem & doló-
rem invéni: * & nomen
Dómini, invocávi.

O Dómine libera áni-
mam meam, miséricors
Dóminus & justus: * &
Deus noster, miserétur.

Custódiens párvulos
Dóminus: * humiliátus
sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea
in réquiem tuam: * quia
Dóminus, benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam
meam de morte: * óculos
meos

meos à lacrymis: * pedes
meos à lapsu.

Placébo Dómino, * in
regiónē vivórum.

Glória Patri.

Añã. Inclínávit Dóminus
aurem suam mihi.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia, allel. allel.

Antiphona. Crédidi.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia. *Sub quâ dicun-
tur duo Psalmi sequen-
tes.*

Psalmus idem 115.

CRÉDIDI propter quod
locútus sum: * ego
autem, humiliátus sum
nimis.

Ego dixi in excéssu meo: *
Omnis homo mendax.

Quid retríbuan Dó-
míno: * pro ómnibus, quæ
retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accí-
píam: * & nomen Dómi-
ni, invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam, coram ómni pópulo
ejus: * pretiósã in conspé-
ctu Dómini, mors sanctó-
rum ejus.

O Dómine, quia ego
servus tuus: * ego servus
tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiã

laudis: * & nomen Dó-
mini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam, in conspéctu ómnis
pópuli ejus: * in átriis do-
mûs Dómini, in medio
tui Jerúsalem.

Glória Patri.

Antiph. Crédidi propter
quod locútus sum.

Añã. Laudáte Dóminum.

Psalmus idem 116.

LAUDÁTE Dóminum om-
nes Gentes: * laudáte
eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus: * & véritas Dómini,
manet in ætérnum.

Glória Patri.

Antiphona. Laudáte Dó-
minum omnes Gentes.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia, allel. allel.

Antiphona. Clamávi.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum
tribulárer clamávi: *
& exaudivit me.

Dómine libera ánimam
meam à lábiis iníquis: *
& à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi: * ad lin-
guam dolósam?

Sagittæ potentis acutæ: * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: * habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit, ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Añã. Clamavi & exaudivit me.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allel.

Añã. Auxílium meum.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allel.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos ad montes: * unde veniet, auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino: * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormitet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet: * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te: * Dóminus protectio tua,

super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánima tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Glória Patri.

Añã. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cælum & terram.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allel. allel.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaia. 58. c.

Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagosque, induc in domum tuam; Cùm videris nudum óperi eum: & carnem tuam, ne despéxeris.

¶ Angelis suis mandávit de te.

℞. Ut custódiant te in omnibus viis tuis.

Antiphona ad Magnificat, ut in proprio; Deinde dicuntur magna preces sequentes, flexis genibus.

Kyrie eléison. Kyrie eléison. Christe eléison, Christe eléison. Kyrie

ie elíison. Pater noster. *secretò usque ad ψ.* Et ne nos inducas in tentatió nem. *R.* Sed libera nos à malo. *ψ* Ego dixi, Dómine miserere mei. *R.* Sana ánimam meam quia peccávi tibi. *ψ.* Convértere Dómine úsquequò. *R.* Et deprecábilis esto super servos tuos. *ψ.* Fiat misericórdia tua Dómine super nos. *R.* Quemádmó dum sperávimus in te. *ψ.* Sacerdótes tui induántur iustítiam. *R.* Et sancti tui exúltent. *ψ.* Dómine saluum fac regem. *R.* Et exáudi nos in die qua invocáverimus te. *ψ.* Salvú fac pópulum tuum Dñe, & bédedic hæreditári tue. *R.* Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum. *ψ.* Ab occúltis meis munda me Dómine. *R.* Et ab aliénis parce servo tuo. *ψ.* Dómine exáudi oratió nem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Psalms. Miserere mei Deus. *ut supra.* 69. *Et in fine Glória Patri. deinde ψ.* Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. *R.* Et salutáre tuum da nobis. *ψ.* Dñe exáudi

oratió nem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *ψ.* Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo. *Orémus.* *Oratio cõvenies.*

Quando autem dicuntur Psalmi Penitentiales, tunc post ψ. Benedicámus Dómino, dicitur *Psalms,* De profundis. *flexus genibus, cum ψ.* *Et Oratione, ut in fine Breviarij.*

Tempore Paschali. Capitulum, ψ. *Et Añã.* Ad Magnificat, *ut in propria.* *Oratio dicitur de Dominica præcedenti.*

FERIA TERTIA.

Ad Vesperas.

Añã. In domum Dómini.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allel.

Psalms 125.

Lætátus sum in hís, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dñi ibimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá tur ut civitas: * ejus participá tio ejus, in idípsum.

Illuc enim ascéderunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia

Quia illic sedérunt sedes
in iudicio : * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem : * & abun-
dántia, diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : *
& abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, &
próximos meos : * loqué-
bar pacem de te.

Propter domum Dómini
Dei nostri : * quæ sivi bona
tibi. Glória Patri.

Añã. In domum Dómini
latántes íbimus.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia, allelúia, alle-
lúia, allel.

Añã. Qui hábitas.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos
meos : * qui hábitas
in cælis.

Ecce sicut óculi servá-
rum : * in má nibus domi-
nórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ, in
má nibus dómine suæ : *
ita óculi nostri ad Dómi-
num Deum nostrum, do-
nec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómi-
ne, miserére nostri : * quia

multum repléti sumus des-
pectióne.

Quia multum repléta
est ánima nostra : * oppró-
brium abundántibus, &
despéctio superbis.

Glória Patri. *Añã.* Qui
hábitas in cælis, miserére
nobis.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia, allelúia, alle-
lúia, allel.

Añã. Adjutórium nostrum.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia, allel.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat
in nobis : * dicat nunc
Israël, nisi quia Dóminus
erat in nobis.

Cum exúrgerent hómi-
nes in nos : * fortè vivos
deglutíissent nos.

Cum irasceretur furor
eórum in nos : * fórsitan
aquæ, absorbuíissent nos.

Torréntem pertransívit
ánima nostra : * fórsitan
pertrásisset ánima nostra,
aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus : *
qui non dedit nos in ca-
ptiónem, dentibus eórum.

Anima nostra sicut pás-
ser erépta est : * de láqueo
venántium.

Láqueus contrítus est : *

&

& nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in
nómine Dómini : * qui
fecit cælum & terram.

Glória Patri. *Añã.* Ad-
jutorium nostrum in nó-
mine Dómini.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia, allel. allel.

Añã. Bénefac Dómine.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia, allel.

Psalms 124.

Qui confidunt in Dó-
mino, sicut mons
Sion : * non commové-
bitur in ætérnum, qui há-
bitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus,
& Dóminus in circú-
itu pópuli sui : * ex hoc
nunc, & usque in sæculú.

Quia non relinquet Dñs,
viigam peccatórum super
sortem justórum : * ut
non exténdant justi, ad
iniquitatem manus suas.

Bénefac Dómine : * bo-
nis & rectis corde.

Declinántes auté in obli-
gationes, addúcet Dómi-
nus cum operántibus ini-
quitatem : * pax super Is-
raël. Glória Patri.

Ana. Bénefac Dómine
bonis, & rectis corde.

Tempore Paschali, Añã.

Allelúia, allel. allel.

Añã. Facti sumus.

Tempore Paschali, Añã.
Allelúia.

Psalms 125.

IN converténdo Dómi-
nus, captivitátē Sion : *
facti sumus sicut cōsoláti.

Tunc replétum est gáu-
dio os nostrum : * & lingua
nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gen-
tes : * Magnificávit Dó-
minus, fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus
fácere nobiscum : * facti
sumus lætántes.

Convérte Dómine capti-
vitátem nostram : * sicut
torrens in Austro.

Qui sēminant in lácry-
mis : * in exultatióne me-
tent.

Eúntes ibant & flebant : *
mitténtes sēmina sua.

Veniéntes auté vénient,
cum exultatióne : * por-
tantes manípulos suos.

Glória Patri.

Añã. Facti sumus sicut
consoláti.

Tempore Paschali, Añã,
Allelúia, allelúia, alle-
lúia.

Capitulum v. Añã. Ad
Magnificat, &c. ut in
Vesperis Feria secunda.

FERIA

FERIA QUARTA.

*Ad Vesperas.**Antiph.* Ecce hæreditas.*Tempore Paschali, Añã*
Allelúia.*Psalmus 126.***N**isi Dóminus ædificá-
verit domum : * in
vanum laboraverunt, qui
ædificant eam.Nisi Dóminus custodié-
rit civitatem : * frustra ví-
gilat qui custódit eam.Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere : * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panē dolóris.Cúm déderit diléctis
suis somnum : * ecce hæ-
reditas Dómini, filij; mer-
ces, fructus ventris.Sicut sagittæ in manu
poténtis : * ita filij excus-
sórum.Beátus vir, qui implévit
desidériũ suum ex ipsis : *
non confundétur cum lo-
quétur, inimícis suis in
porta. Glória Patri.*Añã.* Ecce hæreditas Dó-
mini, filij; merces, fru-
ctus ventris.*Tempore Paschali, Ana,*
Allelúia, all. all. all.*Añã.* Beáti omnes.*Tempore Paschali, Ana.*
Allelúia.*Psalmus 127.***B**Eáti omnes qui timēt
Dóminum : * qui ám-
bulant in viis ejus.Labóres mánuum tuá-
rum quia manducábis : *
beátus es, & benè tibi erit.Uxor tua sicut vitis
abúndans : * in latéribus
domûs tuæ.Fílij tui sicut novellæ
olivárum : * in circúitu
mensæ tuæ.Ecce sic benedicétur ho-
mo : * qui timet Dómi-
num.Benedícat tibi Dóminus
ex Sion : * & vídeas bona
Jerúsalem, ómnibus dié-
bes vitæ tuæ.Et vídeas filios filiórum
tuórum : * pacem super
Israël. Glória Patri.*Añã.* Beáti omnes qui ti-
ment Dóminum.*Tempore Paschali, Ana,*
Allelúia, all. all.*Añã.* Sápè.*Tempore Paschali, Ana.*
Allelúia.*Psalmus 128.***S**ÁPè expugnáverunt
me à juventúte mea : *
dicat nunc Israël.Sápè expugnáverunt me
à juventúte mea : * étenim
non potuérum mihi.

Supra

Supra dorsum meum, fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidet cervices peccatorum: * confundantur & convertantur retrorsum: * omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum rectorum: * quod priusquam evellatur, exaruit.

De quo non implevit manum suam qui metit: * & sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui prateribant, Benedictio Domini super vos: * benedicimus vobis, in nomine Domini.

Glória Patri. *Añã.* Sæpè expugnaverunt me à juventute mea.

Tempore Paschali, Ana. Allelúia, allel. allel.

Añã. De profundis.

Tempore Paschali, Ana. Allelúia.

Psalms 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes: * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observá-

veris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam, sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea, in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël, in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël: * ex omnibus iniquitatibus ejus. Glória Patri.

Añã. De profundis clamavi ad te Domine.

Tempore Paschali, Ana. Allelúia, allel. allel.

Añã. Speret.

Temp. Pasch. Ana. Allel.

Psalms 130.

Domine, non est exaltatum cor meum: * neque elati sūt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est, super matrem suam: * ita retributio in anima mea.

Speret Israël in Domino:

no : * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Glória Patri. *Ana.* Spere Israel in Dómino.

Tempore Paschali, Ana. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum v. Ana. Ad Magnificat, &c. ut in Vesperis Feria secunda.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Antiphona Elegit.

Tempore Paschali, Ana. Allelúia.

Psalmus 131.

Méménto Dómine David : * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino : * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domûs meæ : * si ascéndero in lectum strati mei.

Si dédero somnum óculis meis : * & pálpebris meis dormitatióem.

Et réquiem tempóribus meis : * donec invéniam locum Domino, tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eum in Ephrata : * invénimus eum, in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus

in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquie tuam : * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum : * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum : * De fructu ventris tui, ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testaméntum meum : * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filij eórum usque in sæculum : * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc producám cornu David

David: * paravi lucernam
Christo meo.

Inimicos ejus induam
confusione: * super ipsum
autem effloresbit, sanctifi-
catio mea. Glória Patri.

Añã. Elégit Dñs Sion:
elégit eam in habitatió-
nem sibi.

Tempore Paschali, Ana.
Alleluia, alleluia, allel.
allel. allel.

Añã. Ecce quàm bonum.
Temp. Pasch. Añã All. all.

Sub qua dicuntur duo
Psalmi sequentes.

Psalms. I 32.

Ecce quàm bonum, &
quàm jocundum: * ha-
bitare fratres in unum.

Sicut unguentum in cá-
pite: * quod descendit in
barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram
vestiméti ejus: * sicut
ros Hermora, qui descén-
dit in montem Sion.

Quóniam illic mandá-
vit Dóminus benedicti-
onem: * & vitam usque in
sæculum. Glória Patri.

Añã. Ecce quàm bonum,
& quàm jocundum!

Añã. Laudáte.

Psalms I 34.

Laudáte nomen Dñi: *
Laudáte servi Dóminū.

Qui statis in domo Dó-
mini: * in átriis domūs
Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia
bonus Dóminus: * psállite
nómini ejus, quóniam
suáve.

Quóniam Jacob elégit
sibi Dóminus: * Israël in
possessióne sibi.

Quia ego cognóvi quòd
magnus est Dóminus: * &
Deus noster præ ómnibus
diis.

Omnia quæcúmque vó-
luit Dóminus fecit in cæ-
lo & in terra: * in mari,
& in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extré-
mo terræ: * fúlgura in
plúviam fecit.

Qui producit ventos de
thesauris suis: * qui per-
cússit primogénita Ægy-
pti, ab hómine usque ad
pecus.

Et misit signa & prodí-
gia in médio tui Ægy-
pte: * in Pharaónem, &
in omnes servos ejus.

Qui percússit gētes mul-
tas: * & occidit reges
fortes.

Sehon regem Amor-
rhæorum, & Og regem
Basan: * & ómnia regna
Chánaan.

Et

Et dedit terram eorum hæreditatem: * hæreditatem Israël pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in generatióne, & generatióne.

Quia iudicábit Dóminus pópulum suum: * & in servis suis deprecábitur.

Simulácula géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non audient: * neque enim est spíritus, in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël benedicite Dómino: * domus Aaron benedicite Dómino.

Domus Levi benedicite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion: * qui hábitat in Jerúsalem. Glória Patri.

Añã. Laudáte nomen Dómini.

Tempore Paschali, Ana. Allelúia, allel. allel.

Añã. Confitémini.

Tempore Paschali, Ana. Allelúia, allel.

Psalms 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Solem in potestátem diei: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Lunam & stellas, in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum, cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum, misericórdia ejus.

Qui

Qui eduxit Israël de medio eorum: * quoniam in æternū, misericordia ejus.

In manu potēti, & brachio excēlso: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiones: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Et eduxit Israël per medium ejus: * quoniam in æternū, misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem, & virtutem ejus in mari Rubro: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Qui transduxit populum suum, per desertum: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Qui percussit reges magnos: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Et occidit reges fortes: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum: * quoniam in æternū, misericordia ejus.

Et Og regem Basan: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem: * quoniam in æternum, misericordia

ejus,

Hæreditatem Israël seruo suo: * quoniam in æternū, misericordia ejus.

Quia in humilitate nostra, memor fuit nostri: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Confitemini Deo cæli: * quoniam in æternum, misericordia ejus.

Confitemini Dōmino dominorum: * quoniam in æternum, misericordia ejus. Glōria Patri.

Añã. Confitemini Dōmino, quoniam bonus.

Tempore Paschali, Ana. Allelūia, allel. all.

Añã. Hymnum cantate.

Tempore Paschali, Ana. Allelūia.

Psalmus 136.

Super flūmina Babylōnis, illic sēdimus & flēvimus: * dum recordāremur Sion.

In salicibus in medio ejus: * suspēdimus organa nostra.

Quia

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos: * verba canticorum.

Et qui abduxerunt nos: * Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini: * in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Jerúsalem: * oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis: * si non meminero tui.

Si non proposuero Jerúsalem: * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Domine filiorum Edom: * in die Jerúsalem.

Qui dicunt, Exinanite: * exinanite, usque ad fundamentum in ea.

Filia Babylónis misera: * beatus qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

Beatus qui tenebit: * & allidet parvulos tuos ad petram.

Glória Patri.

Ana. Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Tempore Paschali, Ana.

Capitulum v. Ana. Ad

Magnificat, &c. ut in Vesperis Feria secunda.

FERIA SEXTA

Ad Vesperas.

Antiphona. In conspectu.

Tempore Paschali, Ana.

Allelúia, allel. allel. allel.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum: * & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicabis in ánima, mea virtutem.

Confiteántur tibi Domine omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba, oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est, glória Domini.

Quoniam excelsus Dñs & humilia respicit: * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in medio tribulationis, vivificabis

cábis me : * & super iram inimicórum meórum, extendisti manum tuam : * & saluum me fecit , dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : * ópera mánuum tuárum , ne despicias. Glória Patri.

Añã. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Tempore Paschali , Ana.

Allelúia, allel.allel.all.

Antiphona. Dómine.

Tempore Paschali , Ana.

Allelúia, allel.

Psalms 138.

Domine probásti me, & cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam : * & resurrecciónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè : * sémitam meam , & funiculum meum, investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo, in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia , novíssima & antiqua : * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est,

sciéntia tua ex me : * confortáta est , & non pótero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo : * & quò à fácie tua fúgiam.

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum , ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo : * & habitávero, in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * & tenébit me dextera tua.

Et dixi , Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * & nox illuminátio mea, in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur à te : * & nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus , ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribiliter magnificátus es. * mirabilia ópera tua : * & ánima mea cognóscet nimis.

Non est occultátum os meum à te , quod fecísti in occulto : * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum viderunt óculi tui : * & in libro

libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus : * nimis confortatus est, principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sanguinum declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate, civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Dómine, oderam : * & super inimicos tuos, tabescébam ?

Perfecto odio oderam illos : * inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum : * interroga me, & cognosce, semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est : * & deduc me in via aeterna.

Glória Patri.

Aña. Dómine probasti me, & cognovisti me.

Tempore Paschali, Ana. Alleluia, allel. allel.

Aña. A viro iniquo.

Tempore Paschali, Aña. Alleluia, allel.

Psalms 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo : * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde : * tota die, constituébant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentes : * venenum áspidum, sub lábiis eorum.

Custódi me Dómine de manu peccatoris : * & ab homínibus iniquis, eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos : * absconderunt superbi, láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter, scándalú posuerunt mihi.

Dixi Dño, Deus meus es tu : * exaudi Dómine vocé, deprecationis meæ.

Dómine Dómine virtus salutis meæ : * obumbrásti super caput meum, in die belli.

Ne tradas me Dómine à desiderio meo peccatori : * cogitaverunt contra me : * ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum : labor

labor labiorum ipsorum, opériet eos.

Cadent super eos carbónes: * in ignem dejicies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigetur in terra: * virum iníustum mala capient, in inéritu.

Cognóvi quia fáciét Dóminus iudícium inopis: * & vindíctam páuperum.

Verúntamen iusti confitebúntur nómini tuo, * & habitábunt recti, cum vultu tuo. Glória Patri.

Añã. A viro iníquo libera me Dómine. Temp. Pasch.

Añã. Allelúia, allel. allel. allel. Añã. Dómine clamávi. Temp. Pasch. Añã. Allelúia, allelúia. Sub qua dicuntur duo Psalmi sequentes.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ; cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrificium vespértinum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * & óstium cir-

Pars Verna.

cunstántiæ, lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ: * ad excusándas, excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * & non comunicábo, cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris, non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt iuncti petrae, júdices eórum.

Aúdiént verba mea, quóniam potuérunt. * sicut crassitúdo terræ, erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine Dómine óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi: * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Glória Patri. *Añã. Dñe clamávi ad te exáudi me.*

Añã. Pórtio mea.

H

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminū
clamávi: * voce mea,
ad Dñm deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu
ejus oratióem meam: *
& tribulatióem meam,
ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spí-
ritum meum: * & tu co-
gnovísti, rémitas meas.

In via hac qua ambulá-
bam: * abscondérunt lá-
queum mihi.

Considerábam ad déxte-
ram, & videbam: * & non
erat, qui cognósceret me.

Péruit fuga à me: * &
non est qui requírat, áni-
mam meam.

Clamávi ad te Dñe: *
dixi, Tu es spes mea: * por-
tio mea in terra vivétium.

Inténde ad deprecatió-
nem meam: * quia humi-
liátus sum nimis

Líbera me à persecuén-
tibus me: * quia confortá-
ti sunt super me.

Educ de custódia ánimā
meam, ad cōfiténdum nó-
mini tuo; * me expéctant
justi, donec retríbuas mihi.

Glória Patri.

Añã. Pórtio mea Dómine
sit in terra vivéntium.

Temp. Paschali. *Añã.* Alle-

lúia, allel. allel. *Capitulum*
ÿ. Añã ad Magnific. &c.
ut in Vesp. Feria secunda.

S A B B A T O

ad Vesperas.

Añã. Benedíctus. *Tempore*
Paschali, Añã. Allelúia.

Psalmus 143.

Benedíctus Dñs Deus
meus, qui docet manus
meas ad prælium; * & dí-
gitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & re-
fúgium meum: * suscéptor
meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso
sperávi: * qui subdit pópu-
lum, meum sub me.

Dómine quid est homo,
quia innotuísti ei: * aut fi-
lius hómínis, quia réputas
eum?

Homo vanitati símilis
factus est. * dies ejus sicut
umbra, prætereunt.

Dómine inclína calos
tuos, & descénde: * tange
montes, & fumigábunt.

Fúlgura conúscatióem
& dissipábis eos: * emítte
sagíttas tuas, & conturbá-
bis eos.

Emítte manum tuam de
alto: * éripe me, & líbera
me de aquis multis: * & de
manu filiórum alienorum,

Quorum os locútum est
vanitá

vanitatem: * & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi: * in psalterio decachordo, psallam tibi

Qui das salutem regibus: * qui redemisti David servum tuum: * de gladio maligno, eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum: * quorum os locutum est vanitatem: * & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellae plantationes: * in juventute sua.

Filiae eorum compositae: * circumornatae, ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena: * eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum foetosae, abundantes in egressibus suis: * boves eorum crassae,

Non est ruina maceriae: * neque transitus, neque clamor: * in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui haec sunt: * beatus populus, cujus Dominus Deus ejus. Gloria Patri.

Añã. Benedictus Dominus Deus meus - *Temp. Paschal.*

Añã. Alleluia, allel. allel.

Añã. Per singulos dies.

Temp. Paschal. Añã. Alleluia, allel.

Psalmus 144.

Exaltabo te Deus meus rex: * & benedicam nomini tuo in saeculum, & in saeculum saeculi.

Per singulos dies benedicam tibi; * & laudabo nomen tuum in saeculum, & in saeculum saeculi.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis: * & magnitudinis ejus, non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua: * & potentiam tuam, pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriae, sanctitatis tuae loquentur: * & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * & magnitudinem tuam, narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt: * & justitia tua exultabunt.

Miserator & misericors Dominus: * patiens, & multum misericors.

Suavis Dominus universis: * & miserationes ejus, super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine, omnia opera tua: * & sancti tui, benedicant tibi.

Gloriam regni tui di-

cent : & poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant filiis hóminum , poténtiam tuam : * & glóriam magnificéntiæ, regni tui.

Regnum tuum , regnum ómnium sæculórum : * & dominátio tua in omni generatióne , & generatióne.

Fidélis Dóminus , in ómnibus verbis suis : * & sanctus in ómnibus , opéribus suis.

Allevat Dóminus , omnes qui córruunt : * & érigit omnes elífos.

Oculi ómnium , in te sperant : * & tu das escam illórum , in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * & imples omne animal benedictióne.

Iustus Dóminus , in ómnibus viis suis : * & sanctus in ómnibus , opéribus suis.

Propè est Dóminus , ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eū , in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat : * & deprecatióne eórum exáudiet : * & salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * & om-

nes peccatóres dispérdet.

Laudatióne Dómini ; loquétur os meum : * & benedícat omnis caro , nómini sancto ejus in sæculum , & in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Añã. Per síngulos dies benedícam te Dómine. *Temp. Paschal.* *Añã.* Allelúia, allel. allel. allel. *Añã.* Laudábo. *Temp. Pasch.* *Añã.* Allelúia.

Psalms 145.

Lauda ánima mea Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo , quámdui fúero.

Nolíte confidere in princípibus : * in filiis hóminum , in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus , & revertétur in terram suam : * in illa die períbunt , omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus : * spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum & terram , mare , & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum : * facit judiciū injúriam paciéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illuminat cæcos.

Dóminus érigit elífos: * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit advenas: * pupillum & víduam suscipiet: * & vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dóminus in sæcula: * Deus tuus Sion in generatióne, & generatióne. Glória Patri.

Antiph. Laudábo Deum meum in vita mea. *Temp. Paschal.* *Añã.* Allelúia, allel. allel. *Añã.* Deo nostro. *Temp. Paschal.* *Añã.* Allelúia.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminū, quoniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jocunda, decoráque laudatio. **Æ**dificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiões Israël, congregábit.

Qui sanat contritos corde: * & alligat contritiões eórum.

Qui númerat multitudinem stellárum: * & ómnibus eis, nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: * & sapiéntiæ ejus, non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humilians autem peccatóres, usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * & pullis corvórum, invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi, voluntátem habébit: * nec in tibiis viri, beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino, super timéntes eum: * & in eis qui sperant, super misericórdia ejus.

Glória Patri. *Añã.* Deo nostro jocúnda sit laudatio. *Temp. Pasch.*

Añã. Allelúia, allel. allel. *Añã.* Flabit. *Temp. Pasch.* *Añã.* Allelúia.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pōsuit fines tuos pacem : * & adipe frumenti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinere rem spargit.

Mittit crystállum suum sicut buccéllas : * ante faciem frigóris ejus , quis sustinébít ?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea : * flabit spírítus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, & judícia sua Israél.

Non fecit táliter omní natióni : * & judícia sua, non manifestávit eis.

Glória Patri.

Añã. Flabit spírítus ejus, & fluent aquæ. Temp. Paschali. Añã. Allelúia, allel. allel. Capitulum. V. Añã. ad Magn. ut in proprio, post Antiphonam dicitur Oratio propria : fiunt duæ Processiones ut suo loco notabitur & nulla dicuntur Preces.

AD COMPLETORIUM.
Pater noster. Ave María.
V. Sancti Spírítus adsit nobis grátia. Amen.

V. Convérte nos Deus salutaris noster. R. Et avérte iram tuam à nobis.

V. Deus in adjutorium meum inténde.

R. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúia, *vel* Laus tibi Dómine rex ætérnæ glóriæ. *Pro temporis diversitate.*

Psalmus 4

CUM invocárem exáudívit me, Deus justítie meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, & exáudi oratióne meam.

Fílii hóminum usquequò gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitatém, & quæritis mendácium ?

Scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irafcímíni & nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris : * & in cubilibus vestris, compungímíni.

Sacrificáte sacrificium justítie, & speráte in Dño : * multi dicunt, Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen

lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui, multiplicáti sunt.

In pace in idípsum, dormiam & requiescam.

Quóniam tu Dómine singulariter in spe ; constitúisti me.

Glória Patri.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi nō confundar in ætérnum : * in iustítia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuā : * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii : * ut salvū me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu : * & propter nomē tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis. Glória Patri.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi : * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino, Suscéptor meus es tu : * & refúgium meum, Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero,

Scápulis suis obumbra- bit tibi : * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdábit te veritas ejus : * non timébis à timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die : * à negótio perambulánte in rénebris : * ab incúrso & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille : * & decem míllia à dextris tuist * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis : * & retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In má nibus portábunt te : * ne fortè offéndas ad

lápídem pedem tuum.

Super áspídem & basilíscum ambulábis : * & conculcábis leónem , & dracónem.

Quóniam in me sperávit , liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognovit nomen meum,

Clamávit ad me, & exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : * erípíam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * & osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri.

Psalmus 133.

ECce nunc benedicite Dóminum : * omnes servi Dómini.

Qui státis in domo Dómini . * in átriis domûs Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta , * & benedicite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion : * qui fecit cælum & terram. Glória Patri.

Allelúia , *vel* Laus tibi Dñe, Rex æternæ glóriæ.

Deinde dicitur unus ex Hymnis sequentibus singulis Hebdomada diebus assignatis , nisi proprius assignetur.

Diebus Dominicis, quando fit de Dominica.

Hymnus.

Jesu Salvátor sæculi ,
Redémptis ope súbvenit :
Ac pia Dei génitrix ,
Véniam posce míseris.

Cœtus omnes Angélici ,
Patriarchárum cúnei ;
Ac Prophetárum mérita ,
Nobis precéntur véniam.

Baptísta Christi prævius ,
Et clávirer æthéreus ,
Cum céteris Apóstolis ,
Nos solvât nexu criminis.

Chorus sacrátus Márti-
tyrum ,

Conféssio Sacerdótum ,
Ac Virginális cástitas ,
Nos à peccátis abluant.

Monachórum suffrágia ,
Omnésque cives cælici ,
Annuant votis súpplicum ;
Et vitæ poscant præmium.

Laus , honor , virtus ,
glória ,

Deo Patri , & Fílio ,
Unà cum sancto Spíritu ,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Feria secunda. Hymnus.

TE lucis ante términū ,
Rerum Créator pócimus ,

Uti sólitâ cleméntiâ ,
Sis præsul ac custódia.

Procul recédant sómnia ,

Et

Et nóctium phantásmata ;
Hostémque nostrum cóm-
prime ,
Ne polluantur córpora .

Præsta Pater omnípotēs,
Per Jesum Christum Dó-
minum ;
Qui tecum in perpétuum,
Regnat cum sancto Spíri-
tu . Amen .

Feria tertia. Hymnus.

Christe qui lux es ac
dies
Noctis ténebras détegis :
Lucisque lumen créderis,
Lumen beátum predicans .

Precámur sanctē Dñe ,
Defénde nos in hac nocte ;
Sit nobis in te réquies ,
Quiétam noctem tribue .

Ne gravis sōnus irruat ,
Nec hostis nos surrípíat :
Nec caro illi conséntiens ,
Nos tibi reos státuat .

Oculi somnum cápíant ,
Cor ad te semper vígilet :
Déxtera tua prótegat ,
Fámulos qui te diligunt .

Defénsor noster áspice ,
Insidiántes réprime ;
Gubérna tuos fámulos ,
Quos sãguine mercátus es

Hic genuflectitur.

Meménto nostri Dñe ,
In gravi isto córpore ;
Qui es defénsor ánimæ ;
Adéstó nobis Dómine .

Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spíritu parácleto ,
Et nunc & in perpétuum .
Amen .

Feria quarta. Hymnus.

Sol Angelórum réspice :
Quem concupíscit mén-
tium ,

Inténta visu cástítas ,
Sursum manētem cernere .
Quo cuncta pollent cæ-
litus ,

Cursu, recúrso próspéro :
Quo vita constat ómnium .
Inténde grates súpplicum .

Da sérvulis custódiam ,
Qua temperéntur cóm-
moda .

Advérsa sint innóxia ,
Corrúpta ne sint péctora .
Frugálitás tu sénsuum ,
Sator, salus, reféctio ,

Potus , cibúsque gáudium ,
Lax atque virtus córdium .
Repélle mēbris lúbrica :
Ne pólluat lascívia :

Ne fœda vexet pássio ,
Culpétque mentis áctio .

Virtútis infer cópíam ,
Qua cónferas cleméntiam :
Oblítus ut peccáminum ,
Dones quiétem témporū .

Votis rogámus áffátim ,
Supérna pax illábere :
Quò cūcta tuta perpétim .
Serves subáctis scándalis .

Præsta Pater piissime,
 Patrique Compar únice,
 Cum Spíritu paracléto,
 Regnans per omne sæcu-
 lum. Amen.

Feria quinta, Hymnus.

DEUS Créator ómnium;
 Polique rector : vé-
 stiens,

Diem decóro lúmine,
 Noctem sopóris grátia.

Artus solutos ut quies
 Reddat labóris úsui :
 Mentésque fessas állevet,
 Luctúsque solvat ánxiós.

Grates perácto jam die,
 Et noctis exórtu preces :
 Votis, reos ut ádjues
 Hymnum canéntes sól-
 vimus,

Te cordis ima cóncinant
 Te vox canóra cóncrepet :
 Te díligat castus amor,
 Te mens adóret sóbria.

Ut cùm profúnda cláu-
 ferit

Diem caligo nóctium :
 Fides ténebras nésciat,
 Et nox fidélis lúceat.

Dormíre mentē ne sinas :
 Dormíre culpa nóverit :
 Castos fides refrígeret :
 Somni vaporem témperet.

Exúta sensu lúbrico.
 Te cordis alta sómniēnt :
 Ne hostis ínvidi dolo
 Pavor quiétos súscitet.

Christum rogémus, &
 Patrem

Nati Patrísque Spíritum :
 Unum potens per ómnia
 Fove precántes Trínitas.
 Amen.

Feria sexta. Hymnus.

CULTOR Dei meménto
 Te fontis & lavácri
 Rorem subísse sacrum,
 Te chrísinate innotátum.

Fac cum vocánte somno,
 Castum petis cubile :
 Frontem locúmque cordis
 Crucis figúra signet.

Crux pellit omne crimen,
 Fúgiunt Crucem ténebræ :
 Tali dicáta signo
 Mens fluctuáre nescit.

Procul procul vagántum
 Porténta somniórum :
 Procul esto pervicáci
 Præstigiátor astu.

O tortuóse serpens,
 Qui mille per mæándros,
 Fraudésque flexuófas,
 Agitas quiéta corda.

Discéde Christus-hic est,
 Hic Christus est liquésce :
 Signum quod ipse nosti,
 Damnat tuam catérvam.

Corpus licet fatíscens.
 Jáceat reclíve paulum ;
 Christum tamen sub ipso
 Meditábitur sopóre.

Cui laus, honórq; sūmus,
 Cum Patre sempitérno,

Paracle-

Paracletóque sancto,
Extat per omne sæculum.

Amen.

Sabbato. Hymnus.

ALtissimi Verbum Pa-
tris,

Almæque Jesu Vîrginis,
Bis nate nostro gâudio
Carnisque factor & caro.

Decûrsu transit jam dies:
Emitte lumen cælitus:
Favénsque lætus vésperi
Grates benignè súscipe.

Hoc solis ad finem tibi
Imménse Christe pángi-
mus :

Cæléste ut nostris tuum
Lumen tenébris fúlgeat.

Mentémque festam dum
sopor

Noctis per alta détinet:
Obscúra cedant sómnia,
Pectúsque purum líceat.

Quiétém nullus córporis
Repat dolus lascíviæ:
Sed te Deus meus sómniat,
Te cor quiétum cógitet.

Votis simul cum córdi-
bus

Nati, Patrísque Spíritus
Hymnum sonántes in
choro,

Zelo canámus pérpetim.

Amen.

Finito Hymno dicitur

✠ Custódi me Dómine ut
pupíllam óculi. R. Sub

umbra alárum tuárum pró-
tege me.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

Nunc dimíttis servum
tuum Dómine: * se-
cúndum verbum tuum in
pace.

Quia vidérunt óculi mei
Salutáre tuum: * quod pa-
rásti ante faciém ómnium
populórum.

Lumen ad revelatiónem
géntium: * & glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Añã. Nunc dimíttis ser-
vum tuum Dómine, secún-
dum verbū tuum in pace.

*Deinde dicuntur Preces
sequentes.*

KYrie eléison, Kyrie.
eléison. Christe eléi-
son, Christe eléison. Ky-
rie eléison. Pater noster.

secretò usque ad ✠. Et ne-
nos indúcas in tentatio-
nem. R. Sed líbera nos à
malo. Credo in Deum. *se-
cretò usque ad ✠.* Carnis

resurrecciónem. R. Vitam
atérnam, Amen. ✠. Be-
nedíctus es Dómine Deus
patrum nostrórum. R. Et
laudábilis & gloriósus, &
superexáltátus in sæcula.

✠. Benedicámus Patri, &
Filio cum sancto Spíritu.

R. Laudémus & superexaltémus eū in sæcula. V. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli. R. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula. V. Benedícat nos omnipotens Deus. R. Amen. V. Dignáre Dómine nocte ista. R. Sine peccáto nos custodíre. V. Dómine exáudi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. V. Dóminus vobíscum; R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEUS qui illúminas noctem, & lucem post ténebras facis: concéde nobis, ut hanc noctem, sine impediménto sátanæ transeámus; atque matutinis horis ad altáre tuum recurréntes: tibi Deo grátias referámus. Per Dóminum nostrum.

V. Dóminus vobíscum; R. Et cum spírítu tuo. V. Benedicámus Dómino; R. Deo grátias; *Posteà Hebdomadarius signando se signo Crucis, dicit: Benedíctio Dei omnipotētis; Patris, & Filii, & Spírítus sancti: descéndat super nos, & custódiat nos. R. Amen.*

In Festis autem iij. Lect. & Feriis dicitur loco prædictæ Orationis sequens Oratio.

Orémus. *Oratio.*

ILLUMINA quæsumus Dómine ténebras nostras: & totíus noctis insídiás, tu repélle propítius. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum; R. Et cum spírítu tuo. V. Benedicámus Dómino; R. Deo grátias; *Posteà Hebdomadarius signando se signo Crucis, dicit: Benedíctio Dei omnipotentis; Patris, & Filii, & Spírítus sancti: descéndat super nos, & custódiat nos. R. Amen.*

Supradictæ preces dicuntur flexis genibus, tempore Adventús, Quadragesíma, & in Quatuor Temporibus, quando dicta sunt magna Preces in Vesperis.

Quando autem dicuntur Psalmi Pœnitentiales post Benedíctionem statim dicitur Psalm. Dómine exáudi oratióem meam, áuribus pécipe. Cum V. & Oratióne, ut in fine Breviarij.

Deinde in Festis iij. Lect. & Feriis dicitur pro Defunctis. V. Réquiem ætér-

nam.

nam dona eis Dómine.
 R. Et lux perpétua luceat
 eis, *Psalmus. De profun-*
dis. 158. quo finito dicitur
 V. Réquiem ætérnam do-
 na eis Dómine. R. Et lux
 perpétua luceat eis. V. Dñe
 exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te
 véniat. V. Dóminus vo-
 bíscum; R. Et cū spírítu
 tuo.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitér-
 ne Deus, cui num-
 quam sine spe misericór-
 diae supplicátur: propitiá-
 re animábus famulórum
 tuórum; ut qui de hac vi-
 ta, in tui nóminis confes-
 sióne decessérunt: sanctó-
 rum tuórum número fá-
 cias aggregári. Per Dómi-
 num nostrum.

Et dicitur secretò. V. Re-
quiescát in pace. R. Amen.

Et immediatè post dicitur
una ex infrascriptis An-
tiphonis B. Mariæ. Diebus
Dominicis, Antiph.

Virgo parens Christi
 paritura Deum ge-
 nuísti.

Fúlgida stella maris: nos
 prótege, nos tueáris.

Dum paris & gaudes: can-
 tant cæli ágmina laudes.

V. Ora pro nobis sancta
 Dei Génitrix.

R. Ut digni efficiámur
 promissionibus Christi.

Orémus. *Oratio.*

Concède nos famulos
 tuos, quæsumus Dó-
 mine Deus, perpétua men-
 tis & córporis salute gau-
 dére; & gloriósa beátæ
 Mariæ semper Vírginis in-
 tercessióne á præsentí libe-
 rári tristítia: & ætérna
 pérfrui lætítia. Per Chri-
 stum Dóminum nostrum;
 R. Amen. *secretò. V. A*
subitánea, & improvísæ
morte libera nos Dómine.
 R. Amen. V. Deus det no-
 bis suam pacem, & post
 mortem vitam ætérnam.
 R. Amen.

Feria secunda & quinta.

Antiphona.

Salve Regína misericór-
 diae, vita, dulcédo, &
 spes nostra salve. Ad te cla-
 mámus éxules filii Hevæ.
 Ad te suspirámus gemén-
 tes & flentes in hac lacry-
 márum valle. Eia ergo Ad-
 vocáta nostra, illos tuos
 misericórdes óculos ad nos
 convérte. Et Jesum bene-
 díctum fructum ventris
 tui, nobis post hoc exílium
 osténde. O clemens, ô pia,
 ô dulcis:

ô dulcis Virgo Maria. *℟. &*
Oratio ut supra.

Feria tertia & sexta.

Antiphona.

Ave Regina cœlorum;
Ave Dña Angelorū:
Salve radix sancta
Ex qua mūdo lux est orta:
Gaude gloriōsa.

Super omnes speciōsa.

Vale valdè decōra,

Et pro nobis semper Chri-
stum exōra.

℟. & Oratio ut supra.

Feria quarta & Sabbato.

Antiphona.

Alma Redemptōris
Mater, quæ p̄rvia
cœli

Porta manes, & stella ma-
ris: succurre cadenti

(Surgere qui curat) p̄-
pulo: tu quæ genuisti

Natura mirante, tuum
sanctum Genitorem.

Virgo prius ac postērius:
Gabriēlis ab ore

Sumens illud Ave, pecca-

tōrum miserere,

℟. & Oratio ut supra.

*A Vigilia Pascha inclu-
sive usque ad Octavam
Pentecostes, Antiphona.*

Regina cœli lætare, al-
lelúia.

Quia quem meruisti por-
tare, allelúia,

Resurrexit sicut dixit, al-
lelúia,

Ora pro nobis Deum, allel.

℟. Ora pro nobis sancta
Dei Génitrix.

℟. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Orémus. *Oratio.*

Gratiam tuam Dómi-
ne, méntibus nostris
infunde; ut qui Angelo
nuntiante, Christi Fílii tui
incarnationem cognóvi-
mus: per passionem ejus
& crucem ad resurrectiō-
nis glóriam perducámur.
Per eúndem Christum:
Dóminum nostrum;

℟. Amen.

PROPRIUM DE TEMPORE.

S A B B A T O

ante Dominicam primam.

QUADRAGESIMÆ.

Ad Vesperas.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Hortamur vos, ne in
vacuum gratiam Dei
recipiatis; ait enim, Tem-
pore accepto exaudiui te:
& in die salutis adiuui te.

✠. Angelis suis mandavit
de te.

℞. Ut custodiant te in om-
nibus viis tuis.

Ad Magnificat, Añã.

Ductus est Jesus in deser-
tum à Spiritu, ut tentarétur
à Diabolo: & cum je-
junasset quadraginta die-
bus & quadraginta nocti-
bus, postea esuriit. *Duplic.*

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui Ecclesiam
tuam annua Quadra-
gesimæ observatióne pu-
rificas: præsta Familiæ
tuæ; ut quod à te obtiné-
re abstinendo nititur: hoc
bonis opéribus exequatur.
Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

Ad primam Processionem:

℞. j. Ecce nunc. *ut infra.*

Orémus. *Oratio.*

Inténde, quæsumus Dó-
mine, preces nostras; ut
qui non operádo iustí-
tiam, correctiõnem meré-
mur afflíti: in tribulatiõ-
ne clamántes, respirémus
auditi. Per Dóminum.

Ad 2. Processionem.

℞. ij. In omnibus, *ut infra.*

Orémus. *Oratio.*

Succurre, quæsumus Dó-
mine, pópulo supplicán-
ti: & opem tuam tribue
benignus infirmis; ut sin-
céra tibi mente devóti: &
præséntis vitæ remédiis
gáudeant, & futúra. Per
Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus.

Audi benigne Cõditor,
Nostras preces cum
flétibus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas Quadragenário.

Scrutátor alme córdium,

Infirma tu scis vírium,

Ad te reversis exhibe

Remis

Qui pōsuit fines tuos pacem : * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suum sicut buccéllas : * ante faciem frigóris ejus , quis sustinébít ?

Emíttet verbum suum, & liquefáciat ea : * flabit spírítus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias, & judícia sua Israél.

Non fecit táliter omní natióni : * & judícia sua, non manifestávit eis.

Glória Patri.

Añã. Flabit spírítus ejus, & fluent aquæ. Temp. Paschali. Añã. Allelúia, allel. allel. Capitulum. V. Añã. ad Magn. ut in proprio, post Antiphonam dicitur Oratio propria : fiunt duæ Processiones ut suo loco notabitur & nullæ dicuntur Preces.

AD COMPLETORIUM.

Pater noster. Ave María.

V. Sancti Spírítus adsit nobis grátia. Amen.

V. Convérte nos Deus salutaris noster. R. Et avérte iram tuam à nobis.

V. Deus in adjutórium meum inténde.

R. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúia, *vel* Laus tibi Dómine rex ætérnæ glóriæ. *Pro temporis diversitate.*

Psalmus 4

CUM invocárem exáudit me, Deus justítie meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, & exáudi oratióne meam.

Fílii hóminum usquequæ gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátém, & quæritis mendácium ?

Scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irafcimini & nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris : * & in cubilibus vestris, compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítie, & speráte in Dño : * multi dicunt, Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen.

lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui, multiplicati sunt.

In pace in idipsum, dormiam & requiescam.

Quóniam tu Dómine singulariter in spe ; constituisti me.

Glória Patri.

Psalmus 30.

IN te Dómine speravi nō confundar in ætérnum : * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuā : * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii : * ut salvū me facias.

Quóniam fortitudo mea, & refugium meum es tu : * & propter nomē tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo quem absconderunt mihi : * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum : * redemisti me Dómine Deus veritatis. Glória Patri.

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi : * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicet Dómino, Susceptor meus es tu : * & refugium meum, Deus meus sperabo in eum.

Quóniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * & à verbo áspero,

Scapulis suis obumbrabit tibi : * & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : * non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die : * à negotio perambulante in tenebris : * ab incursu & dæmónio meridiano.

Cadent à latere tuo mille : * & decem millia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Veruntamen oculis tuis considerabis : * & retributionē peccatorum videbis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum : * & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : * ne fortè offendas ad

lápídem pedem tuum.

Super áspídem & basilíscum ambulábis : * & conculcábis leónem , & dracónem.

Quóniam in me sperávit , liberábo eum : * próregam eum, quóniam cognovit nomen meum,

Clamávit ad me, & exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : * erípíam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * & osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum : * omnes servi Dómini.

Qui státis in domo Dómini . * in átriis domûs Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta , * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion : * qui fecit cælum & terram. Glória Patri.

Allelúia , *vel* Laus tibi Dñe, Rex æternæ glóriæ.

Deinde dicitur unus ex Hymnis sequentibus singulis Hebdomada diebus assignatis , nisi proprius assignetur.

Diebus Dominicis, quando fit de Dominica.

Hymnus.

Jesu Salvátor sæculi ,
Redémptis ope súbvenit
Ac pia Dei génitrix ,
Véniam posce míseris.

Cœtus omnes Angélici ,
Patriarchárum cúnei ;
Ac Prophetárum mérita ,
Nobis precéntur véniam.

Baptísta Christi prævius ,
Et clávigér æthéreus ,
Cum céteris Apóstolis ,
Nos solvát nexu críminis.

Chorus sacrátus Mártyrum ,

Conféssio Sacerdótum ,
Ac Virginális cástitas ,
Nos à peccátis abluant.

Monachórum suffrágia ,
Omnésque cives cælici ,
Annuant votis súpplicum ;
Et vitæ poscant præmium.

Laus , honor , virtus ,
glória ,

Deo Patri , & Fílio ,
Unà cum sancto Spíritu ,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Feria secunda. Hymnus.

TE lucis ante términū ,
Rerum Créator pós-
cimus ,

Uti sólitâ cleméntiâ ,
Sis præsul ac custódia.

Procul recédant sómnia ,

Et

Et noctium phantasmata ;
Hostemque nostrum com-
prime,
Ne polluántur corpora.

Præsta Pater omnipotēs,
Per Jesum Christum Dó-
minum ;

Qui tecum in perpétuum,
Regnat cum sancto Spíri-
tu. Amen.

Feria tertia. Hymnus.

Christe qui lux es ac
dies

Noctis ténebras détegis:
Lucísque lumen créderis,
Lumen beátum predicans.

Precámur sanctē Dñe,
Defénde nos in hac nocte ;
Sit nobis in te réquies,
Quiétam noctem tribue.

Ne gravis sōnus irruat,
Nec hostis nos surrípiat :
Nec caro illi conséntiens,
Nos tibi reos státuat.

Oculi somnum cápiant,
Cor ad te semper vígilet :
Déxtera tua prótegit,
Fámulos qui te díligunt.

Defénsor noster áspice,
Insidiántes réprime ;
Gubérna tuos fámulos,
Quos sãguine mercátus es

Hic genuflectitur.

Meménto nostri Dñe,
In gravi isto corpore ;
Qui es defénsor animæ ;
Adésto nobis Dómine.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu parácleto,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

Feria quarta. Hymnus.

Sol Angelórum réspice :
Quem concupiscit mén-
tium,

Inténta visu cástitas,
Sursum manētem cernere.
Quo cuncta pollent cæ-
litus,

Cursu, recúrso próspéro :
Quo vita constat ómnium,
Inténde grates súpplicum.
Da sérvulis custódiam,
Qua temperéntur cóm-
moda.

Advérsa sint innóxia,
Corrúpta ne sint péctora.
Frugalitās tu sénsuum,
Sator, salus, reféctio,
Potus, cibúsque gáudium,
Lax atque virtus córdium.

Repélle mēbris lúbrica :
Ne pólluat lascívia :
Ne foeda vexet pássio,
Culpétque mentis áctio.

Virtútis infer cópiam,
Qua cónferas cleméntiam:
Oblitus ut peccáminum,
Dones quiétem témporū.

Votis rogámus áffátim,
Supérna pax illábere :
Quò cūcta tuta pérpetim,
Serves subáctis scándalis.

Præsta Pater piïssime,
Patrique Compar únice,
Cum Spírítu paracléto,
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Feria quinta, Hymnus.

DEUS Créator ómnium;
Polique rector : vé-
stiens,

Diem decóro lúmíne,
Noctem sopóris grátia.

Artus solútos ut quies
Reddat labóris úsui:
Mentésque fessas állevet,
Luctúsque solvat ánxios.

Grates perácto jam die,
Et noctis exórtu preces:
Votis, reos ut ádjuves
Hymnum canéntes sól-
vimus,

Te cordis ima cóncinant
Te vox canóra cóncrepet:
Te díligat castus amor,
Te mens adóret sóbria.

Ut cùm profúnda cláu-
ferit

Diem calígo nóctium:
Fides ténebras nésciat,
Er nox fidélis lúceat.

Dormíre mentē ne sínas:
Dormíre culpa nóverit:
Castos fides refrígeret:
Somni vaporem témperet.

Exúta sensu lúbri-
co.
Te cordis alta sómnient:
Ne hostis ínvidi dolo
Pavor quiétos súscitet.

Christum rogémus, &
Patrem

Nati Patrísque Spírítum:
Unum potens per ómnia
Fove precántes Trínitas.
Amen.

Feria sexta, Hymnus.

CULTOR Dei meménto
Te fontis & lavácri
Rorem subísse sacrum,
Te chrísínate innotátum.

Fac cum vocánte somno,
Castum petis cubile:
Frontem locúmque cordis
Crucis figúra signet.

Crux pellit omne crimen,
Fúgiunt Crucem ténebræ:
Tali dicáta signo
Mens fluctuáre nescit.

Procul procul vagántum
Porténta somniórum:
Procul esto pervicáci
Præstigiátor astu.

O tortuóse serpens,
Qui mille per mæándros,
Fraudésque flexuósas,
Agitas quiéta corda.

Discéde Christus-hic est,
Hic Christus est liquésce:
Signum quod ipse nosti
Damnat tuam catérvam.

Corpus licet fatíscens.
Jáceat reclíve paulum;
Christum tamen sub ipso
Meditábitur sopóre.

Cui laus, honórq; sūmus,
Cum Patre sempitérno,

Paracle-

Paracletóque sancto,
Extat per omne sæculum.

Amen.

Sabbato. Hymnus.

ALtissimi Verbum Pa-
tris,

Almæque Jesu Víriginis,
Bis nate nostro gáudio
Carnísque factor & caro.

Decúrso transit jam dies:
Emitte lumen cælitus:
Favénsque lætus vésperi
Grates benignè suscipe.

Hoc solis ad finem tibi
Imménse Christe pángi-
mus :

Cæléste ut nostris tuum
Lumen tenebris fúlgeat.

Mentémque fessam dum
sopor

Noctis per alta détinet:
Obscúra cedant sómnia,
Pectúsque purum líceat.

Quiétém nullus córporis
Repat dolus lascíviæ:
Sed te Deus meus sómniat,
Te cor quiétum cógitet.

Votis simul cum córdi-
bus

Nati, Patrísque Spíritus
Hymnum sonántes in
choro,

Zelo canámus pérpetim.
Amen.

Finito Hymno dicitur
✠. Custódi me Dómine ut
pupíllam óculi. R. Sub

umbra alárum tuárum pró-
tege me.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

Nunc dimíttis servum
tuum Dómine: * se-
cúndum verbum tuum in
pace.

Quia vidérunt óculi mei
Salutáre tuum: * quod pa-
rásti ante faciém ómnium
populórum.

Lumen ad revelatiónem
géntium: * & glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Añã. Nunc dimíttis ser-
vum tuum Dómine, secun-
dum verbū tuum in pace.

Deinde dicuntur Preces
sequentes.

KYrie eléison, Kyrie.
eléison. Christe eléi-
son, Christe eléison. Ky-
rie eléison. Pater noster.
secretò usque ad ✠. Et ne
nos indúcas in tentatio-
nem. R. Sed libera nos à
malo. Credo in Deum. *se-
cretò usque ad ✠.* Carnis
resurrectionem. R. Vitam
atérnam, Amen. ✠. Be-
nedíctus es Dómine Deus
patrum nostrórum. R. Et
laudábilis & gloriósus, &
superexáltatus in sæcula.
✠. Benedicámus Patri, &
Filio cum sancto Spíritu.

R. Laudémus & superexaltémus eū in sæcula. V. Benedictus es Dómine in firmaménto cæli. R. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula. V. Benedicat nos omnipotens Deus. R. Amen. V. Dignáre Dómine nocte ista. R. Sine peccáto nos custodíre. V. Dómine exáudi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. V. Dóminus vobíscum; R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS qui illúminas noctem, & lucem post ténebras facis: concéde nobis, ut hanc noctem, sine impediménto sátanæ transeámus; atque matutinis horis ad altáre tuum recurrentes: tibi Deo grátias referámus. Per Dóminum nostrum.

V. Dóminus vobíscum; R. Et cum spírítu tuo. V. Benedicámus Dómino; R. Deo grátias; Postea Hebdomadarius signando se signo Crucis, dicit: Benedictio Dei omnipotētis; Patris, & Fílii, & Spírítus sancti: descéndat super nos, & custódiat nos. R. Amen.

In Festis autem iij. Lect. & Feriis dicitur loco prædictæ Orationis sequens Oratio.

Orémus. Oratio.

ILLUMINA quæsumus Dómine ténebras nostras: & totius noctis insídias, tu repelle propítius. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum; R. Et cum spírítu tuo. V. Benedicámus Dómino; R. Deo grátias; Postea Hebdomadarius signando se signo Crucis, dicit: Benedictio Dei omnipotentis; Patris, & Fílii, & Spírítus sancti: descéndat super nos, & custódiat nos. R. Amen.

Supradictæ preces dicuntur flexis genibus, tempore Adventus, Quadragesima, & in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt magna Preces in Vesperis.

Quando autem dicuntur Psalmi Pœnitentiales post Benedictionem statim dicitur Psalm. Dómine exáudi oratióem meam, áuribus percípe. Cum & Oratione, ut in fine Breviarij.

Deinde in Festis iij. Lect. & Feriis dicitur pro Defunctis. V. Réquiem ætér-

nam.

nam dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua luceat eis, *Psalmus. De profundis. 158. quo finito dicitur* *V.* Réquiem ætérnam dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua luceat eis. *V.* Dñe exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *V.* Dóminus vobíscum; *R.* Et cū spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

OMnípotens sempitér-
ne Deus, cui num-
quam sine spe misericór-
diæ supplicátur: propitiá-
re animábus famulórum
tuórum; ut qui de hac vi-
ta, in tui nóminis confes-
sióne decessérunt: sanctó-
rum tuórum número fá-
cias aggregári. Per Dómi-
num nostrum.

Et dicitur secretò. V. Re-
quiescát in pace. *R.* Amen.

*Et immediatè post dicitur
una ex infrascriptis An-
tiphonis B. Mariæ. Diebus
Dominicis, Antiph.*

Virgo parens Christi
paritura Deum ge-
nuísti.

Fúlgida stella maris: nos
prótege, nos tueáris.

Dum parís & gaudes: can-
tant cæli ágmina laudes.

V. Ora pro nobis sancta
Dei Génitrix.

R. Ut digni efficiámur
promissióibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concède nos fámulos
míne Deus, perpétua men-
tis & córporis salúte gau-
dère; & gloriósa beátæ
Mariæ semper Vírginis in-
tercessióne á præsénti libe-
rári tristítia: & atérna
pérfrui latítia. Per Chri-
stum Dóminum nostrum;
R. Amen. *secretò. V.* A
subitánea, & improvísæ
morte libera nos Dómine.
R. Amen. *V.* Deus det no-
bis suam pacem, & post
mortem vitam ætérnam.
R. Amen.

*Feria secunda & quinta.
Antiphona.*

Salve Regína misericór-
diæ, vita, dulcédo, &
spes nóstra salve. Ad te cla-
mámus éxules filii Hevæ.
Ad te suspirámus gemén-
tes & flentes in hac lacry-
márum valle. Eia ergo Ad-
vocáta nostra, illos tuos
misericórdes óculos ad nos
convérte. Et Jesum bene-
díctum fructum ventris
tui, nobis post hoc exílium
osténde. O clemens, ô pia,
ô dulcis:

PROPRIUM DE TEMPORE.

S A B B A T O

ante Dominicam primam.

QUADRAGESIMÆ.

Ad Vesperas.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Hortamur vos, ne in
vacuum gratiam Dei
recipiatis; ait enim, Tem-
pore accepto exaudiui te:
& in die salutis adiuui te.

✠. Angelis suis mandavit
de te.

R. Ut custodiant te in om-
nibus viis tuis.

Ad Magnificat, Añã.

Ductus est Jesus in desér-
tum à Spíritu, ut tentarétur
à Diabolo: & cum je-
junasset quadraginta dié-
bus & quadraginta nócti-
bus, póstea esúriit. *Duplic.*

Orémus. Oratio.

Deus, qui Ecclésiã
tuã annua Quadra-
gesimæ observatiõne pu-
rificas: præsta Família
tuã; ut quod à te obtiné-
re abstinéndo nititur: hoc
bonis opéribus exequátur.
Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

Ad primam Processionem:

R. j. Ecce nunc. ut infra.

Orémus. Oratio.

Inténde, quæsumus Dó-
mine, preces nostras; ut
qui non operádo justí-
tiam, correctiõnem meré-
mur afflícti: in tribulatiõ-
ne clamántes, respirémus
audíti. Per Dóminum.

Ad 2. Processionem.

R. ij. In omnibus, ut infra.

Orémus. Oratio.

Succurre, quæsumus Dó-
mine, pópulo supplicán-
ti: & opem tuã tribue
benígnus infirmis; ut sin-
céra tibi mente devóti: &
præséntis vitæ remédiis
gâudeant, & futúra. Per
Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus.

Audi benigne Cõditor,
Nostras preces cum
flétibus,

In hoc sacro jejúnio

Fusas Quadragenário.

Scrutátor alme córdium,

Infirma tu scis vírium,

Ad te revérsis exhibe

Remis

Remissionis gratiam.

Multum quidem peccavimus;

Sed parce confitentibus:

Ad laudem tui nominis,

Confer medellam languidis.

Sic corpus extra conteritur

Dona per abstinentiam:

Jejunet ut mens sobria,

A labe prorsus criminum,

Præsta beata Trinitas,

Concede simplex Unitas:

Ut fructuosa sint tuis

Jejuniorum munera. Amen.

Prædictus Hymnus dicitur in omnibus Sabbatis & Dominicis usque ad Sabbatum ante Dominicam de Passione exclusive.

DOMINICA PRIMA

Quadragesime.

Ad Matutinum, Invitorium. Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra *Duplicatur. Psalm.* Venite.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. N. Dicet Domino & alij. V. ut ibidem tempore Quadragesime.

In primo Nocturno.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Corinth. 2.c.6.

Lectio 7.

Adjuvantes autem exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipia-

tis; ait enim, tempore accepto exaudivi te: & in die salutis adjuvi te. Ecce nunc tempus acceptabile: Ecce nunc dies salutis. Nemi-
mini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia; in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate: in Spiritu sancto. In charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei: per arma justitiae, a dextris & a sinistris; per gloriam & ignobilitatem; per infamiam & bonam famam; ut seductores & veraces, sicut qui ignoti; & cogniti: quasi morientes, & ecce vivimus. Ut castigati, & non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes; sicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia possidentes.

Responsoria duplicantur.

R. Ecce nunc tempus acceptabile,

ceptabile, ecce nunc dies salutis. Comendemus nosmetipsos in multa patientia, in jejuniis multis * per arma justitiæ virtutis Dei. *℟.* In omnibus exhibemus nosmetipsos sicut Dei ministros, ut non vituperetur ministerium nostrum. Per arma justitiæ. Glória Patri. Sicut erat. Ecce nunc.

Lectio ij.

OS nostrum patet ad vos, ô Corinthii; cor nostrum dilatatum est: non angustiâmini in nobis, angustiâmini autem in visceribus vestris. Eandem autem habentes remunerationem; tanquam filiis dico: dilatâmini & vos. Nolite jugum ducere cum infidelibus; quæ enim participatio justitiæ cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras? quæ autem conventio Christi ad Belial? aut quæ pars fidei, cum infideli? Qui autem cõsensus templo Dei cum Idolis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus; Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos: & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus.

℞. In omnibus exhibemus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia. * Ut non vituperetur ministerium nostrum.

℟. Ecce nunc tempus acceptabile; ecce nunc dies salutis, nemini dantes ullam offensionem. Ut non. Glória Patri. In omnibus.

Lectio iij.

REpletus sum consolatione; superabundo gaudio: in omni tribulatione nostra. Nam & cum venissemus in Macedoniã, nullam requiem habuit caro nostra: sed omnem tribulationem passi sumus. Foris pugna: intus timores. Sed qui consolatus est nos humiles consolatus est nos Deus in adventu Titi; non solum autem in adventu ejus, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis: referens nobis vestrum desiderium; vestrum fletum; vestram æmulationem pro me: ita ut magis gauderem. Quoniam etsi contristari vos in Epistola, non me pœnitet; etsi pœniteret, videns quod Epistola illa (etsi ad horam) vos contristavit: nunc gaudeo, non quia contristati

stati estis, sed quia contri-

stati estis ad poenitentiam.

R. In jejunio & fletu or-

bunt Sacerdotes, dicentes

* Parce, Domine, parce po-

pulo tuo, & ne des heredi-

tatem tuam in perditione.

¶ Inter Vestibulum & Al-

tare plorabunt Sacerdotes,

ministri Domini, & dicent;

Parce, Domine. Gloria Pa-

tri. In jejunio.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papae.

Serm. 4. de Quadragesima.

LECTIO IV.

PRædicaturus vobis, di-

lectissimi, sacratissi-

imum maximumque jeju-

nium; quo aptius utar ex-

ordio, quam ut verbis A-

póstoli, in quo Christus

loquebatur, incipiam? di-

cámque quod lectum est.

Ecce nunc tempus acceptá-

bile: Ecce nunc dies salú-

tis. Quamvis enim nulla

sint tempora, quæ Divinis

non sint plena munéribus:

& semper nobis ad miseri-

cordiam Dei, per ipsius

grátiam præstetur accés-

sus; nunc tamen omnium

mentes majóri stúdio ad

spirítales profectus mové-

ri, & amplióri fidúcia opór-

tet animári: quando ad

univérfa pietátis officia il-

lius nos diéi, in quo redém-

pti sumus, recúrsum invitat;

ut excéllens super ómnia

Passiónis Domínicæ Sacra-

méntum: purificáti &

corpóribus & ánimis cele-

brémus.

R. Abscóndite eleemósy-

nam in sinu páuperis, &

ipsa orábit pro vobis ad

Dóminum. * Quia sicut

aqua extinguit ignem, ita

eleemósyna extinguit pec-

cátum. ¶ Honóra Dómi-

num de tua substántia, &

de primitiis frugum tuá-

rum dá paupéribus. Quia

sicut. Gloria Patri. Ab-

scóndite.

LECTIO POST PAUCA V.

INGréduri igitur dilectís-

simi dies mysticos & pu-

rificádis ánimis atque cór-

poribus sacratius institú-

tos: præceptis Apóstolicis

obédire curémus. Emún-

dantes nos ab omni inqui-

naménto carnis ac spíritus.

Ut castigáti colluctatióni-

bus quæ sunt inter utram-

que substántiam ánimus

quem Dei gubernáculis

constitutum corpóris de-

bet esse rectórem: domina-

tionis suæ obtineat digni-

tatem. Ut némini dantes

ullam

ullam offensionem, vituperationibus obloquentium non sumus obnoxii. Digna enim infidelibus reprehensione carpemur? & nostro vitio linguæ impiæ in injuriam se religionis armabunt? si jejunantium mores à puritate perfectæ continentiae discreparint. Non enim in sola abstinentia cibis stat nostri summa jejunii; aut fructuosè corpori esca subtrahitur? nisi mens ab iniquitate revocetur. Ab obrectationibus? lingua cohibeatur. Sic ergo nobis edendi est moderanda libertas; ut etiam aliæ cupiditates eadem lege frenentur. Mansuetudinis & patientiæ; pacis & tranquillitatis? hoc tempus est. In quo exclusa, omnium contaminatione vitiorum? perpetuitas nobis est obtinenda virtutum. Tu autem.

R. Domine Deus propitius esto populo tuo: * Et converte tribulationem nostram in gaudium. V. Adjuva nos Deus salutaris noster, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos. Et converte. Gloria Patri. Domine.

Lectio sub finem vi.

His ergo dilectissimi admonitionibus nostris sufficienter instructi sanctos Quadragesimæ dies piâ devotione suscipite & ad promerendam misericordiam Dei? per opera vos misericordiae preparate. Iram extinguite, odiam depônite, unanimitatem diligite; & sinceris vos humilitatis officiis? invicem prævenite. Servis & iis qui vobis subiecti sunt cum æquitate dominamini. Cessent vindictæ; remittantur offensæ; severitas lenitate; indignatio mansuetudine? discordia pace mutetur. Omnes nos modestos; omnes placidos; omnes reperiant benignos. Ut jejunia nostra accepta sint Deo. Cui ita demum sacrificium veræ abstinentiæ & veræ pietatis offerimus? si nos ab omni malitiâ contineamus. Tu autem.

R. Pater, peccavi in cœlum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, * Fac me sicut unum ex mercenariis tuis.

V. Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus; ego autem hic

fame.

fame péreo : surgam & ibo ad patrem meum, & dicam ei, Fac me. Glória Patri. Pater.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii : secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4.

In illo tempore : Ductus est Jesus in désertum à Spiritu, ut tentaretur à Diabolo ; & cum jejunasset Quadraginta diebus & quadraginta noctibus : postea esuriit. *Et reliqua.*

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homil. 16. in Evang.

Quibus modis primum hóminem strávit diabolus ; eisdem modis secundo hómini tentato : hodie succubuit. Per gulam quippe tentat cum dicit ; Dic ut lapides isti panes fiant : Per vanam glóriam tentat cum dicit si Filius Dei es : mitte te deorsum. Per sublimitatis aváritiam tentat : cum regna ómnia mundi osténdit dicens ; Hæc omnia tibi dabo : si procidens adoráveris me, sed iisdē modis à secundo hómine vincitur ; quibus primum hóminem : se vicisse gloriabátur. Ut à nostris córdibus ipso aditu ca-

ptus éxeat ; quo nos aditu intromissus tenébat Sed est áliud fratres charíssimi quod in hac tentatione Dominica considerare debémus ; quia tentátus à diabolo Dóminus sacri elóquii præcepta respóndit, & qui eo verbo quod erat tentatórem suum mérgere in abyssum póterat : virtutem suæ poténtiæ non osténdit ; sed sola divínæ Scripturæ præcepta edidit.

R. Dicam Deo suscéptor meus es, Deus meus, sperábo in eum. * Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, & à verbo áspero. *V.* Confitebor Dómino nimis in ore meo, & in médio multórum laudábo eum. Quóniam. Glória Patri. Dicam.

Lectio viij. Paulo post.

Sed quia diébus his lectio Scóngruit ; nam quadraginta diérum abstinentiam nostri Redemptóris audivimus : qui Quadragesimæ tempus inchoámus. Discutiéndum nobis est : cur hæc ipsa abstinentia per quadraginta diérum número custóditur. Moyses enim ut legem accíperet :

Secundó

Secundò quadraginta diébus jeiunávit. Elias in deserto quadraginta diébus abstínuit ; ipse auctor hóminū ad hómines véniens : in quadraginta diébus nullum omninò cibum sumpsit. Nos quoque in quantum possumus ? annuo Quadragesimæ témpore carnem nostram per abstinentiā affligere conámur. R. Scápulis suis obumbrábit tibi , & sub pennis ejus sperábis. * Scuto circúmdabit te véritas ejus.

✠. Non timébis á timóre noctúrno , á sagitta volante per diem. Scuto. Glória Patri. Scápulis.

Leitio ix. Paulo post.

Fratres charíssimi , sicut offerre in lege jubémini décimas rerum ; ita ei conténdite offerre : & décimas diérum. Unusquisque in quántum virtus suppetit : carnem máceret ; ejusque desidéria áffligat ; concupiscētias interficiat ; ut juxta Pauli vocem : hostia viva fiat. Hostia quippe & immólatur & viva est : quando & ab hac vita homo non déficit : & tamen se à carnálibus desidériis occídit. Caro nos

læta traxit ad culpam : afflícta reducat ad véniam. Auctor etenim mortis nostræ per fructum ligni vénti ; vitæ præcepta transgressus est. Qui ergo à Paradisi gaudiis per cibum cecidimus : ad hæc in quantum possumus per abstinentiam resurgámus. Tu autem,

R. Angelis suis mandávit de te , ut custódiant te in omnibus viis tuis. * In mánibus portábunt te , ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ✠. Super Aspídem & Basilíscum ambulábis , & conculcábis Leónem & Dracónem. In mánibus. Glória Patri. Angelis.

A D L A U D E S.

Antiphona. Cor mundam crea in me, Deus, Spíritum rectum innova in viscéribus meis. *Psal.* Miserére mei. 50. *Añna.* O Dómine, salvum me fac ; ó Dómine benè prosperáre. *Pf.* Confitémini Dño. 26. *Añna.* Sic benedicam te in vita mea, Dómine, & in nómine tuo levábo manus meas. *Pfal.* Deus, Deus meus. 21. *Añna.* In spíritu humilitátis, & in ánima contríta suscipiámur,

mur, Dómine, à te; & sic fiat sacrificium nostrum, ut à te suscipiatur hódie, & pláceat tibi, Dómine Deus. *Psal.* Benedícite ómnia. 12 *Añã.* Laudáte Deum cœli cœlórum, & aquæ omnes. *Psal.* Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis; ait enim tẽmpore accépto exaudívi te? & in die salutis adjúvi te. *℟.* Dómine refúgium factus es nobis.

℞. A generatióne & progénie.

Ad Benedictus, Añã. Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo Dei. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui Ecclesiám tuam ánnuæ Quadragesimæ observatióne purificas: præsta familiæ tuæ; ut quod à te obtinere abstinendo nítitur: hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

Ad Primam, Psal. Dóminus regnávít. 20.

Ad Tertiam. Capitulum.

Hortámur vos. *ut suprã.*

℞. Participem me fac,

Deus, ómnium timéntium te, * Et custodiéntium mandáta tua. *℟.* Aspice in me, & miserére mei secúndum diligéntium nomen tuum. Et custodiéntium. Glória Patri, & Filio & Spirítui sancto. *Deinde repetitur Participem. usque ad ℟.*

℟. Dicit Dómino, suscéptor meus es tu. *℞.* Deus meus, sperábo in eum.

Ita repetuntur Responsoria Horarum in Officio de Tempore.

Orémus. *Oratio.*

Præsta pópulo tuo, Dómine quæsumus, consolationis auxiliium; & diuturnis calamitatibus laborántem: propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

Ad Sextam, Capitulum. 2. Corinth. 6.

Ecce nunc tempus accéptabile, Ecce nunc dies salutis; némini dantes ullam offensióem: ut non vituperétur ministérium nostrum.

℞. Ab omni via mala prohibui pedes meos, * Ut custódiam mandáta tua, Dómine. *℟.* A júdiis tuis non declinávi, quia tu Legem posuísti mihi. Ut custódiam.

hódiam. Glória Patri. Ab omni.

✠. Ipse liberávit me. R. De láqueo venántium, & à verbo áspero.

Orémus. Oratio.

Quæsumus, omnipotēs Deus; ut qui nostris fatigámur offensis, & mérito nostræ iniquitátis affligimur: Pietátis tuæ grátiam cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Ad Nonam, Capitulum. 2. Corinth. 6.

Ut castigáti & non mortificáti, quasi tristes, semper autem gaudéntes; sicut egéntes, multos autem locupletántes: tanquam nihil habéntes, & ómnia possidéntes.

R. Sépties in die laudem dixi tibi, Dómine Deus meus * Ne perdas me.

✠. Errávi sicut ovis, quæ perierat; requíre servum tuum, Dómine, quia mandáta tua non sum oblítus. Ne perdas. Glória Patri. Sépties. ✠. Scápolis suis obumbrábit tibi. R. Et sub pennis ejus sperábis.

Orémus. Oratio.

Purífica, quæsumus Dómine, tuórum corda fidelium: ut à terréna cupi-

ditáte mundáti; & præsentis vitæ perículis eruántur: & perpétuis donis firméntur. Per Dóminum.

Hæc Responsoria dicuntur ad Horas usque ad Dominicam ij. Quadragesime. Prædictæ vero Orationes dicuntur in omnibus Dominicis ad Horas usque ad Pascha.

Ad Vesperas Antiphona & 1 salmus Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominic. 150. Capitul. Hortámur. ✠. Angelis suis. ut suprâ ad Vesperas.

*Ad Magnificat, Añã. Ecce nunc tempus acceptabile; Ecce nunc dies salútis. * In his ergò diebus exhibeámus nos sicut Dei ministros in multa paciéntia, in jejúniis, in vigiliis, * Et in charitáte non fícta.*

Duplicatur, & in Choro dicitur alternatim, per partes Asteriscis distinctas. Oratio. Deus, qui Ecclesiám tuam. ut suprâ ad Laudes.

Ad primam Processionem. R. Dómine puer meus. ut infrâ in j. R. Feria seq.

Oratio. Inténde. ut suprâ. in Vesp. Sabbati.

Ad

Ad secundam Processionem. R. In omnibus, ut supra. Oratio. Succurre, ut supra.

Ad Completor. Hymnus. Audi benigne conditor.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Invitatorium, Antiphona & Psalmi de Psalterio.

Et sic dicuntur etiam in aliis sequentibus Feriis.

N. Scuto circumdabit. ut ibidem tempore Quadragesime. Lectiones de Libro Exodi.

Lectio j.

Incipit Liber Exodi.

HÆc sunt nomina filiorum Israël, qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob: singuli cum domibus suis introierunt. Ruben, Simeon, Levi; Judas, Issachar, Zabulon, & Benjamin, Dan, & Nephthali, Gad & Aser. Erant igitur omnes animæ eorum, qui egressi sunt de femore Jacob: Septuaginta. Joseph autem in Ægypto erat; quo mortuo, & univêrsis fratribus ejus, omnique cognatione illa, filii Israël creverunt, & quasi germinantes multiplicati sunt: ac roborati nimis impleverunt terram. Surrexit in-

terea Rex novus super Ægyptum, qui ignorabat Joseph: & ait ad populum suum. Ecce populus filiorum Israël multus & fortior nobis est. Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte multiplicetur; & si ingruerit contra nos bellum, addatur inimicis nostris: expugnatique nobis egrediatur de terra. Præposuit itaque eis magistros operum, ut affligerent eos oneribus; ædificaveruntque urbes tabernaculorum Pharaoni: Phithom & Ramesses. Quantoque opprimebant eos: tanto magis multiplicabantur & crecebant. Oderantque filios Israël Ægyptii, & affligebant illudentes eis; atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti & lateris: omnique famulatu, quo in terræ operibus premebantur. Dixit autem Rex Ægypti obstetricibus Hebræorum; quarum una vocabatur Séphora, altera Phua: præcipiens eis. Quando obstetricabitis Hebræas, & partus tempus advenerit; si masculus fuerit, interficite eum: si foemina, reservate.

reservate. Timuerunt autem obstetrices Deum; & non fecerunt juxta præceptum Regis Ægypti: sed conservabant mares
14. Dómine puer meus jacet paralyticus in domo, & malè torquétur.* Amē dico tibi, Ego veniam & curábo eum. †. Dómine non sum dignus, ut intres sub testum meum, sed tantum dic verbo, & sanábitur puer meus. Amen dico.

Lectio ij.

Egressus est post hæc vir de Domo Levi, & accepit uxóre stirpis suæ; quæ concépit & péperit filium: & videns eum elegántem, abscondit tribus mensibus. Cúmque jam celáre non posset, sumpsit fiscéllam scírpeam, & linivit eam bitúmine ac pice; posuítque intus infántulū, & expósuit eum in carécto ripæ flúminis: stánte procul soróre ejus, & consideránte evéntum rei. Ecce autem descendébat filia Pharaónis ut lavarétur in flúmine: & puéllæ ejus gradiebántur per crepídiné álvei. Quæ cum vidíffet fiscéllam in

Pars Verna.

papyrióné; misit unam è famulábus suis, & allátam apériens, cernénsque in ea párvulū vagiéntem, misérta ejus, ait? De infántibus Hebræórum est hic. Cui soror pueri; Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi mulierem Hebræam, quæ nutrire possit infántulum? Respóndit? Vade. Perréxit puélla & vocávit matrem suam; ad quam locúta filia Pharaónis; Accipe, ait, púerum istum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercédem tuam. Suscépit mulier & nutrivit púerum: adultúmque trádidit filia Pharaónis.

14. In ómnibus. *ut supra in j. Noct. Dominica. 185.*

Lectio sancti Evangelii: secundum Mathæum.

Lectio iij. Cap. 25.

In illo témpore? Dixit Iesus Discípulis suis; Cúm vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, & omnes Angeli ejus cum eo: tunc sedébit super sedem majestátis suæ, & congregabúntur ante eum omnes gentes. Et separábis eos ab invicem: sicut pastor ségregat oves ab hædis. Et státuet oves

I

quidem à dextris suis ? hædos autem à sinistris. Et reliqua.

Homília sancti Ephrem Syri Diáconi.

De 2. advent. & consum. sæculi.

A Udíte, Fratres charísimi. Quid óbsecro factú sumus ; quando in futóre, & ira intolerábili descéndet Dóminus sedebítque in sólio glóriæ suæ ; omnémque terram ab ortu Solis usque ad occásum, & cunctos fines orbis advocábit, ut júdicer pópulum suum, reddátque singulis juxta ópera sua. Heu, heu mihi. Quales & quo ánimo tunc oportébit nos esse; quando nudi ac tímidi ibi apparebimus: proditóri, ad horréndum illud tribúnal. Heu, heu mihi. Ubi, tunc carnis fortitúdo? ubi tunc hamána voluptas? ubi tunc impudens inverecúndaque audácia? ubi tunc ornátus véstium? ubi tunc voluptas peccáti verè immúnda ac sórdída? ubi tunc eórum negligéntia, qui in desídiis & impietáte híc vitam transegérunt? ubi tunc

deliciárū illécebræ? Cuncta illa præterierunt? & mollis áeris instar dilóluta sunt. Ubi tunc avarítia? ubi, qui in multítudine gloriabántur divitiárum suárum, & Deum cõtemnébant? tunc aspiciétes verè mirabúntur; conturbabúntur? tremor apprehéndet eos. Ibi dolóres ut parturiéntis? in spírítu veheménti tunc conteréntur.

R. In jejúnio. 186.

A D L A U D E S.

Antiphona & Psalmus Miserere. Cum reliquis de Psalterio. 70.

Capitulum. Ioël. 2.

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio & fletu, & planctu, & scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra; & convertímini ad Dóminum Deum vestrum, quia benignus & miséricors est, pátiens & multus misericórdia: & præstábilis super malítia. *R.* Scápulis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub peninis ejus sperábis.

Ad Benedictus, Añã. Veníte, Benedicti Patris mei; Percípíte regnum, quod vobis

vobis paratum est ab origine mundi.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

Converte nos, Deus salutaris noster; & ut nobis jejunium Quadragesimale proficiat: mentes nostras cœlestibus instrue disciplinis. Per Dominum nostrum.

Hodie ad Horas dicuntur septem Psalmi Pœnitentiales.

Ab hac die inclusivè usque ad Pascha Vespera dicuntur ante comessionem, exceptis diebus Dominicis & Festis novem Lctionum.

Ad Vesperas, Añna. Inclinauit Dñs. Psal. Diléxit. cum reliq. de Psalterio.

Capitulum. Isaia 58.

Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam; cum videris nudum, óperi eum: & carnem tuam ne despéxeris. *ψ.* Angelis suis mandávit de te. *℞.* Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Añna. Quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis dicit Dóminus.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, nostrórum vincula peccatórum: & quicquid pro eis merémur propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Libro Exodi.

Lectio 7. Cap. 2. & 3.

Post multum verò temporis, mortuus est Rex Ægypti; & ingemiscéntes filii Israël propter ópera vociferáti sunt: ascénditque clamor eórum ad Deum, ab opéribus. Et audivit gémitum eórum; ac recordátus est fœderis: quod pépigit cum Abraham, Isaac & Jacob. Et respéxit Dóminus filios Israël, & cognóvit eos. Móyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui Sacerdotis Madian; cumque mináset gregem ad intériora déserti: venit ad montem Dei Horeb. Apparúitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergò Móyses. Vadam & vidé-

bo visionē hanc magnam: quare non comburatur rubus. Cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum; vocavit eum de medio rubi & ait. Moyses, Moyses. Qui respondit Adsum. At ille; ne appropies, inquit, hūc: Solve calceamentum de pedibus tuis; locus enim, in quo stas: terra Sancta est. Et ait. Ego sum Deus Patris tui; Deus Abraham, Deus Isaac: & Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audēbat aspīcere contra Deum. Cui ait Dominus; Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, & clamorem ejus audivi, propter duritiam eorum, qui præsunt operibus: & sciens dolorem ejus descendi, ut liberem eum de manibus Ægyptiorum, & educam de terra illa, in terram bonam & spatiosam.

ꝛ. Abscondite. ut supra in ij. Noſt. Dominica. 186.

Lectio ij.

CLamor ergo filiorum Israël venit ad me: vidique afflictionem eorum, qua ab Ægyptiis opprimuntur. Sed veni, &

mittam te ad Pharaonem; ut educas populum meum, filios Israël: de Ægypto. Dixitque Moyses ad Deum; Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem, & educam filios Israël de Ægypto? Qui dixit ei. Ego ero tecum; & hoc habebis signum quod miserim te: Cum eduxeris populum meum de Ægypto, immobilabis Deo super montem istum. Ait Moyses ad Deum; Ecce ego vadam ad filios Israël, & dicam eis: Deus Patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi; quod est nomen ejus? Quid dicam eis? Dixit Deus ad Moysen: **E G O S U M, Q U I S U M.** Ait. Sic dices filiis Israël: **Q U I E S T,** misit me ad vos. Dixitque iterum Deus ad Moysen; Hæc dices filiis Israël: Dominus Deus Patrum vestrorum: Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob misit me ad vos: hoc nomen mihi est in æternum, & hoc memoriale meum in generatione & generationem. Vade, & congrega Seniores Israël: & dices ad eos. Dominus Deus

Deus

Deus Patrum vestrorum apparuit mihi; Deus Abraham, Deus Isaac & Deus Jacob, dicens: Visitans visitavi vos, & vidi omnia, quae acciderunt vobis in Aegypto; & dixi ut educam vos de afflictione Aegypti in terram Chananaei, & Hethaei, & Amorrhaei, & Pherezaei, & Hevaei, & Jebusaei: ad terram fluentem lacte & melle.
R. Domine Deus. 187.

Lectio sancti Evangelii:
secundum Matheum.

Lectio iij. Cap. 21.

In illo tempore: Cum intrasset Jesus Jerusalem, commota est universa Civitas, dicens; Quis est hic? Populi autem dicebant; Hic est Jesus Propheta a Nazareth Galilaeae: Et intravit Jesus in templum Dei, & ejiciebat omnes vendentes & ementes in templo; & mensas nummulariorum, & cathedras vendentium columbas: evertit. Et dicit eis; Scriptum est: domus mea domus orationis vocabitur. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

*Exposit. in Evangelium
Ioannis.*

Nolens ipse Dominus Naliquid in domo sua terranae negotiationis, ne ejus quidem quae honesta putaretur exhiberi; dispulit negotiatores injustos: & foras omnes, simul cum iis, quae negotiabantur ejecit. Quid ergo, Fratres mei; quid putamus faceret Dominus, si vidisset dissidentes; si fabulis vacantes; si risu dissolutos; vel alio quolibet scelere reperiret irritos: qui hostias, quae sibi immolarentur; ementes in templo vidit: & eliminare festinavit. Haec propter illos diximus qui Ecclesiam ingressi; non solum intentionem orandi negligunt: verum etiam ea, pro quibus orare debuerant augent. Insuper & arguentes se pro hujusmodi stultitia cum vitis odiisque, vel etiam detractioibus insequuntur addentes, videlicet peccata peccatis: & quasi funem sibi longissimum, incaute eorum augmentatione texentes, nec timentes: ex eo districti Judicis exami-

natióne damnári. Bis in sancto Evangelio légitimus ; quod veniens in templum Dóminus : negotiatóres ejectionis. Sed hoc idem eum in templo sanctæ Ecclesiæ ; & exámine quotidiana visitatiónis ágere : omnis, qui rectè sapit, intelligit. Unde multum treménda sunt hæc, dilectissimi ; & digno expavescénda timóre, seduláque præcavéndum industria ; ne veniens improvísus, perversum quid in nobis, unde méritò flagellári, ac de Ecclesiá ejectionis debeamus invéniamus : Et maximè in illa, quæ specialiter Domus oratiónis vocatur. Observándum ; ne quid ineptum geramus : ne cum Corinthis audiámus ab Apóstolo ; Numquid domos non habétis ad agénda vel loquénda temporália : aut Ecclesiam Dei contémnitis ?

R. Pater peccávi. 187.

Ad Benedictus, Añã, Scriptum est enim ; quia Domus mea, Domus oratiónis est cunctis géntibus. Vos autem fecistis illam spelúncá latrónum. Et erat quotidie docens in téplo.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

Respice, Domine, familiam tuam, & præsta ; ut apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat : quæ se carnis maceratióne castigat. Per Dñm.

Hodie ante primas Litanias dicitur.

R. Dómine Deus, propitius esto pópulo tuo. Et converté tribulatióne nostram in gáudium.

Ps. Adjúva nos Deus salutaris noster, & propter glóriam nóminis tui Dómine, libera nos. Et convertéte.

Ad Magnificat, Añã.

Domus mea, domus oratiónis vocábitur.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

Ascendant ad te, Dómine, preces nostræ : & ab Ecclesiá tua cunctam repelle nequítiam. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Quatuor Temporum.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 4.

Ait Móyses. Obsecro Dómine, non sum éloquentis.

éloquens ab heri & nú-
dius tertius; & ex quo lo-
quutus es ad servum tuum:
impeditioris & tardioris
linguæ sum. Dixit Dómi-
nus ad eum; quis fecit os
hóminis, aut quis fabri-
catus est mutum & sur-
dum, vidéntē, & cæcum?
nonne ego? Perge igitur,
& ego ero in ore tuo, do-
cebóque te, quid loquáris.
At ille; Obsecro, inquit,
Dómine? mitte, quem
míssurus es. Irátus Dó-
minus in Moysen, ait. Aa-
ron, frater tuus Levites,
scio quòd éloquens sit,
Ecce ipse egréditur in oc-
cúsum tuum, vidénsque
te lætábitur corde. Lóque-
re ad eum, & pone verba
mea in ore ejus; & ego
ero in ore tuo, & in ore
illius: & osténdam vobis.
quid ágere debeátis, Ipse
loquétur pro te ad pópulū,
& erit os tuum: tu autem
eris ei in his quæ ad Deū
pértinent. Virgā quoque
sume hanc in manu tua: in
qua facturus es signa.

R. Dicam Deo. *ut in iij.*
Noct. Dom. preced. 188.

Lectio ij. Cap. 5.

Post hæc ingressi sunt
Moyses & Aaron, &

dixerunt Pharaóni. Hæc
dicit Dóminus Deus Is-
raël. Dimitte pópulum
meum: ut sacrificet mihi
in desérto. At ille respón-
dit; Quis est Dóminus,
ut audiam vocem ejus, &
dimittam Israël? Nescio
Dóminum, & Israël non
dimittam. Dixeruntque;
Deus Hebræórum vocá-
vit nos, ut eámus viam
trium diérum, in solitú-
dinem; & sacrificémus
Dómino Deo nostro: ne
fortè nobis áccidat pestis
aut gládus. Ait ad eos
Rex Ægypti. Quare Mói-
ses & Aaron sollicitátis
pópulū ab opéribus suis?
ite ad ónera vestra. Dixit-
que Phárao; Multus est
pópulus terræ: vidétis
quod turba succréverit;
quantò magis si dedéritis
eis réquiem ab opéribus?
Præcepit ergò in die illo
præfécitís óperum, & ex-
actóribus pópuli, Dicens:
Nequáquam ultrà dábitis
páleas pópulo ad confi-
ciēdos latéres, sicut prius;
sed ipsi vadant, & collig-
ant stípulas. Et mensú-
ram latérum, quam prius
faciebant inponétis su-
per eos, nec minuétis quic-

quam. Vacant enim, & idcirco vociferantur, dicentes: Eamus, & sacrificemus Deo nostro.

sc. Scápulis suis. 189.

Lectio sancti Evangelii: secundum Matthæum.

Lectio *ij.* Cap. 16.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Scribæ & Pharisei, dicentes. Magister, volumus à te signum videre. Qui respondens ait illis, generatio mala & adultera signum quærit; & signum non dabitur ei: nisi signum Ionæ Prophætæ. Et reliqua.

Honilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. de Ninivitis & penitent. sub initium.

Quid Ninivitis irrationabilius; quid Barbarius; quid stultius: attamen Barbari isti & stulti qui neminem unquam philosophum audierant; quibus nunquam talia præcepta credita erant; auditis his Prophætæ verbis; Adhuc tres dies & Ninive subvertetur: intra tres dies deposuerunt omnem malam consuetudinem. Scortator castus; defraudator & raptor:

modestus & benignus. Ignavus: industrius factus est. Neque unum aut alterum, aut tertium aut quartum: sed omnia vitia simul correxerunt. Id unde patet? ex verbis Prophætæ. Ipse enim accusator eorum qui dixerat ascendisse ad se clamorem malitiæ eorum: ipse inquam in contrarium de illis testatus est, dicens. Vidit Deus quemlibet abstinisse à viis suis pravis. Non singularim dixit à scortatione; adulterio aut furto: sed à viis suis pravis. At quomodo abstinerunt: eomodò ut Deus vidit non ut homines approbant. Porro an non pudendum barbaros intra triduum vitia sua exuere; nos ne unã quidem consuetudinem malã superare posse: qui per tot dies verbis Scripturæ circunsonamur, docemur: instruimur.

Ad Benedictus, Ant.

Generatio hæc prava & perversa signum quærit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ Prophætæ.

Deinde dicuntur magna Preces.

Oréinus.

Orémus. *Oratio.*

Preces nostras, quaesumus Dómine, clementer exaudi; & contra cuncta nobis adversántia: Dóexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Hodie ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Añã. Sicut fuit Jonas in ventre Ceti tribus diebus & tribus noctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

Mentes nostras, quaesumus Dómine, lumine tuæ claritátis illustra; ut vidére possimus, quæ agénda sunt: & quæ recta sunt ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Exodi.

Lectio j. Cap. 11.

Dixit Dóminus ad Móysen. Adhuc una plaga tangam Pharaónem & Ægyptum: & posthæc dimittet vos: & exíre cõpéllat. Dices ergo omni plebi; ut póstulet vir ab amico suo, & múlier à vicína sua: vasa argétea,

& aurea. Dabit autem Dóminus grátiã pópulo suo, coram Ægyptiis. Fuitque Moyses vir magnus valde in terra Ægypti: coram servis Pharaónis, & omni pópulo. Et ait. Hæc dicit Dóminus; média nocte egrédia in Ægyptum, & moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum: à primogénito Pharaónis, qui sedet in sólio ejus; usque ad primogénitum ancillæ, quæ est ad molam: & ómnia primogénita jumentórum. Eritque clamor, magnus in univérfa terra Ægypti; qualis nec antè fuit: nec póstea futurus est. Apud omnes autem filios Israél, non mútiet canis ab hómine usque ad pecus; ut sciátis quanto miraculo dívidat Dóminus Ægyptios & Israél.

Et. Ecce nunc tempus. ut in j. Noct. Domin. 184.

Lectio ij. Cap. 12.

Egréssi filii Israél fecerunt sicut præcéperat Dóminus Moyfi & Aaron. Factum est autem in noctis médio, percússit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti; à

primogénito Pharaónis, tatem ejus qui misit me. qui in sólio ejus sedébat, usque ad primogénitum captivæ, quæ erat in carcere? & omne primogénitum jumentórum. Surrexitque Phárao nocte; & omnes servi ejus, cúncta- que Ægyptus; & ortus est clamor magnus in Ægypto: neque enim erat domus in qua non jacéret mórtuus. Vocatísque Phárao Moysé & Aaron nocte, ait. Súrgite, & egredimini à pópulo meo, vos & filii Israél: Ite, & immoláte Dómino, sicut dicitis. Oves vestras, & arména afsúmite ut petierátis: & abeúntes benedicite mihi. Urgebántque Ægyptii popúlum de terra exire velóciter. dicé- tes: Omnes moriémur.

R. In ómnibus. 185.

Lectio sancti Evangelii: secundum Joánnem.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore: Dicebat Jesus turbis Judæórum. Non pössum ego à meípso fácere quicquam: sicut áudio júdico. Et júdícium meum justum est; quia non quæro voluntatem meam: sed volun-

tatem ejus qui misit me. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 43. in Matth.

IMpóssibile est ut credant Christo cœléstia prædicánti: qui glóriam hóminum concupíscunt terrénam. Sicut hódie in Evangélio ipse dicit quomodo potéstis crédere; glóriam quæréntes ab invicem: & glóriam quæ à solo Deo est non quærítis. In omni re ex ipsa re náscitur quod extérminet rem. Ut puta in ligno; ex ipso ligno: náscitur vermis qui extérminat lignum. Ex vestiméto náscitur: tinea quæ cómedit vestiméto. Ex oléribus náscitur vermis: qui ólera univérsa corrúmpit. Sic & in spirituálibus; ex ipso propósito eórum spirituáli: accípit occasió- nem inímicus unde eis re- tia texat, quia à se ipso nihil agere potest: nisi occasiónem à nobis accéperit. Ideo unumquémque hóminem aggreditur secundum conditióem & statum. Ideo & Sacerdótes qui póstiti sunt ad ornámentum

naméntum pópuli; & ad
ædificatióem sanctitátis:
ex ipso ministério eórum
accípit colórem diábolus;
& corrúmpit bonum mi-
nistérium eórum ut hoc
ipsum bonum dum pro-
pter hómínes fit: fiat ma-
lum. Tolle ergo hoc ví-
rium de Clero ne velint
hómínibus placére: & si-
ne labóre ómnia vítia re-
fecántur.

℞. In jejúnio. 186.

Ad Benedictus, Añã. Di-
xit quidam ad Jesum; Ec-
ce Mater tua & Fratres tui
foris stant, quæréntes lo-
qui tecum. At ille respón-
dens dicéti sibi ait. Quæ
est Mater mea, & Fratres
mei: & exténdens manum
in Discípulos suos dixit:
Ecce Mater mea, & Fra-
tres mei.

*Deinde dicuntur magna
preces.*

Orémus. Oratio.

DEvotióem pópuli
tui, quæsumus Dó-
mine benignus inténde;
ut qui per abstinentiam
macerántur in corpore:
per fructum boni óperis
reficiántur in mente. Per
Dóminum.

Hodie ante secundas Li-

tanas dicitur Añã. Di-
mitte, Dómine peccáta
Pópuli tui, secúndum
multitúdinem misericór-
diæ tuæ: sicut propítius
fuísti Pátribus nostris,
propítius esto & nobis;
& implébitur glória tua
univérfa terra.

Ad Magnificat, Añã. Si
quis fécerit voluntátem
Patris mei, ipse meus fra-
ter & soror & mater est.

*Deinde dicuntur magna
Preces.*

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus Dómi-
ne, pópulis Christiá-
nis; & quæ profiténtur
agnóscere: & cæléste mu-
nus diligere, quod fre-
quéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Lectio j. Cap. 14.

Nunciátum est Regi
Ægyptiórum, quòd
fugisset pópulus; immu-
tatúmque est cor Pharaó-
nis & servórum ejus super
pópulo: & dixerunt. Quid
volúimus fácere, ut di-
mitterémus Israël, ne ser-
víret nobis: Junxit ergò
curium, & ómnem póp-
ulum suúm assúmpsit secum.
Tulitque sexcéntos currus:

electos; & quidquid currum in Ægypto fuit: & duces totius exercitus. Induravitque Dominus cor Pharaonis Regis Ægypti; & persecutus est filios Israël: at illi egressi erant in manu excelsa. Cumque persequerentur Ægyptii vestigia precedentium; repererunt eos in castris super mare: omnis equitatus & currus Pharaonis; & universus exercitus erant in Pihahiroth: contra Beelsephon. Cumque appropinquasset Pharaon, levantes filii Israël oculos; viderunt Ægyptios post se, & timuerunt valde; clamaveruntque ad Dominum, & dixerunt ad Moysen. Forsitan non erant sepulchra in Ægypto; ideo tulisti nos, ut moreremur in solitudine? Quid hoc facere voluisti, ut educeres nos ex Ægypto?

R. Abscondite. *ut in ij. Noct. Domin. 186.*

Lectio. ij.

Cumque extendisset Moyses manum super mare; abstulit illud Dominus; flante vento vehementi, & veniente tota

nocte, & vertit in siccum; divisaque est aqua. Et ingressi sunt filii Israël per medium siccum maris, erat enim aqua, quasi murus à dextera eorum & lava. Persequentisque Ægyptii ingressi sunt post eos, & omnis equitatus Pharaonis, currus ejus & equites, per medium maris. Jamque advenerat vigilia matutina; & ecce respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis & nubis: interfecit exercitum eorum, & subvertit rotas currum, ferbanturque in profundum. Dixerunt ergo Ægyptii; Fugiamus Israël: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dominus ad Moysen. Extende manum tuam super mare, ut revertantur aqua ad Ægyptios, super currus & equites eorum. Cumque extendisset Moyses manum contra mare, reversum est primo diluculo ad priorem locum, fugientibusque Ægyptiis, occurrerunt aqua, & involvit eos Dominus in mediis fluctibus.

R. Domine Deus. 187.

Lectio.

Lectio sancti Evangelii :
secundum Joannem.

Lectio ij. Cap. 5.

IN illo tempore : Erat dies festus Judæorum, & ascendit Jesus Jerosolymam. Est autem Jerosolymis probatica piscina, quæ cognominatur Hebræicè Bethsaida: quinque porticus habens; in his jacebat multitudo magna languentium; cæcorum; claudorum; aridorum: expectantium aquæ motum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

In Paralyticum.

Vis sanus fieri : O Domini curationem, nihil inanis gloriæ habentem. Non expectat ut eum infirmi obscrent; ipse ad ægros promptè accedit. Cum enim sit justitiæ Sol in omnes explicat: beneficii radium. Signum hoc infirmitatis Judæorum quinque nimirum illæ porticus infirmis plenæ; quinque enim sensibus: Judæi infirmi erant. Visu; olfactu; gustu; auditu; tactu. Totis his ægrotabant. Non habebant mundum oculum: qui miracula cerne-

rent & despicerent. Non gustum gratum: qui manna ederent & pepones requirerent. Non sincerum olfactum: qui unguento Dominico diabolicum fetorem præferrent. Non aurem puram: qui draconis sibilamenta, non prophetarum doctrinam audirent. Non tactum vivacem: qui idolis deitatem adscriberent Deumque verum contemnerent. Adveniens tamen Dominus carnali præsentia sua; ipse tunc sensuum conditor tum opifex creaturarum: simul ac semel tum corporales sanavit morbos: tum peccata quæ voluntate contrahuntur emendavit. Nam qui nobis argumento propositus est paralyticus: utramque in se ferèbat plagam.

R. Pater peccavi.

Ad Benedictus, Añã. Domine non habeo hominem, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. *Oratio.*

Esto, Domine, propitius plebi tuæ; & quam tibi

tibi facis esse devótam :
benígno réfove miserátus
auxílio. Per Dóminum.

*Hodie ad Horas dicuntur
Psalmi Pœnitentiales.*

Ad Magnificat, Añã.
Ecce sanus factus es ; jam
noli peccáre , ne detérius
tibi áliquid contíngat.

*Deinde dicuntur magnæ
Preces.*

Orémus. *Oratio,*

EXaudi nos, miséricors
Deus : & méntibus
nostris grátie tuæ lumen
osténde. Per Dóminum.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

De Libro Exodi.

Lectio 7. Cap. 19.

Descéndit Dóminus
super montem Sinaï,
in ípso montis vértice, &
vocávit Moysen in cacú-
men ejus. Quò cùm af-
cendíffet : dixit ad eum ;
Descénde , & contestáre
pópulum , ne fortè velit
transcéndere términos ad
vidéndam Dóminum , &
péreat ex eis plúrima mul-
titúdo. Sacerdótes quo-
que qui accédunt ad Dó-
minum, sanctificéntur, ne
percúriat eos. Dixitque
Moyses ad Dóminum ;
Non póterit vulgus af-

céndere in montem Sinaï ;
Tu enim testificátus es, &
jussísti dicens ; Pone tér-
minos circa montem , &
sanctífica illum. Cui ait
Dóminus ; Vade, descén-
de. Ascendésque tu , &
Aaron tecum ; Sacerdótes
autem , & pópulus , ne
tránsceant términos , nec
ascéndant ad Dóminum :
ne fortè interficiat illos.
Descenditque Moyses ad
pópulum, & ómnia narrá-
vit eis.

*R. Dicam Deo. ut in
ij. Noct. Dominica. 188.*

Lectio ij. Cap. 32.

Locútu est autem Dó-
minus ad Moysen , di-
cens : Vade , descénde ;
peccávit pópulus tuus,
quem eduxísti de terra Æ-
gypti. Recessérunt cirò
de via , quam ostendísti
eis ; fecerúntque sibi vi-
tulum constátilem : & a-
doravérunt, atque immo-
lántes ei hóstias : dixé-
runt. Isti sunt Dii tui, Is-
raël, qui te eduxérunt de
terra Ægypti. Rursúmque
ait Dóminus ad Moysen ;
Cerno quòd pópulus iste
duræ cervícis sit , dimítte
me ut irascátur furor
meus contra eos : & dé-
lectam

eam eos, faciámque te in-
gentem magnam. Moyses
autem orábat Dóminum
Deum suum, dicens, Cur,
Dómine, iráscitur furor
tuus contra pópulū tuum,
quem eduxisti de terra Æ-
gypti in fortitúdine ma-
gna, & in manu robústa?
Ne quæso dicant Ægyptii,
cállidè edúxit eos, ut in-
terficeret in móntibus, &
deléret è terra: quiescat
ira tua, & esto placábilis
super nequítia pópuli tui.

Scápulis suis. 189
Lectio sancti Evangelii:
secundum Matthæum.

Lectio iij. Cap. 17.

IN illo tēpore: Af-
fúrpfit Jēsus Petrum &
Jacobum, & Joānnem fra-
trem ejus; & duxit illos
in mótem excélsū seór-
sum, & transfigurátus est
ante eos: & resplénduit
fácies ejus sicut Sol. Vesti-
ménta autē ejus: facta sūt
alba sicut nix. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis
Papæ.

Sermone de eodem Evange-
lio sub medium.

Aperit Dóminus co-
ram eléctis téstibus
glóriam suam, & commú-
nem illam cum cæteris

corpóribus formam, tan-
to splendóre clarificat: ut
& fácies ejus Solis fulgóri
símilis, & vestitus can-
dóri níviū esset aquá-
lis. In qua transfiguratió-
ne illud quidem principá-
liter agebátur; ut de cór-
dibus Discipulórum cru-
cis scándalum tollerétur,
nec conturbáret eorum fi-
dem voluntáriæ humili-
tas passiónis: quibus re-
velata esset absconditæ
excelléntia dignitátis. Sed
non minóre providéntia
spes Ecclesiæ sanctæ fun-
dabátur; ut totum Chri-
sti corpus agnósceret,
quali esset commutatióne
donándum, ut ejus sibi ho-
nóris consórtium mem-
bra promitterent: qui in-
cápite perfúlsisset. De quo
idem Dóminus dixerat;
cúm de Advéntus sui ma-
jestáte loquerétur: Tunc
justi fulgébunt sicut Sol
in regno Patris eórum.
Protéstante hoc ipsum
Beáto Paulo Apóstolo &
dicente; Existimo enim
quòd non sunt condigna
passiões hujus tēporis:
ad futúram glóriam, quæ
revelábitur in nobis.
Et Angelis suis. 189.

Ad Benedictus, Añã. Assumpsit Jesus Discipulos suos, & ascendit in montem, & transfiguratus est ante eos.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

Populum tuum, Domine, propitius respice: atque ab eo flagella tuæ iracundiæ clementer averte. Per Dominum.

Hodiè ante tertias Litanias dicitur

Antiph. Exaudi, Deus, deprecationem nostram, & propitius esto populo tuo, & cõverte tribulationem nostram in gaudium, ut viventes benedicamus te, Domine.

Ad Vesperas,

Capitulum. 1. Thess. 4.

Rogamus vos, & obsecramus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepitis à nobis; quomodo vos oporteat ambulare & placere Deo: sic & ambulætis, & abundetis magis.

¶ Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Añã.

Descendentibus illis de monte præcepit Jesus, dicens; Nemiini dixeritis visionem. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

Deus, qui conspicias omni nos virtute destitui: interiùs exteriùsque custodi; ut ab omnibus adversitatibus muniamur in corpore: & à pravis cogitationibus mundenmur in mente. Per Dominum nostrum.

Nulla fit Processio.

Ad Completor. Hymnus.

Audi benigne. 183.

DOMINIC. SECUNDA.

Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium. Non sit vobis vanum surgere ante lucem, quia promisit Dominus coronam vigiliantibus. *Psalmus.* Venite exultemus. 2.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. ¶. Dicit Domino. & alij ¶. ibidem Tempore Quadragesima.

In Primo Nocturno.

Incipit Liber Leviticus.

Lectio j. Cap. 1.

Vocavit autem Moyses, & locutus est Dominus de tabernaculo testimonij, dicens; Loquere

quere filiis Israël, & di-
ces ad eos. Homo, qui ob-
tulerit ex vobis hóstiám
Dómino de pecóribus,
id est, de bobus & óvibus
ófferens víctimas; si ho-
locáustum fuérit ejus
oblátio, ac de arménto:
másculum immaculátum
ófferet ad óstium taber-
náculi testimónij, ad pla-
cándum sibi Dóminum.
Ponétque manum super
caput hóstix, & acceptá-
bilis erit, atque in expia-
tiónem ejus proficiens.
Immolabítque vítulum
coram Dómino, & óffe-
rent filij Aaron Sacerdó-
res sánguinem ejus; fun-
déntes per altáris circú-
tum: quod est anté óstiũ
tabernáculi. Detracláque
pelle hóstix; artus, in
frusta concident, & sub-
jicient in altári ignem;
strue lignórum ante com-
pósita; & membra, quæ
sunt cæsa, désuper ordi-
nantes, caput videlicet,
& cunéta, quæ adhærent
jécóri, intestínis & pédi-
bus lotis aquâ; adolebít-
que ea Sacerdos super al-
táre in holocaustum: &
suavem odórem Dómino.
Et. Tolle arma tua, phá-

retam & arcum, & affect
de venatióne tua ut có-
medam, * Et benedicat
tibi ánima mea. *ψ.* Cum-
que venáru áliquid appre-
henderis, fac mihi inde
pulgmentum ut cómedam.
Et benedicat.

Lectio ij. V. 10.

QUòd si de pecóribus
oblátio est, de óvi-
bus, sive de capris holo-
cáustum, másculum abs-
que mácula ófferet; im-
molabítque ad latus altá-
ris, quod réspicit ad Aquí-
lónem: coram Dómino,
Sánguinem verò illius
fundent super Altáre filij
Aaron per circúitum; dí-
vidéntque, membra, ca-
put, & ómnia, quæ ad-
hærent jécóri: & ponent
super ligna, quibus sub-
jiciéndus est ignis intestí-
na verò & pedes lavábunt
aquâ. Et oblata ómnia
adolebít Sacerdos super
altáre, in holocaustum &
odórem suavíssimum Dó-
mino. Si autem de ávibus
holocáusti oblátio fuérit
Dómino: de turtúribus,
aut pullis colúmbæ óffe-
ret eam Sacerdos ad altá-
re; & retórto ad collum
cápite, ac rúpto vúlneris
loca:

loco: decurrere faciet & sanguinem super crepidinam altaris.

R. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni, quem benedixit Dominus; crescere te faciat Deus meus.
* Et donet tibi de rore cœli benedictionem.

ψ. Tribuat tibi secundum cor tuum, & omne consilium tuum confirmet. Et donet.

Lectio iij. Cap. 6. ψ. 111.

OMnis oblatio, quæ offertur Domino, absque fermento fiet, nec quicquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. Primicias tantum eorum offeretis ac munera: super altare verò non imponentur in odorem suavitatis. Quicquid obtuleris sacrificij, sale condies; nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus: torrebis igni; & confringes in morem farris, & sic offeres primicias tuas Domino, fundens supra

oleum, & thus imponens, quia oblatio Domini est: de qua adolebit Sacerdos in memoriam muneris, partem farris fracti, & olei, ac totum thus.

R. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguedine terræ abundantiam; seruiant tibi tribus & populi.
* Esto Dominus fratrum tuorum. ψ. Et incuruentur ante te filij matris tuæ.
* Esto Dominus, Glória Patri. Esto Dominus.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Eucherij Lugdunensis Episc.

Serm. in initio Quadrages.

Lectio iij.

BEatum Moysen per Quadragenarium continuatæ abstinentiæ sacrificium cœlestis colloquij legimus acquisisse commercium; sic enim habemus. Loquebatur inquit, Dominus ad Moysen facie ad faciem: Sicut solet homo loqui ad amicum. Hoc ideò legimus ut intelligamus; Homi nibus purificatione jejuniij: viciniam Dei præsentiamque conferri. Sed & Ninivitæ per abstinentiam

riam iræ desuper immi-
nentis suspendérunt rui-
nam; & parvuli ac pecora
pariter abstinéntes: egré-
sam à Dómino plagam,
atque senténtiam jam ca-
dentem, ut sic dixerim
retorsérunt: Tam mani-
féstum judicátes affecti-
onis remédiúm: ut sibi &
animálium créderent pro-
desse jejúniúm. Sic ergo,
Chastíssimi; Dei præoccu-
pémus ac removémus sul-
cceptá humilitáte judiciú:
quando ipsi in nobis vo-
luntária damnámus con-
tritióne peccátum.

R. Cum exíret Jacob de
terra sua, vidit glór'iam
Dei, & ait: * Quam ter-
ribilis est locus iste, non
est hic aliud, nisi Domus
Dei & Porta cœli. ψ. Verè
Dóminus est in loco isto,
& ego nesciébam. Quam
terribilis.

Lectio v.

Atingámus strictim,
quid boni hábeat ca-
stigátio corporális; Ag-
noscámus ecóntra: quod
incómmodi nátriát oble-
scáménta carnália. Divína
senténtia est, quæ dicit.
Anima, quæ est in deli-
ciis, vivens mórtua est.

Tunc planè vera mors est,
quando homo, ánima
præmoriéte: deterióre si-
bi parte hóminis fit su-
pérstes. Et álio loco; cum
de corpore deliciis reso-
lúto ánima damnánda
tránsierit, audi, quid de
ea Dóminus dicat; Quan-
tum, inquit, in deliciis
fuit: tantúm date illi
torméntum & luctum. Sed
& secúndum fidem Evan-
gélíci & cœléstis oráculi;
Dives ille post delicias
æternis tráditur flammis:
Lázarus post esúriem bea-
titúdinis grémio ange-
lórum infératur obsequiis.
Et propter hoc ad utrúm-
que loquitur Sermo Diví-
nus; Fili, recepisti bona
in vita tua: Lázarus simi-
liter mala. Uni transacta
vitæ jocúnditas loco crí-
minis imputátur: álij,
post malórum tolerán-
tiam: repræsentátio fit
bonórum.

R. Si Dóminus Deus meus
fúerit mecum in via ista,
qua ego ámbulo; & custo-
dierit me, & dederit mihi
panem ad edéndum, &
vestiméntum, quo opé-
riar, & revocáverit me
cum salute, * Erit mihi

Dóminus

Dóminus in refúgium, & lapis iste in signum.

Ÿ. Surgens ergó manè, tulit lapidem quem sup-
posúerat cápiti suo, & eréxit in titulum, dicens. Erit mihi.

Lectio vj.

Sperest inter hæc, ut pœnitentiæ sancta professio bene cœpta melius cõsummetur. Referata Ecclésiæ lumina assiduis terantur officiis; ponatur ori cordique custodia. Pars noctis & diæi in gémitu & orationibus: hoc sancto Quadragesimæ tẽpore occupetur. Risus; jocus; scurrilitas relinquatur: refugiatur epulatiões & ebrietas. Quod si vos ira non facitis; sola vos nóminis falsitate: decipitis. Quòd autem interdum etiã in præsentem in aliquos cœlestis desévit offensa, in causa est: Quòd manifestantur etiã hîc divina iudicia ut secundum Salomõnem, castigato pestifero, fidelis efficiatur astutior; manus suas lavet in sanguine peccatoris; Manus suas lavet, id est, ópera sua visa malõrum pœnã: purificet.

Refugiendæ sunt ergó epulatiões & ebrietates, maledicta mendacia.

R. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste, quem eréxi in titulum, vocabitur Domus Dei; & de universis, quæ dederis mihi, * Décimas & hóstias pacificas. * Offeram tibi. Ÿ. Et appellavit nomen urbis Bethel-vovit etiã votum, dicens; Décimas. Glória Patri. Offeram tibi.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij: secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Egressus Iesus secéssit in partes Tyri & Sidonis. Et ecce Múlier Chanaanæ; à finibus illis egressa: clamavit, dicens ei; Misere mei, Dómine, Fili David: filia mea malè à dæmonio vexatur; & non respondit ei verbum. Et reliqua.

Homilia Sancti Basilij, Seleuciæ Episcopi.

Sermone in Chananaeam sub medium.

Vide Evangelistam sibi narratione placente; ac Domini transitus causam

Sam detegentem. Et egressus inde Jesus, venit in partes Tyri & Sidonis. Inde; unde: ubi miracula patrando calumniam patiebatur, sanando aegros, injurias referébat; beneficiis profusus: fidem nullam impetrabat. Et ecce mulier à finibus illis, egressa: clamabat, dicens. Fili David: miserere mei. Mulier Chananæa; sed quæ animi ingenuitate genus repulit: naturam fide vicit. Nemo jam, inquit, Chananæos accuset; mulier majorem dissolvit crimina: hospes piis fit, dum clamat; Fili David: miserere mei.

R. Oravit Jacob & dixit, Domine, qui dixisti mihi: Revertere in terram natiuitatis tuæ: * Erue me de manu fratris mei, quia valde eum timeo. V. Deus in cuius conspectu ambulaverunt Patres mei; Domine, qui pascis me à juventute mea. Erue.

Lectio viij. multò post.

O Mulieris in Sacrorum Evangeliorum acta relata fides! Non licet mittere panem filiorum catellis; Ad quæ

Christi verba: ingeniosè illa repósuit. Etiam, Domine; contuméliam: teneo pignus curationis. Etiam catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum. Spondet mihi salutem: canis appellatio. Muneris modus: ipse fit qui injuriæ. Canem vocasti; quæ sim familiæ pars: Domini mensa potiar. Inter filios, micarum partem habet canis; non rapio panem; micas quæro: non in mensam insilio. Ad micas anhelò; nihil moror delicias: etiam tua ex manu mica decadat. O Fides; o Prudentia; o Chananæa modestia! Quid igitur Salvator aperit, quid silentium parturit?

R. Dixit Angelus ad Jacob; Dimitte me, Auróra est Respondite ei: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi: * Et benedixit ei in eodem loco. V. Nequâquam, inquit, Jacob, appellabitur nomen tuum, sed Israël. Et benedixit.

Lectio ix.

O Mulier, magna est fides tua: Ideoque gratiam distuli, ut fidem tuam

tuam ostēderem. Non
velut inclemētia durus
obticēbam; sed ut futūri
præsciūs: evēntus silēn-
tium tenēbam. Tota fides
tua dum proderētur, ex-
pectābam; intelligere vo-
lēbam eos, qui adēssent:
Quantum in Chananæa
margaritūm latēret. To-
tam tibi curatiōnis men-
sam explīco; non ut cani-
micas: sed ut filiæ panem
lārgior. Tu Judæos fide
vicisti: ego mūnere tua
postulāta. Fiat tibi sicut
vis; Tu filiæ medēre; in
te circūnfers: curatiōnis
remēdium. Judæorum,
id est, Dæmonum victrix
præmium fidei refert: na-
turæ curatiōnem. Fidem
colāmus, Ecclēsiæ corō-
nam; Diligāmus fidem
Adoptiōnis fundamētū:
Fidem nimirum, cujus
fulgōres dæmones non
ferunt: Fidem Christi
Discipulōrum caput.

℞. Vidi Dōminum facie
ad faciem, * Et salva fa-
cta est anima mea. ψ. In
báculo meo transivi Jor-
dānem istum; & nunc
cum duābus turmis regrē-
dior. Et salva facta est
anima mea.

A D L A U D E S:

Antiphona.

Domine labia mea apé-
ries, & os meum au-
nunciābit laudem tuam.

Psalmus. Misere. 70.
Añã. Dēxtera Dōmini fe-
cit virtutem; Dēxtera
Dōmini exaltāvit me.

Psalmus. Confitemi-
ni. 26.

Añã. Factus est adjutor
meus, Deus meus.

Psalmus. Deus, Deus
meus. 21.

Añã. Trium puerōrum
cantēmus hymnum, quem
cantābant in camīno ignis,
benedicētes Dōmino.

Psalmus. Benedicite. 22.

Añã. Stāuit ea in ætér-
num, & in sæculum sæ-
culi: præcēptum pōsuit
& non præteribit.

Psalmus. Laudate Dō-
minum. 23.

Capitulum. 1. Theſſ. 4.

Rogāmus vos, & ob-
secrāmus in Dōmino
Jesu, ut quemāmodum
accepistis a nobis; quō-
modo vos oporteat am-
bulāre & placere Deo: Sic
ambulētis, & abundētis
magis.

ψ. Dōmine refūgium
factus es nobis.

℞. A

R. A generatióne & progénie.

Ant. O múlier magna, est fides tua ! Fiat tibi sicut petisti. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui cónspicis, Domní nos virtútedestítui ? intérius exteriúfque custódi ; ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in córpore ? & à pravis cogitatióibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Rogámus vos. *ut supra.*

R. Partícipem me fac, Deus, ómnium timéntium te. Et custodiéntium mandáta tua.

ψ. Aspice in me, & misereére mei secúndum iudícium diligéntium nomen tuum. Et custodiéntium.

Glória Patri. Partícipem.

ψ. Dicit Dómino, suscep-tor meus es tu. R. Deus meus, sperábo in eum.

Orémus. *Oratio.*

Præsta pópulo tuo, quæsumus Dómine, consolatiónis auxiliúm ; & diutúrnis calamitatibus laborántem ? propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

A D S E X T A M.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Hæc est enim volúntas Dei Sanctificatio vestra ; ut abstinéatis vos à fornicatióibus : ut sciat unusquisque vestrúm vas suum possidére, in sanctificatióne & honóre.

R. Ab omni via mala prohibui pedes meos.* Ut custódiam mandáta tua, Dómine.

ψ. A iudiciis tuis non declinávi, quia tu legem posuísti mihi. Ut custódiam. Glória Patri. Ab omni. ψ. Ipse liberávit me, láqueo venántium.

R. Et à verbo áspero.

Orémus. *Oratio.*

Quæsumus, omnipotens Deus ; ut qui nostris fatigámur offénsis, & mérito nostræ iniquitátis affligimur ? pietátis tuæ grátiam cónsequi mereámur. Per Dóminum.

A D N O N A M.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Non enim vocávit vos Deus in immunditiam ; sed in sanctificatió-nem : in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Sépties in die laudem dixi

Dixi tibi, Dómine, Deus meus, * Ne perdas me.

Ÿ. Errávi sicut ovis, quæ perierat; requirere servum tuum, Dómine, quia mandata tua non sum oblítus. Ne perdas. Glória Patri. Sépties in die.

Ÿ. Scápolis suis obumbrábit tibi. R. Et sub pennis ejus sperábis.

Orémus. *Oratio.*

Purifica, quæsumus Dómine, tuórum corda fidélium: ut à terrena cupiditate mundáti; & præsetis vitæ periculis eruántur: & perpétuis donis firméntur. Per Dóminum.

Ad Vesperas, Antiphona & Psalmus. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica.* 150.

Capitulum. Rogámus vos. Ÿ. Angelis suis. *ut supra ad Vesperas.* 208.

Ad Magnificat, Añã. Dixit Dóminus Mulieri Chananae; Non est bonum súmere panem filiórum, & mittere cánibus ad manducándum. * Uti-que, Dómine; nam & cælli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominórum suórum. * Ait illi Jesus; O mulier: magna est

fides tua, fiat tibi sicut petísti.

Duplicatur, & in Choro dicitur alternatim, -per partes Asteriscis distinctas. *Ad primam Processionem.* R. j. *Fer. seq.* Dum iret Jacob.

Orémus. *Oratio.*

Conserva, quæsumus Dómine, familiam tuam; & benedictiónum tuárum propítius uberráte purifica: ut eruditiónibus tuis semper multiplicétur & donis. Per Dñm. *Ad secundã Processionem.* R. ij. Ecce odor filii mei. *ut infra.*

Orémus. *Oratio.*

Respice, quæsumus Dómine, ad débitam tibi, pópuli tui servitútem; ut inter humanæ fragilitatis incérta, nullis adversitatibus opprimátur: qui de tua protectióne confidit. Per Dóminum.

Ad Completor. Hymnus.

Audi benignè. 183.

F E R I A SECUNDA.

De Libro Levitici.

Leitio j. Cap. 8.

Locutusque est Dóminus ad Moysen dicens, Tolle Aaron cum filiis suis; vestes eórum; & unctiónis

unctiōnis oleum ; vitulum pro peccato , duos arietes , canistrum cum azymis , & congregabis omnem cœtum ad ostium tabernaculi . Fecit Moyses ut Dominus imperaverat ; congregataque omni turba ante fores tabernaculi : ait . Ille est sermo , quem iussit Dominus fieri ; statimque obtulit Aaron & filios eius . Cū inque lavisset eos , vestivit Pontificem subūcula lineæ , accingens eum bálteo , & induens eum túnica hyacinthina , & desuper humerale imposuit ; quod astringens cingulo aptavit rationali : in quo erat Doctrina & Veritas . Cidari quoque textit caput , & super eam , contra frontem , posuit laminam auream consecratam in sanctificatione : sicut præceperat ei Dominus . Tulit & unctiōnis oleum , quo linivit tabernaculum cum omni supellectili sua . Cumque sanctificans aspersione altare septem vicibus , unxit illud & omnia vasa eius , labrumque cum basi sua sanctificavit oleo . Quod fundens super caput Aaron , unxit eum & conse-

Pars Verna.

cravit ; filios quoque ejus oblatos vestivit tunicis lineis , & cinxit bálteis , imposuitque mitras : ut iusserat Dominus .

¶ Dum iret Jacob de Bersabee , & pergeret Haran , locutus est ei Deus , dicens : * Terram in qua dormis tibi dabo , & semini tuo . ¶ Et benedicentur in te , & in semine tuo cunctæ tribus terræ , & ero custos tuus , quocūque perrexeris . Terram in qua .

Lectio ij.

Asumensque unguentum , & sanguinem qui erat in altari , aspersione super Aaron & vestimenta ejus , & super filios illius , ac vestes eorum . Cū inque sanctificasset eos in vestitu suo , præcepit eis , dicens ; Cōquite carnes ante fores tabernaculi , & ibi comedite eas ; panes quoque consecrationis edite : qui positi sunt in canistro . Sicut præcepit mihi Dominus , dicens ; Aaron & filii ejus comedent eos : quicquid autem reliquum fuerit de carne & panibus , ignis absument . De ostio quoque tabernaculi non exhibitis septem diebus , usque ad

K

diem, quo complebitur tempus consecrationis vestrae, septem enim diebus finitur consecratio, sicut & in praesentiarum factum est, ut ritus Sacrificii compleatur. Die ac nocte manebitis in tabernaculo, observantes custodias Domini: ne moriamini. Sic enim mihi praecipitum est. Feceruntque Aaron & filii eius cuncta quae locutus est Dominus per manum Moysi.

R. Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus; crescere te faciat Deus meus, * Et donet tibi de rore caeli benedictionem. * Tribuat tibi secundum cor tuum, & omne consilium tuum confirmet. Et donet.

Lectio sancti Evangelii :
secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo tempore : Dixit Iesus turbis Iudaeorum ; Ego vado, & quaeratis me, & in peccato vestro moriemini. Quo ego vado : vos non potestis venire. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Ex Tractatu 38. in Joann.

Isti remanserunt esse de mundo, quibus dictum est : Motiemini in peccatis vestris. Nemo ergo dicat, Fratres, de hoc mundo non sum : quisquis es homo, de hoc mundo es. Sed venit ad te qui fecit mundum, & liberavit te de hoc mundo; si delectat te mundus : semper vis esse immundus. Si autem jam non te delectat hic mundus : jam tu es mundus. Verumtamen si per aliquam infirmitatem adhuc te delectat mundus; habitet in te qui mundat : & eris mundus. Si autem fueris mundus, non manebis in mundo, nec audies, quod audierunt Iudaei : Morieminus in peccatis vestris. Omnes enim cum peccato nati sumus; omnes vivendo ad id, quod nati eramus, addidimus : magisque de mundo facti sumus, quam tunc, quando de parentibus nostris nati sumus. Et ubi essemus, si ille non veniret : qui non habeat omnino peccatum, ut solveret omne peccatum ; in quem Iudaei quia non credebant, merito audierunt : moriemini in peccatis vestris.

Quia

Quia nō habere peccatum nullo modò pctuistis, qui cum peccato nati estis. Sed tamen, si in me, inquit, credideritis; cū peccato quidem nati estis? sed in peccato vestro morituri non estis. Tota ergò infelicitas Judæorum ipsa erat, non peccatum habere; sed in peccatis mori? hoc est, quod debet fugere Christiānus.

R. Det tibi Deus de rore cœli & de pinguédine terræ abundāntiam; sérviant tibi tribus & pópuli. *Esto Dóminus fratrum tuórum.

V. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. *Esto Dóminus. Glória Patri. Esto Dóminus.

Ad Benedictus, Añã. Ego principium, qui & loquor vobis.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus; ut Familia tua, quæ se affligendo, carne ab alimentis abstinet? sectando iustitiam à culpa jejūnet. Per Dóminum nostrum.

Hodiè ad Horas dicuntur Psalmi Penitentiales.

Ad Magnificat, Añã. Qui me misit mecum est, & non reliquit me solum; Quia quæ plácita sunt ei fácio semper.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

ADesto supplicatióni-
bus nōstris, Omnipotens Deus; & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges? consuetæ misericórdiæ tribue benignus effectum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Libro Levítico.

Lectio j. Cap. 9. & 10.

Ingressi Moyses & Aaron in tabernaculum testimonii, & deinceps egressi benedixerunt pópulo. Apparuitque glória Dómini omni multitudini; & ecce egressus ignis à Dómino, devoravit holocaustum, & adipem qui erant super altare. Quod cū vidissent turba, laudaverunt Dóminum, ruentes in fácies suas. Arreptisque Nadab & Abi filii Aaron thuribulis, posuerunt ignem & incensum desuper, offerentes coram Dómino ignem alienum, quod eis præceptum non erat. Egressusque ignis à

Dómino, devorávit eos, & mórtui sunt coram Dómino. Dixitque Moyses ad Aaron: Hoc est quod locútus est Dóminus; sanctificabor in iis qui appropinquant mihi, & in conspéctu omnis pópuli glori ficábor. Quod audiens tácuít Aaron.

R. Cum exíret Jacob. *ut in ij Noët. Dom. preced. 211.*

Lectio ij. Cap. 16.

Locútusque est Dóminus ad Moysen, post mortem duórum filiórum Aaron, quando offeréntes ignem aliénum interfécti sunt, & præcépit ei, dicens. Lequere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium, quod est intra velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur. (quia in nube apparebo super oráculum) nisi hæc antè fécerit. Vítilum pro peccáto éfferet, & ariétem in holocaústum. Túnica línea vestiétur, femínalibus líneis verénda celábit; accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti, hæc enim vestiménta sunt sancta: quibus cunctis, cùm locútus fúerit,

Suscipiétque ab univérfa multitudine filiórum Israél duos hircos pro peccáto, & unum ariétem in holocaústum. Cúmque ob:úlerit vítilum, & oráverit pro se, & pro domo suá, duos hircos stare fáciét coram Dómino, in éstio tabernáculi testimónii; mitténsque super utrúmque sortem, unam Dómino, & álteram capro emissário: cujus exíret fors Dómino, offeret illum pro peccáto; cujus autem in caprum emissário: státuét eum vivum coram Dómino, ut fundat preces super eo, & emíttat eum in solitúdinem.

R. Si Dóminus, Deus meus. 211.

Lectio sancti Evangélii: secundum Matthæum.

Lectio ij. Cap. 23.

In illo témpore: Jesús locútus est ad turbas, & ad Discípulos suos dicens: Super Cáthedram Moyfi sedérunt Scribæ & Pharisæi; Omnia ergò quæcúmque dixerint vobis: serváte & fácite. Secundum verò ópera eórum nolite fácere, dicunt enim & non faciunt; álligant ónera gra-
via

via & insupportabilia & imponunt in humeros hominum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 43. in Mattheum.

Quid dicit de Sacerdotibus audiāmus. Super cathedram Moyſi ſederunt Scribæ & Pharifæi. Id eſt multi Sacerdotes: & pauci Sacerdotes. Multi nōmine: pauci opere. Videte ergo quōmodo ſedeatis ſuper eam; quia cathēdra non facit Sacerdotem: ſed Sacerdos cathēdrā. Non locus ſanctificat hōinem: ſed homo locum. Non omnis Sacerdos ſanctus eſt: ſed omnis ſanctus, Sacerdos. Qui bene ſederit ſuper cathedram honorem accipiet ab illa. Qui malè ſederit: injuriam facit cathēdræ. Ideoque malus Sacerdos de ſacerdotio ſuo crimen acquirit: non dignitatem. In iudicio enim ſedens; ſi quidem benè vixeris & benè docueris: omnium iudex es. Si autem benè docueris & malè vixeris: tui ſolius condemnator es. Nam benè vivendo & benè docendo pōpulum inſtruis quōmo-

do debeat vivere. Benè autem docendo & malè vivendo: Deum inſtruis quōmodo te debeat condemnare. Tu autem.

R. Erit mihi Dñs. 212.

Ad Benedictus, Añā.
Unus eſt enim Magiſter veſter, qui in cœlis eſt, Chriſtus Dōminus.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. *Oratio.*

Perſice, quæſumus Dōmine, benignus in nobis obſervatiæ ſanctæ ſubſidium; ut quæ te auctore faciēda cognovimus: te operante impleāmus. *Per. Hodie ante primas Litanias dicitur*

Antiph. Deprecāmur te, Dōmine, in omni miſericordia tua, ut auferatur furor tuus, & ira tua à civitate iſta, & de domo ſancta tua, quōniam peccāvimus.

Ad Magnificat, Antiph.
Qui major eſt veſtrum erit miniſter veſter; Quia omnis qui ſe exāltat humiliabitur, dixit Dōminus.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. *Oratio.*

Propitiare, Dōmine ſupplicationibus noſtris; &

animárum nostrárum medére languóribus; ut remissione percépta: in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Incipit Liber Númeri.

Lectio j.

Cap. 1.

Locutusque est Dóminus ad Moysen in deserto Sínai in tabernáculo fœderis, prima die mensis secúndi, anno átero egressiónis eórum ex Ægypto, dicens. Tóllite summam univérse congregatiónis filiórum Israél, per cognatiónes, & domos suas, & nómina singulórum, quicquid sexus est masculíni à vigésimo anno & suprà, ómnium virórum fórtium ex Israél, & numerábitis eas per turmas suas, tu & Aaron. Erúntque vobiscú príncipes tribuum ac domórum in cognatióibus suis, quórum ista sunt nómina. De Ruben, Elisur, filius Sédeur. De Símeon, Salámiél filius Surisaddaï. De Juda, Nahásson filius Aminádab. De Issachar, Nathánaél filius Suar. De Zábulon, Eliab filius Helom, Filiórum autem Joseph. De Ephraim, Elísania

filius Ammiud. De Manáse, Gamáliel filius Phadasur. De Bénjamin, Abidam filius Gedeónis. De Dan, Ahiézer filius Amisáddaï. De Aser, Phégiel filius Ochrán. De Gad, Eliázaph filius Duél. De Néphthali, Ahira filius Enan.

R. Orávit Jacob. *ut in ij. Noct. Domin. 213.*

Lectio ij.

HI sunt, quos numeráverunt Moyses & Aaron, & duódecim Príncipes Israél, singulos per domos cognatiónum suárū. Fuerúntque omnis número filiórum Israél per domos, & famílias suas à vigésimo anno & suprà, qui póterant ad bella procédere, sexcénta tria míllia virórum quingénti quinquagínta. Levítæ autem in tribu familiárum suárum nō sunt numeráti cum eis. Locutusque est Dóminus ad Moysen, dicens. Tribum Levi noli numeráre, neque pones summam eórum cū filiis Israél, sed constitue eos super tabernáculum testimónii, & cuncta vasa ejus, & quicquid ad ceremónias pertinet. Ipsi portábunt tabernáculum, & ómnia

omnia utensilia ejus, & erunt in ministerio, ac per gyrum tabernaculi metabuntur. Cum proficiscendum fuerit; deponent Levitæ tabernaculum; cum castrametandum fuerit erigent. Quisquis externorum accesserit; occidetur.

R. Dixit Angelus. 213.

Lectio sancti Evangelii: secundum Matthæum.

Lectio ij.

Cap. 20.

IN illo tempore: Ascendens Jesus Jerosolymam assumpsit duodecim Discipulos suos secretò & ait illis. Ecce ascendimus Jerosolymam, & Filius Hominis tradetur Principibus Sacerdotum & Scribis: & condemnabunt morte, & tradent eum gentibus ad illudendum; & flagellandum; & crucifigendum: & tertia die resurget. Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii
Episcopi.

Sermone de filiis Zebedæi.

Ait Dominus; Magnū est quod petis: sed agōnis meritum non discutis. Antè vis filiis tuis mercèdem: quam incipiāt subire laborem. Potestis bi-

bere calicem, quem ego bibiturus sum: Mater petit: & fidem Dominus poscit de filiis. Non enim erat idonea mater pro liberis fidem dicere: quorum voluntatem in suam non habuit potestatem. Sed Dominus ut justus & sapiens; ab eis fidem poscebat: quibus agonem martyrii proponebat. Ipse enim calix passionis Martyrii cruenta potione bibitur: ut sanguineum mortis excludatur venenum, quo per Adā perierat totum genus humanum. Ipsi enim interrogati responderunt. Possumus. Per te Domine, valeamus, per quem hoc petimus, quod cupimus. Possibilitas nostra in tua sit voluntate. Benè petitis; benè promittitis: promissionem vestram veritas subsequatur. Sed petitio vestra humanorum excedit gratiam meritorum; calicem quidem meum bibetis: meum, non vestrum. Vestra potio: sed mea dignatio. Quod quia munere meo vobis bibentibus conceditur: benè sperate.

R. Vidi Dominum facie ad faciem. 214.

Ad Benedictus, Añna.
Ecce ascendimus Jerosólymam, & Filius Hóminis tradétur ad crucifigédum.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

Populum tuum, quæsumus Dómine, propítius respice; & quos ab escis carnálibus præcipis abstinere: à nóxiis quoque vitiis cessare concéde. Per Dóminum.

Hodiè ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Añna.
Tradétur enim géntibus ad deludéndum, & flagellándum & crucifigéndum.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

Deus innocéntiæ restitutor & amátor: dirige ad te tuórum corda servórum; ut Spíritus tui, fervóre concépto, & in fide inveniántur stábiles: & in ópere effícaces. Per Dñm.

FERIA QUINTA.

De Libro Numeri.

Lectio j. Cap. II.

Ortum est murmur populi quasi doléntium pro labóre, contra Dóminum. Quod cum audisset

Dóminus irátus est. Et accénsus in eos ignis Dómini devorávit extrémam castrórum partem. Cúmque clamáset pópulo ad Moysem, orávit Moyse ad Dóminum, & absorptus est ignis. Vocávitque nomen loci illius, Incénsio; eò quòd incénsus fuisset contra eos ignis Dómini. Vulgus quippe promíscuum, quod ascénderat cum eis, flagrávit desidério, sedens & flens, junctis sibi páriter filiis Israél, & ait. Quis dabit nobis ad vescéndum carnes? Recordámur piscium, quos comedebámus in Ægypto gratis; in mentem nobis véniunt cucumeres, & pepónes, porriq; & cepe, & állia, Anima nostra árida est, nihil áliud respiciunt óculi nostri nisi Man. Erat autem Man, quasi semen coriándri colóris bdéllij. Circuibátque pópulus, & colligens illud, frangébat molá, sive terébat in mortáριο, coquens in olla, & faciens ex ea tórtulas sapóris, quasi panis oleáti. Cúmque descénderet nocte super castra ros, descendébat páriter & Man.

R. Tol

R. Tolle arma. *ut in*
j. Noct. Domin. 209.

Le. tio ij.

Remanserant autem in castris duo viri, quorum unus vocabatur Eldad & alter Medad, super quos requievit Spiritus; nam & ipsi descripti fuerant, & non exierant ad tabernaculum. Cumque prophetarent in castris, cucurrit puer, & nunciavit Moyfi dicens; Eldad & Medad prophetant in castris. Statim Josue filius Nun, minister Moyfi; & electus a pluribus ait. Domine mi, Moyfes, prohibe eos. At ille; Quid, inquit, aemularis pro me? quis tribuat ut omnis populus propheter, & det eis Dominus Spiritum suum? Reversusque est Moyfes & majores natu Israél in castra. Ventus autem egradiens a Domino, arreptas trans mare coturnices detulit, & dimisit in castra itinere quantum uno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum, volabantque in aere duobus cubitis altitudine super terram. Surgens ergo populus toto die illo, & nocte, & die altero, con-

gregavit coturnicum, qui parum, decem coros; & siccaverunt eas per gyrum castrorum. Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec defecerat hujusmodi cibis; & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plagam magnam nimis. Vocatusque est ille locus, sepulchra concupiscentiae; ibi enim sepelierunt populum, qui desideraverat.

R. Ecce odor. 210.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Le. tio ij.

Cap. 16.

In illo tempore; ait Jesus Phariseis; Homo quidam erat dives, qui induebatur purpura, & bysso; & epulabatur quotidie splendide. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

Epist. ad Fulconem.

Funes ceciderunt tibi in praclaris; & tu opibus inhias terrenis. Si vis habere simul haec & illa; Brevis tibi respondetur ut diviti epuloni; Memento fili; quia recepisti bona in vita tua. Recepisti dixit; non rapuisti. Nec etiam de hoc tibi frustra blandiaris;

quod tuis contentus: aliena non rapias. Verumtamen quae sunt illa tua; beneficia Ecclesiae: recte. Quia surgis ad vigiliis; vadis ad Missas; horis chororum nocturnis diurnisque frequentas; bene facis: Si Ecclesiae praebendam gratis non accipis. Dignum est ut qui altario deservit: de altario vivat. Conceditur ergo tibi ut si bene deservis; de altario vivas: non autem ut de altari luxurieris, ut de altari superbias. Denique, quidquid praeter necessarium victum; ac simplicem vestitum de altari retines: tuum non est. Rapina est: Sacriligium est.

R. Det tibi Deus. 210.

Ad Benedictus, Antiphona. Pater Abraham miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam. *Deinde dicuntur magnae preces.*

Orémus. Oratio.

Presta nobis, quaesumus Domine, auxilium gratiae tuae; ut jejuniis & orationibus convenienter intenti: liberemur ab hosti-

bus mentis ac corporis. Per Dominum nostrum.

Hodie ante Secundas Liternas, dicitur.

Antiphona. Inclina, Domine, aurem tuam, & audi; respice de caelo & vide afflictionem populi tui. Exaudi Domine, propitiare Domine: Intende, ne tardaveris; quia nomen Sanctum tuum invocatur super nos.

Ad Magnificat, Antiph.

Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala.

Deinde dicuntur magnae preces.

Orémus. Oratio.

Adesto, Domine, famulis tuis: & perpetuam benignitatem largire poscentibus; ut his qui te auctore & gubernatore gloriantur & congregata restaures: & restaurata conserves. Per Dominum nostrum.

FERIA SEXTA.

Incipit Liber Deuteronomij.

Lectio j. Cap. i.

Haec sunt verba, quae locutus est Moyses ad omnem Israel trans Jordanem in solitudine caespitris

péstri, contra mare rubrum, inter Pharan & Thophel & Laban & Háferoth, ubi auri est plúrium; undecim diébus de Horeb, per viam montis Seir usque ad Cadesbárne. Quadragesimo anno, undecimo mense, prima die mensis, locútus est Moyses ad filios Israél ómnia quæ præceperat illi Dóminus, ut diceret eis. Postquam percússit Schon regem Amorrhæórum, qui habitabat in Hésebon, & Og, regem Basan, qui mansit in Astaroth, & in Edraí, & trans Jordánem in terra Moab. Cæpítque Moyses explanáre Legem, & dicere; Dóminus Deus noster locútus est ad nos in Horeb, dicens; Súfficit vobis, quòd in hoc monte mansístis; revertímini & veníte ad montem Amorrhæórum, & ad cætera quæ ei próxima sunt campéstriá atque montána, & humilióra loca contra Merídiem, & juxta littus maris, terram Chananaóru, & Líbani usque ad flumen magnum Euphrátem. En, inquit, trádidi vobis, ingredimini & possidete

eam, super qua jurávit Dóminus pátribus vestris, Abraham, Isaac & Jacob, ut daret illam eis, & sémini eórum post eos.

R. Cùm exíret Jacob. *ut in ij. Noct. Dom.* 211.

Lectio ij. Cap. 4.

ET nunc Israél audi præcepta & judícia, quæ ego dóceo te, ut faciens ea vivas, & ingrédiens possideas terram, quam Dóminus Deus patrum vestrórum datúrus est vobis. Non addétis ad verbum, quòd vobis loquor, nec auferétis ex eo; custodíte mandáta Dómini Dei vestri, quæ ego præcipio vobis. Oculi vestri viderunt ómnia, quæ fecit Dóminus contra Beélphegor quómodo contríverit omnes cultóres ejus de médio vestri. Vos autem qui adharétis Dómino Deo vestro, vivitis univérsi usque in præsentem diem. Scitis quòd docúerim vos præcepta atque justítias, sicut mandávit mihi Dóminus Deus meus. Sic faciétis in terra, quam possessúri estis, & observábitis, & implébitis ópere. Hac est enim vestra sapiéntia &

intellēctus coram pópulis, ut audiētes univérſa præcēpta hæc, dicant. En pópulus. ſápiens & intelli-gens, gens magna. Nec est ália nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquántes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt cunctis obſecratióibus noſtris.

R. Si Dóminus. 211.

Lectio Sancti Evangélii: ſecúndum Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo tēpore? Dixit Jeſus Principibus Sacerdótum, & Senióribus pópuli Parábolam hanc. Homo erat Pater - Familias; qui plantávit vineam: & ſepem circúmdedit ei, & fodit in ea torcular & ædificavit turrim; & locavit eam agricolis: & peregrè profectus eſt. Et reliqua.

Homilia S. Ambroſij Episc.

De parabola vinea.

Vinea typus, noſter eſt. Agricola quippe Pater. Vitis Chriſtus; at verò nos pálmities, qui niſi fructum ferámus in Chriſto: Cultóris ætérni falce succédimur. Rectè igitur Vinea Chriſti pópulus nominá-tur; Vel quòd crucis in fonte prætéxat judiciū:

Vel quòd fructus ejus pòſtrémi anni legátur ætate. Vel quòd ómnibus ut ordinibus vineárum, ita pauperibus atque divítibus; humílibus atque poténtibus; ſervis ac dómimis: in Eccléſia Dei aqua dimenſio, nulla diſcretio ſit. Ut vitis maritátur arbóribus; ita corpus ánimæ: ánimæ quoque còrpori conjungátur. Ut vinea dum ligátur erigitur: & recíſa non minuitur, ſed augétur; ita Sancta plebs dum ligátur exúitur: dum humiliátur attóllitur; dum recíditur: coronátur. Quin étiam ut tenéret ſúrculus véteri abſciſſus ex árbore; in alté-rius foetu radícis inſératur: ita pópulus hic ſanctus, ſúr-culi véteris cicatrícibus enodátis: in novo illo crucis ligno; tanquam grémio piæ paréntis, foetus inoléſcit. Spiritúsque Sanctus in hoc carcéreum corpus in-fúſus, velut in altas demíſſus terrárum Scrobes: aquæ ſalutáris irriguo dí-luit quicquid eſt foetidum; membrórumque noſtrórum hábitus: in cœléstem érigit diſciplinam.

R. Erit mihi Dñs. 212.

Ad Benedictus, Antiphona. Malos malè perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus; ut Sacramento nos purificante jejunio: sinceris mentibus ad Sancta ventura facias pervenire. Per Dominum.

Hodie ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona. Quærentes eum tenere timuerunt turbam, quia sicut Prophetam eum habebant.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus, Domine, populo tuo salutem mentis & corporis; ut bonis operibus inhaerendo: tuæ semper virtutis mereatur protectione defendi. Per Dominum.

S A B B A T O.

De libro Deuteronomij.

Lectio 7. Cap. 9.

Audi, Israël, tu transgrediéris hodie Jor-

dánem, ut possideas nationes máximas & fortiores te, civitates ingentes, & ad cœlum usque muratas, populum magnum atque sublimem, filios Enacim, quos ipse vidisti, & audisti, quibus nullus potest ex adverso resistere. Scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus ipse transibit ante te; ignis devorans atque consumens, qui conterat eos & deleat, atque disperdat ante faciem tuam velociter, sicut locutus est tibi. Ne dicas in corde tuo, cum deleverit eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo. Propter justitiam meam introduxit me Dominus ut terram hanc possiderem, cum propter impietates suas istæ delætæ sint nationes. Neque enim propter justitias tuas, & aequitatem cordis tui ingrediéris, ut possideas terras earum; Sed quia illæ egerunt impiè, introeunte te delætæ sunt. Et ut compleret verbum suum Dominus, quod subjuramento pollicitus est patribus tuis, Abraham, Isaac & Jacob. Scito ergo quod non propter justitias

tuas.

tuas Dóminus Deus tuus dederit tibi terram hanc óptimam in possessiónem, cum duríssimæ cervicis sit pópulus.

R. Orávit Jacob. *ut in ij. Nocturno Dominica. 213.*

Lectio ij. Cap. 28.

SI autem audieris vocem Dómini Dei tui, ut facias atque custodias ómnia mandáta ejus, quæ ego præcipio tibi hódie, faciet te Dóminus Deus tuus excellentiorem cunctis gentibus, quæ versántur in terra. Veniéntque super te univérsæ benedictiónes istæ, & apprehéndent te, si tamen præcépta ejus audieris. Benedíctus tu in civitate; & benedíctus in agro; Benedíctus fructus ventris tui; & fructus terræ tuæ; fructúsque jumentórum tuórum; greges armentórum tuórum, & caulæ óvium tuórum. Benedícta hórrea tua; & benedíctæ reliquiae tuæ; Benedíctus eris tu ingrédiens & egrédiens. Dabit Dóminus inimicos tuos, qui consúrgunt advérsus te corruéntes in conspéctu tuo, per unam viam venient contra te, & per

septem fúgient à facië tua. Emittet Dóminus benedictiónē super cellária tua, & super ómnia ópera mánuum tuárum benedicetque tibi in terra, quam accéperis. Suscitábit te Dóminus sibi in pópulum sanctum, sicut jurávit tibi, si custodiéris mandáta Dómini Dei tui, & ambuláveris in viis ejus. Videbúntque omnes terrárum pópuli, quòd nomen Dómini invocátum sit super te, & timébunt te.

R. Dixit Angelus. 213.

Lectio sancti Evangelij? secundum Lucam.

Lectio ij. Cap. 15.

IN illo témpore? ait Jesus ad Pharisæos & scribas; Homo quidam hábuit duos filios, & dixit adolescentior ex illis Patri? Pater da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit; & divisit illis substantiam. Et non post multos dies congregatis omnibus? adolescentior filius profectus est in regionem longinquam. Et reliqua.

Homilia sancti Petri
Chrysólogi.

Sermon.

Sermon. 3. de duobus filiis prodiguo & frugi.

His auditis, adhuc moramur? adhuc non redimus ad Patrem. Citò proferte stolam primam, & induite illum. Sustulit filij crimina? qui non sustulit nuditatem. Hinc est quòd à servis ante vestiri voluit filium? quàm vidèri. Ut soli Patri nota esset nuditas; quia Pater solus? vidèri filij non poterat nuditatem. Citò proferte stolam primam? Pater hic qui in secundis esse non passus est peccatorem; plus de venia? quàm de justitia gaudium vult habere. Citò proferte stolam primam. Non dixit; Unde venis? Ubi fuisti? Ubi sunt quæ tulisti? Quare tantam gloriam tantâ turpitudine commutasti? Sed citò proferte stolam primam? & induite eum. Videtis, quia delicta non vidit, vis amoris; tardam misericordiam, pater nescit; delicta qui discutit? prodit. Et date annulum in manu ejus. Paterna pietas contenta non est innocentiam reparare stolam? nisi pristinum resti-

tuat, & honorem. Et calceamenta date in pedibus ejus. Quàm pauper rediit? qui ditatus abscesserat, & de tota substantia, calceamenta in pedibus non reportat. Date calceamenta ejus; ne vel in pede remaneret deformitas nuditatis? vel certè ut calceatus anterioris vitæ rediret ad cursum.

Rx. Vidi Dominum. 214.

In Choro dicitur ad Laudes Canticum. Ego dixi. loco Cant. Audite cœli quæ loquor. quod legendum est in Prima Lectione. Extra Chorum verò dicitur ad Laudes Cantic. Audite cœli quæ loquor. More solidò.

Ad Benedictus, Antiphona. Vadam ad Patrem meum, & dicam ei; Pater, fac me sicut unum ex mercenariis tuis.

Deinde dicuntur magnæ breves.

Otemus. Oratio.

DA, quæsumus Domine, nostris effectum jejuniis salutarem; ut castigatio carnis assumpta? ad nostrarum vegetationem transeat animarum. Per Dominum nostrum.

Hodie

Hodie ante tertias Litanias dicitur, Antiphona.
 Multa sunt, Dómine, peccáta nostra, tibi peccávimus, Patiéntia Israél: líbera nos, Dómine, in témpore angústia: nostræ.

A D V E S P E R A S.

Capitulum. Ephes. 5.

Estóte imitatóres Dei, sicut filij charíssimi; & ambuláte in dilectióne. sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis: oblatiónem & hóstiam Deo, in odórem suavitátis.

✠. Angelis suis mandávit de te.

R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit autem Pater ad servos suos; Citò proférte stolam primam, & date ánnulum in manu ejus, & calceaménta in pédibus ejus. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defénsiónē nostram, Déxteram tuæ Majestátis exténde. Per Dóminum nostrum.

Nulla fit Processio.

Ad Completor. Hymnus.
 Audi benígne. 183.

DOMINICA TERTIA
Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium. Non sit vobis vanum surgere ante lucem, quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus. Veníte exultémus. 2.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. 5. Dicit Dómino. 6. alij 7. ibidem
Tempore Quadragesime.

In primo Nocturno.

Incipit liber Jósue

In Choro pro prima Lectióne legitur Prologus incipiens, Tandem finíto. pro secunda verò initium Jósue, Duabus, qua sequuntur in unam junctis.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est post mortem Moysei, Servi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jósue, filium Nun, ministrum Moysei, & diceret ei. Moyse, servus meus mórtuus est: Surge; & transi Jordánem istum: tu, & omnis pópulus tecum, in terram, quam ego dabo filiis Israél. Om-

nem

nem locum, quem calcaverit vestigium pedis vestri: vobis tradam, sicut locutus sum Moysi. A deserto & Libano usque ad fluvium magnum Euphratem; omnis terra Hethæorum usque ad mare magnum, contra Solis occasum: erit terminus vester. Nullus poterit vobis resistere cunctis diebus vitæ tuæ. Sicut fui cum Moysè, ita ero tecum; non dimittam nec derelinquam te. Confortare & esto robustus; Tu enim sorte divides populo huic terram: pro qua juravi patribus suis, ut traderem eam illis.

R. Videntes Joseph à longè loquebantur mutuò fratres, dicentes, Ecce somniator venit. * Venite occidamus eum, & videamus, si profint illi somnia sua: X. Cumque vidissent Joseph fratres sui, quod à Patre cunctis fratribus plus amarètur; oderant eum: nec poterant ei quicquam pacificè loqui; undè & dicebant; Venite.

Lectio ij. Cap. 2.

Misit igitur Jósue, filius Nun de Setim

duos viros exploratores in abscondito, & dixit eis; Ite, & considerate terram: urbemque Jéricho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nómine Rahab: & quieverunt apud eam. Nuntiatumque est Regi Jéricho, & dictum; Ecce viri ingressi sunt húc per noctem de filiis Israël, ut explorarent terram. Misitque rex Jéricho ad Rahab, dicens; Educ viros, qui venerunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratores quippe sunt & omnem terram considerare venerunt. Tollensque mulier viros, abscondit, & ait. Fátëor; venerunt ad me: sed nesciebam unde essent: cumque porta clauderetur in tenebris, & illi pariter exierunt, nescio quò abiierunt; persequimini citò: & comprehendétis eos. Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuítque eos stipulâ lini, quæ ibi erat. Hi autem qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam; quæ ducit ad vadum Jordánis: illisque egressis statim porta clausa est.

R. Dixit

R. Dixit Judas fratribus suis, Ecce Ismaélita transeunt, venite venundetur. * Et manus nostræ non polluantur; caro enim & frater noster est.

℟. Quid nobis prodest, si occiderimus fratrem nostrum, & celaverimus sanguinem ipsius, melius est, ut vendatur Ismaélitis. Et manus nostræ.

Lectio iij.

Demisit ergo eos per funem de fenestra, domus enim ejus hærebat muro. Dixitque ad eos, ad montana conscendite; ne fortè occurrant vobis revertentes; ibique latitate tribus diebus donec redeant; & sic ibitis per viam vestram. Qui dixerunt ad eam; Innoxii erimus à juramento hoc, quo adjurasti nos si ingrediéntibus nobis terram, signum fuerit funiculus iste coccineus; & ligaveris eum in fenestra; per quam demisisti nos. Et patrem tuum ac matrem, fratresque & omnem cognationem tuam; congregaveris in domum tuam. Qui ostium domus tuæ egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput

ejus, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit. Quod si nos prodere volueris; & sermonem istum proferre in medium; erimus mundi ab hoc juramento, quo adjurasti nos. Et illa respondit; Sicut locuti estis; ita fiat. Dimittensque eos ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestra. Illi vero ambulantes pervenerunt ad montana; & manserunt ibi tres dies, donec reverterentur, qui fuerant persecuti; quærentes enim per omnem viam; non repererunt eos.

R. Videns Jacob vestimenta Joseph, scidit vestimenta sua cum fletu, & dixit; * Fera pessima devoravit filium meum Joseph.

℟. Vide, si tunica filii tui sit an non? & cum vidisset Pater, ait; Fera pessima. Gloria Patri. Fera pessima.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Basilii magni.

Homilia I. de jejunio.

Lectio iv.

MOysen per jejunium novimus in monte athen

ascendisse; neque enim aliter ausus esset verticem fumantem adire, atque in caliginem ingredi: nisi jejuniis munitus. Per jejunium mandata digito Dei in tabulis conscripta suscepit. Item supra montem jejunium Legis laetae conciliator fuit; inferius vero gula ad idolatriam populum deduxit: ac contaminavit. Sedit, inquit, populus manducare ac bibere, & surrexerunt ludere. Quadraginta dierum laborem ac perseverantiam Dei servo continuo jejunante ac orante; una tantum populi ebrietas cassam irritamque reddidit. Quas enim tabulas, Dei digito conscriptas jejunium accepit: has ebrietas contrivit. Propheta sanctissimo indignum existimante; vinolentum populum: à Deo Legem accipere.

R. Meménto mei cum benè tibi fuerit, * ut suggeras Pharaóni, & educat me de isto carcere, quia furtim sublatus sum: & hic innocens in lacum missus sum. *V.* Tres adhuc dies sunt, post quos recordabitur Phárao magisterii tui, &

restituet te in gradum pristinum: tantum meinénto mei. Ut suggeras.

Lectio v.

UNo temporis momento ob gulam populus ille, per maxima prodigia Dei cultum edoctus; in Aegyptiacam Idolatriam: turpissimè devolutus est. Ex quo si utrumque conferas; videre licet, jejunium ad Deum ducere: delicias vero salutem perdere. Quid Esau inquinavit, servumque fratris reddidit? nonne esca, propter quam primogenita vendidit? Samuelem vero nonne per jejunium oratio largita est matri? Quid fortissimum: Samsonem inexpugnabilem reddidit? Nonne jejunium; cum quo in matris ventre conceptus est. Jejunium concepit; jejunium nutrit; jejunium virum effecit; Quod sanctus Angelus matri praecipit, monens. Quaecunque ex vite procederent, ne attingeret; non vinum, non siceram: biberet. Jejunium: Prophetas genuit; potentes confirmat: atque roborat. *R.* Dixit Ruben fratribus suis, nunquid non dixi vobis.

vobis, Nolite peccare in puerum, & non audistis me; * En sanguis ejus exquiritur. *℟.* Merito hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ ejus, dum deprecaretur nos, & non audivimus. En sanguis.

Lectio vi.

Jejuniū Legislatōres sapiētes facit; animæ optima custōdia; Cōporis socius securus; fōrtibus viris munimentum & arma; athlētis & certantibus exercitatio. Hoc præterea tentationes propulsat; ad pietatem armat; cum sobrietate habitat, temperantiæ opifex est. In bellis fortitudinem affert; in pace quietem docet; Nazareum sanctificat: Sacerdotem perficit. Neque enim fas est sine ieiunio Sacrificium attingere; non solum in mystica nunc, & vera Dei adoratione: sed nec in illa, in qua Sacrificium secundum Legem in figura offerebatur. Jejuniū Eliam magnæ visionis spectatorem fecit; Quadraginta namque dierum jejunio cum animam purgasset: in spelunca meruit quantum

fas est homini Deum videre. Moyses iterum Legem accipiens, iterum jejuniū secutus est. Ninivitarum, nisi cum illis & bruta jejunassent: ruinæ minas nequam evassent. In deserto autem, quorumnam membra ceciderunt, nonne illorum qui carnes appetiverunt.

℟. Merito hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ ejus, dum deprecaretur nos, & non audivimus. * Idcirco venit super nos tribulatio.

℟. Dixit Ruben fratribus suis; Nunquid non dixi vobis, nolite peccare in puerum, & non audistis me. Idcirco. Gloria Patri. Idcirco.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. ii.

In illo tempore! Erat Jesus ejiciens dæmonium, & illud erat mutum; & cum eiecisset dæmonium: locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. Et reliqua.

Homilia sancti Eucherij Lugdunensis Episc.

Homil.

Homil. in id. Evangelium,

BEátus Matthæus Evangelista, hóminem istū non solū mutum, sed etiam cœcum fuísse narrat; Cœcus est enim omnis homo: qui eam lucem non sequitur quæ ait; qui sequitur me non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ. Mutus verò qui peccátum suum confitéri; & in Dei laudibus lábia sua: aperíte nescit.

Damónium autem ille habet: qui in áliquo magno peccáto perseverat. Ideóque Apóstolus nos admonet, dicens; Non regnet peccátum in vestro mortáli corpore. Quám diu enim peccátū in hómine regnat: tam diu victus & captus à diabolo possidétur. Hic igitur cœcus & mutus, si Dómino offerátur; si ad pœniténtiam convetrátur; mox Jesus curábit eum: ita ut ejectione Dæmónio loquátur & vídeat. Loquátur autem: non vana & inutilia, ut priùs; sed sancta & religiósá: quália loqui cónvenit Christiánum.

Ex. Tollite hinc vobiscum múnera & ite ad Dóminum terræ. * Deus autem

meus fáciat vobis eum placábilem, & remittat & hunc fratrem vestrum vobiscum, & eum quem tenet in vñculis.

✠. Tóllite de frúctibus terræ in vasis vestris, & deférte viro múnera. Deus autem.

Lectio viij.

Veniens autem in domum suam, invenit eam vacantem. Vacantem quidem: quia non invenit ibi charitatem; non fidem rectam; nec humilitatem; nec patientiam; nec justitiam; nec misericordiam: nec cetera, quibus Sanctorum animæ muniuntur. Qualem igitur eam invenit; Scopis mundatam: & malis ornamentis ornata. Malæ scopæ; quæ virtutes perdunt: & vitia relinquunt. Malæ scopæ; quæ pavimenta dissipant: & pulverem non eiciunt. Luxúria verò; fornicatio; voluptas; superbia; avaritia; discórdia; omnisque immunditia: ornamenta diaboli sunt. His autem ornamentis: invenit eam ornata. Tunc igitur vadit, & assúmit septem álios Spíritus secum, nequiores se,

se, & ingressi habitant ibi. Non sufficit ei, ut solus talem domum possideat: socios quærit; spatiosus est locus: multis indiget habitatoribus. Sed qui sunt isti septem Spiritus? Quare etiam septem? Quare nequiores? Quia enim septem sunt Gratiæ Spiritus Sancti; quibus omnis anima ad fidem Christi convertitur: & conversa defenditur, Ideoque iniquus iste Septem Spiritus, illis contrarios secum assumpsit; quibus adversus eas: domum suam tueatur.

R. Iste est frater vester minimus, de quo dixeratis mihi? Deus misereatur tui, fili mi. * Festinavitque in domum, & ploravit, quia erumpébant lachrymæ, & non poterat se continere.

X. Attollens autem Joseph oculos vidit Benjamin stantem, & commota sunt omnia viscera ejus super fratre suo. Festinavitque.

Lectio ix.

Infelix illa anima; in qua isti Spiritus regnant: & cui isti dominantur. Isti enim quodammodo nequiores illo sunt, qui eos conduxit. Quoniam isti

in hac vita animas corrumpunt, ille verò post hanc vitam animas cruciat. Ille tentat: isti occidunt. Ille januas aperit: isti intromissi, cuncta perdunt & dissipant. Ille hominem tentare & vexare potest: animam verò nisi per istos occidere non potest. Sic igitur isti sunt nequiores illo: quia plus nocent isti, quàm ille. Ille enim concitando & tentando est nequior; isti agendo & corrupendo sunt nequiores. Illi Apostolus hominem tradidit in interitum carnis; de istis verò dicit: non regnet peccatum in vestra mortali carne. Non est igitur mirum; si sunt novissima hominis illius pejora prioribus: cum prius uno, & postea septem aliis prematur dæmonibus.

R. Dixit Joseph undecim fratribus suis; Ego sum Joseph, quem vendidistis in Ægyptum; Adhuc vivit Pater noster senior, de quo dixeratis mihi? * Ite, adducite eum ad me, ut possit vivere. X. Biennium est enim, quod cepit esse fames in terra, & adhuc
restant

restant alij quinque. Ite, addúcite. Glória Patri. Ite addúcite.

AD LAUDES.

Antiph. Fac benignè in bona voluntate tua, ut ædificentur, Dómine, muri Jerúsalem. *Psalm.* Misere-re. 70. *Añã.* Dóminus mihi adjutor est, non timébo, quid faciat mihi homo? *Psalmus.* Confitémini. 26. *Añã.* Deus misereatur nostri, & benedicat nobis. *Psalm.* Deus, Deus meus. *cum reliquis.* 21. *Añã.* Vim virtutis suæ oblitus est ignis, ut púeri tui liberarentur illæsi. *Añã.* Sol & Luna laudate Deum, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Capitulum. Ephes. 5.

Estote imitatores Dei, sicut filii charíssimi; & ambuláte in dilectione, sicut & Christus diléxit nos, & tradidit semetípsum pro nobis: oblationem & hostiam Deo in odórein suavitatis.

✠. Dómine refúgium factus es nobis.

℞. A generatione & progénie.

Ad Benedictus, Añã. Si in digito Dei ejicio dæmón-

nia, profecto in vos pervénit regnum Dei. *Duplic.*

Orémus. *Oratio.*

Quæsumus, Omnípotens Deus; vota humílium respice: atque ad defensionem nostram dexteram tuæ majestátis extendé. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Estote imitatores. *ut sup.*

℞. Bonum mihi, Domine, quòd humiliásti me. * Bonum mihi lex oris tui super millia auri & argénti.

✠. Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me, da mihi intelléctum, ut discam mandata tua Bonum mihi Lex. Glória Patri. Bonum mihi, Dómine. ✠. Dicit Dómino, susceptor meus es tu. ℞. Deus meus, sperábo in eum.

Orémus. *Oratio.*

Præsta pópulo tuo, Dómine, quæsumus, consolationis auxiliium; & diuturnis calamitatibus laborántem: propitius respiráre concéde. Per Dñm.

Ad Sextam, Capit. Eph. 5.

Hoc enim scitote intelligentes, quòd omnis fornicátor; aut immundus, aut avárus, quod est idolórum servítus: non habet

habet hæreditatem in regno Christi & Dei.

✠. Servus tuus ego sum.

* Da mihi intelléctum Dómine. ✠. Ut discam mandata tua. Da mihi. Glória Patri. * Servus. ✠. Ipse liberávit me de láqueo venántiū. R. Et à verbo áspero.

Orémus. Oratio.

Quæsumus, Omnípotens Deus; ut qui nostris fatigámur offénsis, & mérito nostræ iniquitátis affligimur: pietátis tuæ grátiam conséqui mereámur. Per Dóminum.

Ad Nonam. Capit. Eph. 5.

Eténobræ, nunc autem lux in Dómino; ut filii lucis ambuláte, fructus enim lucis est in omni bonitáte: & iustítia & veritáte.

R. Declára super nos Deo, * Tuam misericórdiam.

✠. Declarátio sermónum tuórum illúminat, & intelléctū dat párvulis. Tuam. Glória Patri. Declára.

✠. Scápulis suis obumbrábit tibi. R. Et sub pennis ejus sperábis.

Orémus. Oratio.

Prífica, quæsumus Dómine, tuórum corda fidélium: ut à terréna cupi-

ditáte mundáti; & præséntis vitæ perículis eruántur: & perpétuis donis firméntur. Per Dóminum.

Responsoria Horarum supra dicta dicuntur etiam in Dominica quarta Quadragesima, & in Feriis, usque ad Dominicam Passionis, exclusive.

Ad Vesperas Antiphona & Psalmus Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 150.

Capitulum. Ephes. 5. Estote imitatores. ut supra ad Laudes.

✠. Angelis suis mandávit de te. R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Añã. Extóllens vocem quædã múlier de turba, dixit: Beátus Venter, qui te portávit, & úbera, quæ suxísti. At Jesus, dixit illi; Quinimò beáti, qui audiunt verbum Dei, & custódiunt illud.

Duplicatur.

Oratio. Quæsumus, omnipotens. ut supra ad Laud.

Ad primam Processionem.

R. j. Fer. seq. Nuntiavé Jacob. ut infra.

Orémus. Oratio.

Auxiliáre, quæsumus, Dómine, pópulo tuo,

ut

ut sanctæ Devotiõnis proficiens incrementis; & tuo semper múnere gubernetur: & ad Redemptiõnis æternæ perveniat, te miserante, consórtium. Per Dóminum.

Ad secundã Processionem.

R. ij. Salus nostra. ut infr.

Oratio. Orémus.

PRæsta, quæsumus, Omnipotens Deus; ut inter innúmeros vitæ præsentis errores: tuo semper moderamine dirigámur. Per Dóminum.

Ad Completor. Hymnus.

Audi benigne. 183.

FERIA SECUNDA.

De Libro Jósue.

Lectio j.

Cap. 3.

IGitur Jósue de nocte cõsurgens movit castra: egredientesque de Setim, venerunt ad Jordánem ipse & omnes filii Israëli, & morati sunt ibi tres dies. Quibus evolutis transierunt præcones per castrorum médium, & clamare cœperunt: quando vidéritis Arcam fœderis Dómini Dei vestri, & Sacerdotes stirpis Leviticæ portâtes eam, vos quoque cõsurgite, & sequimini præcedentes; sitque inter vos & arcam spâ-

tium cubitorum duum millium: ut procul videre possitis, & nosse per quam viam ingrediâmini; quia prius non ambulastis per eam, & cavete ne appropinquatis ad arcam. Dixitque Jósue ad populum; sanctificâmini; cras enim faciet Dóminus inter vos mirabilia: Et ait ad Sacerdotes; Tollite arcam fœderis: & præcedite populum. Qui iussa complentes: tulérunt, & ambulaverunt ante eos.

R. Nunciaverunt Jacob, dicentes, Joseph, filius tuus vivit, & ipse dominatur in omni terra Ægypti: Quo audito, revixit Spiritus ejus, & dixit; * Sufficit mihi, vadam & videbo eum antequam moriar, ✠. Cúmque audisset Jacob, quod filius ejus viveret, quasi de gravi somno evigilans, ait; Sufficit.

Lectio ij.

Egressus est populus de Tabernaculis suis, ut transiret Jordánem, & Sacerdotes, qui portabant Arcam fœderis, pergebant ante eum. Ingressisque eis Jordánem, & pedibus eorum in parte aquæ tinctis

(Jordánis autem ripas ál-
vei sui témpore mellis im-
pléverat) steterunt aquæ
descendentes in loco uno,
& ad instar montis intum-
escentes apparébant, pro-
cul, ab urbe quæ vocátur
Adon, usque ad locum Sar-
than: quæ autem inferió-
res erant, in mare solitú-
dinis (quod nunc vocátur
Mórtuum) descendérunt,
usque quò omnino defice-
rent. Pópulus autem ince-
debat cōtra Jéricho, & Sa-
cerdótes, qui portábant
Arcam fœderis Dómini,
stabant super siccam hu-
mum in médio Jordánis
accincti, omnisque pópu-
lus per aréntem álveum
transibat.

R. Salus nostra in manu
tua est, Dómine. Respiciat
super nos misericórdia tua,
* Et Secúri sèrviamus tibi,
X. Adjuva nos, Deus, salu-
táris noster, & propter gló-
riam nóminis tui, Dómine,
libera nos. Et secúri.

Léctio sancti Evangélii:
secúndum Lucam.

Léctio ij. Cap. 4.

IN illo témpore: Dixit
Jesus Pharisæis; Utiqué
dicétis mihi hanc similitú-
dinem. Médice, cura te

ipsum. Quanta audívimus
facta in Caphárnaum, fac
& híc in pátria tua. Ait au-
tē; Amen dico vobis: quia
nemo Prophéta accéptus
est in pátria sua. Et reliqua.
Homília sancti Bernardi
Abbatis.

*Sermone ad Pastores in Sy-
nodo sub médium.*

Medice cura te ipsum.
MO Sacerdos si mun-
dum prædicas contemnén-
dum: contémne tu prius,
& ad ipsum contemnén-
dum, effícacius álios invi-
tábis. Da voci tuæ: vocem
virtútis. Cónsonet vita
verbis; & statim erit in
ore tuo vivus & éfficax
sermo Dei: & penetrábilis
omni gládio áncipiti.
Non sic profecto est: sed
sicut pópulus, sic & Sacér-
dos. Sicut láicus: sic &
Cléricus. Utérque cupit;
utérque diligit mundum:
& ea quæ in mundo sunt.
Láicus tamen cum labóre;
sed Clérici sine labóre: vo-
lunt possidére totū mun-
dum. Communicáre vo-
lunt cupiditati & superflui-
tati hóminum: sed non la-
bóri. Peccáre volunt; sed
non flagellári cum homí-
nibus: Unde timéndum
est;

est, quod flagellentur cum dæmonibus. Quomodo saculâres non expenderent substantiam suam vivendo luxuriôsè; etiam in præsentia Sacerdotum? quomodo non intenderent vanitatibus & lenociniis hujus sæculi; quomodo non essent insolentes & elati? cum tantum fastum tantam insolentiam videant Clericorum.

R. Videns Jacob vestimenta Joseph, scidit vestimenta sua cum fletu, & dixit; *Fera pessima devoravit filium meum Joseph.

X. Vide, si tunica filii tui sit, an non, & cum vidisset Pater, ait: Fera pessima. Glória Patri. Fera pessima.

Ad Benedictus, Añna. Qui non colligit mecum, dispergit; & qui non est mecum contra me est.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. *Oratio.*

Cordibus nostris, quæsumus Dómine, gratiã tuam benignus infunde; ut sicut ab escis carnalibus abstinemus; ita sensus quoque nostros à nòxiis retrahamus excessibus. Per.

Hodiè ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Añna. Amen dico vobis, quia nemo Propheta acceptus est in patria sua.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. *Oratio.*

Subveniat nobis, Dómine, misericórdia tua; ut ab imminéntibus peccatorum nostrorum periculis; te, mereámur, protegente salvári. Per Dóminum.

F E R I A T E R T I A.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 6. X. 2.

Dixit Dóminus ad Jósue. Ecce dedi in manu tuã Jéricho, & regem ejus, omnésque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatores semel per diem, sic faciétis sex diebus. Séptimo autem die Sacerdotes tollant septem búccinas, quarum usus est in Jubiléo, & præcedant Arcam foederis; septiésque circuibitis civitatem, & Sacerdotes clangent búccinis. Cumque insonúerit vox tubæ longior atque concísior, & in auribus vestris increpuerit, clamabit omnis pópulus vocifera-

*Homil. 5. in verba
Isais.*

Sacerdoti thronus in cœlis collocatus est: & de cœlestibus negotiis, pronuntiandi habet auctoritatem. Quis hæc dicit? ipse cœlorum Rex hodie in Evangelio. Quæcunque ligaveritis super terram: erunt ligata & in cœlis. Et quæcunque solveritis super terram: erunt soluta & in cœlis. Quid cum hoc honore conferri possit; à terra iudicandi principalem auctoritatem: sumit cœlum. Nam iudex sedet in terra; Dóminus sequitur servum; & quicquid hic in inferioribus iudicaverit: hoc ille in supernis comprobatur. Itaque medius stat Sacerdos: inter Deum & naturam humanam. Illinc venientia beneficia ad nos deferens: & nostras petitiones illuc perferens. Dóminum iratum: reconcilians utrique naturæ. Nos qui offendimus: eripiens ex illius manibus. Eoque Deus ipsum regale caput: Sacerdotis manibus subicit. Nos erudiens, quod hic princeps est illo major. Siquidem id quod minus

est: benedictionem accipit ab eo quod præstantius est.

R. Mérito hæc. 236.

Ad Benedictus, Antiphona. Jesus autem transiens, per médium illorum ibat.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. Oratio,

EXaudi nos, Omnipotens & misericors Deus: & continentiae salutaris propitius nobis dona concede. Per Dóminum.

Hodie ante primas Litanias dicitur Antiphona.

Peccavimus, Dómine, & tu iratus es nobis, non est qui effugiat manum tuam, sed supplicamus, & veniat super nos misericordia tua, qui Nínive pepercisti, miserere nobis.

Ad Magnificat, Añã. Si duo ex vobis consenserint super terram de omni re, quamcunque petierint, fiet illis à patre meo, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. Oratio.

Tua nos, Dómine, protectione defende: & ab omni semper iniquitate

custódi, Per Dóminum
nostrum.

FERIA QUARTA.

De Libro Jósue.

Lectio j. Cap. 7.

Dixit Jósue. Heu Dómine, quid voluísti tradúcere pópulum istum Jordánem flúvium, ut tráderes nos in manus Amorrhæi, & pérderes? Utinam ut cœpimus, mansissémus trans Jordánem. Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Israëlem hóstibus suis terga vertentem? Audient Chananæi, & omnes habitatóres terræ, & páriter conglobáti circúmdabunt nos, atque delébunt nomē nostrum de terra: & quid fácies magno nómini tuó. Dixitque Dóminus ad Jósue. Surge, cur jaces pronus in terra? Peccávit Israëel, & prævaricátus est páctum meum; tulerúntque de anathémate, & furáti sunt atque mentiti, & abscondérunt inter vasa sua. Nec póterit Israëel stare ante hostes suos, eósq; fugiet, quia pollútus est anathémate: non ero ultrá vobíscum, donec conterátiis eum, qui hujus scéleris reus est.

℞. Tollite hinc. 237.
ut in ij. Noct. Domin.

Lectio ij.

Ait Josuë ad Achan. Fili mi, da glóriam Dómino Deo Israëel, & cōfitere, atque índica mihi quid féceris, ne abscondas? Responditque Achan Jósue, & dixit ei; Verè ego peccávi Dómino Deo Israëel, & sic & sic feci. Vidi enim inter spólia pállium coccíneum valdè bonum, & ducéntos siclos argénti, & régulamque auream quinquaginta siclórum; & concupíscens ábituli, & abscondi in terra contra médium tabernáculi mei, argétumque fossa humo opéruí. Misit ergo Jósue minístros, qui curréntes ad tabernáculum illius, reperérunt cuncta abscondita in eódem loco, & argéntum simul. Auferentésque de tentório tulerunt ea ad Jósue, & ad omnes filios Israëel, projecéruntque ante Dóminum. Tollens itaque Jósue Achan filium Záre, argéntumque & pállium, & auream régulam, filios quoque & filias ejus, boves & ásinos, & oves, ipsúmque tabernáculum, & cunctam
supellex

supelléctilem (& omnis Israël cum eo) duxerunt eos ad Vallem Achor ; ubi dixit Jósue. Quia turbásti nos, extúrbet te Dóminus in die hac , lapidavítque eum omnis Israël , & cuncta quæ illius erant , igne consumpta sunt.

R. Ilte est frater. 238.

Lectio sancti Evangelii :
secundum Matthæum.

Lectio ij. Cap. 15.

IN illo tempore : Acceserunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ & Pharisæi : dicentes ; Quare Discípuli tui transgrediuntur traditionem Seniórum ? nõ enim lavant manus suas : cum panem manducant. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysólogi.

De Discipulis illoris manibus prandentibus.

Pharisæi non diligentiam corporis ; in discipulis Dómini : sed superstitionis suæ baptísmata perquirebant. Nescientes unum baptísmata ; quod Dóminus non lavandis solùm sed innovandis animabus & corporibus : invenisset. Quod non corpus ad cultum vitæ : sed conscientiam di-

lúeret ad salutem. Hæc Prophéta precabatur cum diceret : Amplius lava me ab injustitiâ mea. Id est quousque me legaliter lavas ; & me non lavas ? lava me per gratiam semel ; quæ lavacra legis innúmera : nõ laverunt. Pharisæe quid te mundum credis : cum tua omnia tuo sint polluta cõvívio ; & cum interiora tua sint confecta crúmine : quemadmodum te exterior, his lavare & emundare sufficiat aqua. Corda & corpora nostra mundare hæc poterit ; cum fuerit & ipsa : Spíritus sancti purificata commercio. Ut visibili ministerio : invisibile purificationis nostræ perficiat Sacramentum. Sed tu cálicem ; urceos ; æraménta baptizas : quæ motu sensúque caréntia per naturam ut reatum nesciunt : ita non sentiunt. Hæc honóras ; & te per quem contaminata sunt omnia : non emundas. His úsibus tuis obséquiis hæc mancipata : purificas. Et te divinis officiis ; divinis mysteriis : non purificas mancipatum.

R. Dixit Joseph. 238.

Ad Benedictus, Ana. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, in medio eorum sum, dicit Dominus.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

PRæsta nobis, quæsumus Domine, ut salutâribus jejuniis eruditi; à nòxiis quoque vitiis abstinentes: propitiatiònem tuam facilius impetrémus. Per Dóminum.

Hodie ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Añã. Vivo ego, dicit Dóminus; nolo mortem peccatòris, sed magis ut convertâtur & vivat.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

Concède, quæsumus, Omnipotens Deus; ut qui protectionis tuæ grâtiã quærimus: liberati à malis omnibus, secûra tibi mente serviamus. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.
De Libro Jósue.

Lectio 7. Cap. 9.

Hethæus & Amor-

thæus, Chananæus,

Pherezæus & Hevæus, & Jebusæus, congregati sunt pâriter, ut pugnârent contra Jósuë & Israël uno animo, eadêmque senténtia. At hi, qui habitábant in Gábaon, audiéntes cuncta quæ fécerat Jósuë, Jericho & Hai; & cállide cogitantes, tulérunt sibi cibária, saccos véteres ásinis imponéntes, & utres vinários scissos atque consûtos, calceaménta perantíqua; quæ ad indícium vetustâtis pittâciis consûta erant, indûtî vetéribus vestiméntis; panes quoque quos portábât ob viaticum, duri erant, & in frustra comminûti. Perrexerûntque ad Jósuë, qui tunc morabâtur in castris Gálgalæ, & dixerunt ei, atque simul omni Israëli. De terra longínqua venímus; pacem vobíscum fácere cupiéntes. Responderûntque filii Israël ad eos, atque dixerunt: Ne fortè in terra, quæ nobis sorte debétur, habitétis, & non possímus fœdus iníre vobíscum.

R. Vidéntes Joseph. 233. Lectio ij.

AT illi ad Jósuë; Servi, inquit, tui sumus. Quibus Jósuë ait; Quinam estis.

estis vos, & undè venistis? Respondèrunt; De terra longínqua valdè venèrunt servi tui, in nómine Dómini Dei tui. Audívimus enim famam potētiae ejus, cuncta quæ fecit in Ægypto, & duóbus régibus Amorrhæórum qui fuérunt trans Jordánem, Sehon regi Hésebon, & Og regi Basan, qui erant in Astaroth; dixerúntque nobis Seniores, & omnes habitatores terræ nostræ. Tollite in manibus cibária ob longíssimã viam, & occurríte eis, & dicite; Servi vestri sumus, foedus iníte nobíscum. En panes quando egressi sumus de dómibus nostris, ut veniremus ad vos, cálidos sumpsimus, nunc sicci facti sunt, & vetustate nímia comminúti, utres vini novos implévimus, nunc rupti sunt & solúti, vestes & calceaménta quibus indúimur, & quæ habémus in pédibus ob longitudinem longiórís viæ trita sunt, & penè consúmpta. Suscepèrunt igitur de cibáriis eórum, & os Dómini non interrogáverunt.

℞. Dixit Judas.

Lectio sancti Evangelii:
secúndum Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore: Surgens Jesus de Synagóga, introívit in domum Simónis; Socrus autem Simónis: tenebátur magnis febribus. Et rogáverunt illam pro ea; & stans super illam: imperávit febrí & dimísit illam. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

*Homil. de Simonis Socru
sub finem,*

SOcrus Petri potest intél-
ligi volúntas nostra, que primò variórum cupiditátis æstibus madefácta languébat; póstea per Apostolátus officium in ministérium Christi: jam robústa surrexit. Simul qualis esse debeat, quæ Christo ministrat, osténditur. Opórtet eam primò carére variarū illécebris voluptátum; vitáre intérnum córporis animique languórem: ut corpus & sánguinem Christi ministret. Neque enim potest quispiam, peccátis suis æger miniméque sanus: immortalium sanitátum remédia ministráre. Vide, quid agas, Sacerdos; nec

febrienti manu : corpus Christi attingas ; prius cura ut ministrare possis. Si mundos eos, qui ante fuerant leprosi, Christus jubet occurrere Sacerdotibus ; quanto magis mundum ipsum : convenit esse Sacerdotem. Non habet igitur quod moleste ferat illa vidua ; quod sibi non pepercerim : quando nec mihi parco. Surrexit itaque Petri, inquit, Socrus, & ministrabat illis : Et bene surrexit ; Sacramenti enim typanum : Apostolica jam gratia ministrabat.

R. Videns Jacob. 234.

Ad Benedictus, Añã.

Date eleemósynam, & ecce omnia munda sunt vobis.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

Magnificet te, Domine, Sanctorum tuorum Cosmæ & Damiani beata Solemnitas ; qua & illis gloriam sempiternam : & opem nobis ineffabili providentia contulisti. Per Dominum nostrum.

Hodie ad secundas Liturgias dicitur Antiphona.

Invocantes Dominum ex-

clamemus, ut respiciat populum suum conculcatum & dolentem, & protegat templum, ne ab impiis polluat, & misereatur nimis afflictæ civitatis suæ.

Ad Magnificat. Añã.

Aqua, quam ego dederò, qui biberit ex ea, non sitiet unquam.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

Subjectum tibi populum, & quæsumus, Domine, Propitiatio cœlestis amplificet : & tuis semper faciat servire mandatis. Per Dominum nostrum.

FERIA SEXTA.

De Libro Josué.

Lectio j. Cap. 10.

Locutus est Josué Domino in die, quâ tradidit Amor hæum in conspectu filiorum Israël. Dixitque coram eis Sol contra Gabaon ne movearis : & Luna contra vallem Ajalon. Steteruntque Sol & Luna donec ulcisceretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro justorum ? Stetit itaque Sol in medio cœli, & non se sinavit occumbere : spatio unius diei. Non fuit antea.

Antea nec postea tam longa dies, obediēte Domino voci hominis, & pugnante pro Israël. Reversusque est Josue cum omni Israël in castra Gálgalæ. Fugerant enim quinque Reges, & se absconderant in spelunca urbis Maceda. Nunciatumque est Josue, quod inventi essent quinque Reges latentes in spelunca urbis Maceda. Qui præcepit sociis, & ait. Volvite saxa ingentia ad os speluncæ, & ponite viros industrios, qui clausos custodiant; vos autem nolite stare, sed persequimini hostes, & extrēmos quosque fugientium cæditis, nec dimittatis eos urbium intrare præsidia, quos tradidit Dominus Deus in manus vestras.

R. Memēto mei. ut in ij. Nact. Dom. præced. 235.

Lectio ij.

CÆsis ergo adversariis oplagâ magnâ, & usque ad interneciōnem penè consumptis, hi qui Israël effugere potuerunt, ingressi sunt civitates munitas. Reversusque est omnis exercitus ad Josue in Maceda, ubi tunc erant

castra sani & integro numero; nullusque contra filios Israël mutire ausus est. Præcepitque Josue, dicens. Aperite os speluncæ, & producite ad me quinque Reges, qui in ea latitant. Feceruntque ministri ut sibi fuerat imperatum, & eduxerunt ad eum quinque Reges de spelunca, Regem jerusalem, Regem Hebron, Regem jerimoth, Regem Lachis, Regem Eglon. Cumque educti essent ad eum, vocavit omnes viros Israël, & ait ad Principes exercitus, qui secum erant. Ite, & ponite pedes super colla Regum istorum. Qui cum perrexissent, & subjectorum colla pedibus calcarent, rursus ait ad eos. Nolite timere nec paveatis, confortamini & estote robusti; Sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris, adversum quos dimicatis.

R. Dixit Ruben. 235.

Lectio sancti Evangelij: secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 4:

IN illo tempore? Venit Jesus in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar: juxta prædium, quod

dedit Jacob, Joseph filio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigatus ex itinere; sedebat sic supra fontem: hora erat quasi sexta. Venit mulier de Samaria: haurire aquam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Tractat. 15. in Ioannem
sub finem.*

JAM Mulier ordinatur in fide, & regitur bene victura; postea quam audivit hoc: Ego sum, qui loquor tecum. Jam ultra quid diceret? quando Christus Dominus manifestare se voluit mulieri; cui dixerat: Crede mihi. Et continuo venerunt Discipuli ejus, & mirabantur quia quærebat perditam; qui venerat quærere quod perierat: hoc illi mirabantur. Bonum enim mirabantur: non malum suspicabantur. Nemo tamen ei dixit, quid quæris: aut quid loqueris cum ea. Reliquit ergo mulier hydriam suam. Mulier, audito, Ego sum, qui loquor tecum; Et recepto in cor Christo Domino; quid faceret: nisi jam hydriam dimitteret;

Evangelizare, curreret. Projecit cupiditatem: & properavit annunciare veritatem. Discant, qui volunt Evangelizare: & projiciant hydriam ad puteum. Projecit ergo hydriam suam; quæ jam non usus: sed oneri fuit. Avida quippe desiderabat aquam illam satiari; ut nunciaret Christum: onere abjecto.

R. Mérito hæc. 236.

Ad Benedictus, Antiph.
Mulier, venient dies, quando veri adoratores adorabunt Patrem in Spiritu & Veritate.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus. *Oratio.*

JEJUNIA nostra, quaesumus, Domine, benigno favore proficere; ut sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ita a vitiis jejunemus in mente. Per Dominum nostrum.

*Hodiè ad Horas dicuntur
Psalmi Pœnitentiales.*

Ad Magnificat, Antiph.
Veri adoratores adorabunt Patrem in Spiritu & Veritate.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus.

Oremus. *Oratio.*

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus; ut qui in tuâ Protectione confidimus: cuncta nobis adversantia, te adjuvante, vincamus. Per Dóminum nostrum.

S A B B A T O.

De Libro Jósuë.

Lectio j. Cap. 13.

Josuë Senex, propectaque ætatis erat, & dixit Dóminus ad eum. Senuisti, & longævus es, terraque latissima derelicta est, quæ nec dum sorte divisa est, omnis videlicet Galilæa, Philisthiim, & universa Gesúri. A flúvio turbido. qui irrigat Ægyptum, usque ad terminos Accaron contra Aquilónem. Terra Chánaan, quæ in quinque Régulos Philisthiim dividitur, Gazæos, & Azótios, Ascalonítas, Gethæos & Accaronítas. Ad merídiem verò sunt Hevæi, omnis terra Chánaan, & Maara Sidoniórum, usque Aphéca & terminos Amorrhæi, ejúsque confinia. Líbani quoque régio cōtra Oriētem, à Báalgad sub monte Hermon, donec ingrediaris Emath. Omnium, qui

hábitant in monte, à Líbano usque ad aquas Maserepoth, universique Sidónij. Ego sum, qui delébo eos à fácie filiórum Israël. Veniat ergo in partem hæreditatis Israël, sicut præcépi tibi. Et nunc dívide terram in possessió-nem novem tribabus, & dimídiæ tribui Manásse.

ꝛ. Tollite hinc vobíscum. *ut in ij. Noct. Dominic. præcedentis. 237.*

Lectio ij. Cap. 14.

Accefferunt itaque filij Juda ad Jósuë in Gál-gala, locutusque est ad eum Caleb, filius jéphone Cenezæus. Nosti quid locutus sit Dóminus ad Moysen, hóminem Dei, de me & te in Cadesbárne? Quadraginta annórum eram, quandò misit me Moyses fámulus Dómini de Cadesbárne, ut considerárem terram, nunciavíque ei quod mihi verum videbatur. Fratres autem mei, qui ascēderant mecum dissolvérunt cor pópuli, & nihilominus ego secutus sum Dóminum Deum meum. Concéssit ergò Dóminus vitam mihi, sicut pollicitus est usque in præsentem diem

diē. Quadrāginta & quinque anni sunt, ex quo locutus est Dōminus verbum istud ad Moyten, quando ambulābat Israhel per solitudinem, hōdie octoginta quinque annōrum sum, sic valens, ut! eō valēbam tēpore, quando ad explorandum missus sum. Illius in me tēporis fortitudo usque hōdie perseverat, tam ad bellandum, quā ad gradiendum. Da ergō mihi montem istum, quem pollicitus est Dōminus, te quoque audiēte, in quo Enacim sunt, & urbes magnæ atque munitæ, Si fortē sit Dōminus mecum, & potūero delere eos, sicut promisit mihi. Benedixitque ei Jōsue, & tradidit ei Hebron in possessionem.

R. Ille est frater. 238.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 8.

IN illo tēpore: Perrēxit Iesus in montem Olivēti; & diluculo: iterum venit in templum. Et omnis pōpulus venit ad eum: & sedens docēbat eos. Adducunt autem Scribæ & Pharisei mulierem in adul-

terio deprehensam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 33. *in Ioannem.*

Qui sine peccato est vestrum, inquit: prior in illam lapidem mittat. O responsio Sapientia. Quomodo eos intromisit in semetipsos; Foris enim calumniabantur: se ipsos intrinsecus non perscrutabantur. Adulteram videbant: se non perspiciebant. Prævaricatores Legis: Legem implere cupiebant. & hoc calumniando: non verè tanquam adulteram à castitate damnando. Audistis judæi; audistis Pharisæi; audistis Legis Doctores; Legis Custodem: sed nondum intellexistis Legis Latorem. Consideret se unusquisque vestrum; intret in semetipsum; ascendat tribunal mentis suæ; constituat se ante conscientiam suam: cogat se confiteri. Scit enim, qui scit: quia nemo scit hominum, quæ sunt hominis: nisi Spiritus hominis, qui in ipso est. Unusquisque in se intendens: peccatorem se invenit. Ita planè

ne. Ergo aut ista dimittite; aut simul cum illa poenam Legis excipite. Si diceret, Non lapidetur adultera: injustus convinceretur. Si diceret, Lapidetur: mansuetus non videretur. Dicat, quod dicere debet: & Mansuetus, & justus. Qui sine peccato est vestrum; prior in illam lapidem mittat. Hæc vox justitiæ est: Puniatur Peccatrix; sed non à peccatoribus. Impleatur Lex: sed non à prævaricatoribus legis. Hæc vox omnino justitiæ est, quâ justitia illi, tanquam trabali telô percussis; sese inspicientes; & reos invenièntes: unus post unum omnes recesserunt. Relicti sunt Duo: Misera, & Misericordia.

R. Dixit Joseph. 238.

Ad Benedictus, Antiph
 Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei.

Deinde dicantur magna preces.

Orémus. *Oratio.*

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus; ut qui affligendo carnem ab alimentis abstinent: sectando justitiâ a culpa jejument. Per Dñinum.

Hodie ante tertias Litanias dicitur, Antiphona.
 Dómine, miserere nostri, te expectavimus; esto brachium nostrum in fortitudine, & salus nostra in tempore tribulationis, Dómine Deus noster.

A D V E S P E R A S.

Capitulum. Galat. 4.

SCRIPTUM est, Quoniam Abraham duos filios habuit, unum de ancilla, & unum de libera; Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est, qui autem de libera, per repromissionem: Quæ sunt per Allegoriam dicta.

V. Angelis suis Deus mandavit de te.

R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiph,
 Nemo te condemnavit, mulier? nemo, Dómine: nec ego te condemnabo; jam amplius noli peccare.

Duplicatur.

Orémus. *Oratio.*

Concède, quæsumus; omnipotens Deus; ut qui ex merito nostræ actionis affligimur: tuæ gratiæ consolatióne respiciémus. Per Dñinum.

Ad Completorium. Hymnus.

Audi benigne. 183.

DOMINICA QUARTA

Quadragesima.

Ad Matutinum. Invitariorum. Non sit vobis vanum surgere ante lucem, quia promissit Dominus coronam vigilantibus.

Psalmus. Venite. 2.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. V. Dicit Domino. Et alij V. ibidem Tempore Quadragesimae.

Incipit Liber iudicum.

Lectio ij. Cap. i.

Post mortem Josue consulerunt filii Israël Dominum, dicentes. Quis ascendet, ante nos contra Chanaanum, & erit Dux belli? Dixitque Dominus; Judas ascendet? Ecce tradidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri suo; ascende mecum in sortem meam; & pugna contra Chanaanum: ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et abiit cum eo Simeón. Ascenditque Judas, & tradidit Dominus Chanaanum ac Perezæum in manus eorum; & percusserunt in Bezec: decem millia virorum. Inven-

runtque Adonibezec in

Bezec, & pugnaverunt contra eum: ac percusserunt Chanaanum & Perezæum. Fugit autem Adonibezec, quem persecuti comprehenderunt: caesis summitatibus manuum ejus ac pedum.

R. Locutus est Dominus ad Moysen, dicens; descende in Ægyptum, & dic Pharaóni, ut dimittat populum meum, * Induratum est cor Pharaónis, non vult dimittere populum meum, nisi in manu forti.

V. Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Ægypto, & gemitum ejus audivi, & descendi liberare eos. Induratum est.

Lectio ij.

Dixitque Caleb. Qui percusserit Cariath Sepher; & vastaverit eam: dabo ei Axam filiam meam uxorem. Cumque coepisset eam Othoniel filius Cenez, frater Caleb minor: dedit ei Axam filiam suam conjugem. Quam pergentem in itinere monuit vir suus: ut peteret à patre suo agrum. Quæ cum suspirasset sedes in asino: dixit ei Caleb. Quid habes? At illa respondit. Da mihi benedictionem,

tionem; quia terram aren-
tem dedisti mihi: da & ir-
riguam aquis. Dedit ergo
ei Caleb irriguum super-
ius: & irriguum inferius.
Filii autem Cinæi cognati
Moyfi, ascenderunt de ci-
vitate palmárum; cum fi-
liis Juda, in désertum for-
tis ejus, quod est ad merí-
diem Arad: & habitavé-
runt cum eo. Abiit autem
judas cum Simeóne fratre
suo; & percussérunt simul
Chananæum, qui habitá-
bat in Sephaath: & inter-
fecérunt eum. Vocatúm-
que est nomen urbis Hor-
ma: id est, Anáthema.

R. Stetit Móyses coram
Pharaóne, & dixit; Hæc
dicit Dóminus, * Dimítte
pópulum meum; ut sacrí-
ficet mihi in déserto.

℟. Dóminus Deus He-
bræórum misit me ad te,
ut dicam tibi. Dimítte.

Lectio iij.

Domus quoque Joseph
ascéndit in Bethel:
fuitque Dóminus cum eis.
Nam cum obsidérent ur-
bem, quæ prius Luza vo-
cabátur; vidérunt hómí-
nem egrediéntem de civi-
tate: dixerúntque ad eum.
Osténde nobis intróitum

civitátis; & faciémus te-
cum misericórdiam. Qui
cum ostendisset eis; per-
cussérunt urbem in ore glá-
dii: hóminem autem illum,
& omnem cognationem
ejus dimiserunt. Qui dimí-
ssus ábiit in terram Met-
thim, & ædificávit ibi ci-
vitatem; vocávitque eum
Luzam: quæ ita appellá-
tur usque in præsentem
diem. Manáesses quoque
non delévit Bethsan, &
Thanac cum viculis suis;
& habitatóres Dor, & Jé-
blaam, & Magéddo cum
viculis suis: cœpitque Cha-
nanæus habitare cum eis.
Postquam autem confor-
tátus est Israél; fecit eos
tributários: & delére
noluit.

R. Cantémus Dómino,
glóriose enim honorificá-
tus est, equum & ascensó-
rem projecit in mare. *
Adjutor & protéctor factus
est mihi D óminus, in sa-
lútem, ℟. Iste Deus meus,
& honorábo eum, Deus
Patris mei, & exaltábo
eum. Adjutor & protéctor.
Glória Patri. Adjutor.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

Sermóna

Sermon 6: de Quadragesima sub finem.

Lectio iv.

Sunt quidam observatōres quadragesimæ delictiōsi potius: quam religiōsi. Exquirētes novas suavitates: magis quam vĕteres concupiscētiās castigāntes. Qui copiōsis pretiosisque apparatibus fructuum diversōrum; quorumlibet obsoniorum varietates & sapores: superāre contēdunt. Vasa in quibus coctæ sunt carnes tanquam immūnda formidant; & in sua carne vētris & gūtturis luxūriam: non formidant. Jejūnant non ut solitam temperādo minuant edacitatem: sed. ut immoderatam differēdo augeant aviditatem. Nam ubi tempus reficiēdi advēnerit; opimis mensis tanquā pecora præsepibus irruunt; numerosioribus ferculis corda obruunt; ventresque distēdunt artificiosis & peregrinis condimentōrū diversitatibus: gulam ne vel copiā compescatur: irritant. Denique tantum capiunt manducādo: quantum digĕrere non sufficiant jejunādo.

R. Qui persequēbantur pōpulum tuum, Dōmine demersisti eos in profundum, * Et in columna nubis Ductor eōrum fuisti, Dōmine. V. Ad montem quoque Sinai descendisti, & locutus es cum eis de cœlo, & dedisti eis iudicia recta, & Legem veritatis. Et in columna.

Lectio v.

Quid autem absurdius; Quam tempore quo caro arctius castiganda est: tantas carnis suavitates procurare. Ut ipsa faucium concupiscētia: nolit Quadragesimā præterire. Quid inconvenientius; quam in diebus humilitatis quando pauperum victus omnibus imitandus est: ita vivere ut si toto tempore sic vivatur: vix possint divitum patrimonia sustinere. Cave ista dilectissimi; cogitare quod scriptum est: post concupiscētiās tuas non eas. Quod saluberrimum præceptum si omnitempore observandum est: quanto amplius his diebus; quando ita turpe est si cupiditas nostra ad inusitatas laxetur illēcebras: ut merito culpetur qui non restrinxerit.

restrinxerit usitatas.

R. Ecce mitto angelum meum, qui praecedat te, & custodiat semper, Observa & audi vocem ejus, & inimicus ero inimicis tuis, & affligentes te affligam. * Et praecedet te angelus meus. **V.** Israël si me audieris non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum; ego enim sum Dñs Deus tuus. Et praecedet.

Lectio vij.

Praecipue sanè pauperum mementote; ut quod vobis parcius vivendo subtrahitis: in caelesti thesauro reponatis. Accipiat esuriens Christus; quod jejunans: minus accipit Christianus. Castigatio volentis: fiat sustentatio non habentis. Voluntaria copiosi inopia: fiat necessaria inopis copia. Sit etiam in animo placabilis & humilis: misericors ignoscendi facilitas. Petat veniam qui fecit injuriam; det veniam: qui accepit injuriam. Ut non possideamur à sátana: cujus triumphus est dissensio Christianorum. Haec enim magui lucri Eleemósina est: debittum relaxare conservo: ut

tibi relaxetur à Dómino. **R.** Audi, Israël, praecpta Dómini, & ea in corde tuo, quasi in libro scribe.

* Et dabo tibi terram fluentem lac & mel.

V. Terrorem meum mittam in praesensium tuum, & occidam omnem populum, ad quem ingredieris. Et dabo. Glória Patri. Et dabo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore: Abiit Jesus trans mare Galilaeae, quod est Tiberiadis. Et sequebatur eum multitudo magna; quia videbant signa, quae faciebat: super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Jesus; & ibi sedebat: cum discipulis suis. Et reliqua.

Homilia sancti Eucharii:

Lugdunensis Episcopi,

Homil. in idem Evangel.

Magna Dóminus miracula facturus; & novi mirabilisque panis delicias populo daturus: montem ascendit. Quatenus & nos quotiescúmque: spiritalibus novisque epulis satiari cupimus; non

monus.

montis: sed mentis altitudinem & ingenii sublimitatem ascendamus. Quoniam autem talibus deliciis refecti festivitatem agere; & Christi carnem & sanguinem suscipere digni sunt: merito hic dicitur; quia proximum erat Pascha dies festus Judæorum. Securi enim ad hanc festivitatem veniunt: qui talibus epulis sunt replati. sciebat dominus; quid facturus erat: sed tentando Philippum audire volebat: quid de ejus omnipotentia sentiebat. Simulque novum illud miraculum: discipuli responsione extollabat. cum ex quinque panibus tot homines reficeret: quibus secundum illius testimonium; ducenorum denariorum panes non sufficerent: ut unusquisque modicum quid acciperet.

R. Vos, qui transituri estis Jordānem, ædificāte altāre Dōmino de lapidibus, quos ferrum non tetigit,* Et offerēte super illud holocausta & hōstias pacificas Deo vestro. *V.* Cumque intraveritis terram, quam Dōminus datūrus

est vobis, ædificāte ibi altāre. Et offerēte. *Lectio viij.*

Jussit igitur Dōminus pānes illos sibi afferri; & cum fecisset turbam discumbere super fœnum: acceptis quinque pānibus & duobus piscibus aspiciens in cælum; benedixit & fregit; & dedit discipulis panes: discipuli autem turbis. Ecce salvator noster super fœnum turbas discumbere facit, quatenus hoc cibo ille se intelligat esse indignum: qui nondum supra fœnum discubuit. Propheta enim dicit; verè fœnum est pōpulus: siccātū est fœnum & cecidit flos. Quicumque igitur es qui vis satiari de pānibus Christi: discumbe prius super fœnum; imò prius teipsum & omnia fœnum esse cognosce. Non jam luxuriat in te viriditas carnis. Audi Apōstolū dicentem; mortificāte membra vestra: quæ sunt super terram. Intellige in omnibus quia flos & pulchritudo hujus vitæ citò arēscit.

R. Addūxi vos per desertum quadraginta annis, ego Dōminus; non sunt attrita vestimentā vestra,

* Manna

* Manna de cælo plui vobis, & obliti estis me, dicit Dóminus. ✠. Pópule meus quid feci, aut quid moléstus fui tibi? respónde mihi; quóniam ego edúxi vos de terra Ægypti? Manna de cælo.

Lectio ix

ET dedit discipulis suis; discipuli autem: dedérunt turbis. Ipse enim discipulos suos; discipuli verò: nos docuérunt. Unde Apóstolus ait; ego enim accepi à Dómino: quod & tradidi vobis. Nos quoque panes aliis frángimus: quos à Christi discipulis fractos accépimus. Eósque quotidie turbis appónimus: dum hæc sacri Evan-gélii verba expónimus. Et manducavérunt omnes; & saturáti sunt. Manducántium autem: fuit númerus quinque míllia virórum: excéptis muliéribus & párvulis. Non sunt panes nisi quinque: manducántes autem plus míllibus, quinque. Illi manducant: panes crescunt. Certámen fit inter panes & hómines; vincunt panes: superántur hómines. illi sufficiunt: isti deficiunt. Nisi enim

manducáre hómines cessássent: fortáste in infinitum panes crevísset. Sic igitur & cibus spirituális; sic panis utriúsque testaménti quantò plus coméditur: tantò ampliùs crescit.

R. Pópule meus, quid feci, aut quid moléstus fui tibi? respónde mihi; quóniam ego edúxi vos de terra Ægypti, & de domo servi-tútis, quadraginta annis in erémo, * Manna plui vobis & obliti estis me, dicit Dóminus. ✠. Addúxi vos de terra Ægypti in désertum quadraginta annis, ego Dóminus. Manna. Glória Patri. Manna.

AD LAUDE S.

Antiphona. Tunc accéptábis Sacrificium justítia, si avérteris fáciem tuam à peccátis meis.

Psalm. Miserére mei. 70.
Añã. Bonum est speráre in Dómino, quàm speráre in Principibus.

Psalm. Confitémini. 26.
Añã. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus. *Psalmus.* Deus Deus meus. *cum reliq.* 21.

Añã. Potens es, Dómine, erípere nos; de manu mortis liberare nos, Deus noster.

Añã. Reges terræ, & omnes pópuli laudate Deum.

Capitulum. Gal. 4.

Scriptum est, quóniam Abraham duos filios hábit, unum de ancilla, & unum de libera; sed qui de ancilla, secúndum carnem natus est, qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per Allegoriam dicta.

✠. Domine refúgium factus es nobis. *R.* A generatione & progénie.

Ad Benedictus, Antiph.

Cùm subleváisset óculos Jesus, & vidisset máximam multitudinem venientem ad se, dixit ad Philíppum: Unde ememus panes, ut mandúcent hi? hoc autem dicebat tentans eum; Ipse enim sciébat, quid esset facturus, *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

Concède, quæsumus. Omnipotens Deus; ut qui ex mérito nostræ actionis affligimur: tuæ grátie consolatióne respirémus. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Scriptum est. *ut supra.*

R. Bonum mihi, quòd

humiliásti me; * Bonum mihi lex oris tui, super millia auri & argenti.

✠. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, & plasmavérunt me, da mihi intellectum, ut discam mandata tua. Bonum mihi Lex, Glória Patri. Bonum mihi Dómine.

✠. Dicit Dómino, susceptor meus es tu.

R. Deus meus sperábo in eum.

Orémus. Oratio.

Præsta pópulo tuo, Dómine, quæsumus consolatiónis auxiliú; & diutúrnis calamitatibus laborántem: propítius respiráre concède. Per Dóminum nostrum.

Ad Sextam, Capitulum.

Gal. 4.

Lætare stérilis, quæ non paris, erúmpe & clama quæ nõ párturis; quia multi filij desértæ: magis quàm ejus quæ habet virum.

R. Servus tuus ego sum, * Da mihi intellectum, Dómine.

✠. Ut discam mandata tua. Da mihi. Glória Patri. Servus. ✠. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

R. Et à verbo áspero.

Orémus.

Orémus. Oratio.

Quæsumus, omnipotens Deus; ut qui nostris fatigamur offensis, & merito nostræ iniquitatis affligimur: pietatis tuæ grâtiâ consequi mereamur. Per Dóminum.

Ad Nonam, Capitulum Galat. 4.

ITaque Fratres, non sumus ancillæ, sed liberæ: quâ libertate Christus nos liberavit.

R. Declára super nos, Deus. * Tuam misericórdiam. V. Declaratio sermonum tuorum illuminat, & intellectum dat parvulis. Tuam. Glória Patri. Declára.

V. Scápulis suis obumbrabit tibi.

R. Et sub pennis ejus sperabis.

Orémus. Oratio.

Purifica, quæsumus, Dómine, tuótum corda fidelium: ut à terréna cupiditate mundati; & præsentis vitæ periculis eruantur: & perpétuis donis firméntur. Per Dóminum.

Ad Vesperas, Antiphona & Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 150.

Capitulum. Gal. 4.

Scriptum est, quóniam Abraham duos filios hábuit, unum de ancilla, & unum de libera; Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est, qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta.

V. Angelis suis Deus mandavit de te.

R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiph.
Accépit ergo Jesus panes, & cum grâtiâ egisset, distribuit discumbéntibus.
Duplicatur.

Orémus. Oratio.

Deus, qui in deserti regione multitudinem pópuli, tuâ virtute satiasti; in hujus quoque sæculi transeúntis excursu: victum nobis Spiritálem, ne deficiamus impénde. Per Dóminum nostrum.

Ad primam Processionem. R. Primum Fer. seq.
Spléndida facta est.

Orémus. Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, Deus noster, in tua Devotíone gaudere; quia perpétua est, & plena foelicitas: si bonórum ómnium

niuna

nium serviámus auctóri.
Per Dóminum.

Ad secundam Processionem. R. ij. Sicut fui cum Moyse.

Orémus. *Oratio.*

UT à nostris excéssibus, Dómine, temperemur: tua nos præcepta concéde júgiter operári. Per Dóminum.

Ad Completor. Hymnus.

Audí Benigne. 183.

FERIA SECUNDA.

De Libro Judicum.

Lectio j. Cap 2.

Ascéndit Angelus Dómini de Galgális ad Locum fléntium & ait. Edúxi vos de Ægypto, & introdúxi in Terram, pro qua jurávi Pátribus vestris; & pollicitus sum, ut non fácerem írritum pactum meum vobíscum in sempitérnum, ita dumtaxat ut non ferirétis fœdus cum habitatóribus Terrę hujus, sed aras eórum subverterétis. Et nolúistis audíre vocem meam. Cur hoc fecístis? Quamobrem nólui delére eos à fácie vestrá, ut habeátis hostes, & Dij eórum sint vobis in ruínam. Cúmque loqueretur Angelus Dómini hæc ver-

ba ad omnes filios Israël, elevavérunt ipsi vocem suam & flevérunt. Et vocátum est nomen loci illius locus fléntium, sive lachrymárum. Immolavéruntque: ibi hóstias Dómino. Dimísit ergò Josuë pópulum, & abiérunt filij Israël unusquisque in possessiónem suam, ut obtinérent eam, servierúntque, Dómino cunctis diébus ejus, & seniórú qui longo post eum vixerunt tēpore, & nóverant ómnia opera Dómini, quæ fécerat cum Israël. Mortuus est autem Josuë filius Nun, sámulus Dómini, centum & decem annórum,

R. Spléndida facta est fácies Moyssi, dum loqueretur ei Dóminus. * Vidéntes Senióres Claritatem vultus ejus, admirántes timuérunt valdè. ✠. Cúmque descēderet Moyse de monte, portans duas tábulas lapídideas, scriptas Dígito Dei. Vidéntes Senióres.

Lectio ij.

FEcerúntque filij Israël malum in conspéctu Dómini, & servierunt Baalim. Ac dimísérunt Dóminum

Dñm Deum Patrum suorum, qui eduxerat eos de terra Ægypti: & secuti sunt Deos alienos Deorumque populorum, qui habitabant in circuitu eorum, & adoraverunt eos, & ad iracundiam concitaverunt Dñm, dimittentes eum, & serviētes Baal & Astaroth. Iratusque Dñus contra Israël, tradidit eos in manus diripientium, qui cepērunt eos, & vendiderunt hostibus, qui habitabant per gyrum; nec potuerunt resistere adversariis suis, sed quocumque pergere voluissent, manus Dñi super eos erat, sicut locutus est, & juravit eis, & vehementer afflicti sunt. Suscitavitque Dñus Jūdices, qui liberarent eos de vastantium manibus: Sed nec eos audire voluerunt, fornicantes cum diis alienis, & adorantes eos. Citò deseruerunt viam per quam ingressi fuerant Patres eorū, & audientes mandata Dñi, omnia fecere contraria.

℞. Sicut fui cum Mōyse, ita ero tecum, dicit Dñus: * Confortare, &

esto robustus, tu introduces populum meum ad terram, lacte & melle manantem.

℞. Hódie incipiam exaltare te coram omni Israël, ut sciant quod sicut cum Moysē fui, ita & tecum sum. Confortare.

Lectio Sancti Evangelii?
secundum Joānnem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo tempore: Propē erat Pascha Judæorum; & ascendit Jesus Jerosolymam, & invenit in templo vendentes boves & oves, & columbas: & nummularios sedentes. Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis: omnes ejecit de Templo. Et reliqua.

Hómilia sancti Gregorii
Papæ.

*Homil. de Officio pastoral.
sub finem.*

Ingressus templum per semetipsum quasi flagellum de funiculis fecit; & de domo Dei pravos negotiatores ejiciens: Cathedras vendentium columbas evetit. Quia subditorum quidem culpas per pastores percutit: sed pastorum vitia per semetipsum

ferit. Ecce modò hominibus negári potest : quod latènter ágitur. Ille certè iudex ventúrus est, cui tacèndo quisque non potest celàre : quem negándo nò potest fallere. Est & aliud fratres Charíssimi ; quod me de vita Sacerdótum : vehemènter áffligit. Sed ne cui injuriósum videátur fortálsè quod ássero : me quoque páriter accúso ; quamvis barbárici témporis necessitáte compúlsus : valde in his invítus jáceo. Ad exterióra enim negótia delápsi sumus ; & áliud ex honore suscipimus : atque áliud ex Officio actiõnis exhibemus. Ministériũ prædicatiõnis relinquimus ; & ad pœnam nostram ut vídeo Sacerdótes vocámur ; qui hõnoris nomen : non virtútis tenémus. Relinquunt namque Deum hi qui nobis commíssi sunt. : & tacémus. In pravis áctibus jacent : & correctiõnis manus nò téndimus. Quotídie per multas nequítias péreunt : & eos ad infèrnum téndere negligènter vidémus. Sed quómodo nos vitam corrigere valémus aliénam : qui negli-

gimus nostram.

R. Cantémus Dómino. *ut supra. in 1. Noct. Dominic. præcedentis.*

A D L A U D E S.

Antiphona & Psalmus. Misérére. cum reliquis de Psalterio. 70.

Capitulum. Joël. 2.

Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejúnio & fletu, & planctu, & scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra ; & convertimini ad Dóminum Deum vestrum, quia benignus & misericórs est, pátiens & multæ misericórdiæ : & præstábilis super malítia.

X. Scápulis suis obumbrábit tibi.

R. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Benedictus, Añã.

De quinque pánibus, & duobus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hominum.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus ; ut Observatiões Sacras ánnua devotiõne recolèntes : & corpore tibi placeámus & mente,

mente. Per Dóminum nostrum.

Hodie ad horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Vesperas; Antiphona.

Inclinávit Dóminus, *Psalmus.* Dilexi. *cum reliquis de Psalterio.* 154.

Capitulum. Isa. 58.

FRANGE esuriéti panem tuum & egénos vagósq; induc in domum tuã; cum videris nudum, óperium: & carnem tuam ne despéxeris.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te.

℞. Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Añã. Sóluite templum hoc, dixit Dóminus; & post trídium excitábo illud; hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Post. ℟. Sicut erat. *dicatur*

℟. sequens in eodem tono Magnificat.

℟. Dicébat Jesus judæis. Sóluite.

Deinde dicuntur magna preces.

Orémus. *Oratio.*

DEprecationem nostrã, quæsumus, Dómine, benignus exáudi; & quibus supplicánda præstas af-

féctum: tribue defénsionis auxiliùm. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Judicum.

Lectio j. Cap. 3.

FECÉRUNTQUE malum in conspéctu Dómini, & obliti sunt Dei sui; serviétes Báalim & Astaroth. Iratúsque contra Israël Dóminus, trádedit eos in manus Chusan Rasathaim regis Mesopotámie, servieruntque ei octo annis. Et clamáverunt ad Dóminum, qui suscitávit eis salvatórem, & liberávit eos, Othóniel videlicet filium Cenez, fratrem Caleb minórem; fuitque in eo Spíritus Dómini, & iudicávit Israël. Egressúsque est ad pugnam, & trádedit Dóminus in manus ejus Chusan Rasathaim regem Syriæ, & oppréssit eum. Quievítque terra quadraginta annis, & mórtuus est Othóniel filius Cenez. Addidérunt autem filii Israël fácere malum in conspéctu Dómini, qui confortávit advérsùm eos Eglon regem Moab, quia fecérunt malum in conspéctu ejus. Et copulávit ei filios Ammon, & Ama-

lec, abiitque & percússit
 Israël, atque possédit Ur-
 bem Palmátum.

R. Qui persequébantur
ut in ij. Noct. Domini
praced.

Lectio ij. Cap. 4.

Addideruntque Fílii
 Israël fácere malum
 in conspéctu Dómini post
 mortem Aod; & tradidit
 illos Dóminus in manus
 Jabin Regis Chánaam, qui
 regnávit in Asor, habuít-
 que Ducem exércitus sui
 nómine Sisaram; ipse au-
 tem habitábat in Haroseth
 géntium. Clamaverúnt-
 que Fílii Israël ad Dómi-
 num nongéntos enim ha-
 bébat falcátos currus, &
 per viginti annos vehe-
 ménter opprérerat eos.
 Erat autem Debbóra Pro-
 phétis, uxor Lápidoth,
 quæ judicábat pópulum in
 illo témpore. Et sedébat
 sub palma, quæ nómine
 illius vocabátur, inter
 Romæ & Bethel in mon-
 te Ephraim. Ascendebánt-
 que ad eam Fílii Israël in
 omne iudícium. Quæ mi-
 sit & vocávit Barac, fi-
 lium Abinoëm, de Cedés
 Néphthali, dixítque ad
 eum. Præcépit tibi Dómi-

nus Deus Israël, vade, &
 duc exércitum in montem
 Thabor, tollésque tecum
 decem míllia pugnatórum
 de filiis Néphthali, & de
 filiis Zábulon. Ego autem
 addúcam ad te in loco tor-
 réntis Cison, Sisaram
 Príncipem exércitus Ja-
 bin, & currus ejus, atque
 omnem multitudinem, &
 tradam eos in manu tua.
 Dixítque ad eam Barac;
 si venis mecum, vadam,
 si nolúeris veníre mecum,
 non pergam. Quæ dixit ad
 eum; Ibo quidem tecum,
 sed in hac vice victória
 non reputábitur tibi, quia
 in manu mulieris tradétur
 Sífara.

R. Ecce mitto.

Lectio sancti Evangelii:
secúndum Joánnem.

Lectio ij. Cap. 7.

IN illo Témpore: Jam
 die festo mediánte, ascé-
 ndit Jesus in templum;
 & docébat: & mirabántur
 Judæi dicéntes, Quómo-
 do hic líttas scit: cum
 non didícerit. Et réliqua.
Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Tract. 29. in Joánnem.

Alii dicébant bonus
 est, álij autem non
 sed

sed sedúcit turbas. Dicitur hoc est ad eórum solátium; qui póstea prædicántes verbum Dei: futúri erant ut seductóres & veráces. Si enim sedúcere decípere est: nec Christus sedúctor nec Apóstoli ejus: nec quisquam sedúctor debet esse Christiánus. Si autem sedúcere aliúnde áliquem ad áliud persuadéndo dúcere est: quæréndū est, unde & quò: si à malo ad bonum; bonus sedúctor est: si à bono ad malum; malus sedúctor est. In hanc ergo partem quâ seducúntur hómines de malo ad bonum: útinam omnes seductóres & vocémur & simus. Ascéndit ergo póstea Dóminus ad diem festum mediánte die festo, & docébat & mirabántur Judæi: dicéntes. Quómodo hic líttas scit cum non didícerit: ille qui latébat docebat; & palàm loquebátur: & non tenebátur. Illud enim ut latéret erat causa exépli: hoc potestátis. Sed cùm docéret mirabántur Judæi. Omnes quidem quantum árbitor mirabántur: sed non omnes conyertebántur.

R. Audi Israël.

Ad Benedictus, Antiph. Unum opus feci, & admirámini, quia totum hómínem sanum feci in Sábbato.

Deinde dicuntur magna preces.

Orémus. Oratio.

Sacræ nobis, quæsumus, Dómine, Observatiónis jejúnia; & piæ conversatiónis augmentum: & tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxiliúm. Per Dóminum.

Hodiè ante Primas Litanias dicitur Antiph.

Convértere, Dómine, ali-quántulū, & deprecáre super servos tuos pro diébus & annis in quibus vídimus mala: respice in servos tuos, & in ópera tua, & sit splendor Dñi Dei nostri super nos, & dirige nos.

Ad Magnificat, Antiph.

Et me scitis, & unde sim scitis, & à me ipso non veni, sed est verus, qui misit me.

Post X. Sicut erat. dicitur X. sequens in eodem tono. Magnificat.

X. Clamábat ergò docens in templo Jesus, & dicens, Et me scitis.

Deinde dicuntur magna
Preces.

Orémus. Oratio.

Miserere, quæsumus
Dómine, pópulo tuo;
& cōtinuis tribulatiōnibus
laborāntem: propítius re-
spirare concéde. Per Dñm.

FERIA QUARTA.

De libro Judicum.

Leſtio j. Cap. 6.

Dixit Dóminus Gedeóni. Ego ero tecum, & percúties Madian quasi unum virum. Et ille. Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum, quod tu sis qui lóqueris ad me. Nec recédas hinc, donec revértar ad te, portans sacrificium, & offerens tibi. Qui respóndit; ego præstolabor adventum tuum. Ingressus est itaque Gedeon, & coxit hœdum, & de farínæ módio ázimos panes; carnésque ponens in canístro, & jus carniun mittens in ollam, tulit ómnia sub quercu, & obtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini. Tolle carnes, & ázimos panes, & pone supra petram illam, & jus déluper funde. Cumque fecisset ita, exténdit Angelus Dómini summitatē

virgæ, quam tenebat in manu, & tétigit carnes, & ázimos panes; ascénditque ignis de petra, & carnes ázymósque panes consumpsit. Angelus autem Dómini evánuit ex óculis ejus. Vidensque Gedeon, quòd esset Angelus Dómini, ait; Heu, mi Dómine Deus. Quia vidi Angelum Dómini facie ad faciem. Dixitque ei Dóminus; Pax tecum, ne timeas, non moriérís. Ædificávit ergo ibi Gedeon altáre Dómino, vocávitque illud, Dómini Pax, usque in præsentem diem.

R. Vos, qui transitúri estis. *ut in ij. Noct. Domin. præced.*

Leſtio ij. Cap. 7.

Dixit Dóminus ad Gedeon. Multus tecum est pópulus, nec tradétur Madian in manus ejus, ne gloriétur contra me Israël, & dicat; Meis viribus liberátus sum. Lóquere ad pópulum, & cunctis audiéntibus prædica. Qui formidólosus & tímidus est, revertátur. Reccesserúntque de monte Gálaad, & revérsi sunt de pópulo viginti duomillia virórum, & tantum
decem

decem millia remanserunt. Dixitque Dominus ad Gedeon. Adhuc populus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probabo illos, & de quo dixerò tibi ut tecum vadat, ipse pergat; quem ire prohibuero, revertatur. Cumque descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon: Qui linguam lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum; qui autem curvatis genibus biberint, in altera parte erunt. Fuit itaque numerus eorum, qui manu ad os projiciente lambuerant aquas, trecenti viri; omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat. Et ait Dominus ad Gedeon. In trecentis viris qui lambuerunt aquas, liberabo vos, & tradam in manu tuam Madian. Omnis autem reliqua multitudo revertatur in locum suum. Sumptis itaque pro numero cibariis & tubis, omnem reliquam multitudinem abire præcepit ad tabernacula sua, & ipse cum trecentis viris se certamini dedit. Castra autem Madian erant subter in valle. Eadem nocte dixit

Dominus ad eum. Surge & descende in castra, quia & tradidi eos in manu tua.

R. Adduxi vos.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 9.

In illo tempore? Præteriens Jesus vidit hominem cæcum à nativitate. Et interrogaverunt eum Discipuli ejus; Rabbi, quid peccavit hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur? Respondit Jesus. Neque hic peccavit; neque parentes ejus; sed ut manifestentur opera Dei in illo. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Tract. 43. in Joannem.

Quid est quod dixisti? Tu cui, Dñs aperuit oculos. Scimus quia peccatores Deus non exaudit; ecce peccatores Deus exaudit. Sed lava interiorè faciem tuam; fiat in corde tuo quod factum est in facie tua; & videbis; quia peccatores Deus exaudit. Fefellit imaginatio cordis tui; adhuc est quod tibi faciat. Certè projectus est iste de Synagoga; adiit ad eum & dixit ei. Tu credis in Filium Dei? & ille. Quis est

Dómine, ut credam in eū ? vidébat & non vidébat ; vidébat óculis : Sed adhuc corde non vidébat. Ait illi Dóminus : & vides eum. Hoc est óculis : & qui loquitur tecum ipse est. Tunc prostrátus adorávit eum. Tunc lavit fáciem cordis. Incumbite ergo oratióibus peccátore, confitémmini peccáta vestra ; oráte ut depellántur ; oráte ut minuántur ; oráte ut vobis proficiéntibus : ipsa deficiant. Tamen nolíte desperáre. Et peccátore oráte. Quis enim non peccávit ? à Sacerdótibus incipe. Sacerdótibus dixit ; prius ófferte sacrificia pro peccátis vestris : Et sic pro pópulo. Sed fortè Sacerdótes veteris pópuli peccátore erant ; novi pópuli Sacerdótes : non sunt peccátore, certè fratres quia De⁹ vóluit ; Sacerdos ipsíus sum : peccátor sum vobíscum péctus tundo ; vobíscum véniam rogo ; vobíscum Deum : propítiū spero.

R. Popule meus.

Ad Benedictus , Añã.
Nemo in eum misit manus, quia nondùm vénerat hora ejus.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

DEus, qui & justis præmia meritórum, & per jejúnium peccátorebús véniam præbes : miserére supplicibus tuis ; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Hodiè ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat , Añã.
Rabbi, quis peccávit, hic aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur ? Respóndit Jesus & dixit ; Neque hic peccávit, neque paréntes ejus, sed ut manifesténtur ópera in illo.

Post ψ. Sicut erat. dicitur ψ. sequens in eodem tono.

χ. Præteriens Jesus vidit hóminem cæcum à nativitate ; & interrogavérunt eum Discípuli ejus ; Rabbi, quis.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

PATEant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, precibus supplicántium ; & ut peténtibus desideráta concedas : fac eos quæ tibi sunt

sunt placita postulare. Per
Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Judicum.

Lectio j. Cap. 11.

Fuit illo tempore Jeph-
te Galáadites, vir for-
tíssimus atque pugnátor,
filius mulieris meretricis,
qui natus est de Gálaad.
Habuit autem Gálaad uxó-
rem, de qua suscépit filios,
qui, postquam créverant,
ejecerunt Jephthe, dicentes.
Hæres in domo patris no-
stri esse non poteris, quia
de áltera matre natus es.
Quos ille fugiens atque de-
vitans, habitávit in terra
Tob; congregatíque sunt
ad eum viri ínopes, & la-
trocinántes, & quasi Prin-
cipem sequebantur. In illis
diebus pugnábant filii Am-
mon contra Israël. Quibus
ácrius instántibus, perrexé-
runt majóres natu de Gála-
aad, ut tóllerent in auxí-
lium sui Jephthe de terra
Tob, dixerúntque ad eum:
Veni, & esto Princeps no-
ster, & pugna contra filios
Ammon. Quibus ille re-
spóndit. Nónne vos estis,
qui odistis me, & ejecistis
de domo Patris mei, &
nunc venistis ad me neces-

sitate compúlsi? Dixerúnt-
que Principes Gálaad ad
Jephthe; Ob hanc ígitur
causam nunc ad te veni-
mus, ut proficiscáris nobís-
cum, & pugnes contra fi-
lios Ammon, sisque Dux
ómnium qui hábitant in
Gálaad. Jephthe quoque di-
xit eis. Si verè venístis ad
me, ut pugnem pro vobis
contra filios Ammon, tra-
diderítque eos Dóminus
in manus meas, ego ero
vester Princeps. Qui re-
sponderunt ei. Dóminus,
qui hæc audit, ipse mediá-
tor ac testis est, quòd no-
stra promíssa faciémus.

R. Locútus est Dóminus.
ut in j. Noct. Dom. preced.

Lectio ij.

Factus est ergò super
Jephthe Spíritus Dómi-
ni, & circúiens Galaad, &
Manásse, Maspha quoque
Galaad, & inde tránsiens
ad filios Ammon, votum
vovit Dómino, dicens. Si
tradideris filios Ammon
in manus meas, quicúmque
primus fuerit egréssus de
fóribus domus meæ, mihí-
que occurrerit, reverténti
cum pace à filiis Ammon,
eum holocaustum ófferam
Dño. Transivítque Jephthe

ad filios Ammon, ut pugnáret contra eos; quos tradidit Dóminus in manus ejus. Percussitque ab Aroër usque dum vénias in Mennith, viginti civitates, & usque ad Abel, quæ est in vineis cónsita, plaga magna nimis, humiliatiq; sunt filii Ammon à filiis Israël. Revertente autem Jephthe in Maspha domum suam, occurrít ei Unigénita filia sua cum tympanis & choris, non enim habebat álios líberos. Quâ visâ, scidit vestimêta sua, & ait: Heu me, filia mea, decepisti me, & ipsa decépta es. Apèrui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere nõ pótero. Cui illa respondit; Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcúnque pollicítus es, concéssa tibi ulcióné atque victória de hóstibus tuis. Dixitque ad Patrem. Hoc solum mihi præsta quod deprecor; Dímítte me ut duóbus mên-sibus circúmneam montes, & plangam virginitátem meam cum sodálibus meis. Cui ille respóndit, Vade. Et dimísit eam duobus mên-sibus. Cúnque abúisset eú

sóciis ac sodálibus suis, flebat virginitátem in món-tibus. Expletisq; duóbus mên-sibus, revérta est ad ad patrem suum, & fecit ei sicut vóverat.

R. Stetit Moyses.

Léctio sancti Evangélii: secúndum Lucam.

Lectio iij.

Cap. 7.

IN illo témpore: Ibat Jesus in Civitatem quæ vocátur Nain; & ibant cum eo Discípuli ejus, & turba copiósa. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósi Epíscopi.

Expos. in idem Evangel.

Audito Dei verbo, steterunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus húmanum letháli fluxu naturæ materiális urgebant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frigidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdi-ne vigor hebetátur animórum; vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vá-cuus: mentem alit. Hi sunt nostri fúneris portitóres.

Sed

Sed quavis suprema mortis spem vitæ omnis abolerint, & tumulo proxima corpora jaceant defunctorum, verbo tamen Dei jam mortua resurgunt cadavera: vox redit; redditur filius Matri; revocatur à tumulo: eripitur à sepulchro. Quis iste est tumulus tuus; nisi mali mores: Tumulus tuus perfidia est; sepulchrum tuum guttur est; sepulchrum enim patens est guttur eorum; unde verba mortua proferuntur. Ab sepulchro te liberat Christus; ab hoc tumulo surges: si audias verbum Dei, & si grave peccatum est, quod pœnitentiæ lachrymis ipse lavare non possis; fleat pro te Mater Ecclesia, quæ pro singulis, tanquam unicis filiis vidua mater intervenit: compatitur enim quodam spiritali dolore naturæ: cum suos liberos lethâlibus vitiis ad mortem cernit urgeri.

R. Cantemus Domino.

Ad Benedictus, Añã. Ille homo, qui dicitur Jesus, lutum fecit ex spûto, & livit oculos meos, & modo video.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. Oratio.

PRæsta, quæsumus, Omnipotens Deus; ut quos jejûnia votiva castigant: ipsa quoque devotio sancta lætificet; ut terrenis affectibus mitigatis: facilius cœlestia capiamus. Per Dominum.

Hodie ante secundas Liturgias dicitur Antiphona.

Non in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciẽ tuam, Domine, sed in miserationibus tuis multis: placare, Domine, fac, ne moreris propter temetipsum, Deus noster.

Ad Magnificat, Antiph.

A sæculo nunquam est auditum, quia quis aperuit oculos cœci nati, nisi Christus, Deus noster.

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. Oratio.

Populi tui Deus institutor & rector: peccata, quibus impugnatur expelle; ut semper tibi placitus: & tuo munimine sit securus. Per Dominum.

F E R I A S E X T A.

De Libro Judicum.

Lectio j.

Cap. 16.

QUOD cū audissent Philisthiū, & percrebuisse & apud eos, intrasse urbem Samson, circumderunt eum, positis in portā civitatis custodibus; & ibi totā nocte cum silentio præstolantes, ut facto mane exeuntem occiderent. Dormivit autē Samson usque ad médium noctis; & inde consurgens apprehendit ambas portæ fores cum postibus suis & ferā, impositasque humeris suis portavit ad vérticem montis, qui respicit Hebron. Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in Valle Sorec, & vocabatur Dalila. Veneruntque ad eam Príncipes Philisthinorum, atque dixerunt. Decipe eum, & disce ab illo, in quo habeat tantam fortitudinem? & quomodo eum superare valeamus, & vinctum affligere, quod si feceris, dabimus tibi singuli mille & centum argenteos. Locuta est ergo Dalila ad Samson. Dic mihi, obsecro, in quo sit tua máxima fortitudo, & quid sit quo ligatus erumpere nequeas? Cui respondit

Samson; si septem nervis meis funibus, nec dum siccis & adhuc humentibus, ligatus fuero, infirmus ero, ut ceteri homines. Attuleruntque ad eam Sâtrapæ Philisthinorum septem funes, ut dixerat, quibus vinxit eum, latentibus apud se insidiis, & in cubiculo finem rei expectantibus, clamavitque ad eum, Philisthiim super te. Samson. Qui rupit vincula, quomodo si rumpat quis filum de stuppâ tortum putamine, cū odorem ignis acceperit. Et non est cognitum, in quo esset fortitudo ejus.

R. Qui persequébantur. *ut in Noct. Domin. preced.*

Lectio ij.

JAMQUE capilli ejus renasci cœperant, & principes Philisthinorum convenerunt in unum, ut immolarent hostias magnificas Dagon Deo suo, & epularentur, dicentes. Tradidit Deus noster inimicum nostrum Samson in manus nostras. Quod etiā populus videns, laudabat Deum suum, eademque dicebat: tradidit Deus noster adversarium nostrum.

in

In manus nostras, qui delévit terram nostram, & occídit plúrimos. Latantésque per convívia, sumptis jam épulis, præcepérunt, ut vocarétur Samson, & ante eos luderet. Qui addúctus de cárcere ludébat ante eos; fecerúntque eum stare inter duas colúmnas. Qui dixit púero regénti gressus suos; Dimítte me, ut tangam colúmnas, quibus omnis imminet domus, & recliner super eas, & paululum requiéscam. Domus autem erat plena virórum ac mulierum, & erant ibi omnes Príncipes Philisthinórum, ac detecto & solário circiter tria milia utriúsque sexús spectántes ludéntem Samson. At ille, invocáto Dómino, ait. Dómine Deus, meménto mei, & redde mihi nunc fortitudínem prístinam, Deus meus, ut ulcísar me de hóstibus meis, & pro amissióne duórum lúminum, unani ultiónem recípiam. Et apprehéndens ambas colúmnas, quibus innitebátur domus, alterámque eárum dextera, & álteram lævâ tenens, ait. Moriátur ánima mea cum

Philisthiim, concussísque fórtiter colúmnis, cécidit domus super omnes Príncipes, & cæteram multitudínem, quæ ibi erat; multóque plures interfécit móriens, quàm antè, vivus occíderat.

R. Ecce mitto.

Lectio sancti Evangelij. secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. i i.

In illo témpore: Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de castélló Mariæ & Marthæ soróris ejus. María autem erat quæ unxit Dóminum unguento; & extersit pedes ejus capíllis suis; cujus frater Lázarus: infirmabátur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Joannem.

In corde hóminis querit premit magna moles & consuetúdo peccáti; in corde hóminis transgressóris; étiam sancti Evangelij contemptóris & poenárúm æternárum fremit Christus dum increpat se homo. Audi adhuc: flevit Christus, flevit se homo: quare enim flevit Christus nisi quia flere hóminem docuit.

dóruit. Quare fréruit & turbávit semetípsum nisi quia fides hóminis sibi mérito displicentis; frévere quodámodo debet in accusatióne malórum óperum; ut violéntiæ pœnitendi: cedat consuetúdo peccánda: Et dixit ubi posuístis eum? Scis quia mortuus sit & ubi sit sepúltus ignoras? Ista significatio est, quia sic péditum hóminem: quasi nescit Deus. Nón ausus sum dicere: nescit. Quid enim ille nescit? sed quasi nescit. Unde hoc probámus; Dóminum audi dictúrum in iudicio; Non novi vos: discédite à me. Quid est non novi vos? Non vos vídeo in luce meá; non vos vídeo in illa iustítia: quam novi. Sic & hic tanquam nesciens talem peccatórem: dixit. Ubi posuístis eum? Talis est vox Dei in Paradíso: posteaquam homo peccávit. Adam ubi es? Dicunt ei. Dómine veni & vide, Quid est vide. Miserére. Vidit enim Dóminus quando miserétur: unde illi dicitur vide humilitátem meam; & labórem meum: & dimítte ónnia

peccáta mea. Et lachrymátus est Iesus. Dixérunt ergo Judæi. Ecce quómodo amábat eum; Quid est amábat eum? Non venit vocáre justos: sed peccatóres in pœniténtiam.

R. Audi Israél.

Ad Benedictus, Añã.
Prophéta magnus surrexit in nobis, quia Deus visitávit plebem suam.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

DEus, qui ineffábilibus múnđum renovas sacramentis: præsta, quæsumus; ut Ecclesiã tua & ætérnis proficiat institútis: & temporálibus non destituátur auxiliis. Per Dóminum.

Hodiè ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat. Añã.

Lázarus amicus noster dormit, sed vado ut à somno exsúscitem eum.

X. Dixit Iesus Discípulis suis. Lázarus.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Omnipotens Deus; ut qui infirmitatis nostræ conscii,

conscii, de tua virtute confidimus: sub tuâ semper pietate gaudeamus. Per Dóminum.

S A B B A T O.

Incipit Liber Ruth.

Lectio j. Cap. i.

IN diebus unius Judicis, quando Judices præerant, facta est fames in Terra. Abiitque homo de Bethlehem Juda, ut peregrinaretur in regione Moabítide cum uxore sua ac duobus liberis, Ipse vocabatur Elimelech, & uxor ejus Noëmi, & duo filii alter Nahálon, & alter Chélión, Ephrathæi de Bethlehem Juda, Ingressique regionem Moabítidem, morabantur ibi. Et mortuus est Elimelech maritus Noëmi; remansitque ipsa cum filiis, Qui acceperunt uxores Moabítidas quarum una vocabatur Orpha, altera verò Ruth, manseruntque ibi decem annis.

R. Vos qui transituri estis.

Lectio ij. Cap. 4.

Tulit itaque Booz Ruth, & accepit uxorem, ingressusque est ad eam, & dedit illi Dóminus ut conciperet, & pareret filium. Dixeruntque mulieres ad

Noëmi. Benedictus Dóminus, qui non est passus ut deficeret successor familiae tuae, & vocaretur nomen ejus in Israël. Et habeas qui consoletur animam tuam, & enutriet senectutem, de nuru enim tua natus est, quæ te diligit, & multò tibi melior est, quàm si septem haberes filios. Susceptumque Noëmi puerum posuit in sinu suo, & nutricis ac gerulae fungebatur officio. Vicinae autem mulieres congratulantes ei, & dicentes. Natus est filius. Noëmi vocaverunt nomen ejus Obed; hic est pater Isai, patris David.

R. Adduxi vos. ut in *ij.*

Noët. Dom. preced.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ij. Cap. 8.

In illo tempore. Dicebat Jesus turbis Judæorum; Ego sum Lux mundi, qui sequitur me non ambulat in tenebris: & habebit lumen vitæ. Dixerunt ergo ei Pharisei; tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii, Episc.

In illud Evangelium.

EGO sum Lux mundi, non utique lux visibilis: sed animarum quæ in hoc sæculo sunt intelligibilis claritudo; quibus se splendènti lumine rationabilis infundit prudentiæ; & ut prædicatur in Evangelio incorporeæ virtutis inflammans vapore: secretamenta mentium animorumque penetrabilia. Si quis igitur incola esse cœperit illius civitatis supernæ incola videlicet conversatione & moribus; non discèdat ab eâ non exeat; non reflectat vestigium; non revertatur retrò, retrò luxuria: retrò impuritas est. Ego non iudico; Ego universorum redemptio: Ego peccatorum remissio. Vos non iudico quia me non recepistis: non iudico quia libenter indulgeo, Ego non iudico qui deleo iniquitates: & memor non ero. Ego non iudico qui malo vitam: quam mortem peccatoris. Ego non iudico qui non damno: sed iustifico penitentes, Moyses vos accusat; ille vos arguit in quem speratis, ille accusat vos: quia iudicandi non habet

potestatem: quæ ejus debetur auctori. Ille ergo in quem speratis accusat: iste in quem sperare nolulistis, absolvit, magna Judæi imprudentia. Merito accusatur in criminibus suis: qui accusatorem elegerunt; & bonum iudicem refutarunt: ideoque deest illis absolutio: pœna non deest. *R.* Popule meus.

Ad Benedictus. Antiph. Dómine, si hic fuisses, Lázarus non esset mortuus; Ecce jam foetat quatríduanus in monumento.

X. Dixit Martha ad Jesum Dómine.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus. Oratio.

Fiat, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuosus nostræ devotiónis afféctus; quia tunc nobis próderunt suscepta jejúnia: si tuæ sint plácita pietati. Per Dóminum.

Hodie ante Tertias Litanias, dicitur Antiphona. Libéra, Dómine, pópulum tuum de manu mortis, & plebem istam protégat Dextera tua, ut viventes benedicámus te, Deus noster.

AD VESPERAS.

Capitulum. Heb. 9.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non hujus creationis; neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem, introiit semel in Sancta: æterna Redemptione inventa.

℟. Eripe me, Domine, ab homine malo.

℞. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiph.

Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Quæsumus, omnipotens Deus, Familiam tuam propitius respice; ut te largiente regatur in corpore; & te servante custodiatur in mente. Per Dominum nostrum,

Ad Completor. Hymnus.

Vexilla régis prædeunt
Fulget crucis mysterium,

Quo carne carnis Conditor

Suspensus est patibulo.

Quo vulneratus insuper
Mucrone duro lanceæ,
Ut nos lavaret crimine,
Manavit unda, Sanguine.

Impléta sunt quæ concinuit

David fideli carmine,
Dicens in nationibus
Regnavit à ligno Deus.

Arbor decora & fulgida,
Ornata regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Beata cujus brachiis
Sæcli, pependit prætium,
Statéra facta corporis,
Prædamque tulit tartari.

O crux ave spes unica,
Hoc passionis tempore,
Auge piis justitiam.
Reisque dona veniam.

Te summa Deus Trinitas,

Collandet omnis Spiritus:
Quos per crucis mysterium
Salvas, Rege per sæcula.

Amen.

Prædictus Hymnus dicitur hoc Sabbato & Dominica Passionis & Sabbato ac Dominica Palmarum.

D O M I N I C A
de Passione.

Hodiè & sequentibus diebus usque ad Vesperas Sabbatè

Sabbati Sancti in Choro
Hore diei cantantur paulò
submissius, quàm consue-
tum est; praterquam in
Festis & in Vesperis Sab-
bati ante Dominicam Pal-
marum, & omnibus horis
ejusdem Dominica, ac
Festis qua per illud tempus
celebrantur.

Ad Matutinum, Invi-
tatorium. Hodie si vocem
Dòmini audieritis, nolite
obdurare corda vestra. Du-
plicatur.

Psalmus. Venite exulté-
mus. 2. Quartus X. Psal-
mistic incipitur. Sicut in
exacerbatione. In fine hu-
jus Psalmi non dicitur
Glória Patri. Hoc Tempore
Passionis; nisi in Festis;
finitò ultimo Versu Invi-
tatorium in hac & se-
quenti Dominica bis repe-
titur, quia duplicatur;
aliis verò diebus semel
tantum repetitur.

Ad Nocturnos omnia ut
in Psalterio X. Intén-
de animæ mex. & alij
X. ibidem Tempore Pas-
sionis.

In primo Nocturno.

In Choro pro Prima Le-
ctione legitur Prologus in-
cipiens Hieremias. Et pro

secunda initium libri. Je-
remia

Incipit liber Jeremiæ
Prophætæ.

Lectio j. Cap. I.

VERBA Jeremiæ Filij
Hélcia, de Sacerdò-
tibus, qui fuerunt in Ana-
thoth, in terrâ Benjamin.
Quod factum est Verbum
Dòmini ad eum in diebus
josia, Filij Amon, Regis
juda, in tertio decimo
anno regni ejus. Et factum
est in diebus joakim filij
josia Regis juda, usque
ad consummationem un-
decimi anni Sedécia filij
josia Regis juda, usque
ad transmigrationem je-
rusalem, in mense quinto.
Et factum est Verbum Dò-
mini ad me dicens. Prius-
quam te formarem in úte-
ro, novi te: & antequam
exires de vulvâ, sanctifi-
cavi te: & Prophétam in
Géntibus dedi te. Et dixi;
A, a, a, Dòmine Deus:
Ecce nescio loqui: quia
puer ego sum.

Responsoria Duplicantur.

R. Multiplicati sunt qui
tribulant me, & dicunt,
Non est salus ipsi in Deo
ejus. * Exúrge, Dòmine
Salvū me fac, Deus meus.

X. Qui

N. Qui tribulant me exultabunt, si motus fuero, ego autem in misericordia tua speravi. * Exurge. Multiplicati.

Responsoria qua duplicantur & alia R. in quibus. Glória Patri. dici solet. deinceps dicuntur sine Glória Patri. in Officio de tempore, sed post. N. facta repetitione ultima partis Responsorij, repetitur totum Responsorium. quod etiam servatur in Responsorij Horarum, ubi similiter omisso. Glória Patri. repetitur ultima pars Responsorij, deinde Responsorium integrum.

Lectio ij.

ET dixit Dominus ad me Noli dicere, Puer sum: quoniam ad omnia, quae mittam te, ibis; & universa, quaecumque mandavero tibi, loqueris. Ne timeas a facie eorum; quia tecum ego sum: ut eruam te, dicit Dominus. Et misit Dominus manum suam, & tetigit os meum, & dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo; Ecce constitui te hodie super Gentes, & super regna, ut

evellas & destruas; & disperdas, & dissipes: & edifices, & plantes. Et factum est verbum Domini ad me, dicens. Quid tu vides, jeremia? Et dixi. Virgam vigilantem ego video. Et dixit Dominus ad me: Bene vidisti; quia vigilabo ego super verbo meo: ut faciam illud. Et factum est verbum Domini secundum ad me, dicens; Quid tu vides? Et dixi Ollam succensam ego video: & faciem ejus a facie Aquilonis.

R. Usquequò exaltabitur inimicus meus super me?
* Respice & exaudi me, Domine, Deus meus.

N. Nequando dicat inimicus meus; Prævalui adversus eum. Respice. Usquequò.

Lectio iij.

ET dixit Dominus ad me. Ab Aquilone pandetur malum: super omnes habitatores terræ. Quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum Aquilonis, ait Dominus: Et venient & ponent unusquisque solium suum, in introitu portarum Jerusalem, & super omnes muros ejus in circuitu, & su-

per univérſas urbes juda. Et loquar júdicia mea cum eis, ſuper omnem malitiã eórum, qui dereliquerunt me, & libaverunt diis aliénis: & adoraverunt opus mánuum ſuárum. Tu ergò accinge lumbos tuos, & ſurge; & loquere ad eos: ómnia, quæ ego præcipio tibi. Ne fórmides à facie eórum; nec enim timere te faciã: vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitãtem munitã; & in columnam férream; & in murum æreum; ſuper omnem terrã: Régibus juda; Principibus ejus, & Sacerdótibus: & pópulo terræ. Et bellabunt advérſum te, & non prævalébunt: quia ego tecũ ſum, ait Dñs, ut liberem te.

R. Deus meus es tu, ne diſcédas à me, * Quóniam tribulãtio próxima eſt, & non eſt qui ádjuvet. V. Tu autem, Dómine, ne elongãveris auxiliũ tuum à me, ad defenſiónem meã cónſpice. Quóniam. Deus meus.

In ſecundo Nocturno.

Sermo ſancti Bernadi
Abbatis.

De paſſione Domini.

Lectio iv.

Vigilate ánimo fratres; ne infructuóſe vos hujus témporis Sacramenta: pertrãſeant. Copioſa eſt benedíctio; date receptacula munda; devótas ánimas; ſenſus vígiles; afféctus sóbrios; puras conficiências exhibéte: tantis chariſmátibus gratiãrum. Nimirum ádmonet vos ſolicitúdinis hujus; non módò ſpecialis ipſa converſatio quam proféſſi eſtis: ſed & generalis Eccléſiæ obſervãtio cujus filii eſtis. Univérſi. Siquidem Chriſtiáni ſacris his diébus aut præ ſólito aut præter ſólitũ pietãtem cólunt; modéſtiam éxhibent; humilitãtem ſectãntur; induunt gravitãtem; ut Chriſto paciénti: quodãmmódò compãti videãntur. Quis enim tã irreligióſus qui non cõpũgãtur; quis tã iracúndus ut non indúlgeat; quis tam delicióſus ut nõ abſtíneat; quis tam flagitióſus ut non contíneat; quis tam malitióſus ut non pœníteat: his diébus. Méritò quidem, nempè adefť paſſio Dómini; útiq̄ue hodie terrã moyens; petras ſcindens: apériens

aperiens monumenta. Propè est etiam Resurrectio ejus: in quâ solemnitatem celebratis altissimo Domino. Utinam usque in altissima quæ fecit magnalia: alacritate & aviditate spiritus subeuntes.

R. In te jactatus sum ex utero, de ventre matris meæ, Deus meus es tu, ne discedas à me; * Quoniam tribulatio proxima est, & non est, qui adjuvet.

V. Erue à fræmea, Deus, animam meam & de manu canis unicam meam. Quoniam. In te jactatus sum.

Lectio v.

IN hac igitur Passione fratres tria specialiter convenit intuèri. Opus; modum: causam. Nam in opere quidem patientia; in modo humilitas: in causâ charitas commendatur. Patientia autem singularis; quod videlicet cum supra dorsum ejus fabricarent peccatores: cum sic tenderetur in ligno ut dinumerarentur omnia ossa ejus; cum fortissimum illud propugnaculum quod custodit Israël undique impugnarètur; cum fo-

derentur manus & pedes: sicut agnus ad occisionem ductus sit & tanquam ovis coram tondente non aperuit os suum. Non adversus Patrem murmurant à quo missus fuerat: non adversus humanum genus; quæ non rapuit: exolvebat. Non denique vel contra populum ipsum peculiarem sibi; à quo pro tantis beneficiis: tanta mala recipiebat.

R. Pacificè loquebantur mihi inimici mei, & in ira molesti erant mihi. * Vidisti, Domine, ne sileas, ne discedas à me.

V. Et adversum me lætati sunt, & convenerunt, congregata sunt super me flagella, & ignoravi. Vidisti Domine. Pacificè loquebantur.

Lectio vj.

Verè languores nostros ipse tulit; & infirmitates nostras: ipse portavit. Vir dolorum; pauper & dolens: tentatus per omnia absque peccato. Et in vitâ passivam habuit actionem: & in morte passivam actionem sustinuit: dum salutem operaretur in medio terræ. Proinde me-

mor ero præsertim. His diebus; laborum illorum quos pertulit prædicando; fatigationum in discurrendo; tentationum in jejunando; vigiliarum in orando; lacrymarum in compatiendo. Recordabor etiam dolorum ejus; convitiarum; sputorum colaphorum; subsannationum; exprobrationum; clavorum horumque similium quæ per eum & super eum abundantiùs transierunt. Facit ergo mihi fortitudo; facit similitudo; sed si accesserit imitatio: ut sequar vestigia ejus.

R. Tota die contristatus ingrediebar, Domine, quoniam anima mea impleta est illusionibus. * Et vim faciebant, qui quærebant animam meam.

V. Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates & dolos tota die meditabantur. Et vim. Tota die contristatus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo tempore; Dicebat Jesus turbis Judæorum, & Principibus Sacerdotum,

quis ex vobis arguet me de peccato? si veritatem dico, quare non creditis mihi, qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis? quia ex Deo non estis. Et reliqua, Homilia sancti Gregorii Papæ.

In idem evangel. homil.

Lectio vij.

SI ipse verba Dei audit qui ex Deo est? & audire verba Dei non potest quisquis ex illo non est? interroget se unusquisque; si verba Dei in aure cordis percipit? & intelliget unde sit Cœlestem patriam desiderare veritas jubet; carnis desideria conterere; mundi gloriam declinare; aliena non appetere; propria largiri. Penset ergo apud se unusquisque; vestrum; si hæc vox Dei in cordis ejus aure convuluit? & quia jam ex deo sit agnoscit. Nam sunt nonnulli qui præcepta Dei nec aure corporis percipere dignantur. Et sunt nonnulli qui hæc quidem corporis aure percipiunt; sed nullo ea mentis desiderio; complectuntur. Et sunt nonnulli qui libenter verba Dei suscipiunt; ita ut etiam

etiam in fléribus compungántur : sed post lacrynarum tempus ad iniquitatem rédeunt. Hi profécitò verba Dei non áudiunt ; quia hæc exercére in ópere : contémnunt.

R. Ne avértas faciém tuam à puero tuo , Dómine ,

* Quóniam tríbuloꝝ , velóciter exáudi me :

℟. Inténde ánimæ meæ , & libera eam ; propter inimicos meos éripe me. Quóniam. Ne avértas.

Lectio viij.

EGO dæmónium non hábeo ; in quibus verbis quid áliud nisi supérbia nostra confúnditur ; quæ si exagitáta vel léviter fuerit : atrocióres injúrias reddit quàm accéperit. Facit mala quæ potest : minátur quæ fácere non potest. Ecce injúriam suscipiēs Deus non irátcitur ; non contumeliósa verba : respóndet. Qui si eisdem ista dicéntibus respóndere voluisset ; dæmónium vos habétis ; verùm profécitò diceret quia nisi impléti dæmónio : tam pervérsa de Deo loqui non possent. Sed accéptá injúriá etiam quod verum erat dicere véritas

nóluit ; ne non dixisse véritatem : sed provocátus contuméliam reddidisse viderétur. Ex quâ re quid nobis innúitur ; nisi ut eo témpore quo à próximis ex falsitate contumélias accipimus : eórum etiam vera mala taceámus. Ne ministerium iustæ correptionis in arma vertámus furóris.

R. Vide , quia tríbuloꝝ velóciter exáudi me. * Inténde ánimæ meæ , & libera eam propter inimicos meos éripe me , Dómine :
℟. Libera me ab his qui odérunt me , & ne avértas faciém tuam à puero tuo. Inténde. Vide quia tríbuloꝝ.

Lectio ix

Nemo ergo contra accéptas cõtumélias érigat ; nemo convíciis : convícium reddat. Imitatióne etenim Dei : gloriósius est injúriam tacéndo fugere quàm respóndéndo supérare. Sed contra hoc supérbia dicit in corde : turpe est ut accéptá injúriá taceas. Quisquis cónspicit quia contuméliam accipis & taces ; non putat quia patientiam exhibes : sed crimen agnóscis. Sed unde

vox ista in corde nostro contra patientiam nascitur; nisi quia in imis: cogitationem fiximus. Et dum in terrâ glóriam quærimus: placere ei qui nos de cœlo cõspicit non curamus; accèptâ ergo contumeliâ: meditémur in opere vocem Dei. Ego non quæro glóriam meam: est qui quærat iudicet.

R. Deus meus, éripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis, & iniqui, * Quóniam tu es patientia mea,

ψ. Deus, ne elongeris à me, Deus meus in auxiliium meum respice. Quóniam. Deus meus.

A D L A U D E S,

Añã. Vide, Dòmine, afflictionem meam, quóniam erectus est inimicus meus. *Psalms.* Miserere. 70.

Añã. In tribulatione invocavi Dòminum, & exaudivit me in latitudine. *Psalms.* Confitemini. 26.

Añã. Judicasti Dòmine causam animæ meæ, defensor vitæ meæ Dòmine Deus meus. *Psalms.* Deus Deus meus. *cum reliq.* 21.

Añã. Pópule meus, quid feci tibi, aut quid molé-

stus fui, respõde mihi.

Añã. Nunquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ.

Capitulum. Heb. 9.

Christus assisens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non hujus creationis; neque per sanguinem hircorum aut vitulorum; sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta: aeterna Redemptione inventa. ✠. Eripe me de inimicis meis, Deus meus.

R. Et ab insurgentibus in me, libera me,

Ad Benedictus, Antiph.

Ego demonium non habeo, sed honorifico Patrem meum, dixit Dòminus. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

Quæsumus, Omnipotens Deus, Familiam tuam propitius respice; ut te largiente regatur in corpore: & te servante custodiatur in mente. *Pex Dòminum.*

Ad Tertiam Capit. Heb. 9.

Christus assisens. *ut sup.*

R. Erue à fræmea, Deus, animam

ánimam meam , * Et de manu canis únicā meam.
℟. Eripe me, Dómine, ab hómine malo , à viro iniquo líbera me. Et de manu.

Non dicitur Glória Patri. Sed repetitur. Erue à frámea. *℟.* Inténde ánimæ meæ, & líbera eam. *℟.* Propter ininícos meos , éripe me Dómine.

Orémus. Oratio.

PRæsta pópulo tuo, Dómine, quæsumus, consolationis auxílium ; & diutúrnis calamitatibus laborántem : propítius respiráre concéde. Per Dñm.

Ad Sextam. Capit. Heb. 9.

SI enim sanguis hircórū & taurórum, & cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatió- nem carnis ; quantò magis sanguis Christi , qui per Spíritum Sanctum semet- ipsum obtulit immaculátum Deo: emundábit consciéntiam nostram ab opé- ribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti.

℟. Ne perdas cum ímpis, Deus, ánimam meam, * Et cum viris sánguinem vitam meam. *℟.* Dum extólló manus meas ad tem-

plum sanctum tuum, ne símul trahas me cum pec- catóribus. Et cum. *℟.* Ne perdas.

℟. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et à cónibus unicór- nium humilitátem meam.

Orémus. Oratio.

QUæsumus , Omnípo- tens Deus ; ut qui no- stris fatigámur offénsis, & mérito nostræ iniquitátis affligimur : Pietátis tuæ grátiam cónsequi mereá- mur. Per Dóminum.

Ad Nonam. Capit. Heb. 9.

EMénti mediátor est, ut morte intercedénte in re- demptiόnem eárum præ- varicatiόnum, quæ erant sub prióri Testaméto; re- promissiόnem accipiant, qui vocáti sunt : ætérxæ hæreditátis.

℟. Príncipes persecúti suat me gratis, & à verbis tuis formidávit cor meū. * Læ- tabor ego super clóquia tua. *℟.* Quasi qui invénit spólia multa. Lætabor ego, Príncipes.

℟. Ne perdas cum ímpis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sángu- num vitam meam.

Orémus.

Oratio.

Purifica, quæsumus, Dómine, tuórum corda fidelium : ut à terréna cupiditate mundati ; & præsentis vitæ periculis eruántur : & perpétuis donis firméntur. Per Dóminum.

Ad Vesperas Antiphona & Psalmus Dixit Dóminus. cum reliquis de Domínica. 150. Capitulum. Christus assistens. ut suprà ad Laudes.

℟. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℞. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiph. Abraham pater vester exultávit, ut vidéret diem meum ; vidit & gavísus est. *Duplicatur.*

Oratio. Quæsumus, Omnípotens Deus. *ut suprà ad Laudes.*

Ad primam Processionem. ℞. j. *Feria sequentis.* Qui custodiébant.

Orémus. Oratio.

Exaudi nos, Dómine Deus noster ; & Ecclesiám tuam inter mundi túrbines fluctuántem : cleménti gubernatione moderáre. Per Dóminum.

Ad secundã Processionem. ℞. ij. *Adjutor. ut infrà.*

Orémus.

Oratio

Iniquitates nostras ne respicias, Omnípotens Deus : sed sola nobis misericórdia tua proffit indignis. Per Dóminum.

Ad Completor. Hymnus. Vexilla regis prodeunt. 481. **FERIA SECUNDA.**

Ad Matutinum. Invitatorium, Antiphona & Psalmi de Psalterio. 56.

℟. Inténde ánimæ meæ. *ut ibidem tempore Passionis.*

De Jeremía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 2.

Transíte ad insulas Cethim, & vidéte & in Cedar mittite, & consideráte vehementer, & vidéte, si factum est hujúsmodi ? Si mutávit gens deos suos, & certè ipsi non sunt Dii ; pópulus verò meus mutávit glóriám suám in idólum. Obstupescíte cœli super hoc, & portæ ejus desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus, me dereliquerunt Fontē aquæ vivæ ; & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas : quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus ?

maculus? Quare ergò factus est in prædam? Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam, posuerunt terram ejus in solitudinem; civitates ejus exústæ sunt, & non est qui habitet in eis. Filii quoque Mémpheos & Taphnes cōstupraverunt te usque ad vérticem. Nunquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dñm Deum tuum eo tempore, quò ducébat te per viam?

R. Qui custodiébant animam meam concílium fecerunt in unum, dicétes; Deus dereliquit eum,* Persequimini, & cōprehéndite eum, quia non est, qui liberet eum: Deus meus, ne elóngeris à me; Deus meus, in adjutórium meum inténde.

✠. Omnes inimíci mei advérsus me cogitábant mala mihi, verbum iníquum mandaverunt advérsus me, dicétes. Persequimini.

Lectio ij.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum viâ Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malícia tua, &

avérsio tua increpábit te. Scito, & vide, quia malum & amárum est reliquisse te Dóminum Deum tuum, & non esse timóre mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A saculo confregisti jugum meum, rupisti víncula mea, & dixisti, non sérviam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondóso, tu prosternebaris méretrix. Ego autem plantávi te vineam eléctam, omne fermen verum: quómodo ergò convérsa es mihi in pravum vinea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitate tua coram me, dicit Dóminus Deus.

R. Adjutor & suscéptor meus tu es, Dómine, & in verbum tuú sperávi. * Declináte à me, maligni, & scrutábor mandata Dei mei. *✠.* Iníquos ódio hábui, & Legem tuam diléxi. Declináte.

Lectio, sancti Evangélii: secundum Joánnem.

Lectio ij.

Cap. 7.

IN illo tempore: Misérunt Príncipes & Pharisæi ministros, ut apprehé-

derent Jesum. Dixit ergo eis Jesus; adhuc modicum tempus vobiscum sum: & vado ad eum qui me non isit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 32. in Ioan.

CLamat Jesus hodie in Evangelio; ut veniamus & bibamus: si intus sitiamus. Et dicit; quia cum biberimus: flumina aquae vivae fluent de ventre nostro. Venter interioris hominis conscientia cordis est, bibito ergo de isto liquore: reviviscit purgata conscientia; & hauriens fontem habebit: etiam ipsa fons erit. Quid est fons? Quid est fluvius, qui manat de ventre interioris hominis? Benevolentia, qua vult consulere proximo. Si enim putet, quia quod bibit; soli ipsi debet sufficere: non fluit aqua viva de ventre ejus. Si autem proximo festinat consulere: ideo non siccatur, quia manat. Videmus nunc quid sit, quod bibunt qui credunt in Domino; quia utique Christiani sumus: & si credimus bibimus. Et unusquisque in seipso de

bet agnoscere si bibit; & si vivit ex eo: quod bibit. *R.* Deus meus es tu, *ut supra in j. Noct. Domin. 484.*

AD LAUDES,
Antiphona & Psalm. Miserere mei Deus. cum reliquis de Psalterio. 70.

Capitulum. Jer. 18.

Attende, Domine, ad me, & audi vocem adversariorum meorum, nunquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animae meae; recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum: & averterem indignationem tuam ab eis.

X. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *R.* Et ab insurgentibus in me, libera me.

Ad Benedictus, Añna.
Ego gloriam meam non quero, est qui quaerat & iudicet.

Deinde dicuntur magnae Preces.

Orémus. Oratio.

Sanctifica, quaesumus, Domine, nostra jejunia: & cunctarum nobis indulgentiam propitius largire culpárum. Per Dominum nostrum.

Hodie

*Hodiè ad Horas dicuntur
Psalmi Pœnitentiales.*

*Ad Vesperas. Añã. Inclina-
vit Dóminus. Psal. Di-
léxi. cum reliquis de Psal-
terio. 154.*

Capitulum.

Dominus Deus aperuit
mihi aurem, ego au-
tem non contradico, re-
trórsim non abii, corpus
meum, dedi percutiénti-
bus, & genas meas vellén-
tibus; fáciem meam non
avétti ab increpántibus &
conspuéntibus; Dóminus
Deus auxiliátor meus: í-
deò non sum confúsus.

℟. Eripe me, Dómine, ab
hómine malo. ℞. A viro
iníquo libéra me.

Ad Magnificat, Añã.

Si quis sitit, véniat ad me
& bibat, & de ventre ejus
fluent aquæ vivæ,

Glória Patri.

℟. In novíssimo autem die
magnæ festivitátis; stabat
Jesus, & clamabát dicens:
Si quis sitit.

*Deinde dicuntur magna
Preces.*

Orémus. *Oratio.*

DA, quæsumus, Dómi-
ne, pópulo tuo salú-
tem mentis & córporis; ut
bonis opéribus inhæren-

do: tuâ semper mereátur
protectióne deféndi. Per-
Dóminum.

*Predicta Capitula di-
cuntur in Feriali Officio,
usque ad Feriam quintam
in Cœna Domini.*

F E R I A T E R T I A.

De Jerémia Prophéta.

Lectio 7.

Cap. 2.

Quid vultis mecum ju-
dício conténdere? o-
mnes dereliquístis me,
dicit Dóminus. Frustrà per-
cússi filios vestros, disciplí-
nam non recepérunt, de-
vorávit gládus vester Pro-
phétas vestros, quasi Leo
vastátor, generátio vestra.
Vidéte verbum Dómini,
nunquid solitúdo factus
sum Israéli, aut terra seró-
tina? quare ergò dixit pó-
pulus meus; Recéssimus,
non veniémus ultrà ad te.
Numquid obliviscétur vir-
go ornamenti sui aut spon-
sa fásciæ pectorális suæ, pó-
pulus verò meus oblítus
est mei diébus innúmeris.

℞. In te jactátus. sum. *ut in
ij. Noct. Dom. preced. 485.*

Lectio ij.

Cap. 3.

IN diébus illis ibit domus
Juda ad domum Israël, &
véniat simul de terra
Aquilónis ad terram, quam

dedi patribus vestris. Ego autem dixi. Quomodo ponam te in filios, & tribuam tibi terram desiderabilem, hæreditatem præclaram exercituum gentium? Et dixi. Patrem vocabis me, & post me ingredi non cessabis. Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum, sic contempfit me domus Israël, dicit Dominus. Vox in viis audita est, ploratus & ululatus filiorum Israël quoniam iniquam fecerunt viam suam, oblitii sunt Domini Dei sui. Convertimini filii revertentes, & sanabo averfiones vestras. Ecce nos venimus ad te, tu enim es Dominus Deus noster. Verè mendaces erant colles. & multitudo montium verè in Domino Deo nostro salus Israël.

R. Pacifice. 485.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo tempore: Ambulabat Jesus in Galilæam. non enim volèbat in judæam ambulare: quia quærebant eum judæi interficere. Erat autem in proximo dies festus judæorum,

Scenopégia. Dixerunt autem ad eum fratres ejus: transi hinc & vade in Judæam. Et reliqua.

Hómil. S. Augustini Episc.

Tract. 28. in Joannem,

CUM audistis hodie in Evangelio fratres Domini; Mariæ cogitate consanguinitatem: non iterum parientis ullam propaginem. Sicut enim in sepulchro ubi positum est corpus Dñi nec antea nec postea mortuus jacuit; sic uterus Mariæ nec antea nec postea: quicquam mortale concepit. Diximus fratres qui fuerint: audiamus quid dixerint. Transi hinc & vade in judæam; ut & discipuli tui: videant opera tua quæ tu facis. Opera Domini discipulos non latebant: sed istos latebant. Isti enim fratres id est consanguinei; Christum consanguineum habere potuerunt: credere autem in eum ipsa propinquitate fastidierant. Dictum est in Evangelio. Non enim hoc nos audemus opinari: modo audistis. Addunt & movent; nemo enim in occulto quid facit: & quærit palam esse. Si hæc facis: manifesta

risésta temetípsum mundo. Et contínuò. Neque enim fratres ejus credébant in eum. Quare in eum non credébant? Quia humanam glóriam requirébant. Nam & quòd eum viléntur monére fratres? glóriæ ipsíus cónsulunt. Ficis mirabilia? innotéscere est appáre ómnibus? ut laudári possis ab ómnibus. Loquebátur caro carni; sed caro sine Deo? carni cum Deo. Loquebátur enim prudéntia carnis? verbo quòd caro factum est & habitávit in nobis.

k. Totâ die. 486.

Ad Benedíctus, Antiph.
Tempus meum nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Deinde dicuntur magna preces.

Orémus. Oratio.

Nostra tibi, Dómine quæsumus, sint accepta jejúnia; quæ nos & expiándo grátia tuâ dignos efficiant? & ad remédia perdúcant ætérna. Per.

Hodiè ante Primas Litanias dicitur, Antiphona.

Propter peccáta nostra, Deus commovísti terram, & conturbásti eam; Sana,

Dómine contritiónes ejus, quóniam mota est.

Ad Magnificat, Antiph.
Vos ascéndite ad diem festum hunc, ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Deinde dicuntur magna preces.

Orémus. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, perseverántem in tuâ voluntáte famulátum; ut in diébus nostris & mérito & número? pópulus tibi sérvians augetur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 18.

Hæc dicit Dóminus. Hæc ego fingo contra vos malum, & cògito contra vos cogitátióem. Revertátur unusquísque à viâ suâ malâ, & dirigite vias vestras, & stúdia vestra. Qui dixerunt? desperávimus; post cogitátiónes enim nostras íbimus, & unusquísque pravitatē cordis sui mali faciémus. Ideò hæc, dicit Dóminus. Interrogáte gentes; quis advénit talia horribília, quæ fecit nimis Virgo Israël? numquid deficiet de petrâ

agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígida, & defluéntes. Quia oblitus est mei pópulus meus; frustra libántes, & impingéntes in viis suis, in sémitis séculi, ut ambulárent per eas in itinere non tritò, ut fieret terra eórum in desolatióem, & in sibilum sempitérnum, omnis qui praterierit Per eam obstupéscet, & movébit caput suum. Sicut ventus irens dispérgam eos coram inimíco, dorsum, & non faciém osténdam eis in die perditionis eórum.

R. Ne avértas. *ut in ij.*

Noct. Dñica preced. 487.

Lectio ij.

ET dixerunt: veníte & cogitémus contra Jeremíam cogitatióes, non enim peribit lex à Sacerdóte, neque consílium à sapiénte, nec sermo à Prophéta. Veníte, & percutiámus eum línguâ, & non attendámus ad univérfos sermónes ejus. Atténde Dómine, ad me, & audi vocem adversariórũ meórum. Numquid rédditur pro bonò malum, quia foderunt foveã animæ meæ? recordáre quòd steterim in

conspéctu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & avérterem indignatióem uã ab eis. Propteréa da fíios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii; fiant uxóres eórum absque literis & víduæ, & viri eárum interficiántur morte, juvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: adduces enim super eos litrónem repénte quia foderunt foveam, ut cáperent me, & láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsùm me in mortem; ne propitiéris iniquitati eórum, & peccátum eórum à faciè tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in tempore furóris tui abútere eis.

R. Vide, quia tribulor. 487

Lectio sancti Evangélii: secundùm Joánnem.

Lectio ij. Cap. 10.

IN illo tempore: Facta sunt encœnia in Jerosólymis; & hyēs erat. Et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Circūdederunt ergo eum Judæi: & dicebant ei; quousque

ánimam

animam nostram tollis; si tu es Christus: dic nobis palam. Et reliqua.

Homilia Augustini Episc.

Tract. 48. in Ioannem.

DICISTIS hodie in Evangelio quæ, sunt oves. Estote oves. Oves credendo sunt: oves pastorem sequendo sunt, oves redemptorem non contemnendo sunt: oves per ostium intrando sunt, oves exiundo & pascua inveniendo sunt: oves vitam æternam perfruendo sunt. Oves meæ vocem meam audiunt & cognosco eas; & sequuntur me: & ego vitam æternam do eis. Ecce sunt pascuæ; si recolitis superius dixerat: & ingrediatur; & egredietur: & pascua inveniet. Ingressi sumus credendo: egrédimur moriendo. Sed quomodo per ostium fidei ingressi sumus: sic fideles de corpore exeamus. Sic enim per istud ostium egrédimur: ut pascua invenire possimus. Bona pascua vita æterna dicitur. Ibi nulla herba arcescit: totum viret. Solet quædam herba dici semper viva; est herba quæ semper dicitur vive-

re; ibi solum vivere invenitur. Vitam æternam, inquit, dabo eis, ovis meis. Vos calumnias propterea queritis: quia de vita presenti cogitatis.

R. Deus meus eripe. 488.

Ad Benedictus, Antiph.

Oves meæ vocem meam audiunt, & ego Dominus agnosco eas.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus. Oratio.

SANCTIFICATO hoc jejunio, Deus tuorum corda fidelium miserator illustra; & quibus devotionis præstas affectum: tribue supplicantiibus pium benignus auditum. Per Dominum.

Hodie ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiph.

Multa bona opera operatus sum vobis; propter quod opus vultis me occidere.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus. Oratio.

ADISTO supplicationibus nostris, omnipotens Deus; & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges: consuetae misericordiae tribue benignus

effectum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio 7.

Cap. 23.

Contrítum est cor meū
in médio mei, contremuerunt ómnia ossa mea. factus sum quasi vir ébrius, & quasi homo mádidus à vinò, à fácie Dómini, & à fácie verbórum sanctórum ejus, quia adúlteris repléta est terra, quia à fácie maledictiónis luxit terra. Arefácta sunt arva déserti, factus est cursus eórum malus, & fortitúdo eórum dissímilis. Prophéta namque & sacerdos pollúti sunt, & in domo meá invéni malum eórum, ait Dóminus. Idcirco via eórum erit quasi lúbrium in ténebris; impelléntur enim, & córruent in ea, áfferam enim super eos mala, annum visitatiónis eórum, ait Dóminus. Et in Prophétis Samáriæ vidi fatuitátem. Prophetábant in Baal, & decipiébant pópulum meum, Israél. Et in Prophétis Jerúsalem vidi similitúdinem adulterántium, & iter mendáci; & confortavérunt manus pessimórum, ut non con-

verterétur unusquisque à malítia sua, facti sunt mihi omnes ut Sódoma, & habitatóres ejus quasi Gomorraha. Proptérea hæc dicit Dóminus exercítuum ad Prophétas. Ecce ego cibábo eos absínthio, & potábo eos felle; à Prophétis enim Jerúsalem egréssa est pollútio super omnem terram.

R. Multiplicáti sunt. *ut in j. Noct. Dominica procedentis.* 482.

Lectio ij. Cap. 25.

Hæc dicit Dóminus Exercítuum. Ecce afflictio egréditur de gente in gentem, & turbo magnus egrediétur à summítatibus terræ. Et erunt interfécti Dómini in die illâ, à summo terræ usque ad summum ejus; non plangéntur, & colligéntur, neque sepeliéntur: in sterquilinium super fáciem terræ jacébunt. Ululáte pastóres, & clamáte; & aspérgite vos cínere optimátes gregis: quia compléti sunt dies vestri, ut interficiámini; & dissipatiónes vestræ, & cadétis quasi vasa pretiósá. Et períbit fuga à pastóribus, & salvátio ab optima

Optimátibus gregis. Vox clamóris pastórum, & ululátus optimátum gregis, quia vastávit Dóminus Páscha eórum. Et conticuérunt arva pacis à fácie iræ furóris Dómini. Derelíquit quasi leo umbráculum suum, quia facta est terra eórum in desolatió- nem à fácie iræ colúmbæ, & à fácie iræ furóris Dómini.

R. Usquequò. 483.

Léctio sancti Evangélij :
secúndum Lucam.

Lectio ij. Cap. 7.

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingrèssus domum Pharisæi : discúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitaté peccátrix ; ut cognóvit quod Jesus accubiisset in domo pharisæi : attulit alabástrum unguénti. Et reliqua.

Homília sancti Petri
Chrysólogi.

Homil. in id.

ET ut cognóvit, quia accumberet Dóminus in domo Phárisæi. Non ad stantem ; non ad sedentem : audet veníre Peccátrix, Deus cum stat, cón-

ripit ; cum sedet, júdicat ; prostrátis cónjacet : cum decumbit. Ut cognóvit, quòd accumberet Dóminus in domo Pharisæi, inclínem ad miserándum supérnam didicit Majestatem ; & ideò crédidit, quòd esset ad véniam sibi promptus : qui Pharisæi vénerat tam promptus ad mensam. Attulit alabástrum unguénti ; portávit óleum ; quia medicinam letháli vúlneri : à supérno Médico perquirébat. Stans retrò secus pedes ejus ; Ad pedes tendit : semper citam véniam qui requirit. Et benè, stans : quia jam cádere non potest, qui ad pedes Christi méruit pervenire. Stans retrò secus pedes ejus, ut Christi vestigiis innixa ; percúrreret per viam vitæ : quæ per viam cucúrrerat mortis, láchrymis rigábat pedes ejus. En inutáur ordo rerum : Plúviam terræ cœlum dat : ecce nunc rigat terra cœlum. Imò super cœlos : & usque ad ipsum Dóminum imber humanárum prófilit lachrymárum. Ut juxta Psalmístam, & de aquis flétuum canté-

tur illud? Et aquæ, quæ super cælos sunt laudent Nomen Dómini.

R. Deus meus es tu. 484.

Ad Benedictus, Antiph.

Magister dicit; Tempus meum propè est; apud te fácio Pascha cum Discípulis meis.

Deinde dicuntur magna Orémus. Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus; ut dignitas conditionis humanæ per immoderantiam fauciata: medicínalis parsimóniæ stúdio reformetur. Per Dóminum.

Hodie ante secundas Litanias dicitur, Antiph.
Dómine, imminúti sumus propter peccáta nostra hodie, sed in ánima contríta, & Spíritu humilitátis suscipiamur; & fac nobiscum secundum magnitudinem tuam, quia non est confusio confidentibus in te.

Ad Magnificat, Antiph.

Quid molésti estis huic muliéri, opus enim bonum operáta est in me?

Deinde dicuntur magna preces.

Orémus. Oratio.

Esto, quæsumus Dómine, propítius plebi tuæ;

ut quæ tibi non placent respuentes: tuórum pótius repleántur delectationibus mandatórum. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 31.

HÆc dicit Dóminus: Vox in excélsis audita est lamentationis, luctûs & fletûs Rachel plorantis filios suos, & nolentis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus. Quiescat vox tua à ploratu, & óculi tuí à láchrymis; quia est mérces óperi tuo, ait Dóminus: & réverténtur de terrâ inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus & reverténtur filij ad términos suos. Audiens audivi Ephraim transmigrantem, castigásti me, & eruditus sum, quasi juvenculus indómitus: convérte me, & convertar, quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim cõvertísti me, egi pœniténtiam, & postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confusus sum, & erúbui, quóniam sustinui oppróbrium adolescentiæ meæ. Si filius honorabilis

honorabilis mihi Ephraim: si puer delicatus quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor ejus. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum; miserans miserabor ejus, ait Dominus. Statue tibi speculam, pone tibi amaritudines, dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulasti, revertere Virgo Israël, revertere ad civitates tuas istas.

R. In te jactatus sum. *ut in ij. Noct. Dom. preced. 485.*

Lectio ij. Cap. 32.

ET nunc propter ista, hæc dicit Dñs Deus Israël ad civitatem hanc, de qua vos dicitis, quod tradetur in manus Regis Babilonis in gladio, & in fame, & in peste. Ecce ego congregabo eos de universis terris, ad quos eieci eos in furore meo, & in ira mea, & in indignatione grandi & reducam eos ad locum istum, & habitare eos faciam confidenter. Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum. Et dabo eis cor unum, & viam unam, ut timeant me universis diebus, & bene sit eis, & filius eorum post

eos. Et feriam cum eis pactum sempiternum, & non desinam eis benefacere, & timorem meum dabo in corde eorum, ut non recedant à me. Et lætabor super eis, cum bene eis fecero, & plantabo eos in terrâ istâ in veritate, in toto corde meo, & in totâ anima meâ. Quia hæc dicit Dominus: Sicut adduxi super populum istum omne malum hoc grande; sic adducam super eos omne bonum, quod ego loquor ad eos. Et possidebuntur agri in terrâ istâ, de qua vos dicitis, quod deserta sit, eò, quod non remanserit homo, & jumentum, & data sit in manus Chaldæorum.

R. Pacificè. 485.

Lectio sancti Evangelij: secundum Joannem.

Lectio ij. Cap. 11.

IN illo tempore: Collegérunt Pontifices & Pharisæi consilium, & dicebant; Quid facimus, quia hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum sic omnes credent in eum; & venient Romani: & tollent nostrum locum & gentem. Et reliqua.

Homilia

Homilia sancti Joānnis
Chrysósti.

In illud Evangelium.

ADeste dilectissimi; ad solis præconem accurramus: ut paratas Domino fraudulentas à Judæis insidias videamus. Collegérunt inquit Judæi consilium; & dicebant: quid faciemus. Hæc nobis Joānes Evangelista paulò antè pronuntiavit; Etsi enim nobiscum nunc ore non sermocinatur: Spiritu tamen ad aures astantium clamat. Collegérunt enim inquit consilium; & dixerunt: quid faciemus. Bonum quidem est illud; collegérunt: sed malum illud consilium. Non ad charitatem: sed ad pugnam. Non ad pacem vocantes sed ad bellum incitantes. Collegérunt consilium; non ut Deum glorificarent: sed ut Christum ignominia afficerent. Collegérunt consilium, non ut fidem stabilirent: sed ut lapidem angularem abjicerent. Collegérunt consilium; non ut thesaurum absconditum in agro benigne susciperent: sed ut improbè Dei templum

evérterent. Collegérunt consilium; non ut mellifluos vitis racemos decerperent: sed ut vitem veram ad crucis arborem applicantes: seipso vitas arbutivas perditionis; nos autem salutis: efficerent. O consilium à Diabolo adversus Christum collectum; O consistorium iniquitate repletum; O consilium luporum potius sanguinis avidorum: quàm Deo afflatorum hominum.

R. Totà die. 486.

Ad Benedictus, Antiph.

Non sis mihi tu formidini, spes mea, in die afflictionis meæ.

Deinde dicuntur magnæ preces.

Orémus. Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde; ut peccata nostra castigatiōne voluntaria cohibentes: temporaliter potius maceremur, quàm suppliciiis deputemur æternis. Per Dominum.

Hodiè ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiph.

Animæ impiorum fremebant adversum me, & gravatum

gravatam est cor meum
super eos.

*Deinde dicuntur magna
preces.*

Orémus. *Oratio.*

Concede, quæsumus
omnipotens Deus, ut
qui protectionis tuæ grá-
tiam quærimus; liberati è
malis omnibus; secúra tibi
mente serviámus. Per Dó-
minum nostrum.

S A B B A T O.

De Jeremía Prophéta.

Lectio 1. Cap. 30.

Hæc dicit Dóminus. In-
sanábilis fractúra tua,
pessima plaga tua non est,
qui júdicet iudicium tuum
ad alligándum, curatió-
num utilitas non est tibi.
Omnes amatóres tui obliti
sunt tui, téque non quæ-
rent plaga enim inimici:
percússi te castigatióne
crudéli. Propter multítu-
dinem iniquitátis tuæ du-
ra facta sunt peccáta tua.
Quid clamas super contri-
tione tuâ? Insanábilis est
dolor tuus, propter mul-
titudinem iniquitátis tuæ,
& propter dura peccáta
tua, feci hæc tibi. Propté-
rea omnes qui cómedunt
te devorábuntur, & uni-
vèrsi hostes tui in captivi-

tatem ducéntur, & qui te
vastant vastabúntur, cun-
ctósque prædatóres tuos
dabo in prædam. Obdú-
cam enim cicatricem tibi,
& à vulnéribus tuis sanábo
te, dicit Dóminus, Quia
ejectã vocavérunt te Sion;
hæc est, quæ non habébat
requiréntem. Hæc dicit
Dóminus. Ecce ego con-
vèrtam conversiõnem ta-
bernaculórum Jacob, &
tectis ejus miserébor; &
ædificábitur civitas in ex-
célso suo, & templum
juxta órđinem suum fun-
dábitur.

*R. Ne avértas. ut in iij.
Noct. Dom. preced. 487.*

Lectio ij. Cap. 50.

Confusa est mater ve-
stra nimis, & adæquá-
ta pólvèri, quæ genuit vos,
Ecce novíssima erit in-
Géntibus déserta, invia &
arens. Ab irâ Dómini non
habitábitur, sed redigétur
tota in solitudinem. Om-
nis, qui transíbit per Ba-
bylónem, stupébit, & si-
bilábit super univèrsis pla-
gis ejus. Præparámini con-
tra Babylónem per circú-
tum omnes qui ténditis
arcum; debelláte eam,
non parcátis jáculis, quia
Dómino

Dómino peccávit. Clamá-
te aduersus eam, ubique
dedit manum, ceciderunt
fundaménta ejus, destrúcti
sunt muri ejus, quóniam
últio Dómini est: últi-
onem accípite de ea; sicut
fecit, fácite ei. Dispé-
rdite fatórem de Babylóne,
& tenéntem falcem in tém-
pore messis, à facie gládij
colúmbæ unusquisque ad
pópulum suum convertétur,
& singuli ad terram
suam fúgient. Grex dispér-
sus Israél, leónes ejecerunt
eum; primus comédit eum
Rex Assur. Novíssimus
exofsávit eum Nabucho-
donosor Rex Babylónis.
Proptérea hæc dicit Dó-
minus Exercítuum Deus
Israél. Ecce ego visitábo
Regem Babylónis & ter-
ram ejus, sicut visitávi Re-
gem Assur; & redúcam
Israél ad habitáculum suū;
& pascétur Carmélum &
Basam, & in móte Ephraim
& Gálaad saturábitur áni-
ma ejus. In diébus illis, &
in tém-pore illo ait Dómi-
nus. Quærétur iniquitas
Israél, & non erit; & pec-
cátum Júda, & non inue-
niétur, quóniam propítius
ero eis, quos relíquero.

R. Vide, quia. 487.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo tém-pore: dixit
Jesus discipulis suis &
turbis judæórum; ego lux
in mundum veni; ut om-
nis qui crédit in me: in te-
nebris non máneat. Et si-
quis audierit verba mea;
& non custodierit ea: ego
non júdico eum. Non enim
veni ut júdicem mundum:
sed ut salvíficem mūdum.
Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Episcópi.

Tact. 54. in Ioannem.

Lectio iv.

AUdíte quómodò dicit
Fílius, ego non júdico
eum; cùm dicat álio loco
Pater non júdicat quem-
quam: sed omne júdicium
dedit Fílio. Nisi quia in-
telligéndum est: modo
non júdico eum; Quare,
non júdicat modò: attén-
de quid séquitur. Non
enim veni inquit ut júdi-
cem mundum: sed ut sal-
víficem mundum, id est,
ut salvum fáciam mun-
dum. Nunc ego est tem-
pus misericórdiæ: post erit
júdicij. Quia misericórdi-

diam

diam inquit & iudicium: cantabo tibi Dómine. Sed de ipso etiam futuro novissimo iudicio videte quid dicat; qui spernit me & non accipit verba mea; habet qui iudicet eum: sermo quem locutus sum. Ille iudicabit eum in novissimo die. Non ait qui spernit me & non accipit verba mea; ego non iudico eum: in novissimo die. Hoc enim si dixisset; non video quomodo possit non esse contrarium illi sententiae ubi ait, Pater non iudicat quemquam; sed omne iudicium: dedit Filio. Cum vero dixit qui spernit me & non accipit verba mea; habet qui iudicet eum. Expectantibus autem quisnam ille esset: secutus adiunxit. Sermo quem locutus sum: ille iudicabit eum in novissimo die.

R. Deus meus, eripe. 488.

Ad Benedictus, Antiphona. Hosanna, Filio David; Benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel; Hosanna in excelsis.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. *Oratio.*

Proficiat, quesumus Dómine, plebs tibi dicata piæ devotionis affectu; ut sacris actionibus erudita, quanto maiestati tuæ fit gravior: tanto donis potioribus augeatur. Per Dóminum nostrum.

Hodiè ante tertias Litanias dicitur

R. Aspice Dómine quia facta est desolata civitas, plena divitiis sedet in tristitia, domina gentium: * Non est qui consolatur, eam nisi tu Deus. ✠. Plorans ploravit in nocte, & lachrymæ ejus in máxillis ejus. Non est.

Ad Vesp. Capit. Philip. 2.

Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu; qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo; sed semetipsum exinanivit, formam servi, accipiens, in similitudinem hominum factus: & habitu inventus ut homo. ✠. Eripe me, Dómine, ab homine malo. R. A viro iniquo libera me.

Ad Magnificat, Añna. Príncipes Sacerdotum concilium fecerunt, ut Jesum occide

occiderent; dicebant autē,
non in die Festo, ne fortē
tumultus fieret in pópulo.

Orémus. *Oratio.*

OMnipotens, sempitér-
ne Deus, qui humano
géneri, ad imitandum hu-
militátis exemplum, Sal-
vatórem nostrum carnem
súmere, & crucem subire
fecísti; concede propítius,
ut & paciéntiæ ipsíus ha-
bére documénta; & Re-
surrectiónis consórtia me-
reámur. Per eúndem Dó-
minum nostrum.

Ad Completor. Hymnus.

Vexílla regis prodeút. 481

D O M I N I C A

In Ramis Palmarum.

Ad Matutinum Invitat.

Ipsi verò non cognóverunt
vias meas, quibus jurávi
in irá meá; si introibunt
in réquiem meam.

*Psalms. Veníte exulté-
mus. Duplicatur.*

*Finito. ✠. Quadragínta,
usque Hi errant corde.
Chorus resumit Invitato-
rium. Ipsi verò.*

*Ad Nocturnos omnia ut
in Psalterio. ✠. Inténde
ánimæ meæ. & alij ✠. ibi-
dem tempore Passiónis.*

In primo Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio 7. Cap. 50.

Super terram dominán-
tium ascénde, & super
habitatóres ejus vísitá, dí-
sipa; & interfice quæ post
eos sunt; ait Dóminus. Et
fac juxta ómnia, quæ præ-
cépi tibi. Vox belli in ter-
ra; & contrítio magna.
Quómodo contractus est
& contrítus malleus uni-
versæ terræ; quómodo
versa est in désertum Ba-
bylon in Géntibus; Illa-
queávi te, & capta es Bá-
bylon; & nesciébas. In-
vénta es & apprehénsa;
quóniam Dóminum pro-
vocásti. Apéruit Dominus
thesaurum suum, & prótu-
lit vasa iræ suæ; quóniam
opus est Dómino Deo
exercítuum; in terra Chal-
dæórum. Venite ad eam
ab extrémis finibus, aperí-
te ut éxeant, qui concúl-
cent eam; tóllite de via
lápides; & redígite in acér-
vos; & interficite eam;
nec sit quidquā réliquium.

Responsoría Duplicatur.

R. In die, qua invocávi
te, Dómine, dixísti; Noli
timére. * Judicásti causam
meam, & liberásti me.
Deus meus. ✠. Audísti op-
probria eórum, Dómine,

omnes

Omnes cogitationes eorum
adversum me. Judicasti.
In die, qua.

Lectio ij.

Dissipate universos fortes
ejus: descendant in occisionem.
Vae eis, quia venit dies eorum,
tempus visitationis eorum. Vox
fugientium, & eorum qui
evaserunt de terra Babilonis;
ut annuncient in Sion ultionem
Domini Dei nostri: ultionem
templi ejus. Annunciate in
Babilonem plurimis omnibus,
qui tendunt arcum: consistite
adversus eam per gyrum, &
nullus evadat, reddite ei se-
cundum opus suum; juxta omnia
quae fecit, facite illi: quia
contra Dominum erecta est,
adversum sanctum Israel. Idcirco
cadent juvenes ejus in plateis
ejus; & omnes viri bellatores
ejus conticescent in die illa:
ait Dominus. Ecce ego ad te
superbe; dicit Dominus Deus
exercituum, quia venit dies
tuus: tempus visitationis tuae.

R. Fratres mei elongaverunt
a me, & noti mei.
* Quasi alieni recesserunt
a me. ✠. Dereliquerunt
me proximi mei, & qui me

noverant. Quasi. Fratres
mei.

Lectio iij.

ET cadet superbus &
ecorruet, & non erit, qui
suscitet eum; & succendam
ignem in urbibus ejus,
& devorabit omnia: in
circuitu ejus. Haec dicit
Dominus exercituum. Calumniam
sustinent filii Israel, & filii
Juda simul; omnes qui cep-
erunt eos, tenent, nolunt
dimittere eos. Redemptor
eorum fortis, Dominus
exercituum: nomen ejus.
Judicio defendet causam
eorum, ut exterreat terram:
& commoveat habitatores
Babilonis. Gladius ad
Chaldaeos, ait Dominus,
& ad habitatores Babilonis,
& ad Principes: & ad
Sapientes ejus. Gladius
ad divinos ejus; qui stulti
erunt: Gladius ad fortes
illius, qui timebunt.

R. Attende, Domine, ad
me, & audi vocem adver-
sariorum meorum. * Num-
quid redditur pro bono
malum, quia fodérunt fo-
veam animae meae. ✠. Re-
cordare quod steterim in
conspéctu tuo, ut loquerer
pro eis bonum, & avérte-

rem

rem iram tuam ab eis.
Numquid. Attende.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysost.

Homil. 30. in Genesim.

Lectio iv.

ECce tandem ad finem
sanctæ Quadragesimæ
venimus; jejuniique navi-
gationem perfecimus: at-
que ad portum Dei gratiâ
appulimus. Verum ne ideo
negligentiôres simus; sed
ipso hoc nómine longè
majorem ôperam ac vigi-
liarum diligentiam: exhi-
beamus. Nam & Naucleri
cùm post longa superata
mária passis velis merci-
búsque congéstitis; in por-
tum ingressuri sunt: tunc
maximè multam curam
adhibent ac sollicitudinem
ne in quod scôpulum; ceu
rupem impingens navi-
gium: superiores omnes
labôres inútiles ac cassos
reddat. Sic quoque cursô-
res præstant; cùm enim ad
finem stadiorum pervéne-
rint: tunc ácriùs cursum
conténdunt; ut metam at-
tingant: ac præmia me-
reántur. Athletæ item post
plúrima certamina ac vi-
ctórias; cùm jam pro co-
rona luctâ incúmbit: ma-

jóri nisi concértant ut do-
nâti éxeant.

R. Salvum me fac, Deus,
quóniam intravérunt aquæ
usque ad ánimam meam,
non avértas faciém tuam
à me: * Quóniam tribulor
exaudi me Deus meus.

℟. Inténde ánimæ meæ,
& libera eam, propter ini-
micos meos eripe me.
Quóniam. Salvum me fac.

Lectio v.

ITaque quemádmódum
Inaucleri & cursôres &
athletæ; tum magis eni-
túntur ac vígiles sunt: cùm
ad finem vénerint; eódem
modo ipsi ôperæ prétium
faciámus: cùm divíno mú-
nere ad majóre hanc heb-
domadam pervenérimus.
Nunc máximè jejunii cur-
sum inténdere; ferventio-
resque preces fúndere: ac
eórum quæ nobis commís-
sa sunt: multam ac accu-
ratam confessiónem édere;
bonaque serió ôpera; lar-
gas eleëmofynas; modé-
stiam; mansuetúdinem;
ac reliquam virtútem:
præstare debeamus. Ut tá-
libus ornâti virtútibus do-
mínicum affecúti diem:
Dómini liberalitáte fruà-
mur. Majórem autem vo-
cámus

cámus Hebdómadam; non quod longiôres hábeat horas : sunt enim áliæ quæ & prolixiôres hábeant; nec quòd ejus sint plures dies : est enim in illa atque áliis omnibus idem númerus. Quare ergo majórem vocámus ; quòd scilicet magna quædam ac arcana : in illâ nobis contigerint.

R. Dixérunt impii apud se , non rectè cogitantes circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris, promittit se sciéntiam Dei habére, Filium Dei se nóminat, & gloriátur Patrem se habére Deum, * Videámus si sermónes illius veri sint , & si est verè Fílius Dei liberet illum de manibus nostris ; morte turpíssima condemnémus eum. ✠. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo & ábstinet se à viis nostris , tanquàm ab immunditiis. Videámus. Dixérunt impii. *Lectio vj.*

NEmpè in istâ hebdómada solútum bellum diutínium ; extíncta mors : maledíctio perémptra. Solúta tyránnis diaboli ; ejus dirépta arma ; Deus homínibus reconci-

liátus : cœlum factum ac cœstum. Hómines Angelis commíxti; quæ díffita, erát conjúncta : sepes sublata, remótum septum. Deus pacis quæ in cœlis; ac quæ terra : pacificávit. Eamque ob rem majórem Hebdómadam dícimus ; quòd Dóminus tantam nobis donórum multitudinem : in ea largítus sit. Idcirco étiam multi per eam jejúnij disciplina solitò severiôre : utúntur. Contendúntque vigílias ; ac sacras pernoctatiónes : Eleemosynásque copiosiôres faciunt. Quòd ipsâ rerum funciónem; quem huic hebdómadae honórem hábent : magníficè próferant. Cùm enim Dóminus tália nobis bona in ea largítus sit : quómodo non déceat ; ut & nos quantam licet ei reveréntiam : atque honórem habeámus.

R. Viri impii dixérunt : Opprimámus virum justũ injustè , & deglutiámus eum , tanquam inferi vivum ; auferámus memoriám illius de terra , & de spóliis ejus sortem mittámus inter nos. Ipsi enim homicidæ thesaurizavérunt

runt sibi malum, insipientes & maligni odérunt sapientiam. * Et rei facti sunt in cogitationibus suis.

✠. Hæc cogitavérunt & erravérunt, exceçavit enim illos malitia ipsórum. Et rei. Viri impii.

In tertio No. Arno.

Lectio sancti Evangelii: secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo tempore: Cum appropinquaret Jesus Jerosólymis, & venisset Bethphage ad montem Oliveti, tunc misit duos Discipulos suos, dicens eis: Ite in castellum quod contra vos est, & statim inveniétis ásinam alligatam, & pullum cum ea. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.

Serm. 2. in ram. Palm.

Video vos, Fratres, hodie attentius, quam solétis, ad Ecclesiám convenisse; & ramos áborum cum lætitia portasse. Sed quid prodest illis id ágere; qui nesciunt, cur id faciant; vel quid ista significant. Scire debétis, quia, sicut lectum est hódie; quæ est quinta dies ante Passiónem: Salvátor noster in

monte Oliveti sedit super ásinam, ut intráret Jerosólymam. Quæ pia Mater Ecclesiá corporaliter idè celebrat; ut fiat id, quod multò majus est? spiritualmente. Super ásinam igitur Dóminus sedet, & Jerúsalem tendit; cum ánimas nostras inhábicans mundum istum despícere; & cœlestem pátriam diligere facit. Vestiménta in viâ ante Deum jactátis; si viam illi ad vos veniéndi præparádo: cõpora vestra per abstinentiam castigátis. Ramos verò de arbõribus præciditis; si Sanctórum Patrum virtutes amádo: viam ad vos veniéndi Dómino præparátis.

℞. Contumélias & terrores passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, & custodiéntes latus meum, dicéntes; decipiámus eum, & prævaleámus illi. * Sed tu, Dómine, mecum es tanquàm bellátor fortis, cadent in opprobrium sempiternum, & vídeam vindictam in eis, quia tibi, revelávi causam meam.

✠. Omnes inimici mei audierunt malum meum, lætati sunt, quóniam tu fecisti.

cisti. Sed tu, Dómine.
Contumélias.

Lectio viij.

Quid fuit Abraham?
quid fuit Joseph? quid
fuit David? quid reliqui
iusti, nisi fructiferae arbo-
res Ecclesiae Dei. Discite
ab Abraham Obedientiam;
à Joseph Castitatem; à
David Humilitatem: si
perpetuam desideratis ad-
ipisci salutem. Et quia Pal-
ma victoriam significat;
palmas in manu recte por-
tamus; si ita ei victoriae
laudes decantemus; ut
etiam bene vivendo: Diá-
bolum vincere studeamus.
Ideoque, fratres, scire de-
betis; quia sine causâ ra-
mum olivæ portat: quem
Diábolus decipiendo súpe-
rat. Redite ergo ad consi-
cientias vestras, Charíssi-
mi; & videte, si spiritáli-
ter facitis: quod corporá-
liter ágitis. Denique fir-
missime credentes, intelli-
gite; quia nostrum perícú-
lum est, si mystéria nostri
salvatoris vobis non an-
nunciámus: & vestrum est
periculum, si ea parvipen-
dátis. Monémus itaque, ut
quantò magis solémnitas
Paschális appropínquat:

tanto magis vox præpará-
re curétis: mundantes vos
ab omni invidia; ódio;
convicio; maledictio ac de-
tractione: ut dignè illam
diem celebrare possitis.

R. Deus Israël; propter te
sustinui improperium, ópe-
ruit confusio faciem meã,
extraneus factus sum frá-
tribus meis, & hospes fi-
liis matris meæ. * Quó-
niam zelus domus tuæ co-
medit me. ✠ Improperia
Improperantium tibi ceci-
derunt super me. Quoniam
zelus. Deus Israël.

*Post Octavum. R. sine
Domne jube. & sine bene-
dictione dicitur Passio Do-
mini, ut sequitur ad
modum Lect. in offic. De-
functorum.*

Passio Dómini nostri Jesu
Christi secundum
Marcum.

Lectio ix. Cap. 14.

In illo tempore. Erat Pas-
cha & Azyma post Bí-
duum. Et quarébant sum-
mi Sacerdotes & Scribæ:
quomodo Jesum dolo te-
nérent & occiderent. Di-
cébant autem. Non in Die
festo: ne fortè tumultus
fieret in pópulo. Et cum
esset Bethánia in domo
Simónis

Simónis leprosi, & recumberet: venit Mulier habens alabástrum unguénti nardi spicati pretiosi, & fracto alabástro: effudit super caput ejus. Erant autem quidam indignè ferentes intra semetipsos: & dicentes. Ut quid perditio ista unguénti facta est? poterat enim unguéntum istud venúndari plus quam trecéntis denáriis: & dari paupéribus, & fremebant in eam JESUS autem dixit. Sinite eam. Quid illi molésti estis? Bonum ópus operáta est in me. Semper enim paupéres habétis vobiscum: & cum voluéritis, potéstis illis benefácere me autem non semper habétis. Quod hábuit hæc, fecit: prævenit úngere corpus meum in sepultúram. Amen dico vobis: Ubiúmq; prædicátum fúerit Evangélium istud in univérso mundò: & quòd fecit hæc, narrábitur in memóriam ejus. Et Judas Iscariótes unus de Duódecim; abiit ad summos Sacerdotes: ut próderet eum illis. Qui audiéntes gavísi sunt: & promiserunt ei pecúniam se datúros. Et

querébat: quómòdo illum opportunè tráderet. Et primò die Azymórú quando Páscha immolábant: dicunt ei Discípuli. Quovis eámus, & parémus tibi ut mandúces Páscha? Et mittit duos ex Discípulis suis: & dixit eis. Ite in civitátem: & occúrret vobis Homo lagénam aquæ bajulans, sequimini eum, & quocúnque introierit; dicite Dómíno domûs: Quia Magister dicit. Ubi est refectio mea, ubi Páscha cum Discípulis meis mandúcem? Et ipse vobis demonstrábit cœnáculum grande stratum: & illic parate nobis. Et abiérunt Discípuli ejus; & venérunt in civitátem: & invenérunt sicut dixerat illis & paravérunt Páscha. Vespere autem factò: venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, & manducántibus ait JESUS! Amen dico vobis; quia unus ex vobis tradet me: qui manducat mecum. At illi cœpérunt contristári: & dicere ei singulátim: Numquid Ego? Qui ait illis. Unus ex duódecim: qui intíngit mecum manum

in catino. Et Filius quidem
Hóminis vadit: sicut scri-
ptum est de eo; Væ autem
hómini illi: per quem Fí-
lius Hóminis tradétur. Bo-
num erat ei: si non esset
natus homo ille. Et man-
ducántibus illis, accépit
J E S U S Panem; & bene-
dicens fregit, & dedit eis:
& ait. Súmite: hoc est
Corpus meum. Et accépto
Cálice: grátias agens de-
dit eis. Et bibérunt ex illo
omnes. Et ait illis. Hic est
Sāguis mens novi Testa-
ménti: qui pro multis ef-
fundétur. Amen dico vo-
bis; quia jam non bibam
de hoc genímine vitis, us-
que in diem illum: cū
illud bibam novū in regno
Dei. Et hymno dictò:
exiérunt in Montem oli-
várū. Et ait eis J E S U S.
Omnes scādálizabímíni in
me in nocte istā: quia scri-
ptum est. Percútiā Pastó-
rem: & dispergéntúr Oves.
Sed postquā resurrexero:
præcédā vos in Galilæam.
Petrus autem ait illi; Et si
omnes scandalizátí fúerint
in te: sed non ego. Et ait
illi J E S U S! Amen dico
tibi; quia tu hódie in no-
cte hac priúsqüam gallus

voce[m] bis déderit: ter me
es negatúrus. At ille am-
plius loquebátur. Et si
oportúerit me simul cóm-
mori tibi: non te negábo.
Simíliter autem: & omnes
dicebant. Et véniunt in
prædium: cui nomen
Gethsémani. Et ait discí-
pulis suis. Sedéte híc: do-
nec orem. Et assúmit Pe-
trum & Jacóbum, & Joan-
nem secum: Et cœpit pa-
vére, & tadére. Et ait illis.
Tristis est anima mea us-
que ad mortem. Sustinéte
híc: & vigiláte. Et cū
processísset paululūm pró-
cidit super terram; & orá-
bat: ut si fieri posset tran-
sírét ab eo hora, & dixit.
Abba, Pater: omnia tibi
possibília sunt. Transfer
Cálicem hunc à me. Sed
non quod ego volo: sed
quod tu. Et venit: & ia-
vénit eos dormiéntes. Et
ait Petro. Simon dormis:
non potuísti unâ horâ vi-
giláre? Vigiláte & oráte:
ut non intrétis in tenta-
tiónem. Spíritus quidem
promptus est: caro verò
infirmá. Et iterum ábiens:
orávit, eúndem sermónem
dicens. Et revérsum: denuò
invénit eos dormiéntes.

(Erant enim óculi eórum gravati :) & ignorábant quid responderent ei. Et venit tertio : & ait illis. Dormíte jam : & requiescíte. Súfficit venit hora : Ecce Filius Hóminis tradétur in manus peccatórū. Súrgite : eámus. Ecce qui me tradet : propè est. Et adhuc eò loquente : venit Judas Iscariótes unus de duódecim ; & cum eo turba multa , cum gládiis & lignis à summis Sacerdótibus , & Scribis : & Senióriibus. Déderat autem Traditor ejus signum eis , dicens. Quemcúnque osculátus fuero : ipse est. Tenéte eum : & dúcite cautè. Et cum venisset : statim accédens ad eum , ait. Ave Rabbi ! & osculátus est eum. At illi manus inyecérunt in eum : & tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus edúcens gládium , percússit servum summi Sacerdótis : & amputávit illi aurículam. Et respóndens JESUS : ait illis. Tanquàm ad latrónem exístis cum gládiis & lignis comprehendere me ? Quotídie eram apud vos in templo docens : & non me tenuístis. Sed ut impleántur scriptúra. Tunc discípuli ejus relinquentes eum : omnes fugérunt. Adoléscentem autem quidam sequebátur eum ; amíctus Síndone super nudo : & tenuérunt eum. At ille rejeéta Síndone : nudus profúgit ab eis. Et adduxérunt JESUM ad Summum Sacerdótem ; & convenérunt omnes Sacerdótes : & Scribæ & Senióres. Petrus autem à longè secútus est eum : usque intrò in átrium Summi Sacerdótis ; & sedébat cum ministris ad ignem : & calefaciébat se. Summi verò Sacerdótes , & omne concílium quærébant advérsus JESUM testimónium ; ut eum morti tráderent : nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum : & conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes , falsum testimónium ferébant advérsus eum , dicéntes : Quóniam nos audívimus eum dicéntem. Ego dissólvam templum hoc manu factum : & per tríduum aliud , non manu factum , ædificábo. Et non erat conveniéntia testimónium

testimónium illórum. Et exúrgens summus Sacérdos in médium ? interrogávit JESUM, dicens. Non respóndes quicquam ad ea, quæ tibi objiciúntur ab his? Ille autem tacébat ? & nihil respóndit. Rursùm summus Sacérdos interrogábat eum ? & dixit ei. Tu es Christus, Fílius Dei Benedícti ? JESUS autem dixit illi. Ego Sum, & vidébitis Fílium Hóminis sedéntem à Dextris virtútis Dei ? & veniéntem cum núbibus cœli. Summus autem Sacérdos scindens vestiménta sua ? ait. Quid adhuc desiderámus testes ? Audístis blasphemiam. Quid vobis videtur ? Qui omnes condemnáverunt eum ? esse reum mortis. Et cœpérunt quidam conspúere eum ? & veláre faciém ejus ; & cólaphis eum cædere ? & dicere ei. Prophetísa. Et ministri alapis eum cædebát. Et cùm esset Petrus in átrio deórsum ? venit una ex ancíllis summi Sacerdótis. Et cùm vidíffet Petrum calefaciéntem se ? aspiciens illum, ait. Et tu cum JESU Nazaréno eras ? At ille ne-

gávit, dicens. Neque scio ? neque novi quid dicas. Et éxiit foras ante átrium ? & gallus cantávit. Rursus autem cùm vidíffet illum ancílla ? cœpit dicere circumstantibus. Quia hic ex illis est. At ille íterum negávit. Et post pusillum ? rursus, qui astábant, dicébant Petro. Verè ex illis es. Nam & Galilæus es. Ille autem cœpit anathematizáre, & juráre ? quia nescio hóminem istum, quem dicitis. Et statim gallus íterum cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, quod dixerat ei JESUS ? Priùs quam gallus cantet bis, ter me negábis. Et cœpit flere. Et conféstim manè consílium faciéntes summi Sacerdótes, cum Senióribus & Scribis, & univérto Concílio ; vinciéntes JESUM duxérunt, & tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus. Tu es Rex Judæórum ? At ille respóndens ? ait illi. Tu dicis. Et accusábant eum summi Sacerdótes in multis. Pilátus autem rursus interrogávit eum, dicens. Non respóndes quicquam ? vide in quantis te accúsant ? JESUS

autem amplius nihil respondit: ita ut miraretur Pilatus. Per diem autem Festum solébat dimittere illis unū ex vincētis: quemcūque petissent. Erat autem qui dicebatur Bárab-
 bas, qui cum seditiōsis erat vincētus: qui in seditiōne fécerat homicidium. Et cum ascendisset turba: cœpit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis: & dixit. Vultis dimittam vobis Regem Judæorum? Sciébat enim: quòd per invidiam tradidissent eum summi Sacerdotes. Pontífices autem concitaverunt turbam: ut magis Bárabbam dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondens: ait illis. Quid ergò vultis faciam Regi Judæorum? At illi iterum clamaverunt. Crucifige eum. Pilatus verò dicebat illis. Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant. Crucifige eum. Pilatus autem volens populo satisfacere: dimisit illis Barabbam; & tradidit JESUM flagellis cæsum: ut Crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium prætorij; &

convocant totam cohortem: & induunt eum purpura; & imponunt ei plectentes spineam coronam: Et cœperunt salutare eum. Ave Rex Judæorum. Et percutiebant caput ejus arundine. Et conspuébant eum. Et ponentes genua: adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura; & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum, ut crucifigerent eum. Et angariaverunt prætereuntem quempiam, Simónem Cyrenæum, venientem de villa; patrem Alexandri, & Rufi: ut tolleret crucem ejus. Et perducunt illum in Golgotha locum: quod est interpretatum Calværiæ locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & non accepit. Et crucifigentes eum, divisérunt vestimenta ejus; mittentes sortē super eis: ut quis quid tolleret. Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eū. Et erat titulus causæ ejus inscriptus: REX JUDÆORUM. Et cum eo crucifigunt duos latrones; unum à dextris: & alium à sinistris ejus. Et impléta est

est Scriptúra, quæ dicit. Et cum iniquis reputátus est. Et prætereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua: & dicéntes. Vah! qui déstruis templum Dei: & in tribus diébus reedíficas. Salvum fac temetípsum: descéndens de Cruce. Simíliter & summi Sacerdótes illudéntes: ad álterutrum cùm Scribis dicébãt. Alios salvos facit; seípsum non potest salvum fácere? Christus Rex Israël descéndat nunc de Cruce: ut videámus & credámus. Et qui cum eo crucifixi erant: conviciabántur ei. Et factá horá sextá; ténebræ factæ sunt super totã terram: usque in horam nonam. Et horá nona: exclamávit J E S U S voce magna, dicens. Eloi, Eloi, lamma Sabaſthani. Quod est interpretátum Deus meus, Deus meus; ut quid dereliquísti me? Et quidam de circumstántibus audiéntes: dicébant. Ecce Elíam vocat. Currens autem unus, & implens spongiam acéto, circumponénsque cálamo: potum dabat ei, dicens. Sínite videámus: si véniat Eliàs ad

deponéndam eum. J E S U S autem emíssa voce magna: expirávit. *Hic prosternendum est per aliquod spatiũ temporis. Deinde omnes osculantur terram, quod fit & in aliis Passionibus in simili loco.* Et velum templi scissum est in duo: à summo usque deorsum. Videns autem Centúrio, qui ex advérso stabat; quia sic clamans expiráset: ait. Verè hic Homo Fílius Dei erat. Erant autem & mulières de longè aspiciéntes; inter quas erat María Magdaléne, & María Jacóbi minoris, & Joseph Mater: & Sálome. Et cùm essent in Galilæa sequebantur eum: & ministrábant ei; & aliæ multæ: quæ simul cum eo ascénderant Jerosólymam.

Postea prosequitur Lector altiori voce. Et cùm jam serò esset factum (quia erat Paráscève, quòd est ante Sábbatum;) venit Joseph ab Arimathía nóbilis Decúrio: quia & ipse erat expéctans regnũ Dei. Et audácter introívit ad Pilátum: & pétiit Corpus J E S U. Pilátus autem: mirabátur si jam obiisset. Et accersíto Centurióne: in-

terrogávit eum, si jam mórtuus esset. Et cùm cognovisset à Centurióne, donávit Copus Joseph. Joseph autem mercátus Síndonem; & depónens eum invólvit sídone; & pósuit eum in monuménto, quod erat excísus de petrâ. Et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

R. Locúti sunt advérsùm me linguâ dolósa, & sermónibus ódii circumdederunt me, pro eo, ut diligerent me, detrahébant mihi. * Ego autem orábam. ✠. Et posuérunt advérsùm me mala pro bonis, & ódium pro dilectióne mea. Ego autem. *Et repetitur.* Locúti sunt.

A D L A U D E S.

Antiphona.

Dómine Deus auxiliátor meus, & ideò non sum confúsus. *Psalmus.* Misérére mei Deus. 70.

Añã. Circumdántes circumdederunt me, & in nómine Dómini vindicábor in eis.

Psalm. Confitémini Dómino. 26.

Añã. Judica causam meã, defénde quia potens es, Dómine. *Psalmus.* Deus,

Deus meus. *cum reliq. 21.*
Añã. Confundántur qui me persequúntur, & non confundar ego, Dómine Deus meus.

Añã. Tibi revelávi causam meam, Dómine defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

HOc enim sentíte in vobis, quod & in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æqualem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam serví accípiens, in similitúdinem hóminum factus; & hábitu invéntus ut homo.

✠. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

R. Et ab insurgéntibus in me, libera me.

Ad Benedictus, Añã.

Príncipes sacerdotum, Cōcílium fecerunt ut Jesum occiderent, dicébant autem, non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exemplum salvatórem nostrum carnem sumere;

mere; & crucem subire fecisti; concede propitius; ut & patientiæ ipsius habere documenta: & Resurrectionis consortia mereamur. Per eundem Dominum nostrum.

Ad horas orationes ut in Dominic. precedenti.

Ad Tertiam. Capitulum. Hoc enim sentite. *ut sup.*

R. Erue à fræmea, Deus, animam meam, & de manu canis unicam meam.

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, à virò iniquo libera me. Et de manu. Erue à fræmea.

V. Inténde animæ meæ, & libera eam. *R.* Propter inimicos meos, eripe me, Dñe. *Ad Sextam.*

Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetipsū, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod & Deus exaltávit illum: & donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

R. Ne perdas cum impiis, Deus animam meam, & cum viris sánguinum vitam meam.

V. Dùm extóllo manus meas ad templum sanctum tuum, ne simul trahas me-

cum peccatóribus & cum viris. Ne perdas.

V. De ore leónis libera me, Dómine.

R. Et à cónibus unicornium humilitátem meam.

Ad Nonam.

Capitulum. Philip. 2.

In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium & infernórum; & omni lingua confiteátur: quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. Príncipes persecúti sunt me gratis, & à verbis tuis formidávit cor meū, lætabor ego super elóquia tua.

V. Quasi qui invenit spolia multa. Lætabor ego. Príncipes.

V. Ne perdas cum impiis, Deus animam meam. *R.* Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Vesperas, Antiphona & Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 150. Capitulum. Hoc enim sentite. *ut sup.*

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. *R.* Aviro iniquo libera me.

Ad Magnificat, Antiph. Mittens hæc múlier, in corpus meum hoc unguen-

tum, ad sepeliendum me fecit. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Omnípotens, sempitérne Deus. *ut suprâ. Ad Laud.*

Ad Primam Processionem.

R. In die, quâ. 506.

Orémus. *Oratio.*

AVertere quæsumus Dómine, iram tuam propitiátus à nobis: & facinora nostra, quibus indignationem tuam provocamus expelle. Per Dóminū.

Ad secundam Processionem.

R. Fratres mei. 507.

Orémus. *Oratio.*

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc familiarian tuam; pro quâ Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit máribus tradi nocéntium: & Crucis subíre tormentum. Qui tecum vivit.

FÉRIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Antiphona & Psalmi de Psalterio. 56.

R. Inténde ánimæ meæ. *ut ibidem Tempore Passionis.*

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super Babylonem; & super

habitatóres ejus: qui eorum suum levavérunt contra me, quasi ventum pestilentem. Et mittam in Babylónem ventilatóres, & ventilábunt eam; & demolietur terram ejus: quóniam venérunt super eam úndique in die afflictiónis ejus. Non tendat qui tendit arcum suum: & non ascéndat loricátus. Nolíte parcere juvenibus ejus: interficite omnem militiam ejus. Et cadent interfécti in terra Chaldæórum: & vulneráti in regiónibus ejus. Quóniã non viduátus fuit Israël & Juda à Deo suo Dómino exercituum: terra autem eórum repléta est delícto à Sancto Israël. Fúgite de médio Babylónis: & salvet unusquisque ánimam suam. Nolíte tacere super iniquitatē ejus; quóniam tempus ultiónis est à Dómino: vicissitudinera ipse retríbuat ei. Calix aureus Bábylon in manu Dómini, inébrians omnem terram; de vino ejus bibérunt Gentes, & ideò commótæ sunt.

R. In die, qua. *ut in primis Noctur. Dominic. præcedentis. 506.*

Lectio.

Lectio ij.

Subitò cecidit Bábylon, & contríta est: ululáte super eam. Tóllite résinam ad dolórem ejus: si fortè sanétur. Curávimus Bábylónem, & non est sanata; derelinquámus eam: & eá-mus unusquisque in terram suam; quóniam per-venit usque ad cœlos judi-cium ejus: & elevátum est usque ad nubes. Prótulit Dóminus justítias nostras: veníte & narrémus in Sion opus Dómini Dei nostri. Acúite sagittas, impléte pháretas; suscitávit Dóminus spíritum regum Medórum: & contra Bábylónem mens ejus est, ut perdat eam, quóniam últio Dómini est: últio templi sui. Super muros Bábylónis leváte signum; augéte custódiám: leváte custódes; præparáte insídias; quia cogitávit Dóminus, & fecit quæcunq; locú-tus est contra habitatóres Bábylonis. Quæ hábitas super aquas multas; lócuples in thesauris, venit finis tuus pedális præcisiónis tuæ. Jurávit Dóminus exercítuum per ánimam suam; quóniam replébo te

homínibus quasi bruchio: & super te celeúsma cantá-bitur. Qui fecit terram in fortitú-dine sua; præparávit orbem in sapiéntia sua: & prudéntia sua exténdit cœ-los. Dante eo vocem, mul-tuplicántur aquæ in cœlo: qui levat nubes ab extré-mo terræ; fúlgura in plú-viam fecit: & prodúxit ventum de thesauris suis. R. Fratres mei. 507.

Lectio sancti Evangelii: secundum Joánnem.

Lectio iij. Cap. 12.

ANte sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi fúerat Lázarus mórtuus, quem suscitávit Jesus, fecérunt autem ei cœnam ibi: & Martha mí-nistrábat. Lázarus verò erat unus ex discumbéntibus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50. in Ioannem.

FActum audívimus: my-steriũ requirámus. Quæ-cúnque ánima fidélis vi-esse; cum Maria unge pe-des Dómini: pretiósó un-guénto. Unguéntum illud justítia fuit: ideò libra fuit. Erat autem unguéntum nardi pístici pretiósí. Quod

ait pístici; locum áliquem credere debémus: unde hoc erat unguéntum pretiósium; nec tamen hoc vacat: & Sacraménto óptime cónsonat. Græcè fides dicitur. Quarébas operári justítiam: justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo; Domínica sectáre vestígia. Capíllis térgere vis. Si habes supérflua: da paupéribus; & Dñi pedes tersísti: Capilli enim supérflua córporis vidéntur. Habes, quod agas de supérfluis tuis; tibi supérflua sunt: sed Dómini pédibus necessária sunt. Fortè in terrâ Dómini pedes índigent. De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Quod uni ex mínimis meis fecístis: mihi fecístis. Supérflua vestra impendístis; sed pédibus meis: obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre; mundus implétus est: fama bona. Nam odor bonus: fama bona est. Qui malè vivunt, & Christiáni vocantur: injúriam Christo faciunt; de quibus dictum est: Quòd per eos Nomen Dómini blasphemétur. Si per tales nomen Dei blas-

phemátur; per bonos: nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus.

R. Atténde Dómine.

AD LAUDES,

Añ. Faciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. *Psalmi de Laudib. Feris ij. 70.*

Añ. Frámea suscitáre advérsus eos, qui dispérgant gregem meum. *Añ.* Appendérunt mercédem meá triginta argénteos, quos appretiátus sum ab eis.

Añ. Inundavérunt aquæ super caput meum, dixi, périi; invocábo nomen tuum Dómine Deus.

Añ. Lábia insurgéntium, & cogitatiónes eórum advérsùm me, vide Dómine.

Capitulum. Jer. 18.

Atténde, Dómine, ad me, & audi vocem adversariórum meórum, numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánima meæ; recordáre quòd stéterim in conspéctu tuo, ut loquerer pro eis bonum: & avérterem indignatióne tuam ab eis. *Ps.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus.

R. Et

Re. Et ab insurgentibus in me libera mea.

Ad Benedictus, Añna. Maria ergo unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis, & domus impléta est, ex odóre unguénti. Dupl.

Quod fit in sequentibus Antiphonis ad Bened. & Magn. usque ad octavam Pascha, & in Choro cantica, Benedictus & Magn. cantantur solemniter.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus Omnipotens Deus; ut qui in tot adversis ex nostra infirmitate deficiamus: intercedente Unigeniti Filii tui Passione respirémus. Qui tecum vivit & regnat.

Hodiè dicuntur Psalmi Pœnitentiales. Non dicitur Psalmus Levavi usque ad octavam Pentecostes inclusivè.

Ad Vesperas, Añna. Inclinauit Dóminus. Psalm. Diléxi. cum reliquis de Psalterio. 154.

Capitulum.

Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico; retrorsum non abii corpus

meum, dedi percutienti-bus, & genas meas velléntibus. Fáciem meam non avérti ab increpántibus & conspuéntibus. Dóminus Deus auxiliátor meus, & idèd non sum confúsus.

✠. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. Re. A viro iníquo libera me.

Ad Magnificat, Antiph. Clarífica me Pater, apud temetipsum clarítate quã habui, priusquam mundus feret. Duplicatur.

Deinde dicuntur magna Preces.

Orémus. Oratio.

ADjuva nos, Deus salutaris noster; & ad beneficia recolénda; quibus nos instaurare dignatus es: tribue venire gaudentes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremia Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

Non sicut hæc, pare Jacob: Quia, qui fecit ómnia, ipse est, & Israël. Sceptrum hæreditatis ejus: Dóminus exercituum nomen ejus. Collidis tu mihi vasa belli, & ego collidam in te Gentes; & disperdam in te regna: & collidam in te equum; & equitem ejus:

& collidam in te currum & ascensorem ejus. Collidam in te virum & mulierem, & collidam in te senem & puerum, & collidam in te juvenem & virginem: & collidam in te pastorem & gregem ejus; & collidam in te agricolam & jugales ejus: & collidam in te duces & magistratus. Et reddam Babylo ni, & cunctis habitatoribus Chaldaeae omne malum suum, quod fecerunt in Sion, in oculis vestris: ait Dominus. Ecce ego ad te mons peltifer, ait Dominus: qui corrumpis universam terram; & extendam manum meam super te, & evolvam te de petris: & dabo te in montem combustionis. Et non tollent de te lapidem in angulum, & lapidem in fundamenta: sed perditus in aeternum eris, ait Dominus: Levate signum in terram; clangite buccina in gentibus: sanctificate super eam Gentes.

R. Saluum me fac, Deus. ut in ij. Noct. Dom. preced. 508:.

Lectio ij.

Quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israel: Filia Babylonis

quasi area, tempus triturae ejus: adhuc modicum, & veniet tempus messionis ejus. Comedit me, & devoravit me Nabuchodonosor Rex Babylonis: reddidit me quasi vas inane; absorbit me quasi Draco: replevit ventrem suum teneritudine mea, & ejecit me. Iniquitas adversum me, & caro mea super Babylonem, dicit habitatio Sion: & sanguis meus super habitatores Chaldaeae, dicit Jerusalem. Propterea haec dicit Dominus: Ecce ego iudicabo causam tuam: & ulciscar ultionem tuam; & desertum faciam. mare ejus & siccabo venam ejus.

R. Dixérunt impii. 509.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio iij. Cap. 13.

In illo tempore: Antequam diem Festum Paschae, sciens Jesus; quia venit hora ejus; ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos qui erant in mundo: in finem dilexit eos. Et reliqua.

Homil. S. Augustini Episc.

Tract 55. in Joannem.

Pascha transitus dicitur; propterea tunc primum Pascha

Pascha celebravit populus Dei: quando ex Ægypto fugientes rubrū mare transierunt. His igitur diebus figura illa prophætica in veritate compléta est. Cum sicut ovis ad immolandum ducitur Christus: cujus sanguine illitis postibus nostris; id est, cujus signo crucis signatis frontibus nostris: à perditione, hujus sæculi tamquã à captivitate & interempione Ægyptia liberamur. Et agimus saluberrimum transitum cum à Diabolo transimus ad Christum; & ab isto instabili sæculó: ad ejus fundatissimum regnū. Ideò quippe ad Deum permanentem transimus; ne cum mundo transeunte: transeamus. De hac nobis collata grátia. Deum laudans Apóstolus dicit; qui eruit nos de potestate tenebrarum: & transtulit in regnum filii claritatis suæ. Hoc itaque nomen id est Pascha; quod latinè ut dixi, transitus nuncupatur: velut intérpretans nobis beatus Evangelista; ante diem inquit festum Paschæ: sciens Jesus quia venit hora ejus ut transeat ex

hoc mundo ad Patrem. Ecce Pascha; ecce transitus; unde & quò: de hoc scilicet mundo ad Patrem. Spes Membris in capite data est, quòd essent illo transeunte: sine dúbio secutura. Quid ergo infideles & ab hoc capite atque ab ejus corpore aliéni; non ne & ipsi transeunt: quia non permanent. Transeunt plane & ipsi; sed aliud est transire de mundo: aliud est transire cum mundo. aliud ad Patrem: aliud ad hostem. Nam & Ægyptii transierunt; non tamen transierunt per mare ad regnum: sed in mari ad interitum.

R. Viri impii. 509.

A. D. L. A. U. D. E. S.

Añã. Vide, Dómine, & considera, quóniam tribulor. velóciter exaudi me. *Psalmi de Laudibus Feria iij. 84.*

Añã. Discérne causam meam, Dómine, ab hómine, iniquo. & doloso. éripe me. *Añã.* Cum tribulárer clamávi ad Dóminum de ventre inferi, & exaudivit me. *Añã.* Libera me, Dómine; & pone me juxta te, & cuiusvis manus;

manus pugnet contra me.
Añã. Dixérunt ímpii, op-
 primámus virum justum,
 quóniam contrárius est
 opéribus nostris.

Ad Benedictus, Antiph.
 Nemo tollit à me ánimam
 meam, sed ego pono eam,
 ut iterum sumam eam. *Du-
 plicatur.*

*Deinde dicuntur magna
 Preces.*

Orémus. Oratio.

OMnípotens, sempitér-
 ne Deus, da nobis ita
 Domínicæ Passiónis sacra-
 ménta perágere: ut indul-
 géntiam percípere mereá-
 mur. Per eúmdem Dómi-
 num nostrum.

*Hodie ante primas Lita-
 nias dicitur, R.* Salus no-
 stra in manu tua est Dómi-
 ne, respiciat super nos mi-
 sericórdia tua: * Et secúri
 ferviámus tibi. *ÿ.* Adjuva
 nos Deus, salutáris noster,
 & propter glóriam nómi-
 nis tui Dómine libera nos.
 Et secúri.

*Non dicuntur amplius
 Litanias.*

Ad Magnificat, Antiph.
 Potestátem hábeo ponén-
 di ánimam meam, & íte-
 rum suméndi eam. *Dupli-
 catur.*

*Deinadè dicuntur magna
 Preces.*

Orémus. Oratio.

TUa nos misericórdia,
 Deus; & ab omni su-
 breptióne vetustátis expúr-
 get: & capáces sanctæ no-
 vitátis efficiat. Per Dómi-
 num nostrum.

FERIA QUARTA.

*Si ab hac die, inclusi ve
 usque ad Octavam Pas-
 cha, occurrat Festum no-
 vem Lectio num; transfer-
 tur post Octavam.*

De jeremía Prophéta.

Lectio j.

Visitábo super Bel in
 Babylóne, & ejiciam
 quod absorbúerat de ore
 ejus; & non cónfluent ad
 eum ultrà Gentes: síqui-
 dem & murus Babylónis
 cónruet. Egredimini de
 médio ejus pópulus meus:
 ut salvet unusquisque áni-
 mam suam ab irâ furóris
 Dómini. Et ne fortè mol-
 léscat cor vestrum, & ti-
 meátis auditum; qui au-
 diétur in terra: & veniet
 in anno auditio; & post
 hunc annum auditio; inf-
 quitas in terra: & domi-
 nátor super dominatórem.
 Propterea, ecce dies vé-
 niunt: & visitábo super
 sculptília

sculptilia Babylónis ; & omnis terra ejus confundetur : & univérſi interfécti ejus cadent in médio ejus. Et laudábunt ſuper Babylónem cœli & terræ ; & ómnia , quæ in eis ſunt : quia ab Aquilóne vénient ei prædónes, ait Dóminus. Et quómodo fecit Bábylon ut caderent occíſi in Iſraël ? ſic de Babylóne cadent occíſi in univerſa terra.

R. Contumélias. ut in iij. No. 7. Domin. preced 5 10.

Lectio ij.

Qui fugíſtis gládium, veníte ; nolite ſtare : recordámini procul Dómini ; & Jerúſalem : ascéndat ſuper cor veſtrum. Cónfuſi ſumus : quóniam audivimus oppróbrium ; opéruit ignominia fácies noſtras : quia venerunt aliéni ſuper ſanctificatióne Dómini Dómini. Proptérea, ecce dies véniunt ; ait Dóminus : & viſitábo ſuper ſculptilia ejus ; & in omni terra ejus : múgiet vulnératus. Si ascénderit Bábylon in cœlum ; & firmáverit in excélſo robur ſuum : à me vénient vaſtatóres ejus, ait Dóminus. Vox clamóris de Babylóne : &

contritió magna de terra Chaldæórum ; quóniam vaſtávit Dóminus Babylónem : & pérdidit ex ea vocem magnam ; & ſonábunt fluctus eórum quaſi aquæ multæ : dedit ſónitum vox eórum. Qui a vénit ſuper eam ; id eſt, ſuper Babylónem, prædó : & apprehénſi ſunt fortes ejus ; & emárcuit arcus eórum : quia fortis últor Dóminus : reddens retríbuet.

R. Deus Iſraël. 5 11.

Sermo ſancti Bernardi Abbatis.

Serm. in Cœna Domini.

His ſunt dies quos obſerváre debémus ; dies pleni pietáte & grátia : quibus etiám ſcleratórum hóminum mentes ad pœniténtiam provocántur. Tanta ſiquidem eſt vis ſacramentórum eórum ; quæ diebus iſtis recolúntur : ut poſſint ipſa quoque lápide ſcándere cordá ; & pectus omne licèt férreum : emollíre ſufficiant. Deníque vidémus hodie ad paſſiónē Chriſti non modò cæléſtia cómpati ; ſed terram movéri : & petras ſcindi ; & in confeſſiónem peccatórum : aperíri monuménta.

mēta. At verò quóniam sic est in spiritalibus cibis: sicut & in corporalibus; ut in quibúsdam statim præsto sit sapor: in aliquibus oporteat laborare, quæ manifestata sunt: nostro non indigent ministerio. Quæ verò clausa sunt: diligentem volunt habere consideratorem. Neque enim tradit mater parvulo nucem integram; sed frangit eam: & nucleum porrigit. Sic & ego vobis fratres charissimi; si possem sacramēta quæ clausa sunt his diebus: aperire debuerā. Sed quia minus possum; rogemus ut vobis pariter & mihi mater sapientia frangat nuces istas: nuces inquam; quas protulit sacerdotalis virga virtutis: quam emisit Dominus ex Sion.

R. Locuti sunt. 518.

A D L A U D E S.

Añā. Libera me de sanguinibus Deus, Deus meus, & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Psalmi de Laudibus Ferie iv. 97.

Añā. Contumelias & terrores passus sum ab eis, & Dominus mecum est tan-

quam bellator fortis. *Añā.* Ipsi verò in vanum quasierrunt animam meam; introibunt in inferiora terre. *Añā.* Omnes inimici mei audierunt malum meum, Domine; lætati sunt, quóniam tu fecisti. *Añā.* Concilium fecerunt inimici mei, dicentes, conteramus eum de terra viventium.

Ad Benedictus, Antiph. Appropinquabat autē dies Festus, & quærebant Principes Sacerdotum, quomodo Jesum interficerent, sed timebant plebē. *Dupl.*

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orémus. Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui nostris excessibus incessanter affligimur, per Unigeniti Filii tui Passionem liberemur. Qui tecum vivit.

Hodie ad Horas dicuntur Psalmi Pœnitentiales, & non dicuntur amplius.

Ad Magnificat, Antiph. Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum antequam patiar. *Duplicatur.*

Deinde dicuntur magnæ Preces.

Orómus.

Orémus, *Oratio.*

Respice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam; pro quâ Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit máribus tradi nocéntium: & crucis subíre tormentum. Per Dóminum.

Tribus sequentibus diebus dicto secreto, Pater noster, & Ave María. Omnibus aliis pratermissis, absolutes incipitur Officium ad Matutinum & Vesperas ab Aña primi Psalmi. In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri, per omnes Horas, nec in Responsoriis, quæ tamen duplicantur.

FERIA QUINTA.

In Cœna Domini.

*Ad Matutinum.**In primo Nocturno.**Aña. Zelus domus tuæ.**Psalmus 68.*

Salvum me fac Deus: * Quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi: * & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans; * rati-
cæ factæ sunt fauces meæ: *
defecérunt óculi mei, dum
spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super
capillos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me iaimíci mei
injúste: * quæ non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipientiam
meam: * & delicta mea à
te non sunt abscondita

Non erubescant in me
qui expéctant, te Dómi-
ne; * Dómine virtútum.

Non confundántur super
me; * qui quærunt te,
Deus Israël.

Quóniam propter te su-
stinui opprobrium: * opé-
ruit confúsis faciem meã,

Extráneus factus sum frá-
tribus meis, * & peregrí-
nus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus
tuæ comédit me: * & op-
probria exprobrántium tí-
bi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio áni-
mam meam: * & factum
est in opprobrium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilíciū: * & factus
sum illis in parabolam.

Advérsus me loquebân-
tur.

tur qui sedebant in porta: *
& in me psallébant qui bi-
bebant vinum.

Ego verò oratióne meã
ad te Dómine: * tempus
benepláciti Deus.

In multitudíne miseri-
córdiæ tuæ exáudi me; *
in veritaté salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non
infigar: * libera me ab iis
qui odérunt me; & de pro-
fúndis aquárum.

Nou me demérgat tem-
pestas aquæ; * neque ab-
sórbeat me profúndum: *
neque úrgeat super me
púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quó-
niam benigna est miseri-
córdia tua; * secúndum
multitudínem miseratió-
num tuárum respice in me.

Et ne avértas faciém
tuam à púero tuo, * quó-
niam tribulor, velóciter
exaudi me.

Inténde ánimæ meæ, &
libera eam: * propter ini-
micos meos éripe me.

Tu fcis impropérium
meum, & confusióne
meam: * & reverentiã meã

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tribulant me: *
impropérium expectávit
cor meum, & misériam.

Et sustínui, qui simul
contristarétur, & non fuit: *
qui consolarétur, & non
invéni.

Et dedérunt in escam
meam fel: * & in siti mea
potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram
ipsis in láqueum, * & in
rétributiónes, & in scán-
dalum.

Obscuréntur óculi eórum
ne vídeant: * & dorsum
eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram
tuam: * & furor iræ tuæ
comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum
desérta: * & in tabernácu-
lis eórum non sit qui inhá-
bitet.

Quóniam quem tu per-
cussísti, persecúti sunt: *
& super dolórem vúlnerum
meórum addidérunt.

Appóne iniquitárem su-
per iniquitátem eórum, *
& non intrent in justitiam
tuam.

Deleántur de libro vivén-
tium: * & cum justis non
scribántur.

Ego sum pauper & do-
lens: * salus tua, Deus
suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum
cántico: * & magnificábo
eum.

quum in laude.

Et placébit Deo super vitulum novellum, cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit pauperes Dóminus : * & victos suos non despéxit.

Laudent illum cœli & terra : * mare & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion : * & ædificabúntur civitatés Judæ:

Et inhabitábunt ibi : * & hæreditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam : * & qui diligunt nomen ejus habitábunt in ea.

Añã. Zelus domus tuæ cõmédit me, & opprobria exprobrántium tibi ceciderunt super me.

Añã. Avertántur.

Psalms 69.

Deus in adjutórium meum inténde. * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur & revearéantur : * qui quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsim, & erubéscant , * qui volunt

mihi mala.

Avertántur statim & erubéscétes, * qui dicunt mihi, Euge, Euge.

Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunť te : * & dicant semper, magnificétur Dóminus ; qui diligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum : * Deus adjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus esto : * Dómine moréris.

Añã. Avertántur retrórsim, & erubéscant qui cogitant mihi mala.

Añã. Deus meus.

Psalms 70.

IN te, Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua libera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munitum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, & refúgium meum es tu,

Deus meus éripe me de manu peccatóris : * & de manu contra legem agéntis & iníqui.

Quóniam tu es paciéntia mea

mea Dómine : * Dómine
spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex
útero : * de ventre matris
meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea sem-
per : * tamquàm prodí-
gium factus sum multis ;
& tu adjútor fortis.

Repleáur os meū laude,
ut cantem glóriam tuam : *
tota die magnitudinem
tuam.

Ne projicias me in tém-
pore senectútis : * cùm de-
fécerit virtus mea , ne de-
relinquas me.

Quia dixerunt inimíci
mei mihi : * & qui custo-
diébant ánimam meam ,
concílium fecerunt in unū.

Dicéntes : Deus dereli-
quit eum , persequimini &
comprehéndite eum : *
quia non est qui éripiat.

Deus ne elongéris à me : *
Deus meus in auxiliū
meum respice.

Confundántur & defi-
ciant detrahéntes ánimam
meam : * operiantur confu-
sione & pudóre , qui quæ-
runt mala mihi.

Ego autem semper sperá-
bo : * & adjiciam super om-
nem laudem tuam.

Os meum annúciabit

justítiam tuam ; * tota
die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi
literatúram , introibo in
poténtias Dómini : * Dó-
mine memorábor justitiæ
tuæ solius.

Deus docuísti me à ju-
ventúte mea , & usque
nunc : * pronúciábo mi-
rabilia tua.

Et usque in senéctam &
senium : * Deus ne dere-
linquas me.

Donec annúnciem brá-
chium tuum : * generatió-
ni omni , quæ ventúra est.

Poténtiam tuam , & ju-
stítiam tuam Deus usque
in altíssima , quæ fecísti
magnalia : * Deus , quis
símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi
tribulatiónes multas , &
malas : * & convérsus vi-
vificásti me : * & de abyf-
sis terræ íterum reduxí-
sti me.

Multiplicásti magnificén-
tiam tuam : * & convérsus
consolátus es me.

Nam & ego confitébor
tibi in vasis Psalmi veritá-
tem tuam Deus : * psallam
tibi in cíthara , Sanctus
Israël.

Exultábunt lábia mea
cūm

cùm cantávero tibi : * & ánima mea , quam redemísti.

Sed & lingua mea tota die , meditábirur justítiam tuam : * cùm confúsi & revériti fuerint , qui quærunt mala mihi.

Añã. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

℟. Amíci mei & próximi mei. *℞.* Advérsum me appropinquavérunt & steterunt.

Hoc triduo post Versículos Noctur. dicitur secretò. Pater noster. nec pronuntiatur Et. ne nos. nec dicitur Deprecatio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectio num non dicitur Tu autem.

Incípit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Quomodo sedet sola : Cívitas plena pópulo facta est quasi vídua Dómina géntium ; Princeps Provinciárum : facta est sub tribúto.

Plorans plorávit in nocte : & láchrymæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus ; omnes amíci ejus sprevérunt eam :

& facti sunt ei inimíci.

Migrávit Judas propter afflictiónem & multitudínem servitútis : habitávit inter gentes , nec invénit réquiem ; omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam : inter augústias.

Víæ Sion lugent , eò quòd non sint : qui véniât ad solemnitátem ; omnes portæ ejus destrúctæ : Sacerdótes ejus geméntes ; vírgines ejus squálidæ : & ipsa opprèssa amaritúdine.

Facti sunt hostes ejus in cápite ; inimíci ejus locupletáti sunt : quia Dóminus locútus est super eam : propter multitudínem iniquitátum ejus ; párvuli ejus ducti sunt in captivitátem : ante fáciem tribulántis.

Responsoria Duplicantur.

℞. Ecce vídimus eum non habéntem spéciam , neque decórem , aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit , & pro nobis dolet ; ipse autem vulnerátus est propter iniquitatés nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. *℟.* Verè languóres nostros ipse tulit , & dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre , *℞.* Ecce vídimus.

Lectio

Lectio ij.

ET egressus est à Filia Sion omnis decor ejus; facti sunt Principes ejus velut arietes: non inveniētes pascua. Et abiērunt absque fortitudine: ante faciē subsequēntis.

Recordāta est Jerúsalem diērum afflictionis suæ: & prævaricationis omnium desiderabilium suorum; quæ habuerat à diebus antiquis: cum caderet pópulus ejus in manu hostili; & non esset auxiliátor: vidērunt eam hostes, & deriserunt Sábбата ejus.

Peccátum peccávit Jerúsalem, propterea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, spreverunt illam; quia vidērunt ignominiam ejus: ipsa autem gemens convérta est retrórsùm,

Sordes ejus in pédibus ejus nec recordāta est finis sui; depósita est vehementer non habens consolátorem: vide, Dómine, afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

R. Eram quasi agnus innocens ductus ad immolándum, & nesciebam;

concílium fecerunt inimici mei advérsùm me, dicētes, * Venite mittámus lignum in panem ejus, & conterámus eum de terrá viventiū. *V.* Audívi enim contumelias multórum, & terróres in circúitu dicēntium. Venite. *R.* Eram quasi.

Lectio iij.

MANUM suam misit hostis ad ómnia desiderabilia ejus; quia vidit Gentes ingressas Sanctuárium suum: de quibus præcéperas, ne intrárent in Ecclesiám tuam.

Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem; dedérunt pretiósá quæque pro cibò ad refocillándam animam: Vide, Dómine, & considera, quoniam facta sum vilis.

O vos omnes, qui transitis per viam; attendite & vidéte, si est dolor, sicut dolor meus: quoniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furoris sui.

De excélsso misit ignem in óssibus meis; & erudit me: expándit rete pédibus meis; convértit me retrórsùm: pósuit me desolatam,

solatam, totâ die mœrôre confectam.

Vigilavit jugum iniquitatum mearum; in manu ejus convolutæ sunt, & impôsita collo meo: infirmata est virtus mea; dedit me Dóminus in manu: de quâ non pôtero surgere.

R. Unus ex vobis tradet me hódie. Væ illi per quẽ trador ego; * Bonum erat ei, si natus non fuisset.

V. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est. Bonum erat ei.

R. Unus ex vobis.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Liberávit Dóminus.

Psalmus 71.

Deus júdicium tuum regi da: & justítiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia: * & páuperes tuos in júdicio.

Suscípiant montes pacem pópulo: * & colles justítiam.

Judicábit paupéres pópuli, & salvos faciet filios paupérum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum So-

le, & ante Lunam: * in generatióne & generatió-nem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diebus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur Luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare: * & à flúmine usque ad términos orbis terrarum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínfulæ múnera ófferent: * Reges Arabum & Saba dona ad-dúcent.

Et adorábunt eum omnes Reges: * omnes gentes sérvient ei.

Quia liberábit paupérem à poténte: * & pauperem cui non erat adjútor,

Parcet paupéři & ínopi: * & ánimas paupérum salvas faciet.

Ex usúris & iniquitate, rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de aurò Arábix: * & adorábunt de ipso semper: *

totâ

totâ die benedicent ei.

Erit firmamentum in terra in summis montiû: * super extollétur super Libanum fructus ejus: * & florébunt de civitatè, sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante Solem pèrmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dñs Deus Israël: * qui facit mirabilia Solus.

Et benedictum nomen Majestatis ejus in ætèrnum: * & replébitur Majestáte ejus omnis terra; Fiat, fiat.

Ana. Liberábit Dóminus paupérem à potènte, & ímpem cui non erat adjutor.

Ana. Cogitavérunt ímpij.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israël Deus. * His, qui recto sunt corde.

Mei autem penè moti sunt pedes: * penè effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus mortí eórum: * & firmamentum in plaga eórum,

In labóre hóminum non sunt: * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò tenuit eos superbia: * opèrti sunt iniquitatè & impietatè sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum: * transférunt in afféctum cordis,

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitatè in excélsò locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * & lingua eórum transívit in terra-

Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt, quómo do scit Deus, & si est sciéntia in excélsò.

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in século: * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, & lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus totâ die: * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo

fic; * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem; * hoc labor est ante me.

Donec intrem in Sæctuarium Dei: * & intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos dum alleverentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium: * Domine, in civitate tuâ, imaginem ipsorum, ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt: * & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te: * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: * & in voluntate tuâ deduxisti me; * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo? * & à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei,

Pars Verna.

& pars mea Deus in æternum.

Quia ecce; qui elongant se à te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicatus abs te.

Mihi autem adherere Deo bonum est: * pōnere in Domino Deo spem meam.

Ut annūnciem omnes prædicationes tuas: * in portis Filia: Sion.

Añã. Cogitaverunt impii, & locuti sunt nequitiam, iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Añã. Exurge Domine.

Psalmus. 73.

UT quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

Memor esto congregationis tuæ: * quam possidisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto.

Et gloriati sunt qui oderunt te, * in medio sollemnitatis tuæ,

P

Posuerunt signa sua, signa: * & non cognoverunt sicut in exitu super ummum.

Qui si in silva lignorum secibus exciderunt janua ejus in idipsum: * in securi & ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum, in terra: * polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta: * & nos non cognoscet amplius.

Usquequò Deus improperabit inimicus: * irrat adversarius nomen tuum in finem.

Ut quid avertis manum tuam: * & dexteram tuam de medio sinu tuo in finem.

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tuâ mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum

escam populis Æthiopum: Tu dirupisti fontes, & torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram & Solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem & vertu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropertavit Dño: * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: * & animas pauperum, tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testamentum tuum: * quia replati sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, júdica causam tuam: * memor esto impropertorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Añd. Exurge Dómine, & júdica causa meam.

✠. Insur

✠. Insurrexerunt in me testes iniqui. R. Et mentita est iniquitas sibi.

Pater noster *secretò.*

Sermo S. Joannis Chrysolómi.

In Christi proditionem.

Lectio iv.

Memorémus quæ hujus sunt Sacraménta diéi. Christus hodie, quinta hac à Sabbato die; pridie quàm pateretur: tum discipulorum pedes lavit; tum figurale Pascha in lege celebrávit: tum denique passionis salutárem Mýstagogiam tradidit. Adeoque jam verè loquendo; ne ipse quidem interrumpitur: sermo veritátis. Nam illa quoque narratio ad Crucem spectat: tunc que Ecclesiástica régula observátur. Ad ea ergo procedámus: quæ deinceps sequuntur compéndio tractántes. Ut gustum quemdã vestris Christũ amántibus ánimis præbentes; quemadmodum sacras nostras ac mysticas traditiónes consideráre oporteat: succínctam dilucidámque sermónis probatiónem tradámus. Dicit Salvátor discipulis; scitis

quia post biduum Pascha fiet: & filius hóminis tradetur, ut crucifigátur. Sæpè Salvátor discipulis prædixit; simul osténdens: ut cum nosset, non fúgiat; ac præsciis: non detréctet. Simul item Apostolorum prælénens ánimos; ut futuræ rei notítia præviè instructi: turbatiónem caveant.

R. Tristis est ánima mea usque ad mortem, sustinète hic, & vigiláte mecum: * Nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me; vos fugam capiétis, & Ego vadam immolári pro vobis.

✠. Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Nunc. R. Tristis est.

Lectio v.

Cum Salvátorem discipulorum pedes lavántem aspicio: illud Isaia de nostrâ hóminum superbiâ prófero. Quid superbis térra & cinis. Cógita incurvántem se dóminum ad servorum pedes: atque lavántem. Quómodo hæc eloquámur; quave sileámus ratióne? Sermo non sufficit: taciturnitas labè habet ingrati ánimi. Quid verò agámus: qui nec va-

Jēmus dicere. Cœpit lavare pedes discipulorum? & extergere linteo. Nullas servi ac ministri partes omisit. Non jussit, ut alii quidem aquam infunderent? ipse autem lavaret. Nec lavit quidem ipse? exterserunt verò alii. Videturque hoc loco novum quoddam discipulis explicare mysterium. Cum dilexisset discipulos suos inquit Joannes; in finem dilexit eos. Et cœnâ factâ? cum diabolus jam misisset in cor, ut traderet eum Judas Simónis Iscariotæ; surrexit? posuit vestimenta. Non hoc simpliciter dixit, ac nulla ratione; sed ut ostendat, cum jam proditor moliretur eum prodere? ne sic quidem Salvatorem renuisse ejus pedes lavare. Ejus animi dolum noverat? ac tamen lavit.

℞. Seniores populi concilium fecerunt, ut Jesum dolo tenerent & occiderent. * Cum gladiis & fustibus exierunt tanquam ad latronem. ✠. Qui autem tradidit eum, dedit eis signum, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. Cum gladiis.

℞. Seniores populi.
Lectio vj.

Cum jam ergo, inquit, diabolus misisset in cor, ut Judas Salvatorem prodideret? volens ille improbos discipuli mores humanitate vincere; & modestia ac lenitate, arrogantiam dispellere? lavit ejus pedes. Equidem Dominum miror præstante quæ sua essent; modestia enim & lenitas? Jesus opus erat. Atque Judas plenus dolo. Cuinam peccatori pedes Judas protendebat? quomodo sacras Dñi manus circa pedes suos versantes videbat; quomodo non obstupuit? quomodo non horrui? Verumtamen patiens Christus longanimiter agit. Videtur pedes Judæ lavasse. Primum quia nisi proditoris lavisset pedes; sed eo omisso? lavisset pedes aliorum; tum res à Dominicis moribus aliena fuisset? tum Judas probabilem sceleris occasionem accepisset. Ipse me dicens segregavit; ipse à consortio; ac cõmuniõne? alienum fecit. Lavit omnium pedes? me autem reprobavit. Quo jam animo poterò cum

cum eo versari : voluit
 Jesus judæ benefacere ; ju-
 dæ pedes amplecti ; eoque
 illud Prophetæ implébat :
 Cálamū quassatū non cón-
 teret. Lavit discipulórū pe-
 des. Venit tandem ad Pe-
 trum. Interim verò dum
 Salvator alios laváret ; se-
 cum Petrus ; Dómini digni-
 tatem pensábat : ac vilitá-
 tem humanam. Hóminum
 abjectiónem : ejusque gló-
 riam ; qui est gloriosus.
 decrevitque ánimo non
 admittere. Obséquiū hór-
 ruit : quod Jesus illi hu-
 militate & nostrum exem-
 plo præstabat.

R. Ecce turba , & qui vo-
 cabátur Judas venit , &
 cùm appropinquáret ad
 Jesum , ut eum oscularé-
 tur , * Jesus dixit ad eum,
 Juda osculo tradis Filium
 Hóminis ad crucifigéndū :
 ✠. Et conféstim accédens
 ad Jesum dixit, Ave Rabbi,
 & osculátus est eum. Jesus
 dixit. R. Ecce turba.

In tertio Nocturno.

Añã. Dixi iniquis.

Psalmus.

Confitébmur tibi De⁹ :
 Confitébmur & invo-
 cábmus nomen tuum.

Narrábmus mirabilia

tua : * cùm accépero tem-
 pus , ego justítias judi-
 cábo.

Liquefacta est terra ; &
 omnes qui hábitant in eá : *
 ego confirmávi colúmnas
 ejus.

Dixi iniquis , Nolite iní-
 que ágere , * & delinquén-
 tibus ; Nolite exaltáre
 cornu.

Nolite extóllere in altum
 cornu vestrum : * nolite
 loqui advérsus Deum ini-
 quitatem.

Quia neque ab Oriénte,
 neque ab Occidénte , ne-
 que à desértis móntibus : *
 quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat , & hunc
 exáltat : * quia calix in ma-
 nu Dómini vini meri ple-
 nus mixô.

Et inclinávit ex hoc in
 hoc : * verúm tamen fæx
 ejus non est exinaníta , *
 bibent ex eo omnes pec-
 catóres terræ.

Ego autem annunciábo
 in sæculum : * cantábo Deo
 Jacob.

Et ómnia cónua pecca-
 tórum confríngam , * &
 exaltabúntur cónua justí.

Añã. Dixi iniquis , nolite
 loqui advérsus Deum ini-
 quitatem.

Añã. Terra tremuit & quievit.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: *
in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias: * arcum scutum, gládium & bellum.

Illúminans tu mirabiliter à móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * & nihil inveniérunt omnes viri divitiarum in máribus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob: * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo audítam fecísti judícium: * terra trémuit & quievit.

Cùm exúrgeret in judícium Deus: * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitebitur tibi: * & reliquæ cogitationis

diem festum agent tibi.

Vovete & reddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera.

Terríbili, & ei qui affert Spíritum Príncipum: * terríbili apud omnes Reges terræ.

Añã. Terra trémuit & quievit, dum exúrgeret in judício Deus. *Añã.* In die.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisívi: * máribus meis nocte contra eum, & non sum decéptus.

Rénuit consolari ánima mea, memor fui Dei & delectátus sum: * & exercitatus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo: * & exercitábar, & scopébam Spíritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet

proiciet Deus: * aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet: * à generatione in generationem.

Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continebit in irâ suâ misericordias suas?

Et dixi nunc cœpi: * hæc mutatio Dexterae Excelsi.

Memor fui operum Domini: * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: * & in adinventiõibus tuis exercēbor.

Deus, in Sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis virtutem tuam: * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob & Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus; viderunt te aquæ: * & timuerunt, & turbatæ sunt abyssi.

Multitúdo sōnitus aquarum: * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt: * vox tonitruui tui in rotâ.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commota est, & contremuit terra.

In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum: * in manu Moysi & Aaron.

Ana. In die tribulationis meæ Deum exquisivi manibus meis.

✠. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.

℞. Et de manu contra legem agentis & iniqui. Pater noster. *Secretò.*

De Epístola Prima B. Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio vij. Cap. I. I.

Hoc autem præcipio? non laudans; quòd non in melius: sed in deterius convenitis. Primùm quidem cōveniētibz vobis in Ecclesiam; audio scisúras esse inter vos: & ex parte credo. Nam oportet & hæreses esse; ut & qui probati sunt: manifesti fiant in vobis. Conveniētibz ergò vobis in

unum : jam non est Dominicam Cœnam manducare. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit : alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum & bibendum ? aut Ecclesiam Dei contempnitis, & confunditis eos, qui non habent; Quid dicam vobis? Laudo vos : in hoc non laudo.

R. Tanquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus, comprehendere me? quotidie apud vos eram in templo docens, & non me tenuistis, & ecce flagellatum ducitis, * Ad crucifigendum. ✠. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eò; Væ autem homini illi, per quem tradetur. Ad crucifigendum,
R. Tanquam ad latronem.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino, quod & tradidi vobis; quóniam Dóminus Jesus in quâ nocte tradebatur, accépit Panem, & grátias agens fregit, & dixit; Accípите, & manducáte: Hoc est Corpus

meum: quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemoratiónem. Similiter & Cálicem, postquam cœnavit, dicens; Hic Calix novum testaméntum est in meo ságuine. Hoc facite quotiescúmque bibétis in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc & Cálicem bibétis; mortem Dómini annuciábitis: donec véniat.

R. Revelábunt cœli iniquitatem Judæ, & terra advérsus eum consúrget, & manifestum erit peccátum illius in die furóris Dómini.* Cum eis qui dixerunt Dómino Deo, recede à nobis, & sciéntiam viarum tuarum nolumus.

✠. Devorábit eum ignis, qui non succénditur, affligétur relictus in tabernáculo suo. Cum eis qui dixerunt.

R. Revelábunt cœli.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit Panem hunc, vel bíberit Calicem Dómini indigne: reus erit Corporis & Sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo; & sic de Pane ille
edat.

edat : & de Cálíce bibat.

Qui enim mandúcat & bibit indignè ; iudícium sibi mandúcat & bibit : non dijudicans Corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecílles : & dormiunt multi. Quòd si nosmetípsos dijudicáremus : non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem à Dómino corrípimur : ut non cum hoc mundò damnémur. Itaque Fratres mei ; cùm convenítis ad manducándum : ínvicem expectáte. Si quis ésurit ; domi mandúcet : ut non in iudícium conveniátis. Cætera autem : cùm vénero dispónam.

R. Sicut ovis ad occisió-
nem ductus est , & cùm
malè tractarétur, non apé-
ruit os suum , tráditus est
ad mortem , * Ut vivificá-
ret pópulum suum.

V. Ipse autem vulnerátus
est propter iniquitátes no-
stras , attrítus est propter
scélera nostra. Ut vivificá-
ret. R. Sicut ovis.

A D L A U D E S.

Non dicitur Exultábunt
sancti , &c. Sed tantùm
Antiph. Justificéris Dó-
mine.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus , *
secúndum ; magnam
misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudi-
nem miseratiónum tuá-
rum : * dele iniquitatem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitáte mea : * & à peccá-
to meo munda me.

Quóniam iniquitatem
meam ego cognóscó : * &
peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi , & ma-
lum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus
tuis , & vincas cum iudi-
cáris.

Ecce enim in iniquitáti-
bus concéptus sum : & in
peccátis concépit me ma-
ter mea.

Ecce enim veritatem di-
lexisti : * incérta & occúlta
sapiéntiæ tuæ manifestá-
sti mihi.

Aspérge me hysópo , &
mundábor : * lavábis me
& super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáu-
dium & lætítiam : * & exul-
tábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam à
peccátis meis : * & omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me
Deus: * & spírítum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projicias me à fácie
tua: * & spírítum sanctum
tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui: * & spírítu
principáli confirma me.

Docébo iníquos vias
tuas: * & impii ad te con-
verténtur.

Líbera me de sanguíni-
bus, Deus, Deus salutis
meæ: * & exultábit lingua
mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apé-
ries: * & os meum annun-
ciábit laudem tuam.

Quóniam si voluíssetis sa-
crificium dedíssem úti-
que: * holocáustis non de-
lectáberis.

Sacrificium Deo spírítus
contribulátus: * cor con-
trítum & humiliátum,
Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion: *
ut ædificéntur muri Jerú-
salem.

Tunc acceptábis sacrifi-
cium justítiæ, oblatiões
& holocáusta: * tunc im-
pónent super altáre tuum
vitulos.

Añã. Justificéris, Dómine,

in sermónibus tuis, & vin-
cas eùm judicáris.

Añã. Dóminus tanquam
ovis.

Psalmus. 89.

Domine, refúgium fa-
ctus es nobis: * à ge-
neratióne in generatióne.

Priúsqvam montes fie-
rent, aut formarétur terra
& orbis: * à sæculo & us-
que in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in
humilitátem, & dixísti: *
convertimini filii hóminũ.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos tanquam dies
hestérna quæ præteríit.

Et custódia in nocte, quæ
pro nihilo habéntur, eó-
rum anni erunt.

Manè sicut herba trán-
seat, manè flóreat, & trán-
seat: * vésperè decídat, in-
dúret, & aréscat.

Quia defécimus in irã
tuã: * & in furóre tuo tur-
báti sumus.

Posuísti iniquitátes no-
stras in conspéctu tuo: *
sæculum nostrum in illu-
minatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies no-
stri defecerunt: * & in irã
tuã defécimus.

Anni nostri sicut arãneæ
meditabúntur: * dies an-
nórum

hōrum nostrorum in ipsis,
septuaginta anni.

Si autem in potentati-
bus, octoginta anni: * &
amplius eorum, labor &
dolor.

Quoniam supervenit mā-
suetudo: * & corripiemur.

Quis novit potestatem
iræ tuæ: * & præ timore
tuo iram tuā dinumerare?

Dexteram tuam sic no-
tam fac: * & eruditos cor-
de in sapientia.

Convertere Dōmine us-
quequò: * & deprecabilis
esto super servos tuos.

Repleti sumus manè mi-
sericordia tua: * & exultā-
vimus, & delectati sumus
omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus,
quibus nos humiliasti: *
annis, quibus vidimus
mala.

Rēspice in servos tuos, &
in ópera tua: * & dirige
filios eorum.

Et sit splendor Dōmini
Dei, nostri super nos: * &
ópera manuum nostrarum
dirige super nos: * & opus
manuū nostrarum dirige.

Ant. Dōminus tanquam
ovis ad víctimam ductus
est, & non aperuit os suū.

Ant. Contritum est.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus ad te
de luce vigilo.

Sirivit in te ánima mea,
quàm multipliciter tibi ca-
ro mea.

In terra deserta, ínvia,
& inaquósa: * sic in sancto
apparui tibi, ut vidérem
virtutem tuam, & glóriam
tuam.

Quoniam melior est mi-
sericordia tua super vitas: *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita
mea: * & in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut adipe & pinguédi-
ne repleatur ánima mea: *
& lábiis exultationis laudá-
bit os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matuti-
nis meditabor in te: * quia
fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum
tuarum exultábo: * adha-
sit ánima mea post te; me
suscépit dextera tua.

Ipsi verò in vanum qua-
sierunt ániam meam, in-
troibunt in inferióra ter-
ræ: * tradentur in manus
gládii, partes vulpiū erunt.

Rex verò lætábitur in
Deo, laudabuntur omnes
qui jurant in eo: * quia ob-

stráctum est os loquéntium /
iníqua.

Psalmus 66.

Deus, misereátur nostri,
& benedicat nobis : *
illúminet vultum suum su-
per nos , & misereátur
nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam : * in ómnibus
géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli
Deus : * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gen-
res : * quóniam júdicas póp-
ulos in æquitáte , & gen-
tes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli
Deus : * confiteántur tibi
pópuli omnes : * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus
noster : Benedícat nos
Deus : * & mètuant eum
omnes fines terræ.

Añá. Contrítum est cor
meum, in médio mei con-
tremuérunt ómnia ossa
mea. *Añá.* Exhortátus es.

Canticum. Exodi 16.

Cgloriósè enim honori-
ficátus est ; * équum & as-
censóre projéctit in mare.

Fortitúdo mea , & laus
mea. Dóminus ; * & factus

est mihi in salutem.

Iste Deus meus & glorifi-
cábo eum : * Deus patris
mei , & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pug-
nátor : * omnípotens no-
men ejus.

Currus Pharaónis, & exer-
cítum ejus projéctit in ma-
re : * elécti príncipes ejus
submérsi sunt in mari ru-
bro :

Abyssí operuérunt eos : *
descendérunt in profún-
dum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, ma-
gnificáta est in fortitúdi-
ne : * déxtera tua , Dómi-
ne, percússit inimícum.

Et in multitudíne glóriæ
tuæ deposuísti adversários
tuos : * misísti iram tuam,
quæ devorávit eos sicut
stípulam.

Et in spírítu furóris tuí
congregátæ sunt aquæ : *
stetit unda fluens, congre-
gátæ sunt abyssí in médio
mari :

Dixit inimícus ; Pérfé-
quar , & comprehéndam ,
dívidam spólia, implebitur
ánima mea : * evaginábo
gládium meum, interficiet
eos manus mea.

Elavit spírítus tuus , &
opèruit eos mare : * sub-
versí

versu sunt quasi plumbum
in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus
Dómine: * quis similis
tui, magnificus in sancti-
tate: * terribilis atque lau-
dabilis, faciens mirabilia?

Extendisti manū tuam, *
& devoravit eos terra.

Dux fuisti in misericórdia
tua pópulo quem redemi-
sti: * & portasti eum in
fortitudine tua ad habitá-
culum sanctum tuum.

Ascenderunt pópuli &
irati sunt: * dolores obti-
nuerunt habitatores Phi-
listhim.

Tunc conturbati sunt
príncipes Edom, robústos
Moab obtinuit tremor: *
obriguerunt omnes habi-
tatores Chanaan.

Irruat super eos formi-
do & pavor: * in magni-
túdine bráchii tui.

Fiant inmóviles quasi la-
pis: * donec pertránseat pó-
pulus tuus Dñe, donec per-
tránseat pópulus tuus iste,
quem possedisti.

Introduces eos, & plantá-
bis in monte hæreditatis
tuæ: * firmíssimo habitá-
culo tuo, quod operatus es
Dómine.

Sanctuárium tuum, Dó-

mine: * quod firmaverunt
manus tuæ: * Dñs regná-
bit in ætérnum, & ultrà.

Ingressus est enim eques
Phárao cum curribus &
equitibus ejus in mare: *
& redúxit super eos Dómi-
nus aquas maris.

Filii autem Israél: * am-
bulaverunt per siccum in
medio ejus.

Aññ. Exhortátus es in vir-
tute tua; & in refectiône
sancta tua, Dómine.

Aññ. Oblátus est.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de
cœlis: * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum omnes An-
geli ejus: * laudáte eum
omnes virtútes ejus.

Laudáte eum Sol & Lu-
na: * laudáte eum omnes
stellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœló-
rum: * & aquæ quæ su-
per cœlos sunt, laudent no-
men Dómini.

Quia ipse dixit, & facta
sunt: * ipse mandávit, &
creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, &
in sæculum sæculi: * præ-
ceptum pósuit & non præ-
teríbit.

Laudáte Dóminum de
terra

terra: * dracones & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiae, & universa pecora: * serpentes & volucres pennatae.

Reges terræ, & omnes populi: * principes & omnes iudices terræ.

Juvenes & Virgines; senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum & terram: * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

Cantate Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Letetur Israël in eo qui fecit eum: * & filiae Sion exultent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo. *

& exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * & gladii accipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.

Ad alligandos Reges eorum in compedibus: * & nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum: * gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudate Dominum in sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio & cithara.

Laudate eum in tympano & choro: * laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: * laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus

laudet

laudat Dóminum.

Ana. Oblátus est, quia ipse voluit, & peccáta nostra ipse portávit.

Non dicitur Capitulum.

V. Vim faciébant. *R.* Qui quærebát ánimam meam.

Ad Benedictus, Antiph. Traditor autem dedit eis signum, dicens: quem osculátus fuero, ipse est, tenéte eum. *Duplicatur.*

Genuflectunt omnes, & dicitur secretò, Pater noster. & Psal. Miserére. quo finito sin. Orémus, dicitur.

Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro quâ Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subíre tormentum.

Non additur. Per Dóminum.

Mysticus & modestus excitatur fragor.

Ad Primam, dicto secretò, Pater noster, & Ave María. Prima absolutè incipitur à Psalmis ut in Festis; quibus finitis dicuntur flexis genibus secretò, Pater noster. Psalmus, Miserére. & Oratio. Respice, quæsumus.

In hoc triduo non annúciatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur, Pretiósá.

Ad Horas, dictis secretò, Pater noster, & Ave María. Absolutè inchoatur à Psalmis consuetis; quibus finitis dicuntur sine Capitulis Responsoría, pro Tempore Passionis. Deinde flexis genibus dicitur secretò, Pater noster. cum reliquis ut supra. Ad Matutinum.

Ad Vesperas, dicto secretò, Pater noster. & Ave María: inchoatur.

Ana. Cálicem salutáris accípíam.

Psalmus 115.

Credidi propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis hominem mendax.

Quid retribuam Dómino pro ómnibus quæ retribuit illi.

Calicem salutáris accípíam: * & nomen Domini invocábo,

Vota mea Dómino reddam, coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu

Et Domini mors Sancto-
rum eius.

O Domine, quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tuus,
& filius ancillae tuae.

Diripuisti vincula mea: *
tibi sacrificabo hostiam
laudis: * & nomen Domini
invocabo.

Vota mea Domino red-
dam in conspectu omnis
populi eius: * in atriis do-
mus Domini; in medio tui
Ierusalem.

Añã. Calicem salutaris ac-
cipiam, & nomen Domini
invocabo. *Añã.* Cum his
qui oderunt pacem.

Psalmus 119.

AD Dominum cum tri-
bularer; clamavi: * &
exaudivit me.

Domine libera animam
meam à labiis iniquis: &
à lingua dolosa,

Quid detur tibi, aut quid
apponatur tibi: * ad lin-
guam dolosam?

Sagittae potentis acutae: *
cum carbonibus desolato-
riis.

Heu mihi, quia incolatus
meus prolongatus est: *
habitavi cum habitantibus
Cedar: * multum incola
fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pa-

cem, eram pacificus: * cum
loquebar illis, impugna-
bant me gratis.

Añã. Cum his qui oderunt
pacem eram pacificus; cum
loquebar illis, impugna-
bant me gratis. *Añã.* Ab
hominibus iniquis.

Psalmus 140.

ERipe me, Domine, ab
homine malo: * à viro
iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniqui-
tates in corde: * tota die
constituébant praelia.

Acuerunt linguas suas si-
cut serpentes: * venenum
aspidium sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de
manu peccatoris: * & ab
hominibus iniquis eripe
me.

Qui cogitaverunt sup-
plantare gressus meos: * ab-
sconderunt superbi laqueum
mihi.

Et funes extendérunt in
laqueum: * juxta iter scan-
dalum posuerunt mihi.

Dixi Domino; Deus meus
es tu: * exaudi, Domine,
vocem deprecationis meae.

Domine; Domine, virtus
salutis meae: * obumbrasti
super caput meum in die
belli:

Ne tradas me, Domine, à
desiderio

desiderio meo peccatori: *
cogitaverunt contra me: *
ne derelinquas me, ne forte
exaltentur.

Caput circúitus eorum: *
labor labiorum ipsorum
operiet eos.

Cadent super eos carbó-
nes: * in ignem dejicies
eos: * in miseriis non sub-
sistent.

Vir linguosus non diri-
gétur in terra: * virum in-
justum, mala cápient in in-
teritu.

Cognóvi quia fáciat Do-
minus iudícium inopis: *
& vindíctam pauperum.

Verúmtamen iusti confi-
tebúntur nómini tuo: &
habitábunt recti cum vul-
tu tuo.

Añã. Ab hominibus ini-
quis libera me, Dómine.

Añã. Custódi me à laqueo.

Psalms 140.

Domine, clamávi ad te,
exaudi me: * inténde
voci meae, cum clamávero
ad te.

Dirigátur orátio mea si-
cut incénsus in conspéctu
tuo: * elevátio mánuum
meárum Sacrificium ves-
pertinum.

Pone, Domine, custódiam
ori meo: * & óstium cir-

cumstántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum
in verba malítiae, * ad ex-
cusándas, excúfatiónes in-
peccátis.

Cum homínibus operán-
tibus iniquitátem: * & non
communicábo, cum eléctis
eorum.

Corrípiet me iustus in
misericórdia, & increpábit
me: * óleum autem pecca-
tóri, non impínguet ca-
put meum.

Quoniam adhuc & orá-
tio mea in beneplácitis eo-
rum: * absorpti sunt iuncti
petrae, júdices eorum.

Audient verba mea, quó-
niam potuerunt: * sicut
crassitúdo terrae, erúpta est
super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra,
secus inférnum: * quia ad-
te Dómine, Dómine, óculi
mei: * in te sperávi, non
auferas, ánimam meam.

Custódi me à láqueo,
quem statuérunt mihi: * &
à scandalis, operántium
iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres, * singuláris-
ter sum ego donec trán-
seam.

Añã. Custódi me à láqueo,
quem statuérunt mihi, & à
scandalis

scandalis operantium iniquitatem.

Antiphona. Considerabam ad dexteram, & videbam.

Psalmus 114.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiento ex me spiritum meum: * & tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam; * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me: * & non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine: * dixi, tu es spes mea: * portio mea, in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persecutibus me: * quia confortatus fuit super me.

Educ de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Añna. Considerabam ad dexteram, & videbam, & non erat, qui cognosceret me.

Non dicitur Capitulum.

V. Homo pacis meæ in quo speravi.

R. Qui edebat panes meos magnificavit super me supplantationem.

Ad Magnificat, Añna. Cœnantibus illis, accepit Jesus Panem, benedixit, ac fregit, deditque Discipulis suis. *Duplicatur.*

Deinde flexis genibus dicitur secretò Pater noster.

Psalmus. Miserere mei.

Oratio. Respice, ut supra.

Ad Completorium, dictò secretò Pater noster, & Ave Maria, absolute incipitur à Psalmo Cum invocarem. 174. Deinde finitis Psalmis omissò Hymno dicitur flexis genibus secretò Pater noster, cum reliquis ut supra. Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo usque ad Vesperas Sabbati Sancti.

FERIA

FERIA SEXTA.

In Parasceve.

*Ad Matutinum.**In primo Nocturno.**Antiph.* Astiterunt Reges terræ.*Psalmus 2.***Q**uare fremuerunt gentes: * & populi meditati sunt inania.

Astiterunt Reges terræ, & Principes convenērunt in unum: * advērsus Dōminum & advērsus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eōrum: * & projiciāmus a nobis jugum ipsōrum.

Qui habitat in cœlis iridēbit eos: * & Dōminus subsannābit eos.

Tunc loquētur ad eos in irā suā: * & in furōre suo conturbābit eos.

Ego autem constitūtus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: * prædicans præceptum ejus.

Dōminus dixit ad me: * Fīlius meus es tu; * ego hōdie genui te.

Pōstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam: * & possessiōem tuam tēminos terræ.

Reges eos in virga ferrea: * & tanquam vas figuli

confringes eos.

Et nunc Reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dōmino in timōre: * & exultate ei cum tre timōre.

Apprehēdite disciplinam: * ne quando irascatur Dōminus, & pereatis de viā justā.

Cūm exarserit in brevi ira ejus: * beāti omnes, qui confidunt in eo.

Antiph. Astiterunt Reges terræ, & principes convenērunt in unum advērsus Dōminum, & advērsus Christum ejus.*Antiph.* Diviserunt sibi.*Psalmus 21.***D**eus. Deus meus, respice in me; quare me dereliquisti? * longè a salute mea verba delictōrum meōrum.

Deus meus, clamābo per diem, & non exaudies: * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in Sancto habitas, Laus Israël.

In te speraverunt Patres nostri: * speraverunt & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * in te speraverunt

raverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo : * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me : * locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meae.

In te projectus sum ex utero : * de ventre matris meae, Deus meus es tu : * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdedérunt me virali multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum : * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum : * dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefcens : * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea ad-

haesit faucibus meis : * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt & inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea : * & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elogaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.

Erue a fratre meo, Deus, animam meam : * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis : * & a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum : * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam

à me : * & cùm clamárem
ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Ec-
clésia magna : * vota mea
reddam in conspéctu ti-
méntium eum.

Edent páuperes, & satura-
búntur : * & laudábunt
Dóminum, qui requírun-
t eum : * vivent corda eó-
rum in sæculum, & in sæ-
culum sæculi.

Reminiscéntur & conver-
téntur ad Dóminum, uni-
vérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspé-
ctu ejus, univérsæ familiæ
Géntium.

Quóniam Dómini est re-
gnum : * & ipse dominá-
bitur Géntium.

Manducavérunt & ado-
ravérunt omnes pingues
terræ : * in conspéctu ejus
cadent omnes, qui descén-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : *
& semen meū sérviet ipsi.

Annunciábitur, Dómino
generátio ventúra : * & an-
nunciábunt cœli justítiam
ejus, pópulo, qui nascétur,
quem fecit Dóminus.

Añã. Divisérunt sibi vesti-
ménta mea, & super ve-
stem meam misérunt for-
tem.

Añã. Insurrexérunt in me.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio
mea : * & salus mea,
quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ
meæ : * à quo trepidábo ?

Dum apprópíant super
me nocéntes : * ut edant
carnes meas.

Qui tribulant me inimíci
mei : * ipsi infirmáti sunt
& cecidérunt.

Si consístant advérsum
me castra : * non timébit
cor meum.

Si exúrgat advérsùm me
prælium : * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii à Dómino,
hanc requiram : * ut inhá-
bitem in domo Dómini,
ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem
Dómini : * & vísitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me
in tabernáculo suo, in die
malórum : * protéxit me
in abscondito tabernáculo
sui.

In petra exaltávit me : *
& nunc exaltávit caput
meū super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi
in tabernáculo ejus hóstiã
vociferatiónis : * cantábo ;

&

& psalmum dicam Dño.

Exaudi, Dñe. vocem meā,
qua clamavi ad te: * mise-
rere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisivit te facies mea: * fa-
ciem tuam Dñe requiram.

Ne avertas faciem tuam
à me: * ne declines in ira
à servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne
derelinquas me, neque de-
spicias me Deus salutaris
meus.

Quoniam pater meus, &
mater mea dereliquerunt
me: * Dominus autem as-
sumpsit me.

Legem pone mihi, Dó-
mine, in via tua: * & diri-
ge me in semitâ rectâ pro-
pter inimicos meos.

Ne tradideris me in ani-
mas tribulantium me: *
quoniam insurrexerunt in
me testes iniqui: * & men-
tita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Dó-
mini, in terra viventium.

Expécta Dominum, vi-
rilitate age: * & confortetur
cor tuum, & sustine Dñm.

Añã. Insurrexerunt in me
testes iniqui, & mentita
est iniquitas sibi.

N. Diviserunt sibi vesti-
ménta mea.

R. Et super vestem meam
miserunt sortem.

Pater noster. *secretò.*

De Lamentatione Jere-
miæ Prophætæ.

Lectio j. Cap. 2.

Cogitavit Dóminus dis-
cipare murum Filiæ
Sion: tetendit funicu-
lum suum; & non avér-
tit manum suam à perdi-
tione: luxitque ante mu-
rale & murus pariter dissi-
patus est.

Defixæ sunt in terra por-
tæ ejus; perdidit & contri-
vit vestes ejus; Regem ejus
& Principes ejus in gènti-
bus: non est Lex, & Pro-
phætæ ejus non invenérunt
visionem à Dómino.

Sederunt in terra; conti-
cuerunt fenestras Filiæ Sion;
consperserunt cinere capi-
ta sua; accincti sunt cilii-
ciis, abjecerunt in terrâ cá-
pita sua virgines jerusalẽ.

Defecerunt præ láchry-
mis óculi mei: conturbá-
ta sunt viscera mea; effú-
sum est in terra jecur meum
super contritione Filiæ pó-
puli mei: cum deficeret
párvulus, & lactens in plá-
teis oppidi.

Responsoría duplicantur.

R. Assiterunt Reges terræ,
&

& Principes convenérunt in unum. * Advérsus Dóminum , & advérsus Christum ejus.

℟. Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia ? Advérsus. ℞. Astitérunt Reges terræ.

Lectio ij.

MAtribus suis dixerunt ; Ubi est triticū & vinum ? cūm deficerent quasi vulneráti in pláteis civitátis ; cūm exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Cui comparábo te , vel cui assimilábo te , Fília Jerúsalem ? cui exæquábo te , & consolábor te , Virgo fília Sion ? magna est ením velut mare contrítio tua ; Quis medébitur tui ?

Prophétæ tui vidérunt tibi falsa & stulta : nec aperiebant iniquitátem tuam ; ut te ad pœniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi assumptiones falsas , & ejectiones.

Plausérunt super te má nibus omnes transeúntes per viam ; sibilavérunt , & movérunt caput suum super Fíliam Jerúsalem : Hæccine est urbs , dicentes ; perfecti décoris : gáu-

dium univérse terræ ?

℞. Opprobrium factus sum nimis, inimicis meis ; vidérunt me , & movérunt capita sua : * Adjuva me Dómine Deus meus.

℟. Pérsequar inimicos meos , & comprehéndam illos , & non convértar , donec deficiant. Adjuva me. Opprobrium.

Lectio iij. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam : in virga indignationis ejus.

Me minávit ; & addúxit in ténebras : & non in lucem.

Tantum in me vertit : & convértit manum suam tota die.

Vetústam fecit pellem meam ; & carnem meam : contrívit ossa mea.

Ædificávit in gyro meo ; & circumdedit me felle : & labóre.

In tenebrósis collocávit me : quasi mórtuos sempiternos.

Circumædificávit advérsum me , ut non egrédiam : & aggravávit cómpedē meū.

Sed & cūm clamávero ; & rogávero : exclúsit orationem meam.

Conclúsit vias meas lapídibus

pidibus quadris : sémitas meas subvértit.

R. Tradidérunt me in manus impiórum, & inter iníquos projecérunt me, & non pepercérunt ánimæ meæ; congregáti sunt advérsùm me fortes, * Et sicut gigantes steterunt contra me. X. Aperuérunt super me ora sua, exprobrántes; percussérunt maxíllam meam : saturáti sunt pœnis meis. Et sicut. Tradidérunt me.

In secundo Nocturno.

Ant. Vim faciébant.

Psalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * & confirmásti super me manū tuā.

Non est sánitas in carne mea, à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis, à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supérgressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave, gravátæ sunt super me.

Putruérunt, & corruptæ sunt cicatrícés meæ : * à fácie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem : *

tota die contristátus ingrediebar.

Quóniã lumbi mei impléti sunt illusióibus : * & nō est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis : * rugiebam à gémitu cordis mei.

Dómine ante te, omne desidérium meum : * & gémitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, * derelíquit me virtus mea, & lumen oculórum meórum : & ipsum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei : * advérsum me appropinquavérunt, & steterunt.

Et qui juxta me erant, de longè steterunt : * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam : * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi ; ne quando supergáudeant mihi inimíci mei : * & dum commóventur pedes mei , super me magna locúti sunt :

Quóniam ego in flagélla parátus : * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annunciábo : * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt , & confirmáti sunt super me : * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbunt mála pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salutis meæ.

Añã. Vim faciébant qui quærébãt ánimam meam.

Añã. Confundántur.

Psalmus 39.

Expéctans expéctávi Dóminum : * & inténdit mihi.

Et exáudívit preces

Pars Verna.

meas : * & edúxit me de lacu miséria , & de luto facis.

Et státuit supra petram pedes meos : * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum : * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi , & tímébunt : * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus : * & non respéxit in vanitátes, & insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * & cogitátionibus tuis, non est qui símilis sit tibi.

Annunciávi & locúsum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblatiónem nolúisti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti : * Tunc dixi ; Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me , ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus volui , & legem tuam in médio cordis mei.

Annunciávi justítiam tuam, in Ecclésia magna : *

Q

Ecce lábia mea non prohibebo, Dómine tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritatem tuam, & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam : * & veritatem tuam à concílio multo.

Tu autem Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua & veritas tua semper susceperunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número : * comprehendérunt me iniquitates meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicatæ sũnt super capillos cápitis mei : * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur & reve-reántur simul : * qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Convertántur retrórsim, & reve-reántur : * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstionem confusiónem suam : * qui di-

cunt mihi : Euge, Euge.

Exúltet & laténtur super te omnes quæréntes te : * & dicant semper ; Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, & pauper : * Dóminus sollicitus est mei,

Adjutor meus, & protector meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Añ.a. Confundántur & reve-reántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Añ.a. Aliéni.

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac : * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi orationem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsùm me ; * & fortes quasiérunt ánimam meam : * & non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * & Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * & in veritate tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi :

tibi: * & confitebor nóm-
ni tuo Dómine, quóniam
bonum est.

Quóniam ex omni tri-
bulatióne eripuísti me: *
& super inimicos meos des-
péxit óculus meus.

Ana. Alieni insurrexerunt
in me, & fortes quæsierunt
ánimam meam.

℣. Ab insurgéntibus in me
libera me, Dómine.

℞. Quia occupavérunt áni-
mam meam.

Pater noster. *secretò.*

Sermo sancti Ephrem
Diaconi.

De Passione Domini.

Lectio iv.

Accédite charíssimi
dilécti Christi: com-
punctiône simul & affectu
summo Redemptóris illé-
cti. Veníte considerémus
páriter; quid hodie contí-
git in Sion: civitate Da-
vid. Semen Abrahæ cha-
rum atque eléctum, quid
hodie gessit. Immaculát. m
nempè Dóminum: trádi-
dit morti. Hac die Chri-
stus Salvátor noster: per
Iniquórum manus injustí-
fimè ligno Crucis affixus
est. Veníte omnes; & cor-
pus nostrum abluámus lá-
crymis atque génitibus:

quia Dóminus noster &
Rex glóriæ pro nobis ab
impiis morti est tráditus. Si
quis fortè nostrum; dilectí-
ssimi cuiúspiam atque cha-
ríssimi áudiat súbitò mor-
tem; vel ipsum diléctum
mórtuum ante óculos suos
jácere repéntè conspiciat;
immutátur fácie: ejúsque
serénitas aspéctus obnubi-
látur. Ita & lucídus sol ex
alto cæli axe contuméliam
Dómini pendéntis in cruce
conspiciens; immutátus
est fácie: contráxit lucis
suæ igneos rádios, inju-
riámque Dómini vidére
non sústinens: mærore
se véstivit, & ténebris.

℞. Omnes amíci mei dere-
liquerunt me, & prævalué-
runt insidiántes mihi; trá-
didit me, quem diligébam,
& terribílibus óculis plaga
crudéli percutiéntes: * Ac-
cétó potábant me. *℣.* Et
dedérunt in escam meam
fel, & in siti mea. Acétó.
℞. Omnes amíci mei.

Lectio v.

Curémus, Fratres; ne
Judæórum partícipes
inveniámur crucifigéntes
Dóminum creatórem no-
strum. Metuámus semper:
habéntes ante óculos pas-

sionem Redemptoris nostri. Meditemur assidue poenas ipsius: atque supplicia. Propter nos enim passus est impassibilis Dominus; pro nobis crucifixus est: qui solus sine peccato fuit. Quid nos Fratres ei reddere: quid tantis ejus beneficiis retribuere unquam poterimus; attendamus ergo nobis ipsis: ne passionem ejus iteremus. Huc omnes Ecclesiae filii accedite: qui sancto & pretioso sanguine immaculati agni redempti estis. Venite, meditemur hodie Passionem Christi cum gemitu, & lacrymis: atque inter meditandum contremiscamus; dicentes ad invicem: Christus Salvator noster pro nobis peccatoribus morti traditus est. Perpende frater quidnam sit, quod audisti: Deus sine peccato altissimi filius pro te hodie cruci traditus est. R. Synagoga populorum, circumdederunt me, & non reddidi retribuendis mihi mala; * Consumetur, Domine, nequitia peccatorum, & diriges justum. V. Domine Deus meus, in te speravi, saluum me fac

ex omnibus persecutibus me, & libera me. Consumetur Domine. R. Synagoga populorum.

Lectio vj.

Aperi cor tuum, considera ipsius passionem diligenter: & ita tecum tacitus volve. Deus in quem peccatum cadere non potest; hodie traditus est: hodie illusus; hodie consputus; hodie flagris caesus: hodie percussus alapis est. Hodie coronam spinam tulit: hodie crucifixus est caelestis agnus. Contremiscat cor tuum; horreat anima tua: in hac jugi meditatione passionum Domini tui. Quotidie lacrymas funde. Dulces quippe nimium sunt ejusmodi lacrymae: illustraturque anima passionem Christi jugiter versans. Hujusmodi sit semper meditatio tua. Lacrymare quotidie: gratias referens Domino pro his quae pro te passus est. Ut in die adventus ejus sint tibi lacrymae tua gloria: & exultatio ante tribunal illud terribile iudicis. Affligere tu quoque dum intente cogitas: quae pro te hodie pertulit pius

ac

ac mitissimus Dóminus. Tólera tētationes & grátias ex ánimo réferens. Beátus fanè, qui semper ante óculos habet caléstem Dóminum; & passiónem ejus: quique seípsum propter Jesum crucifixit mundo. Qui ómnibus vítiis terrenisque negótiis mórtuus est: qui imitátor factus est Dómini sui.

℞. Insurrexerunt in me víri iníqui, absque misericórdia quæsierunt me interficere; & non pepercerunt in faciém meam spuere; & lánceis suis vulnerarunt me, & concússa sunt ónnia ossa mea. * Ego autem æstimábam me tamquam mórtuum super terram. ✠. Et dederunt in escam ineam fel, & in siti mea potaverunt me aceto. Ego autem. Insurrexerunt in me.

In tertio Nocturno.

Ant. Ab insurgéntibus in me. Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus: * & ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: & de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitate currí, & diréxi.

Exúrge in occursum meum; & vide: * & tu, Dómine Deus Virtúum, Deus Israél.

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: * & famem patiéntur ut cánes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo: * & gládus in lábiis eórum quóniam quis audivit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum deduces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam: * quia Deus susceptor meus: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tuá: * & depóne eos proptéctor meus, Dómine,

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: * & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annunciabuntur in consummatione: * in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, & finium terra.

Convertentur ad vesperam, & famem patientur ut canes: * & circumbunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si vero non fuerint faturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * & exaltabo manem, misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus: * & refugium meum, in die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psalms: * quia Deus susceptor meus: * Deus meus, misericordia mea.

Ant. Ab insurgentibus in me libera me, Domine; quia occupaverunt animam meam.

Ant. Longè fecisti.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae: * in die clamavi, & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea, in inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non est memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuerunt me in abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar. * oculus mei languerunt pro inopia.

Clamavi ad te, Domine: * tota die expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia.

mirabilia: * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * & veritatem tuam in perditionem ?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: * & iustitia tua in terra oblivionis.

Et ego ad te, Domine, clamavi: * & manet oratio mea preveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, & in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum & proximum: * & notos meos a miseria.

Añã. Longè fecisti notos meos a me; traditus sum, & non egrediebar.

Añã. Captabunt.

Psalmus 93.

Deus, ultionum Dominus: * Deus ultionum

libere egit,

Exaltare qui iudicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine, usquequò peccatores gloriabuntur.

Effabuntur, & loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur iniustitiam.

Populum tuum, Domine, humiliaverunt: * & hereditatem tuam vexaverunt;

Viduum & advenam interfecerunt: * & pupillos occiderunt:

Et dixerunt; Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * & stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet: * aut qui finxit oculus, non considerat ?

Qui corripit gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam.

Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine: * & de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus.

malis : * donec fodiatur peccatori fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem suam : * & hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in iudicium : * & qui juxta illam : * omnes qui rectò sunt corde.

Quis consúrget mihi adversus malignantes ? * aut quis stabit mecum , adversus operantes iniquitatē ?

Nisi quia Dóminus adjuvit me : * paulominus habitasset in inférno anima mea.

Si dicebam ; motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvat me.

Secúndum multitudinem dolorum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis : * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in animam justii : * & ságuinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * & Deus meus in adiutoriúm spei meæ.

Et reddet illis iniquitá-

tem ipsórum : * & in malitia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus Deus noster,

Añã. Captábunt in animã justii , & ságuinem innocentem condemnábunt.

℟. Foderunt manus meas , & pedes meos. *℞.* Dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Pater noster. *secretò.*

De Epístola Beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vii. Cap. 4.

Festinemus ingredi in illam réquiem : ut ne in idipsum quis incidat incredulitátis exéplum. Vivus est enim sermo Dei ; & éfficax , & penetrabílior omni gládio ancípi : & pertingens usque ad divisiónem animæ ac spíritus ; compágum quoque ac medullárum : & discretor cogitatiónum & intètiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisibilis in conspéctu ejus : omnia autem nuda & apèrta sunt óculis ejus , ad quem nobis sermo. Habéntes ergò Pontíficem magnum : qui penetrávit cœlos ; Jesum Fílium Dei : teneámus confessiónem. Non enim habémus

bémus Pontíficem ; qui non possit cõmpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

R. Expándi manus meas tota die in Cruce , ad pópulum non credéntem , & contradicéntē mihi. * Qui ámbulant vias non bonas , & post peccáta sua.

℟. Exaltáre qui júdicas terram , redde retributió-nem superbis. Qui ámbulant. R. Expándi manus.

Lectio viij. Cap. 4. & 5.

ADeámus ergò cum fiducia ad thronum grátiae ; ut misericórdiam consequámur : & grátiam inveniámus in auxilio opportuno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assumptus ; pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum : ut offerat dona , & sacrificia pro peccá-tis ; qui condolére possit iis qui ignórant & errant : quóniam & ipse circúmdatus est infirmitáte. Et propterea debet, quemádmó-dum pro pópulo : ita etiam & pro semetipso offerre pro peccátis.

R. Tenebræ factæ sunt cū

crucifixissent Jesum Judæi ; & circa horam nonam exclamávit Jesus voce magnâ ; Pater in manus tuas comméndo Spíritum meum , * Et inclináto cá-pite emisit Spíritum.

℟. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit ; Consummátum est. Et inclináto.

R. Tenebræ factæ sunt.

Lectio ix.

NEc quisquam sumit sibi honórem ; sed qui vocátur à Deo : tamquam Aaron. Sic & Christus nõ semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret ; sed qui locutus est ad eum : Fílius meus es tu , Ego hódie genui te. Quemádmódu & in álio loco dicit : Tu es Sacerdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicatió-nésque ad eum ; qui possit illum salvum fácere à morte, cum clamóre válido & láchrymis ófferens : exaudítus est pro suâ reveréntia. Et quidem cùm esset Filius Dei ; didicit ex iis, quæ passus est , obediéntiam : & consummátus ; factus est omnibus obtemperántibus :

Q 5

sibi causa salutis æternæ; appellatus à Deo Póntifex: juxta órđinem Melchisedech.

R. Conclúsit vias meas iniúnicus; infidiátor, factus est mihi sicut leo in abscondito; replévit & inebriávit me amaritúđine; deduxérunt in lacum mortis vitam meam, & posuerunt lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitatem illórum, & júdica causam ánimæ meæ; Defensor vitæ meæ.

℟. Omnes inimici mei advérsus me cogitábāt mala mihi; verbum iníquum mandavérunt advérsus me. Vide Dómine. R. Conclúsit vias meas.

A D L A U D E S.
Antiph. Proprio Éilio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Psalmus. Miserére mei Deus. 70.

Añã. Anxiátus est in me.

Psalmus 142.

Domine exaudi orationem meam: * auribus pércipe obsecrationē meā in veritate tua; exaudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium

cum servo teo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánda manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine: * defécit spiritus meus.

Non avértas faciē tuā à me: * & similis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manē misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Éripe me de inimicis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me facere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus

Spiritus tuus bonus de-
cet me in terram rectam: *
propter nomen tuum, Dó-
mine, vivificábis me, in
æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam: * & in mi-
sericórdia tua dispérdes
inimicos meos.

Et perdes omnes qui trí-
bulant ánimam meam: *
quóniam ego servus tuus
sum.

Ana. Anxiátus est in me
spíritus meus; in me, turbá-
tum est cor meum.

Aña. Meménto mei, Dó-
mine Deus, cùm véneris in
regnum tuum.

Psal. Deus, De^s meus 5. 47.

Antiph. Dum conturbáta
fuerit.

Canticum Habacuc.

Domine audi vi audi-
tióne[m] tuam, & tímui.

Dómine opus tuum, in
médio annórum vivifica
illud.

In médio annórum no-
tum facies: * cùm irátus
fúeris, misericórdiæ recor-
dáberis.

Deus ab Austro véniet, &
Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória
ejus: * & laudis ejus plena
est terra.

Splendor ejus ut lux erit: *
córnu[m] in má[n]ibus ejus.

Ibi abscondita est forti-
túdo ejus: * ante faciẽm
ejus ibit mors.

Et egrediẽtur diabolus
ante pedes ejus

Stetit, & mensus est ter-
ram.

Aspéxit, & dissólvit gen-
tes: * & contriti sunt mon-
tes sæculi.

Incurváti sunt colles mun-
di, ab itinéribus æternitá-
tis ejus.

Pro iniquitáte vidi ter-
tória Æthiopiæ: * turba-
bántur pelles terræ Ma-
dian.

Numquid in flumínibus
furor tuus? * vel in mari
indignatio tua?

Qui ascẽdes super equos:
tuos: * & quadrigæ tuæ
salvatio.

Súscitans suscitábis ar-
cum tuum: * juramẽta
tribubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: *
vidérunt te, & doluerunt
montes: gurgés aquarum
tránsiit.

Dedit abyssus vocem
suam: * altitúdo manus
suas levávit.

Sol & Luna steterunt in
habitáculó suo, in luce sæ-

gittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram: * in furore obstupescias gentes.

Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impij: * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut ejus, qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mare equis tuis, in luto aquarum multarum.

Audivi, & conturbatus est venter meus: * à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo ossibus meis, & subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florabit: * & non erit germen in vineis:

Mentietur opus oli-

væ: * & arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus: * & non erit armatum in presepibus.

Ego autem in Domino gaudēbo: * & exultābo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea: * & ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea ducet me victor in psalmis canentem.

Añã. Dum conturbata fuerit anima mea Domine misericordiae memor eris.

Añã. Replevit, & inebriavit me amaritudine inimicus meus.

Psalmus. Laudate Dominum de caelis. 549.

Ŷ. Dederunt in escam meam fel.

R. Et in siti meam potaverunt me aceto.

Ad Benedictus. Antiph. Posuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam, Jesus Nazarenus Rex Judaeorum. *Duplicatur.*

Pater noster. Psalmus. Miserere.

Oratio.

Respice, quaesumus Domine, super hanc Familiam tuam; pro qua Dominus

Dñs noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium? & Crucis subire tormentum.

Cætera ut in Feria quinta in cana Domini.

Ad Vesperas. Antiphona & Psalmi Diei præcedentis.

Ad Magnificat, Antiph.

Cum accepisset acetum: dixit: Consummatum est, Et inclinato capite emisit spiritum. *Duplicatur.*

Pater noster. *Et alia ut supra ad Matutinum.*

SABBATO SANCTO,

Ad Matutinum.

In primo Nocturno.

Antiphona. In pace.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere, & exaudi orationem meam.

Filij hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

Scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Iraescimini, & nolite

peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, & in cubilibus vestris cõpungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: * multi dicunt quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini & olei sui multiplicati sunt.

In pace in idipsum, dormiam, & requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe, constituisti me.

Aria. In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

Aria. Habitabit.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo.

Qui ingreditur sine macula: * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est

in

in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit; * qui pecuniam suam non dedit ad usuram: * & munera super innocentem non accipit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Añs. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Añs. Caro mea.

Psalmus 115.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te: * dixi Domino; Deus meus es tu: * quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus; * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Domine pars hereditatis meae, & calicis mei: * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hæ-

reditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea: * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non dereliques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ: * adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Añs. Caro mea requiescet in spe.

V. In pace in idipsum.

R. Dormiam & requiescam.

De Lamentatione Jeremias Prophetae.

LECTIO 1. Cap. 3.

Misericordias Domini quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes ejus.

Novi diluculo : multa
est fides tua.

Pars mea Dominus ; di-
xit anima mea : propterea
expectabo eum.

Bonus est Dominus spe-
rantibus in eum : animæ
quærenti illum.

Bonum est præstolari
cum silentio : salutare Dei.

Bonum est viro : cum
portaverit jugum ab ado-
lescèntia sua.

Sedebit solitarius , & ta-
cebit : quia levavit super se

Ponet in pulvere os
suum ; si fortè sit spes.

Dabit percutienti se ma-
xillam : saurabitur op-
probriis.

Responsoria duplicantur.

R. Animam meam dilé-
ctam tradidi in manus
impiórum , & facta est mi-
hi hæreditas mea sicut leo
in sylvâ ; dedit contra me
vocem adversarius , dicens :
Congregâmini & properâ-
te ad devorandum illum ,
posuerunt me in desertum
solitudinis , & luxit super
me omnis terra : * Quia
non est inventus , qui me
agnósceret , & fáceret benè.

V. Pastóres multi demo-
liti sunt vineam meam ,
& conculcaverunt partem

meam. Quia non est. Ani-
mam meam.

Lectio ij. Cap. 4.

Quomodo obscurá-
tum est aurum ; mu-
tatus est color óptimus :
dispersi sunt lapides san-
ctuarii in cápite ómnium
platearum.

Filii Sion inclyti ; &
amicti auro primo : quó-
modo reputati sunt in va-
sa tæstea , opus manuum
figuli ?

Sed & lamiæ nudavé-
runt mammam ; lactavé-
runt cáculos suos : filia pó-
puli mei crudélis , quasi
strúthio in deserto.

Adhæsit lingua lacténtis
ad palátum ejus in siti :
párvuli perierunt panem ,
& non erat qui frange-
ret eis.

Qui vescebántur volu-
ptuóse : interiérunt in viis ;
qui nutriebántur in cró-
ceis : amplexati sunt stér-
cora.

Et maior effecta est iní-
quitas filie pópuli mei pec-
cáto Sodomórum ; quæ
subversa est in momento :
& non cepérunt in ea ma-
nus.

R. O vos omnes qui tran-
sitis per viam , attendite &
videte.

vidéte. * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

℟. Atténdite univérſi pópuli, & vidéte. Si est dolor. ℞. O vos omnes.

Incipit Oratio Jeremiæ Prophætæ.

Leção iij. Cap. 5.

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis; intuére & réſpice: opprobrium noſtrum. Hæréditas noſtra verſa eſt ad aliénos: domus noſtra ad extráneos. Pupílli facti ſumus abſque patre: matres noſtræ quaſi víduæ. Aquam noſtram pecúnia bíbimus: ligna noſtra pretio comparávimus. Cervícibus noſtris minabámur: laſſis non dabátur réquies. Ægypto dedimus manum: & Aſſyriis ut ſaturáremur panè. Patres noſtri peccavérunt, & non ſunt: & nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti ſunt noſtri: non fuit qui redímieret de manu eórum. In animábus noſtris afferebámus panem nobis: à fácie gládii in deſérto. Pellis noſtra quaſi clibanus exiſta eſt à fácie tempeſtátum famis. Mulieres in Sion humiliavérunt: & vírgi-

nes in civitatibus Juda.

℞. Caligavérunt óculi mei à fletu meo, quia elongátus eſt à me, qui conſolabátur me: vidéte omnes pópuli. * Si eſt dolor símilis ſicut dolor meus. ℟. O vos omnes, qui tráſitis per viam, atténdite & vidéte. Si eſt dolor. ℞. Caligavérunt óculi mei.

In ſecundo Nocturno.

Ant. Elevámini portæ.

Pſalmus 23.

Domini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper maria fundavit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus.

Innocens má nibus & mundo corde: * qui non accépit in vanum ánimam ſuam; * nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & miſericórdiam à Deo ſalutáři ſuo.

Hæc eſt generátio quæ réntium eum: * quæ réntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes

pes vestras : * & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens : * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras : * & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ : * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Añã. Elevámini portæ æternáles , & introíbit Rex glóriæ.

Añã. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea , & salus mea : * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ : * à quo trepidábo ?

Dùm apprópíant super me nocéntes , * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei : * ipsi infirmáti sunt , & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra : * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium : * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino,

hanc requíram : * ut inhábitem in domo Dómini ; ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini ; * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo , in die malórum : * protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum , super inimícos meos.

Circuívi , & immolávi in tabernáculo ejus , hóstitiam vociferatiónis : * & cantábo & psalmum dicam Dómino.

Exáudi , Dómine , vocem meam , qua clamávi ad te : * miserére mei , & exáudi me.

Tibi dixit cor meum , exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam , Dómine , requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me , neque despicias me , Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus , & mater mea dereliquerunt

tunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * & dirige me in sémitâ rectâ propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui; * & mentita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini in terra viventium.

Expécta Dóminum, viriliter age, & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Añã. Credo vidére bona Dómini in terra viventium.

Añã. Dómine abstraxísti.

Psalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniã suscepísti me : * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, & sanásti me.

Dómine eduxísti ab inferno ánimam meam : * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Pfallíte Dómino sancti ejus : * & confitémini memoríæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indig-

natióne ejus : * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * & ad matutinum lætítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in aeternum.

Dómine in voluntáte tua, præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à me : * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sángxine meo : * dùm descendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis : * aut annúciabit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & miserátus est mei : * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in aeternum confitébor tibi.

Añã. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

V. Factus

W. Factus sum sicut homo sine adiutorio.

R. Inter mortuos liber.

Pater noster. *secretò.*

Sermo sancti Epiphanii
Episcopi.

In Sepulturam Dñi Jesu.

Leãtio iv.

Quid istud rei est hodie? silèntium magnum in terra. Quid, inquit, istud rei? silèntium magnum jam & quies. Silèntium magnum quóniã Rex dormit. Terra trémuit & quiévit; quóniam Deus in carne obdormívit? & à sæculo dormièntes excitávit. Deus in carne mórtuus est? & inférnus contrémuit. Deus páululum obdormívit? & eos qui à sæculo dormiébant in inférno suscitávit. Nunc tãdem ubi sunt nùperæ illæ turbæ? & vociferatiónes; & tumultus advèrsus Christum ó impij? ubi populi & seditiónes; & cohórtes; & arma; & lanceæ; Ubi Reges & Sacerdótes? & júdices réprobi; ubi faces & gládii? & clamóres; ubi vulgus & frémitus? & custódia indérens. Verè réipsa nam & réipsa, verè pópuli medi-

tati sunt inánia? & fatua: Impegérunt in angulárem lápidem Christum? sed ipsi contriti sunt. Allisérunt petrae sólidae? sed in spumam fluctus eórum dissolúti sunt. Offendérunt adindómitam incudem? & ipsi confrácti sunt. Sustulérunt in ligno petram vitæ? quæ descéndens ipsos occidit. Colligárant magnum Samsónem Dei filium sed solúris quæ erant è sæculo vínculis? aliénigenas & ímpios pérdidit. Occidit Deus sol Christus sub terram? perpétuasque ténébras Judæis creávit.

R. Ecce quómmodo móritur justus, & nemo pércipit corde; viri jústi tollúntur, & nemo considerat: à facie iniquitátis, sublátus est justus. * Et erit in pace memória ejus. *W.* Et dabit ímpios pro sepultúra, & dívitem pro morte sua. Et erit in pace. *R.* Ecce quómmodo móritur.

Leãtio v.

Hodie salus illúxit; his qui in terra? hisque qui à sæculo subtus terram erant. Hodie áccidit salus univérso mundo; quantuscúnque visibílis? & quantuscúnque

tuscúnque invísibilis est. Duplex hodie Dómini adventus ; duplex dispensátio : duplex humanitas ; duplex descensus simul , & fui demíssio : duplex hóminum visitátio ; è cælo in terram : è terra ad terræ inférnas partes Deus advénit. Pandúntur inférni. A sæculo dormiéntes ; exultáte : qui in ténebris & umbra mortis sedebátis , lucem magnam suscipite. Cum servis Dóminus ; cum mórtuis , Deus : cum mortálibus , vita. Cum his qui in ténebris , lux non vesperáscens. Cum captívus , libertátis vindex ; cum ínfimo loco pósitis : qui est super cælos. Christus in terra sepultus. Christus inter mórtuos ; unà descendámus : & considerémus etiam quæ illic mystéria. Cognoscámus Dei occúlti : occúltia sub terra mirabília. Addiscámus quómódò Jesu mortuo his qui in inférno illúxit prædicátio.

R. Jerúsalem luge, & éxure véstibus jocunditátis, induere cinere & cilicio,
* Quia in te est occísus

Salvátor Israél. ✠. Plange quasi virgo plebs mea. Quia in te. R. Jerúsalem luge.

Lectio vj.

Quis est iste Rex glóriæ ; quis est hic tantus qui cum mortuis tália hic patrat mirácula ? Quis est iste Rex glóriæ ; qui ea nunc in inférno facit : quæ nunquam in inférno facta sunt. Quis est hic , qui hinc edúcit eos qui à sæculo dormiérunt ; Quis est hic qui mortuus & sepultus isolvit & dissolvit indictam nostram ; edúcitque ex inférni cárcere à sæculo in compédibus hábitos : ad quos vicissim conclamárunt dicéntes ; scire vultis : quis sit iste Rex glóriæ ; Dóminus fortis & potens : Dóminus potens & fortis & insuperábilis in prælio. Jesus est qui ex cælestibus orbibus expulit & projéxit , vos : Hic ille est : qui in aquis jordánis vestra draconum cápita contrívit. Ille ipse est : qui vos heri per crucem tradúxit ; & triumphávit : & morte affécit. Hic ille est : qui vinxit ; & ténebris damnávit : & in abyssum

vós

vos detruisit. Ille ipse est qui in ignem ætèrnum ; & gehènnam : transmittit & perdit vos. Quare nolite cunctari ; nolite tardare : sed properate ; & vincetos educite : quos ad hoc usque tempus malè absorbuistis. Vestrum enim jam impèrium dissolutum est : vestra tyrànnis jam cessavit. Atrogantia vestra graviter repressa est : vestra jactantia ad finem devenit. Vestrum robur conculcatum est , & intèriit.

&. Plange quasi virgo plebs mea , ululate pastores in cinere & cilicio , * Quia veniet dies Domini magna & amara valdè.

✠. Ululate pastores & clamate , aspèrgite vos cinere. Quia veniet. Plange quasi virgo.

In tertio Nocturno.

Añã. Deus adjuvat me.

Psalmus 53.

DEUS , in nòmine tuo salvum me fac : * & in virtute tua júdica me.

Deus , exaudi orationem meam : * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alièni insurrexerunt adversum me , &

fortes quæsierunt animam meam : * non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * & Dominus susceptor est animæ meæ.

Avèrte mala inimicis meis : * & in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi : * & confitebor nòmini tuo Dòmine ; quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * & super inimicos meos despexit oculus meus.

Añã. Deus , adjuvat me , & Dominus susceptor est animæ meæ.

Añã. In pace factus est.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit potèntias : * arcum , scutum , & gladium & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à mòntibus ætèrnis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum

suum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiarum in mânibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob: * dormitavérunt, qui ascendérunt eos.

Tu terribilis es, & quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecísti iudicium: * terra trémuit & quíevit.

Cùm exúrgeret in iudicium Deus: * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hominis confitébitur tibi: * & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, & reddíte Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terribili, & ei qui aufert spíritum Príncipum: * terribili apud Reges terræ.

Ana. In pace factus est locus ejus, & in Sion, habitatio ejus.

Ana. Factus sum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo

oratio mea: * inclína aurem tuam ad precē meam.

Quia repléta est malis ánima mea: * & víta mea in inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório: inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepulchris, quorum non est memor ámplius: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiori: * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos índuxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine: * tota die expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut medicí suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericórdiam

córdiam tuam: * & veritatem tuam in perditióem.

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua.* & iustítia tua in terra obliuiónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * & manè orátio mea præueniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam à me ?

Pauper sum ego, & in laboribus à iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die; * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amicum, & próximum : * & notos meos à miséria,

Ann. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mórtuos liber.

X. Tu autem, Dómine, miserere mei. *R.* Et resúscitá me, & retríbuam eis.

Pater noster, *secretò.*
De Epístola Beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio viij. Cap. 9.
CHristus assístens Pón-
tífex futurórum bonó-

rum; per amplius & perfectius tabernáculum non manufactum; id est, non hujus creatiόνis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum; sed per próprium sánguinem introiit semel in sancta; æterna Redemptiône inventa. Si enim sanguis hircórum & taurórum; & cinis vitulæ aspérsus; inquinátos sanctificat ad emundatióem carnis; quantò magis sanguis Christi; qui per Spíritum sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis; ad serviéndum Deo vivénti.

R. Sicut ovis ad occisióem ductus est, & cum malé tractarétur, non apéruit os suum; tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

X. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scélera nostra. Ut vivificáret. *R.* Sicut ovis.

Lectio viij.

ET ideò Novi Testaménti mediátor est, & ut morte intercedente, in Redemptiõne earum prævarica

varicationum, quæ erant sub priori Testamento; repromissionem accipiant: qui vocati sunt, æternæ hereditatis. Ubi enim Testamentum est, mors necesse est: intercedat Testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est alioquin nondum valet: dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

R. Sepulto Domino, signatum est monumentum, volverunt lapidem ad ostium monumenti, ponentes milites, qui custodirent illud. X. Illi autem abeuntes munierunt, Sepulchrum, signantes lapidem. Ponentes. R. Sepulto Domino.

Lectio ix.

Lectio enim omni mandato Legis à Moyse univérso populo; accipiens sanguinem vitulorum, & hircorum cum aqua, & lana coccinea, & hysopo: ipsum quoque librum & omnem populum aspérfit, dicens. Hic Sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum & omnia vasa ministerii sanguine similiter

aspérfit. Et omnia penè in sanguine secundum Legem mundantur: & sine sanguinis effusione non sit remissio.

R. Æstimatus sum cum descendéntibus in lacum, * Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber. X. Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosus & in umbra mortis. Factus sum.

R. Æstimatus sum.

A D L A U D E S.

Antiph. O mors, ero mors tua; morsus tuus ero, inférne. *Psalmus.* Miserere mei, Deus. 70.

Añã. In humilitate,

Psalmus 91.

Bonum est confiteri Domino: * & psallere nómini tuo, Altissime.

Ad annunciandum manè misericordiam tuam: * & veritatē tuam per noctem.

In decachordo psalterio; cum canticò in cithara.

Quia delectasti me, Domine, in factúra tua: * & in opéribus manuum tuarum exaltábo.

Quàm magnificata sunt ópera tua, Domine: * nimis profúndæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir

Vir insipiens non cognoscet : * & stultus non intelliget hæc.

Cum exorti fuerint peccatores sicut foenum : * & apparuerint omnes , qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in sæculum sæculi : * tu autem Altissimus in ætèrnum. Dómine.

Quóniam ecce inimici tui, Dómine , quóniam ecce inimici tui peribunt : * & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum : * & fenectus mea in misericordia úberi.

Et despexit óculus meus inimicos meos : * & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut Cedrus Líbani multiplicabitur.

Plantati in domo Dómini : * in atriiis domus Dei nostri florébut.

Adhuc multiplicabuntur in fenecta úberi : * & benè patientes erunt, ut annuncient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * & non est iniquitas in eo.

Ana. In humilitate judi-

Pars Verna.

cium ejus sublátum est, generatióem ejus quis enarrábit.

Ana. Atténdite univèrsi pópuli, & vidéte dolórem meum.

Psf. Deus, Deus meus. 547.

Ana. O vos omnes.

Canticum Exechia.

EGo dixi in dimidio. Edierum meorum : * vadam ad portas inferi.

Quasi residuum annorum meorum : * dixi, non videbo Dóminum Deum, in terra viventium.

Non aspiciam hóminem ultrà : * & habitatórem quietis.

Generatio mea ablata est, & convoluta est à me : * quasi tabernaculum pastorum.

Pracisa est velut à texente vita mea : * dum adhuc ordier succidit me.

De mane usque ad vespèram finies me : * sperabam usque ad mane : * quasi leo , sic contrivit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vespèram finies me : * sicut pulvis hirúdinis , sic clamabo : * meditabor ut columba.

Attenuati sunt óculi mei,

R

suspicientes in excelsum.

Dómine vim pátiore
spónde pro me: * quid di-
cam, aut quid respondébit
mihí cùm ipse fécerit.

Recogitábo tibi omnes
annos meos: * in amari-
túdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, &
in talibus vita spiritus mei,
corrípies me & vivificábis
me: * ecce in pace amari-
túdo mea amaríssima.

Tu autem eruisti ánimam
meam, ut non períret: *
projecísti post tergū tuum
omnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-
tébitur tibi, neque mors
lasidábit te: * non expectá-
bunt, qui descéndunt in la-
cum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confi-
tébitur tibi, sicut & ego
hódie: * Pater filius notam
fáciat veritátem tuam.

Dómine, saluum me fac: *
& Psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diebus vitæ
nostræ, in domo Dómini.

Añã. O vos omnes, qui
transítis per viam, atténde-
te & vidéte, si est dolor si-
cut dolor meus.

Añã. Videbunt in quem
transfixérunt, & plangēt se
super eū omnes tribus terre,

Psalm. Laudáte Dóminum
de cælis. 549.

✠. Christus factus est pro
nobis obédiens usque ad
mortem. &. Mortem au-
tem crucis.

Ad Benedictus, Añã. De-
dit in mortem ánimam
suam, & cum scelerátis re-
putátus est; & ipse peccáta
multórum tulit, & pro
transgressóribus rogávit.

Duplicatur.

Pater noster. *Psalm.* Mise-
rére mei, Deus. 70.

Oratio.

Respice, quæsumus Dó-
mine, super hanc Fa-
míliam tuam; pro qua Dó-
minus noster Jesus Chri-
stus non dubitávit máni-
bus tradi nocéntium: &
Crucis subíre tormentum.

*Et sic dicitur usque ad
Nonam. Diebus Horis, ut
suprà, celebratur Missa, &
data Benedictione Sacerdos
stans ad huc ante medium
Altaris, clara voce,
Vesperas incipit.*

Deus in adiutorium meum
inténde. *Chorus respondet;*
Dómine ad adjuvándum
me festína. Glória Patri.

Et amplius non dicitur.
Laus tibi, Domine, Rex
æternæ glóriæ. *Sed ejus
loco*

loco deinceps dicitur Alleluia. *Añã.* Alleluia. *Psalm.* Lauda anima mea Dominum. 172. cum Gloria Patri. Sicut erat & ita deinceps. *Añã.* Alleluia, alleluia, allel. *Añã.* Alleluia. *Psalmus.* Laudate Dominum quoniam bonus est. 173.

Añã. Alleluia, alleluia, alleluia. *Añã.* Alleluia.

Psalmus. Lauda Jerusalem Dominum. 173.

Añã. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum.

Cum Christus apparuerit vita vestra: tunc & vos apparebitis cum ipso in gloria.

V. Resurrexit Dominus. *R.* Sicut dixit vobis. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Ad Magnificat, Añã. Vespere autem Sabbati, qua lucebat in prima Sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria, videre Sepulchrum. Alleluia. *Duplicatur.*

Canticum Magnificat cum Gloria Patri. Deinde Sacerdos dicit Dominus vobiscum.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui hanc Sacramentissimam noctem gloria Dominicae Resurrectionis illustras: conserva in nova Familia tuae progénie adoptionis spiritum quem dedisti; ut corpore & mente renovati: puram tibi exhibeant servitutem. Per eundem Dominum. ejusdem.

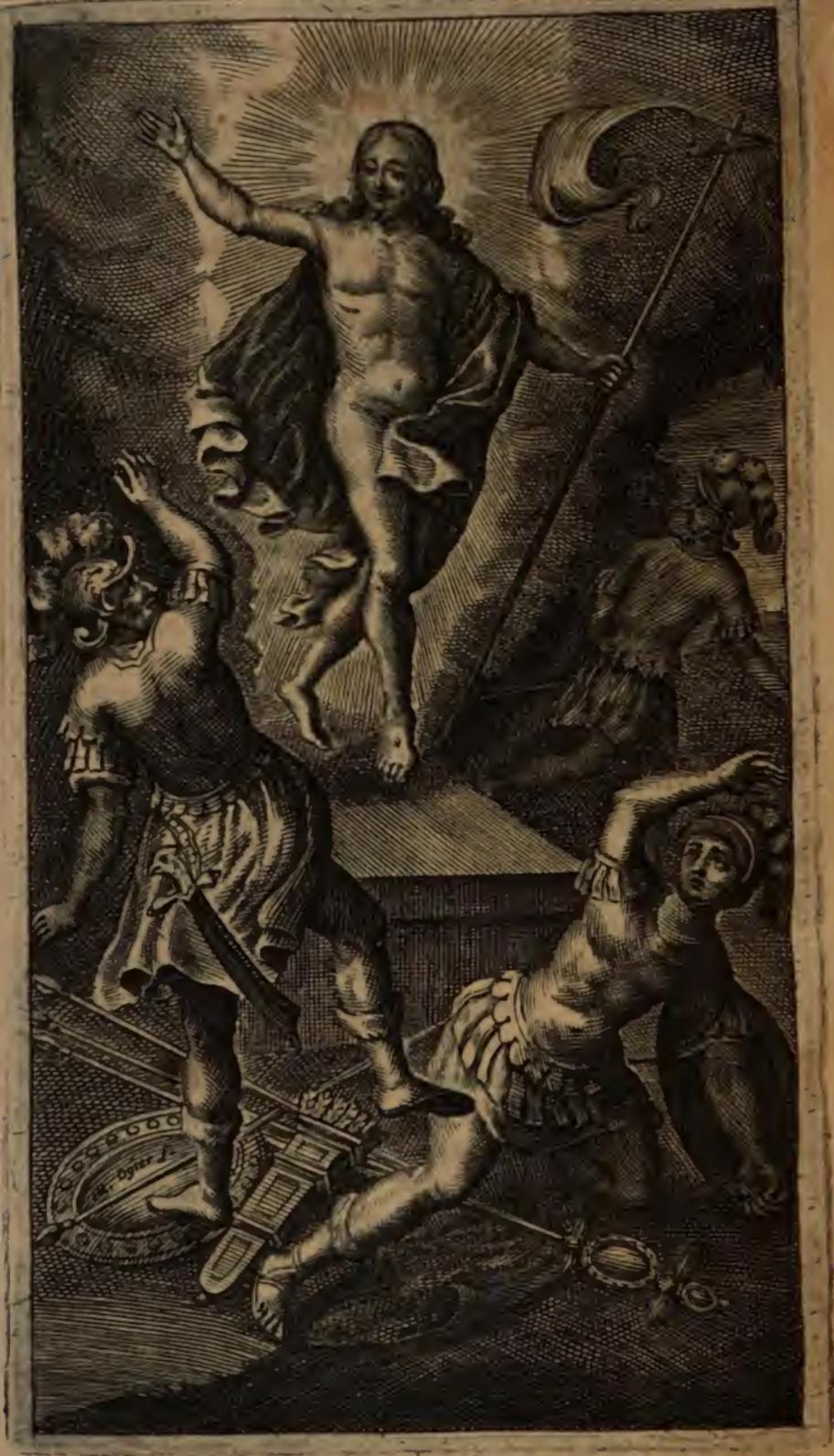
Dominus vobiscum.

V. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

Ad Completorium dicitur secretò Pater noster. & Ave Maria, Deinde V. Convertere nos Deus. V. Deus in adiutorium. Gloria Patri. Alleluia. Psalmus. Cum invocarem. cum reliquis. Deinde post Psalmos statim dicitur Alleluia. Non dicitur Hymnus usque ad Completorium Sabbato ante Dominicè. Octava Pasche. Cetera ut consuevit est. Oratio. Deus qui illuminas. & dicitur per totam octavam.

Añã. Regina cœli. ut in Psalterio, & non flectuntur genua toto Tempore Paschali.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Duplicatur.

Psalms. Veníte. 2.

AD NOCTURNUM.

Antiphona.

Ego sum qui sum.

Psalms 1.

BEátus vir, qui non
hábit in consílio im-
piórum, * & in via pecca-
tórum non stetit, * & in
cáthedra pestilentíæ non
fedit.

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus; * & in lege
ejus meditábitur die ac
nocté.

Et erit tanquam lignum
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
in rémpote suo.

Et fólium ejus non dé-
fluet: * & ómnia quæcúm-
que faciét, prosperabúntur.

Non sic ímpii non sic: *
sed tanquam pulvis, quem

próicit ventus à fácie ter-
ræ.

Ideò non resúrgent ím-
pii in iudício: * neque pec-
catóres in consílio justórum,

Quóniam novit Dómi-
nus viam justórum: * &
iter impiórum períbit.

Glória Patri.

Añã. Ego sum, qui sum;
& consílium meum non est
cum ímptis, sed in Lege
Dómini volúntas mea est,
Allelúia.

Añã. Postulávi patrem
meum

Psalms. 2.

QUare fremuérunt gen-
tes, * & pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,
& príncipes convenérunt
in unum, * advérsús Dómi-
num, & advérsús Christum
ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum, * & projiciámus à
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-

débit eos, * & Dóminus
subfannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
irafua, * & in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autē constitútus sum
Rex ab eo, super Sion mon-
tem sanctum ejus, * præ-
dicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Filius meus es tu, Ego hó-
die génui te.

Postula à me, & dabo ti-
bi gentes hæreditátem
tuam : * & possessionem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * tanquam vas figuli
confringes eos.

Et nunc reges intelligi-
te : * erudimini qui judicá-
tis terram.

Servíte Dómino in ti-
móre : * & exultáte ei cum
nemóre.

Apprehéndite Discipli-
nam, nequándo irascá-
tur Dóminus, & pereátis
de via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus : * Beáti omnes
qui confidunt in eo.

Glória Patri.

Añã. Postulávi Patrem
meum, Allelúia : dedit mi-
hi gentes, Allelúia ; in hæ-
reditátem, Allelúia.

Antiphona. Ego dormívi.

Psalmus 3.

Domine quid multipli-
cáti sunt qui tribu-
lant me ? * multi infúr-
gunt advérsùm me.

Multi dicunt animæ
meæ : * non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dómine,
suscéptor meus es, * Gló-
ria mea, & exáltans caput
meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi : * & exaudivit me
de monte Sancto suo.

Ego dormívi, & soporá-
tus sum : * & exurrexi quia
Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pó-
puli circumdántis me : *
exúrge Dómine, Salvum
me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti
omnes adversántes mihi si-
ne causa : * dentes pecca-
tórum contrivísti.

Dómini est salus : * & su-
per pópulum tuum bene-
díctio tua. Glória Patri.

Añã. Ego dormívi, &
somnia cepi : & exurrexi,
quóniam Dóminus suscé-
pit me, Allelúia, allelúia.

℟. Resurrexit Dóminus,
℞. Sicut dixit vobis, Alle-
lúia, allelúia, allelúia.

Pater

Pater noster. *Secreto.* ✠. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos à malo.

Deprecatio.

✠. Exúrge Dómine.

✠. Súscipe deprecationem.

℞. Amen,

Benedictio j. Adjutor.

Lectio sancti Evangelij: secundum Marcum.

Lectio j. Cap 16.

IN illo tempore: María Magdaléne; & María Jacóbi & Sálome emérunt aromata: ut venientes ungerent Jesum. Et valde manè una Sabbatorum; veniunt ad monumentum: orto jam sole. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij Papæ.

In idem Evangelium.

DAt hodie loquendi ausum resurrectionis Dominicæ tanta sollemnitas. Quia & indignum valde est, ut hodie laudes debitas taceat lingua carnis: quo videlicet die caro resurrexit auctoris. Audistis si quidem fratres charissimi; quod sanctæ mulieres, quæ Dóminum fuerant secutæ: cum aromátibus ad monumentum venerunt. Et ei quem vivéntem di-

léxerant: etiam mórtuo studio humanitatis obsequuntur. Sed res gesta; aliquid in Sanctâ Ecclesiâ: signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiamus quæ facta sunt: quatenus cogitemus etiam quæ nobis sint ex eorum imitatione faciendâ. Et nos igitur in eum, qui est mórtuus; credentes; si odóre virtutum referti, cum opinione bonorum operum Dóminum quærimus: ad monumentum profectò illius cum aromátibus venimus; Illæ autem mulieres angelos vident quæ cum aromátibus venerunt: quia videlicet illæ mentes supernos cives aspiciunt; quæ cum virtutum odóribus ad Deum per sancta desideria: proficiscuntur.

Responsoria Duplicantur.

℞. Cum transisset Sabbatum María Magdaléne, & María Jacóbi & Sálome emérunt aromata. * Ut venientes ungerent Jesum, allelúia, allelúia.

℞. Et valde manè una Sabbatorum. * Veniunt ad monumentum, orto jam sole. Ut venientes. Glória Patri. Cum transisset.

Benedictio ij. Benedictiōnibus suis.

Lectio ij.

Quid adveniētes scē-
ininas affatur audiā-
mus. Nolite expavescere.
Ac si apertē dicat; pāveant
illi' qui non amant advē-
tum sup̄ernōrum cīvium.
Pertimēscant: qui carnāli-
bus desidēriis pressi, ad
eōrum se Societātem posse
pertingere desperant. Vos
autem cur pertimēscitis,
quæ vestros cōcives vi-
dētis? Unde & Matthæus
āngelum apparuisse descri-
bens: ait. Erat asp̄ctus
ejus sicut fulgur: & vesti-
mēta ejus sicut nix. In
fūlgure enim terror timō-
ris: in nive autem blandi-
mētum candōris. Quia
verō omnipotens Deus; &
terribilis est peccatōribus;
& blandus justis: rectē
testis resurrectiōnis ejus
āngelus; & in fūlgure vul-
tus: & in candōre hābitus
demonstratur. Ut de ipsa
sua sp̄cie & terreret rē-
probos: & mulceret pios.
Unde rectē quoque popu-
lum per deserta gradiē-
tem colūna ignis in no-
ctē, & colūna nubis præ-
ibat in die; In igne enim

terror est: in nube autem
visiōnis lenē blandimē-
tum. Dies verō vita justī;
& nox accipitur: vita pec-
catōris. Unde & convērsis
peccatōribus Paulus dicit;
fuiſtis aliquādo tēnebræ:
nunc autem lux in Dō-
mino.

R. Angelus Dōmini def-
cēndit de cœlo, & accē-
dens revolvit lapidem, &
super eum sedit: & dixit
mulieribus, nolite timere,
scio enim quia crucifixum
quæritis. * Jam surrexit,
venite & videte locum,
ubi p̄situs erat Dōminus,
allelūia. *Y.* Et exierunt
citō de monumento cum
timōre & gaudio magno,
currētes nunciāre Disci-
pulis. Jam surrexit. Glōria
Patri. Angelus.

Benedictio iij. Cælestem
benedictiōnem.

Lectio iij.

Sed, ite dicite discipulis.
Sejus & petro: quia præ-
cedet vos in Galilæā. Quæ-
rēndum nobis est, cur no-
minātis discipulis: Petrus
designatur ex nōmine. Sed
si hunc Angelus nominā-
tim non exprimeret qui
magistrum negāverat: ve-
nīre inter discipulos non
auderet.

auderet. Vocatur ergo in nomine: ne desperaret ex negatione. Quam in re considerandum nobis est: cur omnipotens Deus eum quem cuncta Ecclesia preferre disposuerat; ancillae vocem pertimescere: & seipsum negare permisit. Quod nimirum magnae actum esse pietatis dispensatione cognoscimus; ut is qui futurus erat pastor Ecclesiae, in sua culpa disceret: qualiter aliis misereri debuisset. Prius itaque eum ostendit sibi; & tunc praeposuit caeteris: ut ex sua infirmitate cognosceret quam misericorditer aliena infirma toleraret. Bene autem de Redemptore nostro dicitur; praecedet vos in Galilaeam; ibi eum videbitis: sicut dixit vobis. Galilaea namque: transmigratio facta interpretatur. Jam quippe Redemptor noster a passione: ad Resurrectionem. A morte: ad vitam. A poena: ad gloriam. A corruptione: ad incorruptionem transmigraverat. Et prius post resurrectionem in Galilaea bene a discipulis videtur; quia resurrectionis eius gloriam post laeti videt-

bimus: si modò à vitiis ad virtutum celsitudinem resurgendo transmigramus.

R. Surgens Jesus Dominus noster, stans in medio Discipulorum suorum, dixit: Pax vobis, Alleluia. * Gavisi sunt Discipuli viso Domino, allel. X. Hoc cum dixisset, insufflavit, & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum. Gavisi.

Hoc R. non duplicatur quia dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Añã. Et ecce terramotus factus est magnus: Angelus enim Domini descendit de caelo, Alleluia.

Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis de Dominica. 20.

Añã. Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix, alleluia, allel. *Añã.* Praetimore autem ejus exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui, alleluia. *Añã.*

Respondens autem Angelus, dixit mulieribus: Nolite timere: Scio enim quod Jesum quaeritis, alleluia.

Añã. Jesus occurrit illis dicens: Ave te; Illae autem accesserunt, & tenuerunt pedes ejus, alleluia.

Capitul. I. Cor. 5.

EXpurgate vetus fermentum; ut sitis nova conspersio, sicut estis ázymi: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus. *R.* Deo grátias.

N. Surrexit Dóminus verè. *R.* Et apparuit Petro, Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Benedictus, Antiph.
Et valdè mane una Sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole, allelúia. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio*

DEus qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devicta morte referásti; vota nostra, quæ præveniéndò aspiras: étiám adjuvándò proséquere. Per eundem.

Ad Primam. ut in Festis.

Ad Horas Capitula, & R. non dicuntur, sed eorum loco; Añã. Hæc dies quã fecit Dóminus; exultemus & lætémur in ea.

Deinde dicuntur *Orationes sequentes.*

Ad Tertiam.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui omnes in Christo renátos, genus Régium & Sacerdotale fe-

císti: da nobis & velle & posse quæ præcipis; ut populo ad æternitatem vocáto, una sit fides méntium: & piétas actiónum. Per eundem.

Ad Sextam.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui credentes in te, fonte Baptismatis innovásti: hanc renátis in Christo concéde custodiã; ut nullo erroris incúrsum: grátiam tuæ benedictiónis amittant. Per eundem.

Ad Nonam.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui pro salutemundi sacrificium Paschale fecísti: propitiare supplicatióibus nostris; ut interpéllás pro nobis Pénitífex summus, nos per id quod nostri: est similis reconcíliet: per id quod tibi: est æqualis absólvat, Jesús Christus Fílius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit.

Predictus modus Horarum servatur usque ad Sabb. in Albis inclusivè.

A. D. V E S P E R A S.

Antiphona. Allelúia.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * sede à dextris meis.

Donec

Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tue emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tue, * in splendoribus Sanctorum: * ex utero ante Luciferum genui te.

Juravit Dominus & non poenitebit eum: * Tu es Sacerdos in aeternum: * secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis: * confrigit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Glória Patri.

Añã. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Añã. Allelúia.

Sub hac Antiphona dicuntur duo Psalmi sequentes.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde: * in

concilio justorum & congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus: * & justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilem suorum: * misericors & miserator Dominus: * escam dedit timen- tibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum, annunciat bit populo suo.

Ut det illis hereditatem gentium: * opera manuum ejus, veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus: * confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate & aequitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus, manet in saeculum saeculi.

Glória Patri.

Psalmus 3.

BEatus vir qui timet
Dóminum: * in man-
datis ejus volet nimis.

Potens erit in terra se-
men ejus: * generatio re-
ctorum benedicetur.

Glória & divitiæ in do-
mo ejus: * justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris
lumen rectis: * misericors
& miserator, & justus.

Jocundus homo qui mi-
feretur & commodat: *
dispónet sermões suos in
judicio: * quia in ætérnum
non commovébitur.

In memoria ætérna erit
justus: * ab auditióne ma-
la non timébit.

Paratum cor ejus sperá-
re in Dómino: * confir-
mátum est cor ejus: * non
commovébitur, donec des-
piciat, inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupé-
ribus: * justitia ejus manet
in sæculum sæculi: cornu
ejus exaltábitur in glória.

Peccator vidébit & iras-
cetur; * dentibus suis fre-
met & tabéscet: * desidé-
rium peccatorum peribit.

Glória Patri.

Añã. Allelúia, allelúia, al-
lelúia, allelúia, allelúia.

R. Hæc dies quam fecit
Dóminus, exultémus & læ-
témur in ea. Allelúia.

X. Pascha nostrum immo-
látus est Christus.

X. Epulémur in ázymis
sinceritátis & veritátis.

Prosa.

Victimæ Paschali, lau-
des ímmolent Chri-
stiáni:

Agnus redémit oves,
Christus innocens Patri re-
conciliávit peccatóres.

Mors & via duéllo con-
flicere mirándo: Dux vitæ
inórtuus regnat vivus.

Dic nobis María, quid
vidísti in viâ?

Sepúlchrum Christi vi-
vénris; & glóriam vidi re-
surgéntis.

Angélicos testes, sudá-
rium & vestes.

Surrexit Christus spes
mea, præcedet vos in Galí-
læam.

Credéndum est magis:
soli Mariæ veráci: quam
Judæorum turbæ falláci.

Scimus Christū surrexisse:
à mórtuis vere, Tu nobis
victor Rex miserere. Allel.

*Ad Magnificat, Anti-
phona.* Et respiciéntes vi-
dérunt revolútum lápi-
dem, erat quippe magnus,
valde,

valde, allelúia. *Duplicat.*

Orémus. *Oratio.*

DEus qui hodierna die per Unigénitum tuum, æternitatis nobis áditum devicta morte referasti; vota nostra, quæ præveniéndo aspiras: étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem.

Ad Primam Processionem.

R. María Magdaléne, & áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. Jesus, quem quæritis non est híc, surrexit sicut locútus est. * Præcedit vos in Galilæam: Ibi eum vidébitis, Allelúia, allelúia.

Añã. Allelúia.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dómini: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster: * qui in altis hábitat, & humilia respicit in cælo, & in terra.

Súscitans à terra inopem, * & de stercore erigens páuperem.

Ut còllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo: * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Añã. Allelúia, allelúia, allelúia. Allelúia. * Dóminus regnávít, decórem induit: induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtúte.

Ad Magnificat, Antiph.

Ite, nunciáte Frátribus meis, Allelúia; ut eant in Galilæam ibi me vidébunt, Allelúia, allelúia, allelúia.

Duplicatur.

Orémus. *Oratio.*

PRæsta, quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui Resurrectiónis. Domínicæ solémnia còlimus, ereptiónis nostræ suscipere lætítiam mereámur. Per eúndem.

Ad secundam Processionem. *R.* Angelus Dómini locútus est mulieribus, dicens: Quem quæritis? An Jesum quæritis? Jam surrexit; Veníte & vidéte. Allelúia, allelúia.

Añã. Allelúia.

Psalmus:

Psalmus 113.

IN exitu Israël de Ægypto, * domus Jacob, de populo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël, potestas ejus

Mare vidit & fugit: * Jordánis, convérsus est retrórsim.

Montes exultavérunt ut arietes, * & colles, sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugisti, * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsim?

Montes exultástis sicut arietes: * & colles, sicut agni óvium.

A facie Dómini mota est terra, * à facie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem, in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis; * sed nómini, tuo da glóriam.

Super misericórdia & veritate tua: * nequándo dicant gentes, Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in celo: * ómnia, quæcúmque voluit fecit.

Simuláchra Géntium argentum & aurum: * ópe-

ra, mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent & non palpábunt: * pedes habent & non ambulábunt: * non clamábunt, in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * & omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjutor eórum, & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjutor eórum, & protéctor eórum est.

Qui timeat Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjutor eórum, & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Israël: * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timeant Dóminum: * pusíllis, cum majóribus.

Adjiciat Dóminus super vos, * super vos, & super filios vestros.

Benedícti vos à Dómi-

no, * qui fecit, cælum & terram.

Cælum cæli Dómino, * terram autem, dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vivimus benedicimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum. Glória Patri.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia. Allelúia. *℟.* In te, Dómine, sperávi non confundar in ætérnum : in tua justitia libera me, & éripe me, inclína ad me aurem tuã, accélera ut éripias me.

Ad Magnificat, Antiph. Cito eúntes dicite Discípulis, quia surrexit Dóminus, Allelúia. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

Presta, quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui grátiam Domínicæ Resurrectiónis agnovimus : ipsi per amórem tui Spíritus à morte ánima resurgámus. Per eúndem. ejúsdem.

Ad Completorium, finis Psalms dicitur Allelúia. Non dicitur Hymnus, sed ejus loco. ℞. Hæc dies. Cetera ut consuetum est,

& sic usque ad Sabbatum in Albis exclusivè.

FERIA SECUNDA.

Duplex prima Classis.

Ad Matutinum, Invitati.

Surrexit Dóminus verè, allelúia. *Duplicatur.*

Psalmus. Veníte. 2.

Antiph. Allelúia. In Choro ad modulum Antiphona invocantem.

Sub ista Antiphona dicuntur tres Psalmi sequentes.

Psalmus. Cum invocárem. 174.

Psalmus. Verba mea áuribus. 71.

Psalmus. Dómine ne infuróre tuo arguas me. 4.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

℟. Resurrexit Dóminus.

℞. Sicut dixit vobis, allelúia, allelúia, allelúia.

Deprecatio. ℟. Exúrge Dómine. ℟. Suscipe deprecationem.

Benedictio j. Adjutor & propitijs.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio v. Cap. 24.

In illo témpore : Duo ex Discípulis Jesu ibant ipsa die.

die in castellum ; quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Jerúsalem : nomine Emmaus. Et ipsi loquebantur ad invicem ; de his omnibus quæ acciderant, & factum est dum fabularéntur ; & secum quærerent : & ipse Jesus appropinquans ibat cum illis. Et reliqua.

Homília sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 14. de Tempore.

Audistis quia Dóminus Jesus posteaquam resurrexit à mórtuis ; invenit duos in via ex discipulis suis colloquéntes invicem : de his quæ contigerant. Et dixit illis. Qui sunt sermónes isti quos loquimini vobiscum ? solus dixit Lucas Evangelista ; breviter hoc attigit Marcus : quia apparuit duobus in via. Sed quid illi dixerint Dómino ; vel quid eis dixerit Dóminus : prætermisit. Quid ergo ista lectio : contulit nobis ; magnum aliquid : si intelligamus. Apparuit Jesus ; videbatur oculis : & non agnoscebatur. Magister ambulabat cum illis in via ; & ipse erat via : & nondum illi

ambulábant in via, invénit enim eos exorbitáste devia. Quando enim cum illis fuerat ante passiónem, omnia prædixerat. Passurum se fuisse moriturum : tertia die resurrecturum. Omnia prædixerat ; sed sermo illius : illórum obli-vio fuit. Sic perturbáti sunt quando eum vidérunt in ligno pendéntem ; ut obli-visceréntur docéatem : non expectárent resurgéntem nec tenérent promitténtē.

Responsoria duplicantur.
R. Maria Magdaléne, & áltera María : ibant dilúculo ad monumentum. Jesus, quem quæritis non est híc : Surrexit sicut locutus est, præcedit vos in Galilæam, ibi eum videbitis. Allelúia, alleluia. ✠. Cito eúntes dicite Discipulis ejus, quia surrexit Dóminus. Præcedit. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. María.

Lectio ij.

NOs inquirunt ; sperabamus : quia ipse erat Redempturus Israël. O discipuli : sperabátis. Ergo jam non sperátis. Ecce Christus vivit : & spes mórtua est in vobis. Prorsus.

sus vivens Christus mortua discipulorum corda invenit; quorum oculis apparuit: & non apparuit. Et videbatur: & abscondebatur. Nam si non videbatur quomodo illum interrogantem audiebant; interroganti respondebant in via; cum illis tanquam comes ambulabat: & ipse dux erat. Utrique videbant: sed non agnoscebant. Tenebantur oculi eorum sicut audivimus: ne eum agnoscerent. Non tenebantur ne viderent: sed tenebantur ne agnoscerent. Eia fratres; ubi voluit Dominus agnosci? In fractione panis. Securi sumus; panem frangimus: & Dominum agnoscimus. Nolumus agnosci ibi nisi propter nos, qui non eum visuri eramus in carne: & tamen manducaturi eramus ejus carnem.

R. Angelus Domini locutus est mulieribus, dicens: Quem queritis? Jam surrexit. * Venite & videte, Alleluia, alleluia. X. Ecce precedit vos in Galilæam, ibi eum videbitis, sicut dixit vobis. Venite. Gloria Patri. Angelus.

LECTIO IIJ.

Quisquis ergo fidelis es, quisquis non inaniter Christianus vocaris; quisquis Ecclesiam non sine causa ingrederis; quisquis verbum Dei eum timore & spe audis: consolatur te fractio panis. Absentia Domini non est absentia. Habeto fidem; & tecum est: quem non vides. Illi quando cum eis Dominus loquebatur nec fidem habebant; quia eum resurrexisse non credebant; nec resurgere posse sperabant. Perdiderant fidem: perdiderant spem. Ambulabant mortui cum vivente: ambulabant cum ipsa vita. Cum illis ambulabat vita: sed in eorum cordibus nondum renovata erat vita. Tu vero si vis habere vitam: fac quod fecerunt ut agnoscerent Dominum. Hospitio suscepunt. Similis enim erat Dominus tamquam in longinqua pergenti: illi vero tenuerunt eum. Posteaquam venerunt ad locum quod tendebant: dixerunt. Jam hic nobiscum mane: declinavit in vesperam dies. Tene hospitem: si vis agnos-

agnoscere Salvatorem. ritis, allelúia: non est hic
 Quod túlerat infidelitas: surrexit enim sicut dixit
 reddidit hospitalitas. vobis, allelúia. *Duplic.*

R. Tulérunt Dóminum *Orémus. Oratio.*
 meum, & nescio ubi po-
 suérunt eum: dicunt ei
 Angeli.* Múlier quid plo-
 ras: Surrexit sicut dixit:
 præcédit vos in Galilæam,
 ibi eum vidébitis, Allelúia,
 allelúia. *℟.* Et vidit duos
 Angelos in albis sedéntes,
 unum ad caput & unum
 ad pedes, ubi pósito fúe-
 rat corpus Jesu, & dixé-
 runt ei. Múlier. *non dupl*
quia dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Antiph. Et ecce terræ mó-
 tus. *Sub ista Antiphona di-*
citur Psalmus. Dóminus
regnávit. cum reliquis de
Dominica. 20. Aia. Et ec-
 ce terræ mótus factus est
 magnus: Angelus enim
 Dómini, descéndit de cœ-
 lo, allelúia.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex
 mórtuis, jam non mó-
 ritur: mors illi ultra non
 dominábitur.

℟. Surrexit Dóminus verè.

R. Et apparuit Petro, Al-
 lelúia, allelúia.

Ad Benedictus, Aña. Je-
sum, qui crucifixus est, qua-

ritis, allelúia: non est hic
 surrexit enim sicut dixit
 vobis, allelúia. *Duplic.*

Orémus. Oratio.

DEus, qui solemnitate
 Pascháli, mundo re-
 média contulisti: pópulum
 tuum, quæsumus, coelésti
 dono proséquere; ut &
 perfectam libertatem con-
 sequi mereátur: & ad
 vitam proficiat sempitér-
 nam. Per Dóminum.

Ad Vesperas, Aña. Alle-
lúia, allelúia. Psalm. Dilé-
xi quóniam exáudiet Dó-
minus. 154. Aña. Alle-
lúia, allelúia, allelúia.

Aña. Allelúia. Sub hac
Antiphona dicuntur duo
Psalmi sequentes.

Psalmus. Crédidi propter
 quod locútus sum. 155.

Psalm. Laudáte Dómi-
 num omnes gentes. 155.

Aña. Allelúia, allelúia,
 allelúia.

R. Hæc dies quam fecit
 Dóminus, exultémur & læ-
 témur in eâ.

℟. Allelúia, Dóminus re-
 gnávit, decórem índuit:
 induit Dóminus fortitúdi-
 nem, & præcúxit se virtúte.

Ad Magnificat, Aña. Qui
 sunt hi sermónes, quos
 confértis ad ínvicem an-
 bulántes,

bulantes, & estis tristes allelúia, allelúia: * Respon- dens unus, cui nomē Cleóphas dixit ei; Tu solus peregrinus es in Jerúsalem, & non cognovisti quæ facta sunt in illa in his diébus? Allelúia, * Quibus ille dixit, quæ? & dixerunt, de Jesu Nazaréno qui fuit vir Prophéta, potens in ópere & sermóne, coram Deo & omni pópulo, Allelúia, allelúia.

Duplicatur, & in Choro dicitur alternatim per partes. Astericus distinctus.

Orémus. Oratio.

DEus, qui solemnitate Pascháli, mundo remédia contulisti? pópulum tuum, quaesumus, Dómine, coelésti dono prosequere: ut & perfectam libertatem consequi mereatur, & ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dñm.

Ad j. Processionem, R. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio; etenim Pascha nostrum immolatus est Christus: Itaque epulemur in Domino, Ana. Allelúia,

Psalms. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi. 155.

Aña Allelúia, allel. Allel. V. In te Dómine sperávi non cōfundar in ætérnum: in tua justítia libera me, & éripe me: inclína ad me aurem tuam, accélera ut erípias me.

Ad Magnificat, Aña. Nonne sic oportuit pati Christum, & intráre in glóriam suam, Allelúia. Duplicatur.

Orémus. Oratio.

Concede, quaesumus. Omnipotens Deus; ut Fetta Paschália, quæ venerando cólimus: étiam vivéndo teneamus. Per Dóminum.

*Ad j. Processionem, R. Ecce vicit leo de tribu juda; radix David: * Aperire librum, & sölvere septem signácula ejus. Allelúia, allelúia, allel.*

Aña. Allelúia, allelelúia. Psalmus. Levávi óculos meos ad montes. 156.

Allelúia, allelúia, allelúia. Allelúia, quóniam Deus magnus Dóminus & rex magnus super omnes Deos

Ad Magnificat, Aña. Et coégérunt illum dicentes: Mane nobiscum quia advesperáscit, Allel. Duplic.

Orémus.

Orémus. *Oratio.* De quinta manifestatione*Christi.*

DEus, qui pópulū tuum de hostis callidi servitute liberásti; preces ejus misericórditer réspice: & adversántes ei, tua virtute prostérne. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

*Ad Matutinum, Invitar.*Surréxit Dóminus verè, allel. *Duplic. Psal. Veníte.**Añã. Allelúia. ad modulum. Antiph. Et intrávit cum illis.**Sub ista Antiphona dicuntur tres Psalmi sequentes. Psalm. Dómine Deus meus, in te sperávi. 5.**Psalmus. Dómine, Dóminus noster, 6. Psal. In Dómino confido. 18.**Antiphona. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.*

Léctio sancti Evangelij: secundum Lucam.

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio Discipulorum; & dixit eis: Pax vobis. Ego sum: nolite timére. Conturbáti verò & conterriti: existimábant se Spíritum vidére. Et reliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

REvérsus ab inferis

Christus Dóminus; ut rebus pacem reddat: exclámat hódie in Evangélio pax vobis Benè addidit vobis: quia jam terra

stéterat; dies redierat; Sol recurrerat; & órđinem

suum compágo mundi redditum jam tenébat:

Discípulis autem manebat adhuc bellum. Et collidé-

bat eos ácrité fidei perfidíæque confliktus. Non sic

terram sicut discipulórũ corda turbo concússerat

passiónis; & ideò animos eórũ credulitatis & incredulitatis acies: pertiná-

ci dimicátione vastábat. Insistébant méntibus eórũ

cogitatiónum catervæ; & excursibus desperátionis ac spei robústa licet

péctora: rumpebántur. Inter mirácula innumerósa

signórum Christi; & multimoda Passiónis ejus genera: inter deitátis insignia

& imbécilla carnis; inter damna & dona vitæ: discipulórũ sensus mentésque

ferebántur.

Responsoria Duplicantur.

R. Expurgáte vetus fer-

méntura

mémentum, ut sitis nova conspersio; Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. * Itaque epulémur in Dómino. ✠. Non in fermento véteri, neque in fermento malitiæ, & nequitiæ: Sed in ázymis sinceritátis & veritátis. Itaque. Glória Patri. Expurgáte.

Lectio ij.

HOc videns scrutator pectorū Christus qui jubet vento; procellis imperat; & solo nutu tempestates tranquillitate commutat: mox eos sua pace confirmat dicens. Pax vobis. Ego sum crucifixus ille; mortuus: sepultus. Ego sum. Per me Deus: propter vos homo. Ego sum. Non spiritus in figura carnis: sed ipsa veritas in carne. Ego sum. Ego ex mortuis sum vivus: ex inferis sum supernus. Ego sum quem mors fugit; inférna tremuerunt: tartarus Deum confessus est cum pavescit. Nolite timere. Petre quod negaveris; quod fugeris tu Joannes; quod deseruistis omnes; quod infidelibus de me totis cogitationibus

judicastis: quod adhuc non creditis me videntes. Nolite timere. Ego sum, qui vos per gratiam vocavi; elegi per veniam; pietate sustinui; charitate portavi: & modò vos Sola bonitate suscipio.

℞. Ecce vicit Leo de tribu Juda, Rad x David: * Aperit elibrum, & solvere septem signacula ejus, Allelúia, allelúia, allelúia. ✠. Et unus de Senioribus dixit mihi; Ne fléveris: Dignus est Agnus, qui occisus est. Aperire. Glória Patri. Ecce.

Lectio iij.

Quid turbati estis & cogitationes ascéndunt in corda vestra. Benè ascéndunt non descéndunt: quia depressæ carnis pondere cogitationes humanæ ad altum Dei mystérium conántur ascendere. Et conántibus in ipsis franguntur; ruunt; depónuntur ad terram: nisi ille juverit qui donat homini cogitare divína. Videte manus meas & pedes videte. Hoc est dicere; vigilate. Quare, quia non est somnium: quod videtis. Videte manus meas & pedes. Quia gravatis

gravatis oculis caput adhuc respicere non potestis videte carnis vulnera. Quia Dei opera non videtis; considerate inimicorum titulos quia Dei adhuc non considerastis insignia. Palpate ut vel manus fidem faciat: quia videndo oculus sic cœcatur. Oculus non videt: videat tactus. Digniti vestri intrent vestigia; manus vestra aha vulneris exquirant; aperite manuum foramina; sulcate latus; renovate vulnera; quia negare non possum discipulis ad fidem: quod inimicis in poenam favientibus non negavi.

R. Dignus es, Domine, accipere librum, & aperire signacula ejus: * Quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo, Allelúia. V. Et fecisti nos Deo nostro regnum, & sacerdotes, & regnabunt super terram. Quoniam.

Hoc R. non duplicatur, quia dicitur. Te Deum.

AD LAUDES.

Antiph. Erat autem. Sub ista Antiph. dicitur Psal. Dominus regnavit. cum reliquis. 20. Añã. Erat autem aspectus ejus, sicut

fulgur, & vestimentum ejus, sicut nix, Allelúia, allelúia.

Capitulum. Rom. 6.

Christus resurgens ex mortuis jam non moritur: mors illi ultra non dominabitur.

V. Surrexit Dominus verè R. Et apparuit Petro, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Benedictus, Antiph. Stetit. Jesus in medio Discipulorum suorum: & dixit eis: Pax vobis, Allelúia, allelúia. Duplicatur.

Orémus. Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam, novo semper foetu multiplicas: concede famulis tuis; ut sacramentum videndo teneant: quod fide percepérunt. Per Dominum.

AD VESPERAS.

Añã. Allelúia, allelúia.

Psalmus. Latatus sum in his. 157.

Añã. Allelúia, allelúia, allelúia.

Añã. Allelúia.

Psalmus. Ad te levavi oculos meos. 158.

Añã. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Añã. Allelúia, allelúia.

Psalmus. Nisi quia Dominus erat in nobis. 158.

Añã.

Añã Allelúia, allelúia, all.
R. Hæc dies, quam fecit
 Dóminus, exultémus & læ-
 témur in ea. Allelúia.

℟. In te, Dómine, sperávi,
 non confundar in ætér-
 num: in tua justitia líbera
 me & éripe me. Inclína ad
 me aurem tuam, accélera
 ut erípias me.

Ad Magnificat, Antiph.
 Vidéte manus meas, & pe-
 des meos: quia ipse ego
 sum, Allelúia, allelúia.
Duplicatur.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiám
 tuam novo semper
 foetu multiplicas: concéde
 famulis tuis; ut sacramén-
 tum vivéndo téneant: quod fide
 percepérunt. Per
 Dóminum.

*Ad primam Processio-
 nem. R.* j. María Magda-
 léne, & áltera María ibant
 dilúculo ad monumén-
 tum; Jesus, quem quæri-
 tis non est híc, surrexit, si-
 cut locútus est. Præcédit
 vos in Galilæam, ibi eum,
 vidébitis, Allelúia, allelúia

Añã. Allelúia, allelúia.

Psalmus. Qui confidunt
 in Dómino. 159.

Añã. Allelúia, allelúia, all.
 Allelúia. *℟.* Quóniam Deus

magnus Dñs, & Rex ma-
 gnus super omnes Deos.

Ad Magnificat, Antiph.
 Spíritus carnem & ossa
 non habet, sicut me vidé-
 tis habére, allel. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, Om-
 nipotens Deus; ut per
 hæc Páschália festa, quæ
 cólimus: devóti in tua
 semper laude vivámus. Per
 Dóminum.

*Ad secundam Processio-
 nem. R.* ij. Angelus Dó-
 mini locútus est muliéribus,
 dicens: quem quæri-
 tis? An Jesum quæritis?
 Jam surrexit. Veníte, &
 vidéte, Allelúia, allelúia.

Añã. Allelúia,

Psalmus. In converténdo
 Dóminus captivitátem
 Sion. 159.

Añã. Allelúia, allel. allel.
 Allelúia. *℟.* Edúxit Dó-
 minus pópulum suum in
 exultatióne, & eléctos suos
 in lætítia.

Ad Magnificat, Antiph.
 Obtulérunt Discípuli Dó-
 mino partem piscis assi, &
 favum mellis, allelúia, alle-
 lúia. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

DEUS, qui cónspicis fa-
 míliam tuam omni
 humá

humana virtute destitui; Paschali interveniente solemnitate: tui eam brachii protectione custodi. Per Dominum.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum, Invitat.

Surrexit Dominus verè, allelúia. *Non duplicatur. Psalmus. Venite. 2.*

Ad Nocturnum, Antiph.

Allelúia. *ad modulum Antiph.* Cujus pulchritudinem.

Sub ista Antiphona dicuntur tres Psalmi sequentes. Psalmus. Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus. 9.

Psalmus. Usquequò Domine oblivisceris me in finem. 9.

Psalmus. Dixit insipiens in corde suo. 9.

Ant. Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel.

℟. Resurrexit Dominus.

℞. Sicut dixit vobis, Allelúia, allelúia, allelúia.

Lectio sancti Evangelij secundum Joannem.

Lectio 1. Cap. 21.

IN illo tempore: manifestavit se iterum Jesus Discipulis suis ad mare Tiberiadis: manifestavit autem sic. Erant simul Simon Petrus: & Thomas,

qui dicitur Didymus, & Nathanaël qui erat à Cana Galilee: & filii Zebedej, & alii ex Discipulis ejus duo. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In hoc Evangelium.

Laborat hodie in Evangelio discipuli; & laborantibus astitit Jesus: neque continuò cognitus est, ut conferendi sermonis occasio foret. Dicit ergo eis; nunquid pulmentarium habetis: adhuc more hominis loquitur; ac si empturus esset aliquid ab eis. Cum autem illi nihil se habere dicerent; iussit ut in dexteram rete jacerent: & cepérunt. Cum autem eum cognovissent; proprios mores iterum dederunt Petrus & Joannes: ille ferventior. Hic altior erat. Ille vehementior; hic perspicacior: idè Joannes prior agnovit Jesum; Petrus prior ad eum properavit: neque enim parva erant signa; quæ contigerant. Quænam primum, quòd multos cepissent pisces; inde quòd non scinderetur rete: præterea quòd priusquam descenderent,

rent, prunas viderint? & piscem impósitum & panem.

R. María Magdaléne, & áltera María ibant dilúculo ad Monumentum; Jesus quem quæritis, non est hic, surrexit, sicut locútus est. * Præcedit vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúia, allel. *Ps.* Citò eúntes, dícite Discípulis ejus, quia surrexit Dóminus.

Lectio ij.

UT ergo cognóvit eū omnibus rejéctis, & piscibus, & reti succínxit se Petrus. Vides, & reveréntiam & desidérium. Atqui áucētis quasi passibus áberant; non tamen naví appellere expectávit: sed natándo ad Jesum venit. Quid ergo Jesus. Veníte, inquit, prandéte. Et nemo audébat eum interrogáre. Jam enim sólitam fidúciam non habébant; neque ad eum loqui audébant; sed siléntio ímetúque & reveréntiâ in eum inténti discubuérunt, Norant enim Dóminum esse: idèò non interrogárunť quisnam esset. Et cùm formam mutátam, & glóriæ plenam viderent, admo-

Pars Verna.

dum erant perterriti; velebántque de ea interrogare: sed & metus & quòd norant non álium esse, eos ab interrogándo cohibuérunt. Et tantum comedérunt: quæ ipse imménsa potentia sua paráverat.

R. Angelus Dómini locútus est Mulieribus, dicens: Quem quæritis? An Jesum quæritis? jam surrexit. * Veníte, & videte, allelúia, allelúia. *Ps.* Ecce præcedit vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis. Veníte.

Lectio iij.

Fortásse hæc audientes conflagrátis? & qui cū Jesu tunc fuérunt; & qui futúri sunt in commúni resurrectione: beátos dicitis. Adnitámur ergo pro viribus, ut faciém ejus admirábilem intueámur; nam si nunc hæc audiéndo ita flagramus & illis tempóribus quibus in terra versátus est: fuisse; vocem audísse; faciém vidísse; allocútum esse; tetigísse; ei ministrásse: desiderámus. Considera qualis visu futúrus sit: non in corpore amplíus mortáli; neque

S

humana disponens: sed
Angelis stipatus; cum nos
& immortali corpore eri-
mus: & immortalem eum
videbimus & summa frue-
mur felicitate: quæ omnem
sermone exuperat. Qua-
re obsecro admittamur ne,
tantam excidamus gloria:
neque enim difficile est
modo velimus; neque one-
rosius: si attendimus.

R. Tulérunt Dñm meum;
& nescio ubi posuerunt
eum. Dicunt ei Angeli; *
Múlier, quid ploras? Sur-
réxit, sicut dixit: Præcédit
vos in Galilæam, ibi eum
videbitis, allelúia, allelúia.
V. Et vidit duos Angelos
in albis sedentes, unum ad
caput, & unum ad pedes,
ubi positum fuerat Corpus
jesu; & dicunt ei; Múlier.
Glória Patri. Allelúia, allel.

AD LAUDES.

Añã. Præ timóre autem.
Sub istã. *Añã.* dicitur
Psal. Dóminus regnavit.
cum reliquis de Dñica. 20.
Añã. Præ timóre autem
ejus, exterriti sunt custó-
des, & facti sunt sicut mór-
tui, allelúia.

Capitulum. Rom. 6.
Christus resurgens. *ut sup.*
V. Surrexit Dóminus verè.

R. Et apparuit Petro, alle-
lúia, allel. allel.

Ad Benedictus, Añã.
Afferte de piscibus, quos
prendidistis nunc: ascen-
dit autem Simon Petrus, &
traxit rete in terram ple-
num magnis piscibus, al-
lelúia. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

DEUS, qui nos Resurre-
ctionis Dóminicæ án-
nua solemnitate lætificas:
concede propitius; ut per
temporalia festa, quæ agi-
mus: pervenire ad gaudia
ætérna mereámur. Pet
eundem

AD VESPERAS.

Añã. Allelúia. *1. sal.* Nisi
Dóminus. *cum reliquis ut*
in Psalterio tempore Pas-
chali. 160. *quibus finitis,*
dicitur usque ad Sabba-
tum in Albis exclusivè,
Hæc dies, quam fecit Dó-
minus, exultemus & læté-
mur in ea.

Ad Magnificat, Añã.
María stans ad monumén-
tum plorans, vidit Angelos
in albis sedentes, ubi posi-
tum fuerat corpus jesu, al-
lelúia. *Duplicatur.*

Oratio. Deus, qui nos
Resurrectionis. *ut supra*
ad Laudes.

Ad

Ad primam Processionem.

R. j. Virtute magna reddebant Apóstoli: * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, Allelúia, allel.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui nos per Paschalia Festa lætificas: concède propítius; ut ea quæ devótè ágimus: te adjuvante fideliter teneamus. Per Dóminum.

Ad 2. Processionem.

R. ij. Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspersio; etenim Pascha nostrum immolátus est Christus, Itaque epulémur in Dómino, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

TRíbue, quæsumus, Omnipotens Deus, ut illic tendat Christiánæ devotionis affectus: quò tecum est nostra substántia. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum, Invictor. Surrexit Dñs verè, all.

Antiphona. 1. Allelúia, ad modulum *Antiphona. 2.* Cōserva me. *Sub ista. Antiphona dicuntur tres Psalmi sequentes.*

Psalm. Dómine quis habitabit in tabernáculo

tuo. 10. *Psalm.* Cōserva me, Dómine. 11.

Psalm. Exaudi Dómine justitiam meam. 12.

Añna. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

✠. Resurrexit Dóminus. Allelúia, allelúia, allel.

R. Sicut dixit vobis, Allelúia, allelúia, allel.

Lectio sancti Evangelii: secundum Joannem.

Lectio j. Cap. 20.

IN illo tempore: Maria stabat ad monumentum foris, plorans. Dúm ergo fleret, inclinavit se, & prospexit in monumentum: & vidit duos Angelos in albis sedentes; unum ad caput, unum ad pedes: ubi positum fuerat corpus Jesu. Dicunt ei illi; mulier quid ploras? Et reliqua. *Homilia S. Gregorii Papæ.*

In id Evangelium.

Vidit maria duos Angelos in albis sedentes: unum ad caput; & unum ad pedes: ubi positum fuerat corpus Jesu. Quid est quòd in loco Dóminici corporis duo Angeli videntur, unus ad caput: atque alius ad pedes sedens. Nisi quòd Latína lingua Angelus vocátur nuntius: & ille ex

passiōne sua nuntiāndus erat; qui & Deus ante sēculū est: & homo in fine sēculōrum. Quasi ad caput sedet Angelus; cū per Apóstolum Joānnem præ icatur: quia in principio erat verbum; & verbum erat apud Deum: & Deus erat Verbum. Et quasi ad pedes sedet Angelus cū dicit; Verbum caro factum est: & habitavit in nobis. Possūmus etiā per duos Angelos: duo testamēta cognōscere. Unum prius: & aliud sequens. Qui videlicet Angeli per locum Dēminici cōporis sibi met sunt cōjūcti; quia nimirum utraque testamēta dum pari sensu incarnatum; mortuum; ac resurrexisse Dōminum denūntiant: quasi testamētum prius ad caput & testamētum postērius ad pedes sedet.

℞. Virtūte magna reddēbant Apóstoli * Testimōnium Resurrectionis Jesu Christi Dōmini nostri, Allelūia, allelūia.

℣. In omnem terram exiit sonus eōrum, & in fines orbis terræ. Testimōnium,

Lectio ij.

Mulier quid ploras? quem quæris? Interrogatur dolēris causa ut augeatur desidērium; quatenus cū nomināret quē quæreret: in amorē ejus ardentius astuāret. Illa existimans quia hortulānus esset, dicit ei: Dēmine: si tu sustulisti eū: dicitō mihi ubi posuisti eum & ego eum tollam. Fērsitan nec errādo hæc mūlier erravit: quæ Jesum hortulānum credidit. An non ei spiritaliter hortulānus erat; qui in ejus pēctore per amoris sui sēmina: virtutum virētia plantābat. Sed quid est quod viso eum hortulānum credidit; cui nec dum dixerat quem quærēbat: ait. Dōmine; si tu sustulisti eum? quasi enim jam dixisset; ex cujus desidērio plāngeret; eum dicit: quem non dixerat. Sed vis amoris hoc āgere solet in ānimo; ut quem ipse semper cōgitat: nullum alium ignorāre credat. Rectē & hæc mūlier quem quærit non dicit. Et tamen dicit: si tu sustulisti eum; quia ālteri non putat incōgnitum: quem

sic

sic ipsa continuò plangit
desid. rio. Dicit ei Jesus:
Maríu. Eam cómuni vo-
cábulo appellávit. Ex se-
xu, ágnitus non est:
vocat ex nómine; ac si
apertè dicat; Recognósce
eum: à quo recognósce-
ris.

℞. Expurgáte vetus fer-
mémentum, ut sitis nova con-
spérsio; étenim Pascha no-
strum immolátus est Chri-
stus: * Itaque epulémur in
Dómino, alleluia.

℣. Non in fermento vé-
teri, neque in fermén-
to malítiae & nequítiae, sed
in ázymis sinceritátis & ve-
ritátis. Itaque.

Lectio ij.

Noli me tângere: non-
dum enim ascéndi ad
Patrem meum. In his nam-
que verbis ostéditur; quód
María amplécti vóluit ejus
vestigia: quem recognó-
vit. Sed ei magíster dicit:
noli me tângere; non quia
post resurrectiónem Dómi-
nus tactum rénuít fœmí-
nárum; cùm de duábus ad
sepúlchrum ejus veniénti-
bus scríptum sit: accessé-
runt & tenuérunt pedes
ejus: Sed cur tangi non dé-
beat: rário quoque áddi-
tur cùm subinfértur: non-

dum enim ascéndi ad pa-
trem meū. In corde étenim
nostro tunc Jesus ascéndit
ad Patrem: eum æquá-
lis créditur Patri. Nam qui-
s eum æquálem Patri
non crédit: adhuc in ejus
péctore ad Patrem Jesus
non ascéndit. Ille ergo ve-
ráciter tângit: qui Patri fi-
lium coætérnum crédit. In
cordé étenim Pauli ad Pa-
trem Jesus ascenderat:
cùm idem Paulus dicébat;
qui cùm in formâ Dei es-
set: non rapinam arbitrá-
tus est esse æquálem Deo.

℞. Ecce vicit Leo de tribu
Juda, radix David: * Ape-
rire librū; & sólyere septē
signácula ejus, Alleluia, al-
leluia, allel. ℣. Et unus de
Senióribus dixit mihi; Ne
fléveris: Dignus est Agnus,
qui occísus est. Aperire.
Glória Patri. Ecce.

AD LAUDES.

Ant. Respondens autem
Angelus, dixit muliéribus:
Nolite timére, scío enim
quód Jesum quæritis, Alle-
luia. *Sub ista Antiphona
dicitur Psalmus Dóminus
regnávit. cum reliquis 20.*

Capitulum. Rom. 6.

Christus resúrgens.
℣. Surrexit Dñs verè.

R. Et apparuit Petro, Allelúia, alleluia, allel.

Ad Benedictus, Añã.
Tulerunt D. minum meum,
& nescio, ubi posuerunt
eum: Si tu sustulisti eum,
dico mihi, allelúia, & ego
eum tollam, allel. *Duplic.*

Orémus: *Oratio.*

DEUS, qui diversitatem
Gentium in confes-
sione tui nominis aduná-
sti: da ut renatis fonte ba-
ptismatis una sit fides men-
tium: & pietas actiónum.
Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Antiph. Allelúia.

Psal. Meménto. *cum re-
liquis ut in Psalt. Tempore
Paschali. 162.*

Quibus finitus dicitur.

Antiph. Hæc dies, quam
fecit Dóminus, exultémus
& lætémur in ea.

Ad Magnificat, Antiph
Venit María nunciãns dis-
cipulis; quia vidi Dómi-
num, Alleluia. *Duplicatur.*

Oratio. Deus, qui diversi-
tatem. *ut sup. ad Laudes.*

Ad primam Processionem.

R. j. Dignus es. *ut in Fe-
ria Sexta.*

Orémus. *Oratio.*

DA, quæsumus, omni-
potens Deus; ut Ec-

clésia tua, & suorum firmi-
tate membrorum: & novã
semper fœcunditate læté-
tur. Per Dóminum.

*Ad secundam Processio-
nem. R.* ij. María Magda-
léne. *ut in Feria Sexta.*

Orémus. *Oratio.*

Multiplica, quæsumus,
Dómine, fidem pó-
puli tui; ut cujus per te sũ-
psit inítium: per te conse-
quátur augméntum. Per.

F E R I A S E X T A.

Ad Matutinum, Invitat.
Surréxit Dóminus verè,
Allelúia. *Psal.* Veníte. 2.

Ad Nocturnum, Antiph.
Allelúia. *ad modulum An-
tiphona.* Dómine adjutor.

*Sub ista Antiphona dicun-
tur tres Psalmi sequentes.*
Psal. Cæli enarrant gló-
riam Dei. 16.

Psal. Exáudiat te Dómi-
nus in die tribulatiónis. 17.

Psal. Dómine in virtute
tua lætábitur rex. 18.

Añã. Allelúia, allel. allel.

R. Resurréxit Dóminus.

R. Sicut dixit vobis, Alle-
lúia, allel. allel.

Lectio. sancti Evangélii:
secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 28.

IN illo tempore: Unde-
cim Discípuli abiérunt

in Galilæam, in montem: ubi constitúerat illis Jesus. & vidéntes eum: adoravérunt. Quidam autem dubitavérunt. Et reliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

In id Evangelium.

Planum est & dulce audiéndum piis, quòd discipuli abiérunt in Galilæam in montem ubi constitúerat illis Jesus: vidéntes eum adoravérunt. Sed non vacat à mystério quòd Dóminus in Galilæa post resurrectionem; vel quòd in monte discipulis apparuit. In monte etenim apparuit; ut significáret quia corpus quod de communi humani géneris terra nascendo fuscéperat resurgendo jam super terréna ómnia sublevátum cælésti virtúte indúerit. In monte apparuit: ut admonéret fideles; si illic celsitúdinem resurrectionis ejus cúpiunt vidére: híc ab ínfimis cupiditátibus, ad supérna stúdeant desidéria transíre. Nomen verò Galilææ quid mystérii salutáris contíneat: crebra Patrum expositióne notíssimum est. Sed non ab re est sapius verbo re-

pétere: quod semper necesse est ánimo retinére. Galilæa quippe: transmigrátio facta ac revelátio dicitur. Utraque autem interpretátio nóminis ad unum finem respicit. Si quidem suprà légitimus dixisse Angelum muliéribus; Ité, dícite discipulis ejus quia surrexit; & ecce præcedet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis.

R. Dignus es, Dómine, accipere librum, & aperire signácula ejus: * Quóniam occísus es, & redemisti nos Deo in sánguine tuo, Allelúia. **ψ.** Et fecísti nos Deo nostro regnum & sacerdotes, & regnábunt super terram. Quóniam.

Lectio ij.

ET vidéntes, inquit, eum adoravérunt: quidam autem | dubitavérunt. Si quærimus unde dubitavérunt quí vidéntes Dóminum adoravérunt; nulla magis causa occurrít: quàm ea, cujus Lucas méminít; cùm ipso resurrectionis suæ die discipulis eum apparuisse narráret; conturbáti verò & contérriti: existimábant se spíritum vidére. Vidéntes ergo

Dóminum cognóscunt; & quia hunc Deum esse didicerant: demíssis in terram vultibus adorant. Sed inerat méntibus eórum non contemnenda dúbietas: quia se, non corpus in quo passus est, resuscitatum; sed spíritum quem finita passióne tradidit: solum vidére putábant. Unde confestim magister pius & eos qui jam crediderunt; in fide confortat: & illos qui adhuc dubitaverunt; ad fidei grátiam convocat: omnibus scílicet íntimans; ad quantam glóriæ magnificentiam assúpta pro hóminibus & morti data humanitas: resurgéndo pervenerit.

R. *María Magdaléne, & áltera María ibant dilúculo ad monuméntum; Jesus quem quæritis non est hic: Surrexit sicut locutus est: * Præcedit vos in Galilæã, ibi eum vidébitis, Allelúia, allel. y. Citò eúntes dícite Discípulis, quia surrexit Dóminus. Præcedit.*

Lectio ij.

Apparuit Jesus ad monuméntum lugéntibus: áderit & nobis abséntiæ ejus recordatióne salúbri-

ter contristátis. Occúrrit reverténtibus à monuménto: ut ágnita resurrectiõnis gáudia prædicarent. áderit & nobis: dum bona próximis fidéliter annunciáre gaudémus. Apparuit in fractiõne panis: his qui se peregrinum esse putántes ad hóspitium vocaverunt; áderit & nobis: cum peregrinis & paupéribus, quæcúnque possúmus bona libénter impédimus. Áderit & nobis in fractiõne panis; cùm sacraménta corpóris ejus, videlicet panis vivi: casta ac simplici consciétiã sumimus. Apparuit in ábdito de sua resurrectiõne loquéntibus; adest & nobis modò ejus donó idem agéntibus; áderit nobis semper cùm ab extérnis opéribus ad tempus vacántes: de ejus grátia locutúri convénimus.

R. *Angelus Dómini locutus est muliéribus, dicens: Quem quæritis? an Jesum quæritis? Iam surrexit: * Veníte, & vidéte, Allelúia, allelúia. y. Ecce præcedit vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis. Veníte.*

AD

AD LAUDES.

Antiph. Jesus occurrat, illis dicens: Ave te, illæ autem accesserunt & tenuerunt pedes ejus, allelúia.

Sub qua dicitur, Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 20.

Capitulum. Rom. 6.

Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur: mors illi ultra non dominabitur.

✠. Surrexit Dominus verè.
R. Et apparuit Petro, Allelúia, allel, allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Undecim discipuli in Galilæa videntes Dominum, adoraverunt, allelúia. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Omnipotens sempiternus Deus, qui Paschale sacramentum in reconciliationis humanæ fœdere contulisti; da mentibus nostris, ut quod professione celebramus: imitemur effectu. Per Dominum.

Ad Vesperas, Antiph.

Allelúia. *Psalm.* Confitebor. cum reliq. ut in *Psalt.* *Tempore Paschali.* 166.

Ad Magnificat, Antiph.

Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra,

Allelúia. *Duplicatur.*

Oratio. Omnipotens sempiternus Deus, qui. ut supra ad Laudes.

Ad Processionem.

R. Tulérunt. ut infra.

Orémus. *Oratio.*

Deus, per quem nobis Redemptio venit, & præstatur Adoptio: respice in ópera misericordiæ tuæ; ut in Christo renatis, æterna tribuatur hereditas: & vera libertas. Per eundem Dominum.

S A B B A T O
in Albis.

Ad Matutinum, Invitat.

Surrexit Dominus verè, Allelúia. *Psalm.* Venite. 2.

Añã. Allelúia. ad modulum.

Antiphona. Diviserunt.

Psalmus. Dominus regit me, & nihil mihi deerit. 35

Psalmus. Domini est terra, & plenitudo ejus. 33.

Psalmus. Judica me, Domine, quoniam ego. 35.

✠. Resurrexit Dominus.

R. Sicut dixit vobis. Allelúia, allelúia, allel.

Lectio sancti Evangelii: secundum Joannem.

Lectio Cap. 20.

In illo tempore: Una Sabbati Maria Magdalene venit mane, cum ad-

huc tenebrae essent, ad monumentum, & vidit lapidem sublatum a monumento. Cucurrit ergo, & venit ad Simonem Petrum: & alium discipulum quem diligebat Jesus. Et reliqua.
Homilia sancti Gregorii Papae.

In id Evangelium.

Venit posterior Petrus: & intravit. Quid fratres quid cursus iste significat. Nunquid nam haec tam subtilis Evangelistae descriptio; a mysteriis vacare: credenda est. Minime. Neque enim se Joannes & praesse; & non intrasse diceret: si in ipsa sui trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid ergo per Joannem nisi Synagoga; quid per Petrum nisi Ecclesia: designatur. Nec mirum esse videtur quod per juniorem Synagoga; per seniores vero Ecclesia significari perhibetur: quia etsi ad Dei cultum prior est Synagoga quam Ecclesia Gentium; ad usum tamen saeculi prior est multitudo Gentium, quam Synagoga Paulo attestante: qui ait. Quia non prius, quod spirituale

est: sed quod animale. Per seniores ergo Petrum significatur Ecclesia gentium: per juniorem Joannem Synagoga Judaeorum. & Tulérunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum; dicunt ei Angeli: * Mulier, quid ploras? Surrexit sicut dixit. Praecedite vos in Galilaeam, ibi eum videbitis. Alleluia, allel. ✠. Et vidit duos Angelos in albis sedentes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi positum fuerat corpus Jesu, & dicunt ei. Mulier.

Letitio ij.

Tunc ergo introivit & ille discipulus: qui venerat prior ad monumentum. Postquam intravit Petrus: ingressus est & Joannes. Posterior intravit: qui prior venerat. Notum est fratres; quod in fine mundi ad Redemptoris fidem etiam Judaea colligetur, Paulo attestante: qui ait. Donec plenitudo Gentium intraret: & sic omnis Israel salvus fiet. Et vidit: & credidit. Quid, fratres; quid aestimandum est credidisse. Numquid quia Dominus surrexerat, quem

quem quærebat. Non utique. Quia adhuc tenebræ erant ad monumentum; & subjuncta quoque verba contradicunt: cum dicitur nondum enim sciebant scripturas: quia oporteret eum à mortuis resurgere. Quid ergo vidit; & quid credidit? vidit lintamina posita; & credidit quod mulier dixerat: de monumento Dominum fuisse sublatum. Quam in re divinæ dispensationis magnitudo pensanda est: quod discipulorum corda & accenduntur ut quærant; & differuntur ne inveniant: quatenus infirmitas animi ipso suo motore cruciata, purgatio ad inveniendum fiat; & tanto validius teneat cum invenerit: quanto tardius invenit quod quærebat.

R. Virtute magnâ reddébant Apóstoli, * Testimónium Resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, Allelúia, allel. ✠. In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ. Testimónium.

Lectio iij.

Hæc sub brevitate, fratres Charissimi; de

Evangelica lectione transcurrimus: nunc restat ut de ipsa tantæ solemnitatis nobilitate aliquid loquamur. Hanc enim rectè nobilitatem solemnitatis dicam: quia solemnitates ceteras antecedit. Sicut enim in sacro eloquio sancta sanctorum; vel cantica canticorum pro sui magnitudine dicuntur: ita hæc festivitas rectè dici potest sollemnitas solemnitatum. Ex hac quippe solemnitate exemplum nobis resurrectionis datum est: spes cælestis patriæ aperta & facta superni regni jam præsumptibilis gloria. Per hanc electi, qui quamvis in tranquillitatis sinu; tamen apud inferni claustra tenebantur: ad paradisi amœna redúcti sunt. Quod ante passionem dixit: in resurrectione sua Dominus implévit; si exaltatus fuero à terra: omnia traham ad me. Omnia etenim traxit: qui de electis suis apud inferos nullum reliquit.

R. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio etenim Pascha nostrum, immolatus est Christus: * Itaque epulemur in

Dómino. Allelúia. *℟.* Non in fermento vetéri, neque in fermento malitiæ, & nequitix; sed in Azymis sinceritatis & veritatis. Itaque. Glória Patri. Allelúia.

AD LAUDES.

Antiph. Præ timóre autem; ejus, exterriti sunt custódes; & facti sunt velut mórtui, allelúia.

Sub ista Antiphona dicitur Psalm. Dominus regnávit. *cum reliquis.* 20.

Capitulum. Christus resurgens. *ut supra.*

℟. Surrexit Dóminus verè. *℞.* Et apparuit Petro Allelúia, allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Et recordatæ sunt verbórum ejus, & regressæ à monumento nuaciaverunt hæc ómnia illis undecim, & cæteris ómnibus, allel. *Dupl.*

Orémus. *Oratio.*

Concède, quæsumus, Omnípotens Deus; ut qui Festa Paschália venerando égimus: per hæc contingere ad gaudia æterna mereámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúia. *Psalmus.* Benedictus Dóminus Deus

meus. *Cum reliquis de Psalterio.* 170.

Capitulum. 1. Joan. 5.

OMne quod natum est ex Deo vincit mundum; & hæc est victória, quæ vincit mundum: fides nostra.

℟. In Resurrectiône tua, Christe. *℞.* Cœli & terra læténtur, Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph. Cùm esset serò die illa una Sabbatorum, & fores essent clausæ ubi erant Discípuli congregati, stetit Jesus in medio, & dixit eis; Pax vobis, allel. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Præsta, quæsumus Omnípotens Deus, ut qui Paschália Festa peregrinamus: hæc te largiente, moribus & vita teneámus. Per Dóminum.

Ad primam Processionem. *℞.* Cùm transisset Sábbatum. *ut infra. in j. Resp.*

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui multiplicas Ecclesiám tuam in sóbole renascéntium: fac eam gaudere propítius, de suórum profectibus filiórum. Per Dóminum.

Ad secundam Processionem.

Mem. R. Angelus Domini.
ut infra. in ij. Resp.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui nos exultantibus animis Pascha tuum celebrare tribuisti; fac nos, quæsumus, & temporalibus gaudere subsidiis: & æternitatis affectibus gratulari. Qui vivis.

Ad Completorium.

Hymnus.

AD Cœnam Agni prouidi,
Et stolis albis candidi,
Post transitum maris rubri

Christo canamus Principi.
Cujus Corpus Sanctissimum

In ara Crucis, torridum,
Cruore ejus roseo
Gustando vivimus Deo.

Protecti Paschæ vespere
A devastante Angelo,
Erèpti de durissimo
Pharaonis imperio.

Jam Pascha nostrum
Christus est,
Qui immolatus Agnus est:
Sinceritatis ázyna,
Caro ejus oblata est.

O verè digna Hóstia,
Per quam fracta sunt Tártara,
Redempta plebs captivata,
Reddita vitæ præmia.

Consurgit Christus tumulo,

Victor redit de Bárathro,
Tyrannum, trudens vinculo,

Et Paradisum referans.

Quæsumus, Auctor omnium,

In hoc Paschali gaudio,
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum,
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexisti à mortuis,
Cum Patre & Sancto Spiritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

Predictus Hymnus dicitur in omnibus sabbatis & Dominicis usque ad Ascensionem Domini.

D O M I N I C A
in Octava Pasche, sive
in Albis depositis.
Duplex prima Classis.
Ad Matutinum.

Invitatorium, Antiphona
Psalmi & N. ut in Die
Pasche.

Lectio sancti Evangelij
secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 20.

IN illo tempore: Cum Iserò esset die illo, una Sabbatorum, & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, propter

metum Judæorum, venit
 Jesus, & stetit in medio,
 & dixit eis: Pax vobis. Et
 cum hoc dixisset: ostendit
 eis manus & latus. Gavisi
 sunt ergo Discipuli: viso
 Domino. Et reliqua.

Homilia sancti Eucherij
 Lugdunensis Episcopi.

Hom. ix. de Pascha.

LECTIO I.

Audistis cum esset sero
 die illo una Sabbatorum;
 venit Jesus, januis
 clausis: & stetit in medio
 discipulorum, Quid mi-
 rum si Dominus ad disci-
 pulos glorificatum corpus
 claustris stupentibus intro-
 misit, qui illæso materni
 pudoris signaculo: januam
 mundi hujus intravit. Cu-
 jus ortum natura nescivit;
 non dubites si potentiam
 exercere videas trium-
 phantem: quem tam stu-
 penda perspicis egisse nas-
 centem. Quid hic respon-
 debunt judæi; sepulto Do-
 mino discedentes: & si-
 gnantes lapidem cum cu-
 stodiis. Quæ cum ita
 sint: quomodo eum repel-
 lere potuit objectus repa-
 guli: quem non coercue-
 rat pondus sepulchri. Imo
 quomodo eum obserata

domus excludere potuit:
 quem includere mortis
 porta non potuit. Quid
 mirum si substantiam cor-
 poris nostri per clausa ostia
 transmisit: cui etiam pe-
 netrabilia supernorum: &
 solis angelis familiare se-
 cretum patere consuëvit.

Responsoria Duplicantur.

R. Cum transisset Sabba-
 tum Maria Magdalene, &
 Maria Jacobi, & Salome
 emerunt aromata. * Ut ve-
 nientes ungerent Jesum,
 Allelúia, allelúia.

X. Et valde mane una
 Sabbatorum veniunt ad
 monumentum ortò jam
 Sole. Ut venientes. Glória
 Patri. Cum transisset.

LECTIO II

Cum ergo dixissent alij
 discipuli, vidimus Do-
 minum; respondit Tho-
 mas: & dixit eis. Nisi ve-
 dero inquit in manibus
 ejus fixuram clavorum; &
 mittam digitum meum in
 locum clavorum; & mit-
 tam manus meas in latus
 ejus: non credam. Quam
 bona ignorantia; quæ eru-
 divit ignaros: quæ instrú-
 xit incredulos. Quam bona
 infidelitas: quæ saculò-
 rum fidei militavit. Nisi

ego

ego inquit videro in manibus fixuram clavorum. Vox ista inquirentis est; non negantis. Dum hoc dicit; docere voluit; confirmari desideravit. Et ideo ad eum Dominus ita ait. Infer digitum tuum huc; & vide manus meas; & affer manum tuam; & mitte in latus meum. Dum benignum præbet veritas moderata responsum; in Apóstolo suo non dubitationis vitium; sed sollicitudinis instruxit affectum. *R.* Angelus Domini descendit de cælo, & accedens revolvit lapidem, & super eum sedit: & dixit Mulieribus; Nolite timere. Scio enim quia Crucifixum queritis. Jam surrexit venite & videte locum ubi positus erat Dominus, Alleluia. *℟.* Et exierunt citò de monumento cum timore, & gaudio magno currentes nunciare discipulis. Jam, Glória Patri. Angelus.

Lectio ij.

Quia ergo illo tempore tanti mysterij novitas versabatur; merito curiosæ perscrutationis non est exclusâ sedulitas. Accedit quod in his Apóstoli ver-

bis mundi utilitas agitur. Unius interrogatio; universitatis instructio est. Ostendit ergo manus & latus. Necessarium enim erat, ut manifestarum præsens expressio cicatricum crucifixi corporis faceret fidem; quia splendor novæ lucis; pristinam obdlexerat veritatem. Et agnitionem quodammodo claritas obscuraverat. Visis ergo cicatricibus, respondit Thomas; dicens. Dominus meus; & Deus meus. Novo genere; vestigia vulnerum divinitati præbent testimonium. Quia templum Dei; indumentum corporis vulnerati. Duas hoc loco in Christo mirare substantias; fixuram perspicit corporis; & Deum prædicat majestatis. *R.* Surgens Jesus Dominus noster stans in medio discipulorum suorum, dixit; Pax vobis, Alleluia. * Gavisi sunt discipuli, viso Domino, Alleluia. *℟.* Hoc cum dixisset, insustavit & dixit eis; Accipite Spiritum Sanctum. Gavisi. *Non dupl. cantur.* Te Deum.

AD LAUDES,
Antiphona. Et ecce terræ
mous

motus factus est magnus: Angelus enim Dómini descendit de cælo, Allelúia. *Psalms.* Dóminus regnavit. *cum reliquis de Dominica. 20.*

Añã. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, & vestimentum ejus sicut nix, Allelúia. *Añã.* Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, & facti sunt velut mórtui, Allelúia.

Añã. Respóndens autem Angelus dixit muliéribus; Nolite timére. Scio enim quòd Jesum quæritis, Allelúia. *Añã.* Jesus occúrrit illis, dicens; Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes ejus, Allelúia.

Capitulum. 1. Joan. 5.

OMne, quod natum est ex Deo, vincit mundum; & hæc est victória quæ vincit mundum: fides nostra.

℟. Surrexit Dñs verè.

℞. Et apparuit Petro, Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Benedictus, Antiph. Post dies octo januis clausis, ingressus Dóminus dixit discipulis; Pax vobis, Allelúia, allelúia. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus; ut qui Paschália Festa perégimus: hæc, te largiente, moribus & vita teneamus. Per Dóminum nostrum.

Prima dicitur ut in Festis.

Ad Tertiam, Capitulum.

Omne quod natum est. *ut supra.*

℞. Surrexit Dóminus, Allelúia, allelúia. Surrexit. *℟.* Sicut dixit vobis, Allelúia, allelúia. Surrexit. Glória Patri. Surrexit.

℟. Surrexit Dóminus verè. *℞.* Et apparuit Petro, Allelúia, allelúia.

Orémus: Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam, in Christi Resurrectione nos reparas: érige nos ad consedentem in dextera tua nostræ, salutis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit: pro nobis judicaturus advéniat Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster. Qui tecum.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Joan. 5.

Quis est autem qui vincit mundum; nisi qui credit.

credit, quóniam Jesus est Filius Dei; Hic est, qui venit per aquam & Sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum: sed in aqua & Sanguine.

R. Surrexit Dóminus verè, Allelúia, allelúia. Surrexit.

℟. Et apparuit Petro, Allelúia, allelúia Surrexit.

Gloria Patri. Surrexit.

℟. Gavísi sunt Discípuli, Allelúia.

R. Viso Dómino, Allelúia, allelúia, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humanam naturam supra primæ Originis réparas dignitatem respice propítius pietatis tuæ ineffabile Sacraméntum; & quos Regeneratiónis mysterio innovare dignátus es: in his dona tua, perpétua grátia protectiõe conserva. Per Dóminum nostrum.

Ad Nonã, Capit. i. Ioan. 5.

SI testimónium hóminum accípiamus, testimónium Dei majus est, quóniam hoc est testimónium Dei quod majus est, quóniam testificátus est de Filio suo; Qui credit in Filium Dei: habet Testi-

mónium Dei in se,

R. Gavísi sunt Discípuli, allelúia, allelúia. Gavísi.

℟. Viso Dómino, Allelúia, allelúia. Gavísi. Glória Patri. Gavísi. *℟.* Cognoverút

Dóminum. *R.* In fractiõe panis, Allelúia, allelúia,

allelúia.

Orémus. *Oratio.*

Repelle, quæsumus Dómine, conscriptum peccáti lege Chirographū: quod in nobis Pascháli mystério, per Resurrectiõnem Filii tui vacuásti. Qui tecum.

AD VESPERAS.

Añã. Allelúia. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis

de Dominica, ut in Psalterio Tempore Paschali. 150.

Capitulum. 1. Ioan. 5.

Omne quod natum. *ut sup.*

℟. In Resurrectiõe tua, Christe. *R.* Cœli & terra lætentur, Allelúia, allelúia,

allelúia.

Ad Magnificat, Añã.

Cùm esset serò die illa, una Sabbatorum, & fores essent clausæ ubi erant Discípuli congregáti, stetit Jesus in médio, & dixit eis;

Pax vobis, allelúia. *Duplic.*

Oratio. Præsta, quæsumus.

ut supra.

Ad

*Ad primam Processionem.**R.* Maria Magdaléne. *ut infra.* *Oratio.* Deus, qui nos exultantibus. *ut supra post Vesperas Sabbati.**Ad secundam Processionem.**R.* Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur: mors illi ultra non dominabitur, quod enim vivit; vivit Deo, allelúia, allel.Orémus. *Oratio.***P**raesta, quaesumus Omnipotens & misericors Deus: ut in Resurrectione Domini nostri Jesu Christi, percipiamus veraciter portionem. Qui tecum vivit.*Hoc praedictum R. cum sua Oratione dicitur in Dominicis usque ad Ascensionem; pro secunda Processione quando Feria ij. non occurrit Festum. Novem Lectionum.**Ad Completorium, Hymn.*

Ad Coenam Agni providi, &c.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Allelúia, allelúia, allel. *Añ.* Allelúia.*Psal.* Dominus illuminatio. *cum reliquis de ij. Feria ut in Psalterio.**R.* Resurrexit Dominus.*R.* Sicut dixit vobis, Alle-

lúia, allelúia, allel.

In Choro prima Lectio de Prologo, qui incipit Lucas. Pro sequente vero Lektiono legitur initium Actuum Apostolorum.

Incipit Liber Actuum Apostolorum.

Lectio j. Cap. i.

Primum quidem Sermonem feci de omnibus, o Theophile, quae cepit Jesus facere & docere, usque in diem, quae praecipiens Apostolis per Spiritum sanctum quos elegit, assumptus est. Quibus & praebuit semetipsum vivum post Passionem suam in multis argumentis per dies quadraginta apparens eis: & loquens de Regno Dei. Et convalescens praecipit eis, ab Ierosolymis ne discederent; sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum? Quia Joannes quidem baptizavit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convenerant interrogabant eum, dicentes, Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israel? dixit autem eis. Non est vestrum nosse

nosse tempora vel momēta : quæ Pater pōsuit in potestāte suā. Sed accipiētis virtutem superveniētis Spīritus sancti in vos : & eritis mihi testes in Jerúsalem , & in omni judæa , & Samāria , & usque ad ultimum terræ.

R. Mariā Magdalēne. 600.

Lectio ij.

ET cūm hæc dixisset, vidētibz illis, elevātus est : & nubes suscepit eum ab oculis eōrum. Cūmque intuerentur in cœlū eūntem illum , ecce duo viri astiterunt juxta illos in vestibus albis : qui & dixerunt. Viri Galilæi , quid statis aspicientes in cœlū ? Hic Jesus , qui assumptus est à vobis in cœlum , sic veniet, quemadmodum vidistis eum eūntem in cœlum. * Tunc reversi sunt Jerosolyman à monte, qui vocatur Oliveti , qui est juxta Jerúsalem , Sabbati habens iter. Et cūm introissent in cœnaculum, ascendēruat ubi manēbant Petrus & Joānes, Jacōbus & Andreas , Philippus , & Thomas , Bartholomæus & Matthæus, Jacōbus Alphæi, & Simon Zelotes, &

Judas Jacōbi. Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus & Mariā Matre Jesu, & Fratribus ejus.

R. Angelus Dōmini. 601.

Si occurrat Festum novem Lectionum secunda Lectio de Scriptura in duas di viditur ; & tertia incipit ab eo loco, in quo notatur Asteriscus.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

De Allelūia.

QUONIAM placuit Dōmino Deo nostro ; ut hic constitūti præsētia corporālī : etiā cum vestrā charitate illi cantāremus Allelūia. Quod Latine interpretatur, laudate Dōminum ; laudēmus Dōminum fratres, vita & lingua, corde & ore : vōcibus & moribus. Sic enim sibi Deo dici vult Allelūia : ut non sit in laudante discordia. Concordent ergo, prius in nobis ipsis lingua cum vita : os cum conscientia. Concordēt inquam voces cum moribus : ne forte bonæ voces testimōnium dicant contra malos mores. O felix allelūia in cœlo ubi templum Dei, Angeli

geli sunt: ibi enim concórdia summa laudátium; ubi exultátio segura cantántium: ubi nulla lex in membris, repugnat legi mentis; ubi non est rixa cupiditátis: in qua periclitétur victória charitátis. Hic ergo cantemus Allelúia adhuc solliciti: ut illic possimus aliquándo cantáre secúni. *R.* Tulérunt. 602

A. D. L. A. U. D. E. S. Aia. Allelúia. *In Choro cantatur juxta modulum Añã.* Præ timóre. *sub qua dicitur Psalm.* Dóminus regnávít. *cum reliquis de Dominica ut in Psalterio.*

20. *Et sic fit in Feriali Officio usque ad Ascensionē.* *Añã.* Allelúia, allelúia, allelúia. Allelúia, allelúia, allelúia. Allelúia.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis jam non móritur: mors illi ultrá non dominábitur.

℟. Surréxit Dóminus verè. *℞.* Et apparuit Petro, Allelúia, allel. allel.

Ad Benedict. *Añã.* Surgēs Jesus manè prima Sábbari, apparuit primò Mariæ Magdaléne, de qua ejécerat septem damónia, allel.

Deinde dicitur Oratio Dominicæ præcedentis. Præsta quæsumus. *ut supra.*

Prima dicitur sicut in Festis toto tempore Pasch.

Ad Tertiam.

Capitulum. Rom. 6.

CHristus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur: mors illi ultrá non dominábitur.

R. Resurréxit Dóminus, allelúia, allel. *℟.* Sicut dixit vobis, allel. allel. Glória Patri. *℟.* Surréxit Dóminus verè. *R.* Et apparuit Petro, allelúia, all. all.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus; deduc nos ad societátem cœlestium gaudiórum: ut Spíritu sancto renátos regnum tuum fácias intróire; atque eò pervéniat humilitas gregis: quò præcésit celsitúdo Pastóris. Qui tecum. In unitáte ejúsdem.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHristus surréxit à mórtuis primítix dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminē Resurréctio mortuórum; & sicut in Adam omnes moriúntur: ita in Christo

Christo omnes vivificabuntur.

R. Surrexit Dominus verè; allel. allel. V. Et apparuit Petro, allel. allel. Glória Patri. V. Gavisí sunt discipuli. R. Viso Domino, allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

FAc, quæsumus, Omnipotens Deus; ut qui Paschálibus remédiis innováti similitúdinem terréni parentis evásimus: ad formam cœléstis transferámur authoris. Qui tecum.

Ad Nonam.

Capi. u. um. 1. Petr. 3.

Christus semel pro peccatis nostris mórtuus est, Justus pro injústis; ut nos offérret Deo, inortificátus quidem carne: vivificátus autem Spíritu.

R. Gavisí sunt Discípuli, allel. allel. V. Viso Domino, allel. allel. Glória Patri. V. Cognoverunt Dóminum. R. In fractiône panis, allel. allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

Deus, húmáni géneris Cónditor & Redemptor da, quæsumus; ut reparatiónis nostræ colláta subsidia: te júgiter inspiránte sectémur. Qui vi-

vis & regnas.

A D V E S P E R A S.

Ana. Allelúia. Psalmus. Dilexi. cum reliquis de Psalterio. 154.

Capitulum. Rom. 6.

Christus resúrgens. *ut sup.* V. In Resurrectiône tua, Christe. R. Cœli & terra læténtur, allel. allel. allel.

Ad Magnificat, Antiph.

Ego sum Alpha & Oméga, Primus & Novíssimus, & Stella matutina; Ego Radix David, allelúia.

Non dicuntur Preces.

Invitat. prædictum, Capitula Resp. & Orationes ad Horas dicuntur in Feriali officio usque ad Ascensionem.

F E R I A T E R T I A.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 2.

ET cùm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, & factus est repéntè de cœlo sonus, tanquam advénientis Spíritus vehementis: & replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuerunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, sedítque supra singulos eórum & repléti sunt omnes Spíritu sancto,

sancto, & cœperunt loqui
vâriis linguis, prout Spîri-
tus sanctus dabat éloqui
illis. Erant autem in Jesu-
salem habitântes Judæi,
viri religiôsi ex omni na-
tiône, quæ sub cœlo est.
Facta autem hac voce, con-
venit multitúdo, & mente
confûsa est, quóniam au-
diébat unusquisque lingua
sua illos loquéntes. Stupé-
bant autem omnes, & mi-
rabântur, dicéntes. Nón-
ne ecce omnes isti, qui lo-
quúntur Galilæi sunt, &
quómodo nos audívimus
unusquisque linguam no-
stram, in qua nati sumus?
R. Virtúte magna. 612.

Lectio ij.

STans autem Petrus cum
Súndecim, levávit vocem
suam: & locútus est eis.
Viri Judæi, & qui habitá-
tis Jerúsalem univérsi, hoc
vobis notum sit, & áuribus
percípите verba mea. Non
enim sicut vos æstimátis,
hi ébrii sunt: cùm sit hora
diéi tertia. Sed hoc est,
quod dictum est per Pro-
phétam Joél. Et erit in
novíssimis diébus (dicit
Dóminus) effúdam de
Spîritu meo super omnem
carnem: & Propherábunt

Fílii vestri, & filia vestra;
& júvenes vestri visiónes
vidébunt, & senióres vestri
sómnia somniábunt. * Et
quidem super servos meos,
& super ancíllas meas in
diébus illis effúdam de
spîritu meo, & propherá-
bunt: & dabo prodigia in
cælo sursùm, & signa in
terra deorsum, sânguinem
& ignem, & vapórem fu-
mi; Sol convertétur in té-
nebras, & Luna in sângui-
nem ántequam véniat dies
Dómini magnus & mani-
féstus. Et erit omnis, qui-
cunque invocáverit nomen
Dómini salvus erit.

R. Expurgáte. 613.

Si occurrat Festum nov.

*Lectio num, sit secundum
super. Rubr.*

Sermo sancti Gregórii
Papæ.

Homil. 26. Lectio iij.

ECce Paschália solémnia
ágimus; sed ita vivén-
dum est nobis: ut perve-
nire ad ætérna Festa me-
reámur. Tránseunt cuncta,
quæ temporáliter Festíva
celebrántur; Curáte, qui
his solemnitátibus interé-
stis: ne ab ætérna solem-
nitáte separémur. Quid
prodest interéssé Festis hó-
minum;

tinum: si deesse contin-
gat Festis Angelorum.
Umbra venturæ solemnita-
tis, est sollemnitas præ-
sens. Idcirco hanc annuè
âgimus; ut ad illam quæ
non est annua, sed conti-
nua: perducâmur. Cùm
hæc statuto tempore gerit-
tur: ad illius desiderium
memoria nostra reficitur.
Frequentatione ergo gau-
dii temporalis, ad æterna
gaudia mens incalêscat &
ferveat; ut ex veritate læ-
titia perfruatur in Patria:
quod de umbra gaudii me-
ditatur in via.

v. Ecce vicit leo. 613.

AD LAUDES.

Añã. Allelúia. *ad modu-
lum* *Añã.* Et respicientes.

Añã. Allelúia, allel. allel.
allel.allel. allel.allel.allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Manè nobiscum quoniam
advesperáscit, & inclinata
est jam dies, Allel. allel.

Ad Magnific. Añã. Quia
vidisti me, Thoma, credi-
disti: Beati quia non vidé-
runt, & crediderunt, Allel.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 3.

Petrus autem & Joannes
ascendebant in templu:

ad horam Orationis no-
nam. Et quidam vir, qui
erat claudus ex útero ma-
tris suæ, bajulabatur: quem
ponebant quotidie ad por-
tam templi; quæ dicitur
speciosa: ut peteret elee-
mósynam ab introeunti-
bus in templum. Is, cum
vidisset Petrum & Joannẽ
incipientes introire in tem-
plum: rogabat ut eleemó-
synam acciperet. Intuens
autem in eum Petrus cum
Joanne, dixit; Respice in
nos. At ille intendebat in
eos: sperans se aliquid ac-
cepturum ab eis. Petrus
autem dixit. Argentum &
aurum non est mihi; quod
autem hábeo: hoc tibi do.
In Nómine Jesu Christi
Nazaréni: surge & ambula.
R. Dignus es. 615.

Lectio ij.

ET apprehensa manu
ejus dextera allevavit
eum: & prótinus consoli-
data sunt bases ejus & plā-
ta. Et exiliens stetit, &
ambulabat; & intravit
cum illis in templum ám-
bulans, & exiliens: & lau-
dans Deum. Et vidit om-
nis pópulus eum ambulán-
tem: & laudántem Deum.
Cognoscébant autem il-
lum,

lum, quòd ipse erat; qui ad eleemosynam sedébat ad speciosam portam templi? & impléti sunt stupore & extási in eo quòd contigerat illi. Cùm teneret autem Petrum & Joánnem; cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticū quæ appellátur Salomónis stupétes. * Videns autem Petrus; respóndit ad pópulum: Viri Israélitæ; quid mirámini in hoc? aut nos quid intuémini? quasi nostra virtúte & potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob; Deus Patrum nostrórum glorificávit Fílium suum? quem vos quidem tradidístis; & negástis ante faciém Piláti? judicánte illo dimítti. *R.* María Magdaléne.

Si oëcurrat Festum nov. Lectionum, sit secundum super. Rubr.

Ex Sermóne sancti Ambrosij Epíscopi.

Serm. 54. Lectio iij.

Quia sanctum Pascha celebrátis? debétis scire, Fratres, quid sit Pascha. Pascha verò tránsitus dicitur. Ideò autem tali nómine vocáta est ista

Festívitás; quia in ipsa tránsierunt filij Israél ex Ægypto? & ipse Fílius Dei tránsivit ex hoc mundo ad Patrem. Verùm quid vobis prodest, quòd Pascha celebrétis; si non imitámini, quòd cólitis? hoc est, si non tránsitis ab Ægypto; id est, à ténebris vitiórum ad lucem virtútum? & à mundi hujus amóre, ad desidérium cœléstis Patriæ. Nam sunt multi, qui gaudent in hac Festívitáte, & colunt hanc solemnitátem; & tamen malè, & malo suo? quia non tránsseunt ex hoc mundo ad Patrem. Id est, non tránsseunt à mundi cupiditáte, & à carnáli delectatióne? ad cœléstis Patriæ amórem. O miséri Christiáni, qui & in Ægypto sunt, id est, sub potestáte diabóli? & gaudent in malis.

R. Angelus.

Ad Laudes, Ant. Allelúia. Ad modulum, Ant. Et intravit. Ant. Allelúia, allelúia, allelúia. Allelúia, allelúia, allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Afférte de piscibus, quos prendidístis

prendidistis nunc. Ascendit autem Simon Petrus, & traxit rete in terram plenum magnis piscibus, Allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.
María stans ad monumentum plorans vidit Angelos in Albis sedentes, ubi positum fuerat Corpus Jesu, Allelúia.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 5.

Vir autem quidam nomine Ananias cum Saphira uxore sua vendidit agrum; & fraudavit de pretio agri, conscia uxore sua: & afferens partem quandam, ad pedes Apostolorum posuit. Dixit autem Petrus: Anania; Cur tentavit Sathanas cor tuum mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? Nonne manens tibi manebat; & venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus: sed Deo. Audiens autem Ananias hæc verba: cecidit & expiravit. Et factus est timor magnus super omnes: qui audierunt. Surgentes autem iuvenes

Pars Verna.

amoverunt eum: & effertes sepelierunt. Tulérunt.

Lectio ij.

Factum est autem quasi horarum trium spatium; & uxor ipsius, nesciens quod factum fuerat: introivit. Dixit autem ei Petrus. Dic mihi, Mulier; si tanti agrum vendidistis? At illa dixit. Etiam tanti. Petrus autem ad eam. Quid utique convenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad ostium: & effertent te. Confestim cecidit ad pedes ejus: & expiravit. * Intran-tes autem iuvenes invenerunt illam mortuam; & extulerunt: & sepelierunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa Ecclesia: & in omnes qui audierunt hæc. Per manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter in Porticu Salomonis. Cæterorum autem nemo audebat se conjugere illis: sed magnificabat eos populus.

R. Virtute magna. 612.

Si occurrat Festum No-

T

rem Lctionum fit secundum Superiorem Rubricam.

Sermo S. Leonis Papæ.

De Resurrectione Domini

Serm. 10.

Agnoscat populus Dei novam se esse in Christo creaturam; & à quo suscepta sit, quamve susceperit: vigilanter intelligat. Quæ nova facta sunt non redeant ad instabilem vetustatem: & non omittat opus suum qui manum misit ad aratrum; sed ad hoc attendat quod serit: non ad id respiciat quod reliquit. Nemo in id recidat unde surrexit; sed etiam si pro infirmitate corporea in aliquibus adhuc languoribus jacet: sanari instanter desideret ac levari. Hæc est enim salutis via, & cœptæ in Christo resurrectionis imitatio; ut quia in lubrico istius vitæ diversi casus lapsusque non desunt; vestigia gradietium à fluidis ad solida transferantur. Quoniam sicut scriptum est: à Domino diriguntur gressus hominis: & viam ejus volet. Cum ceciderit justus; non collidetur: quia Dominus supponet

manum suam. Hæc meditatio, dilectissimi; non pro sola solemnitate Paschali: sed pro totius vitæ sanctificatione retinenda est. Et ad hoc præsens exercitatio debet intendi; ut quæ animum fidelium experimento brevis observantia delectarunt: in consuetudinem transeant; intemerata permaneant; ac si aliquid delicti irrepserit: celeri poenitudine deleatur.

R. Expurgate. 604.

Ad Laudes, Antiph. Allelûia, ad modulum Antiph. Nonne cor nostrum. Antiph. Allelûia, allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Tulcrunt Dñm meum, & nescio ubi posuerunt eum; si tu sustulisti eum, dicito mihi, allelûia. Et ego eum tollam, allelûia.

Ad Magnificat, Antiph. Venit Maria nuncians discipulis. Quia vidi Dominum, allelûia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 8.

Vit autem quidam nomine Simôn: qui ante fuerat in Civitate magus; seduceas

seducens gentem Samariae, dicens se esse aliquid magnum: Qui ascultabant omnes a minimo usque ad maximum, dicentes: Hic est Virtus Dei: quae vocatur magna. Attendebant autem eum propter quod multo tempore magis suis dementasset eos. Cum vero credidissent Philippo Evangelizanti de Regno Dei: in nomine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulieres. Tunc Simon & ipse credidit: Et cum baptizatus esset adhaerebat Philippo. Videns etiam signa & virtutes maximas fieri: stupens admirabatur.

R. Ecce vicit leo. 605.

Leitio ii.

Cum autem audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis; quod recepisset Samaria Verbum Dei miserunt ad eos Petrum & Joannem. Qui cum venissent oraverunt pro ipsis: ut acciperent Spiritum sanctum. Nondum enim in quemquam illorum venerat: sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. Tunc imponebant manus super illos: & acci-

piabant Spiritum sanctum. * Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus; obtulit eis pecuniam, dicens: Date mihi & hanc potestatem; ut cuicumque imposuero manus: accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem; quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri.

R. Dignus es. 615.

Si occurrat Festum novem Lectionum, fit secundum superiorē Rubricam.

Sermo S. Eucherii Lugdunensis Episcopi.

De Resurrectione Domini

Sermon. 10.

Magnum & admirabile Paschae Baptismi Sacramentum: jam dudum etiam in veteri lege novimus consecratum. Celebre a saeculis est cum beatus Moyses populum Domini de terra Aegypti: & de iugo indignae servitutis educeret. Celebre est ad plebis transitum rubri maris profundum: natura rerum obstupescente, patuisse Hic primo loco diligentius in-

spiciamus ; quid talis sérvitus : vel quid talis transitus ædificatiónis possit afferre. Quia & beátus Apóstolus dicens : hæc ómnia facta sunt in figura nostri ; cœlesti authoritate confirmat illius tēporis signa atque mirácula : ad futúrá redemptiōnis pertinuisse mysteria. Sic enim ait ; Patres nostri omnes sub nube fuérunt : & omnes in Moyse baptisati sunt in nube & in mari. Nostri ergo jam tunc sub illius pópuli ducatu : nostris cōmodis militabat divína virtus ; prædices in beneficiis : sed semper dítor in promíssis. Dux quidem eis erat beátus Moyses ; sed eos in columna lucis & nubis : Fílius & Spíritus sanctus præcedebat.

R. María Magdal. 616.

Ad Laudes, Añna. Allel
Data est mihi. 5.

Ad Benedíctus, Antiph.
Hæc autem scripta sunt ut credátis , quia Jesus est Christus Fílius Dei , & ut credentes vitam habeátis in nómine ipsius, alleluia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectio-
num, *fi: de sancta Maria ;*

in Sabbato ut in Officio ejusdem.

S A B B A T O.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 10.

VIr autem quidam erat in Cæsárea , nómine Cornélius ; Centúrio Cohórtis : quæ dicitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua ; faciens eleemósynas multas plebi : & déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifestè, quasi horá diéi nóna, Angelum introcūntem ad se , & dicentem sibi : Cornéli ; At ille íntuens in eum , timóre corréptus dixit : Quid est Dómine ? Dixit autem illi ; Oratiónes tuæ , & eleemósynæ tuæ : ascendérunt in memoriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen ; & accersi Simónem quendam coriárium, cuius est domus juxta mare : hic dicet tibi quid ópóreat facere. Et cum discedisset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos : & mílitem metuéntē Dóminum, ex his, qui illi parébant. Quibus cum narráset ómnia : misit illos in Joppen.

Lectio

Lectio ij.

Postera autem die iter illis faciéntibus, & appropinquántibus Civitati; ascendit Petrus in superiora: ut oráret circa horam sextam. Et cùm esuríret: voluit gustáre. Parántibus autem illis; cécidit super eum mentis excéssus: & vidit cœlum apértum, & descéndens vas quoddam, velut linteum magnum; quátuor inítiis submítti de cœlo in terram: in quo erant ómnia quadrupédia; & serpéntia terræ: & volatília cœli. * Et facta est vox ad eum; Surge, Petre: occíde, & mandúca. Ait autem Petrus. Absit, Dómine; quia nunquàm manducávi omne commúne: & immúndum. Et vox íterũ secúndo ad eum. Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris; hoc autem factum est per te: Et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus, quidnam esset visio? Ecce viri, qui missi erant à Cornélio; inquirentes domum Simónis: astiterunt ad jánuam. Aperiens autem Petrus os suum dixit. In veritate

cómperi; quia non est per sonárum accéptor Deus. sed in omni gente, quæ tímet Deum, & operátu justítiam accéptus est illi.

Si occurrat Fest. novem Lectionum, sit secundum super. Rubr.

Sermo conveniens de B.V.

AD VESPERAS.

Añã. Allelúia. Psalm. Benedictus. cum reliq. 170.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Christus passus est pro nobis, vobis relínquēs exéplum, ut sequámini vestígia ejus; qui peccátum non fecit: nec invéntus est dolus in ore ejus.

V. In Resurrectióne tua, Christe. *R.* Cœli & terra læténtur, Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Añã.
Ego sum Pastor bonus, qui pasco Oves meas; & pro Ovibus meis pono ánimam meam, allelúia.

Orémus. Oratio.

Deus, qui in Filii tui humilitáte jacéntem mundum erexisti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cálibus: gaudiis facias pérfrui sempitérnis. Per Dñm,

Ad primam Processionem.

R. j. Ego sicut vitis. ut infra. 639.

Orémus. Oratio.

Concède, quæsumus Omnipotens Deus, ut veterem cum suis actionibus hominem deponentes; illius conversatione vivamus: ad cujus nos substantiam, Paschalis remediis transtulisti. Qui tecum.

Ad 2. Processionem.

R. ij. Audivi vocem. ut infra. 639.

Orémus. Oratio.

Presta nobis, Omnipotens & misericors Deus: ut in Resurrectione Domini nostri Jesu Christi, percipiamus veraciter portionem. Qui tecum.

Ad Compl. Hyum. Ad coenam Agni. 621.

DOMINICA II. post Pascha.

Ad Matutinum Invitat. Allelúia, allelúia. Psalm. Veníte. 2.

In primo Nocturno.

Psalm. de Dominica ut in Psalterio. 3.

V. Resurrexit Dominus.

R. Sicut dixit vobis, Allelúia, allelúia, allel.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 13.

Cum à Papho navigassent Paulus & qui cum eo erant: venerunt Pergen Pamphylia. Joannes autem discédens ab eis reversus est Jerosolymam. Illi verò pertranséuntes Pergen venerunt Antióchiam Pisidia: & ingressi Synagogam die Sabbatorum, sederunt. Post Lectiónem autem Legis & Prophetarum; miserunt Principes Synagogæ ad eos dicentes. Viri Fratres; si quis est in vobis Sermo exhortationis ad plebem: dicite. Surgens autem Paulus; & manu silentium indicens, ait. Viri Israëlitæ; & qui timétis Deum: audite. Deus plebis Israël elegit Patres nostros, & plebem exaltavit; cum essent incolæ in terrâ Ægypti: & in bráchio excelso eduxit eos ex ea, & per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. Et destrues gètes septem in terra Chanaan: sorte distribuit eis terram eorum, quasi post quadraginta annos; & post hæc dedit iudices; usque ad Sámuel Prophetam.

R. Ego

R. Ego sicut Vitis fructificavi suavitatem odoris, allelúia. * Transíte ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generatióibus meis adimplémini, allelúia, allelúia.

X. Ego diligétes me diligo, & qui manè vigiláverint ad me, invéniunt me. Transíte.

Lectio ij.

ET exinde postulavérunt Regem; & dedit illis Saúl filium Cis, virum de Tribu Benjamin; annis quadraginta. Et amóto illo suscitávit illis David Regem; cui testimónium pétibens dixit: Inveni David filium Jesse; virum secundum cor meum; qui faciet omnes voluntates meas. Hujus Deus ex semine, secundum promissionem; eduxit Israël Salvatorem Jesum; prædicante Joanne ante faciém advéntus ejus Baptísimum Pœnitentiæ omni pópulo Israël. Cùm impléret autè Joannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitrâmini esse, non sum Ego; sed ecce venit post me; cujus non sum dignus calceamenta pedum sôlvere.

R. Audívi vocem in cœlo tanquám vocem tonitruí magni, allelúia. * Regnâvit Deus noster in ætérnum; allelúia; Quia facta est salus & virtus, & potestas Christi ejus, allelúia. allel.

X. Vidi Angelum Dei volántem per médium cœlum; vocé magna clamántem & dicétem. Regnâvit.

Lectio iij.

Viri Fratres; filii generis Abraham; & qui in vobis timeñt Deum; & vobis Verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, & Príncipes ejus hunc ignorâtes voces Prophetarum; quæ per omne Sábbatum legúntur, judicâtes impléverunt; & nullam causam mortis inveniétes in eo; petiérunt à Pilato, ut interficerent eum. Cùmque cõsumássent ómnia, quæ de eo scripta erant; deponentes eum de ligno; posuerunt eum in monumento. Deus verò suscitávit eum à mórtuis tertia die; qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem; qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

sancto, & cœperunt loqui
vâriis linguis, prout Spîri-
tus sanctus dabat éloqui
illis. Erant autem in Jerú-
salem hábitâtes Judæi,
viri religiôsi ex omni na-
tióne, quæ sub cœlo est.
Facta autem hac voce, con-
venit multitúdo, & mente
confúsa est, quóniam au-
diébat unusquisque lingua
sua illos loquéntes. Stupé-
bant autem omnes, & mi-
rabântur, dicéntes. Nón-
ne ecce omnes isti, qui lo-
quúntur Galilæi sunt, &
quómo do nos audívimus
unusquisque linguam no-
stram, in qua nati sumus?
R. Virtúte magna. 612.

Lectio ij.

STans autem Petrus cum
Súndecim, levávit vocem
suam? & locútus est eis.
Viri Judæi, & qui habitá-
tis Jerúsalem univérsti, hoc
vobis notum sit, & áuribus
percípíte verba mea. Non
enim sicut vos æstimátis,
hi ébrii sunt? cùm sit hora
diéi tertia. Sed hoc est,
quod dictum est per Pro-
phétam Joël. Et erit in
novíssimis diébus (dicit
Dóminus) effúdam de
Spîritu meo super omnem
carnem? & Prophetábunt

Fílii vestri, & filia vestra;
& júvenes vestri vísiónes
vidébunt, & senióres vestri
sómnia somniábunt. * Et
quidem super servos meos,
& super ancíllas meas in
diébus illis effúdam de
spîritu meo, & prophetá-
bunt? & dabo prodigia in
cælo sursùm, & signa in
terra deórsùm, sánguinem
& ignem, & vapórem fu-
mi; Sol convertétur in té-
nebras, & Luna in sánqui-
nem ántequam véniat dies
Dómini magnus & mani-
féstus. Et erit omnis, qui-
cunque invocáverit nomen
Dómini salvus erit.

R. Expurgáte. 613.

Si occurrat Festum nov.

*Lectionum, fit secundum
super. Rebr.*

Sermo sancti Gregórii
Papæ.

Homil. 26. Lectio iij.

ECce Paschália solénnia
éagimus; sed ita vivén-
dum est nobis? ut perve-
nire ad ætérna Festa me-
reámur. Tránseunt cuncta,
quæ temporáliter Festiva
celebrántur; Curáte, qui
his solemnitátibus interé-
stis? ne ab ætérna solem-
nitáte separémíni. Quid
prodest interéssé Festis hó-
minum;

minum : si deesse contin-
gat Festis Angelorum.
Umbra venturæ solemnita-
tatis, est sollemnitas præ-
sens. Idcirco hanc annuè
ágimus; ut ad illam quæ
non est annua, sed conti-
nua : perducámur. Cùm
hæc statuto tempore géritur
: ad illius desiderium
memória nostra reficatur.
Frequentatione ergò gau-
dii temporalis, ad æterna
gaudia mens incaléscat &
férveat; ut ex veritate læ-
titia perfruatur in Pátria
quod de umbra gaudii me-
ditátur in via.

R. Ecce vicit leo. 613.

AD LAUDE S.

Añã. Allelúia. *ad modu-
lum* *Añã.* Et respicientes.

Añã. Allelúia, allel. allel.
allel.allel. allel.allel.allel.

Ad Benedictus, Antiph.
Manè nobiscum quóniam
advesperáscit, & inclináta
est jam dies, Allel. allel.

Ad Magnific. Añã. Quia
vidisti me, Thoma, credi-
disti: Beáti quia non vidé-
runt, & crediderunt, Allel.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolorum.

Lectio 1. Cap. 3.

Petrus autem & Joánnes
ascendébant in templu:

ad horam Oratiónis no-
nam. Et quidam vir, qui
erat claudus ex útero ma-
tris suæ, bajulabátur: quem
ponébant quotidie ad por-
tam templi; quæ dicitur
speciósã: ut péteret elee-
mósynam ab introeúnti-
bus in templum. Is, cum
vidisset Petrum & Joánnẽ
incipientes introire in tem-
plum: rogábat ut eleemó-
synam acciperet. Intuens
autem in eum Petrus cum
Joánnẽ, dixit; Réspice in
nos. At ille intendébat in
eos: sperans se áliquid ac-
ceptúrum ab eis. Petrus
autem dixit. Argéntum &
aurum non est mihi; quod
autem hábeo: hoc tibi do.
In Nómine Jesu Christi
Nazaréni: surge & ámbula.
R. Dignus es. 615.

Lectio 2.

ET apprehénsa manu
ejus dextera allevávit
eum: & prótinus consoli-
datæ sunt bases ejus & plā-
tæ. Et exiliens stetit, &
ambulábat; & intrávit
cum illis in templum ám-
bulans, & exiliens: & lau-
dans Deum. Et vidit om-
nis pópulus eum ambulán-
tem: & laudántem Deum.
Cognoscébant autem il-
lum,

lum, quòd ipse erat; qui ad eleemosynam sedébat ad speciòsam portam templi: & impléti sunt stupóre & extási in eo quòd contigerat illi. Cùm tenéret autem Petrum & Joánnem; cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticū quæ appellátur Salomónis stupéntes. * Videns autem Petrus; respóndit ad pópulum: Viri Israélitæ; quid mirámini in hoc? aut nos quid intuémini? quasi nostra virtúte & potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abrahám, & Deus Isaac, & Deus Jacob; Deus Patrum nostrórum glorificávit Fílium suum: quem vos quidem tradidístis; & negástis ante faciém Piláti: judicánte illo dimítti.

R. María Magdaléne.

Si occurrat Festum nov. Lectioꝝum, sit secundum super. Rubr.

Ex Sermóne sancti Ambrósij Epíscopi.

Serm. 54. Lectio iij.

Quia sanctum Pascha celebrátis: debétis scire, Fratres, quid sit Pascha. Pascha verò tránsitus dicitur. Ideò autem tali nómine vocáta est ista

Festívitás; quia in ipsa tránsierunt filij Israél ex Ægypto: & ipse Fílius Dei tránsiit ex hoc mundo ad Patrem. Verùm quid vobis prodest, quòd Pascha celebrétis; si non imitámini, quòd colítis? hoc est, si non tránsitis ab Ægypto; id est, à ténebris vitiórum ad lucem virtútum: & à mundi hujus amóre, ad desidérium cœléstis Patriæ. Nam sunt multi, qui gaudent in hac Festívitáte, & colunt hanc solemnitátem; & tamen malè, & malo suo: quia non tránsiunt ex hoc mundo ad Patrem. Id est, non tránsiunt à mundi cupiditáte, & à carnáli delectatióne: ad cœléstis Patriæ amórem. O miséri Christiáni, qui & in Ægypto sunt, id est, sub potestáte diabóli: & gaudent in malis.

R. Angelus.

Ad Laudes, Ant. Allelúia. Ad modulum, Ant. Et intravit. Ant. Allelúia, allelúia, allelúia. Allelúia, allelúia, allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Afféte de píscibus, quos prendidístis

prendidistis nunc. Ascendit autem Simon Petrus, & traxit rete in terram plenum magnis piscibus, Alleluia.

Ad Magnificat, Antiph.

Maria stans ad monumentum plorans vidit Angelos in Albis sedentes, ubi positum fuerat Corpus Jesu, Alleluia.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 5.

Vir autem quidam nomine Ananias cum Saphira uxore sua vendidit agrum; & fraudavit de pretio agri, conscia uxore sua: & afferens partem quandam, ad pedes Apostolorum posuit. Dixit autem Petrus: Anania; Cur tentavit Satanas cor tuum mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agri? Nonne manens tibi manebat; & venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus: sed Deo. Audiens autem Ananias haec verba: cecidit & expiravit. Et factus est timor magnus super omnes: qui audierunt. Surgentes autem iuvenes

Pars Verna.

amoverunt eum: & effertes sepelierunt. Tulērunt.

Lectio ij.

Factum est autem quasi horarum trium spatium; & uxor ipsius, nesciens quod factum fuerat: introiit. Dixit autem ei Petrus. Dic mihi, Mulier; si tanti agrum vendidistis? At illa dixit. Etiam tanti. Petrus autem ad eam. Quid utique convenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad ostium: & efferent te. Confestim cecidit ad pedes ejus: & expiravit. * Intran-tes autem iuvenes invenerunt illam mortuam; & extulerunt: & sepelierunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa Ecclesia: & in omnes qui audierunt haec. Per manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter in Porticu Salomonis. Caeterorum autem nemo audebat se conjungere illis: sed magnificabat eos populus.

R. Virtute magna. 612.

Si occurrat Festum No-

T

rem Lctionum fit secundum Superiorem Rubricam.

Sermo S. Leonis Papæ.

D: Resurrectione Domini
Serm. 10.

Agnoscat pópulus Dei novā se esse in Christo creaturam; & à quo suscepta sit, quamve susceperit: vigilanter intèlligat. Quæ nova facta sunt non rédeant ad instábilem vetustátem: & non omittat opus suum qui mánum misit ad arátrum; sed ad hoc atténdat quod serit: non ad id respiciat quod reliquit. Nemo in id recídat unde surrexit; sed etiam si pro infirmitáte córporea in aliquibus adhuc languóribus jacet: sanári instanter desideret ac levári. Hæc est enim salutis via, & cœptæ in Christo resurrectiõnis imitatio; ut quia in lúbrico istius vitæ diversi casus lapsusque non defunt; vestigia gradiétium à fluidis ad solida transferántur. Quóniam sicut scriptum est: à Domino diriguntur gressus hóminis: & viam ejus volet. Cum ceciderit justus; non collidétur: quia Dóminus. supponet

manum suam. Hæc meditatio, dilectíssimi; non pro sola solemnitate Paschali: sed pro totius vitæ sanctificatiõne retinenda est. Et ad hoc præsens exercitatio debet intèndi; ut quæ ánimam fidélium experiménto brevis observántiæ delectárent: in consuetudinem tránseant; intemeráta permáneant; ac si áliquid delicti irrépsérít: celeri pœnitúidine deleátur.

R. Expurgáte. 604.

Ad Laudes, Ana. Allelúia, ad modulum Ana. Nónne cor nostrum. Ana. Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Tulérunt Dñm meum, & néscio ubi posuérunt eum; si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúia. Et ego eum tollam, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph. Venit María nuncians discípulis. Quia vidi Dóminum, allelúia.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolorum.
Lectio j. Cap. 8.

Vit autem quidam nómine Simón: qui ante fúerat in Civitáte magus; sedúcens

seducens gentem Samaria, dicens se esse aliquid magnum: Qui ascultabant omnes à minimo usque ad maximum, dicentes: Hic est Virtus Dei: quæ vocatur magna. Attendebant autem eum propter quod multò tempore magiis suis demetasset eos. Cùm verò credidissent Philippo Evangelizanti de Regno Dei in nomine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulieres. Tunc Simon & ipse credidit: Et cùm baptizatus esset adhærebat Philippo. Videns etiam signa & virtutes máximas fieri: stupens admirabatur,

Rx. Ecce vicit leo. 605.

Lectio ii.

CUM autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis; quòd recepisset Samaria Verbum Dei miserunt ad eos Petrum & Joánnem. Qui cùm venissent oraverunt pro ipsis: ut acciperet Spíritum sanctum. Nondum enim in quemquam illórum venerat: sed baptizati tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos: & acci-

piébant Spíritum sanctum. * Cùm vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum darétur Spíritus sanctus; obtulit eis pecúniam, dicens: Date mihi & hanc potestatem; ut cuicumque imposúero manus: accipiat Spíritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditionem; quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri.

Rx. Dignuses. 615.

Si occurrat Festum novem Lectionum, fit secundum superiorē Rubricam.

Sermo S. Euchérij Lugdunénsis Epíscopi.

De Resurrectione Domini

Sermon. 10.

MAGNUM & admirabile Paschæ Baptísmi Sacraméntum: jam dudum etiam in véteri lege nóvius consecratum. Célebre à sæculis est cum beátus Moyse pópulum Dómini de terra Ægypti: & de jugo indignæ servitutis educeret. Célebre est ad plebis transitum rubri maris profundum: natúra rerum obstupescénte, patuisse Hic primo loco diligentius in-

spiciamus; quid talis ser-
vitus: vel quid talis tran-
situs ædificatiõnis possit
afferre. Quia & beatus A-
põstolus dicens: hæc om-
nia facta sunt in figura no-
stri; cœlesti authoritate
confirmat illius tẽporis
signa atque miracula: ad
futuræ redemptiõnis perti-
nuisse mysteria. Sic enim
ait; Patres nostri omnes
sub nube fuerunt: & om-
nes in Moyse baptisati
sunt in nube & in mari.
Nostris ergo jam tunc sub
illius põpuli ducatu: no-
stris cõmodis militabat
divina virtus; prædives in
beneficiis: sed semper di-
tior in promissis. Dux qui-
dem eis erat beatus Moy-
ses; sed eos in columna lu-
cis & nubis: Filius & Spi-
ritus sanctus præcedebat.
R. Maria Magdal. 616.

Ad Laudes, Antiph. Allel
Data est mihi. 5.

Ad Benedictus, Antiph.
Hæc autem scripta sunt ut
credatis, quia Jesus est
Christus Filius Dei, & ut
credentes vitam habeatis
in nomine ipsius, alleluia.

*Ad Vesperas, nisi occur-
rat Festam novem Lectio-
num, fit de sancta Maria;*

*in Sabbato ut in Officio
ejusdem.*

S A B B A T O.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 10.

VIr autem quidam erat
in Cæsarea, nomine
Cornelius; Centurio Co-
hõrtis: quæ dicitur Itálica,
religiõsus ac timens Deum
cum omni domo sua; fa-
ciens eleemõsynas multas
plebi: & deprecans Deum
semper. Is vidit in visu ma-
nifeste, quasi horã diẽi no-
nã, Angelum introcuntem
ad se, & dicentem sibi:
Corneli; At ille intuens in
eum, timore correptus di-
xit: Quid est Dõmine?
Dixit autem illi; Oratiõ-
nes tuæ, & eleemõsynæ
tuæ: ascenderunt in me-
mõriam in conspectu Dei.
Et nunc mitte viros in
Joppen; & accersi Simõ-
nem quendam coriariũ,
cujus est domus juxta ma-
re: hic dicet tibi quid
opõrteat facere. Et cum
discedisset Angelus, qui lo-
quebatur illi; vocavit duos
domesticos suos: & mili-
tem metuente Dõminũ,
ex his, qui illi parebant.
Quibus cum narrasset om-
nia: misit illos in Joppen.

Lectio

Lectio ij.

Postera autem die iter illis faciéntibus, & appropinquántibus Civitati; ascendit Petrus in superiora: ut oráret circa horam sextam. Et cum esuriret: voluit gustáre. Parántibus autem illis; cecidit super eum mentis excéssus: & vidit cœlum apértum, & descéndens vas quoddam, velut linteum magnum; quatuor inítiis submitti de cœlo in terram: in quo erant ómnia quadrupédia; & serpéntia terræ: & volatília cœli. * Et facta est vox ad eum; Surge, Petre: occide, & mandúca. Ait autem Petrus. Absit, Dómine; quia nunquàm manducávi omne commúne: & immúndum. Et vox iterũ secúndo ad eum. Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris; hoc autem factum est per ter: Et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus, quidnam esset visio? Ecce viri, qui missi erant à Cornélio; inquirentes domum Simónis: astiterunt ad jánuam. Aperiens autem Petrus os suum dixit. In veritate

comperi; quia non est perfonarum accéptor Deus sed in omni gente, quæ tímet Deum, & operátur iustitiam accéptus est illi.

Si occurrat Fests. novem Lectionum, sit secundum super. Rubr.

Sermo conveniens de B.V.

AD VESPERAS.

Añã. Allelúia. Psalm. Benedictus. cum reliq. 170.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Christus passus est pro nobis, vobis relínquēs exéplum, ut sequámini vestigia ejus; qui peccátum non fecit: nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. In Resurrectióne tua; *℞.* Cœli & terra læténtur, Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Añã.

Ego sum Pastor bonus, qui pascio Oves meas; & pro Ovibus meis pono animam meam, allelúia.

Orémus. Oratio.

Deus, qui in Filii tui humilitate jacéntem mundum erexisti: fidelibus tuis perpétuam concede lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuisti cá-sibus: gaudiis facias perfrui sempitérnis. Per Dñm,

R. Ego sicut Vitis fructificavi suavitatem odoris, allelúia. * Transíte ad me omnes, qui concupísцитis me, & à generatióibus meis adimplémini, allelúia, allelúia.

V. Ego diligétes me diligó, & qui manè vigiláverint ad me, invénient me. Transíte.

Lectio ij.

ET exínde postulavérunt Regem; & dedit illis Saúl filium Cis, virum de Tribu Benjamin; annis quadraginta. Et amóto illo suscitávit illis David Regem: cui testinónium pétibens dixit: Inveni David filium Jesse; virum secundum cor meum: qui faciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex semine, secundum promissiónem; edúxit Israël Salvátorem Jesum; prædicánte Joánné ante faciém advéntus ejus Baptísimum Pœniténtiæ omni pópulo Israël. Cúm impléret autè Joánes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum Ego; sed ecce venit post me: cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvete.

R. Audívi vocem in cælo tanquám vocem tonitruí magni, allelúia. * Regnávit Deus noster in ætérnum; allelúia; Quia facta est salus & virtus, & potéstas Christi ejus, allelúia. allel. *V.* Vidi Angelum Dei volántem per médium cæli, voce magna clamántem & dicétem. Regnávit.

Lectio iij.

Viri Fratres; filii generis Abraham: & qui in vobis timeát Deum; vobis Verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, & Príncipes ejus hunc ignorátes voces Prophetárum: quæ per omne Sábbatum legúntur, judicátes implévérunt; & nullam causam mortis inveniétes in eo: petiérunt à Pilato, ut interficerent eum. Cúmque cōsumássent ómnia, quæ de eo scripta erant; deponétes eum de ligno: posuerunt eum in monumento. Deus verò suscitávit eum à mórtuis tértia die; qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

Et nos vobis annunciamus eam, quæ ad Patres nostros repromissio facta est: quoniam hanc Deus adimplevit filiis nostris; resuscitans Jesum: sicut & in Psalmo secundo scriptum est. Filius meus es tu: Ego hodie genui te.

R. Locutus est ad me unus ex septem Angelis dicens; Veni, ostendam tibi novam nuptam spoliam Agni.* Et vidi Jerusalem descendentem de cælo ornatum monilibus suis,* Allelúia, allelúia, allelúia. ✠. Et sustulit me in Spiritu in montem magnum & altum. Et vidi. Glória Patri. Allelúia, allelúia.

In secundo Nocturno.

Añã. Allelúia. Psalm. Conserua me, Dómine. cum reliq. ut in Psalterio. 11.

✠. Surrexit Dóminus verè. R. Et apparuit Petro, Allelúia, allelúia.

Sermo sancti Euchèrii Lugdunensis Episc.

De Pascha ix.

Lectio iv.

Digne, Charissimi piis studiis exultemus in Christo sub Paschali solemnitate; in qua nobis inferorum dives spoliis sancta

dies reddita est: celsitudo de profundis; lux de tenebris: vita de mortuis. Ecce quantum pro salute óvium perditarum benigna pii pastoris sollicitudo discurret. Sub uno eodemque tempore hominem usque ad Paradisum revocare dignatur: & mortem usque ad inferna persequitur; gloriósius captivandam in regno suo: & magnificentiús in suis triumphandam. Ad descensum itaque cælestis Dómini profundum inferi panditur: peregrinum sibi lumen inferri nox æterna miratur. Expavit ergo nox subito non summa mortuum: imo expavit mortem suam.

R. Vidi Jerusalem descendentem de cælo, ornatum auro, mundo, & lapidibus pretiosis intextam.* Allelúia, allelúia. ✠. Ab intus in fimbriis aureis circumamicta varietate. Allel.all.

Lectio v.

Aderat enim ille qui dudum per Prophetam suum dixerat: o mors ero mors tua; ero morsus tuus: inferne. Et ideò non solum in eo invenire non potuit quid teneret; sed

etiam

etiam quos antea retinebat: revocari ad superiores nolente conspexit; & quem debitorem suum putabat: exactorem potius experta est. Et quem quasi captivum inferni vinculis astringendum esse credebatur: quasi liberatorem cum recepta captivitate redire mirata est, ac quem descensione hominem judicaverat: Deum regressione cognovit.

R. Plátea tuæ, Jerúsalem sternentur auro mundo, Allelúia.* Et cantabitur in te canticum lætitiæ, allelúia; & per omnes vicos tuos ab univérsis dicetur, Allelúia, allelúia. V. Quoniam confortavit feras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te. Et cantabitur.

Lectio vij.

Potuerat quidem Dominus noster, Charíssimi; hostem humani generis sola majestate prosternere sine incarnationis humilitate: sine certamine passionis. Sed homo qui proprio transgressionis crimine tenebatur obnoxius; qui per culpam suam incurrerat servitutem; non

violéntia liberándus fuit: sed misericórdia. Et quia Deus æquitas & justitia est: ipse sibi lex est. Et quia homo judicii & juris sui ac liberi arbitrii præditus voluntate erat; qui voluntarius ceciderat: injustum erat ut erigeretur invitus. Æquius & salubrius fuit; ut qui per superbiam à diabolo persuasus fuerat ad mortem: à Deo per humilitatem suscitaretur ad vitam.

R. Véniens à Líbano, quæ pulchra facta es, allelúia.* Et odor vestimentorum tuorum super omnia aromata,* Allelúia, allelúia. V. Speciosa facta es & suavis in deliciis tuis. Et odor. Glória Patri. Allelúia.

In tertio Nocturno.

Añã. Allelúia. Psalmus. Cœli enarrant. cum reliq. ut in Psalterio. 16.

V. Gavisi sunt Discipuli. R. Viso Domino, Allelúia, allel. allel.

Lectio sancti Evangelij: secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Jesus Phariseis. Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor: animam suam dat pro

ovibus suis. Mercenarius nostra misericorditer pro autem & qui non est Pastor cuius non sunt oves propriae: videt lupum venientem & dimittit oves; & fugit & lupus rapit: & dispergit oves. Et reliqua. Homilia sancti Gregorii Papae.

In id Evangelium.

Lectio vij.

Audistis Fratres Charissimi; ex Lectione Evangelica eruditionem vestram: audistis, & periculum nostrum. Ecce enim is qui non ex accidenti domino; sed essentialiter bonus est: Ait ego sum bonus Pastor. Atque ejusdem bonitatis formam, quam nos imitemur: adjungit dicens; bonus Pastor: animam suam ponit pro ovibus suis. Fecit quod monuit: ostendit quod iussit. Bonus Pastor pro ovibus suis animam suam posuit: ut in sacramento nostro corpus suum & sanguinem verteret; & oves quas redemerat: carnis suae alimento satiaret. Ostensa nobis est de contemptu mortis via quam sequamur; apposita est forma, cui imprimamur. Primum nobis est: exteriora

ovibus eius impendere.

R. Haec est Jerusalem civitas magna caelestis ornata tanquam sponsa Agni. Quoniam tabernaculum facta est, Alleluia. Vidi Jerusalem descendentem de caelo ornatam tanquam sponsam viro suo. Quonia,

Lectio viij.

Non Pastor sed mercenarius vocatur; qui non pro amore intimo oves Dominicas: sed ad temporales mercedes facit. Mercenarius quippe est qui locum quidem pastoris tenet: sed lucra animarum non quaerit. Terrenis commodis inhiat: honore praelationis gaudet. Temporalibus lucris pascitur: impensa sibi ab hominibus reverentia laetatur. Ista sunt etenim mercedes mercenarii; ut pro eo ipso quod in regimine laborat: hic quod quaerit inveniat. Et ab hereditate gregis in posterum alienus, existat. Utrum vero pastor sit an mercenarius: Cognosci veraciter non potest si occasio necessitatis deest. Tranquillitatis enim tempore plerumque ad gregis custodiam.

Stodiam sicut verus pastor: sic & mercenarius stat. Sed lupus veniens indicat quo quisque animo super gregis custodiam stabat.

R. Audivi voces in celo, Angelorum multorum, dicentium. * *Timete Dominum*, & date claritatem illi, & adorate eum, qui fecit celum & terram, mare & fontes aquarum, Alleluia, allel. V. Et exiit vox magna de templo a throno, dicens: *Timete.*

Lectio ix.

Sed est lupus qui sine cessatione quotidie non corpora; sed mentes dilaniat, malignus videlicet spiritus qui caulas fidelium insidians circumit, & mortes animarum querit; de quo lupo mox subditur: & lupus rapit & dispergit oves. Lupus venit & mercenarius fugit: quia malignus spiritus mentes fidelium in tentatione dilaniat; & is qui locum pastoris tenet: curam sollicitudinis non habet. Animae pereunt: & ipse de terrenis commodis latatur. Lupus rapit & dispergit oves: cum alium ad luxuriam pertrahit; alium in avari-

tiam accendit; alium in superbiam erigit; alium per iracundiam dividit; hunc invidia stimulat: illum fallacia supplantat. Quasi ergo gregem lupus dissipat: cum fidelium populos diabolus per tentationes necat. Sed contra haec mercenarius nullo zelo accenditur: nullo fervore dilectionis excitatur.

Quia dum sola exteriora commoda requirit: interiora gregis damna negligenter patitur. Unde & mox adjungitur; mercenarius autem fugit quia mercenarius est: & non pertinet ad eum de omnibus.

R. Decantabat populus Israel, alleluia: & universa multitudo Jacob canebat legitime. * Et David cum cantoribus cytharam percutiebat, & laudem Deo canebat, Alleluia, alleluia. V. Moyses & Aaron in sacerdotibus ejus, & Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus. Et David cum Te Deum.

A D L A U D E S.

Ana. Alleluia. *ad modulum Ana.* Ego sum pastor. *sub qua dicitur Psalmus.* Dominus regnavit. *cant.*

reliq. de Dominica, ut in Psalterio.

Antiph. Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Capitulum. I. Petr. 2.

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus; qui peccatum non fecit: nec inventus est dolus in ore ejus.

✠. Dicite in nationibus.

℞. Quia Dominus regnavit, Allelúia, allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Ego sum Pastor ovium; Ego sum via & veritas: Ego sum Pastor bonus, & cognosco meas, & cognoscunt me meæ, Allel. allel.

Orémus. Oratio.

Deus, qui in Filii tui humilitate jacentem mundum erexisti: fidelibus tuis perpetuam concede lætitiã; ut quos perpetuæ mortis eripuisti: cæsis: gaudiis facias perfrui sempiternis. Per eundem Dominum.

Ad Tertiam.

Capitul. Christus passus est. ut supra.

℞. Resurrexit Dominus, Allelúia, allel. ✠. Sicut dixit vobis, Allelúia, allelúia.

Glória Patri. ✠. Surrexit Dominus verè. ℞. Et apparuit Petro, Allel. allel. all.

Oratio. Deus, qui ad æternam vitam. ut in superiori Dominica. 624.

Ad Sextam.

Capitulum. I. Petr. 2.

Tradebat autem Judicanti se injustè, qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum; ut peccatis mortui, justitiæ vivamus: cujus livore facti sumus,

℞. Surrexit Dominus verè, Allelúia, allelúia.

✠. Et apparuit Petro, Allelúia, allel. Glória Patri.

✠. Gavisii sunt Discipuli.

℞. Viso Domino, Allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio. Omnipotens sempiternè Deus qui humanam. 625.

Ad Nonam.

Capitulum. I. Petr. 2.

Eratis enim sicut Oves Errantes; sed conversi estis nunc ad Pastorem: & Episcopum animarum vestrarum.

℞. Gavisii sunt Discipuli, Allelúia, allelúia.

✠. Viso Domino, Allelúia, allelúia. Glória Patri.

✠. Cognoverunt Dñm.

℞. Im

R. In fractiōne panis, Allelúia, allelúia.

Oratio. Repelle, quæsumus Dómine. 625.

Ad Vesperas, Antiphona. Allelúia.

Psalms. Dixit Dóminus. cum reliquis *Antiphonis* & *Psalms de Dominica.* 150.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestigia ejus; qui peccátum non fecit: nec inventus est dolus in ore ejus.

X. In Resurrectiōne tua, Christe.

R. Cœli & terra læténtur. Allelúia, allel. allel.

Ad Magnificat, Antiph. Pastor bonus animã suam ponit pro ovibus suis, Allelúia.

Oratio. Deus, qui in filij tui. ut *suprà.*

Ad primam Processionem.

R. Docete filios vestros. ut *infra.* 646.

Orémus. *Oratio.*

Concede, quæsumus Omnipotens Deus, ut veterem cum suis actiōibus hómīnem depōnentes; illius conversatiōne vivá-

mus: ad cujus nos subitantiã Paschálibus remédiis transtulisti. Qui tecum.

Ad secundam Processionem.

R. ij. Christus Resúrgens ex mórtuis, jam non móritur; mors illi ultra non dominábitur: quòd enim vivit, vivit Deo, Allelúia.

Orémus. *Oratio.*

Parasta, quæsumus omnipotens & misericors Deus: ut in Resurrectiōne Dómini nostri Jesu Christi, percipiámus veráciter portiónem. Qui tecum.

Ad Completor. Hymnus.

Ad cœnam Agni. 621.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 15.

Surrexerunt autem quidam de hæresi Pharisæorum, qui crediderunt, dicentes; Quia oportet circumcidí eos: præcipere quoque servare legem Moyse. Conveneruntque Apóstoli & Seniores videre de verbo hoc. Cùm autem magna conquisitio fieret; surgens Petrus dixit ad eos: Viri Fratres; vos scitis quóniam ab antiquis diebus Deus in nobis elégit:

git: per os meum audire
gentes Verbum Evangé-
lij, & credere. Et qui nó-
vit corda Deus, testimó-
nium perhibuit: dans illis
Spíritum Sanctum, sicut
& nobis, & nihil discrevit
inter nos & illos: fide pu-
rificans corda eorum. Nunc
ergo quid tentátis Deum
impónere jugum super
cervices Discipulorum;
quod neque Patres nostri,
neque nos portare potú-
mus: sed per grátiam Dó-
mini nostri Jesu Christi
credimus salvári quemád-
modum & illi. Táciuit au-
tem omnis multitúdo: &
audiébat Bárnabam & Pau-
lum narrántes quánta Deus
fecisset signa & prodigia
in géntibus per eos.

R. Docéte filios vestros,
Allelúia * Ut memóriter
teneant, allelúia; & ore de-
eántent, allelúia, allelúia.
V. Scripsit ergo Móyses
Cánticum, & docuit Fí-
lios Israél. Ut memóri-
ter.

Lectio ij.

ET postquam tacuerunt,
respondit Iacobus: di-
cens. Viri Fratres audite
me. Simon narrávit que n-
admodum primum Deus

visitávit sumere ex génti-
bus pópulum nómini suo.
Et huic concórdant verba
Prophetarum: sicut scri-
ptum est. Post hæc revér-
tar, & reedificábo taber-
náculum David, quod cé-
cidit; & diruta ejus reedi-
ficábo, & érigam illud:
Ut requirant cæteri hómí-
num Dóminum: & omnes
gentes super quas invocá-
tum est nomen meum:
dicit Dóminus faciens hæc.
Notum est à sæculo Dó-
mino opus suum. Propter
quod ego iudico non in-
quietári eos, qui ex génti-
bus convertúntur ad Deum;
sed scribere ad eos ut absti-
neant se à contaminatió-
nibus simulachrorum: &
fornicatione; & suffocátis:
& sanguine. Moyses enim
à temporibus antiquis ha-
bet in singulis civitatibus
qui eum prædicent in Sy-
nagógis: ubi per omne
Sábbatum légitur.

R. Audivi vocem. ut in j.
Noct. Dominica. 639.

Lectio iij.

Tunc placuit Apóstolis
& Senióribus cum
omni Ecclesiá, eligere vr-
ros ex eis; & mittere An-
tióchiam cum Paulo &
Bárnaba

Bárnaba Judam, qui cognominabatur Bárfabas, & Silam: viros primos in Fratribus ex gentibus salutem. Quoniam audivimus, quia quidam ex nobis exeúntes, turbaverunt vos verbis; evertentes animas vestras: quibus non mandavimus. Placuit nobis colléctis in unum; eligere viros: & mittere ad vos cum charíssimis nostris, Bárnaba & Paulo, hominibus, qui tradiderunt animas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Misimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis referent eadem. Visum est enim Spirítui Sancto, & nobis nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessaria: ut abstinéatis vos ab immolátis simulachrorum, & Sanguine, & suffocato, & fornicatione; à quibus custodiétes vos: benè agétis. Valéte.

R. Locútus est ad me. 640.

Ad Laudes, Antiphona.

Allelúia. *ad modulum Antiphona.* Prætimore. *Añã.* Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Et intravit cum illis, &

factum est, dum recumberet cum illis, accepit Panem & benedixit, & porrigébat illis, allelúia.

Ad Horas, Capitulum, Responsorium & Orationes ut supra in Feria secunda post Dominicam primam post Pascha.

Ad Magnificat, Antiph. Vidéte manus meas, & pedes meos, quia ipse ego sum, allelúia, allel.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 17. & 18.

STans autem Paulus in medio Areopagi: ait: Viri Athenienses: per omnia quasi superstitiosiores vos video. Præteriens enim & videns simulachra vestra, invéni & aram; in qua scriptum est: Ignoto Deo. Quod ergo ignorantes colitis: hoc ego annúncio vobis. Deus, qui fecit Mundum, & omnia, quæ in eis sunt: hic cæli & terræ cum sit Dóminus non in manufactis templis habitat; nec manibus humanis colitur, indigens aliquo; cum ipse det omnibus vitam, & inspiratió-nem, & omnia: fecitque ex uno omne genus hómi-num

num inhabitare super universam faciem terræ, definiens statuta tempora, & terminos habitationis eorum; quærere Deum, si fortè attréctent eum, aut invéniant: quamvis non longè sit ab unoquoque nostrum,

R. Vidi jerúsalem. *ut in ij. Noct. Dom. 640.*

Lectio ij.

IN ipso enim vivimus & movémur, & sumus sicut & quidam vestrorum poetarum dixerunt: Ipsi enim & genus sumus. Genus ergò cum simus Dei; non debémus æstimare auro, aut argento, aut lapide sculpturæ artis & cogitationis hominis: Divinum esse simile. Et tempora quidem hujus ignorantia despiciens Deus; nunc annúnciat hominibus: ut omnes ubique pœnitentiã agant; eo quod statuit diem, in quo judicaturus est orbem in æquitate: in viro, in quo statuit; fidem præbens omnibus: súscitans eum à mórtuis. Cum audissent autem Resurrectionem mortuorum; quidam quidem irridébant; quidam verò dixerunt:

Audiémus te de hoc iterum. Sic Paulus exiit de medio eorum.

R. Plateæ tuæ. 641.

Lectio ij.

Quidam verò viri adherentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nómine Dámaris, & alij cum eis. Post hæc egressus est ab Athénis & venit Corinthum; & inveniens quendam Judæum, nómine Aquilam, Pónticum genere, qui nuper, venerat ab Itália, & Priscillam, uxórem ejus: (eò, quòd præcepisset Claudius discèdere omnes Judæos à Roma) accessit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis; manebat apud eos: & operabatur. (Erant autem Scenofactoriæ artis.) Et disputabat in Synagoga per omne Sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu: suadebátque Judæis & Græcis.

R. Veniens à libano. 641.

Ad Laudes, Antiphona.
Allelúia, *ad modulum Antiphona.* Et Respicientes.
Añx. Allelúia, allel. allel, allel.allel.allel.allel.allel.

Ad Benedictus, Antiph.
Christus

Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur; Mors illi ultra non dominabitur: Quod enim vivit, vivit Deo, alleluia.

Ad Magnificat, Antiph.
Sicut novit me Pater, & ego agnosco Patrem, & animam meam pono pro ovibus meis, alleluia.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 20.

AMilieto autem mitens Ephesum: vocavit Majores natu ecclesie. Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: vos scitis; a prima die, qua ingressus sum in Asiam: qualiter vobiscum per omne tempus fuerim. Serviens Domino cum omni humilitate: & lachrymis; & tentationibus: quae mihi acciderunt ex insidiis Judaeorum. Quomodo nihil subtraxerim utilium, quominus annunciam vobis: & docerem vos publice, & per domos; testificans Judaeis atque Gentilibus in Deum poenitentiam: & fidem in Dominum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce ego alligatus Spiritu, vado in

Jerusalem: quae in ea ventura sint mihi, ignorans; nisi quod Spiritus Sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens: Quoniam vincula & tribulationes Jerosolymis me manent. Sed nihil horum vereor, nec facio animam meam pretiosorem quam me, dummodo consummem cursum meum, & Verbi ministerium; quod accepi a Domino Jesu: testificari Evangelium gratiae Dei.

R. Haec est Jerusalem. *ut in ij. Noct. Dom. 642.*

Lectio ij.

ET nunc ecce scio ego, quod non amplius videbitis faciem meam vos omnes: per quos transivi praedicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die: quia mundus sum a Sanguine omnium. Non enim subterfugi: quominus annunciam omne consilium Dei vobis. Attendite vobis & universo gregi: in quo vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos; regere Ecclesiam Dei: quam acquisivit Sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi

lupi rapaces in vos : non parcetes Gregi. Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa : ut abducant Discipulos post se. Propter quod vigilate, memoria retinentes ; quonia per triennium nocte & die non cessavi : cum lacrymis monens unumquemque vestrum :

R. Audivi voces, in caelo. 643. *Lectio iij.*

ET nunc commendo vos Deo : & Verbo Gratiae ipsius ; qui potens est aedificare : & dare hereditatem in Sanctificatis omnibus. Argentum & aurum, aut vestem, nullius concupivi, sicut ipsi scitis : Quoniam ad ea, quae mihi opus erant, & his, qui mecum sunt : ministraverunt manus istae. Omnia ostendi vobis ; quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos : ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit. Beatus est magis dare : quam accipere. Et cum haec dixisset : positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium : & procumbentes super collum Pauli, oscula-

bantur eum ; dolentes maxime in verbo, quod dixerat : quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

R. Decantabat populus. 643.

Ad Laudes, Antiphona. Alleluia. *Ad modulum Ana.* Et intravit. *Ana.* Alleluia, allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Jesum quaeritis, non est hic, sed surrexit ; recordamini qualiter locutus est vobis, dum adhuc in Galilaea esset, alleluia.

Ad Magnificat, Antiph. Ite, nunciate Fratribus meis, alleluia ; ut eant in Galilaeam, ibi me videbunt, alleluia, allel. allel.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apostolorum.
Lectio j. Cap. 24.

Respondit autem Paulus ; (annuente sibi Praeside dicere.) Ex multis annis te esse Judicem Genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam. Potes enim cognoscere ; quia non mihi plus sunt dies, quam duodecim : ex quo ascendi orare in Jerusalem.

rúfalem. Et neque in templo invenérunt me cum aliquo disputántem ; aut concúrsum faciéntem turbae : neque in Synagógis ; neque in civitate : neque probáre possunt tibi , de quibus me nunc accúsant. Confiteor autem hoc tibi, quòd secúndum sectám, quam dicunt Hæresim : sic deservio Patri & Deo meo, credens omnibus, quæ in Lege, & Prophétis scripta sunt. Spem habens in Deis, quam & ipsi hi expéctant, Resurrectiónem futúram justórum, & iniquórum. In hoc & ipse stúdeo sine offendículo consciéntiã habére ad Deum : & ad hómines semper.

R. Ego sicut vitis. 639.

Lectio ij.

Post annos autem plures, Eleemósynas factúrus in Gentem meam veni : & oblatiónes & vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo : non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportebat apud te præsto esse, & accusare ; si quid haberent advérsum me : aut hi ipsi dicant ; si quid invenérunt

in me iniquitátis : cum stem in Concílio ; nisi de hac solúmmodo voce : quæ clamávi inter eos stans. Quóniam de Resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie à vobis.

R. Audivi vocem. 640.

Lectio iij.

Distulit autem illos Felix certíssime sciens de via hac, dicens ; Cùm Tribúnus Lyfias descenderit : audiam vos. Jussitque Cénturióni custodire eum ; & hábere réquiem : nec quenquam de suis prohibére ministráre ei. Post aliquót autem dies véniens Felix cum Drusilla uxóre suã, quæ erat Judæa ; vocávit Paulum : & audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia : & castitate ; & de Judicio futúro tremefáctus Felix respóndit : Quod nunc áttinet, vade ; témpore autem opportúno accérsam te : simul & sperans quòd pecúnia ei darétur, à Paulo ; propter quod & frequénter accérsens eum : loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit succéssórem Felix Pórtium Festum. Volens.

Iens autem grátiam præstáre Judæis Felix ? reliquit Paulum vinctum.

R. Locútus est ad me. 640

Ad Laudes, Añã. Allelúia. Ad modulum Añã.
Nónne cor nostrum.

Allelúia , allelúia , allelúia , allelúia , allel. allel. allelúia.

Ad Benedíctus, Antiph.
Tulerunt Dóminum meū, & nescio ubi posuerunt eum ; Si tu sustulisti eum, dicito mihi , Allelúia ; & ego eum tollam, Allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.
Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovili ; & illas oportet me addúcere , & vocem meam audient , & fiet unum ovile , & unus Pastor, allelúia.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apostolorum.
Lectio 7. Cap. 25.

Festus ergo cum venisset in Provinciã ? post triduum ascendit Jerosólymam à Cæsárea. Adieruntque eum Príncipes Sacerdotum, & primi Judæorum, advérsus Paulum ? & rogábant eum ; postulantes grátiam advérsus eum ? ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem. Insídias

tendentes : ut interficerent eum in via. Festus autem respóndit ; servári Paulum in Cæsárea : se autem mátius profectúrum.

R. Vidi Jerúsalem. 640.

Lectio ij.

Demorátus autem inter eos dies non ámplius quàm octo aut decem descendit Cæsáream : & áltera die sedit pro tribunáli, & iussit Paulum addúci. Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum qui ab Jerosólyma descenderant Judæi : multas & graves causas objiéntes quas non póterant probáre : Paulo ratióne redénte : Quóniam neque ia Legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsáream quicquam peccávi.

R. Plateæ tuæ. 641.

Lectio ij.

Festus autem volens grátiam præstáre Judæis ? respóndens Paulo, dixit. Vis Jerosólymam ascendere ; & ibi de his judicári apud me ? Dixit autem Paulus : Ad tribunál Cæsáris sto : ibi me oportet judicári. Judæis non necui ? sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignū morte

morte áliquid feci, non recúso mori; Si verò nihil horum, quæ hi accúfant me, nemo potest me illis donáre: Cæsárem appéllolo. Tunc Festus cum Concílio locútus, respóndit; Cæsárem appellásti? ad Cæsárem ibis.

R. Véniens à Líbano. 641.

Ad Laudes, Antiphona.

Allelúia. *Ad modulum*

Antiphona. Data est mihi.

Allelúia, allel.allel.all.all.

Ad Benedictus, Antiph.

Undecim discípuli in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum ix. Lectionum, fit de Sancta Maria.

S A B B A T O.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 28.

CUM autem venissémus Romam: permíssum est Paulo manére sibimet cum custodiénte se mílite. Post tertium autem diem convocávit primos Judæorum; Cumque convenísent: dicebat eis. Ego, viri Fratres; nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: Qui

cùm interrogatiónem de me habuísset, voluérunt me dimíttre eò, quòd nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem judæis; coactus sum appelláre Cæsárem: non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam; rogávi vos vidére: & álloqui.

Lectio ij.

AT illi dixerunt ad eum; Nos neque líteras accévimus de te à Judæa, neque advéniens áliquis Fratrum nunciávit: aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem à te audíre, quæ sentis? Nam de secta hac notum est nobis: quia ubique ei contradicitur. Cùm constituisset autem illi diem; venérunt ad eum in hospítium plúrimi: quibus exponébat testíficans regnū Dei; suadénsque eis de Jesu ex Lege Móysi, & Prophétis: à manè usque ad vésperam. Et quidam credebant his, quæ dicebantur: quidam verò non credebant. *Lectio ij.*

Cumque ínvicem non cessent consentiéntes, discedé

discedebant; dicente Paulo unum verbum? Quia benè Spiritus sanctus locutus est per Isaiam Prophetam ad Patres nostros, dicens. Vade ad pópulum istum? & dic ad eos. Aure audietis? & non intelligetis; videntes videbitis? & non perspicietis. Incrassatum est enim cor pópali hujus, & auribus graviter audierunt, & oculos suos compresserunt: ne forte videant oculis; & auribus audiant: & corde intelligant, & convertantur: & sanem eos. Notum ergo sit vobis omnibus; quóniam Géntibus missum est hoc salutare Dei: & ipsi audient. Et cum hæc dixisset: exierunt ab eo Judæi multam habentes inter se quæstionem. Mansit autem biennio toto in suo conducto: & suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum; prædicans regnum Dei: & docens quæ sunt de Domino Jesu Christo cum omni fiducia sine prohibitione.

AD VESPERS.

Capitulum. Jac. i.

OMne datum optimum, & omne do-

num perfectum desúrsum est, descendens à Patre luminum; apud quem non est transmutatio: nec vicissitudinis obumbratio.

ψ. In Resurrectiõne tua, Christe. R. Cæli & terra lætèntur, Allelúia, allel.all.

Ad Magnificat, Antiph.
Módicum; & non videbitis me, dicit Dóminus: iterum módicum, & videbitis me, quia vado ad Patrem, Allelúia, allel.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui errántibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritátis tuæ lumen ostendis: da cunéctis, qui Christiána professiõne censéntur; & illa respüere quæ huic inimica sunt nómini: & ea, quæ sunt apta sectári. Per Dóminum.

Ad primam Processionem.
R. j. Ego sicut vitis. 639.

Orémus. *Oratio.*

Concède, quæsumus, omnipotens Deus, ut veterem cum suis actiõibus hómínem deponentes; illius conversatiõne vivamus: ad cujus nos substantiam Paschálibus remédiis transtulisti. Qui tecum.

Ad secundam Processionem.
R. ij. Audívi vocem. 639.

Orémus.

Orémus.

Oratio.

Praesta, quæsumus omnipotens & misericors Deus: ut in Resurrectione Domini nostri Jesu Christi, percipiámus veraciter portionem. Qui tecum.

Ad Completor. Hymnus.

Ad Coenam Agni. 621.

DOMINICA IIII.

post Pascha.

*Ad Matutinum.**Invitaz.* Allelúia, allelúia.*Psalms.* Venite. 2.*In primo Nocturno.**Psalms, ut in Psalterio, de Dominica.**V.* Resurrexit Dominus.*R.* Sicut dixit vobis, Allelúia, allel. allel.

In Choro prima Lectio de Prologo incipiente Joannes. pro secunda verò initium Libri Apocalypsis.

Incipit Liber Apocalypsis Beati Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. i.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palám facere servis suis; quæ opórtet fieri citó: Et significávit mittens per Angelum suum servo suo Joánni; qui testimónium perhibuit Verbo Dei: & Testimónium Jesu Christi, quacúmque vidit. Be-

tus, qui legit, & audit verba Prophetiæ hujus: Et servat ea, quæ in ea scripta sunt. Tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui ventúrus est: Et à septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt & à Jesu Christo, qui est testis fidelis; Primogénitus mortuórum: & Princeps Regum terræ; Qui diléxit nos: & lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo; & fecit nos Regnum & Sacerdotes Deo & Patri suo: Ipsi glória & impérium in sæcula sæculórum, Amen.

R. Ego sicut vitis. 639.*Lectio ij.*

Ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus: & qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Et jam, Amen. Ego sum Alpha & Oméga, principium & finis, dicit Dominus Deus; Qui est, qui erat: & qui ventúrus est: omnipotens. Ego Joánnes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno; Patiência in Christo Jesu:

Fui

Fui in insula, quæ appellatur Pathmos, propter verbum Dei, & testimonium Jesu. Fui in Spiritu in Dominica die; & audivi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicētis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclesiis: quæ sunt in Asia: Epheso & Smyrnæ; & Pergamo, & Thyatyræ; & Sardis, & Philadelphia; & Laodiciæ.

R. Audi vi vocem. 639.

Lectio iij.

ET conversus sum ut viderem vocem, quæ loquebatur mecum: Et conversus vidi septem candelabra aurea; & in medio septem candelabrorum aureorum: Similem Filio Hominis; vestitum pedere: & præcinctum ad mammillas zona aurea. Caput ejus & capilli erant candidi tamquam lana alba; & tamquam nix: & oculi ejus similes aurichalco; sicut in camino ardenti: & vox illius tamquam vox aquarum multarum; & habebat in dextera sua stellas septem, & de ore ejus gladius utraque parte acutus exibat: Et facies ejus sicut sol lucet in virtute sua. Et

cum vidissem eum: cecidi ad pedes ejus tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere: Ego sum Primus & Novissimus; & vivus, & fui mortuus: & ecce sum vivens in sæcula sæculorum. Et habeo claves mortis: inferni. Scribe ergo quæ vidisti, & quæ sunt: & quæ oportet fieri post hæc.

R. Locutus est. 640.

In secundo Nocturno.

Añã. Alleluia. Psalmus. Conserva me. cum reliquis ut in Psalterio. II.

✠ Surrexit Dominus verè.
R. Et apparuit Petro, Alleluia, allel. allel.

Sermo sancti Euchérij
Lugdunensis Episc.

Homil. x. de Pascha.

Lectio iv.

Resurrectio Domini nostri Charissimi: cum qua universa generis humani conditio resurrexit sicut ingentia beneficia: ita magna in se continet sacramenta. Quæ quidem aperta miraculis; & operata mysteriis; credulitatem nostram sicut adimplevit in præteritum: ita corroborat in futurum. Ut ea

quæ

quæ similiter sunt prædicta, id est, sicut specialem: ita generalem omnium resurrectionem. Ita iudicium: credamus & regnum. Qui ergo evidenter quæ diu sunt expectata suscepimus: fiducialiter necesse est quæ sunt expectanda credamus. Si fortis fuit fides quæ experimenta præcessit: fortior debet esse quæ jam manifesta subsequitur.

Ry. Vidi Jerusalem. 640.

Lectio v.

EXcitet hoc loco fidem nostram sanctus Apostolus Thomas. Nobis enim ille & interrogavit & credidit; nos illius erat eruditura dubitatio: nos illius roboratura confessio. Exploramus cum eo Domini cicatrices cordis nostri manu; inspiciamus sensu; tangamus affectu; utrum in ipso corpore quod mortuum est: sit resurgendum. Interrogemus vitæ nostræ corpus notis evictæ mortis inscriptum. Interrogemus ipsum Domini tumulum: triduo honore vacuatum. O quicumque ille es qui collatum substantiæ meæ beneficium in corpus trans-

cris extraneum; ecce illud ipsum video inferri caelo: quod jacuit in sepulchro. Quid tibi inter hæc iniquitas dolenda mentiris; si te non de tuo pulvere; non de tuis ossibus æstimas reparandum; sine causa dicis in Symbolo: Credo Carnis resurrectionem.

Ry. Plateæ tuæ. 641.

Lectio vj.

AUdi quomodo magister Gentium Paulus quasi digito substantiam corporis nostri: Beati Thomæ more contigit & dicit. Opórtet enim corruptibile hoc induere incorruptelam; hoc est dicere mortale nostrum in quo nati sumus: ipsum de favillis suis ita reparandum est ne ultra possit morte dissolvi. Ipsa itaque sumus exterioris nostri vestie specialiter induendi; quæ fueramus exuti: & anima ad pristinum reversura collegium. Ut aut de recognitione indigni commilitonis erubescat: aut de consortii honorabilis societate congaudeat. Quæ cum ita sint audiamus per Prophetam resurrectionis

præséntiam ante tot sæcula velut sub óculis depingentē. Hæc dicit Dóminus Deus; ossa árida audíte verbum Dómini, ecce ego mitto in vos spíritum & vivéris: & accessérunt inquit ossa ad ossa unumquódque ad junctúrā suā.

R. Véniens à Líbano. 641.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo tēpore: Dixit Jesús Discipulis suis; Módicū, & jam non vidébitis me; & iterum módicum, & vidébitis me: Quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex Discipulis ejus ad invicem; quid est hoc quod dicit nobis módicum & non vidébitis me, & iterum módicum & vidébitis me: quia vado ad Patrē. Et reliqua.
Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

In id. Evangelium.

Læta Dómini & Salvatoris nostri promissa fratres Charíssimi: læto cordis auditu percípere debémus; seduláque intentione persístere: quátenus ad hæc pertíngere mereámur. Quid est enim quod

mérito lætius audiátur, quàm perveníri posse ad gáudium: quod nunquam possit auférrí. Notándum autem quod tota Lectiónis hujus Evangelicæ séries illis cónvenit qui eam præséntes audiérunt à Dómino; pars autem illíus etiá nobis qui post Passiónem & Resurrectiónem Dómicam ad fidem vénimus: aptíssimè cóngruit.

R. Hæc est Jerúsalē. 642.

Lectio vij.

Contristabántur Discipuli pósito in morte Dómino; sed ágnota ejus resurrectiõe: tristitia illórum versa est in gáudium. Visa ascensionis potentia jam majóri gáudio subleváti: laudábant & benedicébant Dóminum. Ut Lucas Evangelísta testátur. Sed & cunctis fidélibus hic sermo Dómini cénvenit qui per lácrymas pressuráque præséntes: ad gáudia ætérna perveníre conténdunt. Qui mérito in præsénti plorant; fient & tristés sunt: quia necdum valent vidére quem díligunt. Quia quám diu sunt in corpore; peregrinári se à sua pátria: & regno cognóscunt.

ruat. Quia per labores & certamina : ad coronam sibi perveniendum esse non dubitant. Quorum tristitia vertetur in gaudium ; cum finito agone vitæ hujus : bravium vitæ perennis accipient. De quo dicitur in Psalmo ; qui seminant in lacrymis : in gaudio metent.

R. Audivi voces 643.

Lectio ix.

Sic ergo Charissimi salubri tristitia nunc afficimur ; si juxta hortamenta Apostoli spe gaudentes : in tribulatione existimus patientes. Si nostra errata ; si miseria proximo : debita lamentatione deflemus. Videbit nos iterum Dominus ; id est videndum se nobis ostendet in futuro : qui quondam nos videre fidei suæ nobis agnitionem largiendo , dignatus est. Videbit ut coronet : qui quondam vidit ut vocaret. Videbit & gaudet cor nostrum ; & gaudium nostrum : nemo tollet à nobis. Quia hæc est vera & unica merces eorum qui secundum Deum contristantur : de perpetua ejus visione gaudere. Quæ

profecto mercedem promissit ipse sublimiter cum ait ; beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

R. Decantabat. 643.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Antiph. Alleluia. In Choro cantatur ad modulum Arie. Modicum. Ana. Alleluia, allel.allel.allel.allel. allel.allel.allel.allel.allel. allel. Psalm. Dominus regnavit. cum reliquis ut in Psalterio. 20.

Capitulum. I. Petr. 2.

Obscuro vos tamquam Oadvenas & peregrinos ; abstinere vos à carnalibus desideriis : quæ militant adversus animam.

X. Dicite in Nationibus.

R. Quia Dominus regnavit, alleluia, allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Iterum autem videbo vos, & gaudet cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis, alleluia.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiæ ; veritatis tuæ lumen ostendis : Da cunctis, qui Christiana professione cenentur ; & illa respiciere quæ huic inimica sunt no-

mini: & ea quæ sunt apta
sectari. Per Dóminum.

Ad Tertiã, Capit. 1. Petr. 2.

Obsecro vos. *ut supra.*

℞ Resurrexit Dóminus,
allelúia, allel. ✠. Sicut dixit
vobis, allelúia, allel. Glória
Patri. ✠. Surrexit Dómi-
nus verè. ℞. Et apparuit
Petro, Allelúia, allel, allel.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui ad ætérnam
vitam in Christi Re-
surrectiõne nos réparas:
Erige nos ad confédentem
in dextera tua nostræ salú-
tis Auctórem; ut, qui pro-
pter nos judicandus advé-
nit: pro nobis judicatú-
rus advéniat Jesus Christus
Filius tuus, Dóminus no-
ster. Qui tecum.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2.

SUBJÉCTI igitur estóte om-
ni humanæ creatúra
propter Deum; sive Regi,
qua si præcellénti, sive duci-
bus tanquam ab eo missis:
ad vindictã malefactorum
laudem verò bonorum.

℞. Surrexit Dóminus verè,
allelúia, allel. ✠. Et appa-
ruit Petro, allelúia, allel.
Glória Patri. ✠. Gavísi sunt
Discípuli. ℞. Viso Dómi-
no, allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

OMNÍPOTENS sempitér-
ne Deus, qui humá-
nam Natúrã supra primæ
originis réparas dignitatẽ:
Réspice propítius pietátis
tuæ ineffabile Sacramén-
tum; & quos regeneratió-
nis mystério innováre di-
gnátus es: in his dona tua
perpétua grátia protectiõ-
ne consérva. Per Dómi-
num nostrum.

Ad Nonã, Capit. 1. Petr. 2.

SERVI, subditi estóte in
Somni timóre Dóminis;
non tantùm bonis & mo-
déstis, sed étiam dyscolis:
hæc est enim grátia in
Christo Jesu Dómino no-
stro.

℞. Gavísi sunt Discípuli,
Allelúia, allel. ✠. Viso Dó-
mino, allelúia, allel. Glória
Patri. ✠. Cognoverunt
Dóminum. ℞. In fractiõne
panis, allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

REPELLE, quæsumus Dó-
mine, conscriptũ pec-
cáti Lege Chirógraphum:
Quod in nobis Pascháli
mystério per Resurrectiõ-
nem Filii tui vacuásti, Qui-
tecum.

*Ad Vesperas, Ant. Alle-
lúia. Psalm. Dixit Dómi-
nus.*

nus. cum reliq. de Dom. 150
Capitulum. 1. Petr. 2.
Obsecro vos. *ut supra ad*
Laudes.

X. In Resurrectione tua,
Christe. *R.* Cæli & terra
latentur, Alleluia, allel. all.

Ad Magnificat, Ana.
Tristitia vestra vertetur in
gaudium, & gaudium ve-
strum nemo tollet à vobis,
alleluia, allel. *Oratio.* Deus
qui errantibus. *ut supra*
ad Laudes.

Ad primam Processionem.
R. j, Docete filios vestros,
alleluia; ut memoriter teneant,
alleluia: & ore decantent,
alleluia, allel.

Orémus: Oratio.

Concède; quæsumus,
Omnípotens Deus, ut
veterem cum suis actióni-
bus Hóminem deponen-
tes; illius conversatióne vi-
vámus: Ad cujus nos sub-
stantiam Paschálibus re-
médiiis transtulísti.

Ad 2. Processionem.

R. ij. Christus resurgens ex
mórtuis, jam non móritur;
mors illi ultrà non domi-
nabitur: Quòd enim vivit,
vivit Deo, alleluia, allel.

Orémus. Oratio.

Præsta, quæsumus Om-
nípotens & Misericors

Deus: ut in Resurrectione
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, percipiámus veraciter
portiónem. Qui tecum.

Ad Completor. Hymnus.

Ad cœnam Agni. 621.
FERIA SECUNDA.
De Libro Apocalypsis B.
Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Angelo Ephesi Ecclé-
siæ scribe: Hæc dicit,
qui tenet septem Stellas in
dextera sua; qui ámbulant
in médio septem candela-
brorum aureorum: Scio
ópera tua & labórem &
patiéntiam tuam; & quia
non potes sustinére malos:
Et tentásti eos, qui se di-
cunt Apóstolos esse, & non
sunt: & invenísti eos men-
daces; & patiéntiam ha-
bes, & sustinuísti propter
nomen meum: & non de-
fecísti. Sed hábeo advérsū
te, quòd charitátem tuam
primam reliquísti. Memor
esto itaque undè excide-
ris: & age pœniténtiam
& prima ópera fac. Sin au-
tem vénio tibi, & movébo
Candelábrum tuum de lo-
co suo: nisi pœniténtiam
égeris. Sed hoc habes quia
odísti facta Nicolaitarum:
quæ & ego odi. Qui habet

aurem, audiat quid Spiritus sanctus dicat Ecclesiis; Vincenti dabo edere de Ligno vitæ: quod est in Paradiso Dei mei.

R. Docete filios. 646.

Lectio ij.

ET Angelo Smyrnæ Ecclesiæ scribe: Hæc dicit primus & novissimus; qui fuit mortuus: & vivit. Scio tribulationem tuam, & paupertatem tuam; sed dives es, blasphemaris ab his, qui se dicunt judæos esse, & non sunt: sed sunt Synagoga Sathanæ. Nihil horum timeas: quæ passurus es. Ecce missurus est Diabolus aliquos ex vobis in carcerem; ut tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis usque ad mortem: & dabo tibi coronam vitæ. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus sanctus dicat Ecclesiis: Qui vicerit non lædetur a morte secunda.

R. Audivi vocem. 639.

Lectio iij.

ET Angelo Pergami Ecclesiæ scribe: Hæc dicit, qui habet Rhomphæam utraq; parte acutam; Scio ubi habitas: ubi sedes est

Sathanæ; & tenes nomen meum: & non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis; qui occisus est apud vos: ubi Sathanas habitat. Sed habeo adversus te pauca; quia habes illic tenentes doctrinam Balaam: qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israël; edere & fornicari: ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. Similiter poenitentiam age: Si quominus, veniam tibi cito; & pugnabo cum illis: in gladio oris mei. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus sanctus dicat Ecclesiis: vincenti dabo Manna absconditum & dabo illi calculum candidum; & in calculo nomen novum scriptum, quod nemo scit: nisi qui accipit.

R. Locutus est ad me. 640.

A D L A U D E S.

Antiph. Allelúia. *Ad modulum An̄a.* Præ timore. *An̄a.* Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Jesum qui Crucifixus est, quæritis, allelúia; non est hic, Surrexit, sicut dixit vobis, allelúia.

Ad Magnificat, Añna.

Nonne cor nostrum ardens
erat in nobis, de Jesu dum
loqueretur in via, alleluia.

FERIA TERTIA.

De Libro Apocalypsis B.
Joannis Apostoli.

Lectio j. Cap. 4.

Post hæc vidi: Et ecce
ostium apertum in cæ-
lo; & vox prima: quam
audivi tanquam tubæ lo-
quentis mecum, dicens;
Ascende huc: & ostendam
tibi quæ oportet fieri post
hæc. Et statim fui in Spi-
ritu. Et ecce sedes posita
erat in cælo: & supra se-
dem Sedens. Et qui sedebat:
similis erat aspectui
lapidis jaspidis & sardinis;
& Iris erat in circuitu Se-
dis: similis visioni Sma-
ragdinæ. Et in circuitu
Sedis Sedilia Viginti quæ-
tuor & super thronos vigē-
ti quatuor Seniores seden-
tes; circumacti vestimentis
albis: & in capitibus eorū
coronæ aureæ. Et de
Throno procedebant ful-
gura: & voces, & toni-
trua.

R. Vidi Jerúsalem. 640.

Lectio ij.

ET in conspectu Sedis
tanquam mare vitreū,

simile crystallo: & in mé-
dio Sedis; & in circuitu
Sedis: Quatuor animalia
plena oculis antè & retrò.
Et animal primum simile
Leóni; & animal secun-
dum simile vitulo; & ter-
tium animal habens fá-
ciem quasi hominis: &
quartum animal simile
aquilæ volanti. Et quatuor
animalia: singula eorum
habebant alas senas; & in
circuitu & intus plena sunt
oculis: Et requiem non
habebant, die ac nocte
dicentia; Sanctus, Sanctus,
Sanctus, Dominus Deus
omnipotens: Qui erat, &
qui est, & qui venturus
est,

R. Plateæ tuæ. 641.

Lectio iij.

ET cum darent illa ani-
malia glóriam & ho-
norem, & benedictionem
sedenti super Thronum,
viventi in sæcula sæculó-
rum; procidebant viginti
quatuor Seniores ante se-
dentem in Throno: & ado-
rabant viventem in sæcu-
la sæculorum; & mittebant
coronas suas ante Thro-
num: dicentes. Dignus es,
Domine Deus noster acci-
pere glóriam & honorem,

& virtutem; quia tu creasti omnia: & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt.

R. Veniens à libano. 641.

A D L A U D E S.

Antiphona.

Allelúia. *Ad modulum*

Ana. Et respicientes.

Ana. Allelúia, allel. allel.

allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Et coegerunt illum, dicentes; Mane nobiscum, quia advesperascit, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.

Obtulerunt Discipuli Domino, partem piscis assi & favum mellis, allelúia, allelúia.

F E R I A Q U A R T A.

De libro Apocalypsis beati

Joannis Apostoli.

Lectio 1. Cap. 5.

ET vidi in dextera sedentis super Thronum, librum scriptum intus & foris: signatum sigillis septem. Et vidi angelum fortem predicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum; & solvere signacula ejus? Et nemo poterat; neque in caelo: neque in terra; neque subtus terram aperire

librum: neque respicere illum. Et ego flebam multum; quoniam nemo dignus inventus est aperire librum: nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi, ne fleveris: ecce vicit Leo de Tribu Juda; Radix David, aperire librum: & solvere septem signacula ejus. Et ecce in medio Throni; & quatuor animalium: & in medio seniorum agnum stantera tanquam occisum; habentem cornua septem: qui sunt septem Spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit: & accepit de dextera sedentis in Throno librum.

R. Haec est Jerúsalem. 642

Lectio ij.

ET cum aperuisset librum; quatuor animalia: & viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno; & habentes singuli citharas & phialas aureas plenas odorum quae sunt Orationes Sanctorum & cantabant Canticum novum dicentes. Dignus es, Domine, accipere Librum; & solvere signacula ejus: Quoniam occisus es, & redemisti nos

Deo

Deo in Sanguine tuo ex
omni tribu & lingua, &
pópulo, & natione; & fe-
cisti nos Deo nostro Re-
gnum & Sacerdotes: &
regnabimus super terram.
R. Audivi voces.

Lectio iij.

ET vidi, & audivi vocem
Angelorum multorum
in circuitu Throni; & Ani-
malium & Seniorum: Et
erat numerus eorum millia
millium dicentium voce
magna; Dignus est Agnus
qui occisus est, accipere
virtutem: & divinitatem;
& sapientiam: & fortitudi-
nem; & honorem: &
gloriam, & benedictionem.
Et omnem creaturam, quæ
in cælo est: & super ter-
ram; & sub terra: & quæ
sunt in mari, & quæ in eo,
omnes audivi, dicentes. Se-
denti in Throno & Agno,
Benedictio; & honor, &
gloria: & potestas in sæ-
cula sæculorum. Et Quatuor
Animalia dicebant,
Amen. Et viginti quatuor
Seniores ceciderunt in faci-
es suas: & adoraverunt
viventem in secula sæculorum.
R. Decantabat populus.

AD LAUDES.

Añã. Alleluia. Ad modum

lum Añã. Et intravit. Añã.
Alleluia, allel. allel. allel.
allel. allel. allel. allel. allel.
alleluia.

Ad Benedictus, Antiph.
Afferte de piscibus, quos
prendidistis nunc: ascendit
autem Simon Petrus, &
traxit rete in terram ple-
num magnis piscibus, allel.

Ad Magnif. Añã. Maria
stans ad Monumentum plo-
rans vidit Angelos in albis
sedentes, ubi positum fue-
rat corpus Jesu, alleluia.

FERIA QUINTA.
De Libro Apocalypsis Be-
Joannis Apostoli.

Lectio 7. Cap. 15.

ET vidi aliud signum in
Cælo magnum & mi-
rabile: Angelos septem;
habentes Plagas septem no-
vissimas: Quoniam in illis
consummata est ira Dei.
Et vidi tamquam mare vi-
treum mixtum igne; & eos
qui vicerunt Bestiam &
imaginem ejus: & nume-
rum nominis ejus, stantes
super mare vitreum; ha-
bentes cytharas Dei: &
cantantes Canticum Moysi
servi Dei; & Canticum
Agni: dicentes. Magna &
mirabilia sunt opera tua,
Domine Deus Omnipotens.

tens. Justæ sunt viæ tuæ? Phialas iræ Dei in terram. Rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine; & magnificábit Nomen tuum? Quia solus pius es. Quóniam omnes gentes vénient; & adorábunt in conspéctu tuo? Quóniam iudicia tua manifestá sunt.

R. Ego sicut vitis; 6 39.

Lectio ij.

ET post hæc vidi, & ecce apértum est Templum Tabernáculi testimonii in Cælo? Et exiérunt septem Angeli habéntes septem Plagas; de Templo vestítino mundo & cándido? & præcíncti circa pectora Zonis aureis. Et unū de Quattuor Animálibus dedit septem Angelis septem Phialas aureas; plenas iracúndiæ Dei vivéntis? in sæcula sæculórum. Et implétum est Templum fumo à Majestáte Dei? & de virtúte ejus; & nemo póterat introire in Templum? donec consummaréntur septem Plagæ, septem Angelórum.

R. Audívi vocem.

Lectio iij.

Cap. 16.

ET audívi vocem magnam de Templo; dicéntem septem Angelis? Ite, effúndite septem

Phialas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, & effúdit Phialam suam in terram; & factū est vulnus sævum & péssimum in hómines qui habébant caractérem Béstix? & in eos qui adoravérunt imaginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit Phialam suam in mare; & factus est sanguis tamquam mórtui? & omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit Phialam suam super flúmina; & super fontes aquárum? & factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum, dicéntem? Justus es, Dómine; qui es, & qui eras Sanctus? qui hæc judicásti. Quia sánguinem Sanctórum tuórum effuderunt; & sánguinem dedísti eis bibere? Digni enim sūt.

R. Locútus est ad me. 640

A D L A U D E S.

Añã. Allelúia. Ad modulum Añã. Nonne cor nostrum. Añã Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Et intrávit cum illis, & factum est, dum recumberet cum illis, accépit panem, & benedíxit; & porrigébat illis, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.

Data est mihi omnis potestas in Cælo & in Terra, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Libro Apocalypsis B. Joannis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 19.

Post hæc audivi quasi vocem turbarum multarum in Cælo dicentium: Allelúia. Salus & glória: & virtus Deo nostro est. Quia vera & justa iudicia sunt ejus; qui iudicavit de meretrice magna: quæ corrupit terram in prostitutione sua; & vindicavit sanguinem servorum suorum: de manibus ejus. Et iterum dixerunt: allelúia. Et fumus ejus ascendit in sæcula sæculorum. Et ceciderunt Seniores viginti quatuor; & quatuor Animalia: & adoraverunt Deum sedentem super Thronum dicentes, Amen: Allelúia. Et vox de Throno exivit, dicens; Laudem dicite Deo nostro omnes servi ejus: & qui timetis eum, pusilli & magni.

R. Vidi Jerúsalem. 640.

Lectio ij.

ET audivi quasi vocem turbæ magnæ, & sicut

vocem aquarum multarum: & sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium, allelúia. Quoniam regnavit Dominus Deus noster Omnipotens. Gaudeamus & exultemus: & demus gloriam ei; quia venerunt nuptiæ Agni: & Uxor ejus præparavit se. Et datum est illi, ut cooperiat se byssino splendenti & candido. Byssinum enim: justificationes sunt Sanctorum. Et dixit mihi; scribe: Beati qui ad Cœnam nuptiarum Agni vocati sunt, & dixit mihi: Hæc verba vera sunt. Et cecidi ante pedes ejus; ut adorarem eum: & dixit mihi; Vide, ne feceris: Conservus tuus sum, & Fratrum tuorum habentium testimonium Jesu. Deum adora: testimonium enim Jesu est Spiritus Prophetiæ.

R. Plateæ tuæ. 641.

Lectio iij.

ET vidi Cœlum apertum, & ecce equus albus; & qui sedebat super eum: vocabatur fidelis; & verax: & cum iustitia iudicat, & pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis; & in capite ejus Diademat

multa, habens nomen scriptum: quod nemo novit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspersa sanguine: & vocatur Nomen ejus Verbum Dei. Et exercitus, qui sunt in Cælo; sequebantur eum in equis albis: vestiti byssino albo & mundo. Et de ore ejus procedit gladius ex utraque parte acutus: ut in ipso percussat Gentes. Et ipse reget eas in virga ferrea: & ipse calcet torcular vini furoris iræ Dei Omnipotentis. Et habet in vestimento, & in femore suo scriptum: Rex Regum, Dominus dominantium.

xx. Veniens à Libano. 641

A D L A U D E S.

Antiph. Alleluia. Ad modulum Aia. Data est mihi. Alleluia, allel. allel. allel. alleluia.

Ad Benedictus, Antiph. Et recordata sunt verborum ejus; & regressæ à monumento nunciaverunt hæc omnia illis undecim, & cæteris omnibus, alleluia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum sit de sancta Maria.

S A B B A T O
De Libro Apocalypsis B.
Joannis Apostoli.

Lectio j. Cap. 2. 2.

ET ostendit mihi fluvium aquæ vitæ; splendidum tamquam crystallum: procedentem de Sede Dei, & Agni. In médio plátæ ejus; ex utraque parte fluminis lignum vitæ: afferens fructus duodecim; & per menses singulos reddens fructum suum: & folia Ligni ad sanitatem Géntium. Et omne maledictum non erit amplius: sed sedes Dei; & Agni in illa erunt: & servi ejus servient illi. Et videbunt faciem ejus: & nomen ejus in frontibus eorum. Et nox ultra non erit; & non egebunt lumine lucernæ: neque lumine Solis; quoniam Dominus Deus illuminabit illos: & regnabunt in sæcula sæculorum. Et dixit mihi; hæc verba fidelissima sunt: & vera. Et Dominus Deus spirituum Prophetarum; misit Angelum suum ostendere servis suis: quæ oportet fieri citò. Et ecce venio velociter. Beatus qui custodit prophetiæ verba.

verba Libri hujus.

Lectio ij.

ET ego Joannes, qui audivi & vidi hæc. Et postquam audissem & vidissem; cecidi ut adorarem ante pedes Angeli: qui mihi hæc ostendebat. Et dixit mihi: Vide ne feceris; conservus enim tuus sum: & Fratrum tuorum Prophetarum; & eorum, qui servant verba Prophetiæ libri hujus: Deum adora. Et dicit mihi; * Ne signaveris verba Prophetiæ Libri hujus: tempus enim propè est. Qui nocet noceat adhuc; & qui in sordibus est: sordescat adhuc. & qui justus est: justificetur adhuc, & sanctus sanctificetur adhuc. Ecce venio citò; & merces mea mecum est: reddere unicuique secundum opera sua.

Lectio iij.

EGO sum Alpha & Oméga; Primus & Novissimus: principium & finis. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni; ut sit potestas eorum in ligno vitæ: & per portas intrent in civitatem. Foris canes & venéfici, & impudici, &

homicidæ; & idólis serviéntes: & omnis qui amat, & facit mendacium. Ego Jesus misi Angelum meum: testificari vobis hæc in Ecclesiis. Ego sum radix: & genus David; stella spléndida: & matutina. Et spíritus & sponsa dicunt, Veni: Et qui sitit veniat, & qui vult accipiat aquam vitæ, gratis. Contertor enim omni audienti verba Prophetiæ libri hujus; Si quis apposuerit ad hæc: apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri Prophetiæ hujus: auféret Deus partem ejus de libro vitæ; & de civitate sancta: & de his, quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimonium perhibet istorum; etiam venio citò: Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum omnibus vobis.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jac. i.

OMNE datum optimum, & omne donum perfectum desúrsum est, descéndens à Patre lúminum; apud quem non est transmutatio:

mutatio: nec vicissitudinis obumbratio.

℟. In Resurrectione tua, Christe. *℞.* Cæli & terra lætèntur, Allel.allel.allel.

Ad Magnificat, Antiph.
Vado ad eum, qui misit me; sed quia hæc locutus sum vobis tristitia implevit cor vestrum, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui fidélium mentes unius efficis voluntatis? Da pópulis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis; ut inter mundánas varietates ibi nostra fixa sint corda: ubi vera sunt gaudia. Per Dóminum.

Ad primam Processionem.

℟. j. Si oblitus. *ut infra.*

Orémus. *Oratio.*

Concede, quæsumus Omnipotens Deus, ut veterem cum suis actionibus hominem deponentes; illius conversatione vivamus: ad cuius nos substantiam Paschálibus remédiis transtulisti. Qui tecum.

Ad secundam Processionem. ℟. ij. Narrábo. ut inf.

Orémus. *Oratio.*

Præsta, quæsumus omnipotens & misericors Deus: ut in Resurrectione

Dómini nostri Jesu Christi, percipiámus veraciter portionem. Qui tecum vivit.

Ad Completor. Hymnus.

Ad Cœnam Agni. 621.

DOMINICA I V.
post Pascha.

Ad Matutinum, Invitat.

Allelúia, allelúia. *Psalms.*

Venite, exultemus. 2. *Psalmi de Dominica, ut in Psalterio.*

℟. Resurrexit Dóminus.

℞. Sicut dixit vobis, Allelúia, allel. allel.

In Choro prima Lectio de Trologo incipiens. Non ita ordo est. Pro secunaa vero initium Epistola Beati Iacobi.

Incipit Epístola Cathólica B. Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. i.

Jacóbus Dei, & Dómini nostri Jesu Christi servus; Duódecim Tribubus quæ sunt in dispositione: Salutem. Omne gaudium existimate, Fratres mei; cum in tentationes varias incidéritis: sciéntes, quòd probatio vestra fidei patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habet; ut sitis perfecti & integri: in nullo deficientes.

tes. Si quis autem vestrum indiget sapientia; postulet à Deo: qui dat omnibus affluenter & non improperat: & dabitur ei. Postulet autem in fide nihil hæsitans.

R. Si oblitus fuero tui, Jerúsalem, allelúia; obliviscatur me dextera mea: * Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, Allelúia, allel. ✠. Super flumina Babylónis illic sedimus & flevimus dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ij.

Qui enim hæsitat; similis est fluctui maris qui à vento movetur: & circumfertur. Non ergo astinet homo ille quod accipiat, aliquid à Domino. Vir duplex animo: inconstans est in omnibus viis suis. Gloriatur autem frater humilis in exaltatione sua; dives autem in humilitate sua: quoniam sicut flos foeni transibit. Exortus est Sol cum ardore & arefecit foenum; & flos ejus decidit & decor vultus ejus depèriit: ita dives in itineribus suis marcescet.

R. Narrabo nomen tuum fratribus meis, allelúia.

* In medio Ecclesiæ laudabo te, Allelúia, allelúia.

✠. Apud te laus mea in Ecclesiá magna, vota mea reddam in conspectu timéntium cum. In medio.

Lectio iij.

Beatissimus vir, qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ: quam repromisit Deus diligentibus se. Nemo cum tentatur, dicat; quoniam à Deo tentatur: Deus enim intentator malorum est. Ipse autem neminem tentat. Unusquisque verò tentatur à concupiscentia sua abstractus & illéctus. Deinde cum concupiscentia conceperit: parit peccatum; peccatum verò cum consummatum fuerit: generat mortem. Nolite itaque errare, fratres mei dilectissimi.

R. Deus, canticum novum cantabo tibi, allelúia: * In Psalterio decem chordarum, psallam tibi; * Allelúia, allel. ✠. Qui das salutem régibus, qui redemisti David servum tuum de gladio maligno. In Psalterio.

rio. Glória Patri. Allel. all.

In secundo Nocturno.

Añã. Allelúia. Psalmus.

Conserva me. cum reliq.
ut in Psalterio. II.

✠. Surrexit Dóminus verè.

℞. Et apparuit Petro, Alle-
lúia, allelúia, allelúia.

Sermo sancti Euchérij
Lugdunénsis Episc.

Hemul. 4. ad Monachos.

Lectio iv.

Cogitémus illius judi-
cis incéssanter advén-
tum; qui útinam sic nos
parátos invéniat: quómo-
do nemo potest dubitare
quod véniat. Quod si ré-
quiras quómo do véniat;
illo útique córpore quod
pro nostra salute suscéptū;
pro nostris crimínibus ad-
dictum; pro nostra ablo-
lutióne damnátum: & pro
nostrórum vúlnerum me-
dicína lancea clavisque
his novíssimis diébus con-
fixum est. Prima enim
erit in reos intoleránda
senténtia: reverendárum
préséntia cicatricum. Quas
in córpore post resurrecti-
onem servávit. Quid igitur
illo témpore factúri sumus;
quando contra illos crucí-
fixi Dómini livóres; notæ,
peccatórum nostrórum: ac

máculæ líbidinum profé-
rentur. Aut quo putas vul-
tu respiciet redemptio no-
stra: perditionem nostram.

℞. Cantáte Deo, allelúia:

* Psalmum dicite ei, allel.

✠. Date glóriam laudi-

ejus. Psalmum. *Lectio v.*

Tanto gravióra erunt
humána delicta: quan-
to majóra se ostendérunt
divína benéficia. Verén-
dum est autem ne illam
vocem resurrectiós; præ-
tiosá crucis vestigia pro-
testántem etiam in júdicio
suo ad vasa iniquitátis:
prolatúrus atque dictúrus
sit sicut Thomæ in resur-
rectiós. Infer dígitum
tuum huc: & vide manus
meas & affer manum tuá:
& mitte in latus meum. Et
agnósce quæ pro te & à te
impiétas humana pertúle-
rim. Illa útique clavórum
signa bonis salutária; malis
terribília, quæ post resur-
rectiós non deléntur:
sine dubio objiciénda: ser-
vántur in júdicio.

℞. In Ecclésiis benedicite
Deo, Allelúia, Dómino:

* De fóntibus Israël, Alle-

lúia, allel. allel. ✠. Regna

terráe cantáte Deo, psállite

Deo, De fóntibus.

Lectia

Lectio vj.

ET quid post hæc sequetur nisi illud interpositum inter vivos ac mortuos expavescendum chaos: vastumque discrimen; exclusæ à natúra viventium tenebræ exteriores; dura separatio: à dulci intuitu sanctorum & à societate fidelium. Et è contrario inter lacrymabiles gemitus planctusque lugentium collegium triste miserorum: & à beata Patria æternum teterrimæ noctis exilium. Quam lugubre erit homini Deum videre: & perdere. Et ante pretii sui: perire conspectum. Et ideò Charissimi; ista dum tempus est cogitantes: ita indefesso studio laboremus; ut quod nobis contulit iudicatus: integrum in nobis inveniat iudicaturus.

R. Vidérunt te aquæ, Deus; vidérunt te aquæ, & timuerunt; * Multitúdo sónitus aquarum, vocem dederunt nubes, * Allelúia, allel.all.
℟. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ; commota est, & contrémuit terra. Multitúdo. Glória Patri, Allelúia.

In tertio Nocturno.

Añã. Allelúia. Psalmus. Cœli enarrant. cum reliq. ut in Psalterio. 16.

℟. Gavisi sunt Discipuli.

R. Viso Dómino, Allelúia, allel. allel.

Lectio sancti Evangelij: secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis; Vado ad eum qui misit me, & nemo ex vobis interrogat me. Quò vadis? Sed quia hæc locutus sum vobis: tristitia implévit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis; expedit vobis: ut ego vadam. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tract. 95. in Ioannem.

CUM venérít paraclí-
 Crus: arguet mundum de peccato; de justitia: & de iudicio. Arguitur mundus de peccato, quia in Christum non credit, & arguitur de justitia eorum qui credunt. Ipsa quippe fidelium comparatio: infidelium est vituperatio. Hoc & ipsa expósitio satis indicat. Volens enim aperire quid dixerit; de justitia

tia

tia verò inquit quia ad Patrem vado : & jam non vidébitis me. Non ait & jam non vidébut me : de quibus dixerat quia non créduant in me. Sed peccátum quid vocáret exponéns de illis locútus est dicens ; quia non credunt in me. Exponens autem quam dixerit justitiam de qua dixit mundus argúitur ; ad ipsos quibus loquebátur se convertit atque ait ; quia ad Patrem vado : & jam non vidébitis me. Qua propter mundus de peccáto quidem suo : de justitia verò argúitur aliéna. Sicut arguuntur de lúmine ténebræ.

R. Bónum est confitéri Dómino, allelúia : * Et psállere allelúia. V. Ad annuntiandum mane misericórdiam tuam, & veritatem tuam per noctem. Et psállere.

Lectio viij.

ARguet étiam Spíritus sanctus mundum de iudicio : quia princeps huius mundi primum iudicátus est. Quis est iste, nisi de quo ait alio loco ; ecce venit princeps mundi : & in me nihil invéniet, id est,

nihil juris sui nihil quod ad eum pertíneat nullum scilicet ómninò peccátum. Per hoc enim est diábolus princeps mundi. Non enim cœli & terræ & ómnium quæ in eis sunt est diábolus princeps : qua significatióne intelligitur mundus ubi dictum est. Et mundus per eum factus est. Sed mundi est diábolus princeps ; de quo mundo : ibi continuò subjúngit atque ait ; Et mundus eum non cognóvit. Hoc est hómines infidèles quibus toto orbe terrárum mundus est plenus : inter quos gemit fidelis mundus ; quem de mundo élegit : per quem factus est mundus.

R. Allelúia júdica júdicium meum & redime me, allelúia : * A calumniántibus me allelúia. V. Vide humilitátem meam & éripe me. A calumniántibus.

Lectio ix.

DE júdicio quo princeps mundi iudicátus est argúitur à Spíritu sancto mundus ; quóniam cum suo príncípe iudicátur : quem supérbum atque impium imitátur. Si enim Deus sicut dicit Apóstolus

Petrus

Petrus peccántibus angéllis non pépercit; Sed carcéribus cáliginis inferi retrúdens trádidit in júdicio puniéndos servári; quómòdò non à Spírítu sancto de hoc júdicio mundus argúitur? quando in Spírítu sancto hæc lóquitur Apóstolus. Credant itaque hómines in Christum; ne arguántur de peccáto infidelitátis suæ quo peccáta omnia detinéntur. Tránseant in númerum fidéliũ & bonórum ne arguántur de justitía eórum quos justificátos non imitántur. Cavéant futúrum júdiciũ, ne cum mundi príncípe damnéntur? quem judicátum imitántur. Etenim ne sibi exístimet parci súperbia dura mortálium; de superbórum súpplicio terrenda est angelórum.

R. Allelúia, Audívimus eum in Ephráta invénimus eum in campis sylvæ. Introibimus in tabernaculum ejus; adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus, allelúia, allelúia.

V. Surge Dómine in réquiem tuam, tu & Arca sanctificatiónis tuæ. Introibimus. Te Deum,

A D L A U D E S.

Antiphona.

Allelúia. *Ad modulum Antiphona.* Surgens Jesus. Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. *sub qua dicitur.*

Psalms. Dóminus regnávít. *cum reliquis de Dominica ut in Psalterio. 20.*

Capitulum. Jacob. i.

OMne datum óptimum, & omne donum perfectum desúrsum est, descéndens à Patre lúminum; apud quem non est transmutatió; nec vicissitúdinis obumbratió.

V. Dicite in natióibus.

R. Quia Dóminus regnávít, allelúia, allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Ego veritatem dico vobis; expedit vobis, ut ego vadam: Si enim non abiero Paráclitus non véniet, allelúia, allelúia.

Orémus. Oratio.

DEus, qui fidélium mentes unius efficis voluntátis; da pópulis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis; ut inter mundánas varietates ibi nostra fixa sint corda; ubi vera sunt gaudia. Per Dóminum.

Ad

Ad Tertiam.

Capitulum. Omne datum optimum. ut supra.

R. Resurrexit Dominus, allelúia, allelúia.

V. Sicut dixit vobis, allelúia, allel.

V. Surrexit Dominus verè,

R. Et apparuit Petro, allelúia, allel. allel.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ad æternam vitam in Christi Resurrectione nos reparas: erige nos ad confedentem in dextera tua nostræ salutis auctorem; ut qui propter nos judicandus advénit: propter nos judicaturus advéniat Jesus Christus Filius tuus, Dominus noster. Qui tecum.

Ad Sextam.

Capitulum. Jac. i.

SCitis, dilectissimi: Sit autem omnis homo velox ad audiendum; tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram: ira enim viri, justitiam Dei non operatur.

R. Surrexit Dominus verè, allelúia, allelúia.

V. Et apparuit Petro, Allelúia, allel. Glória Patri.

V. Gavisi sunt Discípuli.

V. Viso Domino, alle-

lúia, allelúia, allelúia.

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempiternè Deus, qui humanam naturam supra primæ originis reparas dignitatem: respice propitius pietatis tuæ ineffabile Sacramentum; & quos regenerationis mysterio innovare dignatus es: in his dona tua perpétua gratiæ protectione conserva. Per.

Ad Nonam.

Capitulum. Jac. i.

Propter quod abjicientes omnem immunditiam, & abundantiam malitiæ; in mansuetudine suscipite insitum verbum: quod potest salvare animas vestras.

R. Gavisi sunt Discípuli, allelúia, allelúia.

V. Viso Domino, allelúia, allelúia. Glória Patri.

V. Cognoverunt Dñm.

R. In fractione panis, allelúia, allel. allel.

Orémus. Oratio.

Repelle, quæsumus Domine, conscriptum peccati lege Chirographum: quod in nobis Paschali mysterio per Resurrectionem filij tui vacuasti. Qui tecum.

Ad Vesperas, Antiph.
Allelúia. *Psalms.* Dixit
Dóminus. *cum reliquis de*
Dominica. 150.

Capitulum. Omne datum
optimum. *ut sup. ad Laud.*
✠. In Resurrectióne tua,
Christe.

R. Cali & terra læténtur,
allelúia, allel. allel.

Ad Magnificat, Antiph.
Adhuc multa hábeo vobis
dicere, sed non potéstis
portáre modò: Cúm au-
tem vénerit ille Spíritus
veritátis, docébit vos om-
nem veritátem, allelúia.

Oratio. Deus, qui Fidélium
mentes. *ut supra.*

Ad Laudes.

Ad primam Processionem.

R. j. In toto corde meo.
ut infra.

Orémus. *Oratio.*

Concède, quæsumus,
Omnípotens Deus; ut
veterem cum suis actióni-
bus hóminem deponéntes;
Illius conversatióne vivá-
mus: Ad cujus nos sub-
stántiam Paschálibus re-
médiis transtulísti. Qui te-
cum.

*Ad secundam Processio-
nem.* R. ij. Christus resúr-
gens ex mórtuis jam non
moritur; Mors illi ultra

non dominábitur: Quòd
enim vivit, vivit, Deo, al-
lelúia, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

Præsta, quæsumus om-
nípotens & miséricors
Deus: ut in Resurrectióne
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, percipiámus veráciter
portiónein. Qui tecum.

Ad Completor. Hymnus.

Ad Cœnam Agni. 621.

FERIA SECUNDA.

De Epístola Beáti Jacóbi
Apóstoli.

Lectio j. *Cap. i.*

Omne datum óptimū,
& omne donum per-
fécum desúrsum est: des-
céndens à Patre lúminum;
apud quem non est trans-
mutatió: nec vicissitúdinis
obumbrátió. Voluntáriè
enim genuit nos verbo ve-
ritátis: ut simus inítium
áliquod creatúrae ejus. Sci-
tis, Fratres mei dilectíssimi;
Sit autem omnis homo ve-
lox ad audiéndum; tardus
autem ad loquéndum: &
tardus ad iram. Ira enim
viri justítiam Dei non
operátur.

R. In toto corde meo, al-
lelúia; exquisívi te, alle-
lúia: * Ne repéllas me à
mandátis tuis, Allelúia, all.

✠. In

Ps. In corde meo abscondi-
elóquia tua, ut non pec-
cem tibi. Ne repellas.

Lectio ij.

Propter quod abjicien-
tes omnem immundí-
tiam; & abundantiam
malitiæ: in mansuetudine
suscipite insitum verbum,
quod potest salvare áni-
mas vestras. Estóte autem
factóres verbi; & non au-
ditóres tantum: fallentes
vosmetipsos. Quia, si quis
est audítor verbi; & non
factor: hic comparábitur
viro consideránti vultum
nativitátis suæ in spéculo.
Considerávit enim se, &
ábiit; & statim oblítus est:
qualis fúerit.

R. Deduc me in sémitam
mandatórum tuórum, alle-
lúia; quóniam ipsam vó-
lui, allelúia: * Inclína cor
meum in testimónia tua,
Allelúia, allel. all. **V.** Avér-
te óculos meos ne videant
vanitatem, in via tua viví-
fica me. Inclína.

Lectio iij.

Qui autem perspéxerit
in legem perféctam
libertatis, & permánserit in
ea; non audítor oblivio-
sus factus, sed factor ópe-
ris: Hic beátus in factó

suo erit. Si quis autem pu-
tat se Religiósum esse: non
refrænans linguam suam;
sed sedúcens cor suum:
hujus vana est religio. Re-
ligio munda & immaculá-
ta apud Deum & Patrem
hæc est: Visitare pupillos
& víduas in tribulatióne
eórum: & immaculátum
se custodire ab hoc sæculo.
R. Allelúia: Fac cum ser-
vo tuo, * Secundum mira-
bília tua, * Allelúia, allel.
allel. **V.** Servus tuus sum
ego, da mihi intelléctum,
ut discam mandata tua.
Secundum. Glória Patri.
Allelúia.

A D LAUDES.

Antiph. Allelúia. *Ad modu-
lum Antiph.* Præ timóre, Al-
lelúia, allel. allel. allel. allel.
allelúia, allelúia.

Ad Benedictus, Antiph.
Nónne cor nostrum ardens
erat in nobis de Jesu, dum
loqueretur in via, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.
Cùm autem vénerit Spíri-
tus ille veritátis, docébit
vos omnem veritatem; &
quæ ventúra sunt, annun-
ciábit vobis, allelúia.

FERIA TERTIA.
De Epístola Beáti Jacóbi
Apóstoli.

Lectio

Lectio j. Cap. 2.

Fratres mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Jesu Christi gloriæ. Etenim si introierit in conventum vestrum vir aureum annulum habens in veste candida introierit autem & pauper in sordido habitu; & intendatis in eum: qui indutus est veste præclara, & dixeritis ei. Tu sede hic bene; Pauperi autem dicatis: Tu sta illic, aut sede sub scabellum pedum meorum. Nonne judicatis apud vosmetipsos: & facti estis iudices cogitationum iniquarum.

R. Cantate Deo. ut in 2. Noct. Domin. 672.

Lectio ij.

Audite, Fratres mei Charissimi: Nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo; divites in fide: & hæredes regni, quod promissit Deus diligentibus se. Vos autem ex honorastis pauperem. Nonne divites per potentiam opprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad iudicia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen, quod invocatum est super vos? Si tamen legem

perficitis regalem secundum Scripturas; Diliges proximum sicut teipsum: bene facitis. Si autem personas accipitis: peccatum operamini, redarguti à lege, quasi transgressores. *R. In Ecclesiis. 672.*

Lectio iij.

Qicumque autem totam legem servaverit; offendat autem in uno: factus est omnium reus. Qui enim dixit; Non moechaberis: dixit & Non occides. Quod si non moechaberis; occides autem: factus es transgressor legis. Sic loquimini; & sic facite: sicut per legem libertatis incipientes iudicari. Iudicium enim sine misericordia illi, qui non fecit misericordiam: superexaltat autem misericordia iudicium.

R. Vidérunt te aquæ. 673.

A D L A U D E S.

Añã. Allelúia. Ad modulum Añã. Et respicientes.

Añã. Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Surrexit Dominus de sepulchro, qui pro nobis pependit in ligno, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.

Non

Non enim loquetur à semetipso ; sed quacúmque audiet, loquetur, alleluia.

FERIA QUARTA.
De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Quid próderit, Fratres mei ; si fidem dicat quis se habere, ópera autem non habeat ? Numquid póterit fides salvare eum. Si autem frater & soror nudi sint : & indigeant victu quotidiano ; dicat autem áliquis ex vobis illis : *Ite in pace ; calefacimini & saturámini : non dedéritis autem eis quæ necessária sunt corpóri , quid próderit ? Sic & fides ; si non habeat ópera : mórtua est in semetipsa.*

R. Bonum est. *ut in iij. Nól. Dominic. 674.*

Lectio ij.

Sed dicet quis, Tu fidē habes ? & ego opera hábeo. Ostēde mihi fidē tuam sine opéribus : & ego ostēdam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis, quóniam unus est Deus : benè facis ; & dæmones credunt : & contremíscunt. Vis autem scire, ó homo inánis ; quóniam fides sine

opéribus mórtua est ? *Abrahám, Pater noster, nonne ex opéribus justificátus est : ófferens Isaac filium suum super altáre ; vides, quóniam fides cooperabátur opéribus illius : & ex opéribus fides consummáta est.*

R. Allelúia *Judica judiciū. 674. Lectio iij.*

ET suppléta est scriptúra, dicens : *Crédidit Abraham Deo ; & reputátum est illi ad justítiam : & amícus Dei appellátus est. Vidétis, quóniam ex opéribus justificátur homo : & non ex fide tantum. Simíliter Rahab méretrix nonne ex opéribus justificáta est : suscipiens nuncios ; & ália via ejiciens ? Sicut enim Corpus sine Spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.*

R. Allelúia, audívimus.

A D L A U D E S.

Antiphona.

Allelúia. *Ad modulum An.* Et intrávit. *An.* Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph. Spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habere.

Ad

Ad Magnificat, Antiph.
Spiritus sanctus docebit
vos, allelúia, quæcúmque
dixero vobis, allel.

FERIA QUINTA.
De Epístola beati Jacobi
Apóstoli

Leção j. Cap. 3.

Nolite plures Magístri
fieri, fratres mei;
sciéntes: quóniam majus
judícium súmitis. In mul-
tis enim offéndimus om-
nes. Si quis in verbo non
offéndit: hic perfectus est
vir. Potest étiam fræno cir-
cumdúcere totum corpus.
Si autem equis fræna in
ora míttimus ad consen-
tiéndum nobis: & omne
corpus illórum circumféri-
mus.

R. Si oblitus fúero. *ut in j.*
Noct. Dominic. 671.

Leção ij.

Ecce & naves, cùm ma-
gnæ sint, & à ventis
válidis minéntur; circum-
ferúntur à módico guber-
náculo: ubi ímpetus diri-
géntis volúerit. Ita & lin-
gua módicum quidem rē-
brum est: & magna exál-
tat. Ecce quantus ignis
quàm magnam silyam in-
céndit: & lingua ignis est,
univérsitas iniquitátis.

Pars Verna.

R. Narrábo nomen. 671.

Leção ij.

Lingua constitúitur in
membris nostris: quæ
máculat totum corpus; &
inflámmat rotam nativi-
tátis nostræ: inflammáta
à gehénna. Omnis enim
natúra bestiárum: & volu-
crum, & serpéntium; &
cæterórum domántur: &
dómata sunt à natúra hu-
mána. Linguam autem
nullus hóminum domáre
potest; inquietum malum:
plena venéno mortífero. In
ipsa benedícimus Deum &
Patrem; & in ipsa male-
dícimus hómines: qui ad
similitúdinem Dei facti
sunt. Ex ipso ore procedit
benedíctio: & maledíctio.

R. Deus, cánicum. 671.

A D L A U D E S.

Añã. Allelúia. *Ad modu-
lum Añã.* Nonne cor no-
strum. *Añã.* Allelúia, allel.
allel allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.
Obtulérunt Discípuli Dó-
mino partem piscis assi, &
favum mellis, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.
Nisi ego abiero, Paráclitus
non veniet; si autem abie-
ro, mittam eum, alle-
lúia.

X

FERIA SEXTA.
De Epístola Beáti Jacóbi
Apóstoli.

Leñtio j. Cap. 4.

Undè bella & lites in
vobis? Nónne hinc?
Ex concupiscéntiis vestris,
quæ militánt in membris
vestris. Concupiscitis, &
non habéitis; occiditis, &
zelátis? & non potéstis
adipisci. Litigátis & belli
gerátis; & non habéitis?
propter quod non postulá-
tis. Pétitis, & non accipi-
tis; eò, quòd malè petátis?
ut in concupiscéntiis ve-
stris insumáris. Adúlteri;
nescitis? quia amicítia hu-
jus mundi, inimíca est Deo.
Quicumque ergo volúerit
amicus esse hujus sæculi?
inimicus Dei constitúitur.
R. Cantáte Deo. 672.

Leñtio ij.

AN putátis, quia ináni-
ter scriptúra dicat?
Ad invidiam concupiscit
spíritus, qui hábitat in vo-
bis; majórem autem dat
grátiam? Propter quod di-
cit; Deus superbis resístit?
humílibus autem dat grá-
tiam. Súbditi ergo estóte
Deo; resístite autem diá-
bolo? & fúgieť à vobis.
Appropinquáte Deo, &

appropinquábit vobis. E-
mundáte manus, peccató-
res? & purificáte corda,
dúplices ánimo. Miseri
estóte; & lugéte? & plo-
ráte; risus vester in luctum
convertátur? & gáudium
in mœrórem. Humiliámi-
ni in conspéctu Dómini?
& exaltábit vos.

R. In Ecclésiis. 672.

Leñtio ij.

NÓlite detráhere alter-
Nútrum, Fratres. Qui
détrahit fratri, aut qui jú-
dicat fratrem suum; détra-
hit legi? & júdicat legem.
Si autem júdicas legem;
non es factor legis? sed
Judex unus est Legislátor
& Judex? qui potest per-
dere & liberáre. Tu autem
quis es? qui júdicas próxi-
mum; Ecce nunc qui díci-
tis? Hódiè, aut crástino
ibimus in illam civitátem;
& faciémus ibi quidem an-
num? & mercábimur; &
lucrum faciémus? qui ig-
norátis quid erit in crásti-
no. Quæ est enim vita ve-
stra? Vapor est ad módi-
cum parens, & deinceps ex-
terminábitur; Pro eo ut di-
cátis? si Dóminus volúe-
rit, & si vixérimus? facié-
mus hoc aut illud.

R. Vi

Ex. Vidérunt te aquæ. 673.

A D L A U D E S.

Ana. Allelúia. *Ad modulum Ana.* Data est mihi.

Ana. Allelúia, allelúia, allelúia, allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Undecim Discipuli videntes in Galilæa Dóminum, adoravérunt, allelúia.

S A B B A T O.

De Epístola Beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

AGite nunc, divites; ploráte ululantes in misériis vestris: quæ advénient vobis. Divitiæ vestræ putrefáctæ sunt: & vestiménta vestra à tíneis comésta sunt. Aurum & argéntum vestrum æruginávit; & ærúgo eórum in testimónium vobis erit: & manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum qui messuérunt regiones vestras; quæ fraudata est à vobis, clamat: & clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram: & in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis & occidi-

stis justum: & non réstitit vobis.

Lectio ij.

Patiéntes ígitur estóte, Fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce Agrícola expéctat pretiósium fructum terræ: patienter ferens donec accípiat temporáneum & ferótinum. Patiéntes ígitur estóte & vos & confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, Fratres, in altérutrum: ut non judicémini. Ecce, Judex ante jánuā assístit. Exémplum accípíte, Fratres; éxitus mali, labóris & patiéntiæ: Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce, beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis; & finem Dómini vidístis: quóniam miséricors Dóminus est, & miserátor.

Lectio iij.

ANte ómnia autem, Fratres mei; nolíte juráre: neque per cœlum; neque per terram: neque aliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester, Est, Est. Non, Non. Ut non sub judicio decidá-

tis. Tristatur aliquis vestrum, oret; & quò animo est? psallat. Infirmatur quis in vobis; inducat Presbyteros Ecclesiæ? & orent super eum; ungentes eum oleo in nomine Domini? & oratio fidei salvabit infirmum; & allevabit eum Dominus? & si in peccatis sit, remittentur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata vestra; & orate pro invicem ut salvemini? Multum enim valet deprecatio iusti assidua.

Ad Vesperas.

Capitulum. Jac. i.

Estote factores verbi; & non auditores tantum: fallentes vosmetipsos.

ÿ. In Resurrectione tua, Christe. R. Cali & terra latentur, Alleluia, allel. all.

Ad Magnificat, Antiph.

Usque modò non petistis quidquam in nomine meo: Petite, & accipietis, allel.

Orémus. *Oratio.*

Deus, à quo bona cuncta procedunt: largire supplicibus tuis; ut cogitemus te inspirante quæ recta sunt? & te gubernante eadem faciamus. Per Dó-

Ad primam Processionem.

R. j. Si oblitus. *ut in Domi-*

nica præcedenti. 671.

Oratio. Concède, quaesumus. *ibidem.*

Ad 2. Processionem.

R. ij. Narrabo. 671.

Oratio. Præsta, quaesumus.

Ad Compl. Hymn. Ad coenam Agni. 621.

DOMINICA V.

post Pascha.

Ad Matutinum Invitat.

Alleluia, all. *Psal.* Venite. 2

In primo Nocturno.

Psal. de Dominica ut in Psalterio. 3.

In primo Nocturno.

✠. Resurrexit Dominus.

R. Sicut dixit vobis, Alleluia, alleluia, allel.

Incipit Epistola prima

B. Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. i.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, electis advenis dispersionis Ponti; Galatiæ, Cappadociæ? Asiæ & Bithyniæ; secundum præscientiam Dei Patris? in sanctificationem Spiritus; in obedientiam & asperionem Sanguinis Jesu Christi? Grátia vobis, & pax multiplicetur. Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Jesu Christi; qui secundum misericordiam suam magnam

magnam regeneravit nos in spem vivam: per Resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, in hæreditatem incorruptibilem; & incontaminatam: & immarcescibilem; conservatam in cælis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem: paratam revelari in tempore novissimo.

R. Si oblitus fuero. 671.

Lectio ij.

IN quo exultabitis; modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus: ut probatio vestrae fidei, multo pretiosior auro quod per ignem probatur inveniatur in laudem & gloriam: & honorem in revelatione Jesu Christi. Quem, cum non videritis, diligitis; in quem quoque, non videntes creditis: Credentes autem exultabitis lætitia inenarrabili & glorificata; reportantes finem fidei vestrae salutem animarum. De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Propheta; qui de futura in vobis gratia prophetaverunt. Scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis

Spiritus Christi. Prænuncians eas, quæ in Christo sunt passiones: & posteriores glorias; quibus revelatum est quia non sibi met ipsis; vobis autem ministrabant ea: quæ nunc nunciata sunt vobis per eos, qui Evangelizaverunt vobis; Spiritu sancto misso de cælo: in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Narrabo non en. 671.

Lectio iij.

PROPTER quod succincti lumbos mentis vestrae; sobrii perfecte sperate in eam quæ offertur vobis, gratiam: in revelatione Jesu Christi, quasi Filii obedientia; non configurati prioribus ignorantia vestrae desiderii: sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum. Et ipsi in omni conversatione sancti sitis. Quoniam scriptum est: sancti eritis: quoniam sanctus sum. Et si Patrem invocatis eum qui sine personarum acceptatione iudicat secundum uniuscujusque opus: in timore incolatus vestri tempore conversamini. Scientes, quod non corruptilibus auro vel argento redempti estis

de vanâ vestrâ conversati-
 one Paternæ traditionis;
 sed pretioso Sanguine quasi
 Agni immaculati Christi,
 & incontaminati: præcô-
 gniti quidem ante mundi
 constitutionem; manife-
 stati autem in novissimis
 temporibus propter vos:
 qui per ipsum fideles estis
 in Deo, qui suscitavit eum
 à mortuis; & dedit ei glô-
 riam: ut fides vestra &
 spes esset in Deo.

℞. Deus Canticum. 671.

In secundo Nocturno.

Antiph. Allelûia. Psalmus.

Conserva me. *cum reliq.*
de Psalterio. 11.

℞. Surrexit Dominus verè.

℞. Et apparuit Petro, Al-
 lelûia, allel. allel.

Sermo S. Euchèrii Lugdu-
 nensis Episcopi.

De Litanis.

Lectio iv.

Congruum valdè & ne-
 cessariû est dilectissimi
 Fratres; ut sicut priôri
 tempore fecistis; & publica
 privata devotio totum an-
 num commendatura suc-
 cessit: ita etiam triduânis
 his supplicatiônibus uno
 ânimo parique consensu
 ferventibus studiis præcin-
 gamur. Dum adhuc de la-

bore próximo Quadragesi-
 mæ impenetrabili contri-
 tiône pallémus; dum ad-
 huc pingues jejûnis su-
 mus; diu adhuc recénti-
 bus calémus officiis; dum
 petitiônibus supplicantium
 acquisiti sacro Paschæ tém-
 pore fructus: patrocínân-
 tur. Exoratûri enim sumus
 his tribus diebus ut Dômi-
 nus infirmitatibus; Plagis;
 tribulatiônibus: interdicat.
 Malum pestilentiæ, hostili-
 tates, grandines siccitates
 repéllat. Cœli tempériem
 pro salûte cõrporum pro
 terrarum fecunditate com-
 pônât. Elementorum pa-
 cem cum temporum tran-
 quillitate concedat: peccâ-
 ta dimittat, flagélla sub-
 móveat.

℞. Cantate Deo. 672.

Lectio v.

De Pœnit. N' nivarum.

Valde ad cleméntiam
 divína severitas invi-
 tatur: quando videt ali-
 quem sædas peccatorum
 notas & veteies máculas
 intimis ânimæ viscéribus
 impréssas; satisfactiônis lá-
 crymis: & pœnitentiæ ré-
 mediis abluentem. Quan-
 do videt aliquem delicta
 sua præoccupato júdice
 volun-

voluntaria districtiōe & animadversīōe damnāntem tanquam inimicum. Dico quia nullus nobis tam occultus inimicus est quā caro nostra. Quā dum imprōbis, cupiditātibus fatigat animam; in æternam utriusque hōminis pœnā: Dei armat iram. Et spiritus generositatem: servituti exterioris addicit domināte peccato. Cui utique tantam vim nostro vitio ministrāmus; ut animam mori faciāt: quam non potest facere mortālē. Beātus qui his tribus diebus mala sua desilēre; quā debita sua festinat exolvere; & innocentiam quam jam non potest reparare per baptismum: recuperare studet per summum pœnitentiæ fructum.

R. In Ecclesiis. 672.

Lectio vj.

Qui placitūrus est Deo his tribus diebus: ipse sibi displiceat. Ipse sibi quodammodo sub privātæ cogitōnis sententiā: & testis & accusator & iudex sit. Ad tales meritō ipse Dominus loquētur; non iudicābo: bis in idipsum. Id est quod tu in te severus

agnōscis: ego propitiū ignōscam. Quod tu tristis accusas: ego lætus absolvam. Quod tu recordaris in publicum: ego obliviscar in ætēnum. Et quia per pœnitentiā tuam prævēnisti sententiā meam: recōdam gladium meum; ac me tibi ad remuneratiōnum tēpora: reservābo. Ergo Charissimi; unusquisque respiciens se arguat; intra se gesta imprōba: & ante se constituat peccata sua. Pronūcians eum Prophēta. Et delictum meum: contra me est semper. Ante vos sit: ut contra vos esse non possit. Ita illud conversatio obliviscatur: ut compunctio recordetur. Ita illud reātus confessiōnis ostēdat: ut virtus satisfactiōnis abscondat. Ita vivat in consciētiā: ut moriatur in vita.

R. Vidērunt te aquæ. 673.

In tertio Nocturno.

Antiphona. Allelūia.

Psalms. Cœli enarrant. cum reliquis ut in Psalterio. 16.

✠. Gavisi sunt Discipuli.

R. Viso Dōmino, Allelūia, allel. allel.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Joannem.

Lectio 24. Cap 16.

IN illo tempore: Dixit
Iesus Discipulis suis.
Amen, amen dico vobis;
Si quid petieritis Patrem
in nomine meo: Dabit
vobis. Usque modo: non
petistis quidquam in nomi-
ne meo. Perite & accipie-
tis: ut gaudium vestrum
plenum sit. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Homil. de Oration.

His verbis Evangelij,
Hæcque spe ad preca-
tionis studium nos cohori-
tatus est universorum Dó-
minus; nos vero operæ præ-
tium faciamus; ut Deo
morem gerentes: vitam
omnem in canticis atque
precibus agamus. Deique
cultui quam nostro ipsó-
rum animo, arctius hæreá-
mus. Sic enim fiet, ut pro
hominis dignitate perpé-
tuo vivamus. Qui enim
Deo precari non studet,
nec divina júgiter frui cõ-
suetudine desiderat; mórtuus
ac inánimus est: sensúque
ánimi vacat. Est enim hoc
deméntis ánimi
ac stupóris signum máxi-

mum; si honóris magni-
tudinẽ nescias, & non ames
precazionem: adorando
Deo abstinere, ánimi mor-
tem non existimes. Ut
enim corpus hoc nostrum,
opínor, cum abest ánima
mórtuum est ac fœtet; sic
nisi ánimus ipse se ad pre-
candum moveat atque ín-
citet: mórtuus, miserábilis,
pútidus est.

Ꝛ. Bonũ est confiteri. 674.

Lectio viij.

Ubi igitur aliquem nõ
amãntem preces, nec
eis fervere, acriúsque im-
pensum videro: jam plane
nihil eum quod strénuum
sit, ac magnificum obti-
nere: exploratum habeo.
Sin autẽ videam, qui Deo
colendo infatiábilis hæreat
ac qui non precári assidue
máximam jactúram ducat
ómnium illum virtútum
acérrimum cultórem, deí-
que templum certè confí-
cio. Quod si viri amíctus
incéssus pedum, ac déntium
rîsus de eo annúntiant; ut
sapiētis Salomónis sentén-
tia est: potióri longè ra-
tióne precatio. ac Dei cul-
tus justitiæ omnis signum
est. Nempe spiritalis divi-
núsq; amíctus plúrima
áninis

ánimis nostris venustátem effundens atque grátiam: cuiúsque vitam compónens; nullum menti vítiúm: absúrdum nihil dominári sinens.

R. Allelúia, júdica. 674.

Lectio ix.

QUamobrem & cum léctulo súrginus: antevértere solem Dei cultu debémus; & cum mensæ accúmbimus: & cū membra quiéti datúri sumus; imò vero singulis horis adhibénda ad Deum precátio est: & in ea diei cursus absolvéndus. Plúrimam noctis partem in précibus traducámus: positisque génibus magno cum tremóre precationi ánimam attendámus; nos ipsos beátos, ducéntes: qui Dei cultu defungámur. Age verò quómodo solem aspícies: eo non adoráto qui óculis tuis destinat jocundíssimam lucem. Mensa perfruéris; non ante venerátus tantórum bonórum fontem, atque auctórem; qua spe iníbis noctis témpora: quæ tibi visu secúndum quiétem objectum iri suspicáris; si nullis précibus premunítus; nullo præ-

sidio fretus; quiéti te tradas: despiciábilis ac qui facillimè vincáris à nequíssimis dæmónibus eris. Hi vero circa nos obérrant asfiduè occasiònem captántes; ut si quem precum præsidio nudum offéndérunt: conféstim dirípiant.

R. Allel. audívimus. 675.

Te Deum.

AD LAUDES.

Añã. Allelúia. *Ad modulum Antiph.* Usquemodò. Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Psalm. Dóminus regnávít. *cum reliquis de Dominica.*

Capitulum. Jac. i.

EStóte factóres Verbi; & non auditóres tantúm: falléntes vosmetípsos.

Y. Dicite in natióibus.

R. Quia Dóminus regnávít. Allelúia, allel. allel.

Ad Benedíctus, Antiph. Usquemodò non petístis quidquam in nómine meo: Péтите, & accipiétis, allel.

Orémus. *Oratio.*

DEus, à quo bona cuncta procedunt: largíre supplicibus tuis; ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt: & te gubernánte eadem faciámus. Per.

Ad Tertiam.

Capitulum. Jac. i.
 Estote factures. *ut supra.*
 R. Resurrexit Dominus, alleluia, allel. X. Sicut dixit vobis, alleluia allel. Glória Patri. X. Surrexit Dominus verè. R. Et apparuit Petro, alleluia, allel. allel.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui ad æternam vitam in Christi Resurrectione nos reparas: Erige nos ad confedentem in dextera tua nostræ salutis auctorem; ut, qui propter nos iudicandus advenit: Pro nobis iudicaturus adveniat, Jesus Christus, Filius tuus, Dominus noster. Qui tecum.

*Ad sextam.**Capitulum.* Jac. i.

QUI autem perspexit in Legem perfectam libertatis, & permanserit in ea; non auditor oblivisus factus, sed factor operis: Hic beatus in facto suo erit.

R. Surrexit Dominus verè; Alleluia; alleluia. X. Et apparuit Petro, alleluia, allel. Glória Patri. X. Gavisi sunt Discipuli. R. Viso Domino, Alleluia, alleluia. alleluia.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS, sempiternè Deus, qui humanam naturam supra primæ originis reparas dignitatem: Respice propitiis pietatis tuæ ineffabile Sacramentum; & quos regenerationis mysterio innovare dignatus es: in his dona tua perpétua gratiæ protectione conserva. Per Dominum nostrum.

*Ad Nonam.**Capitulum.* Jac. i.

RELIGIO munda & immaculata apud Deum & Patrem, hæc est, visitare pupillos & viduas; in tribulatione eorum: & immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

R. Gavisi sunt Discipuli, alleluia, alleluia. X. Viso Domino, alleluia, alleluia. Glória Patri. X. Cognoverunt Dominum. R. In fractione panis, alleluia, alleluia.

Orémus. Oratio.

REPELLE, quæsumus Domine, conscriptum peccati lege Chirógraphum: Quod in nobis Paschali mysterio per Resurrectionem Filii tui vacuasti. Qui tecum.

Ad

Ad Vesperas.

Añā. Allelúia. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dñica ut in Psalt. 150.

Capitulum. Jac. I. Estóte factóres, ut supra ad Laudes.

℟. In Resurrectióne tua Christe.

℞. Cœli & terra læténtur, allelúia, allel. allel.

Ad Magnificat, Antiph.

Pétite, & accipiétis; ut gaudium vestrum sit plenum: Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, & credidístis, allelúia.

Oratio. Deus, à quo bona cunéta. ut sup. ad Laudes.

Ad primam Processionem.

℞. j. In toto corde meo, allelúia, exquisivi te, allelúia: ne repellas me à mandátis tuis, allelúia, allel.

Orémus. Oratio.

Concède, quæsumus Omnipotens Deus, ut véterem cum suis actiónibus hóminem deponéntes; illius conversatióne vivámus: ad cuius nos substántiam Paschálibus remédiis transtulísti. Qui tecum.

Ad 2. Processionem.

℞. ij. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur; mors illi ultrà non

dominábitur: quòd enim vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia.

Orémus. Oratio.

Praesta, quæsumus Omnipotens & miséricors Deus: ut in Resurrectióne Dómini nostri Iesu Christi percipiámus veráciter portiónem. Qui tecum.

Ad Completor. Hymn. Ad Cœnam Agni. 621.

FERIA SECUNDA

Rogationum.

Si hodiè occurrat Festum novem Lectioinum, fit de eorum nona Lectiōe de sequenti Homilia: De Festo verò trium Lectioinum fit tantum commemoratio.

Ad Maturinum, Invitatorium. Allelúia, allel. allel. Psalm. Veníte exultémus. Antiphona & Psalm de Psalterio. 56.

De Epístola Prima Beati Petri. Cap. 2.

Deponéntes ígitur omnem malítiam, & omnem dolum, & simulatiónes: & invidias, & omnes detractiões; sicut modò: gènti infántes: ratióabile sine dolo concupísceite; ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis, quóniam dulcis est

Dóminus. Ad quem accedentes lapidem ab hominibus quidem reprobatum; à Deo autem electum & honorificatum: & ipsi tanquam lapides vivi superædificamini; Domus spiritalis: Sacerdotium sanctum; offerre spirituales hostias: acceptabiles Deo per Jesum Christum. Propter quod continet Scriptura; Ecce pono in Sion lapidem summum angularem electum, pretiosum: & qui crediderit in eum non confundetur.

R. In toto corde. 677.

Lectio 4.

Vos autem genus electum; regale Sacerdotium: gens sancta, populus acquisitionis. Ut virtutes annunciatis ejus: qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum. Qui aliquandò non populus: nunc autem populus Dei. Qui non consecuti misericordiam: nunc autem misericordiam consecuti. Charissimi; obsecro, tanquam advenas & peregrinos abstinere vos à carnalibus desideriis: quæ militant adversus animam; & conversationem vestra

inter gentes habentes bonam: ut in eo, quod tractant de vobis, tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes: glorificent Deum in die Visitationis.

R. Deduc me. 678.

Lectio sancti Evangelii: secundum Lucam.

Lectio j. Cap. 11.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: quis vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte; & dicet illi, amice: accommoda mihi tres panes; quoniam amicus meus venit de via ad me: & non habeo quod ponam ante illum, Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Sermo. 39. de divers. cap. 6. circa med

Si vos cum sitis mali notis bona dare filiis vestris; quantum magis pater vester qui in caelis est: dabit bona petentibus se. Quæ bona? nunquid temporalia dat & ipsa; sed fidelibus dat: dat & ipsa; sed & impiis dat: sed & blasphematoribus suis dat. Bona quaramus: quæ nobis sunt cum malis communia.

munia.

múnia. Novit ille pater dare ista bona filiis suis. Modo petit ab illo filius suus sanitatē corpóris; adhuc flagellat; sed nunquid pater: quādo flagéllat. Profert flagellum: sed cógita quale pręparat patrimónium. Flágellat inquit omnem filium quem récipit. Quem enim diligit Dóminus: corripit. Ideò ista dico fratres mei; ne contristémini quando pétitis: & non accípitis. Et arbitrémini quod ante óculos suos non hábeat Deus; si ad tempus non exáudit: voluntátem vestram. Non enim semper agrum exáudit médicus ad voluntátē; quamvis ejus sine dubio procureret atque appetat: sanitatē. Non dat quod petit: sed quod non petit hoc procurat. Petit frigida: non dat. Crudélis factus est qui venit sanare? artis est non crudelitátis. Non dat ad horā quod deléctat. Ut sanus possit omnia: nondū sano negántur áliqua.

R. Allelúia fac. 678.

Ad Benedictus, Antiph.
Exivi à Patre, & veni in mundum; iterum relinquo mundum, & vado

ad Patrem, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

PRęsta, quęsumus Omnipotens Deus; ut qui in afflictiónē nostrā de tuā pietátē confidimus: contra advérsa ómnia, tua semper protectiónē gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Hęc Oratio dicitur tantum hoáie ad Laudes.

Hoc triduo, qui non intersunt Processionibus Rogationum, dicant privatim Litanias & alia, quę in fine Breviarii his diebus dicenda ponuntur.

Ad Horas omnia dicuntur ut in Feriali Officio tempore Paschali.

Ad Vesperas, si occurrat Festum iij. Lect. sit de eo.

Ad Magnificat, Antiph.
Nunc scimus, quia scis ómnia; & non est opus tibi, ut quis te interroget: in hoc crédimus, quia à Deo exísti, allelúia.

Oratio. Deus, à quo bona. *ut supra.* 689.

FERIA TERTIA.

Rogationum si in hac Feria occurr. festum iij. Lect. sit de eo & prima Lect. erit de Script. ij. de Sancto iij. de Sermone Rogationum.

De Epístola prima B. Petri
Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

Similiter & mulieres
subditæ sint viris :
ut, & si qui non credunt
verbo ; per mulierum con-
versatióem sine verbo lu-
crifiant : considerántes in
timóre castam conversa-
tióem vestram. Quarum
non sit extrínsecus capil-
látúra aut circumdátio au-
ri ; aut induménti vesti-
mentórum cultus : sed qui
absconditus est cordis ho-
mo, in incorruptibilitáte
quiétis : & modésti Spíri-
tus : qui est in conspéctu
Dei locuples. Sic enim ali-
quándo & sanctæ mulieres,
sperántes in Deo : ornábát
se, subjéctæ própriis viris.
Sicut Sara obediebat A-
brahæ, dominum eam vo-
cans ; cujus estis filix bene-
ficiéntes : & non perti-
nentes ullam permutatió-
nem. Viri similiter cohabi-
tantes secúndum sciéntiã :
quasi infirmióri vásculo
muliebri impartiéntes ho-
nórem ; tanquam & cohæ-
rédibus grátia vitæ : ut
non impediántur oratió-
nes vestrae.

R. Cantáte Deo. 672.

Lectio ii,

IN fine autem omnes
Unánimes ; compatiéntes,
fraternitátis amatóres : mi-
sericórdes ; modésti, húmi-
les : Non reddétes ma-
lum pro malo ; nec male-
dícitum pro maledícito : sed
è contrário benedicétes ;
quia in hoc vocáti estis :
ut benediciónem hæredi-
táte possideátis. Qui enim
vult vitam diligere, & dies
vidére bonos ; coérceat
linguam suam à malo : &
lábía ejus, ne loquátur do-
lum. Declínet à malo, &
faciat bonum ; inquiret pa-
cem : & sequátur eam.
Quia óculi Dómini super-
iustos : & aures ejus in pre-
ces eórum. Vultus autem
Dñi super faciéntes mala.
Et quis est, qui vobis, nó-
ceat ; si boni æmulatóres
fuéritis ? Sed & si quid pa-
timini propter iustítiam.
Beáti.

R. In Ecclesiis. 672.

Sermo sancti Cæsarii Are-
latensis Episcopi.

De Letania.

Audiámus consiliúm
beáti Apóstoli & cõ-
tra diaboli insidias armis-
nos spiritualibus muniã-
mus ; ut possimus Deo an-
xiliante

xiliante hostem callidissimum : opitulante gratia divina revincere. Jejuniorum ; vigiliarum ; vel orationū arma nobis debemus jugiter providere. Quæ licet omni tempore necessaria esse probentur ; præcipue in istis tribus diebus quos regulariter in toto mundo : celebrat Ecclesia. Nullus se à sancto conveniunt subducatur ; nullus Ecclesiam quasi cælestis medicis scholam occupatus terrenis actibus derelinquat ; nullus castra Spiritualia deserat. Sciētes enim fratres charissimi ; quia qui terreno regi militat si se de acie pugnatūsus timore compellente subtraxerit ; non solum gloriā vel præmia parata non accipiet : sed etiam præsentis vitæ periculum non evadit. Qualis ergo est ille qui terreni regis exercitum deserit : sine dubio talis judicandus est & ille qui in istis tribus diebus Christi Ecclesiā derelinquit. Quicumque ergo sine aliqua infirmitate aut certa occupatione in istis tribus diebus Dei populum deseruerit ; In illo cælesti regno non præ-

mium sed opprobrium : non gloriā sed ignominiam : recepturum se esse hōverit. Et quidem talis quasi fugitivus & desertor castrorum cælestium æternam confusionem : & dignum meritis suis supplicium sustinebit.

R. Videtur te aquæ. 673.

Ad Benedictus, Antiph.
Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum, alleluia.

Orémus. Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis ; ut cogitemus te inspirante quæ recta sunt : & te gubernante eadem faciamus. Per Dóminum nostrum,

Ad Magnificat, Antiph.
Deus Charitas est, & qui manet in Charitate, in Deo manet ; & Deus in eo ; Alleluia, alleluia.

FERIA QUARTA

In Rogationibus.

C E U

Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat Festum : novem Lectionum sit de eo cum Nona Lectione de Homilia Vigilia : De festo au-

tem trinum Leſionũ fit tan-
tũ commemor. in Miſſa.

De Epíſtola prima beáti
Petri Apóſtoli.

Cap. 4.

Eſtote prudẽtes ; &
vigilate in oratiõibus.
Ante omnia autem,
mutuam in vobismetipſis
charitatẽ continuam ha-
bentes : quia Charitas ope-
rit multitudinem peccato-
rum. Hoſpitales invicem
ſine murmuratiõne ; Unuf-
quiſque ſicut accepit grã-
tiam, in alterutrum illam
adminiſtrantes : ſicut boni
diſpenſatores multiſormis
gratiæ Dei. Si quis loqui-
tur, quaſi ſermõnes Dei :
Si quis miniſtrat, tanquam
ex virtute, quam admini-
ſtrat Deus ; ut in omnibus
honorificetur Deus per Je-
ſum Chriſtum : cui eſt glõ-
ria & impẽrium in ſæcula
ſæculõrum. Amen.

R. Bonũ eſt confitẽri. 674.

Leſtio ij. Cap. 5.

Seniõres ergo, qui in
vobis ſunt, obſecro,
conſenior & teſtis Chriſti
Paſſionum ; qui & ejus, quæ
in futuro revelanda eſt :
glõriæ communicator. Pãſ-
cite, qui in vobis eſt, gre-
gem Dei ; providentes non

coãctẽ : ſed ſpontaneẽ ſe-
cũdũ Deum ; neque
turpis lucri grãtia, ſed vo-
luntariẽ : neque ut domi-
nantes in cleris ; ſed forma
facti gregis ex animo ; &
cũ apparuerit Princeps
Paſtorum : percipietis in-
marceſſibilem glõriæ corõ-
nam. Similiter, adoleſcẽ-
tes : ſubditi eſtote Senio-
ribus. Omnes autem invicem
humilitatẽ inſinuã-
te ; quia Deus ſuperbis re-
ſiſtit : humilibus autem dat
grãtiam.

R. Allelũia, júdica. 674.

Lectio ſancti Evangelij
ſecũdũ Joãnnem.

Leſtio iij.

In illo tempore : ſublevã-
tis Jeſus in cælum oculis
dixit. Pater venit hora :
clarifica filium tuum : ut
filius tuus clarificet te. Et
reliqua.

Homilia ſancti Joãnnis
Chryſoſtomi.

In id. Evangelium, &c.

Clarifica me Pater cla-
ritate quã habui. Non-
dixit claritate quam habui
ſuper terram : ſed apud te.
Hac nos claritate donãbi-
mur ; Pro noſtri módulo :
ſi virtutem amplectãmur.
Hanc nobis Chriſtus pro-
mittit

míttit & confirmat Ascen-
sione sua; si tamen ut Pau-
lus ait: compátimur ut &
conglorificémur. Innumé-
ris ergo lacrymis profe-
quendi sumus; qui tanta
à Christo ascendente in
cælum claritate propósita:
desidia ac somno nobis
ipsi insidias tendimus. Et
si gehenna nulla esset; ad-
huc omnium essémus mi-
serrimi. Cum nobis liceat
eum Dei filio regno potiri;
ac glorificári: tantis ne-
gligéntia nostra nos ipsos
bonis defraudámus. Nonne
si conscíndi; si innúmeras
mortes mori; si innuméras
ánimas & tótidem córpo-
ra quotidie tráditum iri
oportéret: nonne hæc om-

nia claritátis hujus propo-
sito præmio subeunda es-
sent. Sed nos neque pecú-
nias contemnimus; in ri-
xas quotidie & verba otio-
sa tempus insúmimus; ter-
ram nutrímus; corpus sa-
ginámus: ánimam verò
& cælum contémnimus.

R. Allel. audivimus. 675.

Ad Benedíctus, Antiph.

Qui credit in filium Dei,
habet testimónium Dei in
se, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

DEus, à quo bona cun-
cta procedunt; largire
supplicibus tuis ut cogi-
témus te inspirante quæ
recta sunt: & te gubernante
éadem faciámus. Per Dó-
minum nostrum.

I N ASCENSIONE DOMINI.

DVPLEX PRIMÆ CLASSIS.

AD VESPERAS.

Ara. Viri Galilæi, cum reliquis de Laud. Psal. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica 150. Et loco ultimi Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 155.

Capitulum. Actor. 1.

Primum quidem Sermonem feci de omnibus, ô Theophyle, quæ cepit Jesus facere & docere; usque in diem, quæ præcipiens Apóstolis per Spiritum Sanctum, quos elegerat, assumptus est.

✠. Ascendens Christus in altum.

R. Captivam duxit captivitatem, Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.

Pater, manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedisti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro

mundo, quia ad te vado, Allelúia, *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Concède, quæsumus Omnipotens Deus; ut qui hodierna die Unigénitum tuum Redemptorem nostrum, ad cælos ascendisse credimus; ipsi quoque mente, in cælestibus habitemus. Per eundem.

Ad primam Processionem.
R. j. Post Passiónem suam. ut infra in j. Nocturno.

Orémus. *Oratio.*

Adésto, Dómine, supplicationibus nostris; ut sicut húmáni géneris Salvatórem confedére tecum in tuâ majestáte confidimus; ita usque ad consummationem sæculi manére nobiscum, quemadmodum est pollicitus, sentiamus. Qui tecum.

Ad 2. processionem.

R. ij. Non turbétur cor vestrum.

vestrum. ut infra.

Orémus. Oratio.

Deus, cuius Filius in
Alta cœlorum potén-
ter ascéndens captivitá-
tem nostram sua duxit vir-
tute captivam: tribue, quæ-
sumus; ut dona, quæ suis
participibus cõtulit: lar-
giatur & nobis, Jesus Chri-
stus, Dóminus noster. Qui
tecum..

Ad Completorium. Hymn.

Jesu, nostra Redemptio,
Amor & desidérium;
Deus, Creator ómnium,
Homo in fine tẽporũ.

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crimina?
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tolleres?

Infèrni claustra pene-
trans,

Tuos captivos redimens;
Victor triúmpho nobili
Ad dextram Patris residēs.

Ipsa te cogat pietas,
Ut malà nostra súperes
Parcèndo, & voti cõpotes
Nos tuo vultu sãties.

Tu esto nostrum gaudiũ,
Qui es futũrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Ad Matutinum, Invitat.

Allelúia: Christum Dó-

minum ascendentem in
cœlum, venite adoremus,
allelúia. Duplic. Psalmus.
Venite. 2.

In primo Nocturno.

Antiph. Elevata est.

Psalmus 8.

Domine, Dóminus no-
ster: * quàm admirá-
bile est nomen tuum in
univérſa terra.

Quóniam elevata est,
magnificéntia tua super
cœlos.

Ex ore infántium & la-
cténtium perfecisti laudem,
propter inimicos tuos: *
ut destruas inimicum &
ultórem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos ópera digitorum
tuorum: * lunam & stel-
las, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd
memor es ejus? * aut fi-
lius hóm̄inis, quóniam vi-
ſitas eum?

Minuísti eum paulò mi-
nùs ab Angelis: * glória &
honóre coronásti eum: *
& constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus. * oves & boves
univérſas: * insuper & pé-
cora campi.

Volúcres. cœli & pisces
mãris.

maris : * qui perambulans
sémitas maris.

Dómine , Dóminus no-
ster : * quàm admirábile
est nomen tuum in univér-
sa terra.

Gloria Patri.

Añã. Elevata est magnifi-
cèntia tua , super cælos,
Deus. Alleluia.

Añã. Dóminus in templo.

Psalms 10.

IN Dómino confido : *
Iquómo modo dicitis ánimæ
meæ transmígra in mon-
tem sicut passer.

Quóniam , ecce , pecca-
tóres intendérunt arcum : *
paravérunt sagittas suas
in pháretra : * ut sagittent
in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti
destruxérunt : * justus au-
tem quid fecit.

Dóminus in templo san-
cto suo : * Dóminus in cæ-
lo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem
respiciunt : * pálebræ ejus
interrogant filios hóminū.

Dóminus interrogat ju-
stum & ímpium : * qui au-
tem diligit iniquitatem
odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres
láqueos : * ignis & sulphur
& spiritus procellárum pars

cálicis eórum.

* Quóniam justus Dómi-
nus , & justitias dilexit : *
æquitatem vidit vultus
ejus.

Gloria Patri.

Añã. Dóminus in templo
sancto suo , Dóminus in
cælo , alleluia.

Añã. A summo cæli.

Psalms 18.

CÆli enarrant glóriam
Dei : * & ópera má-
nuum ejus annúnciat fir-
mamentum.

Dies diéi erúctat ver-
bum : * & nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ , ne-
que sermónes , * quorum
non audiántur voces eórum.

In omnem terram exí-
vit sonus eórum : * & in
fines orbis terræ verba
eórum.

In sole pósuit taberná-
culum suum : * & ipse tan-
quam sponsus , procédeas
de thálamò suo.

Exultávit ut gigas ad
curréndam viam : * à sum-
mo cæli egréssio ejus.

Et occúrsum ejus usque
ad summum ejus : * nec
est qui se abscondat à ca-
lóre ejus.

Lex Dómini immaculá-
ta

ta convertens animas: *
testimónium Dómini fide-
le, sapiéntiam præstans
párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ,
latificántes corda: * præ-
ceptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanet in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini ve-
ra, justificáta in semetípfa.

Desiderabilia super au-
rum, & lápidem pretió-
sum multum: * & dul-
cióra super mel & favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea: * in custodién-
dis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? *
ab occúltis meis munda
me: * & ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fúerint do-
mináti, tunc iminaculátus
ero: * & emundábor à de-
lictó máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * & mè-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus,
& redemptor meus.

Glória Patri.

Añna. A summo cœli egréf-
sio ejus, & occúrsum ejus uf-
que ad summum ejus, allel.

✠. Ascéndit Deus in jubí-
latióne. R. Dóminus in
voce tubæ, Allel.allel.allel.

Incipit liber Actuum
Apostolorum.

Lectio 7. Cap. I.

Primum quidem sermón-
nem feci de ómnibus, ó
Theóphile, quæ cœpit Je-
sus fácere & docere; usque
in diem, qua præcipiens
Apóstolis per Spíritum
sanctum, quos elégit: as-
sumptus est. Quibus & præ-
buit seípsum vivum post
Passiónem suam in multis
argumentis; per dies qua-
dragínta appárens eis: &
loquens de regno Dei. Et
convéscens præcepit eis ab
Jerosólymis ne discederét:
sed expectárent promissió-
nem Patris. Quam audístis
(inquit) per os meum;
quia Joánnes quidem Bap-
tizávit aqua: vos autem
baptizabimini Spíritu san-
cto, non post multos hos
dies.

Responsoria duplicantur.

R. Post Passiónem suam
per dies quadragínta appá-
rens eis, & loquens de re-
gno Dei, allelúia: * Vidén-
tibus illis elevátus est, allel.
& nubes suscepit eum ab
óculis eórum, allel ✠. Et
convéscens,

convēscens, præcepit eis, ab Jerosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris Vidētib. Glória Patri & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio & nunc, & semper. Post Passiōnem.

Leitio ij.

Igitur qui convenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israël? Dixit autem eis; Non est vestrum nosse tempora vel momenta; quæ Pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Jerusale, & in omni Judæa, & Samaria, & usque ad ultimum terræ. Et cum hæc dixisset; videntibus illis elevatus est: Et nubes suscepit eum ab oculis eorum.

R. Non turbetur cor vestrum; Ego vado ad Patrem, & cum assumptus fuero à vobis, mittam vobis, allel. * Spiritum veritatis, & gaudebit cor vestrum, allel. ✠. Nisi ego abiero, paraclitus non veniet: si autem abiero mittam eum vobis. Spiritum. Glória

Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Non turbetur.

Leitio ij.

Cumque intuerentur in cælum euntem illum; ecce duo viri astiterunt juxta illos in vestibus albis, qui & dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cælum: Sic veniet quem admodum vidistis eum euntem in cælum. Tunc reversi sunt Jerosolymam à monte, qui vocatur Oliveti; qui est juxta Jerusalem: Sabbati habens iter. Et cum introissent in Cœnaculum; ascenderunt ubi manebant, Petrus & Joannes, Jacobus & Andreas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matheus; Jacobus Alphæi & Simon Zelotes: & Judas Jacobi. Hi omnes erant unanimiter perseverantes in Oratione cum Mulieribus; & Maria Matre Jesu: & Fratribus ejus.

R. Ascendens in altum, allelúia; captivam duxit captivitatem: * Dedit dona hominibus, allelúia, allel.

✠. Ascendit Deus in jubilatione, & Dominus in voce

ge tubæ. Dedit. Glória Patri. Ascendens.

In secundo Nocturno.

Añã. Exaltare Dómine.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur Rex : * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus, coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, & tribuisti ei : * longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutari tuo : * glóriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in Dómino : * & in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat, om-

nes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbabit eos : * & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, * cogitaverunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum

Exaltare, Dómine, in virtute tua : * cantabimus & psallémus virtutes tuas.

Glória Patri,

Añã. Exaltare, Dómine, allelúia : in virtute tua, allelúia.

Añã. Exaltabo te.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Dómine, quoniam suscepisti me : * nec delectasti inimicos meos super me.

Dñe Deus meus clamavi ad te : * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno animam meam : * salvasti me à descendenti- bus in lacum.

Psallite Dómino Sancti, ejus : * & confitemini memoria

móriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatíone ejus: * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundantía mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua: * præstitisti decóri meo virtutem.

Avertísti faciém tuam à me: * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo: * dum à descéndo in corruptiónem.

Numquid conficiébitur tibi pulvis: * aut annúciábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gaudium mihi: * conscidísti faccum meum, & circūdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnū cōfitebor tibi. Glória Patri. *Añã.* Exaltábo te, Dómi-

ne; quóniam suscepísti me, allel. *Añã.* Ascéndit Deus.

Psalms 46.

OMnes gentes, plaudite má nibus: * jubilate Deo in voce exultátionis.

Quoniam Dóminus excélsus terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit pópulos nobis: * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psállite: * Psállite Regi nostro, psállite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: * Psállite sapiénter.

Regnabit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populórum cōgregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam Dii fortes terræ veheménter eleváti sunt, Glória Patri.

Añã. Ascéndit Deus in jubilatíone & Dóminus in voce tubæ, allelúia.

✠. A summo cœli egréssio ejus.

R. Et occúrſus ejus, uſque ad ſummum ejus, Allelúia, allelúia, allelúia.

Sermo S. Leonis Papæ.
De Ascensione Domini.

Sermo. 2.

Sicut in ſolemnitate Paſchali Reſurrectio Dómini fuit nobis cauſa lætandi: ita aſcénſio ejus in cœlos, præſentium nobis eſt matéria gaudiórum. Reſcoléntibus illam diem & piè venerántibus; qua naturæ noſtræ humilitas in Chriſto ſuper omnem cœli militiam; ſuper omnes ordines Angelórum; & ultra ómnium altitudinem poteſtátum: ad Dei patris eſt provécta conſéſſum. Quo órdine óperum divínorum nos fundáti: nos ædificáti ſumus. Ut mirabilior eſſet grátia Dei, cum remótiſ a conſpéctu hóminum, quæ méritò reveréntiam ſui videbántur indicere: fides non deficeret; ſpes non fluctuáret: charítas non tepéret. Magnárum hic vigor eſt méntium, & valde fidélium lumen eſt animátum incunctánter crédere, quæ corporeo non vidéntur in-

Pars Verna.

túitu; & ibi figere deſiderium: quo néqueas inferre conſpéctum.

R. Modicum, & non vidébitis me, allelúia. * Iterùm módicum, & vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia. ✠. Ascéndó ad Patrem meum, & Patrem veſtrum: Deum meum, & Deum veſtrum. Iterùm: Glória Patri. Modicum.

Lectio v.

Jesus Chriſtus Dei Fílius excelléntius ſacratíuſque innótuit, cum in paternæ majeſtátis glóriam hodie ſe recepit; & ineffábili modo cœpit eſſe divinitate præſentior: qui factus eſt humanitate longínquior. Tunc ad æquálem Patri Filium eruditior fides grefſu cœpit mentis accédere; & contrectatione in Chriſto corpórea ſubſtántiæ, qua patre minor eſt non egere: quóniam glorificáti corpóris manente natura, eo fides credéntium vocabátur; ubi non carnáli manu ſed ſpiritáli intelléctu: par genitóri unigénitus tangitur. Hinc illud eſt quod poſt

Y

resurrecciónem suam Dóminus Mariæ Magdalénæ personam Ecclesiæ gerénti, cum ad contactum ipsius properáset accédere: dicit. Noli me tângere: nondum enim ascénderi ad Patrem meum. Hoc est nolo ut ad me corporáliter vénias: nec ut me sensu carnis agnóscas. Ad sublimióra te differo; majóra tibi præparo; cum ad patrem ascéndero: tunc me perfectius veriúsque palpábis. Apprehénsúra quod non tangis: & creditúra quod non cernis.

R. Præcúrfor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula: secundum ordinem Melchisedech: * Póntifex factus est in ætérnum, & in sæculum sæculi, Allelúia, allelúia, allelúia. **V.** Non enim in manu facta sancta Jesus intróiit exemplária verórum: sed in ipsum cælum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis. Póntifex. Glória Patri. Præcúrfor.

Lectio vj.

EXultémus itaque hodie gaudio spiritali; & digna apud Deum gratiá-

rum actiône lactántes: líberos cordis óculos ad illam altitudinem in qua Christus est: erigámus. Sursum vocátos ánimos desideria terréna non déprimant; ad ætérna præléctos peritúra non óccupent: viam veritátis ingressos falláces illécebræ non retárdent. Et ita à fidelibus hæc temporália decurrántur; ut peregrinátí se in hac mundi valle cognóscant; in qua étiam si quædam commoda, blandiántur; non amplecténda néquiter: sed transeúnda sunt fortiter. Ad hanc enim nos devotióne beatíssimus Petrus Apóstolus incitat; & secundum illam dilectiόnem, quam pascéndis Christi óvibus trina dominici amoris professiόne concépit: óbssecrans, dicit. Charíssimi; óbscero vos tanquam advenas & peregrínos, abstinere vos à carnálibus desidériis: quæ militant advérsus ánimam.

R. Psállite Dómino: * Qui ascendit super cælos cælorum ad Oriéntem, allelúia. **V.** Ecce dabit vocá suæ

suam vocem virtutis; Date honorem Deo. Qui ascendit. Glória Patri. Psállite.

In tertio Nocturno.

Añã. Nimis exaltatus es.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: lætèntur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia & judiciũ correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: * & inflamabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annunciaverunt cœli justitiam ejus: * & viderunt omnes pópuli glóriã ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui gloriántur in simuláchris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * Audívit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ: * propter judícia tua, Domine.

Quóniam tu, Domine Altíssimus saper omnem terram: * nimis exaltatus

es super omnes Deos.

Qui diligitis, Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus animas Sanctórum snórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux est orta justo: * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino: * & confitémini memorię sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Añã. Nimis exaltatus es, allelúia; super omnes cœlos, allelúia.

Añã. Dóminus in Sion.

Psalmus 98.

Dominus regnavit, iráscantur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Si on magnus: * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terr íbile & sanctum est: * & honor Regis judícium diligit.

Tu parásti directiones: * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deũ nostrum: * & adoráte scabéllum pedum ejus, quóniam sanctum est.

Moyse & Aaron in Sacerdotibus ejus: * & Sa-

Quóniam Spíritus pertransibit in illo, & non subsístet: * & non cognóscet ampliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno: * & usque in aetérnum, super tíméntes eum.

Et iustítia ejus in filios filiórum: * his qui fervant testaméntum ejus.

Er mémores sunt mandatórum ipsíus, ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus omnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtute: * faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónnum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * ministri ejus, qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus, in omni loco dominationis ejus: * Benedic, ánima mea Dño.

Glória Patri.

Añna. Dóminus in cælo, allelúia; parávit sedem suam, allelúia.

✠. Exaltáre Dómine.

✠. In virtúte tua, allelúia,

allelúia, allelúia.

Lectio sancti Evangelij: secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo tēpore: Recumbentibus undecim Discipulis, apparuit illis Jesus; & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis; euntes in mundum univérsum: prædicáte Evangelium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In id Evangelium.

IN hac Ascensiónis Dómini solemnitate pensándum est, quia delétum est hodiérna die chirógraphū damnationis nostræ: mutáta est senténtia corruptionis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est terra es, & in terram ibis: hódie in cælum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatione: per figuram beátus Job Dóminus avem vocat. Quia Ascensiónis ejus mystérium Judæam non intelligere conspéxit; de infidelitáte ejus senténtiam

protulit dicens: semitam ignoravit: quisquis eum ad cœlum ascendisse non crediderit. *R.* Ponit nubem ascensum suum Dominus, qui ambulat super pennas ventorum, * Alleluia. *V.* Qui facit Angelos suos Spiritus, & Ministros suos ignem urentem. Alleluia. Glória Patri. Ponit.

LECTIO viij.

Ascendens Christus in altum captivam duxit captivitatem nostram: virtute suæ incorruptionis absorbuit. Dedit verò dona hominibus; quia misso desuper spiritu: alij sermonem scientiæ; alij gratiam virtutum; alij gratiam curationum; alij genera linguarum: alij interpretationem sermonum tribuit. Dedit ergo dona hominibus. De hac ascensionis ejus glória etiam Habacuc ait. Elevatus est sol: & luna stetit in ordine suo. Quis enim solis nomine, nisi Dominus: & quæ lunæ, nomine nisi Ecclesia desi-

gnatur. Quotisque enim Dominus ascendit ad cœlos, sancta ejus Ecclesia adversa mundi omnimodo formidavit. At postquam ejus ascensione roborata est: aperte prædicavit, quod occulte credidit. Elevatus est ergo sol: & luna stetit in ordine suo. Quia cum Dominus cœlum petiit: sancta ejus Ecclesia in autoritate prædicationis excrevit.

R. Exaltare, Domine, alleluia: * In virtute tua, alleluia. *V.* Cântabimus & psalémus. In virtute. Glória Patri. Exaltare.

LECTIO ix.

Magnopere est perpendendum, quia is qui placatus ascendit, terribilis redibit; & quidquid nobis cum mansuetudine præcepit: hoc à nobis cum districtiōne exiget. Nemo ergo indulta pœnitentiæ tempora parvipendat; nemo curam sui dum valet agere, negligat; quia redemptor noster tanto tunc in judicium districtior veniet: quanto nobis ante judicium magnam patientiam prærogavit. Hac itaque vobiscum, Fratres, agite:

hæc

hæc in mente sêdula cogitatione versate. Quamvis adhuc rerum perturbacionibus animus fluctuet; jam tamen spei vestræ anchorâ in aternâ patriâ hodie figite: intentionem mentis in vera luce solidate. Ecce ad cœlum ascendisse Dôminum audivimus; hoc ergo servemus in meditatione: quod credimus. Et si adhuc hic tenemur infirmitate corporis: sequamur tamen eum passibus amoris.

R. Glôria & honore coronasti eum Dômine; & constituisti eum super ôpera manuum tuarum: * Omnia subiecisti sub pedibus eius, Allelûia, allel. allel. X. Quoniam elevata est magnificentia tua super celos. Omnia. Hoc R. non duplicatur quia dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Antiph. Viri Galilæi, quid aspicitis in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic veniet, Allelûia. *Psalm.* Dôminus regnavit. cum reliquis de Dominica. 20.

Añã. Videntibus illis elevatus est: & nubes suscepit eum in cœlo, allelûia.

Añã. Elevatis manibus benedixit eis, & ferebatur in cœlum, allelûia. *Añã.* Exaltate regem regum, & hymnum dicite Deo, allelûia.

Añã. Sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum, allelûia.

Capitulum. Act. 1.

Primum quidem sermonem feci de omnibus, ô Theophile, quæ cepit Jesus facere & docere; usque in diem, qua præcipiēs Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elegit: assumptus est. X. Nimis exaltatus es.

R. Super omnes cœlos, Allelûia, allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum: Deum meum, & Deum vestrum, allelûia. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

Concède quæsumus, Omnipotens Deus; ut qui hodierna die Unigenitum tuum Redemptorem nostrum, ad cœlos ascendisse credimus: ipsi quoque mente, in cœlestibus habitemus. Per eundem.

Ad primam ut in Festis.

Ad Tertiam. Capitulum.

Primum quidem. *ut sup.*
R. Ascendit Deus in Jâbi-

lo, Allelúia, allel. *℟.* Dóminus in voce tubæ, Allelúia, alleluia. Glória Patri. *℣.* Ascéndens Christus in altum. *℞.* Captívam duxit captivitátem; dedit dona homínibus, Allelúia, allel. allel. *Oratio.* Concéde quæsumus omnípotens Deus. *ut supra ad Laudes.*

Ad Sextam.

Capitulum. Act. I.

ET convéscens præcepit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissíonem Patris, quam audístis, inquit, per os meum; quia Joánnes quidem baptizávit aqua; Vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies.

℞. Ascéndens Christus in altum. allel. allel. *℟.* Captívam duxit captivitátem; dedit dona homínibus, allelúia, allel. Glória Patri. *℟.* Nimis exaltátus es. *℞.* Super omnes cælos, Allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

ADÉSTO, Dómine, sup-
plicatióibus nostris;
ut sicut humáni géneris
Salvatórem confedére tecum
in tua majestáte confidimus: ita usque ad con-

summationem sæculi mané-
nére nobíscum, quemád-
modum est pollicitus, sen-
tiámus. Qui tecum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. I.

VIRI Galilæi, quid statis aspicientes in cælum; hic Jesus, qui assúptus est à vobis in cælum: sic veniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℞. Nimis exaltátus es, allelúia, allel. *℟.* Super omnes cælos, allel. allel. Glória Patri. *℟.* Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum. *℞.* Deum meum, & Deum vestrum, Allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, cujus Filius in alta cælorum poténter ascéndens, captivitátem nostram sua duxit virtúte captívam: tribue, quæsumus; ut dona, quæ suis Participibus cóntulit: largiátur & nobis Jesus Christus, Dóminus noster. Qui tecum.

*Ad Vesperas Añ. Psal-
mi, Capitulum, & ℟. ut
in primis Vesperis.*

*Ad Magnificat, Antiph.
O Rex glóriæ, Dómine vir-
tutum,*

tutum, qui triumphator hodie super omnes caelos ascendisti: * Ne derelinquas nos orphanos; sed mitte promissum Patris in nos, * Spiritum veritatis, alleluia. *Duplicatur; & in Choro dicitur alternatim per partes Asteriscis distinctas.*

Oratio. Concède, quæsumus omnipotens Deus, ut *suprà ad Laudes.*

Ad Processionem.

R. Modicum & non. ut *infra.* 705.

Orémus. *Oratio.*

Adesto, Domine, supplicationibus nostris; ut sicut humani generis Salvatorem consedere tecum in tua maiestate confidimus: ita usque ad consummationem sæculi manere nobiscum, quemadmodum est pollicitus, sentiamus. Qui tecum.

Ad Complet. Hymn. Jesu, nostra Redemptio. 699.

Et dicitur singulis diebus usque ad Pentecost.

Infra Octavam Ascensionis fit Officium de Ascensione, nisi occurrat Festum novem Lectionum: De Festis verò trium Lectionum, fit tantum

commemoratio in Missa.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Incinatorium. Alleluia, alleluia, allel.

Antiph. Elevata est.

Psalmus. Domine, Dominus noster. *Cum reliquis novem Anis, & Psalmus ut in die Ascensionis.*

X. Ascendit Deus in jubilatione. R. Et Dominus in voce tubæ, Alleluia, allel. alleluia.

Si infra Octavam occurrat Festum novem Lectionum ex secunda Lectione Scripturae sunt duas. Tertia autem incipit ab eo loco in quo est Asteriscus. Et nona Lectio sermo de Ascensione.

Incipit Epistola secunda B. Petri Apostoli.

Lectio j. Cap. i.

Simon Petrus, Servus & Apostolus Jesu Christi; iis, qui coæqualem nobiscum sortiti sunt fidem in iustitia Dei nostri: & Salvatoris Jesu Christi. Grætia vobis & pax adimpleatur in cognitione Dei & Christi Jesu, Domini nostri: Quomodo nobis omnia divinæ virtutis suæ, quæ ad vitam & pietatem

donata sunt: per cognitionem ejus, qui vocavit nos propria gloria & virtute, per quem maxima & pretiosa nobis promissa donavit; ut per hanc efficiamini divinae consortes naturae: fugientes ejus, quae in mundo est, concupiscentiae corruptionem. Vos autem curam omnem subinferentes, ministrante in fide vestra virtutem; in virtute autem scientiam; in scientia autem abstinentiam; in abstinencia autem patientiam; in patientia autem pietatem; in pietate autem amorem fraternitatis: in amore autem fraternitatis, charitatem.

R. Modicum, & non debitis me. 705.

lectio ij.

HAec enim, si vobiscum adsint, & superent: non vacuos, nec sine fructu vos constituent in Domino nostri Jesu Christi cognitione. Cui enim non praesens sunt haec, caecus est, & manu tentans: oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum. Quapropter, Fratres, magis satagite, ut per bona opera certam vestram vo-

cationem & electionem faciatis: haec enim facientes, non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum Domini nostri, & Salvatoris Jesu Christi. * Propter hoc incipiam vos semper commone re de his: & quidem scientes, & confirmatos vos in praesenti veritate. Justum autem arbitror, quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione: Certus, quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod & Dominus noster Jesus Christus significavit mihi; Dabo autem operam, & frequenter habere vos post obitum meum: ut horum memoriam faciatis.

R. Praecursor. 706.

Sermo sancti Eucherij
Lugdunensis Episc.

Serm. 2. de Ascensione.

IN gremium immortalitatis immortalis naturae transfunditur; quo facto Angelorum regnum humanae conditioni uno ascendente referatur: & spes praecedente Christo promittitur. Quod autem ait sermo divinus,

Vinus, elevamini portæ æternales & introibit Rex glóriæ. Agitur hoc loco præclara & insignis pompa victóriæ. Non tam admirantes Angeli quàm stupentes; & ad magnitudinem novitatis artóniti peregrinam inferri substantiam in stationum suarum excelsa suspiciunt: & ideò honorabilem ad cœlos hominem triumpháli ágmine comitantes, quasi cum exclamatióne admiratiónis intèrrogant; quis est iste Rex glóriæ? Præeuntes Archàngeli modulata exultatióne respóndent: Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ. Meritò itaque post peractam redemptiõnis nostræ administratió- nem regis suscepit dignitatem.

R. Pfallite Dómino.

A D L A U D E S.

Añã. Viri Galilæi. Sub qua sola dicitur Psal. Dóminus regnavit. cum reliquis. 20. Capítulum & Versus ut in Laudibus Festi.

Ad Benedíctus, Antiph. Eúntes in mundum universum prædicáte Evangé- lium omni creaturæ, alle- lúia. Qui crediderit & ba-

ptizátus fuerit, salvus erit, allelúia: Qui verò non cre- diderit, condemnábitur, allelúia.

Oratio. Concède. ut in die.

Ad Horas omnia ut in die. Ad Vesperas Añã & Psalmi de Feria occurren- te. Ad Magnificat, Añã. Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis ascéndit in cœlum, & se- det à dextris Dei, allelúia.

Hoc modo fit Officium, omnibus diebus infra octa- vam, & nihil duplicatur.

S A B B A T O
ψ. Ascéndit Deus in jubi- latione. R. Et Dóminus in voce tubæ, Allelúia, alle- lúia, allelúia.

De Epístola secúnda Beati Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

H Anc, ecce vobis, Cha- ríssimi, secúndam scribo Epístolam, in qui- bus vestram éxico in componitióne sinceram mentem: ut memores sitis eórum, quæ prædixi, verbórum, præceptórum Dómini & salvatóris. Hoc primùm sciétes, quòd vé- nient in novíssimis diebus in deceptiõe illusóres, juxta próprias concupis-

céntias ambulántes , dicétes ; Ubi est promissio aut advéntus ejus . Ex quo enim patres dormierunt , ómnia sic perseveránt ab iníto creaturæ . Latet enim eos hoc volétes , quòd cœli erant prius , & terra ; & de aqua & per aquam consistens Dei verbo ? per quæ ille tunc mundus aqua inundátus périit . Cæli autem qui nunc sunt , & terra , eodem verbo repósti sunt : igni reserváti in diem judícij , & perditionis impiórum hóminum . Unum verò hoc non lateat vos , Charíssimi ; quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni : & mille anni sicut dies unus . Non tardat Dñs promissionera suam , sicut quidam exístimant : sed paciénter agit propter vos , nolens áliquos perire , sed omnes ad pœniténtiam revérti .

℞. Ponit nubem. 710.

Lectio ij.

ADvéniet autem Dies Dómini ut fur in quo cœli magno impetu trãsient ; Eleménta verò calore solvéntur : terra autem , & quæ in ipsa sunt ópera , exuréntur . Cum igitur

tur hæc ómnia dissolvéndæ sint , quales opórtet vos esse in sanctis conversatióibus & pietátibus , expectántes & properántes in Advéntum Díci Dómini ; per quem cæli ardentes solvéntur , & eleménta ignis ardóre tabescént ? Novos verò cœlos , & novam terram secúndum promíssa ipsius expectámus , in quibus justitia hábitat . Propter quod , Charíssimi , hæc expectántes fatágit , immaculáti & invioláti ei inveníti in Pace . Ee Dómini nostri longanimitátem , salútem arbitrémur : sicut & Charíssimus frater noster Paulus , secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis ; sicut & in ómnibus Epístolis , loquens in eis de his , in quibus sunt quædam difficilia intelléctui : quæ indócti & instábiles deprávant , sicut & cæteras scriptúras , ad suam ipsórum perditionem . Vos igitur , Fratres , præsciéntes custodíte , ne insipientium errore tradúcti , excidátis à própria firmitáte . Créscite verò in grátia , & in cognitióne Dómini nostri , & salyatóris .

Jesu

Jesu Christi: ipsi gloria & nunc, & in diem æternitatis, Amen.

R. Exaltare, Domine. 710.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 12. De diversis.

Resurrectio Dñi, spes nostra: Ascensio Domini glorificatio nostra. Ascensionis enim hodie solèmnia celebramus. Si ergo rectè, si fideliter, si devòtè, si sanctè, si piè Ascensionem Domini celebramus; ascendamus cū illo: & sursum cor habeamus. Ascendentes autem non extollamur: nec de nostris quasi de propriis mèritis præsumamus. Sursum enim cor ad Dominum: refugium vocatur. Illi enim dicimus, qui ascendit. Resurrexit enim, ut spem nobis daret, quia resurgit quod moritur; ne morièndo desperarèmus: & totam vitam nostram morte finitam putarèmus. Solliciti enim eramus de ipsa ànima: & ille nobis resurgèndo & de carne securitatem dedit. Ergo ascendit. Quis: qui descendit. Descendit ut sanaret: ascendit ut levaret te. Ca-

dis si levaveris te: manes si levaverit te. Sursum ergo cor, sed ad Dominum refugium est: sursum cor, sed non ad Dominum superbia est. Dicamus ergo illi resurgenti, quoniam tu es Domine spes mea: ascendenti autem: altissimum posuisti refugium tuum. Quomodo enim ad eum cor sursum habentes; superbi erimus: qui propter nos humilis factus est, ne superbi remaneremus.

R. Glòria & honore. 711.

AD LAUDES.

Añã. Videntibus illis. *Sub qua sola dicitur Psal.* Dominus regnavit. *cum reliquis.* 20.

Ad Benedictus, Antiph. Nisi ego abiero paraclitus non veniet; si autem abiero, mittam eum, allel.

Oratio. Concède.

Ad Vesperas.

Capitulum. I. Petri 4.

Estote prudentes, & vigilate in orationibus; ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia Charitas operit multitudinè peccatorum. *¶* *¶* Ascendens Christus in altum.

R. Captà

R. Captivam duxit captivitatem, alleluia, alleluia.

Ad Magnificam, Antiph.

Vado parare vobis locum, & iterum veniam ad vos alleluia.

Orémus. *Oratio.*

OMnipotens sempiternus Deus; fac nos tibi semper & devotam gerere voluntatem; & Majestati tue sincero corde servire. Per Dominum.

Ad primam Processionem.

R. j. Post Passionem. 701.

Orémus. *Oratio.*

Concede, quaesumus, omnipotens Deus; ut qui hodierna Die Unigenitum tuum Redemptorem nostrum ad caelos ascendisse credimus; ipsi quoque mente in caelestibus habitemus. Per eundem.

Ad secundam Processionem.

R. ij. Non turbetur. 702.

Orémus. *Oratio.*

Deus, cujus filius in alta caelorum potenter ascendens; captivitatem nostram sua duxit virtute; captivam; Tribue, quaesumus; ut dona quae suis participibus contulit; largiatur & nobis Jesus Christus Dominus noster. Qui tecum.

D O M I N I C A
infra Octavam.

A S C E N S I O N I S.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quae hic habentur propria.

Si Lectiones primi Nocturni lecta sunt pridie, quando scilicet in Sabbato precedente occurrit Festum S. Joannis ante portam Latinam; tunc Dominicae leguntur Lectiones Feriae secunda sequentis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola prima:

B. Joannis Apostoli.

Lectio j. Cap. i.

Quod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus; & manus nostrae contactaverunt de verbo vitae & vita manifestata est, & vidimus, & testamur, & annunciamus vobis vitam aeternam, quae erat apud patrem, & apparuit nobis; quod vidimus & audivimus, annunciamus vobis; ut & vos societatem habeatis nobiscum; & societas nostra sit cum Patre, & cum Filio ejus Jesu Christo. Et haec scribimus vobis

vobis ut gaudeatis & gaudium vestrum sit plenum, Et hæc est Annunciatio, quam audivimus ab eo, & annunciamus vobis: quoniam Deus Lux est, & tenebræ in eo non sunt ullæ.

R. Post Passionem. 701.

Lectio ij.

SI dixerimus, quoniam Societatem non habemus cum eo, & in tenebris ambulamus; mentimur: & veritatem non dicimus. Si autem in Luce ambulamus sicut & ipse est in Luce; Societatem habemus ad invicem: & Sanguis Jesu Christi Filij ejus, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus; ipsi nos seducimus: & veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra; fidelis est & justus, ut remittat nobis peccata nostra: & emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus, quoniam non peccavimus; mendacem facimus eum: & verbum ejus non est in nobis.

R. Non turbetur.

Lectio iij. Cap. 2.

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis.

Sed & si quis peccaverit, advocatum habemus ad Patrem, Jesum Christum justum; & ipse est Propitiatio pro peccatis, non pro nostris tantum: sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus, quoniam cognovimus eum: si mandata ejus observemus. Qui dicit, se nosse eum; & mandata ejus non custodit: mendax est, & in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus; verè in hoc Charitas Dei perfecta est: & in hoc scimus, quoniam in ipso sumus. Qui dicit, se in ipso manere: debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulare.

R. Ascendens in altum 702.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Sermon 7 Homil. 17.

Solemnitate diei hujus admonemus scientes & instruimus negligentes. Ascensum Domini in cælum hodie solemniter celebramus. Dominus enim salvator noster posito corpore, & recepto corpore; posteaquam resurrexit à mortuis: exhibuit se discipulis viventem, quem despera

desperaverūt morientem. Posteaquam se reddidit oculis intueñdum; manibus contrectandum; adificans fidem: exhibēdo veritatem. Quoniam parum fuit humanæ fragilitati, & infirmæ trepidationi, tam magnum miraculū uno die exhibere, & inde subtrahere: conversatus est cum eis in terra, sicut audivimus, cum liber actū Apostolorū legeretur. Conversatus est cum eis in terra quadraginta diebus intrans, & exiens, manducans & bibens; ut exhiberet veritatem: non quod haberet necessitatem.

R. Modicum, & non debitis me. 705.

Lectio v.

Ipsō ergo quadragésimo die, quem hodie celebramus; eis vidētib; & vidēdo deducētib; ascendit in cælum. Tunc ergo posteaquā id quod videbant ascendere mirabatur: sursum tamen ire gaudebant. Capitis enim præcessio, spes membrorum est: audierunt & angelicam vocem. Viri galilæi, quid statis aspicientes in cælum? hic Jesus sic vé-

niet quemadmodum vidistis eum, euntem in cælum. Quid est, sic veniet in ea forma veniet, ut impleatur quod scriptum est: videbunt in quem pupugerunt. Sic veniet ad homines veniet; homo veniet: sed Deus homo veniet. Veniet verus homo & Deus: ut faciat homines Deos. Ascendit iudex cæli: sonuit præco cæli. Bonam causam habemus: ut futurum iudicium tunc non timeamus.

R. Præcursor. 706.

Lectio vj.

Fratres pro magno auri solent verba novissima parentis ituri ad sepulchrum, & contemnantur Domini verba novissima ascendētis in cælum; existimemus Dominum nostrum testamentū scripsisse & in testamento sua novissima verba posuisse: prævidit enim malorum filiorum futura litigia, prævidit homines partes sibi conantes facere de possessione aliena. Quare enim non dividant quod non emerunt? quare non concidant, pro quo pretium non dederunt? Sed

ille.

Ille tunicam desuper textam nusquam confutibilem dividi noluit: forte provénit. In illa veste unitas comendata est: in illa veste charitas predicata est. Ipsa est desuper texta. De terra est cupiditas: desuper charitas. Agite fratres; testamentum scripsit Dominus: novissima verba posuit. Videte, obsecro vos, & moveat vos: quomodo & nos movet si fieri potest.

R. Pfallite Domino. 706.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis. Cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre, Spiritum veritatis, qui à Patre procedit: ille testimonium perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis: quia ab initio mecum estis. Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini; absque Synagogis facient vos, sed venit hora ut omnis qui interficit vos: arbitratur obsequium se prestare Deo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 29. de Verbis Domini.

Fœlicitatibus terrenis amaritudines miscet Deus: ut alia quaeratur foelicitas, cujus dulcedo non est fallax; & de ipsis amaritudinibus conatur mundus avertere ab eo quod intendit in interiora: & retrò convertere. De ipsis amaritudinibus de ipsis tribulationibus murmuras & dicis: Ecce pereunt omnia Christianis temporibus. Quid strepis? Non hoc promisit Deus; quod ista non peribunt: non hoc mihi promisit Christus. Aeterna promisit aeternus: si credidero, ex mortali fiam aeternus. Quid strepis? O munde immunde; quid strepis? Quid avertere conaris? tenere vis, periens; quid faceres si maneres? quem non deciperes dulcis? si amarus alimenta mentiris.

R. Ponit nubem. 710.

Lectio viij.

EGo si habeo spem; si teneo spem: ovum meum non est à scorpione percussum. Benedicam Dominum in omni tempore: semper

femper laus ejus in ore meo. *Fœlix sit mundus; evertatur mundus: Benedicam Dóminum qui fecit iníndum. Benedicam prorsus Secundum carnem benè sit? secundum carnem malè sit? Benedicam Dóminum in omni tẽpore: semper laus ejus in ore meo. Nam si benedico quando benè est, & blasphemio quando malè est: suscepi scorpionis aculeũ; compunctus respexi retrò: quod absit à nobis. Dóminus dedit Dóminus abstulit; sicut Dómino placent ita factum est: sit nomen Dómini benedictum. Manet civitas? quæ nos carnaliter genuit, Deo grãtias. Utinam & spiritaliter generetur: & nobiscũ transeat ad aternitatem. Si manet civitas quæ nos carnaliter genuit: manet quæ nos spiritaliter genuit.*
R. Exaltare, Dómine.

Lectio ix.

Figite spem in Deum; aterna concupiscite: aterna expectate. Christiani estis, Fratres. Christiani sumus. Non ad delicias. Christus in carnem descendit. Toleremus potius pra-

sentia quam diligamus. Adversorum manifesta est perniciēs: prosperorum falsa blandities. Time mare: & quando tranquillum est. Omnino non frustra audiamus, sursum cor. Quid ponimus cor in terra cum videamus quia evertitur terra; nos non possumus, nisi exhortari vos, ut habeatis quod dicatis: & quod pro spe vestra respondeatis insultatoribus, & blasphematoribus nominis Christiãni. Nemo vos murmurando avertat ab expectatione futurorum. *R. Glória & honore. 711. Te Deum.*

AD LAUDES.

Antiphona & Psal. ut in die Festi.

Cabitolium. 1. Petri 4.

Estote prudentes, & vigilate in orationibus; ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorum.

R. Nimis exaltatus es.

V. Super omnes caelos, Alleluia, allel. allel.

Ad Benedicium, Antiph.

Dóminus quidem Jesus, postquam locutus est eis, ascendit

Ascendit in cœlum, & sedet
à dextris Dei, alleluia.

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempitèr-
ne Deus, fac nos tibi
semper & devótam gerere
voluntatē: & majestáti tuæ,
sincéro corde servire. Per.

Ad primam ut in Festivis.

Ad Tertiam.

Capitulum. Estote pru-
dentes. *ut supra.*

R. Ascendit Deus in júbi-
lo. V. Dóminus in voce
tubæ, Alleluia, allel. Gló-
ria Patri. V. Ascendens
Christum in altum. R. Ca-
ptivam duxit captivitá-
tem, dedit dona homíni-
bus, Alleluia, allel. allel.

Oratio. Omnipotens sem-
pitèrne. *ut sup ad Laudes.*

Ad Sextam.

Capitulum. I. Petri 4.

Hospitales invicem sine
murmuratione; unus
quisque sicut accepit grá-
tiam, in alterútrum illam
ministrantes: sicut boni
dispensatores multifórmis
gratiæ Dei.

R. Ascendens Christus in
altum, Alleluia, allel. V. Ca-
ptivam duxit captivitátē,
dedit dona homínibus, Al-
leluia, allel. Glória Patri.
V. Nímis exaltátus es.

R. Super omnes cœlos, Al-
leluia; allel. allel.

Orémus. Oratio.

Adesto, Dómine, sup-
plicationibus nostris;
ut sicut húmáni géneris
Salvátorem confedére te-
cum in tua majestáte con-
fidimus: ita usque ad con-
summationem sæculi ma-
nère nobiscum, quemád-
modum est pollicitus, senti-
tiámus. Qui tecum.

Ad Nonã. Capit. I. Petri 4.

SI quis loquitur, quasi
sermónes Dei; Si quis
ministrat tamquàm ex vir-
tute, quàm ministrat
Deus: ut in ómnibus ho-
nificétur Deus per Jesum
Christum.

R. Nímis exaltátus es. Al-
leluia, allel.

V. Super omnes cœlos, Al-
leluia, allel. Glória Patri.

V. Ascendo ad Patrem
neum, & Patrem vestrum.

R. Deum meum, & Deum
vestrum, Alleluia, allel. all.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus Fílius in al-
ta cœlorum poténter
ascendens; captivitatem
nostram sua duxit virtute
captivam: Tribue, qua-
sumus; ut dona, quæ suis
participibus contulit: lar-
giatur

giatur & nobis Jesus Christus, Dóminus noster. Qui tecum.

Ad Magnificat, Antiph.
Illi autem profecti prædicaverunt ubique; Dómino cooperante, & sermónem confirmante, sequentibus signis, Allelúia, allel.

Oratio. Omnipotens sempiternè Deus. *ut supra.*

Ad primam Processionem.
R. j. Post Passiónem suam. 701.

Oratio. Concède, quæsumus. *ut supra.* 718.

Ad 2. Processionem.
R. ij. Non turbetur. 702.

Oratio. Deus, cujus Fílius. 718.

FERIA SECUNDA.

Post Dominicam infra Octav. Ascensionis.

X. Ascendit Deus in jubilatione. R. Dóminus in voce tubæ, Allel. allel. allel.

De Epístola prima B. Joánis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

VIdete, qualem charitatem dedit nobis Pater, ut Filii Dei nominemur, & simus; Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. Charíssimi, nunc Filii Dei sumus, & nondum apparuit,

quid érimus. Scimus, quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus: quóniam videbimus eum sicuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se: sicut & ille sanctus est. Omnis, qui facit peccátum & iniquitatem: & peccátum est & iniquitas. Et scitis, quia ille apparuit, ut peccáta nostra tólleret: & peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat; & omnis, qui peccat non vidit eum: nec cognóvit eum. Filióli mei: nemo vos seducat. Qui facit justítiam, justus est; Qui peccátum facit ex Diábolo, est: quóniam ab initio Diábolus peccat. In hoc apparuit Fílius Dei: ut dissolvat ópera Diáboli. Omnis, qui natus est ex Deo, peccátum non facit; quóniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccáre: quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt Filii Dei: & Filii Diáboli.

R. Post Passionem. 701.

Lectio ij.

OMnis, qui non est justus, non est ex Deo; & qui non diligit fratrem suum

suum : quoniam hæc est
annunciatio, quam audi-
stis ab initio, ut diligatis
alterutrū. Non sicut Cain,
qui ex maligno erat, & oc-
cidit fratrem suum. Et pro-
pter quid occidit eum?
quoniam opera ejus mali-
gna erant : Fratris autem
ejus iusta. Nolite mirari,
Fratres, si odit vos mundus.
Nos scimus quoniam trās-
lāti sumus de morte ad vi-
tam : quoniam diligimus
fratres. * Qui non diligit,
manet in morte ; Omnis,
qui odit fratrem suum :
homicida est. Et scitis, quō-
niam omnis homicida non
habet vitam æternam, in
semetipso manentem. In
hoc cognovimus charitā-
tem Dei ; quoniam ille ani-
mam suam pro vobis pō-
suit : & nos debemus pro
fratribus animas pōnere.
Qui habuerit substantiam
hujus mundi, & viderit fra-
trem suum necessitatem
habere, & clausit viscera
sua ab eo ; quomodo chá-
ritas Dei manet in eo ? Fi-
lioli mei, non diligamus
verbo, neque lingua : sed
opere & veritate.

R. Non turbetur cor ve-
strum. 702.

Sermo S. Eucherii Lugdu-
nensis Episcopi.

Serm. I. de Ascensione.

Scire debemus, charissi-
mi ; quod hodierna fe-
stivitas non minor est illa,
in qua natále Dómini pú-
blico honóre suscepimus.
Non minor est illa celebri-
tate, qua ad nos de sinu
patris geminæ substantiæ
redemptor noster per par-
tum matris advénit. Ille
enim nativitátis dies Dó-
minum ac Salvatórem no-
strū terris dedit : hic cælo
reddidit. In illo Dóminus
verè hómīnem se esse in
incarnatiōne confessus est :
in hoc verò Deum se esse
in Ascensiōne testátus est.
In illo grátiam dignantís-
simæ humilitátis : in hoc
fidem manifestíssimæ divi-
nitátis asseruit. In illo vir-
ginitátis templi : in hoc
cælestis regni secreta pate-
fecit. In illo die descendit
redempturus nos : in hoc
ascendit glorificaturus. In
illo salutis nostræ in-
choatio : in hoc perfectio
continetur in illo cæpit
promíssa : in hoc beneficia
consummavit. Atque in
hoc miracula non sunt mi-
nóra, quàm munera. In
hac

hac enim die arduas cœli sedes, quas ipsa hominis natura claudēbat? Deus corporeus penetravit.

R. Ascendens in altū. 701.

Ad Benedictus, Antiph.
Spiritus sanctus docebit vos, allelūia, quæcumque dixerō vobis, allelūia.

Ad Magnificat, Antiph.
Non turbetur cor vestrum, allelūia. Ego vado ad Patrem, allelūia.

FERIA TERTIA.

✠. Ascendit Deus in jubilatione. R. Dominus in voce tubæ, allelūia, allelūia, allelūia.

De Epistola prima B. Joānis Apōstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Charissimi, nolite omni Spiritui credere: sed probare Spiritus si ex Deo sint? Quoniam multi Pseudo-Prophætæ exierunt in mundum. In hoc cognoscitur Spiritus Dei; omnis Spiritus, qui confitetur Jesum Christum in carnem venisse, ex Deo est? Et omnis Spiritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est Anti-Christus, de quo audistis: quoniam venit, & nunc jam in mundo est.

Vos ex Deo estis, Filiioli, & vicistis eum? quoniam major est, qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt, & ideo de mundo loquuntur? & mundus eos audit. Nos ex Deo sumus: Qui novit Deum, audit nos? qui non est ex Deo, non audit nos. In hoc cognoscimus Spiritum Veritatis, & spiritum erroris. Charissimi; diligamus nos invicem? Quia Charitas ex Deo est. Et omnis, qui diligit ex Deo natus est? & cognoscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum? quoniam Deus Charitas est. In hoc apparuit Charitas Dei in nobis; quoniam Filium suum Unigenitum misit Deus in mundum? ut vivamus per eum. In hoc Charitas est? non quasi nos dilexerimus Deum; sed quoniam prior ipse dilexit nos? & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

R. Modicum. 705.

Lectio ij.

Charissimi, si sic Deus dilexit nos? & nos debemus alterutrum diligere. Deū nemo vidit unquam;

si diligamus invicem. Deus in nobis manet, & Charitas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognovimus; quoniam in eo manemus, & ipse in nobis; quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, & testificamur; quoniam Pater misit Filium suum Salvatorem mundi. Quisquis confessus fuerit, quoniam Jesus est Filius Dei; Deus in eo manet; & ipse in Deo. * Et nos cognovimus, & credimus Charitati quam habet Deus in nobis. Deus Charitas est; & qui manet in Charitate; in Deo manet; & Deus in eo. In hoc perfecta est Charitas Dei nobiscum; ut fiduciam habeamus in die Judicii; quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. Timor non est in Charitate; sed perfecta Charitas foras mittit timorem; quoniam timor poenam habet. Qui autem timet; non est perfectus in Charitate. Nos ergo diligamus Deum; quonia Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum; & fratrem suum oderit; mendax est. Qui enim non di-

ligit fratrem suum quem videt; Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus a Deo; Ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

R. Præcursor. 706.

Sermo S. Euchérij Lugdunensis Episcopi.

Serm. 7. 7. Ad monachos.

PRO hac vita, dabit Jesus Christus illam vitam; quæ nec oculo potest cerni; nec tacita mentis cogitatione pertingi. Quæ utique consequi est facilius quam enarrari. Cujus erit cursus sine termino; usus sine fastidio; refectio sine cibi adjutorio; requies sine noctis otio; ætas sine senio; indeficiens sub vultu dei claritas; & sub antiquis perpetuisque gaudiis; semper nova jocunditas. Sine ullo amittendi periculo secunda felicitas. Hujus ergo vitæ dulcedinem quam Dominus Jesus ascendens in cælum nobis promittit; quotidie cogitando etiam in hoc corpore prægustare conemur; & exclusa de sensibus nostris sæcularium vel colloquiorum vel de sideriorum

deriorum amaritudine : quendam beatitudinis illius odorem totis ad nos cordibus attrahamus. Et discusso omni torpore, omni pigrítia, cujus mater est infidelitas ; illa jam Hilaritate, illa alacritate Domino, ac Deo nostro illoque gaudio serviámus ; quo gaudio ad múnera sua ipso Domino Jesu Ascensione sua nos invitáte veniámus.

R. Psallite Domino. 706.

Ad Benedictus, Antiph.
Eúntes in mundum universum, predicáte Evangelium, omni creatúra, allelúia ; qui crediderit, & baptisátus fuerit salvus erit allelúia ; qui vero non crediderit condemnábitur, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.
Rogábo Patrem meum, & álium Paráclitum dabit vobis, allelúia.

F E R I A Q U A R T A.
N. Ascéndit Deus in jubilatione. *R.* Dóminus in voce tubæ, allelúia, allelúia.

Incipit Epístola secunda
B. Joánnis Apóstoli.

Lectio j.

Senior eléctæ Dóminæ,
& Natis ejus ; quos ego

diligo in veritate, non ego solus ; sed omnes qui cognoverunt veritatem ; propter veritatem, quæ permanet in nobis ; & nobiscum erit in ætérnum. Sit vobiscum grátia & misericórdia, pax à Deo Patre, & à Christo Jesu Filio Pátris, in Veritate & Charitate. Gávisus sum valde ; quóniam invéni de Filiis tuis ambulantes in veritate ; sicut mandátum accépinus à Patre. Et nunc rogo te, Domina, non tamquam mandátum novum scribēs tibi ; sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus aléuterum ; Et hæc est Charitas, ut ambulémus secundum mandáta ejus.

R. Ponit nubem. 700.

Lectio ij.

Hoc est enim mandátum, quemádmódum audistis ab inítio, in eo ambulétis ; quóniam multi seductóres exierút in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venísse in carnem ; Hic est seductor & Anti-Christus. Videte vosmetipsos ne perdátis, quæ operáti estis ; ut mercedem plenam accipiátis. Omnis, qui recédit, & non pérmānet

p̄rmanet in doctrīna Christi, Deum non habet? qui p̄rmanet in doctrīna, hic & Patrem & Filium habet.
* Si quis venit ad vos, & hanc doctrīnam nō affert; nolite recīpere in domum: nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave: cōmūnicat op̄eribus ejus malignis. Plura habens vobis scribere nō lui per chartam & atramētum: Spero enim me futūrum apud vos, & os ad os loqui, ut gaudium vestrum plenum sit. Salūtant te Fīlii Sorōris tuæ Eléctæ.

R. Exaltāre Dōmine. 710.
Sermo sancti Augustīni Ep̄scopi.

Sermon. 174. De tempore.

Hodie fratres Dōminus Jesus Christus ascēdit in cœlum: ascēdat & cum illo cor nostrum. Audiāmus Apōstolum dicentem. Si confutrexistis cum Christo; quæ sursum sunt quærite: ubi Christus est in dextera Dei sedens. Quæ sursum sunt s̄p̄ite: non quæ super terram. Sicut enim ille ascēdit, nec recessit à nobis; sic & nos cum illo ibi jam simus: quamvis nondum in cœ-

pore nostro factum sit quod promittitur nobis. Ille jam exaltatus est super cœlos. Neque enim propterea desperanda est perfectā & angēlica cœlestis habitatio; quia dixit: nemo ascēdit in cœlum nisi qui descēdit de cœlo, filius hōminis qui est in cœlo; sed hoc dictum est propter unitatem qua caput nostrum est: & nos corpus ejus. Cum ascēdit in cœlum: nos ab illo non separāmur. Qui de cœlo descēdit, non nobis invidet cœlum; sed quodāmodo clamat, mea membra estote: si ascēdere vultis in cœlum. In hoc ergo ipsi interim roborēmur: in hoc votis omnibus æstuemus. Hoc meditēmur in terris: quod computāmur in cœlis. Tunc exutūri carnem mortalitatis: nūc exuāmus animi vetustātem. Facile corpus levābitur in alta cœlorum: si non premat sp̄ritum sarcīna peccatorum.

R. Glōria & honore. 711.

Ad Benedictus, Antiph.

Vado parare vobis locum, & iterum veniam ad vos allelūia.

nem juncturam Subministracionis, secundum operationem in mensuram unius cujusque membri augmentum corporis facit in edificacionem sui in Charitate. Hoc igitur dico, & testificor in Domino; ut jam non ambulatis sicut & gentes ambulantes in vanitate sensus sui: tenebris obscuratum habentes intellectum; alienati a vita Dei per ignorantiam quae est in illis: propter caecitatem cordis ipsorum, qui desperantes semetipsos tradiderunt impudicitiae; in operationem immunditiae omnis in avaritiam: vos autem non ita didicistis Christum; si tamen illum audistis: & in ipso edocti estis.

R. Ascendens in altum.
702.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Eucherii Lugdunensis Episcopi.

Sermo 2. de Ascensione.

Lectio iv.

Ascensio Domini catholicae fidei confirmatio fuit, ut securi in posterum crederemus miraculi illius donum: cujus jam in praesenti percepis-

semus affectum. Et fidelis quisque cum jam tanta perciperit; (&) per ea quae agnoscit praestita discat sperare promissa. Ac Dei sui praeteritam praesentemque bonitatem, quasi futurorum teneat cautionem. Super excelsa ergo caeli, terrenum corpus imponitur; ossa inter sepulchri angustias paulo ante conclusa angelorum caetibus infuruntur: in gremium immortalitatis mortalis natura transfunditur. Et ideo sacra Apostolicae lectionis testatur historia; cum haec dixisset, inquit, videntibus illis elevatus est: dum audis elevatum, agnosce militiae caelestis obsequium. Unde hodierna festivitas, hominis nobis & Dei Sacramenta manifestat. In eo qui elevat, divinam potentiam, in eo autem qui elevatur: humanae cognosce substantiam,

R. Modicum, & non videbitis. 705.

Lectio v.

Totis itaque fidei viribus nitamur; ut sicut Dominus in hac die nostro cum corpore ad superna

conscéndit? ita nos quoque membra ejus effecti, caput nostrum officiósus desidériis ac bonórum operum stúdiis jam séquamur. Alce dámus post eum cōpunctiōne; benevolentia; concórdia; charitate? ascendámus, & per ipsárum si placet, admínicula passiónum. Quomódo autem post eum per passiones nostras possumus ascendere, si requiras; hoc útique modo; si unusquisque nostrum subdere eas sibi studeat, & eminentia dominantis animi super eas stare consuecat? ex ipsis sibi gradum cónstruat quo ad superiora conscéndat.

R. Præcursor. 706.

Lectio vj.

Sublimábunt nos, si fuerint infra nos? de nostris étiam vitiis, scalam nobis faciámus, si vitia ipsa calcámus. Cæterum cum Christo, id est, cum humilitatis magístro non ascendit superbia; nec cum bonitatis auctóre malitia; nec cum pacis amico discórdia? nec cum filio virginis libído atque luxúria. Non útique ascendunt vitia post virtutum parén-

tem; nec peccáta post iustum? nec infirmitates possunt ire post medicum. Si apparere absoluti illic volumus? hic lacrymis ac jejuniis culpas & crimina in nobis nostra damnémus. Et próprio circa nos iudicio distringentes? sententiam æterni iudicis præcurrámus.

R. Psállite Dómino. 706.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evángelij? secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore? recumbentibus undecim Discípulis, apparuit illis Jesus, & exprobrávit incredulitatem eórum, & duritiam cordis? quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt & dixit eis; éuntes in mundum univérsim? prædicáte Evángelium omni creaturæ.

Homília sancti Bernárdi Abbatis.

De Ascensione Domini.

Sermo. 2.

Quid putátis, Fratres, quantus dolor & timor irrúperit Apostólicá pectora, cum eum viderunt à se tolli, & attólli in aëra? non scalis adjútum,

non

non sublevátum fúnibus ; & si Angelico comitátum obséquiò , non tamen fultum auxílio , sed gradiéntem in multitudíne fortitúdinis suæ : implétum est quod eis díxerat , quò ego vado , vos non potéstis venire. Quocúmque enim terrárum iisset , eum indivisibíliter sequeréntur ; mare (sicut Petrus fecit aliquándo) cum eò étiam submergéndi intrárent : sed hac sequi non póterant ; quia corpus quod corrumpitur aggrávat ánimam : & déprimit terréna inhabitatio sensum multa cogitántem.

R. Ponit nubem. 710.

Lectio viij.

Benedicens ergo eis , ferrebátur in cœlum , forte concússis illius singuláris misericórdiæ viscéribus , cum miséros suos & páuperem suam scholam relínqueret ; nisi quod veniebat paráre eis locum : & quia expediebat ut præsentiã eis subtráheret corporálem. Quam felix , quam digna ista procéssio , ad quam nec ipsi quidem adhuc Apóstoli digni fuérunt admitti ; cum & animárũ

sanctárum , & cœlestium virtútum triumpháli pompa dedúctus ad Patrem : sedet à dextris Dei. Nunc verè adimplévit ómnia qui natus est inter hómínes ; cum homínibus conversátus est , ab homínibus & pro homínibus passus & mórtuus est : resurrexit , ascendit , sedet ad dexteram Dei.

R. Exaltáre Dómine. 710.

Lectio ix.

Propterea dilectíssimi perseveráte in disciplína quam suscepístis ; ut per humilitátem ad sublimitátem ascendátis : quia hæc est via & non est ália præter ipsam. Qui áliter vadit , cadit pótius quam ascendit ; quia sola est humilitas quæ exáltat : sola quæ ducit ad vitam. Christus enim cum per natúram divinitátis non habéret quocresceret , vel ascenderet ; quia ultra Deum nihil est : per descénsus quómódo cresceret invénit ; veniens incarnári , pati , mori , ne morerémur in ætérnum ; propter quod Deus exáltavit illum : quia resurrexit , ascendit , sedet ad dexteram Dei. Vade & tu fac

similiter. Neque enim ascēdere potes, nisi descēderis; quia ut ætérna lege fixum est, omnis qui se exáltat humiliábitur? & qui se humiliat exaltábitur. R. Glória & honóre. 711.

Ad Vesperas Antiphona & Psalmi de Feria occurrente. Capitulum & ψ. ut in die.

Ad Magnificat, Antiph. Dóminus quidem Jesus postquàm locúsus est eis ascēdit in cœlum & sedet à dextris Dei allelúia.

Oratio ut in die.

Post Vesperas ad Processionem.

R. Cùm vénerit Paráclitus. *ut infra.*

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus; fac nos tibi semper & devótam gérere voluntátem: & Majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Duobus sequentibus diebus Offic. fit modo infra scripto.

Ad Matutinum Invitat. Allelúia, allelúia, allel. *Nocturnus feria ut in Psalterio tempore Paschali. Versus.* Ascēdit Deus in jubilatione. *Lectiones & responsoria, ut notantur.*

Ad Laudes An̄a. Allelúia, sub qua dicuntur Psalmi de Laudibus Dominica. Capitulum & Versus ut in Ascensione Dñi. Antiphona ad Benedictus & Magnificat & oratio ut notantur. Non dicuntur preces. Ad tertiam Oratio. Omnípotens sempitérne. ut in Laudibus. Cætera, ut infra Octav. Ascensionis.

Si autem Feria vj. occurrat Festum Novem Lectionum, fit de eo; de Simplicio verò fit tantum commemoratio ad Missam.

FERIA SEXTA.

Post Octav. Ascensionis.

X. Ascēdit Deus in jubilatione. R. Dóminus, in voce tubæ, Allel. allel. allel. Incipit Epístola tertia sancti Joannis Apóstoli.

Lectio 1.

Senior Gajo charíssimo. Quem ego diligo in veritate. Charíssime, de omnibus orationem facio próspere te ingredi & valere: sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valdè, veniéntibus fratribus, & testimónium perhibéntibus veritati tuæ: sicut tu in veritate ambulas. Majórem horum non hábeo

habeo gratiam: quam ut
audiam filios meos in ve-
ritate ambulare.

R. Cum venerit Paraclitus
Spiritus veritatis: * Ille ar-
guet mundum de peccato,
& de iustitia, & de iudicio,
Alleluia, allel. V. Nisi ego
abiero, Paraclitus non ve-
niet ad vos: si autem abie-
ro mittam eum vobis. Ille.

Lectio ij.

CHARissime, fideliter fa-
cis quicquid operaris
in fratres; & hoc in pere-
grinos: qui testimonium
reddiderunt charitati tuae
in conspectu Ecclesiae; quos
benefaciens deduces dignè
Deo: Pro nomine enim
ejus profecti sunt, nihil ac-
cipientes à Gèntibus. Nos
ergo debemus suscipere
huiusmodi: ut cooperato-
res simus veritatis. Scrip-
sissem forsitan Ecclesiae, sed
is, qui amat primatum ge-
rere in eis Diotréphes, non
recepit nos. Propter hoc si
venero: commonébo ejus
opera, quae facit; verbis
malignis garruens in nos:
Et quasi non ei ista suffi-
ciant, neque ipse suscipit
fratres, & eos, qui susci-
piunt, prohibet, & de Ec-
clesia eiecit.

R. Pacem meam do vobis,
alleluia: * Pacem relinquo
vobis, Alleluia, all. V. Non
vos relinquam orphanos;
veniam ad vos iterum.
Pacem relinquo.

Lectio iij.

CHARissime, noli imitari
malum: sed quod bo-
num est. Qui benefacit, ex
Deo est: qui malefacit, non
vidit Deum. Demétrio te-
stimoniū redditur ab om-
nibus, & ab ipsa veritate;
sed & nos testimonium per-
hibemus: & nosti, quon-
iam testimonium nostrū
verum est. Multa habui ti-
bi scribere; sed nolui per
atraméntum & calamum
scribere tibi: spero autem
protinus te videre, & os ad
os loquémur. Pax tibi; sa-
lütant te amici: saluta
amicos nominatim.

R. Ego rogabo Patrem, &
alium Paraclitum dabit vo-
bis: * Ut maneat vobis-
cum in ætèrnum, Spiritum
veritatis, alleluia. V. Si
enim non abiero Paracli-
tus non veniet, si autem
abiero mittam eum ad vos.
Ut maneat. Glória Patri.
Ut maneat.

*Ad Laudes, Añna. Alle-
luia. Ad modulum Antiph.*

Dóminus quidem. *Sub qua dicitur Psalm.* Dóminus regnávit. *cum reliq. Añã.* Allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel. all. all.

Ad Benedictus, Antiph.

Vado parare vobis locum; & iterum veniam ad vos, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus; fac nos tibi semper & devótam gerere voluntátem: Et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiph.

Non turbétur cor vestrum, allelúia: ego vado ad Patrem, allelúia.

Oratio. Omnípotens sempitérne. *ut supra.*

Post Vesperas fit Processio propter fontium Benedictionem qua fiet die crastina. Ad Process. R. Ego rogábo. *Oratio.* Deus cujus filius.

S A B B A T O

In Vigilia Pentecostes.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusivè, si occurrat Festum novem Lectionum, transfertur post prædictum Festum Trinitatis.

X. Ascéndit Deus in jubi-

lacióne. R. Dóminus in voce tubæ, Allelúia, allelúia, allelúia.

Incipit Epístola Cathólica.

B. Judæ Apóstoli.

Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his, qui sunt in Deo Patre diléctis, Christo Jesu conservátis: Misericórdia vobis & pax, & charitas adimpleátur. Charíssimi, omnem sollicitúdinem faciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte; necesse hábui scribere vobis: Déprecans supercertári semel traditæ sanctis Fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc iudícium) impii: Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam; & solum dominatórem: & Dóminum nostrum Jesum Christum négantes. Commonére autem vos volo, sciéntes semel, ómnia; quóniam Jesus. pópulum de terra Ægypti salvans, secúndò eos, qui non credidérunt, perdidit: Angelos verò, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquerunt suum domicílium; in iudícium magni diéi: vinculis.

is æternis sub caligine re-
servavit.

R. Cùm venerit. 735.

Lectio ij.

Sicut Sódoma & Go-
mórrha, & finitimæ ci-
vitates símili modo exfor-
nicatæ; & abeúntes post
carnem álteram: factæ
sunt exémplum, ignis ætér-
ni pœnam sustinéntes. Si-
militer & hi carnem qui-
dem máculant; domina-
tionem autem spernunt:
Majestátem autem blas-
phémant. Cùm Michaël
Archángelus cum Diábolo
disputans altercarétur de
Móysi corpore: non est au-
sus júdicium inférre blas-
phémix; sed dixit: Impe-
ret tibi Dóminus. Hi au-
tem quæcúmque quidem
ignórant, blasphémant;
quæcúmque autem natu-
ráliter, tãquam muta ani-
mália, morunt: in his cor-
rumpún tur. Væ illis, quia
in via Caïn abiérunt; &
erróre Bálaam mercéde ef-
fúsi sunt: & in contradi-
ctióne Core, periérunt. Hi
sunt in épulis suis máculæ,
convivántes sine timóre;
semetípfos pascéntes: nu-
bes sine aqua, quæ à ven-
tis circumferúntur; árbo-

res autumnáles; infructuó-
sæ, bis mórtuæ, eradicatæ;
fluctus feri maris, despu-
mántes suas confusions,
sídera errántia quibus pro-
cella tenebrárum servata
est in ætérnum.

R. Pacem meam. 735.

Lectio sancti Evangelij:
secúndum Joánnem.

Lectio ij.

IN illo témpore: Dixit
Jesus Discípulis suis. Si
diligitis me mandáta meá
serváte; & ego rogábo Pa-
trem: & álium Paráclitum
dabit vobis. Ut máneat vo-
biscum: in ætérnum. Spí-
ritum veritátis: quem mun-
dus non potest accípere.
Et reliqua.

Homília sancti Joánnis
Chrysósti.

In id. Evangelium.

Postquam Dóminus Je-
sus Apóstolos per sacri-
ficium mundávit: Tunc
advénit Spíritus sanctus; &
quid tãdem cùm esset cum
ipsis non venit: quia non-
dum oblátum erat sacri-
ficium. Cùm autem jam
peccátum delétum esset, &
ipsi ad pérícula mitterén-
tur; & certamínibus se ac-
cíngerent: hortatórē mitti
oppórtuit. Sed cur non

statim post Resurrecciónē Spíritus venit: Ut expectaciónis desidério majóri grátia eum acciperent. Quóusque enim cum ipsis Christus versátus est non afflictabántur; eo autem abeúnte tanquam deséрти fornidántes: majórem in modum eum accípere avébant Ut vobíscum máneat: hoc signat, quòd neque post mortem abscédit. Et ne audiéndo Paráclitum áliam opinaréntur incarnationem; & óculis eum cérnere, expectárent: quem mundus inquit non potest cápere; quia non videt eum: non enim ita vobíscum erit ut ego: sed in vestris ánimis. Habitábit in-

quit enim & in vobis erit Spíritum autem veritátis appellat: per hoc véteris testaméti figúras significans aboléndas in Ecclesiæ per Spíritus sancti descénsúm nativitaté.

R. Ego rogábo. 735.

Ad Laudes, Añã. Allelúia. Ad modulum Añã. Illi autem. Sub qua dicitur Psalm. Dóminus regnávít. cum reliquis.

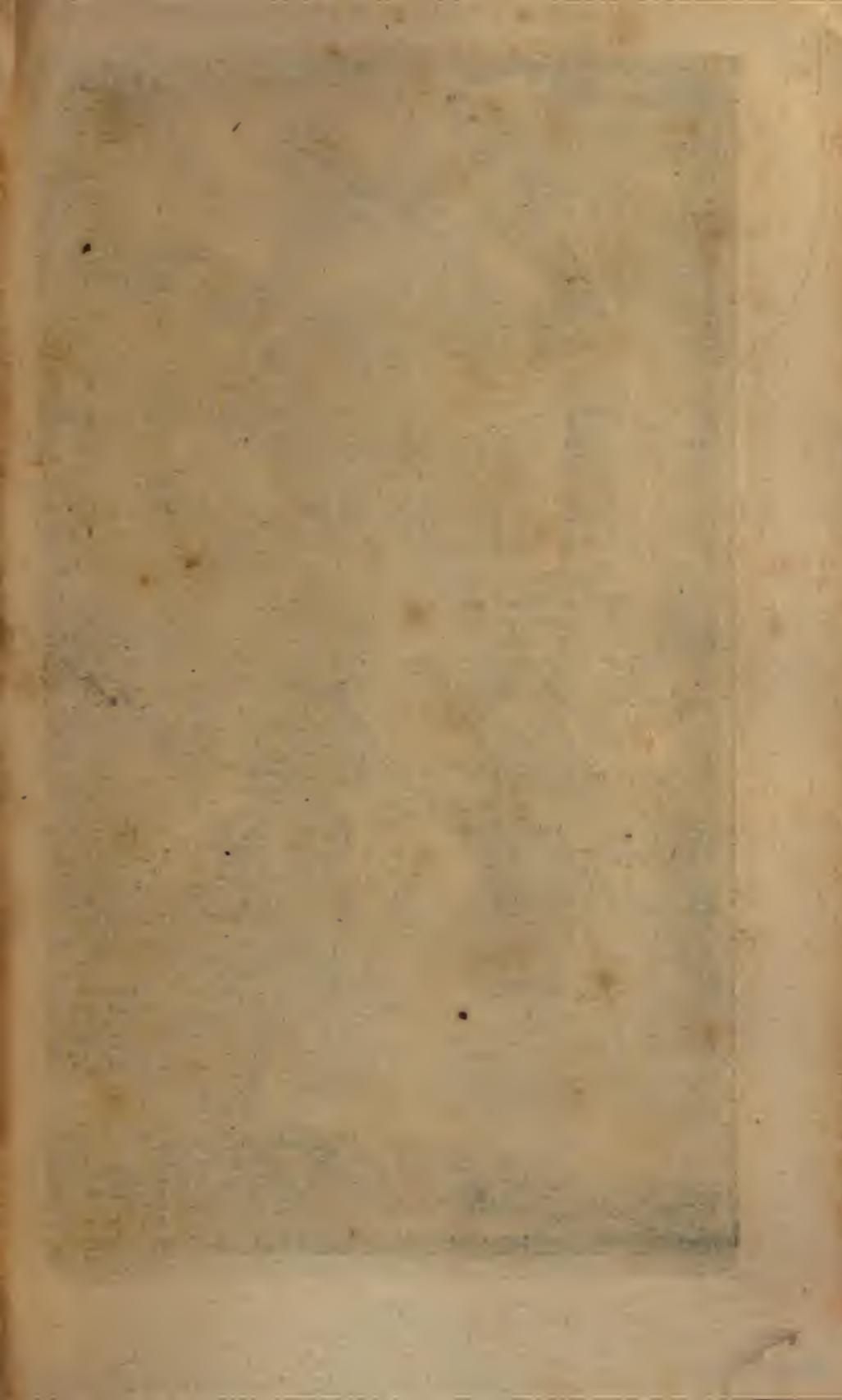
Añã. Allelúia, allelúia, allelúia, allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel. allel.

Ad Benedictus, Antiph.

Rogábo Patrem meum, & álium Paráclitum dabit vobis, allelúia.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus, ut suprà.

I N F E S T O

P E N T E C O S T E S .

AD VESPERAS.

Ana. Cùm compleréntur.
ut infra in Laudib. Ps. Di-
xit Dóminus. cum reliquis
de Dominica. 150. & loco
ultimi Psalmus Laudáte
 Dñm omnes gentes. 155.

Capitulum. Aët. 2.

CUm compleréntur dies
 Pentecóstes, erant om-
 nes Discípuli páriter in eó-
 dem loco; & factus est re-
 péntè de Cælo sonus, tan-
 quam adveniéntis Spíritus
 veheméntis; & replévit
 totam domum ubi erant
 sedéntes.

✠. Spíritus Dómini replé-
 vit orbem terrárum.

℞. Et hoc quod contémet
 ómnia sciéntiam habet vo-
 cis. Allelúia, allel. allel.

Ad Magnificat, Antiph.

Qui díligit me, díligétur à
 Patre meo; & ego díligam
 eum, & manifestábo ei me-
 ípsium, allelúia, allelúia.

Duplicatur.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui hodiérna die
 corda Fidélium sancti

Spíritus illustratióne do-
 cuísti; da nobis in eódem
 Spíritu recta sápere; & de
 ejus semper consolatióne
 gaudére. Per Dóminum
 nostrum. In unitáte ejús-
 dem Spíritus sancti.

Ad primam Processionem.

℞. j. Cùm compleréntur.
ut infra. 745.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens, sempitér-
 ne Deus, qui Paschále
 Sacramētum quinquagin-
 ta diérum voluísti mysté-
 rio continéri; præsta; ut
 Géntium facta dispérso
 divisióne linguárum; ad
 veram confessiόνem tui
 nóminis cœlésti múnere
 congregétur. Per Dómi-
 num. In unitáte ejúsdem.

Ad 2. Processionem.

℞. ij. Repléti sunt. 746.

Orémus. *Oratio.*

PRæsta, quæsumus Om-
 nípotēs Deus, ut claritá-
 tis tuæ super nos splendor
 effúlgeat; & lux tuæ lucis,
 corda eórum, qui per grá-
 tiam tuam renáti sunt;

sancti Spiritus illustratione
confirmet. Per Dominum.
In unitate ejusdem.

Ad Completorium.

Hymnus.

Veni, Creator Spiritus:
Mentes tuorum visita:

Imple superna gratia
Quae tu creasti pectora.

Qui Paraclitus diceris,
Donum Dei Altissimi;
Fons vivus, ignis, charitas,
Et Spiritus sanctus,

Tu septiformis munere,
Dextrae Dei tu digitus:
Tu rite promissum Patris,
Sermonem ditans guttura.

Accende lumensensibus,
Infunde amorem cordibus;
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpetim.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus:
Ductore sic te praevio
Vitemus omne noxium.

Per te sciamus, da, Patre,
Noscamus atque Filium:
Te utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

Gloria Patri Domino,
Natoque, qui a mortuis
Surrexit; ac Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

Prædictus Hymnus dicitur per totam octavam.

D O M I N I C A

Pentecostes.

Ad Matutinum, Invitatorium, Alleluia, Spiritus Domini replavit Orbem terrarum. Venite, adoremus, alleluia. Duplicatur.

Psalms. Venite, exultemus. 2.

Añã. Factus est repente de Cælo sonus.

Psalms 47.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis: * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae: * mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur: * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce Reges congregati sunt: * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis: * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum: * in Civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in æternum.

Suscipimus, Deus, misericordiam

cordiam tuam : * in medio Templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terrae : * iustitia plena est dextera tua.

Latetur mons Sion, & exultent filiae Judae : * propter iudicia tua, Domine.

Circumdáte Sion, & circumplectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * & distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, & in saeculum saeculi : * Ipse reget nos in saecula.

Gloria Patri.

Añã. Factus est repente de Caelo sonus, tamquam advenientis Spiritus vehementis, alleluia, alleluia.

Añã. Confirma hoc, Deus.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus : * & fugiant, qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficient : * sicut fluit cera a facie ignis : * sic pereant peccatores, a facie Dei.

Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei : * &

delectentur in laetitia.

Cantate Deo, Psalmum dicite nomini ejus : * iter facite ei, qui ascendit super occasum ; Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus : * turbabuntur a facie ejus, Patris Orphanorum, & iudicis Viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui habitare facit, unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine : * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui : * cum pertransires in deserto.

Terra mota est : * eteniim. Coeli distillaverunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae : * & infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua, pauperi Deus.

Dominus dabit Verbum Evangelizantibus, virtute multa.

Si dormiatis inter medios cleros, pennae columbae de argenti

de argentata: * & posteriora dorsi ejus, in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam: * nive dealbabuntur in Selmon, mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini, montes coagulatos.

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus, habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex: * millia latantium: * Dominus in eis, in Sina; in Sancto.

Ascendisti in altum: * cepisti captivitatem: * accepisti dona, in hominibus.

Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus, salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi: * & Domini Domini, exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium, in delictis suis.

Dixit Dominus, ex Babilon convertam: * converter-

tam, in profundum maris.

Ut intingat pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum, ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus: * gressus Dei mei: * Regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt Principes conjuncti psallentibus: * in medio juvenularum, tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo: * Domino, de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Juda duces eorum: * Principes Zabulon, Principes Nephthali.

Manda, Deus, virtuti tuæ: * confirma Deus hoc, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent Reges mûnera.

Increpa feras arundinis: * congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt: * venient Legati ex Ægypto: * Æthiopia, præveniet manus ejus Dea.

Regna terræ cante Deo, psallite Domino: * psallite Deo,

Deo , qui ascéndit super
cælum cœli, ad Oriëntem.

Ecce dabit, voci suæ vo-
cem virtútis : * date gló-
riam Deo : * super Israë-
l magnificéntia ejus , & vir-
tus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in Sanctis
suis : * Deus Israël, ipse da-
bit virtútem , & fortitúdi-
nem plebi suæ , Benedíctus
Deus. Glória Patri.

Añã. Confirma hoc Deus,
quod operátus es in nobis;
à Templo sancto tuo, quod
est in Jerúsalem, allel. allel.

Añã. Emitte Spíritū tuū.

Psalms 103.

Benedic , ánima mea ,
Dómino : * Dómine
Deus meus , magnificátus
es veheménter.

Confessiõnem & decórē
induísti : * amíctus lúmine;
sicut vestiméto.

Exténdens cœlum sicut
pellem : qui tegis aquis su-
perióra ejus.

Qui ponis nubem ascén-
sum tuum : * qui ámbulas
super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos
spíritus : * & Ministros tuos
ignem uréntem.

Qui fundásti terrā super
stabilitátē suam : * non in-
clinábitur in sæculū sæculi.

Abyssus , sicut vestimén-
tum ascénsus ejus : * super
montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua sú-
gient : * à voce tonítrui tui
formidábunt.

Ascéndunt montes , &
descéndunt campi : * in lo-
cum quem fundásti eis.

Terminum posuísti, quem
non transgrediéntur : * ne-
que converténtur operire
terram.

Qui emíttis fontes in con-
vállibus : * inter médium
móntium pertransíbunt a-
quæ.

Potábunt omnes béstia
agri : * expectábunt ónagrū
in siti sua.

Super ea volúcres cœli
habitábunt : * de médio
petrarum dabunt voces .

Rigans montes de supe-
rióribus suis : * de fructu
óperum tuórum satiábitur
terra.

Prodúcens fœnum jumē-
tis : * & herbam servitútē
hóminum.

Ut edúcas panem de ter-
ra : * & vinum lætíficet cor
hóminis.

Ut exhílares faciē in
óleo : * & panis cor hómi-
nis confirmet.

Saturabúntur ligna cam-
pi,

Pi, & cedri Libani quas plantavit: * illic pāsseres nidificabunt.

Heródi domus dux est eórum: * montes excelsi cervis: * petra refúgium herináciis.

Fecit Lunam in tēpore: * Sol cognóvit occásu suū.

Posuisti tēnebras, & facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes béstia sylvæ.

Cátuli leónum rugientes, ut rápian: * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est Sol, & congregati sunt: * & in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * & ad operatióne suam usque ad vésperum.

Quam magnificata sunt ópera tua, Dómine: * ómnia in sapiéntia fecisti.

Hoc mare magnum, & spatiósum máribus: * illic reptília, quorum non est número.

Animália pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudéndum ei: * ómnia à te expéctant: * ut des illis escam in tēpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente autem te ma-

num tuam, ómnia implebuntur bonitate.

Avertente autem facient tuam turbabuntur: * áufferes spíritum eórum, & deficiet: * & in púlverem suum revertentur.

Emittes spíritum tuum, & creabuntur: * & renovabis faciē terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui respicit terram, & facit eam tremere: * qui tangit montes, & fúmigant,

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quám diu sum.

Jocúndum sit ei elóquiū meum: * ego verò delectabor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iniqui ita ut non sint: * Bénedic, ánimá mea, Dómino. Glória Patri.

Añã. Emitte spíritum tuū, & creabuntur, & renovabis faciē terræ, Allel. all. *X.* Spíritus Dómini replévit Orbem terrarum.

R. Et hoc quid cōtinet ómnia, sciéntiam habet vocis, Allelúia, all. all.

Benedict. j. Adjutor.

Lectio sancti Evangelii: secundum Joánnem.

Lectio 1.

Cap. 14.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis. Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum; & ad eum veniemus: & mansio- nem apud eum faciemus. Qui non diligit me: sermones meos non servat; & sermonem quem audistis non est meus: sed ejus qui misit me Patris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Homil. 30. in Evangel.

Libet Fratres Charissimi Evangelicæ verba lecti- onis sub brevitate transcurrere: ut diutius liceat in contemplatione tantæ solenitatis immorari. Hodie namque Spiritus sanctus repentino sonitu super Discipulos venit; mentesque carnalium in sui amore permutavit: & foris apparentibus, linguis igneis intus facta sunt corda flammantia; quia dum Deum ignis visione suscipiunt: per amorem suaviter arserunt. Ipse namque Spiritus sanctus amor est. Unde & Joannes dicit; Deus charitas est: qui ergo mente integra Deum de-

siderat: profecto jam habet quem amat. Neque enim quisquã posset Deum diligere: si eum quem diligit, non haberet. Sed ecce unusquisque vestrum si requiratur an diligit Deum tota fiducia & secuta mente: Respondet, diligo. In ipso autem Lectiõnis exordio audistis quid veritas dicit; si quis diligit me: sermonem meum servabit, probatio ergo dilectionis: exhibitio est operis.

Responsoria duplicantur.

& Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco, allelúia; & subito factus est sonus de cælo, allelúia: * Tamquam spiritus vehemens, & replevit totam domum, Allelúia, allelúia. ✠. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ, tamquam ignis, seditque supra singulos eorum. Tamquam. Glória Patri. Sicut erat in principio, & nunc & semper. Cum complerentur.

Benedictio ij. Benedictiõ- nibus suis.

Lectio ij.

Paraclétus autem Spí- ritus sanctus quem mittet Pater in nómine meo; ille

vos

vos docébit ómnia: & suggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. Nostis plúrimi Fratres mei; quod Græca locutióne, Paracletus Latína advocátus dicitur: vel consolátor. Qui idcirco advocátus dicitur; quia pro errore delinquentium apud justitiam Patris intervénit: qui unius substantiæ cum Patre & Filio exoráre pro delinquentibus perhibétur; quia eos quos repléverit: exorántes facit. Unde & Paulus dicit ipse enim Spíritus póstu'at pro nobis gemítibus inenarrábilibus, sed diceret quis? minor est qui póstulat quàm qui postuláitur; quómodo ergo postuláre Spíritus dicitur: qui minor non est. Sed ipse Spíritus póstulat; quia ad postulándum eos quos repléverit: inflámmat. Consolátor autem idem Spíritus vocátur; quia de peccáti perpetratióne mœréntibus dum spem véniæ præparat: ab afflictióné tristitiæ mentem levat. De quo rectè promíttitur, ipse vos docébit ómnia; quia nisi idem Spíritus cordi adsit audiétis: otiosus est sermo Doctóris.

R. Repléti sunt omnes Spírítu sancto, & cœpérunt loqui, * Prout Spíritus sanctus d'abat éloqui illis: & convénit multitúdo mirántium, allelúia. ✠. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Pro ut. Glória Patri, & Filio, & Spírítui sancto. Repléti.

Benedict. iij. Cæléstem.

Lectio iij.

VENIT Spíritus: & in ore Apóstolos per diversitátem linguárum dócuit: in mente autem ex auctoritáte roborávit. Cœpérunt & in aliéna Christum éloqui: qui de illo prius & in sua lingua loqui metuébant. Inflamáatum enim cor despéxit torménta corpóris: quæ ante metuébat. Vicit vim carnális formídinis præ amore conditóris; & qui prius suis adversáriis succumbébant formídine: eis jam præérant auctoritáte. Quid ergo in tantæ eos celsitúdinis culmé eréxit? quid áliud díxerim nisi quod mentes terrenórum hóminum: cælos fecit. Pensáte fratres Charíssimi; post incarnatiónem Unigéniti Filii: qualis sit hodiérna solémnitas de adventu

ventu Spiritus sancti. Si-
cut enim illa: ita quoque
& hæc est honorabilis. In
illa quippe Deus in se per-
manens suscepit hominem
in ista verò homines ve-
niens desuper suscepé-
runt Deum. In illa Deus
naturaliter factus est ho-
mo: in ista homines facti
sunt per adoptionem dei.

℞. Jam non dicam vos ser-
vos, sed amicos meos;
quia omnia cognovistis,
quæ operatus sum in mé-
dio vestri, allelúia: * Acci-
pite Spiritum sanctum Pa-
tracitum, ille est quem Pa-
ter mittet vobis, allelúia.
℣. Sicut misit me Pater, &
ego mitto vos: Hoc, cum
dixisset, insufflavit, & dixit
eis. Accipite.

Non duplicatur. Te Deum.

AD LAUDES.

Añã. Cum complerentur
dies Pentecostes, erant om-
nes pariter in eodem lo-
co, allelúia.

Psalm. Dominus regná-
vit. *cum reliq. de Dominic.*

Añã. Spiritus Domini re-
plevit orbem terrarum, al-
lelúia. *Añã.* Repleti sunt
omnes Spiritu sancto, &
coeperunt loqui aliis lin-
guis, allelúia. *Añã.* Fontes

& omnia, quæ moventur
in aquis, hymnum dicite
Deo, allelúia. *Añã.* Lo-
quebantur variis linguis
Apóstoli magnalia Dei, al-
lelúia, allelúia, allel.

Capitulum. Act. 2.

CUM complerentur dies
Pentecostes, erant om-
nes Discipuli pariter in eo-
dem loco; & factus est re-
pentè de cælo sonus tam-
quàm advenièntis Spiritus
vehementis: & replevit
totam domum ubi erant
sedentes.

℣. Repleti sunt omnes
Spiritum sancto. ℞. Et coe-
perunt loqui, allelúia, alle-
lúia, allelúia.

Ad Benedictus, Antiph.

Accipite Spiritum sanctum;
quorum remisèritis peccá-
ta, remittuntur eis, allel.

Duplic.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui hodierna die
corda fidelium sancti
Spiritus illustratione do-
cuisti; da nobis in eodem
Spiritum recta sapere: & de
ejus semper consolatione
gaudere. Per Dominum. In
unitate ejusdem.

Ad Primam ut in Festis.

Ad Tertiam.

Capitulum. Act. 2.

Cum

Cum complerentur, ut sup.
 R. Spiritus Domini replevit orbem terrarum, Allelúia, allel. ✠. Et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis, Allelúia, allel. Glória Patri. ✠. Repleti sunt omnes Spiritu sancto. R. Et cœperunt loqui aliis linguis, Allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedisti Spiritum; concede plebi tuæ piæ petitionis effectum; ut quibus dedisti fidem; largiaris & pacem. Qui vivis. In unitate ejúsdem.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 2.

FActa autem hac voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est: quóniam audiébat unusquisque lingua sua, illos loquentes.

R. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, Allelúia, allelúia. ✠. Et cœperunt loqui aliis linguis, Allelúia, allel. Glória Patri. ✠. Loquebantur váriis linguis Apóstoli. R. Magnália Dei, Allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

ADsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíri-

tus sancti; quæ & corda nostra clementer expúrget: & ab ómnibus tueatur advérsis. Per Dóminum. In unitate ejúsdem.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 2.

JUdæi quoque & Prosélyti, Cretes & Arabes; audivimus eos loquentes nostris linguis: Magnália Dei.

R. Loquebantur váriis linguis Apóstoli, Allelúia, allel. ✠. Magnália Dei, Allelúia, allel. Glória Patri. ✠. Spiritus Domini replevit orbem terrarum. R. Et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis, allelúia, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus qui à te procedit, illuminet: & inducat in omnem, sicut tuus promissit Filius, veritatem. Qui tecum vivit. In unitate ejúsdem.

Ad Horas prædictas Capitula R. & Orationes dicuntur per totam Octavam.

Ad Vesperas, Antiphona.
 Cum complerentur, ut supra in Laudibus.

Psalms. Dixit Dóminus.

cum reliquis de Dominica. 150.

Capitulum. Cùm comple-
rentur. ut supra.

✠. Loquebântur váriis lin-
guis Apóstoli. R. Magná-
lia Dei, Allelúia, allel.allel.

Ad Magnificat, Antiph.
Si quis diligit me, Sermón-
nem meum servábit, & Pa-
ter meus diliget eum; &
ad eum veniémus, & man-
sionem apud eum faciemus
allelúia *Duplicatur.*

Oratio. Deus, qui hodiérna
die corda fidélium. ut su-
prà ad Laudes.

Ad primam Processionem.
R. j. Spiritus Dómini. 750.

Oratio. Deus, qui
Apóstolis tuis. ut supra
ad Tertiam.

Ad secundam Processio-
nem.

R. ij. Apparuerunt il-
lis. 751. Oratio. Adsit
nobis, quæsumus Dómine.
ut supra ad Sextam.

Ad Complet. Hymn. Ve-
ni Creátor Spíritus. 740.

Et dicitur per totam Octa-
vã usque ad Sabbatum
exclusivè.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invit.
Allelúia, allelúia, allelúia.
Duplicatur.

Añã. Allelúia. ad modulum

Añã. Invocántem. sub qua
dicuntur tres Psalmi se-
quentis. Psalm. Cum in-
vocárem. 179. Psalm. Ver-
ba mea áuribus. 71. Psal.

Dómine ne in furóre. 4.

Añã. Allelúia, allel. allel.
allel.allel. allel.allel all.all.

✠. Spíritus Dómini replé-
vit orbem terrárum.

R. Et hoc quod contémet
omnia sciéntiam habet vo-
cis, Allelúia, allel. allel.

Pater noster. ψ. Et ne nos.

✠. Exúrge. ✠. Súscipe.
Benedict. j. Adjutor.

Léctio sancti Evangélij:
secúndum Joánnem.

Léctio j. Cap. 3.

IN illo témpore: Dixit Je-
sus Nicodémo; Sic Deus

diléxit mundum, ut Fílium
suum Unigénitum daret:

ut omnis, qui credit in eum
non péreat, sed hábeat vi-
tam ætérnam. Non enim

misit Deus Filium suum;

ut júdicet mundum; sed
ut salvétur mundus per íp-
sum. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis.

Sermon. 2. de Pentecostes.

COeli distillivaverunt
cà facie Dei Sínai; à

facie Dei Israél: & plúvia
voluntária

voluntaria segregata est
 hereditati Christi. Spiritus
 enim sanctus procedens a
 Patre; & largiori munere
 suae Majestatis in Aposto-
 los supervenit? & tribuit
 eis charismatum dona.
 Post magnificentiam enim
 resurgentis; post gloriam
 ascendentis; post residen-
 tis sublimitatem non res-
 stabat; nisi ut expectationi
 iustorum latitia adveni-
 ret? & caeli muneribus ce-
 lestes homines implen-
 tur. Vide autem si non &
 sententiarum pondere &
 verborum ordine haec om-
 nia Esaias? longe ante
 praedixit. Erit inquit in die
 illa germen Domini in
 magnificentia; & gloria
 & fructus terrae sublimis?
 & exultatio his qui fue-
 rint salvati de Israel.

Responsoria duplicantur.

R. Spiritus Domini replé-
 vit orbem terrarum. * Et
 hoc quod continet omnia
 scientiam habet vocis, Al-
 leluia, allel. **V.** Spiritus
 enim omnia scrutatur etiā
 profunda Dei. Et hoc. Gló-
 ria Patri, & Filio, & Spi-
 ritui sancto. Spiritus.

Benedict. ij. Benedictio-
 nibus.

Lectio ij.

QUAM verū dixit Pro-
 pheta qui ait. Dómi-
 nus sollicitus est mei. Pa-
 ter ut servum redimat filio
 non parcat; filius se ipsum
 libentissime tradit; Spíri-
 tum Sanctum uterque mit-
 tit? & ipse Spíritus pósu-
 lat pro nobis gemitibus
 inenarrabilibus. O duri in-
 durati & obdurati filij A-
 dam? Quos non emollit
 tanta benignitas; tanta
 flamma? tam ingens ardor
 amoris; tam vehemens
 amor, qui pro tam vilibus
 sarcinulis, tam pretiosas
 merces expéndit? non
 enim corruptibilibus auro
 vel argento redemit nos?
 sed pretioso sanguine suo
 quem effudit abunde? quia
 largiter unda sanguinis de
 corpore Jesu per quinque
 partes emanaverunt. Quid
 ultra debuit facere & non
 fecit? illuminavit caecos;
 reduxit erroneos? reconci-
 liavit reos; justificavit im-
 pios? triginta & tribus an-
 nis super terram visus cum
 hominibus conversatus;
 pro hominibus mortuus;
 qui de Cherubim & Séra-
 phim & de omnibus An-
 gelicis virtutibus dixit &
 facta

facta sunt? cui subest omnia cum voluerit posse.

R. Apparuerunt illis dispersitae linguae, tanquam ignis, alleluia; seditque supra singulos eorum Spiritus Sanctus. * Alleluia, alleluia. N. Et coeperunt loqui aliis linguis magna. Gloria Patri. Apparuerunt. Benedictio iij. Coelestem.

LECTIO iij.

Quid ergo a te quarit Christiane; qui tanta sollicitudine te quaesivit? nisi te sollicitum ambulare cum Deo tuo! hanc sollicitudinem non facit nisi Spiritus Sanctus qui scrutatur profunda pectorum nostrorum; discretor cogitationum & intentionum cordis; qui nec minimam paleam intra cordis quod possidet habitaculum patitur residere? sed statim igne subtilissimae circumspeditionis exurit. Spiritus dulcis & suavis qui nostram voluntatem flectat imo erigat & dirigat magis ad suam? ut eam & veraciter intelligere; & ferventer diligere? & efficaciter implere possimus.

R. Loquebantur variis lin-

guis Apostoli, alleluia. Magnalia Dei, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis, alleluia. N. Repleti sunt omnes Spiritu Sancto, & coeperunt loqui. Magnalia. Non duplicatur. Te Deum.

A D L A U D E S.

Ana. Cum completerentur. Sub ista Antiphona dicitur Psalmus Dominus regnavit: cum reliquis.

Capitulum. Cum completerentur. 747. Repleti sunt ibid.

Ad Benedictus Antiph. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis; non quomodo mundus dat ego do vobis, alleluia. Duplic.

Oramus. Oratio.

DEUS, qui Apostolis tuis Sanctum dedisti Spiritum; concede plebi tuae pia petitionis effectum; ut quibus dedisti fidem largiaris & pacem. Qui vivis & in unitate ejusdem.

Ad Vesperas, Ana. Alleluia. Psalmus. Diléxi. 154. cum reliquis. Ana. & Pjal. ut in Psalterio tempore Paschali. Capitulum & N. ut in die. Et sic fit omnibus diebus infra octavam.

Ad

Ad Magnificat, Antiph. Lectio sancti Evangelii?
Si dilexeritis me, & verba secundum Joannem.

mea in vobis manserint, quodcunque petieritis, fiet vobis, alleluia, alleluia, alleluia. *Duplicatur.*

Oratio. Deus qui Apostolis, ut supra. 751.

Ad primam Processionem. R. j. Factus est repente. ut infra. *Oratio.* Adsit nobis, quaesumus Domine ut supra ad Sextam. 748.

Ad 2. Processionem. R. ij. Ultimo Festivitatibus. ut infra. *Oratio.* Mentis nostras. ut supra ad Nonam. 749.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum, In vitar. Alleluia, allel. allel. *Duplic.* Psal. Venite.

Añã. Alleluia, alleluia. ad modulum *Ana.* Et intravit. Sub qua dicuntur tres Psal. mi sequentes. Psal. Domine Deus meus in te speravi. 5. Psal. Domine Dominus noster. 6. Psal. In Domino confido. 18.

Ana. Alleluia, allel. allel. allel. allel. allel. allel.

✠. Spiritus Dñi replévit. R. Et hoc quod continet. Pater noster. ✠. Exúrge, ✠. Súscipe. *Bened. j.* Deus Dei filius,

Lectio j. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Jesus Phariseis; Amen, Amen dico vobis, Qui nõ intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro. Qui autem intrat per ostium, Pastor est ovium, huic ostiarius aperit, & oves vocem ejus audiunt, & proprias oves vocat nominatim & educit eas. Et reliqua.

Homilia S. Euchérij Lugdunensis Episcopi.

In die Pentecostes.

Spiritus Sanctus qui super aquas baptismi salutífero descendit illapsus; in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam? in confirmatiõne augmentum præstat ad gratiam. Quia in hoc mundo tota ætate victuris inter invisibiles hostes & pericula gradiendum est? in baptismo regeneramur ad vitam; post baptismum? confirmamur ad pugnam in baptismo alimur? post baptismum roboramur. Ac si continuò transituris sufficiunt regeneratiõnis beneficia?

ficia: victuris autem necessaria sunt confirmatiōnis auxilia. Regeneratio per se salvat mox in pace beati sæculi recipiēdos: confirmatio armat & instruit ad agōnes mundi hujus & prælia reservādos.

Responsoria duplicantur.

R. Factus est repēntē de celo sonus adveniēntis Spīritus vehemētis, ubi erant sedētes, allel. * Et replēti sunt omnes Spīritu Sancto, loquētes Magnalia Dei, allelūia.

℟. Cūm complerētur Dies Pentecostes, erant omnes pāriter in eōdem loco. Et replēti. Glōria Patri. Factus est. *Benedict.* Æternam Benedictiōnem.

Lectio v.

CUM Spīritus Sanctus infunditur: cor fidēle ad prudētiā & constāntiā dilatatur. Itaque ante descensionem Spīritus sancti usque ad negatiōnem Apōstoli deterrētur: post visitatiōnē vero ejus usque ad Martyrium contēptu salutis armantur. Secūndūm hæc per Christum redimimur: per Spīritum vero Sanctum dono sapiētiæ spiritalis illumināmur;

Pars Verna.

ædificāmur; erudimur; instruimur: consummāmur. Ut illā Sancti Spīritus vocem audire possimus; intellectum tibi dabo & instruam te: in via hac qua gradiēris. De Spīritu Sancto accipimus; ut spirituāles efficiāmur: quia animālis homo non percipit ea quæ sunt Spīritus Dei.

R. Ultimo festivitatis die dicebat Jesus; qui in me credit, flūmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ: * Hoc autem dixit de Spīritu, quem accepturi erant credētes in eum, allelūia, allelūia. *℟.* Qui sitit, veniat ad me, & bibat; & de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem. Glōria Patri. Ultimo. *Benedict.* *iiij.* Grātia Spīritus Sancti.

Lectio vj.

DE Spīritu Sancto accipimus, ut sapiāmus inter bonum & malūque discernere; justa diligere: injūsta respūere. Ut malitiæ ac supēbiæ repugnemus: ut luxūriæ ac diversis illēcebris & fœdis indignisque cupiditatibus resistāmus. De Spīritu Sancto accipimus vitæ amorē & glōriæ ardore succēnsi: ut erigere

A a

à terrénis mentem ad supérna & divína valeámus. Ad hoc enim sensum rationábilem náturæ múnere & secúndæ nativítatis reparatióne suscepimus; ut secúndum Apóstolum, magis quæ sursum sunt sapiámus: non quæ super terrám. Quia sapiéntia hujus mundi: stultítia est apud Deum. Quid autem suadet charíssimi sapiéntia hujus sæculi; nisi nocítura quætere; amáre perítura; negligere salútaria: pro nihilo putáre perpétua.

R. Spíritus, ubi vult, spirat; & vocem ejus audis, allelúia: & nescis undè veniat, aut quò vadat: * Allelúia, allelúia, allelúia.

N. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, & hoc quod cóninet omnia sciéntiam habet vocis, allelúia
Non duplicatur.

Te Deum laudámus.

A D L A U D E S.

Añna. Spíritus Dñi. 747. *sub qua dicitur Psalmus.* Dóminus regnávít. *cum reliquis 20. Capitulum & N. ut in die.*

Ad Benedíctus, Antiph. Spíritus, qui à Patre procedit, allelúia; ille me cla-

rificábit, allelúia, allelúia.

Duplicatur.

Orémus. Oratio.

ADsit nobis, quæsumus Dónine, virtus Spíritus sancti; quæ & corda nostra cleménter expúrget: & ab ómnibus tueatur advérsis. Per Dóminum. In unitáte ejusdem.

Ad Vesperas, Antiph. Allelúia, allel. *Psalm.* Lætatus sum. 157. *cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in Psalterio Tempore Paschali quod & in aliis diebus ad Vesperas infra octavam observandum.*

Ad Magnificat. Antiph. Sic Deus diléxit mundum ut filium suum unigénitū daret; Ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam atérnam allelúia. *Duplicatur.*

Oratio. Adsit nobis. 754.

Ad Processionem.

R. Spíritus Dómini. 750.

Orémus. Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dónine; Paráclitus qui à te procedit illuminet: & inducat in ómnem, sicut tuus promísit filius, veritátem. Qui tecum. In unitáte ejusdem.

FERIA

FERIA QUARTA.

Quatuor Temporum.

Ad Matutinam, Invitatorum. Allelúia, allel. allel.

Non duplic. Psa. Venite.

Ana. Allel. *Ad modulum,*

Ana. Cujus pulchritudinē,

sub qua dicimur. Psa-

lmus. Salvum me fac Dó-

mine. 8. *Psal.* Usquequo. 9.

Psalm. Dixit insipiens. 9.

Ana. Allelúia, allelúia,

allel. allel. allel. allel.

℟. Spiritus Dómini re-

plēvit, &c.

℞. Et hoc quod conti-

net, &c.

Lectio sancti Evangelij:

secundum Joannem.

Lectio 1. Cap. 6.

IN illo tempore: Dixit

Jesus turbis Judæorum;

nemo potest venire ad me,

nisi Pater, qui misit me:

traxerit eum. Et ego resus-

citabo eum in novissimo

die. Et scriptum est in pro-

phétis; erunt omnes doci-

biles Dei. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis

Papæ.

De jejuniis Pentecostes.

Serm. 19.

Hodiernam dilectissimi

festivitatem descen-

sione Sancti Spiritus con-

secratam; sequitur ut no-

stris solémne jejúnium;

quod ánimis corporibú-

que curándis salúbriter in-

stitútum: devóta nobis est

observántia celebrándum.

Replétis namque Apосто-

lis virtúte promíssa; & in

corda eórum Spíritu veri-

tátis ingréssó: non ambi-

gimus inter cœtéra cœlé-

stis Sacraménta doctrínæ;

hanc spiritalis continéntiæ

disciplínam de paracléti

magistério prímítus fuisse

concéptam: ut sanctificátæ

jejúnio mentes conferén-

dis sibi charismátibus fie-

rent aptiores. Aderat quip-

pe Christi discipulis pro-

rectio omnipoténtis auxí-

lij; & princípibus nascén-

tis Ecclésiæ: tota patris fi-

liique divínitas in præsen-

tia sancti Spiritus præsidé-

bat.

℞. Spiritus Dómini. 750.

Lectio ij.

HI itaque Doctóres qui

Hexémplis & traditió-

nibus suis omnes Ecclésiæ

filios imbuérunt; tirocí-

nium militiæ christiánæ

sanctis jejúniis inchoarút:

ut contra spirítales nequí-

tias pugnatúri; abstinen-

tiæ arma ráperent: quibus

incentíva vitiorum trua-

carent. Invisibiles enim adversarii & incorporales hostes non erunt contra nos validi: si nullis carnalibus desideriis fuerimus immixti. Cupiditas quidem oscendi in tentatore perpetua est, sed inermis atque inefficax erit: si nihil in nobis unde contra nos pugnet invenerit. Quis autem hac fragili carne circumdatus & in isto mortis corpore constitutus etiam qui multum valideque profecerit; ira jam de sua salute securus sit: ut ab omni se illecebrarum periculo credat alienum; donec licet sanctis suis quotidianam gratia divina victoriam: non aufert tamen dimicandi materiam.

B. Apparuerunt illis. 751.

Lectio iij.

Igitur post sanctæ dies laetitiae quos in honorem Domini à mortuis resurrectis; ac deinde in caelos ascendenti exegimus: post que perceptum sancti Spiritus donum salubriter & necessarîe consuetudo est ordinata jejuniij; ut sicut forte inter ipsa festivitatum gaudia negligens libertas & licentia inordinata pra-

sumpsit: hoc religiosæ abstinentiæ censura castiget. Quæ ob hoc quæque studiis exequenda est: ut illa in nobis quæ hac die Ecclesiæ divinitus sunt collata, permaneat. Templum enim facti Spiritus sancti; & majore quam unquam copia divini luminis irriget; nullis debemus concupiscentiis vinci, nullis vitis possideri: sicut virtutis habitaculum nulla sit contaminatione pollutum.

g. Loquebantur. 752.

g. *Non visitar Te Deus.*

AD LAUDES.

Ant. Repleti sunt. *Psalm.*

Dñs regnavit. 20. cum reliquis.

Capitulum & N. ut in die & sic in alijs diebus

infra octavam.

Ad Benedictus. Antiph.

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis, alleluia.

Oremus. *Oratio.*

Mentes nostras, quæsumus Domine Patris clarus qui à te procedit, illuminet: & inducat in omnem, sicut tuus promissit, Filius, veritatem. Qui tecum.

Ad

Ad Magnificat, Antiph.

Verba, quæ locutus sum vobis, allelúia, Spiritus & vita sunt, allelúia.

Oratio. Mentem nostram, ut supra. 756.

Ad Processionem.

R. Cum cõplerentur. 745.

Oratio. Deus, qui hodiernæ die, ut infra. 759.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum, Inuit.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Añã. Allelúia. *Ad modum.*

Añã. Conserva me, *Sub*

sequentes. Psalm. Dõmine quis habitabit. 10. Psalm.

Conserva me. 11. Psalm.

Exaudi Dõmine justitiam.

12. *Añã.* Allelúia, alle-

lúia, allel. allel.

V. Spiritus Dõmini re-

plévit, &c. *R.* Et hoc

quod cõtinet, &c.

Lectio sancti Evangelij:

secundum Lucam.

Lectio j. Cap. 9.

In illo tempore? Convo-

catís Jesus duodecim A-

póstolis, dedit illis virtú-

tem & potestatem super

omnia Dæmónia, & ut lan-

guóres curárent. Et misit

illos prædicare regnum

Dei, & sanare infirmos. Et

reliqua.

Homília sancti Augustini

Epíscopi.

De adventu Spiritus

sancti.

Numquid modo Fra-
tres non datur Spíri-
tus sanctus? quisquis hoc
putat, non est dignus acci-
pere. Datur & modo. Qua-
re ergo nemo loquitur lin-
guis ómnium Gentiúm, si-
cut loquebátur, qui tunc
Spíritu sancto implebán-
tur; quare? Quia quod
illud significabat imple-
tum est. Quid est illud?
Quãdo celebrávimus qua-
dragésimam; recõlíte: quia
cõmendávimus vobis Dõ-
minum, Jesum Christum
Ecclésiã suã, cõmnen-
dãsse, & ascendisse. Quæ-
rebant Discipuli, quando
erit finis sæculi? & ille.
Non est vestrum scire tẽp-
ora vel momenta: quæ
Pater, pòsit in sua pote-
stãte. Adhuc promittébat
quod hõdie complévit; Ac-
cipiétis virtutem Spíritus
sancti superveniéntis in
vós: & eritis mihi testes
in Hierúsalem, & in tota
Judæa & Samãria: & us-
que in fines terræ. Ecclésiã
tunc in una domo erat; ac-
cepit Spíritum sanctum:

in hominibus paucis erat,
in linguis totius orbis
erat.

R. Cùm complerentur.

745.

Lectio ij.

Nemo ergo dicat accē-
pi Spiritum sanctum;
quare non loquor linguis
omnium Gēntium? Si vul-
tis habere Spiritum sanctū
intēdite Fratres mei; spīri-
tus noster quo vivit omnis
homo, ánima vocátur; spī-
ritus noster quo vivit singu-
llis membris quisque homo
ánima vocátur & vidētis
quid fáciat ánima in cór-
pore. Omnia membra vé-
getat; per óculos videt;
per aures audit; per nares
ólfacit; per linguam lóquit-
tur; per manus operátur;
per pedes ámbulat; ómni-
bus simul adest membris ut
vivat; vitam dat ómni-
bus, officia singulis. Non
audit óculus; non videt
auris; non videt lingua;
nec lóquitur auris & ócu-
lus sed tamen vivit; vivit
auris; vivit lingua; officia
diversa sunt; vita cōmúnis.
R. Replēti sunt. 746.

Le. Fio iij.

Sic est Ecclēsia Dei. In
sális sanctis facit misē-

culā; in ális sanctis ló-
quitur veritatem; in ális
sanctis custódit virginitá-
tem; in ális sanctis custó-
dit pudicitiam virginálem;
in ális hoc, in ális illud.
Sīnguli própria operántur;
sed páriter vivunt. Quod
autem est ánima cópore
hómīnis; hoc est Spīritus
sanctus cópore Christi,
quod est Ecclēsia. Hoc agit
Spīritus sanctus in tota Ec-
clēsia; quod agit ánima in
ómnibus membris únus
cópore. Sed vidēte quid
caveátis; vidēte quid ob-
servētis; vidēte quid ti-
meátis. Contīngit ut in
cópore humano; imo de
cópore álquod præcídá-
tur membrum, manus, dí-
gitus, pes; nemquid præ-
císus séquitur ánima?
cum in cópore esset vi-
vébat; præcísus amittit
vitam. Sic & homo Chri-
stiánus; Cathólicus est dum
in cópore vivit; præcísus
hæréticus factus est. Mem-
brum amputátum; non sé-
quitur spīritus. Si ergo vul-
tis vivere de Spīritu san-
cto; tenēte charitatem;
amáte veritatem; desidérá-
te unitatem; ut perveniá-
tis ad æternitatem.

R. Jan

R. Jam non dicam. 747.

AD LAUDES.

Añã. Fôtes & ômnia. 747.

Psalm. Dôminus regnavit. cum reliquis. 20.

Ad Benedictus, Antiph.

Non vos relinquam ôrphanos ; véniam ad vos , & iterùm vidébo vos , & gaudébit cor vestrum : dixit Jesus Discípulis suis , allelúia.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti ; da nobis in eodem Spíritu recta sápere : & de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum. In unitate ejúsdem.

Ad Magnificat, Antiph.

Non vos relinquam ôrphanos, allelúia ; & gaudébit cor vestrum, allelúia.

Oratio. Deus qui hodiérna die, corda. ut supra.

Ad Processionem.

R. Factus est repentè. 753.

Oratio. Da, quæsumus. ut infra ad Laudes. 762.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Ad Matutinum, Invitat.

Allelúia, allel. allel.

Añã. Allelúia. Ad modulũ

Añã. Dômine adjutor. sub

qua dicuntur tres Psalmi sequentes. Psalmus. Cœli enarrant. 16. Psalm. Exaudi. 17. Psalm. Dômine in virtute. 18. Añã. Allelúia, allel. allel.

X. Spíritus Dômini replévit, &c. R. Et hoc quod contémet, &c.

Lectio sancti Evangélii : secundum Lucam.

Lectio j. Cap. 5.

IN illo tẽpore : Factum est in una diérum, & Jesus sedébat docens ; & erant Pharisæi sedéntes, & Legis Doctôres, qui vénerant ex omni castéllô Galilææ & Judææ, & Jerúsalem. Et virtus Dômini : erat ad sanándum eos. Et ecce viri portántes in lecto hómínem qui erat Parácliticus ; & quærebant eum inferre : & ponere ante illum. Et reliqua.

Homília sancti Leonis Papæ.

De Pentecost. Serm. 2.

DUBITÁNDUM non est dilectíssimi, omnem observántiam Christianam eruditiónis esse divínæ ; & quidquid ab Ecclésia in consuetúdinem est devotiónis recéptum de traditióne Apostólica : de

sancti Spiritus prodire doctrina; qui nunc quoque cordibus fidelium suis praesidet institutis; ut ea omnes & obedienter custodiant; & sapienter intelligant. Nam cum in die Pentecostes, quem a Pascha Domini Quinquagesimum celebramus; promissus a Domino Spiritus sanctus expectantium mentes majori quam umquam copia & clariore praesentia sua majestatis implerit; manifestissime patet inter caetera Dei munera, jejuniorum quoque gratiam quae hodiernam felicitatem indivisa subsequitur; tunc fuisse donata. Ut sicut fuit concupiscentia initium peccatorum; ita sit continentia origo virtutum.

R. Factus est repente. 753.

Lectio ij.

Agnoscat ergo Catholicus Christianus fructus jejunii sui; quod etiam inter maximas largitates sterilissimum erit; nisi de sancti Spiritus rigatione processerit. Cum enim dicat Apostolus nullas sibi virtutes sine charitate prodesse; idemque dicat; charitatem Dei esse diffusam

in cordibus nostris per Spiritum sanctum qui datus est nobis; cavendum est ne bona quae facere sine charitate non possumus; elatione perdamus. Nam omni se laude dispoliat; qui de studiis industriae suae in semagis quam in Domino gloriatur. Cum beatus David doceat in sanctorum operibus Deum esse laudandum dicens; Mirabilis Deus in Sanctis suis; Deus Israel; ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suae. Et iterum; Domine in lumine vultus tui ambulabunt; & in nomine tuo exultabunt tota die. & in justitia tua exaltabuntur; quoniam gloria virtutis eorum es tu. Et

ideo dilectissimi secundum eruditionem Spiritus sancti; per quem Ecclesiae Dei omnium virtutum collatae sunt dona; suscipiamus alacri fide solemne jejunium.

R. Ultimo Festivitatis. 753.

Lectio iij.

Sanctarum solemnitatum dilectissimi ordine celebrato & spiritalis laetitiae devotione completa; oportet nos ad salubritatem recurrere parcitatis; remedium

diūmque jejūnii & exercēdis mētib; & castigādis adhibere corpōrib; ; ut quia nos satis de hoc & divīna mōnita & prōpria experimēta docuērunt : primum per sacratōrum diērum recūrsūm divīnæ pietāti grātiās referāmus ; cum sanctas continētiæ delitias appetētes : aliquāntulum nobis de terrenōrum cibōrum abundantia subtrahāmus. Ita proficiat elemōsynis : quod non impēditur mensis. Tunc enim demum ad animæ curatiōnem proficit medicīna jejūnii : cum abstinentia jejūnantis esuriem reficit indigētis.

R. Spīritus, ubi vult. 754.

AD LAUDES.

Añā. Loquebāntur. 747.

Psalms. Dōminus regnāvit. cum reliquis. 20.

Ad Benedictus, Antiph.

Sic Deus dilēxit mundum, ut Fīlium suum Unigēnitum daret ; ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætēnam, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

DA, quæsumus, Ecclēsiæ tuæ, miséricors Deus ; ut sancto Spīritu

congregāta ; hostili nullatenus incursiōne turbetur. Per Dōminum nostrum. In unitate ejūsdem.

Ad Magnificat, Antiph.
Cháritas Dei diffúsa est in cōrdibus nostris per Spīritum sanctum qui datus est nobis, allelúia.

Oratio. Da, quæsumus. ut *suprà.*

Ad Processionem.

R. Spīritus Dōmini. 750.

Oratio. Mētib; nostris, ut *infra.* 763.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

Ad Matutinum, Invitat.

Allelúia, allel. allel.

Psal. Venite. 2. *Añā.* Allel.

Ad modulum Añā. Diviserunt. *Sub qua dicuntur tres Psalmi sequentes.*

Psalms. Dōminus regit me. 35.

Psalms. Dōmini est terra.

35. *Psalms.* Judica me Dōmine. 35.

Añā. Allelúia, allel. allel. allel. allel.

✠. Spīritus Dōmini replevit, &c. R. Et hoc quod continet, &c.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j. Cap. 4.

IN illo tempore Surgens Jesus de Synagoga, in-

troivit in domum Simónis. Socrus autem Simónis? tenebatur magnis febribus. Et stans super illam? imperavit febrim & dimisit illam. Et continuo? ministrabat illis. Et reliqua.
Homília S. Leónis Papæ.

De jejunio Pent. Serm. 4.

Inter ómnia dilectissimi Apostólicæ institúta doctrínæ quæ ex divínæ institutionis fonte manarunt; dúbium non est, influente in Ecclesiæ príncipes Spíritu sancto? hanc primùm ab eis observántiam fuisse concéptam; ut sancti observatióne jejunii ómnium virtutum régulas inchoarent. Quia multum ad præcepta Dei exequenda prodesset si Christiána milita contra incentiva ómnia vitiórum? continentíæ se sanctificatióne muniret. Cum enim per illécebram cibi irrépsit prima causa peccati; quo salubriore Dei munere útitur redempta libertas, quam ut nō verit abstínere à concéssis quæ frænare se nescivit à vétitis. Omnis quidē creatúra Dei bona est? & nihil est abjiciendum, quod cum gratiarum actiōne percipi-

tur. Sed non ad hoc creati sumus? ut fœda & impudēti aviditatē omnes mundi cópias expetamus; tamquam, quod licet sumi? non liceat prætermitti.

R. Spíritus Dómini 750.

Letitio ij.

Laudetur Deus qui hóminum úsui tam multa donavit; sed agnóscat rationalis ánimus? majores delicias menti datas esse quam carni. Et cum audit sibi per Spíritum sanctum dici; post concupiscéntias tuas non eas, & à voluntate tua avertére; intélligat sibi contra ómnia quæ sensibus corpóreis blandiuntur, temperantiæ sectándam esse virtutem; per quam dum exterióris hóminis voluntas minuitur? sapiéntia interiórius augetur. Non enim idem vigor cordis est sub ónere cibi, qui sub lenitate jejunii; nec eúndem sensum potest satiétas generare? quem párcitas. Quia cum caro concupiscens adversus Spíritum spiritúli cupiditate superatur; libera obtinetur sánitas, & sana libertas? ut & caro mentis iudicio & mens Dei regatur

tur auxilio.

R. Apparuerunt illis. 751.

Lectio iij.

AD hanc ergo utilitatem nos dilectissimi præfens tempus invitat; ut à resurrectione Domini usque ad adventum Spiritus sancti quinquaginta diebus emensis quos in lætitia præcipuæ festivitatis exegimus: ad jejuniõrum remedia recurramus. Ne forte per occasionem licentiæ blandiõris; aliqua negligentia culpa: delectabilium usu incidere. Terra enim carnis nostræ nisi assiduis fuerit subacta culturis; cito segni otio spinas tribulõsque producit: & partu degeneri dabit fructum non horreis inferendum: sed ignibus concremandum. Dicente Domino; omnis plantatio quam non plantavit pater meus cœlestis, eradicabitur. Custodiendâ igitur nobis omnium germinum feminumque generalitas, quam ex summi

agricolæ plantatione concepimus; & vigili sollicitudine providendum: ne Dei mûnera aliqua invidentis inimici fraude violentur. Et in paradiso virtutum: non crescat silva vitiorum.

R. Loquebatur variis. 751.

AD LAUDES.

Antiphona. Repleti sunt omnes.

Sub ista Aña. dicitur Psalm. Dominus regnavit. cum reliquis, 20.

Ad Benedictus, Antiph. Verba quæ locutus sum vobis, allelûia. Spiritus & vita sunt, allelûia.

Orémus. *Oratio.*

Mentibus nostris, quæsumus Domine, Spiritum sanctum benignus infunde; cujus & sapientia conditi sumus: & providentia gubernamur, Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, in Unitate ejusdem.

Post Nonam celebrata Missa terminatur Tempus Paschale.

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE IX. FEBRVARII

*Sancta Apollonia Virginis
& Martyris.*

*Nihil fit de Festu trium
Lectioinum, in Quadrage-
sima occurrentibus, nisi
commemoratio per Lectio-
nem ad Matutinum, & per
Orationem in Missa, &
tunc ad Matutinum Feria
dicitur prima Lectio de
Scriptura occurrente, se-
cunda de Homilia ejusdem
Feria, tertia de Festo iij.
Lectioinum.*

Orémus. *Oratio.*

OMnipotens sempitér-
ne Deus, qui infirma
mundi eligis, ut fortia
quæque confundas: concé-
de propitius; ut qui beate
Apolloniae Virginis &
Martyris tuæ natalitia cõ-
limus: ejus apud te patro-
cinia sentiãmus. Per Dñm.
Ex Epistola sancti Dionysii
Alexandriani ad Fabium

Antiochenum.

Fuseb. Hist. lib. 6. cap. 41.

NEquaquam ex Decii
Imperatoris. edicto

persecutio apud nos cepta
est: sed integro anno an-
teverterat. Nam infaustus
quidam vates ac Poeta:
commovit Alexandriae ad-
versus nos Gentilium tur-
bas. Ab illo igitur stimula-
ti; hanc solam pietatem,
cultumque demonum suõ-
rum existimabant: si caedi-
bus adversus nos sevirerent.
Tunc admirandam illam
provectæ jam ætatis virgi-
nem Apolloniam compre-
henderunt. & maxillas qui-
dem ejus percutientes:
cunctos ei dentes excussè-
runt. Accenso autem ex-
trâ urbem rogo; mina-
bântur se illam vivam cõ-
busturos: nisi unâ cum
ipsis impia verba pronun-
ciâret. At illa veniam de-
precâri paulisper visa; atq;
interim dimissa celeriter in
ignè insiliit & cõflagavit.

DIE XI. FEBRUARII.

*S. Desiderij Episcopi Vien-
nensis & Mart.*

Desiderius Augustodû-
ni, è nobili prosapia
oriundus.

onundus ? liberálibus stú-
diis à púero incúbuit. Ec-
clesiásticæ disciplinæ stú-
dio Viennam profectus,
Clericali militiæ nomen
dedit ; cùmque Vero ejús-
dem urbis Antístiti in ór-
dine Diáconi aliquándiũ
ministrasset ? ei defuncto
succéssor in Episcopátu da-
tus est. Illi & Syágrio Au-
gustodunénsi ; Gregórius
Magnus, Augustinum à se
in Angliam , prædicandi
Evangelii causa missum ?
per litteras commendávit.
Cum autem Brunichildis
Reginæ impietates , libé-
rius argúeret ; capitáli eum
ódio profecuta ? tandem
periméndum curávit. Sed
ut fraudem tégeret , Cabi-
lonénse convocári curat
Concílium ; in quo Regi-
na instigánte Desidérius
depónitur ? subrogatóque
in ejus locum Dómnolo in
ínsulam quamdam exílio
detrúditur. Post annos quá-
tuor cum in eádem sentén-
tia, (Ad óne teste,) constans
permanéret ; Brunichildis
jussu apud Prisciniacum,
agri Lugdunénsis vicum,
anno Dómini circiter sex-
centésimo duodécimo ? la-
pidátus est , & in eodem

loco sepúltus. Sacrum ejus
corpus ab Æthério Vien-
nénsi Episcopo , postea
translátum est Viennam ;
tértio Idus Februarii ? quo
die ejus festum Lugdúni
celebrátur.

DIE XIII. FEBRUARII.
S. Stephani Episcopi Lug-
dunensis & Conf.

Sermo S. Eucherii Lugdu-
nénsis Episcopi.

Serm. 4. in depositione Sa-
cerdotis circa finem.

SUMMÆ alacritátis in-
stántia beátus Stephanus
vestárum fuit cultor & cu-
stos animárũ. Cupiditates
résicans ; iras cómprensens ?
malicias extirpans. His ma-
gis vir ille tempóribus ne-
cessárius fuerat ; quibus
tanta iniquitas sumptis
quotidie (deficiente justí-
tia) víribus ? convaléscit.
Et quidem ille in hac pere-
grinatione, cum aviditate,
in illa æterna pátria con-
versátus est ? qui huic mún-
do crucifixus ac mórtuus ;
quidquid laborávit de hac
vita ? ad illam vitam tran-
stulit. Et quasi bonus ra-
tiocinátor ; velut ad cén-
tuplum manum pórrigens,
semper de sinistra transmí-
sit ad dexteram ? & in cœ-
lo

lo repósuit sudóres suos. Nam etfi hic ópera ejus vidéntur? illuc mérita óperum transférunt. Illius ergo in quantum póssumus vestigijs insístámus; quibus per illam nimis arctam viã ad cœlos festinans? quem sequerémur osténdit.

DIE XIV. FEBRUARII.

SS. *Valentini Interamnensis Episcopi, atque Valentini Romani Presbyteri, Martyrum.*

Orémus.

Oratio.

Praesta quæsumus, Omnipotens Deus; ut qui beatórum Mátyrum tuórum Valentini, atque Valentini natalicia cõlimus? à cunctis malis imminéntibus eórum intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Valentinus Interamnénsis Episcopus sanctitate & miraculis clarus; eum à Cratone quodam in urbe Roma utriúsq; linguæ oratore accersitus fuisset; & ejus filium Charémonem ita aegritudine incurvatum, ut caput inter gœna deprimeret, oratione sua sanasset? hoc miraculo Cratónem & multos Scholásticos Abundiũ præsertim, Urbis Præfecti

filium, ad Christi fidem convertit. Hinc verò indignatio penè ómnium Senatorum accensa est? & tentus Valentinus Episcopus; atque virgis cæsus? post diuturnam cadem custodiã mancipatur. Videntes autem eum constantiorem fieri; omniũque qui per ipsum Christo crediderant ánimos confirmare? ejectionem de carcere, jussu Plácidii Urbis Præfecti decollaverunt. Eodem die festum beati Valentini Romani Presbyteri celebratur; qui multis sanitatum & doctrinæ clarus insignibus, sub Cláudio Príncipe apprehendi jussus? catenis & compédibus vincus est. Qui post longum carcerem; ad supplicium sequenti anno ductus? via Flaminia decimo sexto Kalendas Mártii capite truncatus est.

DIE XVI. FEBRUARII.

S. *Onesimi Apostoli.*

Orémus.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus, ut beatus Onesimus Apóstolus, tuum pro nobis implóret auxiliũ; ut à nostris reatibus absolúti? à cunctis etiam periculis

oculis eruamur. Per Dó-
minum.

Lectio iij.

ONésimus servus Philé-
monis relicto Dómi-
no suo ; ad Apóstolum
Paulum Romæ captivum ;
se contulit : à quo beni-
gnè susceptus, ac de fide
instructus baptizatus est.
Eidem Apóstolo in cárce-
re ministravit, donec ipsi
visum est eum ad Philemó-
nem remittere cum epísto-
la ; in qua inter cætera,
quæ de ipso dicit : hanc de
eo facit honorificam men-
tionem. Obsecro te pro
meo filio quem genui in
vinculis, Onésimo ; qui ti-
bi aliquando inútilis fuit :
nunc autem & mihi, & tibi
útilis, quem remisi tibi. Tu
autem illum ut mea viscera
suscipe. Hunc beátus
idē Apóstolus Episcopum
ordinans prædicationisque
verbum ei committens ;
apud Ephésiorum civitá-
tem reliquit : cui Episco-
pus post beátum Timó-
theum & ipse præfuit. De
quo & beátus Ignátius
Martyr ad Ephésios mit-
tens epístolam ; hæc quo-
que de eo inter ália sic ha-
bet ; Benedictus Dóminus,

qui vobis talibus, talem
Episcopum donavit habé-
re in Christo. Hic Romam
perductus, atque ibi pro fi-
de Christi lapidatus : se-
pultus est Christi Martyr.
ibi primùm ; indè ad loca
ubi fúerat ordinatus Epi-
scopus : corpus ejus est de-
látum

DIE XXII. FEBRUARII.

*Cathedra S. Petri qua pri-
mum sedit Antiochia.*

Ex Epíst. S. Gregórii Papæ,
ad Eulogium Episcopum
Alexandrinum.

Ex Lib. 6. Epíst. 37.

QUIS nesciat sanctam
Ecclésiám in Apосто-
lórum Principis soliditate
firmatam ; qui firmitatem
mentis traxit in nómine,
ut Petrus à Petrá vocatétur :
cui veritatis voce dí-
citur, Tibi dabo claves re-
gni cœlórum. Cui rursus
dicitur : Et tu aliquando
convérsus confirma fratres-
tuos. Iterúmque ; Simon
Joánnis amas me ? Pasce
oves meas. Itaque cum
multi sint Apóstoli ; pro
ipso tamen principátu, sola
Apóstolorum Principis se-
des in authoritate convá-
luit : quæ in tribus locis
unius est. Ipse enim subli-
mávit

māvit sedem in qua etiam
quiescere, & præsēntem vi-
tam finire dignatus est:
ipse decorāvit sedē in qua
Evangelistam discipulum
misit; ipse firmāvit sedem:
in qua septem annis quam-
vis discessurus, sedit.

*Non dicitur Psalm. Le-
vāvi, nec Litania sed post
Psalmū penitētialem &
orationem pro peccatis si
dicenda sint fit Processio.*

R. Tu es Petrus, & su-
per hanc petram ædificābo
Ecclesiā meam; & portæ
infēri non prævalēbunt ad-
versus eam: * Et tibi dabo
claves regni cœlorum.

Ad j. Benedic. Antiph.
Ego pro te rogāvi Petre, ut
non deficiat fides tua; &
tu aliquādo convērsus
confirma fratres tuos.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui Apóstolo tuo
Petro, collātis clāvi-
bus regni cœlestis, ligān-
di atque solvendi Pontifi-
cium tradidisti: concēde;
ut intercessiōnis ejus auxi-
lio: à peccatorum nostrō-
rum nōxibus liberēmur.
Qui vivis.

Diē XXIII. vel XXIV. FEB.

in anno Bissextili.

In Vigilia S. Mathæi Apost.

*In Quadragesima nihil
fit de Vigilia nisi in Missa.*

Diē XXIV vel XXV. FEB.

in anno Bissextili.

*In festo sancti Mathiæ
Apostoli.*

Duplex Minus.

*Omnia dicuntur de Com-
muni Apostolorum præter
Orationem & Lectiones.*

Orémus. *Oratio.*

DEus qui beatum Má-
thiam Apostolorum
tuorum collégio sociāsti;
tribue quæsumus, ut ejus-
interventiōne: tuæ circa
nos pietātis semper viscera
sentiamus. Per Dóminum.

*Hec Oratio dicitur etiam
ad Laudes, ad Tertiam, &
ad secundas Vesperas, & sic
fit quando ponitur Oratio
propria nisi aliter notetur.*

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. i.

IN diebus illis exiurgens
Petrus in medio fratrum:
dixit. (Erat autem turba
hóminum simul: ferè cen-
tum viginti.) Viri fratres;
opórtet impleri Scripturā
quā prædixit Spíritus san-
ctus per os David: de Ju-
da qui fuit dux eórum qui
comprehēderunt Jesum;
qui connumerātus erat in
nobis:

nobis: & sortitus est sortem ministrii hujus. Et hic quidem possedit agrum de mercède iniquitatis; & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera ejus.

R. Tollite jugum. vij.

Lectio ij.

ET notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem: ita ut appellaretur ager ille lingua eorum Haceldamach, hoc est ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum; fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: & Episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt congregati in omni tempore quo intravit & exivit inter nos Dominus Jesus; incipiens à Baptismate Joannis usque in diem qua assumptus est à nobis: testem Resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.

R. Ecce ego. vij.

Lectio iij.

ET statuérunt duos, Joseph qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est justus: & Mathiam Et orantes dixerunt. Tu Dó-

mine qui corda nosti omnium; osténde quem elegeris ex his duobus unum accipere locum ministrii hujus & Apostolatus: de quo prævaticatus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis; & cecidit fors super Mathiam: & annumeratus est cum undecim Apostolis.

R. Cum steteritis. viij.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Homi. 3. circa medium.

Lectio iv.

ET statuérunt duos; Joseph qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est justus: & Mathiam. Quidni plures? Ne major animorum perturbatio fieret: néve res in multos distraheretur. Quin nec temerè illum antepónit; sed ut osténdat sæpe número, eum qui præclarus apud homines sit: apud Deum inferiorem esse. Et verò precántur omnes ac dicunt; Tu Dómine qui nosti corda omnium: osténde. Tu, inquiunt: non nos. Aptè cordium cognitorem appellant; indè enim: non

ab.

ab exterioribus erat faciēda electio. Itā certi erant fore omnino, ut unus crearetur. Neque dixerunt, Elige; sed, Ostēde electum, hoc est, quem elegisti sciētes omnia esse à Deo præfinita & prædestināta. *R.* Ego vos elegi. x.

Lectio v.

ET dederunt sortes eis; necdum enim se dignos arbitrabantur, ut rem ipsi sibi permitterent: idē exigunt signo aliquo edoceri. Ad hæc verò, si ubi nec preces erant, nec viri admodum probi; tantum fors valuit, eò quòd recto animo fieret super Jona: nihilò magis hic explēvit chorum ac perfecit ordinem. At nec alter deluit: neque enim Apóstoli defectus suos occultassent. Cum nequidem de ipsis Principibus, sint veriti dicere alio loco, indignatione commotos esse: idque non semel sed sæpius. Hos igitur & nos imitemur. Non jam omnibus loquor: sed his tantum, qui sacrum ambiunt Principatum. Si Dei esse electionem credis, ne indigneris; illi enim indignaris. & adversus il-

lum irritaris: ille namque est qui elegit. Si autem elegit ille, tu verò audes illi indignari: hoc idem ac Cain facis:

R. Constitues. xi.

Lectio vj.

EGO verò non hoc dico; sed quòd propensiori Deus consilio: rerum exitus ut commodum est, solet dispōnere. Fit enim crebro ut qui modestus atque honestis præditus moribus es: non sis idoneus. Rursus, est tibi vita inculpata, ac mores liberales: ceterum in Ecclesia non his tantum opus est. Quia & aliqui alius ad aliud appellati; non vides quanta his de rebus divina Scriptura locuta sit. Verum, dicam quam ob causam: emulanda res facta sit. Non tanquam ad Principatum ac Præfecturam, fratrum accedimus: sed velut ad honorem & requiem. Etenim si novisses debere Episcopum cunctis impersum esse; omnium portare onera; esse veniam aliis si irascantur, illi verò nusquam; aliis peccantibus non leve quid, suppètere quòd excusentur; nihil illi jam

jám ad excusatióem relí-
ctum esse: haudquáquam
ad sacrum Principátum fe-
stináßes, haudquáquam
accurríßes.

ꝛ. Nimis honoráti. vi.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij:
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xi.

In illo témpore: Respón-
dens Jesus dixit. Confiteor tibi Pater Dómine
cæli & terræ; quia abscondisti hæc à sapientibus
& prudentibus: & revelasti ea párvulis. Ita Pater:
quóniam sic fuit plácitum
ante te. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 10. de Verb. Domini.

Venite ad me omnes
qui laborátis. Quare
enim omnes laborámus,
nisi quia sumus hómines
mortáles; frágiles; infir-
mi; lútea vasa portántes;
quæ faciunt invicem angú-
stias? Sed si angustiántur
vasa carnis dilaténtur spá-
tia charitátis. Quid ergo
dicit; Venite ad me om-
nes qui laborátis, nisi ut
non laborétis? Dénique
promíßio ejus in promptu
est: quóniam laborántes

vocávit. Quarent fortè,
qua mercéde vocáti sunt?
Et ego vos, inquit, refi-
ciam. Tóllite jugum meū
super vos, & discite à me
non mundum fabricáre;
non cuncta visibilia & in-
visibilia creáre; non in ipso
mundo mirabília fácere; &
mortuos suscítare: sed,
Quóniam mitis sum, & hú-
milis corde.

ꝛ. O quam pulchri. xiv.

Lectio viij.

Magnus esse vis à mi-
nimo incipe. Cógitas
magnam fabricá constrúe-
re celsitudinis: de funda-
ménto prius cógita humi-
lité. Et quantum quis-
que vult & dispónit super
impónere molem ædificii;
quantó erit majus ædifi-
cium: tantò áltiús fodit
fundaméntum. Et fabrica
quidem cùm constrúitur;
in supérna consúrgit: qui
autem fodit fundaméntum,
ad ima deprimitur. Ergo
& fábrica ante celsitudi-
nem humiliátur: & fasti-
gium post humiliatióem
erígatur.

ꝛ. Qui sunt isti. xiv.

*Nona Lectio legitur de
Homilia Feria occurrentis.*

ꝛ. Via munda. xv. Te Deū.

DIE

DIE XXVII. FEBRUAR.
S. Baldomeri Subdiac. Lug-
dunens. & Confessoris.

LECTIO ij.

Baldomerus apud Lug-
dunum in iuventute
fabrum ferrarium agens;
in pietatem, & curam pau-
perum totam operam con-
jecit: usque adeo ut instru-
menta artis, cum aliud non
suppetebat in egenos dis-
traheret. Ejus perpetua
vox erat ad omnem occur-
sum; & cuiusvis operis
principium: in nomine
Domini Deo gratias sem-
per. In his Religiosis exer-
citiis; Dei amore mirè ac-
census: annos non paucos
exegit. Cum autè aliquan-
do in vico Auditiaeo ora-
ret: à beato Vivèntio san-
cti Justi Abbate deprehèn-
sus est, velut aurum sub
pùlvere latens; pannòsi sub
homùnculi specie: sapien-
tiam quæ de cælo est, exi-
miam occultare. Quare Vi-
vèntius in cœnòbio suo
domicilium sancto viro
constituit; ubi crescènte in
dies sanctitatis fama: sa-
cro Subdiacònatùs honore
à Gaudérico Lugdunènsi
Præsule licet invitùs deco-
ratus est. Quo in gradu cõ-

suètum orationis & piò-
rum operum stùdium in
dies auxit & cumulavit;
quòusque immaculatam
animam, circa annum
Christi sexcentésimū quin-
quagésimum: felici mor-
te Deo redderet.

FESTA MARTII.

DIE VII. MARTII.

*In festo S. Thomæ Aquina-
nat. Confessoris & Eccle-
siæ Doctoris. Semidupl. mi-
nus, sive ix. Læctionum.*

*Omnia de Communi Con-
fess. non Pontificis præter
ea quæ hic sunt propria.*

Orémus. Oratio.

Deus qui Ecclesiã tuã
beati Thomæ Cõfes-
soris tui, mirã eruditiõne
clarificas & sancta opera-
tiõne fecundas: Da nobis
quæsumus; & quæ docuit
intellèctu conspicere: &
quæ egit imitatiõne com-
plere. Per Dòminum.

*Hæc oratio dicitur ad
Vesperas Laudes & ter-
tiam & sic semper quando
adest Oratio propria & ad
Processiones vel sextam &
nonam dicuntur orationes
quæ in Communi pro his
Officiis assignantur nun-
quam ordine mutato nisi
expressè aliter noceatur.*

In

In primo Nocturno.

Ex libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 7.

OPrávi & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me spíritus Sapiéntiæ; & præpósui illam regnis & sédibus; & divítias nihil esse duxi in comparatióne illius. Nec cōparávi illi lápidem pretiosum; quóniam omne aurum in comparatióne illius aréna est exígua; & tanquàm lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illius. Super salútem diléxi illam; & propósui pro luce habére illam; quóniam inextinguibile est lumen illius.

R. Euge serve. cix.

Lectio ij.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa; & innumerábilis honéstas per manus illius. Et lætátus sum in ómnibus; quóniam antecedébat me ista sapiéntia; & ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictiÓne didici; & sine invidia commúnico; & honéstatem illius non abscondo. Infínitus est enim thesáurus homínibus; quo

qui usi sunt, partícipes facti sunt, amicitíæ Dei; propter disciplínæ dona commendáti.

R. Justus germinábit. cix.

Lectio iij.

QUæcúmque sunt abscondita & improvísam didici; ómnium enim artifex dócuit me sapiéntia. Est enim in illa spíritus intelligentiæ, sanctus; únicus; múltiplex; subtilis; disertus. Móbilis, incoinquínatus, certus; suávis, amans bonum; acútus, quem nihil vetat. Benefáciens, humanus, benignus; stábilis, certus, secúrus omnem habens virtútem; ómnia prospiciens; & qui cápiat omnes spíritus; intelligíbilis, mundus, subtilis. Omnibus enim móbilibus móbilior est sapiéntia; attingit autem ubique propter suam mundítiam.

R. Stola jocúditátis. cx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Thomas Landúlphi Cómitis Aquinátis ac Theodóra Neapolitánae filius; quintum annum agens; Cassinátibus Mónachis pietáte ac littéris imbuéndus tráditur. Indè Neápolim

Neápolim studiórum causá missus; infra pubertátis annos? hábitum órdis sancti Domínici invito patre suscepit. Lutétiam Parisiórum idcirco mittitur; sed in itinere jussu fratrum per vim raptus, in castrum quoddam dedúctus est: ubi cum à fratribus, tum à soróribus variè exagítatus quo sanctum mutáret propositum; earum álteri persuásit: ut contémptris sæculi pompis sacris se virgíribus adjúngeret. Mulierem quoque impudicam, quæ ad labefactádam ejus castitátem introdúcta fuerat: titiõne fugávit; quo ex témpore nullos cum fœminis voluit habére sermões: nisi quos necéssitas vel utilitas exigeret.

R. Audiam Dómine cx.

Lectio v.

E Castro per fenéstram post biénium emissus Neápolim redúctur; unde Romam, póstea Lutetiã à Joanne Teutónico Ordinis Generali ductus: tum Colóniam Agrippinã missus; ut sancto Albérto Magno: doctóre uterétur. Lutetiã revocatús; Post publicè prælectam Theoló-

giam: gradum magistratús juvenis licèt obtinuit. Nūquam se lectiõni aut scriptiõni dabat nisi post oratiõnem; ad quam in exponéndis difficilioribus Scripturæ locis jejunium adhibebat: dicere solitus; quid sciret, non tam se studio aut labore suo peperisse: quàm Divinitus traditum accepisse. Nullum penè fuit scriptórum genus in quo non esset diligèntissime versátus; ac ne ex rerũ subtiliórum inquisitiõne affectus tepésceret collatiõnes Patrũ assiduè pervolvebat.

R. Dómine quinque. cxj.

Lectio vi.

Delátum sibi à Clemente Quarto Archiepiscopátum Neapolitanum humiliter recusávit, Missus à Gregório Décimo ad Concilium Lugdunense secúndum; in itinere morbo corréptus divertit in Monastérium Fossæ novæ Ordinis Cisterciensis in Diocesi Terracínensi: & in ipso ingressu mortem vicinam esse præsentens, ait; Hæc réquies mea in sæculũ sæculi: hic habitábo quóniã elégi eam. Tum rogátus à fratribus: expósuit Cántica

rica Canticorum. Deficientibus paulatim viribus; priusquam sacrum Viaticum susceperet? Ego, inquit, de Sanctissimo Corpore Domini nostri Jesu Christi, & aliis Sacramentis multa docui; multa scripsi in fide Jesu Christi, & sanctæ Romanæ Ecclesiæ: cujus correctioni cuncta subijcio, cuncta suppono. Recépto deinde ipso eodem vi vífico Sacraménto; atque aliis Sacraméntis Ecclesiæ débitâ veneratione susceptis: anno ætatis quinquagésimo, Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, obdormívit in Dómino.

R. Super salutem. cxj.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. 6.

IN illo tempore? Dixit Jesus discipulis suis. Vos estis sal terræ; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra; nisi ut mittatur foras: & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homília sancti Thomæ
Aquinatis.

Opusc. de offic. Sacerdotis.

Circa instructionem populi duo sunt necessaria, scilicet doctrina, & vita pura; ut doceat populum verbo: & opere ædificet exemplo. Debet enim frequenter exponere verba Scripturæ, Sanctorum Patrum exempla: prout juxta congruitatem temporis & moris viderit expedire ad cognitionem veritatis; & per exempla suæ conversationis & vitæ ædificare auditores: & approbare quod dicit in cordibus auditorum. Ad quod designandum, in vestimentis Sacerdotis tintinnabula inserta dicuntur; ut audiat sonitus quando ingreditur sanctuarium in conspectu Domini: ut non moriatur. Quia contra se iram judicis cælestis erigit: nisi vita Sacerdotis simul cum linguæ sonitu uniformiter clamitet.

R. Notas mihi fecisti. cxij.

Lectio vij.

EX sola negligentia quæ habet Sacerdos ad subditos: damnatur. Sic propterea Heli Sacerdos in se sanctus fuit; sed quia filios non erudit in omni disci

disciplina & correptione: superius cecidit, & mortuus est. Nec iterum sufficit doctrina sine vita; si enim Sacerdos mala vitæ sit: perdit fructum doctrinæ. Quia cum ipse sit criminofus: non habet frontem corripienti criminis. Laici enim de facili corumpuntur per exempla mala vitæ Sacerdotis; ex hoc contemnunt verbum Dei: & ex pravis exemplis peiores fiunt. Tot enim Sacerdotes digni sunt mortibus: quot ad perditionis exempla subditos transmittunt. Ergo pater, quia Sacerdos debet utrumque habere: puritatem vitæ & doctrinam. Dominus nosse Jesus Christus, qui est fons omnium bonorum; tales faciat nostris temporibus Sacerdotes: quales descripti sunt.

R. iustum deduxit. cxiiij.

Nona Lectio de Homil.

Feria occurrentis.

R. Beatus vir cxiiij.

DIE XII. MARTII.

*In festo S. Gregorij Papa,
Coh. ff. & Eccles. Doct.
Semi. dup. majus.*

Omnia de Communi Con-

*fessoris Pontificis prater ea
qua sequuntur.*

Oremus. *Oratio.*

DEus qui animæ famuli tui Gregorii æternæ beatitudinis præmia contulisti: concede propitius; ut qui peccatorum nostrorum pondere preminur: ejus apud te precibus sublevemur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Ex Libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 46.

Fuit Magnus secundum nomen suum. Maximus in salutem electorum Dei; expugnare insurgentes hostes: ut consequeretur hereditatē Israël. Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas; & jactando contra civitates romphæas? Quis ante illum sic restitit? Nam hostes ipse Dominus perduxit. Invoçavit Altissimum potentē in oppugnando inimicos undique: & audivit illum magnus & sanctus Deus.

R. Euge serve. cix.

Lectio ij.

IN lege Domini congregationem judicavit & in fide sua probatus est Propheta. Cognitus est in verbis suis fidelis; quia vidit

Deum

Deum lucis? & invocavit
 Dóminum omnipotētem.
 In oppugnando hostes cir-
 cunstantes úndique? in
 oblatiōne Agni inviolati.
 Et intónuit de cælo Dñs;
 & in sónitu magno audí-
 tam fecit vocem suam; &
 contrívit Príncipes Tyrió-
 rum? & omnes duces Phi-
 listim. Et ante tempus fi-
 nis vitæ suæ & sæculi, te-
 stimónium præbuit in con-
 spéctu Dómini, & Christi.
 pecúnias & usque ad cal-
 ceaménta non accépit? &
 non accusávit illum homo.
 R. Jurávit Dóminus. lxxij.

Lectio ij. Eccl. 47.

IN omni ópere dedit con-
 fessiōnem Sancto? & ex-
 celsó in verbo glóriæ. De
 omni corde suo laudávit
 Dóminum, & diléxit Deū
 qui fecit illum? & dedit illi
 contra inimicos poténtiā.
 Et stare fecit cantóres con-
 tra Altáre, & in sono eorū:
 dulces fecit modos. Et de-
 dit in celebratiōnibus de-
 cus, & ornávit témpora us-
 que ad consummatiōnem
 vitæ; ut laudárent nomen
 sanctum Dómini? & am-
 plificárent manè, Dei san-
 ctitátem.

R. Pósvi adjutórium. lxxx.

Pars Vernis.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Magnus Gor-
 diani Senatoris Romá-
 ni filius, adolescens Phi-
 losóphiæ óperam dedit; &
 Urbána Præfectúra functus
 patre mórtuo? ex própriis
 facultátibus Sex in Sicilia
 Monasteria, septimum Ro-
 mæ sancti Andreae nómine,
 in suis ædibus ad Clivum
 Scauri extrúxit; ubi sub
 Valentione Abbáte Móna-
 chi vitam professus: postea
 Abbas fuit. Evocátus indè
 à Pelágio secúndo Pontí-
 fice, Diaconus ordinátur;
 nec multò post Constanti-
 nópolim míttitur? Sedis
 Apostólicæ respónsa factú-
 rus. Ea in Urbe Eutychium
 Patriárcham, qui scripserat
 contra veram & contrectá-
 bilem córporū resurrectiō-
 nem, ita convícit; ut & Im-
 perátor Tibérius Constan-
 tinus ejus librum in ignem
 conjécerit? & Eutychius
 ipse paulò post cum in
 morbum incidisset; instán-
 te morte, pellem manus
 suæ tenens, multis præsen-
 tibus dixerit? Confiteor
 quia omnes in hac carne
 resurgemus.

R. Dómine quinque. lxxxj.

B b

Lectio v.

Romam reversus, Pelá-
gio pestiléntia sublato; ómnium votis Póntifex eli-
gítur: totisque licèt víribus
rénitens consecrátur. In E-
pístola Synodica quam pro-
more tunc scripsit ad Pa-
triárchas, professus est se si-
cut sancti Evangélii quá-
tuor libros; sic suscépere
quatuor Concília: Nicænú
nempè; Constātinopolitá-
num Ephésinum; & Chal-
cedonénsē. Quintum quo-
que páriter venerári; quas
illa Concília persónas res-
puunt, se respúere: quas
venerátur amplécti. Státuit
Cléricos ex Cánqnum præ-
scripto vitam ágere. Et li-
cèt Summus totius orbis
Póntifex pondus diéi & æ-
tus portáret; Clerículos
tamen ad laudes Dei can-
tándas; efformáre, sèpiùs
non est dedignátus. Quem
quidem cantándi modum
omnes Ecclesiæ ambiérūt.
Undè cantus Gregoriáni
fama úbique & utilitas; cu-
jus in Prima hac Lugdu-
nénsi Ecclesiá viguit jam
dudum; cum intemeráta
majestáte antiquitas.
R. Justus germinábit.
lxxxij.

Lectio vj.

Státuit ut in Missa Ky-
rie eleison dicéretur.
Scripsit ad Theodebértum
& Theodorícum Reges, ut
Synodum in Gállis con-
gregárent; in qua consti-
tuerétur: Ne ullus pro Ec-
clesiástico órdine áliquíd
unquam daret, aut reci-
peret, nec quisquam de laí-
cis ad Sacerdótium: dere-
péntè transíret. Prohibe-
réntque ne in suo regno
Judæi Christiána manci-
pia possiderent. Magnam
Británniam, missis Augu-
stino & áliis Monáchis ad
fidem addúxit; unde An-
glie Apóstolus: à Beda
vocátus est. Admirabilia
sunt quæ dixit, fecit, scri-
psit, & decrevit; innúme-
ris præsertim molestiis, in-
ter bellórum túrbines:
maximisque pódagra do-
lóribus vexátus. Dénique
exáctis in Pontificatu cum
summa humilitáte & san-
ctitáte annis tredécim cum
sex mensibus: anno Do-
mini sexcentésimo quarto
ad cœlestem Beatitúdinem
vocátus est.

R. Stola jocunditátis.
lxxxij.

In tertio Nocturno.

Lectio

Lectio sancti Evangelij :
secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo tempore : Dixit
Iesus discipulis suis. Vi-
dete, vigilate & orate : nes-
citis enim quando tempus
sit. Sicut homo qui pere-
gre profectus, reliquit do-
mum suam ; & dedit servis
suis potestatem cuiusque
operis : & janitori precepit
ut vigilet. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij
Papae.

Homil. 17. in Evangel.

Nullum puto, fratres
charissimi, ab aliis ma-
jus prejudicium, quam a
Sacerdotibus tolerat Deus ;
quando eos, quos ad ali-
orum correctionem posuit :
dare de se exempla pravi-
tatis cernit. Quando ipsi
peccamus : qui compescere
peccata debemus. Plerum-
que quod est gravius : Sa-
cerdotes, qui propria dare
debuerant, etiam aliena di-
ripiunt ; plerumque si quos
humiliter, si quos conti-
nenter vivere conspiciunt :
irrident. Considerate rogo,
quid de gregibus agatur :
quando lupi pastores fiunt.
Hi enim custodiam gregis
suscipiunt ; qui insidiari

gregi Dominico non me-
tuunt : contra quos Dei
greges custodiri debuerunt.
Nulla animarum lucra
quaerimus ; ad nostra quo-
tidie studia vacamus ; ter-
rena concupiscimus : hu-
manam gloriam intenta
mente captamus.

&. Cibavit illum. lxxxvj.

Lectio viij.

Quomodo obscuratum
est aurum ; mutatus est
color optimus ; dispersi
sunt lapides Sanctuarii : in
capite omnium platearum.
Aurum quippe obscuratum
est : quia Sacerdotum vita
quondam per gloriam cla-
ra ; nunc per actiones infi-
mas : ostenditur reproba.
Color optimus est muta-
tus ; quia ille sanctitatis
habitus per terrena & ab-
jecta opera : ad ignominiam
despectionis venit. Lapidem
vero sanctuarii intrinsecus
habebantur ; nec sumeban-
tur in Summi Sacerdotis
corpore ; nisi cum Sancta
sanctorum ingrediens : in
secreto sui conditoris ap-
parebat. Nos ergo sumus
fratres Charissimi, nos su-
mus lapides Sanctuarii :
qui apparere debemus sem-
per in secreto Dei ; quos

numquam necesse est foris conspici: id est numquam in extraneis actibus. Sed dispersi sunt lapides Sanctiarii in capite omnium platearum; quia hi qui per vitam & orationem intus semper esse debuerant per vitam reprobam foris vacant. Ecce jam penè nulla est sæculi actio: quam non Sacerdotes administrent.

R. Justum deduxit. lxxxvij

Nona Lectio de Homilia Ferie occurrentis. R. In medio. xcix.

DIE XIX. MARTII.

In festo S. Ioseph Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis prater ea que sequuntur.

Ad Magnificat, Antiph. Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est.

Orémus. *Oratio.*

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine méritis adjuvémur; ut quod possibilitas nostra non obtinet: ejus nobis intercessióne donetur. *Qui vivis.*

Ad 1. Processionē. R. Ap-

paruit Angelus Domini. *ut infra in 7. Noct. Oratio. Ad cõto Domine. ut in communi Conf. non Pontificis.*

Ad 2. Process. R. Tolle puerum. ut infra. Oratio. Intercessio nos.

In primo Nocturno.

De Libro Ecclesiastici.

Lectio 7. Cap. 48.

Fecit quod placuit Deo; & fortiter ivit in via David patris sui: quam mandavit illi Propheta magnus & fidelis in conspectu Dei. In diebus ipsius retro rediit sol: & addidit Regi vitam. Spiritu magno, vidit ultima: & consolatus est lugentes in Sion. Memoria ejus, in compositionem odoris facta: opus pigmentarii. In omni ore quasi mel indulcabitur; nemo natus est in terra ut Joseph, qui natus est homo Princeps fratrum: firmamentum Gentis; Rector fratrum: stabilimentum populi.

R. Apparuit Angelus Domini, Joseph in somnis dicens, ne timueris accipere Mariam conjugem tuam: Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. *N.* Ecce virgo in utero habebit

bebit, & páriet Filium, & vocábitur nomen ejus Em-mánuel. Quod enim.

Lectio ij. Eccl. cap. 26.

Mulieris bonæ beátus vir: númerus enim annórū illius duplex. Múlier fortis oblécitat virum suum: & annos vitæ illius in pace implébit. Pars bona, múlier bona: in parte timéntium Deum; dábitur viro: pro factis bonis. Grátia mulseris sédulæ delectábit virū suū: & ossa illius impinguábit. Disciplína illius datum Dei est. Múlier sensáta & tácita: non est immutátio eruditæ animæ. Grátia super grátiam: múlier sensáta & pudoráta. Omnis autem ponderátio. Non est digna continéntis animæ.

R. Tolle púerum & matrem ejus & vade in terram Israel: * Defuncti sunt enim qui quærebant animam púeri. *℟.* Appáruit Angelus Dómini in somnis Joseph in Ægypto dicens: Surge & áccipe púerum & matrem ejus, & vade in terram Israël. Defuncti sunt.

De Libro Sapiéntiæ.

Lectio iij.

Cap. 8.

Propósui ergo hanc ad dúcere mihi ad convívendum; sciens quóniam mecum comunicábit de bonis: & erit allocútio cogitátionis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas: & honórem apud senióres. Prætereà habébo per hanc, immortalitátem: & memóriam ætérnam his, qui post me futúri sunt, relínquam. Intrans in domum meam cõquiescam cum illa: non enim habet amaritúdinem conversátio illius; nec tædium convíctus illius: sed lætítiam & gáudium. Et in amicítia illius delectátio bona; & in opéribus mánuum illius honéstas sine defectiõne; & in certámine loquélæ illius sapiéntia: & præcláritas in communicatiõne sermónū ipsius. *R.* Justus germinábit sicut lílium: * & florébit in ætérnum ante Dóminum.

℟. Et erit quasi olíva glória ejus, & odor ejus ut Líbani. Et florébit. Glória Patri. Et florébit.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Bb 3

Hom. 2. *super Missus est*
prope finem.

Lectio iv.

Quis & qualis homo fuerit beatus Joseph, conijce ex appellatiōe; qualicet dispensatoria: meruit honorari à Deo. Ut pater Dei & dictus & creditus sit. Conijce & ex proprio vocabulo; quod augmentum non dubites interpretari: quis & qualis homo fuerit iste homo Joseph. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto; & scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum; sed & castimoniam adeptum: innocentiā assecutum & gratiam.

R. Audiam Dómine. cx.

Lectio v.

Siquidem ille Joseph fraternā ex invidia venditus & ductus in Ægyptum, Christi venditiōem præfiguravit; iste Joseph Herodiānam invidiā fugiens, Christum in Ægyptū portavit. Ille dómīno suo fidei fervans; dómīnæ noluit commisceri: Iste dómīnam suam Dómini sui matrem Virginem agnós-

cens & ipse cōtinens fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in mysteriis somniorum: Illi datum est cōsciū fieri atque participem cœlestium Sacramentorum.

R. Dómine quinque. cxj.

Lectio vj.

Ille frumenta servavit non sibi, sed omni populo; iste panem vivum de cœlo servandum accepit: tam sibi: quam toti mundo. Non est dubium; quin bonus & fidelis homo fuerit iste Joseph: cui mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus & prudens, quem constituit Dóminus suæ matris solatium; suæ carnis nutritium: solum denique inter terris magni consilii coadjutorem fidelissimum.

R. Super salutem. cx.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii:
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

Cum esset desponsata mater Jesu Maria Joseph; antequam convenirent: inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homil. S. Petri Chrysologi.

Sermone.

Sermone 145.

Quomodo justus Joseph qui conceptum Sponsæ duxit non discutere; suspecti non exquirat causam pudoris; conjugii famam non vindicat: sed requirit. Vult occulte dimittere eam. Hoc pio magis videtur convenire quam justo: Sed humano iudicio non Divino. Penes Deum neque pietas sine iustitia est: neque sine pietate iustitia. Cœlesti sensu; sine bonitate æquitas: sine æquitate bonitas non habetur. Virtutes si separatæ fuerint: dilabuntur. Æquitas sine bonitate sævitia est: & iustitia sine pietate crudelitas. Joseph ergo merito justus; quia pius: & pius quia justus. Denique dum pietatem cogitat, crudelitatem caruit; dum causas temperat iudicium custodivit; dum vindictam differt, crimen evasit: dum refugit accusatorem fugit sententiam.

R. Notas. cxij.

Si post Pascha celebretur, tria Responsoria tertii Nocturni, ut in communi Confessorum Tempore Paschali.

Lectio viij.

Æstibat animus sanctus negotii novitate percussus; stabat Sponsa prægnans, sed Virgo; stabat plena pignore: sed non vacua pudore. Stabat de Conceptu sollicita: sed de integritate secura. Stabat vestita materno munere: sed non honore virginitatis exclusa. Sponsus quid faceret ad ista? Accusaret crimine? Sed erat ipse innocentiae testis. Culpam diceret? Sed erat ipse custos pudoris. Urgeret adulterium? Sed erat ipse virginitatis assertor. Quid faceret ad ista? cogitat dimittere; quia non poterat vel foris prodere: vel iustus quod evenerat conticere.

R. Justum deduxit. cxij.

Nona Lectio de Homilia Feria occurrentis si celebretur in Quadragesima.

Lectio ix.

Cogitat dimittere & dicit Deo totum; quia quod homini diceret: non habebat. Et nos fratres; quoties res turbat; fallit species; facit color negotii interna nescire; declinamus iudicium: subtrahamus vindictam. Senten-

Bb 4

riam fugiamus ; dicamus Deo totum ; ne dum facile innocentum gestimus in pœnam : ipsi nobis noxiam sententiam proferamus. Dicente Dominino : In quo iudicio iudicaveritis iudicabitur de vobis. Certè si nos tacerimus , clamabit Deus ; respondèbit Angelus ; qui Joseph , ne innocentia n desereret : sic prævenit.

R. Beatus vir. cxij.

Te Deum.

Ad Benedictus, Antiph.
Missus est Gábríel Angelus ad Mariam Virgínem desponsátam Joseph.

Ad Magnificat, Antiph.
Tolle puerum , & matrem ejus , & vade in terram Israël.

Post Vesperas Process. de Festo sequenti.

DIE XX. MARTII.
Sancti Ioachim Patris Beatae Mariae Virginis. Semiduplex. majus.

Omnia de communi Confessoris non pontificis præter ea que hic sunt propria.

Oratio.

DEUS qui præ omnibus Sanctis tuis beatum Joáchim genitricis filij tui patrem esse voluisti : con-

cede quæsumus ; ut cuius festa venerámur : ejus quoque perpétua patrocinia sentiámus. Per.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio 7. Cap. 1.

RAdix sapiéntiæ cui revelata est : & astútiæ illius quis agnóvit. Discipulúm sapiéntiæ cui revelata est & manifestata : & multiplicatióem ingressus illius quis intelléxit ? unus est altíssimus creatór omnípotens ; & Rex potens & metuendus nimis : sedens super thronum illius & dómínans. Deus ipse creávit illam in Spíritu sancto ; & vidit & dinumerávit & mensus est : & effúdit illam super ómnia ópera sua & super omnem carnem secundum datum suum & præbuit illam diligéntibus se. Timor Dómini glória & gloriatio & lætítia & córona exultatiónis.

R. Euge serve. cix.

Lectio ij. Cap. 6.

Flli à juventúte tua excipe doctrínam : & usque ad canos invénies sapiéntiam. Quasi is qui arat : & sémínat accède ad eam & sústine bonos fructus illius.

Illius. In opere enim ipsius
exiguum laborabis & cito
edes de generationibus il-
lius. Quam aspera est ni-
mum sapientia indoctis
hominibus; & non perma-
nebit in illa excors. Quasi
lapidis virtus probatio erit
justi in illis; & non demo-
rabuntur projicere illam.
Sapientia enim doctrina
secundum nomen est ejus;
& non est multis mani-
festa quibus autem cogni-
ta est permanet usque ad
conspectum Dei.

R. Justus germinabit.
cix.

Lectio ij.

Audi fili; & accipe con-
siliium intellectus; &
ne abjicias consilium meum
in jice pedem tuum in com-
pedes illius; & in torques
illius collum tuum. Subjice
humerum tuum & porta
illam; ne acedieris vincu-
lis ejus. In omni ani-
mo tuo accede ad il-
lam; & in omni virtute
tua conserva vias ejus; in-
vestiga illam & manifesta-
bitur tibi. Et continens
factus ne derelinquas eam;
in novissimis enim inven-
ies requiem in ea & con-
vertetur tibi in oblatio-

nem. Et erunt tibi compe-
des ejus in protectionem
fortitudinis; & bases vir-
tutis & torques illius; in
stolam glorie. Decor enim
vitae est in illa; & vincula
illius alligatura salutaris;
stolam glorie indues eam;
& coronam gratulationis
superpones tibi.

R. Stola jocunditatis. cx.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Damasceni.

Orat. i. de nat. Virg. Mariae
Lectio j.

Quoniam futurum erat
ut Dei genitrix &
virgo ex Anna gigneretur;
natura gratiae germen; an-
tevertere minime ausa est.
Verum infructuosa mansit;
donec gratia fructum ger-
minaret. Si quidem oport-
tebat eam primogenitam
in lucem edi, quae omnium
creaturarum primogenitum
in quo omnia coagmenta-
ta sunt; paritura erat. O-
par beatum Joachim &
Anna; vobis omnis crea-
tura adstricta est. Per vos
enim donum omnium do-
norum praestantissimum
creatori obtulit; castam
matrem; quae sola crea-
tore digna erat.

R. Audiám Dómine. cx.

Lectio ij.

EXúlta jóachim quóniã ex filia tua; puer natus est nobis & vocátur nomen ejus magni consilii hoc est salutis tótius mundi Angelus. Pudóre afficiátur Nestórius ac manum ori impónat. Puer hic Deus est Quoniam ígitur modo ea Dei genitrix non sit: quæ péperit. Si quis sanctam Dei genitricem non confitétur: à deitate remótus est. Mea non est hæc oratio: quamquam alióqui mea. Hanc enim máximè Theológicam hæreditatem à Theologo Patre Gregório accepi. O beátum par jóachim ac Anna, ac profecto ex ventris vestri fructu immaculati agnoscimini; quem ádmodum Christus quoddam loco dixit: ex fructibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat ac dignum ea quæ à vobis orta est: vite vestræ ratióne instituístis. Castè enim ac sanctè múnere vestro sancti: virginitatis thesaurum produxístis.

R. Dómine quinque. cxj.

Lectio iij.

O Castíssimum rationálium túrturum par Jóachim & anna; vos castitatem quam natúra lex induit servántes: ea quæ natúram súperant consecúti estis. Dei enim matrem: vírginem mundo peperístis. Vos piè ac sanctè in humana conversati: natúra; Angelis superiórem ac nunc Dóminam, angelórum: filiam in lucem extulístis. O speciosíssima puélla atque dulcíssima. O lilium inter spinas ex nobilíssima ac máxima regía ortum radice: nempe davidica. O rosa quæ ex spinis hoc est judæis orta es. Ac divína flagrántia: cuncta perfudísti. O filia Adæ: ac Dei mater. Beátæ ulnæ quæ te gestavérunt. Beátæ lábia: quibus castis tuis ósculis frui concessum est.

R. Super. salutem. cxj.

In tertio Nicturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. i.

Liber generatiónis jeshu Christi filij David. Filij Abraham. Abraham genuit Isaac: Isaac autem genuit

genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam: & fratres ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. in id. Evangelium.

DE divina generatione nunc Sermo est: sed de hac inferiori, quæ in terra facta est, quæque testibus celebratur innumeris. Quin & de hac ipsa prout accepta sancti Spiritus gratia: licuerit effari: ita profecto narrabimus, Neque hanc enim perspicue satis explicare possibile est: quippe cum sit etiã ipsa. Máxime stupefcenda Non igitur exigua te aliqua audire, cum hanc generationem audis; sed totam in te mentem excuscita: & continuo totus horræce cum Deum audieris venisse super terram. usque à Deo enim istud mirabile erat, & nulli ante prorsus auditum; ut etiã angeli in chorum earum rerum gratia collecti, totius orbis nomine propter ista glóriam concinerent: faustamque attollerent exclamationem; & prophetæ perro ante eum admiratione prædicent: quò-

niam super terram visus est: & inter homines conversatus est.

Si post Pascha celebretur tria ultima responsoria ut in communi pro confessoribus tēpore Paschali, sin autem in quadragesima tria ultima responsoria de communi Confessoris non pontificis.

Lectio viij.

Duo sunt quæ pariunt quæstionem. Unum quæ causa sit ut in generationum catálogo virgo sileatur; alterum verò quæ ratione Joseph memoretur: cui certè nihil cum Christi generatione est cõmune. Videtur enim & unum abundare: & alterum deesse. Quid ergo dicemus? quod utique primum illud necesse fuerit memorari: quemadmodum ex David virgo descendit. Unde hoc itaque discimus? audi Gabriel missum à Dõmine; ad virginem desponsatam viro, cui nomen Joseph: ex domo & familia David. Quid igitur vis audire manifestius; cum ex domo & familia David virginem esse audieris? Unde patet

quod inde útique erat etiã Joseph Fuerat quippe in lege præceptum: ex diversis tribubus nõ licere usurpári conjugium.

Lectio ix.

Non erat mos apud hæbræos generatiõnum catãlogum per fæminas tẽxere. Ut ergo & morem custodiret; neve in ipso statim principio videretur antiqua destrũere; & nobis Virginem cẽrtius indicaret; patentes ejus reticens atque majores: de Joseph generatiõne non tacuit. Sive enim hæc fecisset in virgine: novitatis non effugisset invidiam; sive Joseph reticisset: non novissimus ex quibus virgo majõribus procreata esset. Ut ego & nos disceremus quæ esset Maria; vel unde orta: & consuetudo legis permaneret immobilitis; generatiõnum catãlogum usque ad sponsum ejus perdũxit; ac de domo itum David esse monstravit. Hoc enim declarato; illud quoque pariter ostendit: quod scilicet inde esset & virgo; quia útique æquãquam justus iste patretur uxorem sibi aliun-

de: quam unde lex præcipiebat; eligere.

DIE XI. MARTII.

In Festo sancti Benedicti trium Lectionum.

Oratio.

Intercessio nos quaesumus beati Benedicti Abbatís commendet; ut quod nostris mẽritis non valemus: ejus patrocinio assequamur. Per Dũminum.

Benedictus Nursiæ natus ex nobilissima familia; Romæ educatus in omni scientiarum genere; sequi Christum desiderans. & volens esse perfectus: omnia reliquit. Et ad locum qui Sublæcus dicitur; diu Deo soli cõgnitus; maxime sibi & aliis quorum patrem illum Deus præparabat: perfectiõni studuit. Ibi discipulos multos hujus vitæ studio incensos habuit; tum Cassinense monastérium ædificaturus: idola ibi evẽrtit. In hoc Monastério Mirum quot ei filios dederit Deus; quot utriusque sexus sub ejus divina rãgula: hic & alibi cœlo militarũ. Quibus dum exẽmplo; præibat eos amaris zelo & continuis ac ferventissimis perfectiõnis.

perfectiōnis documentis instituébat. Hinc fere omnium Monachorum in occidente pater. Prophetiæ dono plurima vidit: mortemque suam prædixit & in Ecclesia inter filios novus Jacob Patriarcha eis benedicens: in cœlum evolavit.

DIE XXV. MARTII.

In Festo Annuntiationis Beatae Mariæ Virginis.

Duplex major.

Ad Vesp. Añã. Benedicta tu. cum reliquis de Laud. Psalmi de B. Maria, ut in ejus parvo Officio.

Capitulum. Isaia. Cap. 7.

ECCE Virgo concipiet & pariet Filium, & vocabitur nomen ejus Emanuel: butyrum & mel comedet; ut sciat reprobare malum & eligere bonum. *X.* Beátam me dicent omnes generatiōnes.

R. Quia fecit mihi magna qui potens est.

Ad Magnificat, Antiph. Ave Mariã grátia plena, Dóminus tecum: Benedicta tu in mulieribus. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

DEUS, qui de beátæ Mariæ Virginiis útero

Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui verè eam Dei Genitricem credimus: ejus apud te intercessibus adjuvemur. Per eundem Dóminum.

Processio ad S. Mariam.

R. viij. Missus est Gábriel,

Al ij. Magnificat, Añã.

Ecce concipies in útero & paries Filium: & vocabis nomen ejus Jesum: hic erit magnus & Filius Altissimi vocabitur.

Orémus. Oratio.

GRÁTIAM tuam Dómine méntibus nostris infunde; ut qui Angelo nuntiante Christi Filii tui incarnationem cognovimus: per Passiōnem ejus & crucem ad Resurrectiōnis glóriam perducámur. Per eundem Dóminum.

Si hoc festum post Dominicam de Passione venerit dicitur Glória Patri. in omnibus locis in quibus solet dici in alio tempore.

Si transferatur ad Feriam ij. post octavam Pasche, in fine Antiphonarũ, Versicul. In vit. & Respons. dicitur. Allelúia, quod in aliis Festis observandũ.

Ad

Ad Completorium. Ave
maris stella. clxxxiv.

*Ad Matutinum Invita-
torium.* Ave Maria grátia
plena Dóminus tecum.
Psalm. Venite. *Duplic.*

In primo Nocturno.
Antiph. Ave Maria grátia
plena Dóminus tecum: be-
nedicta tu in mulieribus.
Psalm. Dñe Dñs noster. xciiij.
Aaa. De cælo véniet do-
minátor Dóminus & in
manu ejus honor & impé-
rium. *Psalm.* Conserva me
Dómine. *Aaa.* Véniet Dó-
minus & non tardábit &
illuminábit abscondita te-
nebrarum, & manifestábit
se ad omnes Gentes. *Psalm.*
Dómini est terra.

✠. Spécie tua, & pulchritú-
dine tuâ: *R.* Inténde pró-
spere, procéde & regna.

De Hæia: Propheta.

Lectio 7. Cap. 7.

ET adjécit Dóminus lo-
qui ad Achaz dicens:
Pete tibi signum à Dómi-
no Deo tuo in profundum
inférni, sive in excelsum
supra. Et dixit Achaz: Nō
petam, & non tentábo Dó-
minum. Et dixit: Audite
ergo domus David; num-
quid parum vobis est, mo-
lestos esse hominibus, quia

molésti estis & Deo meo?
Propter hoc dabit Dómi-
nus ipse vobis signum. Ec-
ce Virgo concipiet; & pá-
ret Filium: ac vocábitur
nomen ejus Emánuel. Bú-
tyrum & mel cómedet; ut
sciat reprobáre malum: &
eligére bonum.

R. Non auferétur sceptrú:
de Juda & dux de femore:
ejus; donec véniat qui
mirténdus est. * Et ipse erit:
expectatio Géntium.

✠. Pulchriores sunt óculi:
ejus vino & dentes ejus:
lacte candidiores. Et ipse
erit.

Lectio ij. Isa. cap. II.

ET egrediétur Virga de
radice Jesse: & flos de
radice ejus ascéndet. Et re-
quiescet super eum Spiri-
tus Dómini; Spíritus sapi-
entia & intellectus, Spiri-
tus consilii & fortitudi-
nis: Spíritus sciéntia &
pietátis. Et replébit eum
Spíritus Dómini. Non se-
cúndum visiónem oculó-
rum judicábit; neque se-
cúndum audítum aurium:
arguet: sed judicábit ius-
ticia páuperes, & arguet
in aqúitate pro mansuetis
terre. Et percútiét terram
virga oris sui: & spírítu
labiorum

Jabiórum interficiet impium. Et erit iustitia cingulum lumbórum ejus: & fides cinctórium renum ejus.

R. Oriétur stella ex Jacob; & consúrget homo de Israël & confrínget omnes duces alienigenárum. * Et erit omnis terra possessio ejus. ✠. de Jacob erit qui dominétur & perdat reliquias civitátis. Et erit.

Lectio iij. Isa. cap. 35.

Lætábitur desérta & in-
via; & exultábit solitúdo; & florébit quasi lí-
lium. Gérminans germi-
nábit, & exultábit lætabún-
da & landans; glória Lí-
bani data est ei; decor Car-
méli. & Saron ipsi vidébūt
glóriam Dei; & decórem
Dei nostri. Confortáte ma-
nus dissolútas; & genua
debília roboráte. Dícite
pusillánimes confortámi-
ni; & nolite timére; ecce
Deus vester ultiónem ad-
dúcet retributiónis; Deus
ipse véniet & salvábit vos.
Tunc aperiéntur óculi cæ-
córum; & aures surdórum
patébunt. Tunc sáliet sicut
cervus cláudus; & apértá
erit lingua mutórum; quia
fissá sunt in desérto aque,

& torréntes in solitúdi-
ne. Et quæ erat árida erit in-
stagnum; & sítiens in fon-
tes aquárum.

R. Descéndet Dóminus
sicut plúvia in vellus. * O-
riétur in diébus ejus iustí-
tia & abundántia pacis;

✠. Et dominábitur à mari:
usque ad mare, & à flúmi-
ne usque ad términos or-
bis terræ. Oriétur, Glória
Patri. Oriétur:

In secundo Nocturno.

Añã. Ecce in núbibus cæ-
li Dóminus véniet in po-
testáte magna. *Psal.* Eructávit cor meum. *Añã.* Su-
per scélium David; & super
regnum ejus sedébit in æ-
térnum. *Psal.* Magnus
Dóminus. *Añã.* Egrediétur
virga de radíce Jesse:
& replébitur omnis terra
glória Dómini, & videbitur
omnis caro salutare Dei.
Psal. Fundaménta.

✠. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. R. Deus in mé-
dio ejus non cōmovébitur.

Sermo sancti Gregórii
Neocæsáriensis Episc.

Orat. 2. in S. Maria Virga.
Annuntiat.

Ecclio iij.

Opera p'ctium est Fra-
tres Charíssimi, ut hæc
devótiús

devotius festivitatem celebramus: quod illa universum orbem gaudio lætitiæque replerit. Celebramus igitur nos eam in Psalmis & Hymnis: ac canticis spiritalibus. Celebravit olim & Israël: sed in azymis ac lactucis agræstibus; de quibus ait Propheta: Convertam festivitates eorum in dolores & luctum, & gaudium eorum in mœsticiam. Nostrum porro luctum, Dominus noster: per fructus pœnitentiæ in gaudium se conversurum, affirmavit. Hæbuit quidem etiam primum Testamentum justificationis cultus ut in proavo Abrahamo; sed in doloribus carnalis cruciatus per Circumcisionem: ad usque tempora completionis. Lex enim data est ad correptionem; nobis autem grãtia ac veritas: per Jesum Christum donata. Omnium nobis bonorum origo extitit; Mariæ, quæ plena grãtia est, Annuntiatio: laudatissima Salvatoris per carnem dispensatio.

R. Virgo Israël revertere ad civitates tuas: Usquequod dolens avertèris? Ge-

nerabis Dominum Salvatorem, oblationem novam in terra. * Ambulabunt homines in salvationem. V. Revertetur Jacob & quiescet: prosperabitur & non erit qui extèrreat. Ambulabunt.

Lectio v.

BENIGNISSIMUS autem Dominus, cernens quæ formaverat hominẽ, mortis addictum imperio; non in finem, quem ad imaginem fecerat, aversatus est: sed per singulas eum ætates, quin visitaret, nunquam destitit. Ac olim quidem Patribus conspèctus; in lege prædicatus; in Prophetis assimilatus: qua mundo paranda salus, dispensationem præsignabat. At ubi venit plenitudo temporum gloriosi ejus adventus; Archangelam Gabrielem ad Mariam Virginem: qui nuntium deferret, præmisit. Hic verò è supèrnis illis Potestatibus; quas mortalis nullus eloquatur, ad Virginem sanctissimam veniens; quã primùm his eam verbis, Ave grãtia plena, compellavit: ac salutavit. Quo quidem verborum sono ad eam

eam facta: ipsa mox auditi-
 one, in Virginis immacu-
 latissimum templum, Spi-
 ritus sanctus intravit: in-
 gressuque suo membra cum
 membris sanctificavit. Ste-
 tit ex adverso natura pro-
 cul cum stupore; dura na-
 tura Dominum præter na-
 turam, quin supra natu-
 ram: rem miram in corpore
 regnantem videret. *R.* Radix Jesse, & qui exur-
 get iudicare Gentes in eo
 Gentes sperabunt. * Et erit
 nomen ejus benedictum in
 sæcula. *V.* Et benedicentur
 in eo omnes tribus terræ:
 omnes Gentes magnificabunt
 eum. Et erit.

Lectio vj.

Sanctissima autem Vir-
 go conservabat omnia
 verba hæc, conferens in
 corde suo; ut quæ scilicet
 omnium vas miraculorum
 ac receptaculum esset.
 Tua sane laus, o sanctissi-
 ma Virgo, omnem profus
 laudem excedit; ob eum
 scilicet qui ex te Deus car-
 nem induit: ac homo na-
 tusest. Tibi omnis cælé-
 stium, ac infernorum na-
 tura: convenientem cul-
 tum ac veneratióem ad-
 hibet. Tu enim verè thro-

nus Cherubicus facta es:
 Tu in summis spiritalis ré-
 giæ axibus, lucis splendó-
 re coruscas; ubi æternus
 clarificatur Pater: cujus
 nacta es obumbrantem vir-
 tutem. Adoratur Filius,
 quem carne peperisti; lau-
 dum canticis celebratur
 Spiritus sanctus: qui ma-
 gni Regis ortum tuo in
 utero operatus est. Tuâ
 opérâ, o gratiâ plenâ: Trí-
 nitas sancta ac consubstan-
 tialis in mundo cognósci-
 tur. Dignare, ut nos quo-
 que perfectè gratiæ tuæ
 unâ tecum simus partici-
 pes: in Christo Jesu Dó-
 mino nostro.

R. Ecce radix Jesse ascen-
 det in salutem populorum,
 ipsum Gentes deprecabún-
 tur. * Et erit nomen ejus
 gloriosum. *V.* Multiplicá-
 bitur ejus impérium & pa-
 cis ejus non erit finis. Et
 erit nomen. Glória Patri.
 Et erit nomen.

In tertio Nocturno.

Antiph. Ecce Virgo con-
 cipiet & pariet Filium; &
 vocabitur nomen ejus E-
 mánuel. *Psalm.* Cantáte
 Dómino. *j. Añna.* Ne tí-
 meas María; invenisti grá-
 tiam apud Deum: Ecce
 concípies

concipies & paries Filium
Psalm. Dominus regnavit exultet. *Ana.* Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum. *Psalm.* Cantate Domino. *℟.* Et suavis in deliciis tuis sancta Dei genitrix

Lectio sancti Evangelij:
 secundum Lucam.

Lectio vij.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriël a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph; de domo David: & nomen Virginis Mariæ. Et reliqua. Homilia sancti Petri Chrysostogi Episcopi.

Serm. 2. in Annuntiat.

Serm. 142.

Audistis hodie, fratres Charissimi: Angelum cum muliere de hominis reparacione tractantem. Audistis agi, ut homo cunctibus eisdem, quibus dilapsus fuerat ad mortem: rediret ad vitam. Agit cum Mariæ Angelus de salute: quia cum Hevâ Angelus egerat de ruina. Audistis Angelum de carnis nostræ limo: Templum divinx

Majestatis arte ineffabili constructantem. Audistis in terris Deum; in cœlis hominem? Sacramento incomprehensibili collocari. Audistis inaudita ratione in uno corpore: Deum hominemque misceri. Audistis fragilem nostræ carnis naturam; ad portandam totam Deitatis gloriam? Angelica exhortatione roborari. Denique ne tanto pondere cœlestis fabricæ in Mariæ subtilis nostri corporis arena succumberet; & in Virgine rotius generis humani portatura fructum, virga tenuis frangeretur; fugatura metum vox Angeli mox præcessit, dicens: Ne timeas Mariæ.

℟. Ecce Virgo concipiet, & pariet Filium dicit Dominus, & vocabitur nomen ejus: Admirabilis, Deus, Fortis. *℟.* Factus est principatus ejus super humerum ejus, & vocabitur nomen ejus. Admirabilis.

Lectio vi j.

Concipies & paries Filium. Non dixit tibi: non dixit tuum. Quare? Quia sanctum vocabitur Filius Dei. Virgo, te gratia

na matrem præstitit : non natura. Genitricem te dici pietas voluit : quod non sinebat integritas. In tuo conceptu, in tuo partu crevit pudor ; aucta est castitas ; integritas roborata est ; est solidata Virginitas : omnes perseveraverunt virtutes. Virgo si tibi salva sunt omnia ; quid dedisti ? si Virgo, Quomodo Mater ? si Sponsa, Genitrix quomodo ? Ille, quo tibi aucta sunt omnia : nil minuit, Virgo. Virgo, concipitur ex te auctor tuus ; tua ex te oritur origo ; in tuo germine est Genitor tuus ; in tua carne est Deus tuus, & ipse lucem mundi per te coepit : qui lucem mundo dedit.

R. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph nuntians ei verbum ; & turbata est in sermone ejus : Ne timeas Maria invenisti gratiam apud Dominum : * Ecce concipies & paries, & vocabitur Altissimi Filius. ✠. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Ecce concipies.

Nona Lectio de Homilia Mariae occurrentis si cele-

bretur in Quadragesima.

Lectio ix.

R. Respondit Maria ; Ecce ancilla Domini : fiat mihi secundum verbum tuum. Quae vocatur ab Angelo Domina ; ipsa se cognoscit : & confitetur ancillam. Quia devotus animus in fulis beneficiorum crescit ad obsequium ; augetur ad gratiam ; non ad arrogantiam prosilit : non ad superbiam pertumescit. Fiat mihi secundum verbum tuum. Quae credit verbo : merito concipit Verbum. In principio erat Verbum ; & Verbum erat apud Deum ; & ad totam rem pervenit : quae secretum fidei conscendit auditu. Quantum peccat Haereticus ; qui post causam non credit : cum tantum hanc credidisse conspicit ante causam ?

R. Ave Maria gratia plena Dominus tecum Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obrabit tibi. * Quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur Filius Dei. ✠. Benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus ventris tui. Quod enim.

Te:

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, Ana. Benedicte tu in mulieribus & benedictus fructus ventris tui. *Psal.* Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominic.* *Antiph.* Dabit ei Dominus sedem David Patris sui, & regnabit in domo Jacob in eternum. *Ana.* Maria autem conservabat omnia verba hæc conferens in corde suo. *Ana.* Rorate cœli desuper & nubes pluant justum, aperiatur terra & germinet salvatorem. *Ana.* Expectetur sicut pluvia eloquium Domini & descendat sicut ros super nos Deus noster.

Capitulum. Isai. 7.

Ecce Virgo concipiet & pariet Filium, & vocabitur nomē ejus Emānuël: Butyrum & mel comedet; ut sciat reprobare malum & eligere bonum.

X. Angelus Domini nuntiavit Mariæ.

R. Et concipit de Spirito sancto. *Ad Bened. Ana.* Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Orémus. *Oratio.*

Deus qui de beatæ Mariæ Virginis utero

Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui verè eam Dei Genitricem credimus: ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum nostrum.

Processio ad sanctam Mariam. *R.* ix. Ave Maria. *ut suprâ.*

Ad ii. Benedictus, Ana. Benedicte tu. *Qua est prima de Laudibus.*

Oratio. Omnipotens sempiternè Deus, qui hunc diem. *ut infrâ ad Sextam.*

Ad Tertiam, Capitulum. Ecce Virgo concipiet. *ut suprâ.*

R. Spécie tua & pulchritudine tua. *X.* Intende prospere, & procede & regna. Spécie. Glória Patri Spécie tua. *X.* Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in medio ejus non commovèbitur.

Orémus. Deus qui de Beatæ. *ut suprâ ad Laud.*

Ad Sextam.

Capitulum. Isai. i i.

Egrediatur Virga de radice ejus ascendet & requiescet super eum Spiritus Domini.

R. Adju

℞. Adjuvabit eam Deus
vultu suo. ✠. Deus in mé-
dio ejus non commovébi-
tur. Adjuvabit eam. Gló-
ria Patri. Adjuvabit eam.
✠. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. ℞. Proptérea be-
nedíxit te Deus in æternū.

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempitér-
ne Deus, qui hunc
diem per incarnationem
Verbi tui ex beata María
Virgine consecrásti: da
pópulis tuis in hac cele-
britate consórtium; ut qui
tuá grátia sunt redépti:
tuá sint adoptióne secúri.
Per eúndem.

Ad Nonam.

Capitulum. Luc. i.

Dabit illi Dóminus
Deus sedem David
patris ejus; & regnabit in
domo Jacob in æternum:
& regni ejus non erit finis.
℞. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. ✠. Proptérea be-
nedíxit te Deus in æternū.
Diffúsa est. Glória Patri.
Diffúsa est.

✠. Audívit & lætáta est
Sion. ℞. Et exultavérunt
filix judæ.

Oratio. Grátiam tuam.
ut in primis Vesp.

Ad Vesperas, Antipho-

na, & Psalmi ut in primis
Vesperis. Capitulum. Ecce
Virgo concípiet. ut supra.
✠. Beátam me dicent om-
nes generatiónes. ℞. Quia
fecit mihi magna qui po-
tens est.

Ad Magnificat, Antiph.
Beáta es María quæ credi-
disti; perficiéntur in te
quæ dicta sunt tibi à Dó-
mino. Oratio. Deus, qui
de beátæ Mariæ. ut supra
ad Laudes.

Processio ad sanctam Ma-
riam. ℞. Missus est.

Ad ij. Magnificat, Añã.
Ne timeas María invenísti
grátiam apud Deum; ecce
concípies & páries Fílium.
Oratio. Grátiam tuam.

Hac Processio non fit in
Majori Ecclesia, quando
Festum S. Nicetii Feria ij.
post octavam Pasche eve-
niens, transfertur ad Fe-
riam iij. propter Festum
Annuntiationis, quia tunc
post Vesperas B. Mariæ, di-
cuntur iterum Vespera ad
S. Nicetium.

Ad Complet. Hymn. Ave
maris stella. clxxxiv.

FESTA APRILIS.

DIE II. APRILIS.

In festo sancti Nicetii Epis-
copi Lugdunensis.

Sem̃

Semiduplex major.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea quæ hic sunt propria.

Orémus. Oratio.

Deus, qui animam famuli tui Nicetij, æterna beatitudinis præmia contulisti: concède propitius; ut qui peccatorum nostrorum pondere preminimur: ejus apud te precibus sublevemur. Per Dominum.

In majori Ecclesia, quando Festum S. Nicetij Feria secunda post octavam Pascha evenerit, si ve Feria tertia, quarta, vel quinta, tunc iterum dicuntur Vesperæ, apud sanctum Nicetium, transferretur autem in Feriam tertiam, si Feria secunda evenerit propter Festum Annuntiationis ut superius dictum est.

In primo Nocturno.

De Libro Ecclesiastici.

Lectiones. Cap. 51.

Cum adhuc junior essem, priusquam oberarém: quæsi sapiéntiam palàm in oratione mea. Ante templum postulabam pro illa: & usque in novissimis inquiram eam. Et efflorui tanquam præcox

uva: latatum est cor meum in ea. Ambulavit pes meus iter rectum: à juventute mea investigabam eam. Inclinaui modicè aurè meam: & excépi illam. Multam invení in meipso sapiéntiam: & multum profeci in ea. *R.* Euge serve. xc.

Lectiones. ij.

Danti mihi sapiéntiam, dabo glóriam. Consiiliatus sum enim ut facerem illam; zelatus sum bonum: & non confundar. Colluctata est anima mea in illa: & in faciéndò eam confirmatus sum. Manus meas extēdi in altum: & insipiéntiam ejus luxi. Animam meam diréxi ad illam: & in agnitione invení eam. Possedi cum ipsa cor ab initio: propter hoc non derelinquar.

R. Juravit. xc.

Lectiones. ij.

Dedit mihi Dominus linguam mercédem meam: & in ipsa laudaboeum. Appropinquate ad me indócti: & congregate vos in domum disciplinæ. Quid adhuc retardatis? Et, quid dicitis in his? Animæ vestræ sitiunt vehementer. Aperui os meum, & locutus

tus

tus sum : Comparáte vobis sine argénto; & collum vestrum subjícite jugo; & suscipiat ánima vestra disciplinam: in próximo est invenire eam. Vidéte oculis vestris; quia módicum laborávi : & invéni mihi multam réquiem.

R. Posui adjutórium. xcj.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Nicétius vergente ferè saeculo quinto Lugdunensem rexit Ecclesiam. Vir erat totius sanctitatis; conversationis sanctissime; charitatis eximiae: Floréntis Senatoris & Artémiae filius. Divinis & liberalibus disciplinis eruditus: plurimum in utrisque profecit. In ea aetate nihil infantia nisi morum candorem & mansuetudinem: agnovit. Mundi victoriam ex ipso Nicetij nomine nactus; hunc hostem & illecebris blandientem; & minis terrentem: ubique devicit. Castitatis ita rigidus custos; ut nedum puerulis adblandiri; ne mulierem aspicere; ne verbum hujus virtutis severioribus regulis minus congruum nec proferre nec audire nisi

ensor strenuus passus sit: etiam in laico ordine constitutus. Defuncto patre, jam Clericus in domo paterna residens, cum reliquis famulis manu propria laborabat; & illud studebat, ut omnes pueros ut primum vagitum infantiae relinquentes loqui cepissent: & litteras doceret, & Psalmis imbueret.

R. Domine quinque. xciv.

Lectio v.

Factus annorum triginta ad Sacerdotium promotus; novo fulgore ita resplenduit: ut dum in urbe Parisiaca agrotaret sanctus Sacerdos Lugdunensis Antistes; & eum praebenevolentia inviseret Rex Childebertus; ad Regem ex conscientia potius, quam ex carnis aut sanguinis revelatione: Sanctus praesul hunc sermonem habuit. Rogo, ut Nicetius Presbyter nepos meus Lugdunensi Ecclesiae substituatur Episcopus: est enim amator castimoniae; dilectorque Ecclesiarum; in elemosynis valde devotus: & quaecumque servos Dei decent & operibus gerit & moribus. Respondit Rex: Fiat voluntas

volúntas Dei. Et sic pleno Regis & pópuli suffrágio Episcopus Lugdunénsis ordinátus fuit. In eo múnere ita mansuétum se exhibuit ? ut si læsus fuisset statim remittebat per se, aut per álium insinuábat véniam deprecári. Basílium Presbyterum ab eo missú, áliquid postulánda causá ad Armentárium Cómitē; eique hujus Cómitis contemptórium responsum ex ímpetu referéntem ? durè objugávit. Cui indúlgens; Rogo, ait, dilectíssimi fratres, ut ne verba inutilia; multò magis contra mansuetudinem periculis plena ? aures meas unquam verberent.

R. Justus germinábit. xciv

Lectio vj.

ALtérni cantús in Ecclésia Lugdunénsi decórem & majestátem auxit. Sagittárium Vapincénsis, & salónium Ebredunénsis Episcopus malè in Episcopátu se geréntes libère arguit; & non resipiscéntes, ita effecit ? ut cólcta Lugdúni Synodus eos à sede dimovéret. His & áliis signis declarátus in pópulis; vigésimo secúndo

Episcopátus sui anno ? sexagenário major die secúnda Aprilis in Dómino obdormivit. Ejus corpus multis cláruit miráculis; & de ejus tímulo ita scribit sanctus Gregórius Turonénsis ejus nepos Charíssimus; & comes indivíduus. Misérórum ibi caténæ rumpúntur; cæci illuminántur; dæmones effugántur; Sanitáti reddúntur Paralyticí; perfréntes accéssus febriú liberántur; & lectulum in quo sanctus quiescere solitus erat, multis étiam miráculis adornári testátur. Horum beneficiórum memores Lugdunénses, in ejus Præsulis nómine Ecclesiám dedicáruunt; & Canonicórum Collégio; & Parochianórum grege célebrem.

R. Stola jocunditátis. xcv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij; secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo ténpore ? Dixit Jesus Discípulis suis parabolam hanc. Homo quidam perégré proficiscens; vocávit servos suos; & tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talenta;

álij

alij autem duo ; alij verò unum : unicuique secundum propriam virtutem. Et reliqua.

Homilia S. Euchérij Lugdunensis Episcopi.

Homil. in illud Evangel. de Comm. Confessor.

Dicit fidelis servus quinque mihi talenta tradidisti , id est quinque corporis sensus. Visum mihi dedisti : operatus sum in eo : & multos illuminavi. Quæ vidi ostendi ; quæ intellexi docui ; non celavi , non abscondi ea quæ tu meis oculis revelare dignatus fuisti : habeo igitur hoc talentum multiplicatum. Dedisti mihi & auditum ; in hoc quoque operatus sum : & multis alijs aures aperui. Tuorumque secretorum verba eos audire & intelligere docui. Hoc enim talentum Dominus requirebat , cum diceret : Qui habet aures audiendi audiat. Itemque. Vobis datum est nosse mysterium regni Dei ; cæteris autem in Parabolis , ut videntes non videant : & audientes non intelligant. Gustum quoque mihi dedisti quatuor dulcedinis saporem in-

Pars Verna.

telligens, dico : Quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel & favum ori meo. Et in hoc quidem operatus sum : aliisque mecum ad gustandum invitavi.

R. Cibavit. xcviij.

Tempore Paschali tria ultima Responsorialia tunc propria.

Lectio viij.

Sed audiamus, quid hinc Dominus responderit : qui ei quinque talenta duplicata obtulit. Euge serve bone & fidelis ; quia super pauca fuisti fidelis , supra multa te constituam : intra in gaudium Domini tui. Euge namque , vox gaudentis est. Sed nota , quod pauca Dominus reputat : quæ in hoc mundo meliora habemus. Quæ in re illius regni divitias inestimabiles esse ostendit ; de quibus Apostolus ait : Quæ oculus non vidit ; nec auris audivit ; nec in cor hominis ascendit : quæ præparavit Deus diligentibus se. Parva igitur sunt hæc talenta ; illis divitiis comparata : si quidem eas quales sunt per hæc neque videre , neque audire , neque

C c

ad plenum cogitare possu-
mus. Quis enim illud cogi-
tare potest? Quis illud co-
gitare valeat; quod in cor
hominis non ascendit? In-
tra in gaudium Domini
tui. De hoc enim gaudio
Psalmista ait? Beati qui
habitant in domo tua Do-
mine, in seculum seculi
laudabunt te.

R. Iustum deduxit. xcviij.

*Si e venerit in Quadra-
gesima nona Lectio de Ho-
milis Feria occurrentis.*

Lectio ix.

ET quid malo servo di-
cat? etiam audiamus.
Num fuit conveniens, ut
meam pecuniam nummu-
lariis committeres; cum
me tam fortem esse cognó-
veras? ut non solum mea,
verum etiam aliena mihi
vindicare valeam. Qua in
re nullam te excusationem
habere manifestum est.
Hæc autem pecunia? ver-
ba vite æternæ sunt nosve-
ro. Nummularii quibus se
committit? Si tamen in ea
negotiantes otiosam esse
non patiuntur. Hanc autem
cum usura Dominus recipit?
quia multi fideles cum
fructu boni operis eam ac-
quirunt. Nusquam est au-

tem ubi Dominus non se-
minaverit; nusquam est
ubi gratiæ seminem non
sparserit: quia propter hoc,
quod in omnem terram
exivit sonus Apostolorum;
omnibus hominibus ratio-
nem & intellectum? me-
moriæ & ingenium lar-
gitus est. Constat igitur
hunc malum servo ad-
versus eum esse mentitum?
de quo Dominus subinfe-
rens ait. Tollite ab eo ta-
lentum? & date ei, qui ha-
bet quinque talenta.

R. In medio Ecclesiæ. xcix.

DIE IV. APRILIS.

*In festo sancti Ambrosii
Episcopi & Ecclesiæ Do-
ctoris. Semid. majus.*

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontif. præter ea
qua sequuntur.*

Orémus. O ratio.

DEus qui populo tuo
æternæ salutis beatum
Ambrosium ministrum tri-
buisti? præsta quaesumus;
ut quem Doctorem vite
habuimus in terris? inter-
cessorem habere mereamur
in caelis. Per Dó-
minum nostrum.

In primo Nocturno.

Ex Libro Ecclesiastici.

Lectio

Lectio j. Cap. 37.

Cum viro sancto assiduus esto: Quemcumque cognoveris observantem timorem Dei; & qui, cum titubaveris in tenebris: condolebit tibi. Cor boni consilij statue tecum: non est enim tibi aliud pluris illo. Anima viri Sancti enuntiat aliquando vera: quam septem circumspectores sedentes in excelsis ad speculandum. Et in his omnibus deprecare Altissimum: ut dirigat in veritate viam tuam.

R. Euge serve. xc.

Lectio ij.

An te omnia opera verbum verax precedat te: & ante omnem actum consilium stabile. Verbum nequam immutabit cor: ex quo partes quatuor oriuntur; bonum & malum; vita & mors: & dominatrix illorum est assidua lingua. Est vir astutus multorum eruditor: & animae suae inutilis est. Vir peritus multos erudivit: & animae suae suavis est.

R. Juravit. xc.

Lectio iij.

Es sapiens animae suae

sus illius laudabilis. Vir sapiens plebem suam erudit: & fructus sensus illius fideles sunt. Vir sapiens impletur benedictionibus: & videntes illum laudabunt. Vita viri in numero dierum. Dies autem Israel innumerabiles sunt. Sapiens in populo hereditabit honorem: & nomen illius erit vivens in aeternum.

R. Posui adiutorium. xcj.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ambrósus, patre Ambrósio Galliárum Praefecto in Gallis natus; liberalibus disciplinis Romae excultus: in auditorio Praefecturae Praetoriae summa cum laude causas dixit. Postea Liguria & Aemilia a probo praefecto praepositus; venit mediolanum: ubi mortuo Auxéntio Episcopo Ariano, Catholici & Haeretici de succedere deligendo inter se dissidebant. Quare, cum ingressus Ecclesiam Ambrósus; multa ad sedandam seditionem praclare dixisset: derepente puero Ambrosium Episcopum proclamante; universi populi vox erupit: Ambrósium Episc-

scopum deposcētis. Recu-
sante illo, & tantum onus
variis artibus, atque etiam
fuga declinante; ardens
populi studium ad Valen-
tiniānum Imperatorem de-
latum est, cui gratissimum
fuit à se delictos iudices:
ad sacerdotium postulari.
Probo etiam id jocundum
fuit; qui Ambrōsio profi-
ciscēti, quasi vaticinans
dixerat: Vade; age non ut
iudex: sed ut Episcopus.
Itaque Ambrōsius baptizā-
tus; erat enim Catechū-
menus: sacrisque initiatus;
ac servatis omnibus ex in-
stituto Ecclesiæ ordinum
gradibus: octavo die con-
secratus est.

R. Dōmine quinque. xciv.

Lectio v.

Facilis erat omnibus ad
feum aditus. Litigān-
tium causas summa paciē-
tia & aequitate dirimebat;
lapsorū confessiones opti-
me Pastor excipiebat: at-
que ut refert Paulinus ejus
vitæ scriptor; Quoties illi
aliquis ob percipiendam
pœnitentiam, lapsus suos
confessus esset ita flebat:
ut & illum flere compelle-
ret. Clerum intra frugalitatis
līmites continuit;

plūrimos Ariānos aliōsque
Hæreticos convertit ad fi-
dem: imprimis Ecclesiæ
lumen Augustinum Chri-
sto peperit. Multa passus
est à Justina Valentiniāni
junioris matre; quam Ariā-
ni seduxerant: eique ne
ullæ iis Basilicæ Mediolā-
ni traderentur, fortiter
obstitit. Eo tempore insti-
tutum est, ut Antiphonæ,
Hymni, & Psalms juxta
morem Orientalium canerentur;
ne pia plebs excubans in
Ecclesiā & cum
Episcopo mori parata: in
miseris radio contabesceret.

R. Justus germinabit. xciv.

Lectio vi.

Egit apud Valentiniā-
num juniorem: ne
Symmacho Urbis Præfēto
aram victoriæ instaurandi
faceret potestatem; Missus
ab eodem ad maximum in-
terfectorem Gratiāni: se
ab ejus communiōne se-
movit. Theodosium Im-
peratorem propter eadem
Thessalonicæ factam: in-
gressu Ecclesiæ prohibuit.
Cui cum ille obtenderet,
David quoque regē adul-
terum & homicidam fuisset;
respondit Ambrōsius:

Qui

Qui secutus es errantem, sequere poenitentem. Quare Theodosius sibi ab eo impositam publicam poenitentiam humiliter egit. Et quod privati erubescerent non erubuit Imperator. Scripsit ad sanctum Iustum Lugdunensem Episcopum Commentarium in Acta Apostolorum; & eum Praefulem; in Concilio Aquileensi contra Arianos habuit coadjutorem fidelissimum. Demum pro Ecclesia maximis laboribus curisque perfunctus; multis libris etiam egregie compositis; morbo correptus est. Ei Honoratus Verceilensis Episcopus, Corpus Domini obtulit; quod ubi accepit, emisit spiritum: anno Christi trecentesimo nonagesimo septimo, quarta die Aprilis.

℞. Stola jocunditatis. xcv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit; in quo salietur: Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósij
Episcopi.

Libro de Dignitate Sacerdotali.

In gremio quasi Consecratorum positus ipsos alloquar Sacerdotes. Audite me beatissimi Patres; & si dignum ducitis: sanctissimi fratres. Audite me stirps Levitica; germen Sacerdotale; propago sanctificata: duces & rectores gregis Christi. Audite me rogantem vos pariter & trementem; & commodis, & commonitionibus sollicitè consulentem; & honorem Episcopatus demonstrare volentem: ut cum honore vobis praerogativam monstravero; merita etiam congrua requiramus: nec falli possimus in opere, qui cognoscimus veritatem in corde. Dignum est enim ut dignitas sacerdotalis prius noscatur à nobis; & sic deinde servetur à nobis: ut Psalmographi sententia queat repelli à nobis. Homo, cum in honore esset: non intellexit.

℞. Cibavit. xcviij.

Tempore Paschali triultima Respons. tunc propria.

Lectio viij.

DIgnè noscāmus quid sumus, & quod sumus professione; actiōne pōitiūs quā nōmine demonstrēmus? ut nomen congruat actiōni; actiō respondeat nōmini? ne sit nomen ināne, & crimen immāne. Ne sit honor sublimis? & vita defōrnis. Ne sit Deīfica professio? & illicita actiō. Ne sit religiōsus amīctus? & irreligiōsus provēctus. Ne sit gradus excelsus? & defōrmis excessus. Ne habeātur in Ecclēsia cāthēdra sublimior? & consciētia sacerdotīs reperiātur humilior. Ne locutiōnem Simulēmus columbinam? & mentem habeāmus caninam. Ne professiōnem monstrēmus ovinam? & ferocitatem habeāmus lupinam. Ne dignè nobis per Prophētā respondeātur à Dōmino; Pōpulus hic lābiis me honorat? cor autem eōrum longè est à me.

R. Justum dedūxit Dōminus. xcviij.

Si ex venerit in Quadragesima nona Lectio de Homilia Feria occurrerit.

Lectio ix.

ERgo si lux est Ecclēsiæ Episcopus à Dōmino ordinātus, ita ut imperitiæ tēbras prædicationis suæ elōquio rutilante consciētiās illūminet; Cur ipse palpabilibus tēbris tenetur obstrictus? Et non solum quia ipse dum malè agit; dignè perit? insuper & alios secum dignè perdit. Si enim meruisti salis possidēre sapōrem; ut insipientium possis corda condire? cur infatuātus tali vitiō; immūndis te porcorū conculcāndum pēdibus præbūisti; ita ut nec alios nec teipsum possis condire? oculōrum etiā in corpore officium ut est in Ecclēsia; voluntārius appetisti? ut reliquum per te corpus ducatum lucis haberet; nunc quadam lippitudine & caligine vitiōrum obtenebrātus; nec teipsum luci idōneum præbes? & aliis adimis lumen. De quibus oculis in Evangelio dicitur; Si oculus tuus simplex fuerit? totum corpus tuum lūcidum erit.

R. In medio. xcix.

DIE XI. APRILIS.

In festo sancti Leonis Papæ

Confessoris. Trium Lectionum.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. ij. Lect.

Novem Añã & novem Psalini de Communi & sic in omnibus festis ij. Lect. etiam Tempore Paschali. In Quadragesima, nihil dicitur nisi Lectio & Oratio ad Missam.

Orémus. Oratio.

EXaudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beati Leónis Confessoris tui atque Pontificis solemnitate defærimus; & qui tibi dignè méruit famulari; ejus intercedentibus méritis; ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Dua prime Lectiones de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Leo primus, Etrúscus, Leo tempore præfuit Ecclesiæ; quo Rex Hunnorum Attila cognomento flagellum Dei; Itáliam invásit. Cui cum Romam, ardenti furóre raperetur; occurrit Leo; cujus divina eloquéntia, persuasum est Attilæ, ut regrederetur. Qui interrogátus à suis, cur præter consuetudinem

Tam humíliter Pontifici obtemperasset; Respóndit, se astántem quemdam aliũ illo loquente, sacerdotáli hábitu véritum esse: stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obediret. Contra nestoriános & Eutichiános Concílium Chalcedonense indíxit; & ejusdem Consilij decreta: sua authoritáte firmávit. Multas ædes Sacras, & Sacra earum vasa restituit. Státuit ut in actióne mysterij diceretur; Sanctum Sacrificium: immaculátam hostiam, Multa luculénter scripsit. Et tertio idus Aprilis obdormivit in Dño.

DIE XIV. APRILIS.

In festo sanctorum Tiburtii, Valeriani & Maximi, Martyrum. iii. Lectionum.

Si in Quadragesima venerit nihil dicitur nisi Lectio, & oratio ad Missam.

Omnia de communi Martyrum trium Lectionũ tempore Paschali præter ea qua sequuntur.

Orémus. Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus; ut qui sanctorum tuorum Tiburtii, Valeriani & Maximi

solémnia cólimus: eórum
étiam virtútes imitémur.
Per Dóminum.

*Dua prima Lectiones de
Scriptura occurrente cum
duobus Responsoris de
Commun. Martyr.*

Lectio ij.

VAleriánus Románus,
nóbili genere ortus,
Alexáandro Sevéro Impera-
tore, horrátu beátæ Cæci-
liæ vírginis; quam sibi pari
nobilitate uxórem despón-
derat: unà cum Tibúrtio
fratre à sancto Urbáno Pa-
pa baptizátur. Quos ubi
Præfèctus Urbis Almá-
chius Christiános esse co-
gnóvit: & património pau-
péribus distribúto, Chri-
stianórum cörpera sepeli-
re; accérsitos grávitèr re-
prehéndit, atque ubi Chri-
stum Deū constántèr con-
fiténtes, deos autem dæmo-
moniórum inánia simulá-
cra prædicántes videt: vir-
gis cædi jubet. Sed cùm
verbéribus cogi non pos-
sent ut Jovis simulácrum
venereréntur; imò fortes
in fidei veritate permané-
rent: ad quartum ab Urbe
lápide[m] secúri feriúntur.
Quorum virtutem admirá-
tus Máximus Præfècti cu-

bicularius, qui eos ad sup-
plicium perdúxerat Chri-
stiánum se esse professus
est, cum multis præterea
Præfècti ministris: qui pau-
lò post plumbátis contúsi,
omnes ex diáboli ministris.
Christi Dómini Mátyres
evaserunt.

DIE XVIII. APRILIS.

*In festo S. Gebuini Episcopi
Lugdunensis.*

Trium Lectionum.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui animæ fá-
mulí tui Gebuini æ-
térnæ beatitúdinis præmia
contulísti: concéde propi-
tius; ut qui peccatórum
nostrórum póndere prémi-
mur: ejus apud te précibus
sublevémur. Per Dñm.

*Omnia de Comuni Con-
fess. Pontificis trium Le-
cticum præter Lectionem.*

Lectio ij.

Gebuinus vir sanctitáte
præclárus primù Lin-
gonénsis Ecclesiæ Archi-
diáconus; in Archiepisco-
pum Ludgunésem electus
est ab Episcopis in Augu-
stodunénsi Concilio co-
actis: quo suum Antístitém
fúerat comitátur. Ad hanc
sui electiónem veheméntèr
indóluit: & cùm clausis
Concilij,

Concilij óstis nullus fugæ locus patéret ; aliquándiu látuit tandem invítus Epíscopus consecrátus est. A Gregório septimo, Primátus, quo jam ante illum potiebántur Præfules Lugdunénses super Provincias quátuor ; Lugdunénssem ; Rhotomagénssem ; Turo-nénssem ; ac Senonénssem : confirmatióne accépit. Ejus Consílio Vindelinus Foréssii Comes : Savinia-cénsse Monastérium copio-síssima donatióne auxit. Sancti Rufi Canónici Lugdúnum tunc primò adve-nientes ; ædicula non lon-gè ab Arari in ea Urbis parte, quæ ob nemorósum locum olim desérta voca-bátur : étiám beátæ Mariæ sacrá, ab eo donáti sunt. Sancti Petri Matisconén-sis Ecclesiám extrúxit fe-rè, & locupletávit. Multa ob ánimi vigórem Ec-clesiæ suæ splendórem & inconcussa jura constánter passus. Obiit die décima octáva Aprilis : anno Dó-mini millésimo septuagési-mo nono. Ejus corpus in Ecclesiá sancti Irenæi cón-ditum ; pópuli religi-óne frequentátur : & multis mi-

ráculis clarécit.

DIE XXII. APRILIS

*In festo S. Ipipodii Martyris
Lugdunensis.*

Trium Lectionum.

*Omnia de communi unius
Martyris trium Lectionū,
tempore Paschali præter
sequentes Lectiones.*

*Post Vesperas iterum à
majori Ecclesia Vespera ad
Sacellum huic sancto Mar-
tyri sacrum prope Petram-
scissam.*

*Prima Lectio de Scriptura
occurrente.*

Lectio ij.

IPipódus Lugdúni ex pa-
tréntibus fidei & nobilitá-
te claríssimis natus ; cum
sancto Alexándro junióre
enutrítus : adhuc júvenis
sub Antonino Aurélio in
eádem Urbe passus est. A
mancípio accusátus quod
Christiánus esset ; aliquán-
diu látuit propè Petram-
scissam, in religi-óne ejús-
dam víduæ tugúrio : ubi
nunc sacellum in ejus ho-
nórem constrúctum cérni-
tur. Ibi tandem deprehén-
sus cum scéio Alexándro ;
in cárcerem detrúsus : re-
vínctis post tergum máni-
bus ad júdicem adductus
est. A quo licet ab Alexán-

dro avulsus; cum nec blanditiis moveri nec minis frangi potuisset; & multa coram iudice in Idolorum vanitatem liberè fuisset prolocutus; ore contuso; confractis dentibus; equuleo suspenditur. Et in eum tanquam Deorum blasphemum; tumultuante omnipopulo: eductum extra tribunale iudex gladio raptim feriri jubet. Ejus corpus in Aede sancti Irenæi sepultum: ibidem multis miraculis coruscavit. Et pulverem ex eo lectum: multis infirmis medelam fuisse testatur sanctus Gregorius Turonensis.

Sermo S. Eucherii Lugdunensis Episcopi.

De sanctis Martyribus Dipodio & Aleandro.

Leitio ij.

Magnum quidem est publicis atque communibus dare vota solemnitatibus: sed excellentior quædam festivitas judicanda est alumnis exultare virutibus. Et ideo indigenarum martyrum cultus & honor specialiter patronorum sicut peculiare dat gaudium: ita proprium requirit affectum, Etenim si pe-

regrinas palmas extraneaque victorias & coronas ac transmarinos triumphos tanta nos oportet sedulitate venerari; ut quod alienum est locis, nostrum faciamus officiis? & illud quod non includitur sepulchris: sit commune suffragiis. Quando nos impensius convenit in eorum celebritate fervere studio, excubate famulatu; quibus multiplicem debet religio devotionem: Ecclesia honorem: patria charitatem. Ut sicut eorum per unius parentis gremium jure nascendi cognati sumus; ita nobis erga eos pietatis & gratia privilegium vindicemus; atque ad eos fidei devotione prius accedamus: ut quorum esse cives gratulamur in terris: cum his municipatum habere mereamur in caelis.

DIE XXIII. APRILIS.

In festo S. Georgii Mart.

Semiduplex majus.

Omnia de communi unius Martyris tempore Paschali præter ea que sequuntur.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui nos beati Georgii Martyris munimentis & intercessione la-

tificas

tificas? concède propitius; ut qui tua per eum beneficia póscimus? dono tuæ gratiæ consequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Andreæ Cre-
tensis Episcopi.

*Encomio in sanct. Mar-
tyrem Georgium.*

Lectio iv.

GEÓrgius pátriam há-
bituit Cappádocum regi-
ónem; nutricem verò
Palæstinam? à próavis
Christiánus; juvenili ætá-
te; sapiéntiâ canus; corde
rectus; utròque advérsus
impietátem turgens vege-
túsque pietátis Mátyr, ita
armórum à púero certa-
minibus clarus; tantáque
diligéntia & absolutióne,
bélica excúltus fortitúdi-
ne? ut & militáris órdinis
Tribunátum fidei suæ cõ-
missum accéperit. Cumque
dignè eo múnere defun-
gèndo, atque in multis sæ-
pè strénuè agèndo multam
demum rei bélicæ peritiâ
comparáisset; majorémque
gradum appéteret? majó-
rem nimirum assecútus

est. Quippe accéptis ópi-
bus, si quæ paréntum suc-
cessióne obvénierant; ac-
cúrrit ad eum qui id témpo-
ris Impérii habénas moderabá-
tur? eique, simile
quídpiam áccidit, atque
olim filio Cís. Ille enim
cùm ásinas quareret; ter-
réstre regnum invénit? hic,
mundáni honóris gradum
exquýrens, regnum cælo-
rum sortitus est.

R. Gaudete iusti. lix.

Lectio v.

Cominántes Impera-
tóres; ut si quis Chri-
stum nomináset, is dirè
absúptus, períret? eo, in-
quam, spectáculo, Divino
efférens spíritu Geórgius;
contremiscéntibus réribus,
quemádmódum Machabæo
illi, affectúsque furóre te-
cúndum júdicium? ac le-
nis instar fórtiter rúgiens;
terribílique aspéctu minas
infringens; interpellánsque,
médius eórum insíliit; clá-
ra se voce Christiánum
prædicans? pietátisque in-
genuitátem quanta esset
manifestè osténdens. O vé-
rè Deo afflátum ánimum;
quem sibi divínus amor ita
devicissit? quique totus
excessisset Deo. O beátana

Vocem; quam pro nóminis sui ratióne ceu Christi arvum Géorgius, accépta de cœlo seménte, édedit; multóque témpore benè in corde excúltam? perfectam congruo témpore Dómino réddidit. Vocem, inquam; quam suscépiens aër sanctificátus est, Angeli cœlo plausu excepérunt? Archàngeli faustis omnibus sunt profecúti.

R. Ecce vicit leo lix.

Lectio vj.

ATqui non sermone tantum cum adversariis congressus est, sed & re ipsa, pari prudentia ac efficitate confligit. instar nimium fortis pugilis, corporis pariter spiritusque robur & fortitudinem, non solum feriendis adversariis ostentans; verum etiam plagis illatis obfirmate ferendis: ut altero pateretur, altero repercuteretur. Illi sane corpus dire virgis cedebant; ipse patientia sic strenue superabat: ut ij ipso magis cruciarentur, dum quod in votis erat, minime obtinebant. Denique jubent sanctum veste percute: Cumque vestis plumbi instar, ad eorum

inane propositum arguerentur; deflexisset? spe decepti, ad alia tormenta conversi sunt. Denique variis illis gravibusque tormentis, patientia sua robore fortiter superatis: cursuque crepidis clavis infixis confecto; tandem gladio traditus; ac securi percussus; morte corporali impedita anime morte: sanguine victor effectus est.

R. Dignus es. lix.

In tertio Nocturno.

Lectio vij. & viij. de Homilia in Evangelium. Ego sum vitis vera. lix. ut in Communi Martyrum tempore Paschali.

Pro Sanctis Felice Presbytero, Fortunato & Achilleo Diaconis Martyribus Lugdunensibus. Lectio ix.

Felix Lugdunensis Presbyter, Fortunatus, & Achilleus Diaconi Lugdunenses; a sancto Irenæo Valentiam, prope ripam Rhodani, ad predicandum verbum Dei missi: multis miraculis & eximiarum virtutum splendore claruerunt. In ea Urbe, in exiguo tugurio, ex quo & civitatem excurrere; & a civibus adiri possent, oratio-

nis.

nis grátia laticántes : tertiám circiter civium partem baptizávit. Sed à Cornelio duce deprehénsi ; ac clade Lugdunénsium Martyrum frustrá in terrórem præmóniti : cárcere primò conclusi sunt. Hic cœlestibus visis Ferreóli & Ferruionis , suórum sub Irenæi disciplína Vespuntione in Evangélio collegátum : de martyrio próximo certiores facti sunt. Ad Præsidem addúcti, Félix Præsbyter tanquam sociorum ómnium os : fortiter contra idóla disseruit. In cárcerem iterum inclúsi ; indè ab Angelo circa médiam noctem edúcti ; & ab eo eadè idóla iussi comminúere : Mercurii & Saturni simúlacra audácter fregérunt. Dénudè comprehénsi , ac diutíssimè verberáti ; cruribusque confráctis ; circa rotárum vertiginem stricti , fumum quoque in equulei suspensióne perpéssi : ad extrémum gládio consummati sunt.

R. Filix Jerúsalem. lxij.

DIE XXIV. APRILIS.
In festo Sanctorum Alexandri & Sociorum Martyrum Lugdunensium.

Trium Lectionum.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, tempore Paschali. iij. Lect.

Prima Lectio de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Alexánder, secúndus Aeó nómine Lugdunénsis Martyr ; natione Græcus , & cum Ipipodio amicitia conjunctus ; áltéro ab ipso die passus est eo tempore quo post primam Lugdunénsiem persecutiónem, extíntum ferè Christiánium nomen Lugduni Ethnici créderent : decem mēnsibus post cruentissimā sub Antonino Aurélio Christiánorum Lugdunénsium strag m. A mancipio Christiánæ Religiónis insimulátus, & Christi mónico aufugiens ; in vico propè Petram-Scissam cum amico Ipipodio latuit : ubi deprehensus & sine discussióne cárceri mancipátus, post triduí Præsidi oblátus est. Cumque se Christiánium liberè profiteretur ; primū verberatióne ádeo dilaniátus est : ut crate solúta costárum , patefactisque visceribus interióra corporis panderentur. Deíndè in

cruce

cruce confixus spiritū emisit. Passi sunt cū eo triginta quatuor Martyres Lugdunenses teste Adone & Uluardo. Ejus corpus primum à Christianis in valle, colli civitatis superposito & vepribus obfuso positum est. deinde pace Ecclesie data, in sinistro sacello ad sanctum Irenaeum tumulatum: magna Lugdunensium veneratione & miraculis clarum fuit.

Sermo sancti Euchérij Lugdunensis Episcopi.

De sanctis Ipipodio & Alexandro Martyribus.

Lectio ij.

Duplicia Ipipodij & Alexandri trophæa Ecclesie nostrae fides interjecta bidui distinctione concelebrat; non adventitiis festa reliquit; sed intemeratis patris sinus festa monumentis. Et quidem beati Martyres quorum pretiosus pulvis per diversas usquequaque regiones in populorum diffeminatur salutem; plenum quocumque loci cultum de honore Dei impensa sibi religione suscipiunt; & quanto celebratum fuerit fidei ditiori: tanto erit eis grâ-

tia celebritatis acceptior. Sed absque dubio multo jucundius est si eos ibi potissimum feror excolat pietatis: ubi super eos furor incubuit passionis. Si illic eis supplicationum sacrificia deferantur: ubi in Dei sacrificium proci buerunt. Si illic eis vota fundat predicanda posteritas: ubi innocentem sanguinem ferulis profudit immanitas. Si denique eos illic Christiani nominis inimicus ubi credidit interemptos: illic videat consecratos. Dulcius, inquam, eis probatur obsequium; si ibi eos laudum concelebrat benedictio: ubi super eos tribulationum desavit magnitudo. Si inde invocentur ad suffragium: unde primo resurrectionis signo evocantur ad primum.

DIE XXV. APRILIS.

In festo sancti Marci Apostoli & Evangelistae.

Semiduplex.

Majus.

Omnia de Communi Apostolorum & Evangelistarum tempore Paschali prater ea qua sequuntur.

Orémus

Orémus. Oratio.

DEUS, qui beátum Marcum Evangelistam tuum, Evangelicæ prædicationis grátia sublimásti: tribue quaesumus; ejus nos semper & eruditione proficere? & oratione defendi. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Ezechiele ut in communi Evangelistarum. xxvij. Responsorium ut in primo Nocturno in communi Apostolorum. Tempore Paschali.

In secundo Nocturno.

Ex Libro S. Hierónymi Presbyteri, de Scripturis Ecclesiasticis,

Lectio iv.

Marcus discipulus & intérpres Petri; juxta quod Petrum referentem audierat: rogátus Romæ à fratribus, breve scripsit Evangelium. Quod cum Petrus audisset; & probavit: & Ecclesiæ legéndum sua auctoritate dedit. Assumpto itaque Evangelio, quod ipse confecerat, perrexit in Ægyptum; & primus Alexandriæ Christum annútians, constituit Ecclesiám tanta doctrinæ & vitæ continétiá: ut om-

nes sectatores Christi ad exemplum sui cogeret.

R. Ego vos elegi. xxxiiij.

Sermo sancti Petri Damiani, de sancto Marco Evangelista.

Lectio v.

Talis sub Marco Alexandrina fuit Ecclesiá, qualis & Jerosólymæ fuisse sub Apostólica legitur disciplina; ut néminem paupertatis indigéntia præmeret; nullus eorum divitiis abundaret; sed dum unicuique prout opas erat necessitas administrata suppéteret: locum inter eos queréla, murmurque non habéret. Significat ergo Philo disertíssimus Judæorum; inter nova tunc nascentis fidei cunábula, ac teneram (ut ita loquar) Ecclesiæ lacténtis infántiam; quosque sub Marci regimine constitutos: sobrietatis simul ac pudicitie déditos, orationibusque, & jejuniis vehementer intetos. Quos utique beátus Evangelista, non modò miraculorum plerúmque prodigiis; non modò sanctæ prædicationis erudiebat eloquiis: sed ad spirituális vitæ rectitudinem eximie etiam præ-

præ continentia ac pietatis provocabat exemplis.

R. Ego sum vitis. xxxiiij.

Lectio vj.

Est Marcus velut sidus aureum toto orbe præclarum: ac celebri totius Ecclesiæ veneratiōe conspicuum. Hoc itaque sidus, dilectissimi, præ oculis iugiter habeamus; hujus imitemur exemplum; si inter spumosos mundanæ voraginis fluctus: cupimus evitare naufragium. Hinc mare tumidum sæviat; illinc venti furētes impugnēt, si ab hoc sidere mentis aciem non avēramus: procellarum inundantium impetus nō timebimus. Ad hoc itaque sidus sagenam mentis nostræ certi cursus linea dirigat: ad hoc omne laboris nostri remigium tendat. Mōrtuus est autem sanctus Evangelista octavo Nerōnis anno: & sepultus Alexandriæ, succedente sibi Aniano.

R. Gaudete iusti. xxxiiij.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregori Papæ in Evangelium designavit Dominus ut in Comm. Evangelistarum. xxx Responsoria ut in iii. Nocturno in

Communi Apostolorum tempore Paschali.

Pro sancto Rustico Episcopo Lugdunensi.

Lectio ix.

Rusticus sive Rusticius Lugdunensem Ecclesiam rexit anno quadragesimo nonagesimo primo. Comes & copiarum dux apud Lugdunum; in eadem Urbe Forensibus etiam præfuit, ut id temporis mos erat: sed electus Episcopus mira charitate enituit. Epiphanium Ticinensem Episcopum à Theodorico Gothorum Regemissum ad Gundebaldum Burgundiorum Regem, tunc Lugduni imperantem; ingenti Urbanitate excepisse scribit Ennodius: in vita sancti Epiphanii, dicens. Lugdunum ingressus est Epiphanius, ubi Rusticus Episcopalem cathedram tunc possidebat; homo qui & in secularis tituli præfiguratione Sacerdotis semper exhibuit: & sub prætexta fori, gubernationem gessit Ecclesiæ. Hujus Præstulis consilio; Siagria nobilis femina thesauros tam larga manu in captivorum liberationem effudit

fudit : ut quadringentos
 una die liberarit. Eum Epi-
 phanius virtutum omnium
 epitome vocat ; & in eo se
 peritiam, velut in diversó-
 rio lucidæ domus inclusif-
 se : scribit sanctus Avitus
 Viennensis Episcopus.

&. Jam non dicam. xxxij.

Te Deum.

DIE XXVIII. APRILIS.

*In festo S. Vitalis Martyris
 Trium Lectionum.*

*Omnia de Communi unius
 Martyris trium Lectionũ
 tempore Paschali.*

Orémus. *Oratio.*

Præsta quæsumus omni-
 potens Deus ; ut inter-
 cedente beáto Vitale Már-
 tyre tuo & à cunctis ad-
 versitatibus liberémur in
 corpore : & à pravis cogi-
 tationibus mundémur in
 mente. Per Dóminum.

*Dua primæ Lectiones de
 Scriptura occurrente.*

Lectio ij.

Vitalis miles, sanctó-
 rum Gervásii, & Pro-
 tási pater ; uná cum Pauli-
 no júdice Ravénnam in-
 gréssus ; cum vidisset Ur-
 sicinum medicum ob Chri-
 stiánæ fidei confessiónem
 ductum ad suppliciũ, paú-
 lum in tormentis tituba-

re, exclamâvit : Ursicinus
 médice, qui álios curáre
 solitus es, cave ne te mor-
 tis æternæ jáculo conficias.

Qua voce confirmátus Ur-
 sicinus : martýrium fórti-
 ter subivit. Quare Paulinus
 incensus Vitalem compre-
 héndi jubet ; & equuleo
 tortum ; atque in profún-
 dam fóveam demersum :
 lapídibus óbrui. Quo factó,
 quidam Apóllinis Sacér-
 dos, qui Paulinum in Vi-
 tálem incitárat, oppréssus
 à dæmóne, clamáre cœpit :
 Tu me nímium Vitális in-
 cendis ; & illo æstu jactá-
 tus : se præcipitávit in flu-
 men.

DIE XXIX. APRILIS.

*In festo sancti Petri Mar-
 tyris. Trium Lectionum.*

*Omnia de Communi unius
 Martyris. Trium Lectio-
 num, tempore Paschali.*

*Dua primæ Lectiones de
 Scriptura occurrente.*

Lectio ij.

Petrus Verónæ parénti-
 bus Manichæórum hæ-
 resi inféctis natus ; ab ipsa
 penè infántia : contra hæ-
 reses pugnávit. Puer annó-
 rum septem, cum scholas
 frequentáret ; aliquândo à
 pátruo harético interro-
 gatus.

gatus, quid tandem in iis didicisset? Christianæ fidei Symbolum se didicisse respondit. Neque ullis umquam patris, patruive blâditis, aut ininis: à fidei constantia dimoveri potuit. Magno virtutum splendore in religione eluxit; corpus & animum ab omni impuritate ita custodivit: ut nullius mortiferi peccati labe se inquinatum unquam senserit. In salute animarum procuranda assidue versabatur: peculiatis gratiæ dono hæreticos acriter confutabat. Tanto fidei ardore incensus erat; ut pro ea morte subire optaret: eamque à Deo gratiam enixè precaretur. Illum Como Mediolanum redeuntem, impius sicarius semel atque iterum in capite gladio vulneravit; jamque penè mortuus, Symbolum fidei quam infans virili fortitudine confessus fuerat: in ipso supremo spiritu pronuntiavit.

FESTA MAII.

DIE I. MAII.

In festo Sanctorum Philippi & Iacobi Apostol.

Duplex minus.

Omnia de Communi Apostolorum, tempore Paschali præter ea quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat, Antiph.
Non turbetur cor vestrum; neque formidet: Créditis in Deum, & in me credite: In domo Patris mei mansiones multæ sunt, allelúia. allelúia. *Duplicatur.*

Orémus. *Oratio.*

DEus qui nos annua Apostolorum tuorum Philippi & Iacobi solemnitate lætificas: præstare quæsumus; ut quorum gaudemus méritis: instruamur exemplis. Per Dominum nostrum.

In majori Ecclesia Processio ad sanctam Crucem in sacello sancti Iacobi.

Et Virtute magna reddébant Apostoli testimoniùm Resurrectiõnis Jesu Christi Domini nostri, allelúia, allelúia.

Ad y. Magnificat, Antiph.
Ego sum via, veritas, & vita; nemo venit ad Patrem nisi per me, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

EXaudi nos Deus salutaris noster; & Apostolorum tuorum nos tuere præsidis: quorum donasti fideles

fideles esse doctrinis. Per
Dominum nostrum.

*In aliis vero Ecclesiis
sunt duæ Processiones con-
suetæ, ut notantur in Com-
muni Apostolorum tempo-
re Paschali.*

In primo Nocturno.

*Si hoc tempore contingat
legi ex Epistola sancti Ia-
cobi, pro Scriptura occur-
rente tunc leguntur Lecti-
ones quæ hæc die venerint;
si autem non legatur ex ea
Epistola, tunc legantur
primæ Lectiones hujus Epi-
stola quæ ponuntur in Do-
minica iv. post Pascha.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philippus Bethsaidæ na-
tus, unus ex duodecim
Apostolis, qui primùm à
Christo Domino vocati
sunt; à quo cum accepisset
Nathanaël, venisse Mes-
siam in lege promissum; ad
Dominum deductus est.
Quam verò Christus eum
familiariter adhiberet, il-
lud facillè declarat; quòd
Gentiles salvatorem videre
cupientes ad Philippum
accesserunt; & Dominus
cum in solitudine homi-
num multitudinem pasce-
re vellet, sic Philippum af-

fatus est. Unde emendat
panes ut manducent hi
Is, accepto Spiritu sancto;
cum ei Scythia ad prædi-
candum Evangelium obti-
gisset; omnem ferè illam
gentem ad Christianam fi-
dem convertit. Postremò
cum Hierápolim Phrygiæ
venisset; pro Christi nó-
mine cruci affixus; lapi-
dibusque obrutus est, Ka-
lèndis Maii. Ejus corpus
ibidem à Christianis se-
pultum; postea Romam
delatum in Basilicâ duo-
decim Apostolorum, unà
cum corpore beati Jacobi
Apostoli conditum est.

æ. Ego vos elegi. xxxiiij.

Lectio v.

Jacóbus frater Domini,
reognoimento justus; ab
inveniente aetate vinum & si-
ceriam non bibit; carne
abstinuit; numquam ton-
sus est; nec unguento, nec
báneò usus. Huic uni licé-
bat ingredi in Sancta San-
ctorum. Idem lineis vesti-
bus utebatur; cui etiam
assiduitas orandi ita callū
gè nibus obduxerat; ut du-
ritie, cameli pellem imita-
retur. Eum post Christi
Ascensionem Apostoli Je-
rosolymorum Episcopum
crea

creaverūt ad quem etiam Princeps Apostolorum misit qui nuntiaret se è carcere ab Angelo eductum fuisse. Cum autem Jerosolymis controversia esset orta de lege & circumcissione; Jacobus in Concilio Petri sententiam secutus, ad fratres habuit concionem; in qua vocationem Gentium probavit: fratribusque absentibus scribendum esse dixit, ne Gentibus jugum Mosaicæ legis imponerent. De quo & loquitur Apostolus ad Galatas: alium autem Apostolorum vidi neminem nisi Jacobum fratrem Domini.

R. Ego sum vitis. xxxij.

Letitio vi.

Tanta autem erat Jacobo vitæ sanctitas: ut simbriam vestimenti ejus certatim homines cuperent attingere. Demum nonaginta sex annos natus, cum triginta annis illi Ecclesiæ sanctissimè præfuisset; Christum Dei Filium constantissimè prædicans, lapidibus primùm appetitur; mox in altissimū templi locum adductus: inde præcipitatus est. Qui confractis cruribus, jacens

semivivus, manus tendebat ad cælum: Deumque pro illorum salute deprecabatur his verbis: Ignosce eis Domine, quia nesciunt quid faciunt. Qua in oratione, graviter ejus capite fullonis fuste percusso; animam Deo reddidit septimo Nerónis anno: & juxta templum ubi præcipitatus fuerat sepultus est. Unam scripsit Epistolam: quæ de septem Catholicis est.

R. Gaudete justi. xxxij.

In tertio Nocturno.

Letitio sancti Evangelij: secundum Joannem.

Letitio vij. Cap. 14.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum: & in me credite. In domo Patris mei mansiones multe sunt. Si quominus dixissem vobis: quia vado parate vobis locum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 61. in Joannem.

ERigenda est nobis, fratres, ad Deum major intentio; ut verba sancti Evangelij, quæ modò in nostris auribus sonuerunt: etiam

sum & non cognovistis me
Philippe qui videt me videt
& patrem meum, allelúia,
allelúia.

DIE II. MAII.

*In festo sancti Athana-
sij Episcopi & Ecclesia do-
ctoris. ij. Lectionum.*

*Omnia de communi, con-
fessoris Pontificis trium
Lectionum.*

Orémus, *Oratio.*

EXáudi quæsumus dó-
mune preces nostras
quas in beáti Athanási
confessoris tui atque Pon-
tificis solemnitate deséri-
mus; & qui tibi digne mé-
ruit famulári? ejus interce-
déntibus méritis ab ómni-
bus nos absólue peccátis
Per Dóminum nostrum.

*Dua prima Lectiones de
Scriptura occurrente.*

Lectio ij.

Athanásius Alexandri-
nus primum Diáco-
nus; ad Nicænum Concí-
lium Petrum hujus urbis
Episcopum ob singularem
& insólitam doctrinam
comitatus? huic successit
in Episcopátu; in quo qui
Ariúm in illo Concilio
primo generáli debellárat?
Arianorum invidiam &
odium in se concitávit.

Exílium, calumnias, inju-
rias, mortis minas, & insi-
dias ab eis sustinens? ni-
hil contra hæc omnia nisi
patientiam zelum & con-
stantiam mínimè; unquam
labefactátam? objecit. A
Constantio Imperátore se-
de expulsus; in Gállia lá-
tuit. Concílij Sardicensis
& Jerosolymitáni autho-
ritate restitútus; & sem-
per ad mortem & insidias
varias quæsitus? aliquan-
do in sepúlchro paterno;
in angulis; in petra? lati-
tate coactus est. Denum
sub Valente suæ Ecclesiæ
redditus; eam exemplis
fovens, sermónibus nu-
triens; unversamque Ec-
clesiam scriptis illustrans?
viam ad cœli coronam
amplíssimam, sibi tutò pa-
rávit. Obiit Alexandriæ;
postquam per quadraginta
annos? hujus urbis Ecclé-
siam rexisset.

DIE III. MAII.

*In festo Inventionis sanctæ
Crucis Duplex minus.*

*In Ecclesia sanctæ Crucis
Duplex prima Classis cum
octava & sic in omnibus
Ecclesiis Festum Patroni
nisi in Quadrag. exenerit
tunc enim nulla fit octava.*

Ad

Ad Vesperas Antiphona. Quis mihi det. *cum reliquis de Laudibus Psalmus.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica & loco ultimi Psalmus.* Laudate Dóminum omnes.

Capitulum.

Mihi autem absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifixus est: & ego mundo.

℟. Notas facite in populis.

℞. Adinventiões ejus, alleluia, allel. allel.

Ad Magnificat, Antiph.

Crucem tuam adoramus Dómine & sanctam Resurrectiõnem tuã laudamus & glorificamus ecce enim propter crucem venit gáudium in universo mundo, alleluia.

Orémus. Oratio.

Deus qui in præclara salutiferæ Crucis Inventiõne Passiõnis tuæ miracula suscitasti; & concede ut vitális ligni pretios æternæ vitæ suffrágia consequámur qui vivis.

Ad Processionem.

℞. ix. Nos autem.

Adj. Magnificat, Antiph.

Sicut Móyses exaltávit serpéntem in déserto ita exaltári oportuit filium hóminis ut omnis qui credit in ipso non péreat sed habeat vitam æternam, alleluia.

Orémus. Oratio.

Deus qui unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi pretioso sanguine humanum genus redimere dignátus es: concede propítius; ut qui ad adorándam vivificam crucem advéniunt: à peccatórum suórum nexibus liberentur. Per eúndem Dóminum.

Ad Completor. Hymn.

Pange lingua gloriósi Prælium certaminis Et super Crucis trophæum, Dic triúmphum nóbilem Quáliter redemptor orbis Immolátus vicerit.

De parentis protoplásti Fraude factor condolens, Quando pomi noxiális Morsu in mortem corrui Ipse lignum tunc notávit Dámna ligni ut solveret.

CruX fidelis inter omnes Arbor una nóbilis Nulla sylva talem profert Fronde flore gérmine Dulce lignū dulces clavos.

Dulce

Dulce pondus sústinet.
 Flecè ramos arbor alta
 Tensa laxa víscera;
 Et rigor lentescat ille
 Quem dedit natívitatis
 Ut supérni membra Regis
 Miti tendas stípites

Sola digna tu fuísti
 Ferre sæcli pretium
 Atque portum præparáre
 Nauta mundo náufrago
 Quam sacer cruor perúxit,
 Fusus Agni corpore.

Glória & honor Deo
 Usque quaque altíssimo
 Una Patri filióque
 Inclyto Paráclito
 Cui laus est & potestas
 Per aetérna sæcula.

*Ad Matutinum, Invi-
 tatorium.* Allelúia Chri-
 stum crucifixum adoré-
 mus allelúia.

Psalmus. Venite exulté-
 mus.

In primo Nocturno.

Antiphona. Aspicite in
 auctórem fidei & consum-
 matórem Jesum qui pro-
 pósito sibi gáudio susti-
 nuit crucem, allelúia.

Psalmus. Beátus vir qui
 non abiit. 3.

Antiphona. O crux benedi-
 cta quæ sola fuísti digna
 portáre regem cælórum &
 Dóminum, allelúia.

Psal. Quare fremuerunt. 3.
Antiphona. Quam eum
 inveneris habebis in no-
 vissimis spem & spes tua
 non peribit, allelúia.

Psalmus. Dómine quid
 multiplicáti. 4.

X. Per signum crucis.

R. De inimicis nostris lí-
 bera nos Deus noster, alle-
 lúia, allel. allel.

De Epístola beáti Pauli
 Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 3.

Quicumque ex opéri-
 bus legis sunt? sub
 maledicto sunt, Scriptum
 est enim; maledictus om-
 nis? qui non, permanse-
 rit in omnibus quæ scripta
 sunt in libro legis, ut fa-
 ciat ea. Quóniam autem
 in lege nemo justificatur
 apud Deum; manifestum
 est? quia justus ex fide vi-
 vit. Lex autem non est ex
 fide: sed qui fecerit ea vivet
 in illis. Christus nos redé-
 mit de Maledicto legis? fa-
 ctus pro nobis maledictū.
 Quia scriptum est, male-
 dictus omnis? qui pendet
 in ligno. Ut in gentibus
 benedictio Abrahæ fieret
 in Christo Jesu ut polli-
 citationem Spiritus acci-
 piamus per fidem.

R. Dulce

R. Dulce lignum dulce
clavos dulce pondus susti-
nuit. Quæ digna fuit por-
tare pretium hujus facu-
li, allelúia. **℟.** Hoc signum
Crucis erit in cælo cum
Dóminus ad judicándum
vénerit. Quæ digna fuit.

De Epístola ad Philip-
penses.

Lectio ij.

Hoc enim sentíte in
vobis quod & in Chri-
sto Jesu qui cum in for-
ma Dei esset ; non rapi-
nam arbitrátus est esse se
æquálem Deo ; sed semet-
ípsum exinánivit formam
servi accípiens ; in simili-
túdinem hóminum factus ;
& habitu invéntus ut ho-
mo. Humiliávit semet-
ípsum ; factus obédiens us-
que ad mortem ; mortem
autem Crucis. Propter
quod & Deus exaltávit il-
lum ; & donávit illi no-
men ; quod est super omne
nomen. Ut in nómine Jesu
omne genu flectátur cælé-
stium ; & terrestrium ; & infer-
nórum ; & omnis lingua
confiteátur quia Domi-
nus Jesus Christus in gló-
ria est Dei patris.

R. Per signum Crucis , de
inimicis nostris , allelúia.

Pars Verna.

Líbera nos Deus noster, al-
lelúia , allel. **℟.** Salva nos
Christe Salvátor per virtú-
tem Crucis Líbera nos.

De Epístola ad Co-
lossenses.

Lectio iij.

IN Christo inhábitat om-
nis plenitúdo divinitátis
corporáliter ; & estis in il-
lo repléti ; qui est caput
omnis Principátus & pote-
statis. In quo & circumcís-
estis circumcisiónem non
manu facta ; in expoliatió-
ne córporis carnis ; sed in
circumcisiónem Christi. Cõ-
sepúlti ei in baptísimo. In
quo & resurrexístis per fi-
dem operatiónis Dei ; qui
suscitávit illum à mórtuis.
Et vos cum mórtui essétis
in delictis , & præpútio car-
nis vestræ convivificávit
cum illo donans vobis om-
nia delicta ; delens quod
advérsus nos erat chirogra-
phum decreti ; quod erat
contrariũ nobis ; & ipsum
tulit de medio affigens , il-
lud Crucis ; & expóliás Prin-
cipátus & potestates ; tra-
duxit confidénter palã triũ-
phans illos ; in semetípso.

R. Ecce vicit leo de tribu
Juda radix David. Apéri-
re librum & sòlvere septē

D d

¶ Levábit Dóminus signum, allelúia in nationibus procul, allelúia. Congregans dispérfos Israél, allelúia. ¶. Et erit Dóminus nominátus in signum ætérnum. Cóngregans.

Lectio v.

Sed cum tres páriter Cruces ut quondam fixæ Dómino & latrónibus stéterant repértæ fuissent; gratulatio repertárum? cœpit ánxia dubitatíone confúndi. Justo piórum metu; ne fórlitan aut pro Cruce Dómini patíbulum Latrónis eligerent? aut salutare lignum, pro lípíte Latrónis violárent. Respexit piás fidéliter æstuántium curas Dóminus; & ipsi potíssimum quæ tam piæ sollicitúdinis Princeps erat? hujus Concílii lumen infúdit; ut aliquem recens mórtuum? inquiri & inférri jubéret. Nec móra. Verbum factum? cádaver illátum est. Depónitur jacénti una de crúciibus; adinováretur & áltera? sed reórum ligna mors sprévit. Postremo Dóminicam crucem prodit resurréctio, & ad salutáris ligni tactum morte profuga funus excússum,

& corpus erectum est. Tremefactísque vivéntibus stetit mórtuus; & funéribus ut Lázarus quondam vínclis expeditus? illico inter spectátorez suos redívivus incéssit.

¶. O magnum pietátis opus allelúia, mors mórtua tunc est. * Cum Crucis in ligno mórtua vita fuit, allelúia, allelúia. ¶. In Cruce mors Christi damnávit crímina mundi. Cum Crucis.

Lectio vj.

Ergo Crux Dómini tot opécta ætátibus; & Judæis in témpore passíonis abscondita; neque géntibus in ædificatióne fanitèram sine dúbio ad ipsam fabricam egeréntibus reveláta; nonne divína manu látuit? ut tunc inveniretur cum religiósè quæreretur. Ita ut Crucem Christi décuít experiménto resurréctiõnis invénta & probáta? Crux Christi est. Dignóque mox ambitu consecrátur, condita in passíonis loco basilica quæ auratis corúsca laqueáribus arcáno positam sacrário Crucem servat; quam Epíscopus urbis hujus quot

annus cum Pascha Dómini ágitur: adorándam pópu- lo Princeps ipse venerán- tiū promit. Neque præter hanc diem qua Crucis ipsius mystérium celebrá- tur; ipsa quæ Sacramen- tórum causa est: quasi quoddam sacræ solemnita- tis insigne profertur, nisi intérdum religiósissi- mi postulent; qui hac tan- tum causa illuc peregrinati advenerint: ut sibi ejus re- velatio quasi in pretium longinquæ peregrinatio- nis deferatur.

¶ Per tuam Crucem salva nos Christe redemptor qui mortem nostram mori- do destruxisti. Et vitam resurgendo reparasti, alle- luia. ✠. Misere nostri Jesu benignè qui passus es cleméner pro nobis. Et vitam. Glória Patri. Allel.

In tertio Nocturno.

Ant. Adoramus te Chri- te, & benedicimus tibi quia per Crucem tuam redemi- sti mundum, alleluia. Psal. Conserva me. 11.

Ant. Reconciliat nos Deo per Crucem interficiens iniquitates in semetipso, alleluia, alleluia. Psal. Dó- mine in virtute tua. 18.

Antiph. Inventa una pre- tiósa margarita dedit óm- nia sua & comparavit eam alleluia. Dñi est terra. 33. ✠. Omnis terra adoret te Deus, & psallat tibi, ¶. Psalmum dicat Nómimi tuo Dómine, alleluia, alle- luia.

Lectio sancti Evangelii: secundum Joánnem.

Lectio vj. Cap. 3.

In illo tempore: erat ho- mo ex Phariseis, Nicode- mus nómine: Princeps ju- daeorum. Hic venit ad Je- sum nocte, & dixit ei. Rabbi scimus quia à Deo venisti Magister; nemo enim potest hæc signa fa- cere quæ tu facis: nisi sive- rit Deus cum eo. Et ré- liqua.

Homilia sancti Ioannis Chrysostrami.

In id Evangelium.

Sicut Moyses exaltavit Serpente in deserto. Hoc à superioribus temotius vi- detur: reipsa tamè & ipsum coheret. Ubi enim máximū in hómnes beneficium quod baptismo præstatur dixerat; subjúngit & illius causam: nec ea quicquam minorem nempe per Cru- cem. Uti profecto etiam Páulus

Lectio vii.

Paulus ad Corinthios loquens: duo hæc simul beneficia jungit ita dicens. Numquid, Paulus crucifixus est pro vobis: aut in nomine Pauli baptizati estis. Duo enim hæc omnium maximam ineffabilem produunt ipsius dilectionem; quod tum mortuus sit pro inimicis: tum per baptismum integrant eis peccatorum veniam largitus sit. Sed quam gratiam manifestè se crucifigendum non aperuit; sed ad veterem figuram: auditores amandavit. Primum quidem ut veterum cum novis necessitudinem; neque hæc illis quicquam adversari intelligerent. Deinde ut intelligas: non invitum ad passionum venisse; ac præterea ut noveris multam inde ipsum accepturum labem: multisque ab eò parandam salutem.

R. Dignus es Domine accipere librum & aperire signacula ejus. Quoniam occisus es & redemisti nos Deo in sanguine tuo, allelúia. ✠. Et fecisti nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes & regnabunt super terram. Quoniam.

Vides crucis causam exque illa partem salutem. Vides ut figura veritati consentiat. Illic Judæi mortem evasere, at temporalem: hic æternam fideles. Illic serpentum mortuus suspensus serpens: Hic spiritalis draconis plagas Jesus cruci affixus sanavit. Illic corporeis hisce oculis cõtuentes curabuntur: Hic qui videt mentis oculis peccatorum sarcinam omnem ponit. Illic æs suspensum in serpentis effigiem efformatum erat: Hic corpus dominicum spiritus opera fabricatum.

* Illic serpens cum mordēbat tum sanabat: ita hic quoque mors perdiderat. Morsque à Deo salutē præstat. Ac quidem exitij auctor serpens virus habebat: qui autem præstabat sanitatem: ea carebat. Sic quoque hic mors namque perimens virus habebat: Dominus vero ab omni peccato uti veneno serpens æneus: immunis erat.

R. Allelúia omnia quæ sunt in cælo & quæ in terra allelúia. * Restaurantur in cruce, allelúia. ✠. Lon-

gítudo & latítudo sublí-
mitas & profúndum. Re-
staurántur.

*Pro sanctis Alexandro,
Erentio & Theodulo
Martyribus ac juena'e
Episcopo & Confess.*

Lectio ix.

Alexánder Románus,
Adriáno Imperatóre,
regens Ecclesiám: magnam
partem Romæ nobilitátis
ad Christum convértit. Is
constituit ut tantúmmodò
panis & vinum in mystério
offerretur; vinum autem
aqua misceri iussit: Pro-
pter sánguinem & aquam
quæ ex Jesu Christi látere
profluxerunt. Et in Canó-
ne Missæ áddidit: pri-
diè quam patéretur Idem
decrévit: ut aqua benedí-
cta sale admíxto; perpé-
tuo in Ecclesiá asserváretur:
& in cubículis adhi-
berétur ad fugándos dæ-
mones. Sedit annos decem;
menses quinque: & dies
viginti. Vitæ sanctítate &
salutaribus institútis illú-
stus est una cum Erentio
& Theódulo Presbytéris.
Sepultúsque est via numé-
rána: Tértio ab urbe lápi-
de eódem in loco ubi se-

cúri percússus fúerat. Ita
eúndem diem incidit beáta
mors sancti Juvenális Nar-
niensis Episcopi; qui cum
plurimos in ea urbe sancti-
tate & doctrína Christo
pepérisset: clarus miracú-
lis in pace quíevit. Ibi que
honorífice sepúltus est.

*In Ecclesiá & Parochia
sancta Crucis hac nom-
Lectio non dicitur sed octa-
va in duas dividitur in
loco Asterisco notato.*

R. Nos autem gloriári
oportet in cruce Dómini
nostri Jesu Christi in quo
est salus vita & resurréctio
nostra. * Per quem salváti
& liberáti sumus, allelúia,
allelúia, allelúia. ✠. Absit
mihí gloriári nisi in Cruce.
Dómini nostri Jesu Chri-
sti. Per quem.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES.

Antiph. Quis mihí det ut
Invéniam te foris & ap-
prehéndam te, allelúia.

Psalms. Dóminus regná-
vit. cum reliquis de Do-
minica.

Antiph. Mihí absit gloriá-
ri nisi in Cruce Dómini
nostri Jesu Christi, alle-
lúia, allelúia.

Antiph. Circúibam ego
quærens:

quærens ut mihi illam assumérem, allelúia, allelúia, allelúia.

Antiph. Animam meam diréxi ad illam & in agnitione invéni eam, allelúia, allelúia.

Antiph. Congratulámini mihi quia invéni drachmam quæ perierat, allel.

Capitulum.

Mihi autem absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifixus est: & ego mundo.

℟. Hoc signum Crucis erit in cælo.

℞. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Benedictum, Antiph.

O Crux gloriósa, ô Crux adoránda, ô lignum pretiósium & admirábile signum per quod diabólus est victus & mundus Christi sángine est redemptus, allelúia.

Orémus. Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventioné passiónis tuæ miracula suscitásti: cōcede ut vitális ligni pretio: æternæ vitæ suffrágia consequá-

mur. Qui vivis.

Ad Tertiam Capitulum.

Mihi autem absit. *ut sup.*

℞. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúia, allelúia.

ij. ℟. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit. Allel.

allel. Glória Patri. Hoc signum. *℟.* Per signum crucis de inimicis.

Oratio. Deus qui præclára salutíferæ Crucis inventioné. *ut sup. ad Laud.*

Ad Sextam, ad Capitulum.

Humiliávit semetipsū; factus obédiens usque ad mortem: mortem autem crucis.

℞. Per signum Crucis de inimicis nostris, allel.allel.

ij. ℟. Libera nos Deus noster, allelúia, allelúia. Glória Patri. Per signum.

℟. Adorámus te Christe.

Orémus. Oratio.

Deus qui unigéniti Filii tui pretiósó sángine vivificæ Crucis véxilum sanctificáre voluísti: cōcede quæsumus; eos qui ejúsdem Crucis gaudent honóre: tua quoque úbique protectióne gáudere. Per eundem.

Ad Nonã, Capit. i. Cor. 10.

Pradicámus Christum crucifixum Judæis qui-

dem scándalum géntibus
autem stultítiam; ipsis au-
tem vocátis Judæis atque
Græcis. Christum Dei vir-
tutem atque sapiéntiam.

R. Adorámus te Christe
& benedicimus tibi, alle-
lúia. allelúia. ij. *℟.* Quia
per sanctam Crucem tuam
redemísti mundum, allel.
allel. Glória Patri. Adorá-
mus te. *℟.* Omnis terra
adóret te & psállat tibi
Deus, *R.* Psalmum dicat
nómini tuo Dómine, alle-
lúia, allelúia, allel.

Orémus. *Oratio.*

Adesto nobis Dómine
Deus noster; & quos
sanctæ Crucis lætati fecísti
honóre: ejus quoque perpé-
tuis defénde præsídiis. Qui
vivis.

*Ad ij. Vesperas Antiphona
Psalmi Capitulum ut
in j. Vesperis.*

℟. Qui me invenerit invé-
niet vitam.

R. Et háuriet salutem à
Dómino, allelúia, alle-
lúia, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.

O Crux splendidior cun-
ctis astris mundo celebris
hóminibus amábilis sán-
ctior univérsis quæ sola
fuisti digna portáre talén-

tum mundi dulce lignum:
dulces clavos, dulcia fe-
rens póndera istam consér-
va catérvam in tuis hódie
láudibus congregátam, al-
lelúia; allelúia, allel.

Ad Processionem.

R. Crux benedícta nitet
Dóminus qua carne pepē-
dit, atque cruore suo vul-
nera nostra lavit, allel. all.
Oratio. Deus qui unigéniti.
ut supra ad Sextam.

DIE VI. MAII.

*In festo sancti Ioannis an-
te Portam-Latinam.*

Semidup. majus.

*Omnia de Comuni Apo-
stolorum tempore Paschali
prater ea que sequuntur.*

Orémus. *Oratio.*

Deus qui conspicias
quia nos undique
mala nostra pertúrbant:
præsta quæsumus; ut beá-
ti Joánnis Apóstoli tui:
intercésio gloriósa nos
protégat. Per Dóminum.

Ad primam Processionem.

R. Pretiósá. xxxij.

Orémus. *Oratio.*

Beatí Joánnis Apóstóli
tui quæsumus Dómine,
supplicatióne placátus; &
véniam nobis tribue: &
remédia sempitérna concé-
de. Per Dóminum.

Ad

Ad secundam Processionem. R. Virtute magna. xxxij.

Orémus. *Oratio.*

BEáti Apóstoli tui Joán- nis Dómine précibus adjuvémur; ut quod possibilitas nostra non obtinet: ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno legitur initium Epistola prima Beati Ioannis ut in Dominica infra Octavam Ascensionis, nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola, tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

In secundo Nocturno:

Ex Libro sancti Hieronymi Presbyteri contra Jo-
vinianum.

Lectio iv. Lib. i.

JOánes Apóstolus unus Jex Discípulis Dómini; qui mínimus natu tráditus fuisse inter Apóstolos; & quem fides Christi Virgine-
nem repérerat: virgo permán-
sit. Et idéò plus amá-
tur à Dómino; & recúm-
bit super pectus Jesu: &
quod Petrus qui uxórem
habuérat. interrogáre non

audet; illum rogat: ut in-
terroget. Et post resurre-
ctiónem nuntiánte María
Magdaléna; quod Dómi-
nus resurréxisset: úterque
cucúrrit ad sepúlchrum.
Sed ille prevénit. Cumque
essent in navi: & piscarén-
tur in lacu Genezáreth: Je-
sus stabat in littóre; nec
sciébant Apóstoli quem vi-
dérant: solus Virgo Vir-
ginem agnóscit. Et dicit
Petro: Dóminus est. Fuit
autem Joánes & Apó-
stolus. Et Evangelísta: &
Prophéta. Apóstolus: quia
scripsit ad Eccélias ut Ma-
gíster. Evangelísta: quia
librum Evangélij cóndidit;
quod excépto Matthæo
álij ex duodecim Apóstolis
non fecérunt. Prophéta: vi-
dit enim in Patmos insula-
in qua fúerat. à Domitiá-
no Príncipe ob Dóminé
Martyrium relegátus; Apo-
calypsum: infinita futurórum
mystéria continentem. Ho-
die autem Romæ missus
in fervéntis ólei dólum: &
purior & vegetior exívit
quàm intráverit.

R. Ego vos élegi. xxxiiij.

Ex Sermóne sancti Am-
brósij Episcopi

Lib. i. de *Virginibus.*

D d 5

Lectio v.

Vivificet vos, ô Virgines: ille qui relictis suis omnibus secutus est Dominum. Secutus est Petrus: Secutus est Joannes. Vide quid piscator etiam iste Joannes profecerit; dum in mari lucrum suum quaerit: vitam invenit, omnium. lembum deseruit: Deum reperit. Scalnum reliquit: verbum invenit. Lina laxavit: fidem vinxit. Plicavit retia: homines elevavit. Mare sprexit: caelum acquisivit. Hic ergo piscator dum turbato agit, ut salo mobili; montes statione nutantes: fundavit in petra. Astruamus igitur piscationis artem frequentius: ut plenius de virtute eredamus. Fuerit minister ignobilis: ut sit Evangelista nobilior. Paupertate egens: at virtute locupletior. Vilis ad honorem videtur: sed pretiosus ad fidem.

R. Ego sum vitis, xxiiij.

Lectio vj.

Quanto minus creditur piscatori: tanto, amplius creditur, quia non sua, sed divina sunt quae locutus est. Obsequiter ple-

beia conditio expectationem aufert sapientiae secularis. Opinionem auget sapientiae spiritualis. Qui legem non didicit; & ultra legem loquitur: ab eo accipit, à quo ipsa lex venit. Quae tam repentina dignitas. Videte qualis iste piscator sit. Moyses quidem terrena omnia; hic mundanae sapientiae altitudinem supergressus: usque ad caelum & sidera prudentia mentis ascendit. Piscatoris istius mens non nubibus caligatur; non temporibus includitur; non mysteriis naturae excluditur; sed omnem corporalem materiam supergressa verbum apud Deum vidit: & quod verbum ipsum Deus efflet: aspexit.

R. Gaudete iusti, xxxiiij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 20.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis adorans: & petens aliquid ab eo. Et dixit ei dic ut sedent hi duo filii mei; unus ad dexteram tuam: & unus ad

ad sinistram in regno tuo.
Et reliqua.

Homilia sancti Basilii Se-
leuciensis Episcopi.

In id. Evangelium.

Vis mulieris fidem cernere; supplicationis; quære tempus: quando libellum supplicem offert quod postulationis tempus. Crux erat parata; passio imminēbat: instructus erat judæorum exercitus; Dominus de morte sermoinatur; Discipuli pavore exanimantur; ante passionem passionis sermone cohortescunt; auribus percipiuntur: animo perturbantur. Ac tunc mater incurrit secans Apostolorum chororum; regiam affectans potestatem: & Thronum filiis rogans. De passione sermo: & regno inhiat. Sine Discipulos vacare timorisine suas in periculum curas partiri. Unde tibi dignitatis ambitus; quid eorum quæ dicuntur, fiuntve te commovit ad regni postulationem: Passionis memoria; Crucis expectatio: talia te quærere propulit. Video inquit passionem; animo tamen resurrectionem prospicio video

figi crucem: at cerno calicem aperiri. Video clavos: sed thronum etiam cogito.
R. Ecce vicit leo. xxxiiij.

Lectio viij.

Quid ergo salvator, omissa matre: filios alloquitur. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum: aut baptismo quo ego baptizari. Mater regnum postulaverat; obtentu facile arbitrata: sperabatque fore ut quod ambiebat ex sola postulatione: rogantibus obveneret. At Christus Dominus modum regni adipiscendi filios docuit; potestis bibere calicem: ac si dicat; est thronus laborum fructus: non item rogationis munus. Potestis baptizari; Passio via est. Pietatis causa suscepti labores; Ij regnum parant: non nuda quædam postulatio. Mortis imitatio: Regni iura conciliat. Si dignitatem amas: passionis te socium exhibe. Videare unà crucifixus: inque regni confessu spectaberis. Terrēnis cœlestia cœme. Potestis baptizari. Quod ad laudem filiis poscis: desiderium passionem trahit.

By. Dignus es. xxxiiij.

Lectio ix.

Non est meum dare vobis; quid ita? quod donum accipientis mériti sit? Non solum facultatis dantis. Thronus laborum præmium: non profusa liberalitatis munus. Ex méritis sedes: non ex studio flagitantis. Ostende quam dignus sis, ac vide meam potestatem; dum peccator delicta lugeat: ægritudinem levo ac debitum dimitto. Dum plorat meretricis: remissionem dono. dum publicanus pectus tūdat: errata non recolo. Leproso curationem querente: virtutem profero. Volo mundare. Excitando è tumulo mortuū: potestatem ostendo. Lazare veni foras. Cæcis oculorum lumen datum iis sperantibus ac credentibus secundum fidem vestram fiat vobis. Regni autem thronum quis petat? ac regnum quærat, atque ad dexteram sedere percipiat? Passiōnis meæ calicem sciscitor; virtutis sudores ac pietatis: contestor ac laudo. Horum merces: est meus consessus. His di-

gno; quos invenero meum est dare. Vocat enim dantis potestatem? Accipientis méritum atque gratiam.

By. Jam non dicam. xxxiiij.
Te Deum laudamus.

Ad Benedictus, Antiph.

Vos qui secuti estis me, sedebitis super sedes iudicantes duodecim tribus Israël, allelúia.

Ad Sextam.

Oratio. Beati Joannis Apóstoli tui.

Ad Nonam.

Oratio. Beati Apóstoli tui Joannis.

DIE IX. MAII.

In festo sancti Gregorii Nazianzeni Episcopi & Confess. ac Ecclesie Doctor. Trium Lctionum.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis.

Trium Lctionum.

Orémus. Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum Gregorium ministrum tribuisti: præsta quaesumus; ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris: intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum nostrum.

Dua prima Lctiones de Scriptura.

Scriptura occurrente.

Lectio iij.

Gregorius nobilis Capadox ex singulari divinaque scientia cognomento Theologus; Athenis, cum beato Basilio studens: omnibus disciplinis sed sacris precipue eruditus fuit. Ambo igitur in cenobiis viventes; cum doctrina & sanctitate florent: ad predicandum Evangelium vocati, plurimos Christo filios pepererunt. Gregorius primum Sasimorum Episcopus creatus est: Deinde Nazianzenam Ecclesiam administravit. Tum Constantinopolim ad eam regendam Ecclesiam accersitus: post purgatae haeresibus civitatem; quod summum omnium amorem merebatur: multorum in se concitavit invidiam. Ortâ igitur inter Episcopos seditione; sponte cedens Episcopatu: Nazianzum reversus est. Cumque huic Ecclesiae Eulalium praeficiendum curasset: totum se ad contemplationem & scripturam divinarum rerum convertit. Scripsit multa, & soluta oratione,

& versibus mira pietate & eloquentia; Omnes facile sicut vitae laude: sic & orationis gravitate superavit. Consubstantialitatis Filii: fuit acerrimus propugnator. Demum virtutibus plenus, & senio confectus; Theodosio imperante: ad caelestem vitam migravit.

DIE X. MAII.

In Festo sanctorum Gordiani & Epimachi Martyrum. Trium Lectionum.

Omnia de Comuni Martyrum, trium Lectionum, tempore Paschali.

Orémus. Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus; ut qui beatorum Martyrum Gordiani atque Epimachi solennia colimus: eorum apud te intercessione adjuvemur; Per Dominum.

Due prima Lectiones de Scriptura occurrente.

Lectio iij.

Gordianus Judex, cum ad eum Januarius Presbyter ut condemnaretur, sub Juliano Apostata ductus esset; ab eodem in Christianam fidem instructus: cum uxore & quinquaginta tribus aliis ex eadem familia Romae baptizatur.

Quare:

Quare Præfectus, relegato Januario; Gordianum à Clementiano Vicario includi iubet in carcerem: qui postea eundem Gordianum vinculum catenis ad se accersitum; cum à fidei proposito deterrere non posset: plumbatis diu cæsum, capite plecti imperat. Cujus corpus ante Apollinis templum canibus objectum; noctu à Christianis viâ Latinâ sepelitur in eadem crypta in quam reliquæ beati Epimachi Martyris translata fuerant ab Alexandria: ubi is diu propter Christi confessionem contrictus, in carcere postremo combustus: Martyrio; coronatus est.

DIE XII. MAII.

In festo Sanctorum Pancratij, Nerei & Achillei Martyrum.

Trium Lectionum.

Omnia de Communi Martyrum, trium Lectionum, tempore Paschali.

Orémus. Oratio.

Semper nos Domine sanctorum Martyrum tuorum Pancratij, Nerei & Achillei soveat quæsumus beata sollemnitas: & tuo

dignos reddat obsequio: Per Dominum.

Dua prima Lectiones de Scriptura occurrente.

Leçtio 19.

Pancrätius in Phrygia nobili genere natus: puer quatuordecim annorum Romam venit: Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Ubi à Pontifice Romano baptizatus, & in fide eruditus; ob eandem paulò post comprehensus: cum diis sacrificare renuisset; Virili fortitudine datus cervicibus: illustrem Martyrii coronam consecutus est. In eundem diem incidit passio Sanctorum Nerei & Achillei fratrum; qui cum Eunuchi essent Flaviae Domitillæ: cum ipsa ob præclaram fidei confessionem, primum in Pontiam insulam relegantur. Postmodum gravissimis verbis cæsi; & deinde equuleo & flammis cruciati: Cum constanter assèrent, se à sancto Petro Apostolo baptizatos; Diis sacrificare non posse: secuti percutiuntur. Quorum corpora Romam delata: viâ Ardeatina sepulta sunt.

DIE.

DIE XXV. MAII.

*In festo sancti Urbani
Papa & Martyris.**Trium Lectionum.**Omnia de Communi unius
Martyris, trium Lectio-
num, tempore Paschali.*

Orémus. Oratio.

DA quæsumus omni-
potens Deus; ut qui
beati Urbani Martyris tui
atque Pontificis natalitia
columus; ejus apud te in-
tercessionibus adjuvemur.
Per Dominum.

*Dua & prima Lectiones de
Scriptura occurrente.**Lectio iij.*

URbanus Romanus,
Alexandro Severo
Imperatore, doctrinâ &
vitæ sanctitate multos ad
Christi fidem convertit;
in illis Valerianum, beatæ
Cæciliæ sponsum, & Ti-
burtium Valeriani fratrem;
qui postea martyrium for-
ti animo subierunt. Hic de
bonis Ecclesiæ attributis
scripsit his verbis: Ipse res
fidelium, quæ Domino of-
feruntur, non debent in
alios usus, quàm Ecclesi-
asticos; & Christianorum
fratrum, vel indigentium,
converti; quia vota sunt
fidelium, & prætia pecca-

torum: ac patrimonium pau-
perum. Sedit annos sex,
menses septem, dies qua-
tuor; ac Martyrio coronatus;
sepultus est in cæmeterio
Prætextati: Octavo
Kalendas Junij. Ordina-
tionibus quinque habitis
mense Decembri, creavit
Presbyteros novem; Dia-
conos quinque: Episcopos
per diversa loca octo.

FESTA JUNII.

DIE II. JUNII.

*In festo Sanctorum Po-
thini, Primi Lugdunensis
Episcopi, & Sociorum qua-
draginta septem Marty-
rum Lugdunensium, seu
Athanacensium.**Duplex minus.**Omnia de Communi plu-
rimorum Martyrum præ-
ter ea, quæ hic sunt Pro-
pria.**Si hoc Festum ante Vigi-
liam Pentecostes venerit
omnia de Communi pluri-
morum Martyrum. tem-
pore Paschali, præter ea
quæ hic sunt propria. In
fine autem Antiphonarum
& Respons. quæ hic notan-
tur additur, Alleluia.*

Orémus. Oratio.

DEus, qui nos concedis
Sanctorum Martyrum
tuorum

tuorum Pothini & Sociorum ejus Natalitia celerè Da nobis in æterna Beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Processio ad S. Porhimum in Capella S. Thoma, in majori Ecclesia.

Be. vij. Sancti tui, Dómine. Ad ij. Magnificat, Antiph. Illi sunt Sancti, qui pro Testaménto Dei sua corpora tradiderunt, & in sanguine Agni laverunt stolas suas.

Orario. Præsta, quæsumus omnipotens Deus.

Post Processionem, iterum Vespera à Clero Majoris Ecclesia ad S. Nicesium.

Ad Matutinum.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Epistola Ecclesiârum Viennensis & Lugdunensis ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ.

Apud Euseb. Casar. Hist. Eccles. l. 5. c. 10.

Lectio iv.

IN Gállia Duæ præ cæteris insignes præstantesque Urbium Mâtres celebrantur; Lugdunum ac Viëna, quarum utrâ-

que permeat Rhodanus; universam Regionem præcipiti cursu circumfluens. Nobilissimæ horum locorum Ecclesiæ commentarium de Passiõne Martyrum suorum ad Ecclesias Asiæ Phrygiæque miserunt, ea, quæ apud se gesta erant hoc modò commemorantes. Servi Christi, qui apud Viënam & Lugdunum Gállia de-gunt, Fratribus per Asiã & Phrygiã constitutis; qui eãdem nobiscum Fidem & Spem habent Redemptionis; Pax & Grãtia, & Glória à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Gravitatem ipsam ærumnarum, & gentium adversus sanctos furorẽ ac rabiẽ; quæque & quanta beati Martyres perpessi sunt; nec nos exprimere dicẽdo, nec quisquam scribẽdo complẽti accuratè possit. Omni siquidem virium impetu; in nos irruit adversarius; nihil quippe intentatum relinquit. Sed grãtia Dei pro nobis adversus Diabolũ pugnavit, & infirmiores quidem servavit, viros autem illi opposuit

posuit Columnarum instar, firmos ac stabiles, qui fortitudine sua universum demonis impetum in semetipsos pertrahere valerent

Lectio v. Post multa:

Beatissimus autem Pothinus, qui Episcopatum Lugdunensis Ecclesiae administrabat, nonagenario major, & corpore admodum infirmo, ob praesentem quidem corporis imbecillitatem aegre Spiritum trahens; caeterum praecipuitate imminētis Martyrii mirabili alacritate animi firmatus: etiam ipse ad tribunal ferebatur. Corpore quidem partim ob Senectutem, partim vi morbi penitus exhausto ac soluto; animam vero adhuc retinens: ut per eam Christus triumpharet. Perlatum igitur a militibus ad tribunal; prosequētibz ipsum Magistratibus civitatis, & universa plebe variis eum acclamationibus impetente: tanquam ipse Christus esset, egregium reddidit testimonium. Interrogatus vero a Praeside, Quisnam esset Christianorum Deus? Respondit. Si dignus

fueris: cognosces. Post haec absque ullo humanitatis respectu raptatus; atque innumeris plagis affectus est. Cum ij quidem qui propius adstantibus & pugnis illum contumeliose appetere; nec ullam eius aetati reverentiam exhiberent: Qui vero longius distabant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjicerent; quippe hoc modum iniuriam Deorum suorum ultimos: se arbitrabantur. Exinde vix adhuc spirans in carcerem projectus est, tandemque post biduum, animam exhalavit.

Ex sancto Gregorio Toronensi, & sancto Adone Viennensi.

*De gloria Martyrum lib. I.
In Martyrologio.*

Lectio vj.

Quadragesima octo Martyrum Nomina, qui apud Lugdunum passi dicuntur: haec sunt. Pothinus Episcopus; Zacharias Presbyter; Epagatus, Macarius, Alcibiades, Silvius, Primus, Ulpus, Vitalis, Cominius. Octuber, Philominus, Geminus, Julia, Albina, Grata, Rogata.

gata, Amília, Potámia, Pompéja, Rhódana, Bilibis, Quarta, Matérna, Elpes, quæ & Amnas. Hi autem bestiis traditi sunt: Sanctus, Matúrus, Atralus, Alexánder, Ponticus, Blandína. Hi sunt qui in cárcere spíritum reddiderunt; Aristeus, Cornelius, Zózimus, Titus, Július, Zóricus, Apollónius, Geminiánus, Júlia, Aufónia, Amília, Jánnica, Pompéja, Domna, Justa, Tróphima, Antónia, & Beátus Pothínus Episcopus. Quorum Sancta corpora Judex iníquus igni tradi præcepit, atque in Rhodantum pulveres iussit spargi. Sed divíno admonitu Christiáni, sacros cineres in eodem loco miraculo cōservátos colligentes sub sancto Altári condiderunt. Harum reliquiárum festivitatem cives Lugdunénsis Urbis, ómnibus undequaque lætánter accurréntibus, per descénsum flúminis, cum hymnis & cánticis gratulatiónis concelebrántes; Missarúmque solémnia in Apostolorum Ecclesia, ubi sancti cineres eórum conditi servántur:

Dómino festivè reddentes ex antiquórum traditióne, ipsam diem Miraculórum appellánt. Locus, in quo passi sunt, Athanarum vocátur: ideóque dicúntur Mártýres Athanacénfes.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis; Dico vobis amicis meis, ne terreámini ab his, qui occidunt corpus; & post hæc non habent amplius: quid faciant. Ostendam autem vobis quem debeátis; timere, cum qui postquam occiderit: habet potestatem mittere in gehennam. Et reliqua.

Homília sancti Euchérij, Episc. Lugd.

De sancta Blandína Martyre Lugdunensi.

Agnoscamus, Charissimi mi; circa Ecclesiam nostram: uberiorem Divinórum munerum largitatem: Exultant singularum Urbium pópuli, & si unius saltem Martyris reliquiis muniántur; ecce nos pópulos Martyrum possidemus. Gaudeat terra nostra

nutrix

matrix Cælestium Militū,
 & tantarum parens fœcūn-
 da virtutum. Ecce prophā-
 nus hostis nequaquam ei
 tantum prodēsse potuisset
 obsequio: quantum pro-
 fuit gladio. Nam, sicut
 Sacratissimi præsentis, Diei
 manifestant Festa; quan-
 tum contra eam iniquitas
 abundavit: tantum in ea
 gratiæ nunc & benedictiō-
 nis exuberat. Legimus in
 Bethléem ab Herode, dum
 Christum persequitur, mil-
 lia felicium extincta esse
 puerorum; dicente Pro-
 pheta: Rachel plorans fi-
 lios suos, & noluit conso-
 lari, quia non sunt. Ita hæc
 beata Parens, & trium-
 phalium illustis Patria
 Lugdunum tantorum di-
 ves pignorum meritis; & si
 ad momentum oculis in-
 spicientium orbari visa est:
 nequaquam tamen indiget
 consolari. Nec plorat filios
 suos; quia in videndis lū-
 etibus dum perderet: ac-
 quisivit.

Lectio viij.

Fiducialiter inter hæc
 tecum, ô Bethléem,
 Terra Juda, quæ candidā-
 tam Plebem imbēllis in-
 fantiæ Deo offerre merui-

sti; dignè, inquam, tecum,
 ô Bethléem, Lugdunum
 nostrum certaret: & super
 Divinis circa' utraque be-
 neficiis, velut collato te-
 cum sermone contēderet,
 ita dicens. O Bethléem, in
 Martyrum nostrorum titu-
 lis, tu número fortasse
 præcedes: ego merito. In
 tuis interfectio fuit, con-
 fessio non fuit: In meis
 colluctatio Passiōnis. In
 tuis sola fuit opportunità
 & occasio felicitatis. Te
 exitus ditavit Benedictiō-
 ne: me virtus. Tu in sân-
 guine Parvulorum potuisti
 videre pereuntes: non po-
 tuisti expectare certantes.
 Te coronavit Innocentiæ
 Moriētiū: me glória
 Triumphantium. Tu obtu-
 listi annis Parvulos: ego
 etiam meritis consummā-
 tos. Triumphum tuum
 sexus unus: meum uterque
 promeruit. Mea pugna pal-
 nam de mundi principe
 etiam in fœminis reportā-
 vit. Chorus meus in pue-
 ris Innocētes suos habere
 potuit: Chorus tuus Blan-
 dinam meam habere non
 potuit. *Lectio ix.*

Præstitit inter ista Di-
 vina Providentiā ut in
 tantis

tantis Patriæ Sacrificiis sentire non possint. étiam Póntifex non de- ésser. Rapitur ad ímpiam quæstiónem grandævus & plenus diærum Beatus Pa- ter noster Pothinus, Ec- clésiæ hujus Antistes; & pro eruditiónis, ut crédi- mus, mérito, Gregi suo júngitur, ac post Domíni- ci córporis Sacrificium' prophanis Tribunalibus novam de se Hóstiã Christo oblatúrus inférunt. Senilis infirmitas per injú- rias & afflictiónes furén- tium ministrórum, ita cé- lerem sortitur éxitum: ut eum intelligeres ad tem- pus illud soli Martyrio re- servatum. Felix, cui in ipso vitæ límine constirú- to finem suum, non tam natúra: contigit debere, quàm glória. Corrobo- rantur hic piæ mentes tan- ti Paréntis exémplo; & parata supplicia non tam suscipiunt: quàm inva- dunt. Diversa multimodæ crudelitatis génera, novós- que cruciatus in semet- Sanctórum pectora invicta- consúmunt; & intoleran- dum pondus malórum contemnendo vincunt; & sentiéndò obtinent: ut

sentire non possint.

Ad Lauas.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui nos concédis: Sanctórum.

Processio ad S. Pothi- num in Ca:ella S. Thomæ in Majori Ecclesia,
Et ij Isti sunt Sancti.

Ad secundum Bene- dictus, Antiphona. Justó- rum animæ, quæ est j. de Laudibus.

Oratio. Præsta, quæsu- mus, Omnipotens Deus.

DIE III. JUNII.

In festo S. Liphardi Pres- byteri & Confessoris.

Trium Lectioinum.

Omnia de Communi Con- fessoris non Pontificis.

Lectio ij.

Liphardus Auréliis or- tus Claris Natali- bus; cùm prudentia & le- gum cognitione præsta- ret: Judex creatus est. Quò in múnere summa- æquitate, sapiéntia & cha- ritate se habuit. Cùm verò- quadragésimum ágeret an- num iurgiórum pertæsus, & vitam pacatiórem áppe- tens, cœpit Mónachum profiteri. Assumpto Urbí- cio socio cèllulam sibi ex viminibus, in prærupto- colle:

colle contéxuit. Illic in
eximia ánni puritate
Christo obsequútus, ad-
versus inimicas potestates,
mirá cibi potúsque parsi-
monia, magnâ vestis aspe-
ritate, orationúmque assi-
duitate strénuè dimicábat.
His virtútibus insignem &
miráculis étiam coruscán-
tem; Marcus Aurelianén-
tis Epíscopus Sacerdótio
decorávit. Tunc nonnulli
abnegáto sæculo ejus Dis-
ciplina colla submisérunt,
quos in Charitátis viscéri-
bus suscipiens, sanctíssi-
mis institútis ac exémp-
lis informávit; inter quorum
preces & suspíria beátum
spíritum emísit: Floruit
tempóribus Clodovæi Re-
gis.

DIE IV. JUNII.

*In Festo sanctæ Blandina
Virginis & Martyris
Lugdunensis.*

Novem Lektionem.

*Omnia de Communi
Virginis & Martyris præ-
ter ea, quæ hic sunt Pro-
pria.*

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempitér-
ne Deus, qui infirma
mundi éligis, ut fortia
quæque confundas: con-

cede propítius; ut quæ
beátæ Blandinæ Vírgi-
nis & Mátyris tuæ nata-
litia cólimus: ejus apud
te patrocínia sentiámus.
Per Dóminum.

In primo Nocturno.

*Lectioes de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno.

Ex Epístola Ecclesiárum
Viennénsis & Lugdu-
nénsis, ad Ecclesiás Asiæ
& Phrygiæ.

*Apud Euseb. Casar. Hist.
Eccles. l. 5. c. 1.*

Lectio iv. Circa médium.

PER Blandinam Christus
osténdit, quæ vília,
defórmia, contéptaque
homínibus vidéntur; ea
máximo honóre áffici à
Deo: propter excellén-
tem erga ipsum Charitá-
tem; quæ in virtúte po-
tentiáque osténditur: non
ináni spécie gloriátur.
Nam, cum univérsti tre-
pidarémus, ipsaque illius
temporális Dómina, quæ
& ipsa cum réliquis Mar-
tyribus strénuè pugnábat,
formidáret in primis, ne
illa ob tenuitatem córpo-
ris liberam confessiónem
édere non valéret; tan-
tò ánni róbre firmáta
est

R. Dignus es. xxxiiij.

Lectio ix.

Non est meum dare vobis; quid ita? quod donum accipientis meriti sit? Non solum facultatis dantis. Thronus laborum præmium: non profusæ liberalitatis munus. Ex meritis sedes: non ex studio flagitantis. Ostende quam dignus sis, ac vide meam potestatem; dum peccator delicta lugeat: ægritudinem levo ac debirum dimitto. Dum plorat meretrix: remissionem dono. dum publicanus pectus tūdat: errata non recolo. Leproso curationem quaerente: virtutem profero. Volo mundare. Excitando è tumultu mortuū: potestatem ostendo. Lazare veni foras. Cæcis oculorum lumen datum iri sperantibus ac credentibus secundum fidem vestram fiat vobis. Regni autem thronum quis petat? ac regnum quaerat, atque ad dexteram sedere percipiat? Passiōnis meæ calicem sciscitor; virtutis sudores ac pietatis: contestor ac laudo. Horum merces: est meus consessus. His di-

gno; quos invenero meum est dare. Vocat enim dantis potestatem? Accipientis meritum atque gratiam.

R. Jam non dicam. xxxiiij.
Te Deum laudamus.

Ad Benedictus, Antiph.

Vos qui secuti estis me, sedebitis super sedes iudicantes duodecim tribus Israël, alleluia.

Ad Sextam.

Oratio. Beati Joannis Apóstoli tui.

Ad Nonam.

Oratio. Beati Apóstoli tui Joannis.

DIE IX. MAII.

In festo sancti Gregorii Nazianzeni Episcopi & Confess. ac Ecclesie Doctor.

Trium Lctionum.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis.

Trium Lctionum.

Orémus. Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum Gregorium ministrum tribuisti: presta quaesumus; ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris: intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum nostrum.

Dua prima Lctiones de Scriptura.

Scriptura occurrente.

Lectio iij.

Gregorius nobilis Capadox ex singulari divinæque scientia cognomento Theologus; Athenis, cum beato Basilio studens: omnibus disciplinis sed sacris præcipuè eruditus fuit. Ambo igitur in cœnobiis viventes; cum doctrina & sanctitate florèrent: ad prædicandum Evangelium vocati, plurimos Christo filios pepererunt. Gregorius primum Sasimorum Episcopus creatus est: Deinde Nazianzénam Ecclesiam administravit. Tum Constantinópolis ad eam regendam Ecclesiam accersitus: post purgatam hæresibus civitatem; quod summum omnium amorem merebatur: multorum in se concitavit invidiam. Ortâ igitur inter Episcopos seditione; spontè cedens Episcopatu: Nazianzum reversus est. Cumque huic Ecclesiæ Eulaliûm præficiendum curasset: totum se ad contemplationem & scriptiõnem divinârum rerum convertit. Scripsit multa, & soluta oratione,

& versibus mira pietate & eloquentia; Omnes facile sicut vitæ laudè: sic & orationis gravitate superavit. Consubstantialitatis Filii: fuit acerrimus propugnator. Demùm virtutibus plenus, & senio confectus; Theodosio imperante: ad cœlestem vitam migravit.

DIE X. MAII.

In Festo sanctorum Gordiani & Epimachi Martyrum. Trium Lctionum.

Omnia de Comuni Martyrum, trium Lctionum, tempore Paschali.

Orémus. Oratio.

DAquæsumus omnipotens Deus; ut qui beatorum Martyrum Gordiani atque Epimachi solèmnia colimus: eorum apud te intercessiõne adjuvemur. Per Dòminum.

Dua prima Lctiones de Scriptura occurrente.

Lectio iij.

Gordianus Judex, cum ad eum Januarius Presbyter ut condemnaretur, sub Juliãno Apostatâ ductus esset; ab eodem in Christianâ fide instructus: cum uxore & quinquaginta tribus aliis ex eadem familia Romæ baptizatur.

Quare

Quare Præfectus, relegato Januario; Gordianum à Clementiano Vicario inclúdi jubet in cárcerem: qui póstea eundem Gordianum vinctum caténis ad se accersitum; cùm à fidei propósito deterrere non posset: plumbatis diu cæsum, capite plesti imperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum; noctu à Christiánis viâ Latinâ sepelitur in eadem crypta, in quam reliquix beati Epimachi Mártiris transfatæ fuerant ab Alexandria: ubi is diu propter Christi confessionem constrictus; in cárcere postremò combustus: Martyrio; coronatus est.

DIE XII. MAII.

In festo Sanctorum Pancratij, Nerei & Achillei Martyrum.

Trium Lectionum.

Omnia de Communi Martyrum, trium Lectionum, tempore Paschali.

Orémus. *Oratio.*

Semper nos Dómine sanctorum Mártirum tuorum Pancratij, Nerei & Achillei foveat quæsumus beata solémnitas: & tuo

dignos reddat obséquio: Per Dóminum.

Dua prima Lectiones de Scriptura occurrente.

Lectio iij.

Pancrátius in Phrygia nobili genere natus; puer quatuordecim annorum Romam venit: Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Ubi à Pontífice Romano baptisatus, & in fide eruditus; ob eandem paulò post comprehensus: cum diis sacrificare renuisset; Virili fortitudine datis cervicibus: illustrem Mártirii coronam consecutus est. In eundem diem incidit passio Sanctorum Nerei & Achillei fratrum; qui cum Eunúchi essent Fláviæ Domitillæ: cum ipsa ob præclaram fidei confessionem, primùm in Póntiam insulam relegantur. Postmodum gravissimis verbéribus cæsi; & deinde equuleo & flammis cruciati: Cum constanter assererent, se à sancto Petro Apóstolo baptizatos; Diis sacrificare non posse: securi percutiuntur. Quorum corpora Romam delata: via Ardeatina sepulta sunt.

DIE

DIE XXV. MAII.

*In festo sancti Urbani
Papae & Martyris.*

Trium Lectionum.

*Omnia de Communi unius
Martyris, trium Lectio-
num, tempore Paschali.*

Orémus. Oratio.

DA quæsumus omni-
potens Deus; ut qui
beati Urbani Martyris tui
atque Pontificis natalitia
columus; ejus apud te in-
tercessionibus adjuvemur.
Per Dominum.

*Dua prima Lectiones de
Scriptura occurrente.*

Lectio iij.

URbanus Romanus,
Alexandro Severo
Imperatore, doctrinam &
vitæ sanctitate multos ad
Christi fidem convertit;
in illis Valerianum, beatæ
Cæcilie sponsum, & Ti-
burtium Valeriani fratrem;
qui postea martyrium for-
ti animo subierunt. Hic de
bonis Ecclesie attributis
scripsit his verbis: Ipsæ res
fidelium, quæ Domino of-
feruntur, non debent in
alios usus, quam Ecclesi-
asticos; & Christianorum
fratrum, vel indigentium,
converti; quia vota sunt
fidelium, & pretia pecca-

torum: ac patrimonium pau-
perum. Sedit annos sex,
mensis septem, dies qua-
tuor; ac Martyrio coronatus;
sepultus est in cæmet-
erio Prætextati: Octavo
Kalendas Junij. Ordina-
tionibus quinque habitis
mense Decembri, creavit
Presbyteros novem; Dia-
conos quinque: Episcopos
per diversa loca octo.

FESTA JUNII.

DIE II. JUNII.

*In festo Sanctorum Po-
thini, Primi Lugdunensis
Episcopi, & Sociorum qua-
draginta septem Marty-
rum Lugdunensium, seu
Athanacensium.*

Duplex minus.

*Omnia de Communi plu-
rimorum Martyrum præ-
ter ea, quæ hic sunt Pro-
pria.*

*Si hoc Festum ante Vigi-
liam Pentecostes evenerit
omnia de Communi pluri-
morum Martyrum. tem-
pore Paschali, præter ea
quæ hic sunt propria. In
fine autem Antiphonarum
& Respons. quæ hic notan-
tur additur, Alleluia.*

Orémus. Oratio.

DEus, qui nos concedis
Sanctorum Martyrum
torum

uorum Pothini & Sociorum ejus Natalitia cōlere: Da nobis in æterna Beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dōminum.

Processio ad S. Porbinum in Capella S. Thoma, in majori Ecclesia.

R. vij. Sancti tui, Dōmine.

Ad ij. Magnificat, Antiph.

Isti sunt Sancti, qui pro Testamēto Dei sua corpora tradiderunt, & in sanguine Agni laverunt stolas suas.

Oratio. Præsta, quæsumus omnipotens Deus.

Post Processionem, iterum Vespera à Clero Majoris Ecclesia ad S. Nicetium.

Ad Matutinum.

In primo Nōcturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nōcturno.

Ex Epistola Ecclesiarum Viennēsis & Lugdunēsis ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ.

Apuđ Euseb. Cesar. Hist. Eccles. l. 5. c. 10.

Lectio iv.

IN Gállia Duæ præ cæteris insignes præstantesque Urbium Mâtres celebrantur; Lugdūnum ac Viēna, quarum utrām-

que permeat Rhodanus; univērsam Rēgiōnem præcipiti cursu circūfluens. Nobilissimæ horum locorum Ecclesiæ commentarium de Passiōe Mârtirum suorum ad Ecclesias Asiæ, Phrygiæque miserunt, ea, quæ apud gesta erant hoc modò commemorantes: Servi Christi, qui apud Viēnam & Lugdūnum Gállia degunt, Fratibus per Asiā & Phrygiā constitutis; qui eādem nobiscum Fidem & Spem habent Redemptiōnis: Pax & Gratiā, & Glōria à Deo Patre, & Christo Jesu Dōmino nostro. Gravitatem ipsam arumnarum, & gentium advērsus sanctos furōrem ac rābiem; quæque & quanta beati Mârtires perpessi sunt: nec nos exprimere dicēdo, nec quisquam scribēdo complēcti accuratè possit. Omni siquidem virium impetu; in nos irruit adversarius: nihil quippe intentatum reliquit. Sed grātia Dei pro nobis advērsus Diābolū pugnāvit, & infirmiores quidem servāvit, viros autem illi opposuit

posuit Columnarum instar, firmos ac stabiles, qui fortitudine sua universum demonis impetum in semetipsos pertrahere valerent.

Lectio v. Post multa;

Beatissimus autem Pothinus, qui Episcopatum Lugdunensis Ecclesiae administrabat, nonagenario major, & corpore admodum infirmo, ob praesentem quidem corporis imbecillitatem aegre Spiritum trahens; ceterum praecipua imminetis Martyrii mirabili alacritate animi firmatus: etiam ipse ad tribunal ferebatur. Corpore quidem partim ob Senectutem, partim vi morbi penitus exhausto ac soluto; animam vero adhuc retinens: ut per eam Christus triumpharet. Perlatum igitur a militibus ad tribunal; prosequentibus ipsum Magistratibus civitatis, & universa plebe variis eum acclamationibus impetente: tanquam ipse Christus esset, egregium reddidit testimonium. Interrogatus vero a Praeside, Quisnam esset Christianorum Deus? Respondit. Si dignus

fueris: cognosces. Post haec absque ullo humanitatis respectu raptatus; atque innumeris plagis affectus est. Cum ij quidem qui propius adstantibus & pugnis illum contumeliose appetere; nec ullam eius aetati reverentiam exhiberent: Qui vero longius distabant, quidquid ad manum erat, in ipsum conjicerent; quippe hoc modum injuriam Deorum suorum ultimos: se arbitrabantur. Exinde vix adhuc spirans in carcerem projectus est, tandemque post bidduum, animam exhalavit.

Ex sancto Gregorio Toronensi, & sancto Adone Viennensi.

*De gloria Martyrum lib. I.
In Martyrologio.*

Lectio vj.

Quadragesimo octo Martyrum Nomina, qui apud Lugdunum passi dicuntur: haec sunt. Pothinus Episcopus; Zacharias Presbyter; Epagatus, Macarius, Alcibiades, Silvius, Primus, Ulpus, Vitalis, Cominius. Octuber, Philominus, Geminus, Julia, Albina, Grata, Rogata.

gata, Æmilia, Potamia, Pompéja, Rhódana, Biblis, Quarta, Matérna, Elpes, quæ & Amnas. Hi autem béstiis traditi sunt: Sanctus, Matúrus, Attalus, Alexánder, Ponticus, Blandína. Hi sunt qui in cárcere spíritum reddiderunt; Aristeus, Cornélius, Zózimus, Titus, Július, Zóticus, Apollónius, Geminiánus, Júlia, Aufónia, Æmilia, Jánnica, Pompéja, Domna, Justa, Tróphima, Antónia, & Beátus Pothínus Epíscopus. Quorum Sancta córpora Judex iníquus igni tradi præcepit, atque in Rhodanum púlveres jussit spargi. Sed divíno admónitu Christiáni, sacros cínere in eodem loco miraculo cōservátos colligéntes: sub sancto Altári condiderunt. Harum reliquiárum festivitátem cives Lugdunénsis Urbis, ómnibus undequaque lætánter accurréntibus, per descénsum flúminis, cum hymnis & cánticis gratulatiónis concelebrántes; Missarúmque solémnia in Apostolorum Ecclesiá, ubi sancti cínere eórum cōditi servántur:

Dómino festivè reddéntes: ex antiquórum traditióne, ipsam diem Miraculórum appellánt. Locus, in quo passí sunt, Athænæum vocátur: ideóque dicúntur Mártýres Arhanacénses.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélij: secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tēpore: Dixit Jesus Discipulis suis; Dico vobis amicis meis, ne terreámini ab his, qui occidunt corpus; & post hæc non habent ampliùs: quid faciánt. Osténdam autem vobis quem debeátis; timére, eum qui postquam occiderit: habet potestátem mittere in géhennam. Et reliqua.

Homília sancti Euchérij, Episc. Lugd.

De sancta Blandina Martyre Lugdunensi.

AGnoscamus, Charíssimi; circa Ecclesiám nostram: uberiórem Divinórum múnere largitátem: Exúltant singularum Urbium pópuli, & si unius saltem Martyris reliquiis muniántur; ecce nos pópulos Martyrum possidémus. Gaúdeat terra nostra

nutrix

matrix Cælestium Militū,
 & tantarum parens fœcūn-
 da virtutum. Ecce prophā-
 nus hostis nequaquam ei
 tantum prodēsse potuisset
 obsequio: quantum pro-
 fuit gladio. Nam, sicut
 Sacratissimi præsentis, Diei
 manifestant Festa; quan-
 tum contra eam iniquitas
 abundavit: tantum in ea
 gratiæ nunc & benedictiō-
 nis exuberat. Legimus in
 Bethléem ab Herode, dum
 Christum persequitur, mil-
 lia feliciū extincta esse
 puerorum; dicente Pro-
 pheta: Rachel plorans fi-
 lios suos, & noluit conso-
 lari, quia non sunt. Ita hæc
 beata Parens, & trium-
 phalium illustri Patria
 Lugdunum tantorum di-
 ves pignorum meritis; & si
 ad momentum oculis in-
 spicientium orbati visa est
 nequaquam tamen indiget
 consolari. Nec plorat filios
 suos; quia in videndis lū-
 ctibus dum perderet: ac-
 quisivit.

Lectio viij.

Fiducialiter inter hæc
 tecum, ô Bethleem,
 Terra Juda, quæ candidā-
 tam Plebem imbellis in-
 fantiæ Deo offerre merui-

sti; dignè, inquam, tecum,
 ô Bethléem, Lugdunum
 nostrum certaret: & super
 Divinis circa utraque be-
 neficiis, velut collato te-
 cum sermone contēderet,
 ita dicens. O Bethléem, in
 Martyrum nostrorum titu-
 lis, tu número fortasse
 præcedes: ego merito. In
 tuis interfectio fuit, con-
 fessio non fuit: In meis
 colluctatio Passiōnis. In
 tuis sola fuit opportunitas
 & occasio felicitatis. Te
 exitus ditavit Benedictiō-
 ne: me virtus. Tu in sân-
 guine Parvulorum potuisti
 videre pereuntes: non po-
 tuisti expectare certantes.
 Te coronavit Innocentia
 Moriēntium: me glória
 Triumphantium. Tu obtu-
 listi annis Parvulos: ego
 etiam meritis consummā-
 tos. Triumpham tuum
 sexus unus: meum uterque
 promeruit. Mea pugna pal-
 nam de mundi principe
 etiam in fœminis reportā-
 vit. Chorus meus in pue-
 ris Innocentes suos habere
 potuit: Chorus tuus Blan-
 dinam meam habere non
 potuit. *Lectio ix.*

Præstitit inter ista Di-
 vina Providentia ut in-
 tantis

tantis Patriæ Sacrificiis
 étiam Póntifex non de-
 éffet. Rapitur ad ímpiam
 quæstiónem grandævus &
 plenus diérum Beatus Pa-
 ter noster Pothínus, Ec-
 clésiæ hujus Antístes; &
 pro eruditiónis, ut crédi-
 mus, mérito, Gregi suo
 júngitur, ac post Domíni-
 ci córporis Sacrificium
 prophanis Tribunalibus
 novam de se Hóstiam
 Christo oblatúrus infértur.
 Senílis infirmitas per injú-
 rias & afflictiónes furén-
 tium ministrórum, ita cé-
 lerem sortítur éxítum: ut
 eum intelligeres ad tem-
 pus illud soli Martyrio re-
 servatum. Felix, cui in
 ipso vitæ límine constirú-
 to finem suum, non tam
 natúra: contigit debere,
 quàm glóriæ. Corrobo-
 rantur hic piæ mentes tan-
 ti Paréntis exémplo; &
 parata supplicia non tam
 suscipiunt: quàm inva-
 dunt. Diversa multímoda
 crudelitatis génera, novós-
 que cruciatus in semet
 Sanctórum péctora invicta
 consúmunt; & intoleran-
 dum pondus malórum
 contemnendo vincunt; &
 sentiéndo obtinent: ut

sentire non possint.

Ad Laudés.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui nos concédís
 Sanctórum.

*Processio ad S. Pothi-
 num in Ca:ella S. Thoma
 in Majori Ecclesia,
 & ij Isti sunt Sancti.*

*Ad secundum Benc-
 dictus, Antiphona. Justó-
 rum animæ. qua est j. de
 Laudibus.*

*Oratio. Præsta, qua su-
 mus, Omnipotens Deus.*

DIE III. JUNII.

*In festo S. Lihardi Pres-
 byteri & Confessoris.*

Trium Lectioinum.

*Omnia de Communi Con-
 fessoris non Pontificis.*

Lectio ij.

L Iphardus Auréliis or-
 tus Claris Natali-
 bus; cùm prudéntia & le-
 gum cognitióne præsta-
 ret: Judex creatus est.
 Quò in múnere summa
 æquitate, sapiéntia & cha-
 ritate se habuit. Cùm verò
 quadragésimum ágeret an-
 num iurgiórum pertæsus,
 & vitam pacatiórem appe-
 tens, cœpit Mónachum
 profiteri. Assumpto Urbí-
 cio socio cèllulam sibi ex
 viminibus, in prærupto
 colle

colle contéxuit. Illic in
eximia ánni puritate
Christo obsequíus, ad-
versus inimicas potestates,
mirá cibi potúsque parsi-
monia, magná vestis aspe-
ritate, orationúmque affi-
ditate strénuè dimicabat.
His virtútibus insignem &
miráculis etiam coruscan-
tem; Marcus Aurelianén-
tis Epíscopus Sacerdotio
decorávit. Tunc nonnulli
abnegáto sæculo ejus Dis-
ciplínæ colla submisérunt,
quos in Charitátis viscéri-
bus suscipiens, sanctíssi-
mis institútis ac exémp-
lis informávit; inter quorum
preces & suspíria beátum
spíritum emísit: Floruit
tempóribus Clodovæi Re-
gis.

DIE IV. JUNII.

*In Festo sanctæ Blandinæ
Virginis & Martyris
Lugdunensis.*

Novem Læctionem.

*Omnia de Communi
Virginis & Martyris præ-
ter ea, qua hic sunt Pro-
pria.*

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempitér-
ne Deus, qui infirma
mundi éligis, ut fortia
quæque confúndas: con-

cède propítius; ut quí
beátæ Blandinæ Virgi-
nis & Mátyris tuæ nata-
lícia cólimus: ejus apud
te patrocínia sentiámus.
Per Dóminum.

In primo Nocturno.

*Læctiones de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno.

Ex Epístola Ecclesiárum
Viennénsis & Lugdu-
nénsis, ad Ecclesiás Asiæ
& Phrygiæ.

*Apud Euseb. Casar. Hist.
Eccles. l. 5. c. 1.*

Læctio iv. Circa medium.

PER Blandinam Christus
osténdit, quæ vilia,
defórmia, contéptaque
homínibus vidéntur; ea
máximo honóre áffici à
Deo: propter excellén-
tem erga ipsum Charitá-
tem; quæ in virtúte po-
tentiáque osténditur: non
ináni spécie gloriáitur.
Nam, cum univérsti tre-
pidarémus, ipsaque illius
temporális Dómina, quæ
& ipsa cum réliquis Mar-
tyribus strénuè pugnabat,
formidáret in primis, ne
illa ob tenuitátem córpo-
ris liberam confessiónem
édere non valéret; tan-
tò ánni róbre firmáta
est

est Blandina, ut tortores, qui invicem sibi succedentes, à prima luce usque ad vesperam, omni tormentorum genere, eam excruciaverant; resoluta nervorum compage deficerent, seque victos confessi; cum nullum tormenti genus, quod ipsi inferri posset, reliquum haberent: mirarentur, adhuc illam spiritum ducere, toto corpore lacerato atque perfosso. Verum Beata illa, instar generosi cujusdam Athletæ in ipsa confessione vires atque animos resumebat; eratque ei refectio & quies; sensumque omnem presentis doloris adimebat prolatio horum verborum. Christiana sum: & nihil apud nos mali geritur. R. Dilexisti. cxxx.

Lectio v.

Blandina verò ad palmam suspensa, bestiis obiecta est? Quæ, cum in Crucis speciem suspensa cerneretur; Deoque contentissimè supplicaret, maximam alacritatem addebat certantibus; Quippe qui in ipso certamine, sub Sororis personâ corporeis

oculis cernerent illum, qui pro ipsorum salute Crucifixus idèd fuerat: ut credentibus in ipsum persuaderet; Quicumque pro Christi gloria pateretur: hunc Dei viventis consortem futurum. Cumque nulla tunc bestia corpus illius attigisset, deposita ex stipite rursus in carcerem conjicitur, in aliud certamen reservata, ut pluribus profusionibus adversario superato; tortuosi quidem serpentis condemnationem certam atque inevitabilem redderet? Fratres verò exemplo suo accenderet. Quippe, quæ tametsi pusilla infirmæque, & contempta; Christi tamen, magni illius invictique Athletæ robore induta & adversarium multis vicibus superasset: & glorioso certamine coronam immortalitatis reportasset. R. A dextris. cxxx.

Lectio vi.

Post omnes, ultimo tandem spectaculorum die Blandina rursus illata est? Beata illa Blandina omnium postrema, tanquam nobilis Mater, quæ Filios ad fortiter certandum accenderat,

cenderat, & victores ad regem præmiserat, eosdem certaminum cursus, quos Filii confecerant, reme- tiens ad eosdem ire pro- perabat; de exitu suo læta atque exultans, prorsus quasi ad nuptiale convi- vium invitata: non bé- stiis objecta esset. Deni- que post flagra; post ferá- rum vellicatiões; post fartáginem, retículo in- clúsa tauro objecta est; à quo diu in altum jactata, nihil jam eorum, quæ fié- bant, pénitus sentiens, tum ob spem & compre- hensionem eorum quæ credebatur bonorum; tum ob familiárem congrís- sum; quem cum Christo in Oratiõe habebat: Tan- dem & ipsa Víctimæ instar jugulata est: ipsis étiam Gentibus ingénuè fatén- tibus, nullam umquam apud se fœminam extitís- se: quæ tot ac tanta per- tulerit.

℞. Induit me. cxxxj.

℞ tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij: secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis. Si-

mile est Regnum cœlorum thesauro abscondito in a- gro; quem, qui invenit, homo, abscondit; & præ gaudio illius vadit; & ven- dit univérfa, quæ habet: & emit agrum illum. Et ré- liqua.

Homília sancti Euchérij
Lugdunénsis
Episcopi.

*De sancta blandina Mar-
tyre Lugdunensi, post
medium.*

Subjiciuntur Martyribus nostris Lugdunénsibus ignes, sed ad hoc valére cog- noscuntur: ut consecrent. Instigántur béstia: sed ad prædam suã feritas impásta miratur. Dilaceráta vario tormentórũ genere mem- bra sanctíficant flammæ: dum páscere nésciunt. Ho- nórant béstia: dum savíre non norunt. Ubi sunt, qui dicunt veneratiõe sacris Mártyrum deferédam non esse corpóribus? Ecce cruéntæ feritátis immá- nitas, quæ Religiónis non récipit sensum: defert veneratiõe obséquium, & quæ discretiõe rati- ónis ignára non récipit: ad malórum tamen dam- nationem, quid honóris Sanctis

Sanctis debeatur, agnoscit. Ac sic supplicii ministerium vel instrumentum: mirò modò meritorum efficitur testimonium. Et dum pietati reverentiam præstat: profert tacitam de impietate sententiam.

R. Quæ est ista, cxxxiv.

Lectio viij.

Cum ergo, Charissimi, Ecclesia nostra tantis fidei adornetur trophæis; id elaborabat jus iniquitatis: ut seipsam scelerum novitate superaret. Sacra Corpora funeris honore privantes ignibus dabant; & post hominum mortem contra ipsam pugnabant humanitatem; & cum jam causa perisset furoris: finem non imponebant crudelitati. Sed tamen vellent nollent, Beatitudinis eorum testes erant, quibus etiam mortuis invidabant. Quomodo semper malitia, cum stultitia conjuncta est? Veneranda ossa in cineres redigebant; quasi verò possent flammis merita consumi; & virtutes: cum cineribus concremari. Quam confusa demencia? Quibus cœlum acquirebant:

his terram negabant.

R. Surge propera. cxxxiv.

Lectio ix.

Nihil ergo fecisti, inaudita sævitia: incassum te extinguere eorum memoriam credidisti, quorum gloriam propagasti. Dispergis sanctorum pulverem fluentis Rhodani ne resurgat; sed aquis resurrectio non consumitur: quæ per gratiam regenerationis etiam aquarum munere celebratur. Adorandas reliquias Rhodano tradis; hoc facit vis fluminis in corporis resolutione: quod temporis. Quicquid itaque ex humana substantia avis rapuerit; bestia devoraverit; unda sorbuerit; etiamsi tumultu non clauditur: intra mundi gremium continetur. Neque enim reparatio hominis in ratione terræ, sed in legis natura, & in reparatoris virtute: consistit. Ipse enim veridico ore testatus est: Ego sum resurrectio & vita.

R. Laudate Dñm. cxxv.

D I E V I. J U N I I.

*In Festo sancti Claudii
Episcopi & Confessoris.*

Semiduplex majus.

Omnia

Omnia de Communis Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic sunt propria.

Ad primas Vesperas.

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempiternè Deus, qui es Sanctorum tuorum splendor mirabilis; quique hodierna die Beatum Claudium, Confessorem tuum atque Pontificem æternæ beatitudinis glória sublimasti: Concède propitius; ut cujus mérita venerámur in terris: intercessiónis ejus auxilió apud tuam misericórdiam muniámur in cælis. Per Dóminum.

Ad primam Processionem.

R. j. Primi Nocturni. Euge serve bone.

Orémus. Oratio.

Propitiare, quæsumus Dómine, nobis famulis tuis; per sancti Claudii Confessoris tui atque Pontificis mérita gloriósa: ut ejus piâ intercessióne ab ómnibus protegámur advérsis. Per Dóminum nostrum.

Ad secundam Processionem.

Pars Verna.

R. ij. Primi Nocturni. Juravit Dóminus.

Orémus. Oratio.

DEus, qui sanctam nobis hujus diæi solennitatem in honore sancti Claudii Confessoris tui atque Pontificis consecrasti: adesto familiæ tuæ precibus; Et dona, ut cujus festa celebrámus: ejus méritis & auxilió sublevémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

Claudius Salinénsium in Burgúndia Príncipum genere ortus, puer sacris littéris, & piis opéribus déditus fuit. In Clerum Vesuntionénssem vigésimo ætatis suæ anno adscriptus; in Officiis Divinis assiduus; tota terè jejúnans Hebdómada, noctésque sapiùs in cælestium meditatióne, ac piórum lectióne librórum tránsigens: defuncto Beato Protádio, Vesuntino Antístite, in ejus locum, audíta miraculósa voce,

E e

Claudium Episcopum exclamante : summo omnium consensu electus fuit, annos duos supra triginta natus.

℞. Domine quinque. xciv.

Lectio v.

Ecclesiam suam pari laude, fructu & ædificatione rexit : magnis pro ea laboribus curisque persunctus. Interfuit ac subscripsit Concilio Epao-nensi aliàs Epannensi in territorio Viennensi sub Sigismundo Burgundorum Rege ; cui præfuit sanctus Alcimus & Avitus Viennensis, adfuerunt que plures alii Episcopi in sacras Tabulas, ob vitæ sanctitatem post obitum relati : à quibus quadraginta Cánones statuti leguntur ad reparandam in Gallia Ecclesiasticam disciplinam. Post completos in summa virtutum omnium praxi, septem annos Regiminis; abdicato spontè Præsulatu, ardenti solitudinis studio : ad sancti Eugendi Cœnóbium Monasticæ vitæ professus est institutum.

℞. Justus germinabit. xciv,

Lectio vj.

Sanctissimo & gratissimo suo exemplo ita promovit cæteros Mönachos ad viam perfectiõ-nis ineundam ; ut post mortem Sancti Injuriosi Abbatis coactus fuerit curam suscipere Monasterii. Quod inditum sibi munus ea pietate ac prudentia gessit ; ut omnes in sui admirationem pertrahens : plurimi Clericorum ac Nobilium conversionis causa ad eum confluerint. Regibus Francorum charus : multa ab iisdem tum gregi suo, tum egenis : impetravit solatia. Sui demum oblitus, Deique solius amore vivens : senio confectus, & meritis consummatus; purissimum efflavit spiritum : vergente ad finem sæculo sexto. Ejus corpus magnis gloriæ insigniis fulsit, multisque miraculis claruit & à tot sæculis ingenti populorum concursu, cunctis mirantibus : integrum & incorruptum ad hæc usque tempora cernitur.

℞. Stola jocunditatis. xcvj

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii:
secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo tempore: Dixit
Iesus Discipulis suis;
Venite seorsum in desér-
tum locum: & requiesci-
te pusillum. Erant enim
qui veniebant & redibant
multi, nec spatium man-
ducandi habebant. Et ré-
liqua.

Homilia sancti Eucherii
Lugd. Episcopi.

*Epistola seu Opusculo de
Laude Eremiti.*

Quam jocundæ sunt
sitiéntibus Deum dé-
viæ saltibus solitudines:
Quam amœna sunt quæ-
rentibus Christum illa se-
créta, quæ longè latèque,
natúra excubante porrécta
sunt: Silent ómnia; tunc
in Deum suum læta mens
quibúsdam siléntii stímu-
lis excitátur, tunc ineffa-
bilibus vegetátur excéssi-
bus. Nullus interstrépens
illic sonus, nulla, nisi for-
tè cum Deo vox est: So-
lus ille ádmodum suavis
sonus siléntium secrétæ
statiónis intérvénit, inter-
pellátque illum plácidæ
quiétis statum strépitus

quiéte dulcior, & sanctus
modestissimæ conversatió-
nis tumúltus. Túc hymnis
suaviter resonántibus ex-
celsa ipsa fervéntes Chorí
pulsant; atque his in cœ-
lum pervénitur.

R. Cibávit. xcviij.

Lectio viij.

FRemit frustra tunc cir-
cumvéniens adversá-
rius, tamquàm intra óvi-
bus septis Lupus. Invisi-
sanè spatiósa desérta læ-
tántium Angelórum Cho-
rus, & per illam Jacob sca-
lam commeántes, Eremum
frequéntia ábditæ visita-
tiónis illústrant: Ac ne in-
vanum vígilent, qui custó-
diunt civitátem, peculiá-
rius Christo propugnató-
re munitur; Qui tamquàm
murórum objectu, ita Ere-
mi ámbitu hostes suos súb-
moveret, ut adoptíva Deo
Gens quantum secréti spá-
tiis expósitá, tantum hósti-
bus suis clausa sit. In illo
quoque meridie Sponsus
récubat, habitatorésque
desérta, charitáte vulnerá-
ti, contemplántur eum, di-
céntes: Invenimus, quem
diligít ánima nostra.

R. Justum dedúxit.

xcviij.

¶ *Lectio ix.*

Non est infructuosum, ut creditur, Erémi solum, nec infœcúnda arén-
tis saxa desérti. Illic múlti-
plex germen, & centénos
incola fructus recóndit:
Non fácilè illic jacta sémi-
na secus viam decidunt,
quæ volucres absúmánt;
nec in petrósa fácilè dila-
búntur; quæ non habéntia
altitúdinem terræ æstuent
& arécant. Neque in spi-
néta fácilè súgiunt, quæ
jam adúltis séntib⁹ obruā-
tur. Uberi illic messem
provéntu colónus metet;
prodúctur in his saxis se-
ges illa, per quam étiam
ossa pinguéscunt. Inveni-
tur étiam illic Panis vivus,
qui de cœlo descéndit. Er-
rúmpunt in illis rúpibus
fontes irrígui, & aquæ vi-
væ, quæ non satiándis so-
lùm, verùm étiam possunt
sufficere salvándis. Híc in-
teriórís hóminis passus &
volúptas: híc incúltum
desértum mirâ ancénitate
jocúndum est, eadēque cór-
poris est erémus, & animæ
Paradísus. *Rz. In medio. xcix*

AD LAUDES,

& *ad Tertiam.*

Oratio. Omnipotens sem-

pitérne Deus, qui es San-
ctórum. *ut supra. 849.*

Ad Sextam.

Oratio. Propitiare, qua-
sumus. 849.

Ad Nonam.

Orat. Deus, qui sanctā. 849.

Ad Vesperas.

Oratio. Omnipotens sem-
pitérne Deus, qui. 849.

DIE IX. JUNII.

In festo Sanctorum Primii

& Feliciani, Fratrum

Martyrum.

Trium Lctionum.

*Omnia de Communi plu-
rimorum Martyrum.*

Lectio iij.

Primus & Feliciánus.
Fratres in persecutióne.
Diocletiáni, & Maximiani.
accusáti Christiánæ Reli-
giónis, in cárcerem conji-
ciuntur, ubi ádfuit eis An-
gelus, qui eos consolaré-
tur: Post áliquot dies ad
Promótum Præsidem ad-
dúcti, cùm Christiánam fi-
dem acérrimè tueréntur,
alter ab áltero separáti sūt.
Ac primùm variè tentáta
est constántia Feliciáni, qui
tríduo affixus stípiti máni-
bus & pédibus, absque cibo
& potu pepéndit, Dei lau-
des continuò decántans:
Deinde flagellis cæsus, &

in custódia reclusus est. Postmodum Præses vocatum ad se primum, sic affatur: Vides, quantum sit prudentior te frater tuus, qui obsecutus Imperatoribus, nunc apud ipsos est honoratus? Cui primus; Quid fratri meo evenerit, Angelo novi? Tunc Præses, excandescens iussit eum fustibus cædi, & liquatum plumbum in os ejus infundi; tandemque in Amphitheatrum ambo duci, ubi duo leones, in eos immissi, ad eorum pedes prostrati sunt. Quo miraculo percussi, penè mille quingenti viri in Christum crediderunt. Quibus rebus vehementer permotus Præses eos securi percuti præcepit.

DIE X. JUNII.

In Festo sanctorum Basilidis, Cyrini, Naboris & Nazarii Martyrum.

Trium Lectionum.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum.

Lectio iij.

BASILIDES, CYRINUS, NABOR & NAZARIUS, ROMANI MILITES, Nobiles genere? Cùm in persecutiōne Diocletiani & Maxi-

miāni Christum Dei Filium prædicarent, ab Aurélio Urbis Præfecto comprehensi, & ut Diti sacrificarent admōniti, ejus iussa contemnentes detrusi sunt in carcerem; quo iis orantibus, subito clarissima luce collustrato, Marcéllus custodiæ Præpositus, illo cœlesti splendore percussus, aliique plurimi Christo crediderunt. Verum, postea è carcere ab Imperatore Maximiano emissi, cū ejus neglecto imperio unū Christum Deum in ore haberent, scorpionibus cæsi, iterum conjiciuntur in vincula? Undè septimo die educti, & ante pedes Imperatoris constituti, cùm in irrisiōne inanium Deorum persisterent, securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, à Christianis honorificè sepulta sunt via Aurelia.

DIE XI. JUNII.

In Festo S. Barnabæ Apost. Trium Lectionum.

Omnia de Communi Apostolorum.

Orémus Oratio.

QUÆSUMUS omnipotens Deus, ut Beatus Barnabas

DUO FESTA OMISSA

quæ facile à quolibet suis locis
inferentur.

DIE XXVII. APRILIS.

*In festo sancti Remigij
Lugdunensis Episcopi.
iij. Lctionum.*

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontificis. iij. Lectio-
num Tempore Paschali ad
Matut. novem, Antiph. &
novem Psalmi de Commu-
ni ut in aliis omnibus Fe-
stis. iij. Lctionum.*

Orémus. *Oratio.*

DEus qui animæ fá-
muli tui Rémigij
æternæ beatitudinis præ-
mia contulisti: concède
própitius; ut qui peccató-
rum, nostrórum póndere
prémimur: ejus apud te
précibus sublévemur. Per
Dóminum. *Lectio iij.*

Remígius quem máxi-
me venerabilem Lo-
thárius Imperátor Ludo-
víci Pij filius in rescri-
pto in grátiam Ecclesiæ
Lugdunensis, cui præerat
luculentiori testimonio
ápellat: hujus sedis digni-
tatem hoc ævo tenuit &
multum pietate & erudi-
tione sua auxit. Plúrima

scripsit inter quæ commen-
tárii in Epístolas sancti
Pauli célebres memorán-
tur. Hic Ecclesiám sancti
justi ab Ecclesiá sancti Ire-
næi disjunxisse dicitur, ut
deinceps non essent am-
plius unum corpus: sed
dúplici cápiti subjacérent.
Ecclesiám sancti Justí Ab-
batiæ título insignívit.
Quæ postea Archiepisco-
po Lugdunensi in præ-
dium cessit. Demum cum
multa pro sua Ecclesiá &
suorum salute labóres sus-
cepisset: obdormívit in
Dómino vergente ad fi-
nem sæculo nono.

DIE II. MAII.
I N F E S T O

*Sancti Mamerti Episcopi,
& Confessoris. iij. Lect.*

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontificis. iij. Le-
ctionum.*

Orémus. *Oratio.*

Clamántes ad te quæsu-
mus Dñe dignanter
exáudi: ut sicut ad preces
beati Cōfessóris tui atque
Pontificis Mámerti pópu-
lo

Io in afflictione posito pepercisti ; ita & nobis ejus intercessione : in omni tribulatione succurras. Per Dominum. *Lectio ii.*

Mamertus quinto saeculo Viennensem Ecclesiam post Simplicium rexit. Vir erat summæ & eruditionis & pietatis. Pópulo suo in afflictione laboranti temporibus valde calamitosis compatiens ; nihil non movit ut ipsi remedium aliquod subministraret. Jejuniiis precibus, eleemosynis Deum placare conatus. Cum incendia crebra, terræ motus assidui ; nocturni sonitus sparsi per aërem ignes, prodigiósum quod-

dam ac ferale minitarentur ; invictus antistes Mamertus inter tot calamitates Deum semper orans ; publicas supplicationes Rogationum Vigilia Paschæ ánimo concepit : inquit Ado Viennensis Episcopus. Et quas jam aliæ Ecclesiæ, teste Augustino observabant públicas preces, triduo ante Ascensionem Domini primus in Gallia instituit. eas concilium Aurelianense primum præcepit. In iis Rogationibus inquit Sidonius jejunatur ; oratur ; psallitur ; flêtur. tandem Mamertus miraculis clarus in Domino obdormivit.

COMMUNE SANCTORUM.

P A R S V E R N A.

IN VIGILIIS
Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in rubricis generalibus, dua prima Lectiones de Scriptura occurrente, tertia verò de Homilia Sequenti, nisi aliud Evangelium cum Homilia in propriis locis notetur.

Lectio sancti Evangelij :
secundum Joannem.

Lectio j. Cap. 15.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis. Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem : sicut dilexi vos. Majorem hanc dilectionem nemo habet : ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis : si feceritis quæ ego præcipio vobis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Ex tractatu 83. in Joannem circa finem.

Hoc est mandatum meum : velut non sit

Pars Verna.

aliud. Quid putamus, fratres mei ? Nunquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, quâ diligimus invicem ? Nonne est aliud majus, ut diligamus Deum ? Aut verò de solâ nobis dilectione mandavit : ut alia non inquiramus. Tria certè commendat Apóstolus dicens ; manent autem Fides, Spes, Cháritas, tria hæc : major autem horum est Cháritas. Et si in charitate, hoc est, in dilectione concluduntur duo illa præcepta ; major tamen dicta est esse : non sola. De fide igitur nobis quàm multa mandata sunt, quàm multa de spe : quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere. Sed intueamur quod ait idem Apóstolus : Plenitudo legis cháritas. Ubi ergo cháritas est, quid est quod possit deesse ? Ubi autem non est, quid est quod possit

prodesse? Dæmon credit: nec diligit. Nemo diligit: qui non credit. Frustra quidem; sed tamen potest, sperare veniã qui non diligit: nemo autem potest desperare qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessãriò fides & spes: & ubi dilẽctio proximi, ibi necessãriò etiam dilẽctio Dei. Tu autem. R. Deo grãtias.

Responsor. de Feria. Ad Laudes & Horas dicuntur magna Preces.

COMMUNE
Apostolorum & Evangelistarum.

Ad Vesperas Antiph.
Hoc est præceptum meum. cum reliquis de Laudibus.

Psalms. Dixit Dõminus. cum reliquis de Dominica, & loco ultimi dicitur Psalmus. Laudate Dõminum omnes gentes.

Capitulum. Ephes. d
Jam non estis hõspites & advenæ, sed estis cives Sanctõrum & domestici Dei; superadificati supra fundamentum Apostolorum & Prophetarum: ipso summo angulãri lapide Christo Jesu. R. Deo

grãtias. X. In omnem terram exivit sonus eõrum. R. Et in fines orbis terræ verba eõrum.

Ad Magnificat. Añã.
Tõllite jugum meum super vos quia mitis sum & hũmili corde, jugum enim meum suãve est, & onus meum leve. *Oratio propria.*

Post Vesperas fiunt dua Processiones, in quibus dicuntur responsoria sequentia, & orationes, nisi aliter in proprio noterur.

Ad primam Processionem.
R. Tõllite jugum meum super vos dicit Dõminus: & discite à me quia mitis sum & hũmili corde; * jugum enim meum suãve est, & onus meum leve.

Orẽmus. Oratio.
EXaudi nos Deus salutaris noster; & Apostolorum tuõrum nos tuere præsiidiis: quorum donasti fidẽles esse doctrinis. Per Dõminum.

Ad secundam Processionem. R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio lupõrum dicit Dõminus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ.

Orẽmus.

Orémus.

Oratio.

Cœlum replétur gáudio.

PRótege Dómine pópu-
lum tuum; & Apосто-
lórum tuórum patrocínio
confidentem perpétua de-
fensióne consérva. Per
Dóminum.

Te nunc redemptor
quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio,
Jungas precâtes sérvulos,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ad Completor. Hymnus.

Ad Maturinum. Invitat.

ÆTterna Christi mû-
nera

Regem Apostolórum Dô-
minum, veníte Adorémus.

Et Mártyrum victórias,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Psalm. Veníte exultémus.

In primo Nocturno. Ant. a.

In omnem terram.

Ecclesiárum Príncipes,

Psalmus 18.

Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

COeli enarrant glóriam
Dei: * & ópera má-
nuum ejus, annúnciat fir-
maméntum.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis:
Mortis sacræ compendio,
Vitam beátam possident.

Dies diéi erúctat verbū: *
& nox nocti, índicat scién-
tiam.

Tradúntur igni Már-
tyres,

Non sunt loquélæ neque
sermónes: * quorum non
audiántur, voces eórum.

Et bestiárum dentibus;
Armáta sævit úngulis,
Tortóris insáni manus.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * & in fi-
nes orbis terræ, verba eó-
rum.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * & ipse tan-
quam sponsus, procédens
de thálamò suo.

Dévota Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfecta Christi Cháritas,
Múdi triúmphant principē.

Exultávit ut gigas ad
curréndam viam: * à sum-
mo cœlo, egréssio ejus.

In his patérna glória,
In his volúntas Spíritus:
Exúltet in his Fílius,

Et occúrsum ejus usque
ad summum ejus: * nec

est qui, se abscondat, á calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidele, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ latificántes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini Sanctus, pérmánent in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semet-ípsa.

Desiderabilia super aurum, & lápidem pretiósissimum multum : * & dulcióra super mël, & favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis, retribútió multa.

Delicta quis intélligit : * ab occúltis meis munda me : * & ab aliénis parce, servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, tunc immaculótus ero : * & emundábor, à delicto maximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * & meditatio cordis mei, in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, & redémptor meus.

Glória Patri. *Añã.* In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Añã. Clamavérunt.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum **B**in omni témpore : * semper laus ejus, in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * & exaltémus nomen ejus, in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudivit me : * & ex ómnibus tribulatióib⁹ meis, erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini : * & fácies vestræ, non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudivit eum : * & ex ómnibus tribulatióibus ejus, salvávit eum.

Inmittit Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte quóniã suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus : * quóniam non est inópia, tíméntibus eum.

Divites

Divites eguerunt & esurierunt : * inquirentes autem Dominum , non inveniuntur omni bono.

Venite filij audite me : * timorem Domini , docebo vos.

Quis est , homo , qui vult vitam : * diligit dies , videre bonos.

Prohibe linguam tuam a malo : * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo & fac bonum : * inquire pacem , & persequere eam.

Oculi Domini super justos : * & aures ejus ad preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala : * ut perdat de terra , memoriam eorum.

Clamaverunt justis , & Dominus exaudivit eos : * & ex omnibus tribulationibus eorum , liberavit eos.

Juxta est Dominus his qui tribulato sunt corde : * & humiles spiritu salvabit.

Multas tribulationes justorum : * & de omnibus his , liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum : * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima :

* & qui oderunt justum , delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum : * & non delinquent omnes , qui sperant in eo.

Glória Patri. *Añã.* Clamaverunt justis , & Dominus exaudivit eos.

Añã. Constitues eos Principes. *Psalms.* 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego , opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ , velociter scribentis.

Speciosus forma , præ filiis hominum : * diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus , in æternum.

Accingere gladio tuo , super femur tuum , potentissime.

Spécie tua , & pulchritudine tua : * intende prospere , procede & regna.

Propter veritatem , & mansuetudinem , & justitiam : * & deducet te mirabiliter , dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ : * populi sub te cadent , in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directionis , virga regni tui.

Dilexisti justitiam &

odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, præ consortibus tuis.

Mirra & gutta & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filia regum, in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis, in vestitu deaurato, * circúndata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliuiscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decorem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filia Tyri, in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis gloria ejus, filia regis ab intus: * in simbriis áureis, circunamícta varietatibus.

Adducéntur regi Virgines post eam: * próximæ ejus, afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exultatione: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filij: * constitues eos príncipes super om-

nem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne, & generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in æternū: * & in sæculum sæculi.

Glória Patri. *Añã.* Constitues eos príncipes super omnem terram, ménores erunt nóminis tui Dñe.

✠. Non sunt loquelæ neque sermónes.

R. Quorum non audiántur voces eórum.

Pater noster. Et ne nos inducas, &c.

Deprecatio. Exúrge Dñe. Súscipe, &c.

Benedictio. Adjútor & propítius, &c.

*Lectioes de Scriptura posita in Comuni Sancto-
torum leguntur in primo Nocturno, quando notantur in proprio Sanctorum per annum & quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Ferie non ponuntur tres Lectioes de Scriptura, & quando aliquod Festum solemniter celebratur.*

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio j.

Cap. 4.

Sic nos existimet homo
 ut ministros Christi? & dispensatores
 mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur in-
 ter dispensatores? ut fidelis quis inveniatur. Mihi
 autem pro minimo est, ut
 a vobis iudicer; aut ab
 humano die? Sed neque
 meipsum iudico. Nihil
 enim mihi conscius sum,
 sed non in hoc iustificatus
 sum? qui autem iudicat
 me, Dominus est. Itaque
 nolite ante tempus iudicare,
 quoad usque veniat, Do-
 minus; qui & illuminabit
 abscondita tenebrarum, &
 manifestabit consilia cor-
 dinum? & tunc laus erit
 unicuique a Deo. Tu au-
 tem Domine miserere nos-
 tri. *R.* Deo gratias.
R. Tollite iugum meum
 super vos dicit Dominus,
 & discite a me quia mitis
 sum & humilis corde? Jugu-
 m enim meum suave
 est, & onus meum leve.
X. Et inveniatis requiem
 animabus vestris. Jugum
 enim. *Benedictio.* Bene-
 dictionibus suis.

Lectio ij.

Haec autem fratres,
 transfiguravi in me

& Apollo, propter vos, ut
 in vobis discatis; ne supra
 quam scriptum est? unus
 adversus alterum infletur
 pro alio. Quis enim te dis-
 cernit? Quid autem habes,
 quod non accepisti? Si au-
 tem accepisti; Quid glo-
 riaris quasi non acceperis?
 Jam saturati estis; jam di-
 vites facti estis; sine nobis
 regnatis; & utinam regne-
 tis? ut & nos vobiscum
 regnemus. Puto enim
 quod Deus nos Apostolos
 novissimos ostendit tan-
 quam morti destinatos;
 quia spectaculum facti su-
 mus mundo? & Angelis,
 & hominibus. Tu autem.
R. Ecce ego mitto vos sicut
 oves, in medio luporum
 dicit Dominus: * Estote
 ergo prudentes sicut ser-
 pentes & simplices sicut
 columbae. *X.* Cavete au-
 tem ab hominibus, tradent
 enim vos in conciliis, & in
 synagogis suis flagellabunt
 vos. Estote ergo.

Benedictio. Coelestem be-
 nedictionem.

Lectio iij.

Nos stulti propter Chri-
 stum, vos autem pru-
 dentes in Christo; nos in-
 firmi, vos autem fortes?

vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus; & colaphis cedimur, & instabiles sumus: & laboramus, operantes manibus nostris. Maledicimur & benedicimus; persecutionem patimur & sustinemus; blasphemamur & obsecramus; tanquam purgamenta huius mundi facti sumus: omnium peripsema usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo: sed ut filios meos charissimos moneo. Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nā in Christo Jesu: per Evangelium ego vos genui. Tu autem. &c. Cum steteritis ante reges & præfides; nolite cogitare, quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. &c. Ponite ergo in cordibus non præmeditari quemadmodum respondeatis. Dabitur. Glória Patri, Dabitur. *In secundo Nocturno. Añã.* Príncipes populorum.

Psalmus 46.

OMnes gentes plaudite manibus: * jubiláte

Deo, in voce exultationis.

Quóniam Dóminus, excelsus terribilis: * Rex magnus super omnē terram.

Subjecit populos nobis: * & gētes sub pedibus nostris.

Elégit nobis hæreditatem suam: * spēcietem Jacob quam diléxit.

Ascéndit Deus in Júbilo: * & Dñs in voce tubæ.

Psállite Deo nostro Psállite: * Psállite regi nostro, Psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapienter.

Regnabit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quóniam Dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Glória Patri.

Añã. Príncipes populorum congregati sunt cum Deo Abraham. *Añã.* Dedisti. *Psalmus 60.*

EXaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ, ad te clamavi, dum anxietur cor meum: * in petra exaltasti me.

Deduxisti

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis, à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protégar in velamento, álarum tuarum.

Quóniam tu Deus exaudisti orationem meam: * dedisti hæreditatem, timéntibus nomen tuum.

Dies super dies Regis adjicies: * annos ejus, usque in diem generatiónis, & generatiónis.

Permanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam & veritatem ejus, quis requíret.

Sic Psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea, de die in diem.

Glória Patri.

Añã. Dedisti hæreditatem timéntibus nomen tuum Dómine.

Añã. Annunciavérunt.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam, cum deprécor: * à timóre inimici, éripe animam meam.

Protexisti me à convéntu malignántium: * à multitudine operántium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intenderunt arcum rem amarum: * ut sagittent in oculis immaculatum.

Súbitò sagittábuat eum & non timébunt: * firmavérunt sibi sermóneum nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt, quis vidébit eos.

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmatæ sunt contra eos, linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * & timuit omnis homo.

Annunciavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabúntur omnes refti corde. Glória Patri.

Antiph. Annunciavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexerunt.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nómi-

nis tui Dómine. *Deprecatio.* Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. *Benedictio.* Deus Dei filius, &c.

Sermo sancti Bernardi
Abbatis.

Sermo 3. de SS. Petro & Paulo, circa finem.

Lectio iv.

Meritò fratres, Apóstolis sanctis attribuit mater Ecclesiá, quod in sapiéntiæ libris légitur; Hi sūt viri misericórdiæ, quorum justitiæ obliviónem non accepérunt: cum semine eórum pérmanent bona. Viros enim misericórdiæ fuisse Apóstolos; id est, plenos misericórdiá, seu viros misericórdiæ: datos Ecclesiæ univérsæ scimus. Quòd viri isti, nec sibi vixére; nec sibi mórtui sunt, sed ei qui pro ipsis mórtuus est: magis autem nobis ómnibus, propter illum. Quantum enim próderit nobis eórum justitiá; quando ipsa quoque, sicut osténsim est, tantum profuéré peccáta? Pro nobis facit eórum vita; eórum, doctrína: etiám & mors ipsa. Etenim in conversatióne continéntiam; in

prædicatióne sapiéntiam; in passióne suá patiéntiam: nobis beáti Apóstoli contulérunt. Quantum usque hódie conférre nō cessant misericórdiá pleni: quod est sanctárum fructus oratiónum. Tu autem. *R.* Ego vos elégi de mundo: * Ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat. *X.* Non vos me elegístis sed ego elégi vos, & pósui vos. Ut eátis. *Benedict.* *E.* tértiam.

Lectio v.

Omnis justitiá tépida; Omnis transitória: omnis vëndita erit in obliviónem eoram Deo. Sed non ita Apóstolorum justitiæ; quod ex eo satis appáret quod séquitur: Cum semine eórum pérmanent bona. Manent enim usque hódie in nobis Apóstolorum vestigia; & eórum religio quia ex Deo est: non potest dissólvi. Vestes Israëlitici pópuli, quadraginta annis in desérto perseveravérunt integræ; multò magis Apóstolorum vestes: super juméntum Salvatoris impósitæ. Cum semine, inquit, eórum. Quod est semen? quia séquitur. adjúngit

adjungit. Hæreditas sancta: nepotes eorum. Idem profecto & semen sunt: & nepotes. Tu autem.

R. Cõstitues eos principes super omnem terram, memores erunt nominis tui Dñe: * In omni progénie & generatiõne, X. Propterea pòpuli confitebuntur tibi in ætèrnum, & in sæculum sæculi. In omni &c. *Benedictio.* Gratia Spiritus sancti.

Lectia. vj.

Meministis credo, (sciéntibus enim legem loquor;) meministis, inquam, legalis mandati: ut suscitet frater superstes, semen fratri defuncto sine semine. Quis sine semine? singulariter, ait, ego sum: donec transeam. Ideoque resurgens. Vade, inquit: dic fratribus meis. Ac si dicat; fratres sunt: faciant quod fratres. Ergo per Evangelium ipsi nos genuerunt; non tamen sibi, sed Christo: quia per Evangelium Christi. Hinc est quòd molestè tulit Paulus, quosdã eorum dici, à quibus geniti fuerant per Evangelium; indignans adversus eos qui dicebant: Ego

sum Pauli; ego sum Cepha; ego Apóllo: Christi magis omnes, & fieri volens, & dici. Iraque semen Apostolorum sumus per prædicationem; sed per adoptionem, & hæreditatem: semen Christi, & Apostolorum nepotes. Tu autem. R. Nimis honorati sunt amici tui Deus, nimis confortatus est principatus eorum: dinumerabo eos, * Et super arenam multiplicabuntur. X. Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es, mirabilia ópera tua. Et super. Glória Patri. Et super.

In tertio Nocturno. Ant. Exaltabuntur,

Psalms 74.

Confitebimur tibi Deo: * Confitebimur, & invocabimus, nomen tuum,

Narrabimus, mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra & omnes qui habitant in ea: * ego consumavi columnas ejus.

Dixi iniquis nolite insequere: * & delinquentibus, nolite exaltare cornu,

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite

loqui advérsus Deum, iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humiliat & hunc exáltat: * quia Calix in manu Dómini, vini meri, plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: * verúm tamen fex ejus non est exinaníta: * bibent ex eo omnes peccatóres terræ.

Ego autem annunciábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia cónua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur cónua iusti.

Glória Patri. *Añã.* Exaltabúntur cónua iusti, allelúia. *Añã.* Lux orta est iusto. *Psalms. 96.*

Dominus regnávit exúltet terra: * laténtur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus: * iustitia & iudicium, corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit, in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à facie Dómini: à facie Dómini, omnis terra.

Annuntiavérunt cali iustitiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli, glóriã ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculpsília: * & qui gloriántur in simuláchrís suis.

Adoráte eum omnes Ángeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt filix Judæ: * propter iudicia tuã Dómine..

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es, super omnes Deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum snórum: * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto: * & rectis corde lætítia.

Lætámini iusti in Dómino: * & confitémini memóriæ, sãctificatiónis ejus.

Glória Patri. *Añã.* Lux orta est iusto allelúia, rectis corde lætítia, allelúia. *Añã.* Custodiébant.

Psalms 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet

sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus: * & excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est: * & honor regis, iudicium diligit.

Tu parasti directiones: * iudicium & iustitiam in Jacob, tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum: * & adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.

Moyse & Aaron in sacerdotibus ejus: * & Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, ipse exaudivat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus: * & preceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudivas eos: * Deus tu propitius fuisti eis: * & ulciscens in omnes, ad inventiones eorum.

Exaltate Dñm Deum nostrum: * & adorate in monte sancto ejus: * quoniam sanctus Dominus Deus noster. Gloria Patri.

Añã. Custodiebant testimonia ejus, & precepta ejus alleluia.

v. Annunciaverunt opera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt. *Deprecatio.* Adjutorium nostrum. *Benedictio.* Redemptor.

Lectio sancti Evangelij: secundum Lucam.

Lectio vij. Luc. 6.

IN illo tempore: exiit Jesus in montem orare; & erat pernoctans: in oratione Dei. Et cum dies factus esset; vocavit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis: quos, & apostolos nominavit. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

De expositione ejusdem Evangelij secundum Lucam.

CUM Dominus noster Jesus Christus in oratione pernoctasset; arcanaque, ac quam nullus cogitatu assequatur, ratione, utque solus ipse novit, cum Patre qui in caelis est, ac Deo, collocutus esset: ac se nobis rei salutiferae formam exhibuisset; (docuit enim quomodo rite, ac inculpate instituantur preces:) descendit de monte, designatque

designátque orbis Magí-
stros. Ait enim ad illos :
Vos estis lux mundi. Hu-
jus Sanctórum Apostoló-
rum promotiónis beátus
quoque David méminit,
velut ad Christū loquens ;
Constitues eos príncipes
super omnem terram : mé-
mores erunt nóminis tui,
in omni generatióne &
generatióne. Nam cū
adhuc essent in corpore ;
mémores erāt Christi gló-
riæ : ut ejus, cū urbibus,
tūm provinciis, mystérium
loquerentur. Tu autem.

R. O quam pulchri super
montes pedes annucián-
tis pacem ! * Annucián-
tium bona. V. In omnem
terrā exiit sonus eórum,
& in fines orbis terræ, ver-
ba eórum. Annūtiántium.
Benedict. Unigénitus Dei
filius. *Lectio viij.*

AT ubi ad supérnas
mansiónes vocati
sunt ; sic nihilóminus res
ejus narrant : per ea quæ
de illo sapientíssimè scri-
ptis consignata reliqué-
runt. Ac ij quidem qui in
lege Mosáicā ordinabán-
tur sacerdotes ; Aáron sci-
licet ac sócij ; iis vestimén-
tis sensibili ritu honesta-

bántur, quæ sacrum ejus-
modi ministérium decé-
rent : divini autem Disci-
puli, spiritalibus donis
conspícui, Evangelicórum
documentórum concredi-
tum munus iniérunt. Di-
ctum est enim ad illos : In-
firmos curáte ; dæmónes
ejicite ; leprósos mundáte ;
mórtuos suscitáte. Ac sa-
nè Christi virtúte indúti :
univérsum terrarum or-
bem in stupórem egérunt.
Tu autem.

R. Qui sunt isti, qui ut
nubes volant, * Et quasi
colúmbæ ad fenéstas suas.

V. Candidiôres nive, niti-
diôres lacte, rubicundiôres
ébore antiqúo. Et quasi.

Bened. Ad supérnórum cí-
vium. *Lectio iij.*

TOto terrarum, orbe
hómines, cū non es-
sent sui, congregáverat
sátanas ; súosque fécerat
adorátôres : torquem suum
ággravans. At evigilarunt
qui ejus diripiunt vasa.
Cepit Apostólicæ doctri-
næ verriculum, univérso
erróre decéptos : orbem-
que illi terrarum Deo ob-
tulérunt. Hos quoque si-
gnificábant : duodecim illi
aquarum fontes in Elim.

Post

Post Mará namque, hoc est, post legis occidentis amaritudinem superátam: venire licet, in Elim: quod est ascénsio. Provéhimur enim à véteri nostrá infántiá, ad eám quæ íntegros sensus habet; atque ad mensúram occurréntes ætatis plenitúdinis Christi: spiritalium fontium aquis perfluémur. Illi porrò duodéno número: sanctorum nobis Apostolorum chorú, graphicè depíngút. Tu auté

R. Via munda sancta vocabitur, & aliénus non trá-síbit per eam, sed ambulábunt per eam: * Qui liberáti fúerint & Redémpti à Dómino. V. Converténtur & vénient in Sion cum laude, & lætítia sempitérna super caput eórum. Qui liberáti.

Non dicitur. Glória Patri, quia dicitur Hymnus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES.

Antiphona.

HOc est præcéptum Hinc, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos. *Psalms. Dóminus regnavit. cum reliquis de Dñi a.*

Añã. Majórem charitátem nemo habet, ut ani-

mam suam ponat quis pro amicis suis. *Añã.* Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcipio vobis dicit Dóminus. *Antiphona.* Beáti mundo corde quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiphona. Vos autem dixi amicos: quia ómnia, quæ audivi à patre meo nota feci vobis.

Capitulum. Eph. 2. d

JAm non estis hóspites, & Jádvenæ, sed estis cives sanctorum, & Doméstici Dei; superædificáti supra fundaméntum Apostolorum & Prophetarum: ipso summo angulári lapide Christo Jesu.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. R. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Benedictus. Añã.

Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes: judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.

Oratio propria, ut supra ad Vesperas.

Ad Tertiam, Capitulum.

Jam non estis, &c. *ut sup.* R. In omnem terram exívit sonus eórum. *Repetitur.* In omnem terram, &c.

V. Et in fines orbis terræ verba

verba eorum. In omnem terram. Glória Patri. In omnem terram. *℟.* Constitues eos principes super omnem terram. *℞.* Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Oratio propria.

Ad Sextam. Capitulum.

Per manus autem Apostolorum : fiébant signa, & prodigia multa in plebe.

℞. Constitues eos principes, super omnem terram. *Repet.* Constitues eos, &c.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Constitues eos, &c. Glória. Constitues eos. *℟.* Nimis honoráti sunt amici tui Deus. *℞.* Nimis confortátus est principátus eorum.

Orémus. Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster; & Apostolorum tuorum nos tuere præsiidiis : quorum donasti fideles esse doctrinis. Per Dóminum.

Ad Nonam, Capitulum.

Ibant Apóstoli gaudéntes à conspéctu concílij; quóniam digni hábiti sunt : pro nómine Jesu contuméliam pati.

℞. Nimis honoráti sunt

amíci tui Deus. Nimis honoráti sunt. *℟.* Nimis confortátus est principátus eorum. Nimis honoráti sunt, &c.

Glória Patri. Nimis honoráti sunt, &c. *℟.* Annunciavérunt ópera Dei. *℞.* Et facta ejus intellexérunt.

Orémus. Oratio.

Protége Dómine pópulum tuum; & Apostolorum tuorum patrocínio confidentem : perpétua deffensione conserva. Per Dóminum.

§ Ad Vesperas, Ant. A.

Jurávit Dóminus.

Psalms 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * fede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos : * scabéllum pedum tuorum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio, inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtútis tuæ : * in splendóribus sanctórum : * ex útero, ante lucíferum, genui te.

Jurávit Dóminus & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in aeternum : * se-

cúndum

cúndum órđinem Melchí-
fedech.

Dóminus à dextris tuis: *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natió nibus,
implébit ruínas: * conquaf-
sábit cápita, in terra mul-
tórũ.

De torrén te in via bibet: *
propterea exaltábit caput.

Glória Patri.

Añã. Jurávit Dóminus, &
non pœnitébit eum, tu es
Sacérdos in ætérnum.

Añã. Collocet eum Dñs.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dómi-
num: * laudáte nomen
Dómini.

Sit nomen Dómini bene-
díctum: * ex hoc nunc, &
usque in sæculum.

A solis ortu usque ad
occásum: * laudábile no-
men Dómini.

Excélsus super omnes
gentes Dóminus: * & su-
per cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster: * qui in altis hábi-
tat, & humília réspicit in
cælo, & in terra.

Súscitans à terra íno-
pem: * & de stercore éri-
gens páuperem.

Ut collocet eum cum

princípibus: * cum princí-
pibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérí-
lem in domo: * matrem
filiórum lætántem.

Glória Patri.

Añã. Colló cet eum Dó-
minus, cum princípibus
pópuli sui.

Añã. Dirupísti Dómine.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod
locútus sum: * ego au-
tem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excélsu
meo: * omnis homo mēdax.

Quid retríbuiam Dómi-
no: * pro ómnibus quæ re-
tríbuit mihi.

Cálicem salutáris accí-
píam: * & nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus: * pretiósã in conspé-
ctũ Dómini, mors sanctó-
rum ejus.

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tuus,
& filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis: * & nomen Dómi-
ni invocábo.

Vota mea Dómino red-
dã in conspéctũ omnis pó-
puli ejus: * in átriis domus
Dómini,

Dómini, in médio tui Je-
salem. Glória Patri.

Añã. Dirupísti Dómine
víncula mea, tibi sacrificá-
bo hóstiam laudis.

Añã. Eúntes ibant.

Psalmus 125.

IN converténdo Dómi-
nus captivitátem Sion: *
facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gá-
udio os nostrum: * & lin-
gua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gen-
tes: * magnificávit Dómi-
nus, facere cum eis.

Magnificávit Dóminus
facere nobiscum: * facti
sumus lætántes,

Convérte Dómine capti-
vitátem nostram: * sicut
torrens in Austro,

Qui seminát in lácrymis*
in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant: *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient
cum exultatióne: * portán-
tes manipulos suos.

Glória Patri.

Añã. Eúntes ibant & fle-
bant, mitténtes sémina sua.

Añã. Confortátus est.

Psalmus 138.

Domine probásti me, &
cognovísti me: * tu
cognovísti sessiõnem meã*

& resurrectiõnem meam.

Intellexísti cogitatiõnes
meas de longè: * sémitam
meam, & funicúlum meum,
investigásti.

Et omnes vias meas præ-
vidísti: * quia non est ser-
mo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognó-
vísti ómnia, novíssima &
antíqua: * tu formásti me,
& posuísti super me, ma-
num tuam.

Mirábilis facta est scién-
tia tua ex me: * confortata
est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spírítu tuo: *
& quò à facie tua fugiam.

Si ascéndero in Cælum,
tu illic es: * & si descénde-
ro in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas
meas dilículo, * & habi-
távero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua
dedúcet me: * & tenébit
me dextera tua.

Exdixi fórsitan ténebræ
conculcábunt me: * & nox
illuminatio mea, in deli-
ciis meis.

Quia ténebræ non obscu-
rábuntur à te, & nox sicut
dies illuminábitur: * sicut
ténebræ ejus, ita & lumen
ejus.

Quia tu possedísti reñes
meos:

meos: * suscepisti me, de útero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabilia ópera tua: * & ánima mea cognóscet nimis.

Non est occultátum os meum à te quod fecisti in occulto: * & substántia mea, in inferi óribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui: * & in libro tuo omnes scribén- tur: * Dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis hono- rificáti sunt amíci tui Deus. * nimis confortátus est, principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabún- tur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus, pecca- tóres: * viri sánguinum, de- clináte à me.

Quia dícitis in cogitatió- ne: * accipient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine óderam: * & super inimícos tuos tabescébam.

Perfécito ódio óderam il- los: * inimíci facti sūt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognóscce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via aetérna. Glória Patri.

Añna. Confortátus est prin- cipátus eórum, & honorá- ti sunt amíci tui Deus.

Capitulum. Já m non estis hóspites. *ut supra.*

✠. In omnem terram exí- vit sonus eórum. & Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Añna.
Vos qui Reliquístis ómnia & secúti estis me: céntu- plum accipiétis, & vitam aetérnam possidébitis.

Oratio própria.
Ad processionem primum
responsorium officij diei
sequentis.

I N F E S T I S
simplicibus Apostolorum,
seu trium Lectíonum.

Ad Vesperas.
Psalmi & Antiphona
de Feria occurrente.

Capit. 4. & Añna ad
Magnificat, ut supra.

Oratio própria Hymnus
ad Completorium. Aetérna
Christi múnera.

Ad Matutinum.
Invitatorium. Regem
Apostolórum Dóminum,
Veníte adorémus. Psalm.
Veníte, &c.

Deinde

Deinde dicuntur novem
Añã & novem Psalmi de
eodem communi, ordine
sequenti.

Añã. In omnem terram.

Psalmus. Cœli enarrant
glóriam, &c.

Añã. Clamaverunt.

Psalm. Benedicam Dñm.

Añã. Constitues eos prin-
cipes.

Psal. Eructavit cor meũ.

Añã. Principes populorũ.

Psalmus. Omnes gentes
plaudite.

Añã. Dedisti.

Psalm. Exaudi Deus de-
precationem.

Añã. Annunciaverunt.

Psalm. Exaudi Deus ora-
tionem. Ana. Exaltabuntur.
Psalmus. Confitebi-
mur tibi Deus.

Ana. Lux orta est iusto.

Pf. Dñs regnavit exultet.

Añã. Custodiebant.

Psal. Dominus regnavit
irascantur.

℟. Non sunt loquelæ ne-
que sermones. ℞. Quo-
rum non audiuntur voces
eorum.

Dua prima Lectiones de
Scriptura occurrente, & ex
tribus sunt dua: tertia ut
notatur in proprio.

Benedictiones, & Res-

ponsorias, dicuntur secun-
dum Feriam occurrentem.
Hoc ordine, videlicet. Feria
secunda & quinta. Bened.

& Respons. primi Noctur-
ni. Feria tertia & sexta.

Bened. & Respons. secun-
di Nocturni. Feria quarta

& Sabbato, Benedict. &

℞. tertij Nocturni. At
qualibet die dicitur sem-
per ante quamlibet. Bened.

Deprecatio. Exurge Dõ-
mine adjuva nos, &c. Sũs-
cipe deprecationem no-
stram, &c. non dicitur Te

Deum laudamus,

Ad Laudes.

Antiphona. Hoc est præcé-
ptum meum. cum reliquis

Antiph. & Psalmis. Ca-
pit. & versus ut supra.

Añã. Ad Benedictus.

Beati pacifici beati mun-
do corde quoniam ipsi

Deum videbunt.

Oratio propria.

Dic̃to Benedicamus Dõ-
mino dicitur Psalmus. Le-
vavi, ut in Psalterio. 72.

Ad Horas.

Omnia ut in eodem Com-
muni ut supra. Officium

terminatur ad Nonam.

Eodem ritu celebratur
Officium in omnibus festis

Simplicibus & in iis Offi-
cium

cium sumitur de Communi
secundum qualitatem fe-
sti nisi aliter notetur.

Si contingat alicubi fieri
octavam de Apostolo, tunc
Officium fiet ut infra, &
ut dictum est in Rubricis
generalibus de octavis.
Invitatorium, novem An-
tiphona, & novem Psal-
mi, ut in die Festi modo
quo supra in festis Simpli-
cibus: dua prima Lectiones
de Scriptura occurrente, ex
tribus sunt dua, tertia
verò ut notatur infra pro
qualibet die. Benedictiones
& Respons. dicuntur eod-
em ordine quod notatum
est in Festis Simplicibus se-
cundum Feriam occurr.

Ad Laudes & Horas
ut in die Festi. Ad Vespe-
ras, Ant. & Psalmi de
Feria ut in Psalterio Ca-
pit. X. Ant. ad Magnifi-
cat, ut in secundis Vespe-
ris Festi. Idem ritus serva-
tur infra alias Octavas
nisi aliter notetur.

¶ Die secunda infra
Octavam.

De Sermone S. Augustini
Episcopi.

Sermone 286. de SS. Ger-
vasio & Protasio, circa
medium edit. benedict.

Lectione ij.

Strata est via prius spi-
rituosa, & pedibus Apo-
stolorum contrita: facta
lenior secuturis. Quasi se-
mine; sanguine impleta
est Martyribus terra: & de
illo semine seges surrexit
Ecclesie. Plus asseruerunt
Christum mortui: quam
vivi. Hodie asserunt; ho-
die predicant; tacet lin-
gua: sonant facta. Tene-
bantur; ligabantur; inclu-
debantur; producebantur;
torquebantur; urebantur;
lapidabantur; percutiebantur;
bestiis subigebantur: In omnibus suis mortibus
quasi viles irridebantur.
Sed pretiosa in conspectu
Domini: mors, sanctorum
ejus. Tunc in conspe-
ctu Domini tantum pre-
tiosa: modò, & in conspe-
ctu nostro. Tunc enim
quando opprobrium erat
esse Christianum: vilis erat
mors sanctorum. In cons-
pectu hominum detesta-
bantur; execrationi habe-
bantur; pro maledicto ob-
jiciebatur: sic moriaris,
sic crucifigaris, sic incendaris.
Modò ista maledicta: quis fidelis non optat. Tu
autem.

¶ Die

¶ *Die tertia infra octavā*
De sermōne sancti Au-
gustini Episcopi.

*Sermone 298. de Sanctis, cir-
ca initium edit. bened.*

Lectio iij.

DEbūimus, quidem tan-
torum Mártyrū diem :
hoc est sanctorum Apосто-
lorum majore frequentia
celebrare. Si enim cele-
bramus frequentissime na-
talitia agnorum ; quanto
magis debemus arietum ?
De fidelibus enim quos lu-
crati sunt Apóstoli prædi-
catione sua scriptum est :
Afferte Dño filios arietū.
Per angustias passionum ;
per viam spinis plenam ;
per tribulationes persecu-
tionum ; ut transeant po-
stea fideles : Apóstolos du-
ces habuerunt. Tu autem.

¶ *Die quarta infra octav.*
De sermōne sancti Au-
gustini Episcopi.

*Serm. ; 11. de Sanctis edit.
benedict.*

Lectio iij.

Contemnite ergo sæcu-
lum ; Christiāni con-
temnite sæculū : contem-
nite. Contempsérunt Mar-
tyres ; contempsérunt Apó-
stoli ; contempsit beātus N. :
cujus hodie memóriam ce-

lebramus. Divites esse vul-
tis ; honorati esse vul-
tis ; sani esse vultis ; totum
ille contempsit : ad cujus
memóriam convenistis.
Quid óbsecro & tantum
amatis quod contempsit ;
quem sic honoratis : Quem
si ista non contempsisset :
non utique sic honorarē-
tis. Quare te invenio eā-
rum rerum amatore ; qua-
rum veneratis contempto-
rem ? Certè illum si hac
amaret : non venerarēris.
Et tu noli amare ; non
enim intravit : & ostium
contra te clausit. Contem-
ne & tu : & intra post il-
lum. Patet quā intres :
Christus est janua. Et tibi
est ostium apertum : quan-
dò est latus ejus lancea per-
foratum. Quid inde man-
navit récole : & élige quā
possis intrare. De latere
Dómini pendentis & mo-
rientis in ligno ; postea quā
est lancea perforatum :
aqua sanguisque proflú-
xit. In uno est mundatio
tua : in áltero redemptio
tua. Tu autem.

¶ *Die quinta infra octav.*
De Sermōne sancti Eu-
chérij Lugdunensis
Episcopi.

Homilia

Homilia in natali Aposto-
lorum sub finem.

Lectio iij.

Considerate verò, fra-
tres mei, quanta devo-
tione sanctos Apóstolos
honorare debeamus; quos
ipse Dóminus jam non ser-
vos: sed amicos vocat. De
quibus ipse ait. Quia non
sunt de hoc mundo; sed
de mundo electi: mundū
vicerunt, cum príncipe
mundi. Quibus ipse testi-
mónium perhibet dicens;
Vos estis sal terræ: Vos
estis lux mundi. Vobis da-
tum est nosse mystérium
regni Dei: cæteris autem
in parábolis. Isti sunt illi
duodecim: quorum af-
fluentiâ omnis terrâ saná-
tur. Venit, inquit, Móyses
& pópulus in Elim: ubi
erant duodecim fontes
aquarum. Tu autem.

¶ Die sexta infra octav.

De Sermóne S. Euchérij

Lugdunénsis Epísc.

Eadem Homilia.

Lectio iij

Isti sunt duodecim horæ
diéi: & duodecim por-
tæ, Cœléstis Hierúsalem.
De quibus dicitur ab O-
riente portæ tres, ab Oc-
cidente portæ tres, à Me-

ridie portæ tres: ab Aquí-
lone portæ tres. De qui-
bus Prophéta ait. Diligit
Dóminus portas Sion: su-
per ómnia tabernácula Ja-
cob. Et revéra magis dili-
git solas Ecclesiæ portas:
quam ómnia ædificia Sy-
nagógæ. Isti sunt lápides
vivi: qui volvuntur super
terram. Qui pósito in ra-
tionáli Summi Pontíficis:
etiam sine voce docent &
prædicant. Prædicant enim
non clamando: sed signi-
ficando. Hos semper in pé-
ctore habere debemus; qui-
bus corda nostra & in-
struántur: & muniántur.
Ad hos totus pópulus res-
piciat: & quid significent,
diligenter inquirat. Isti
sunt fundamētum: turres,
& columnæ Ecclesiæ. Isti
montes: qui exultaverunt
ut ariètes. Isti cedri Líba-
ni. Isti servi qui venenum
non timébunt: & qui ser-
pentes interficient. Isti
galli in nocte cantantes, &
leónes sæviéntes; qui suc-
cinctis réribus & fortíssimi
bestiarum: ad nullius ti-
mébunt occúrsu. Sed
quid dicam? Isti sunt cæli
qui enarrant glóriam Dei,
Tu autem.

¶ Die

¶ Die septima infra octav.
De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Sermone 295. de Sanctis
edit. benedict.

Lectio iij.

Celebramus diem festum: Apostolorum nobis sanguine consecratum. Amemus fidem; vitam; labores; Passiones; confessiones: predicaciones. Proficimus enim amando: non ista propter carnalem latitiam celebrando. Martyres enim a nobis quærunt? Minus habent; si adhuc laudes hominum quærunt: nondum vicērunt. Si autem vicērunt; a nobis propter se nihil quærūt? sed propter nos ipsos quærunt. Dirigatur ergo, via nostra in conspectu Domini. Arcta erat; spinosa erat; dura erat: talibus tamque multis transeuntibus lenis facta est. Transit ipse prior Dominus; transierunt Apostoli; intrépidi postea Martyres: pueri, mulieres, puellæ. Sed quis in eis? Ille qui dixit: si ne me nihil potestis facere. Tu autem.

In die Octava fit Festum novem Lectionum.

Ad primas Vesperas Antiph. & Psalmi de Feria occurr. reliqua ut in die.

Ad Matutinum omnia ut in die exceptis Lectionibus, in primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, in secundo & tertio Nocturno ut infra,

Ad Laudes & Horas ut in die. Ad Vesperas Psal. de Feria occurrente. Capit. N. & Aña ad Magnificat in die.

¶ In secundo Nocturno.
De Sermone sancti Fulgentij Episcopi.

Ser. in natali Apostolorum.

Lectio iv.

Delctat tantorum tractare margaritas sanctorum: delctat gemmas intueri dulcium Piscatorum. Nec modus in colore; nec numerus in virtute: splendor varius, & diversus ornatus. Hos lapides si cæcus aspexit: illuminatus effulsit. Si gestavit surdus: verbo Domini, claros percepit auditus. Si aspexit hos lapides claudus in portâ speciosâ; cursum recipit: & templum fortiter intravit. Testis est Petrus ad Tabitham; qualis sit splendor harum margaritarum:

tatum : quando tantus exultavit numerus viduarum. Ergo & nos singuli singulos contemplemur. Tu autem,

Lectio v.

Remotum est omne naufragium ; timor excluditur piratarum ; quia barcæ subveniunt dulcium Piscatorum. Tuta sunt littora : per Apostolica retia. Petrus in capite scaphæ cælestis : triumphat in littore. Si Andréam contempleris ; unus est uterus, unus ulus : unus innocens captus. Per Pisces, Piscatorum paupertas tollebat ; per animas in capturâ conclusas grátia demonstratur : & regni cælorum divitiæ publicantur. In Scaphâ Petri quis numerat pisces ? Tu autem.

Lectio vi.

Fiat itaque in solemnitate sanctorum : tam grande convivium. Ecce Matthæus præparat prandium ; & Christus pransor ingreditur : cum multitudine peccatorum. Pransor innocens ; & rei convivæ : unde convivij sui societate peccatores faceret in suo Sacramento gaudere. Ju-

Pars Verna.

dæi dicebant ; quomodo cum publicanis & peccatoribus manducat ? Nemo peccator secernitur : nemo reus avellitur. Omnes hospites Christi sunt : commune convivium est omnibus. Præparat prandium gaudiorum, sollemnitas Apostolorum ; justus pasceatur de grátia : peccator reficitur de indulgentiâ. Tu autem.

Lectio sancti Evangelij : secundum Lucam.

Lectio vij. Luc. 6.

In illo tempore : exiit Jesus in montem orare ; & erat pernoctans in oratione Dei : & cum dies factus esset ; vocavit Discipulos suos, & elegit duodecim, ex ipsis : quos & Apostolos nominavit. Et reliqua. Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

De expositione ejusdem Evangelij

Observa quæso modum Ordinationis. Non enim in angulo ; ac occultè factam ait sapientissimus Lucas ; sed collectis potius quam plurimis discipulis, turbæque copiosæ : ex omni regione Judææ, & maritimis Tyri, & Sidonis.

b

Hi autem erant idololatræ; sive in utramque claudicantes partem: observantes quidem ex parte Judæorum mores; Idololatriæ tamen crimina: non omnino deferentes. Facta igitur ordinatio istis omnibus presentibus: ac totius orbis terræ Doctores constituti sunt. Tu autem.

Lectio viij.

Quo illi munere probe perfuncti; Judæos quidem à legali cultu: cultores verò demonum ab errore gentilitatis, ad veritatis cognitionem revocant. Designatis autem, ac creatis sanctis Apostolis; plurima eaque admiranda signa patravit: dæmonia increpans; ad se accedentes ab incurabilibus morbis liberans: divinissimamque suam virtutem ostentans. Tu. *Lectio ix.*

Ut cognoscerent qui eò simul Judæi ac Græci confluerant; illos, Apostolicam dignitate à Christo insignitos esse: non tanquam ab homine quodam vulgari; ac qui nihil reliquis præstet: sed qui magis Deus existat. Eò nimirum, quòd Ver-

bum factum sit homo: suamque tamen gloriam retineat. Virtus enim de illo exibat: & sanabat omnes. Non enim ab alio virtutem mutuabat Christus; sed ipse cum naturam Deum esset, tametsi caro factus erat: suam in aegrotos virtutem exercens, omnes sanabat. Tu autem.

PRO EVANGELISTIS.

In Festo Evangelistarum omnia dicuntur de Communi Apostolorum, exceptis Lectionibus & Orationibus, quæ hic sequuntur.

Ad primas & secundas Vesperas, & ad Horam Tertiam.

Oratio. Orémus.

Ecclésiã tuam Dómine benignus iultra; ut beati N. Evangelistæ illuminata doctrinis: ad dona perveniat sempiterna. Per Dóminum.

Ad primam processionem, & ad Heram Sextam.

Oratio. Orémus.

Beati N. Evangelistæ quaesumus Dómine supplicatione placatus; & veniam nobis tribue: & remedia sempiterna concede. Per Dóminum.

Ad

Ad secundam processionē,
 & ad Horam Nonam.

Oratio. Orémus.

BEati Evangelistæ. N.
 Dómine précibus ad-
 juvémur; ut quod possibi-
 litas nostra non obtinet;
 ejus nobis intercessióne
 donétur. Per Dóminum.

In Primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis
 Prophétæ. Capit. i.

Lectio j.

ET factum est in trigési-
 mo anno, in quarto,
 in quinta mensis; cum es-
 sem in médio captivórum
 juxta flúvium Chobar;
 apérti sunt cæli, & vidi vi-
 siones Dei. In quinta men-
 sis, ipse est annus quin-
 tus transmigratiónis Regis
 jóachim; factum est ver-
 bum Dómini ad Ezechié-
 lem filium Buzi Sacerdó-
 tem in terra Chaldæórum;
 secus flumen Chobar; &
 facta est super eum ibi ma-
 nus Dómini. Et vidi, & ec-
 ce ventus túrbinis venié-
 bat ab Aquilone; & nubes
 magna, & ignis invólvens,
 & splendor in circúitu
 ejus; & de médio ejus,
 quasi spécies eléctri, id est
 de médio ignis.

Tu autem.

Lectio ij.

ET in médio ejus simili-
 tudo quatuor animá-
 lium; & hic aspéctus eó-
 rum: similitudo hóm-
 inis in eis. Quatuor fácies uni;
 & quatuor pennæ uni. Pe-
 des eórum pedes recti; &
 planta pedis eórum, quasi
 planta pedis vítuli; & scin-
 tillæ quasi aspéctus æris
 candéntis. Et manus hó-
 mínis sub pennis eórum; in
 quatuor pártibus; & fá-
 cies, & pennas per quá-
 tuor partes habébant. Jun-
 ctæque erant pennæ eó-
 rum, altérius ad álterum.
 Non revertébantur, cum
 incéderent; sed unum-
 quodque antè faciém suam
 gradiebátur. Tu autem.

Lectio ij.

Similitudo autem vultus
 eórum, fácies hóm-
 inis & fácies Leónis à dextris
 ipsórum quatuor; fácies
 autem bovis à sinístris ip-
 sórum quatuor; & fácies
 áquilæ desuper ipsórum
 quatuor. Fácies eórum, &
 pennæ eórum exténtæ de-
 super; duæ pennæ singu-
 lórum jungébantur, & duæ
 tegébant córpora eórum;
 & unumquodque eórum
 coram faciē sua ambulá-

bat. Ubi erat impetus spiritus; illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Tu autem.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Irenæi Lugdunensis Episcopi & Martyris.

Ex libro 3. adversus hæreses. Cap. 2. Lectio i.

QUONIAM quatuor regiones mundi sunt, in quo sumus; & quatuor principales spiritus; & disseminata est Ecclesia super omnem terram: columna autem & firmamentum Ecclesie est Evangelium & spiritus vitæ; consequens est quatuor habere eam columnas: undique stantes incorruptibilitatem, & vivificantes homines. Ex quibus manifestum est, quoniam qui est omnium artifex Verbum; qui sedet super Cherubim, & continet omnia: declaratus hominibus, dedit nobis quadriforme Evangelium, quod in uno spiritu continetur. Quemadmodum & David postulans ejus adventum ait. Qui sedes super Cherubim: appare. Etenim Cherubim quadriformia: & formæ ipsorum,

imagines sunt dispositionis Filij Dei. Primum enim animal inquit, simile Leoni; efficacabile ejus, & principale: & regale significans. Secundum verò, simile Vitulo: sacrificalem, & sacerdotalem ordinationem significans. Tertium verò animal habens faciem quasi humanam; eum, qui est secundum hominem adventum: eis manifestè describens. Quartum verò simile Aquilæ volitantis: Spiritus in Ecclesiam advolitantis gratiam manifestans. Tu autem.

Lectio v.

ET Evangelia his consonantia: in quibus insidet Dominus Jesus. Aliud enim illam quæ est à Patre principalem, & efficacabilem & gloriosam generationem ejus enarrat, dicens sic: In principio erat Verbum; & Verbum erat apud Deum: & Deus erat Verbum. Et omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil. Propter hoc & omni fiducia plenum est Evangelium istud: talis est enim persona ejus. Id verò quod est secundum Lucam; quoniam

niam quidem Sacerdotális charácteris est : Zachária Sacerdóte sacrificánte Deo inchoávit. Já enim saginá-tus parabátur vítilus ; qui pro inventióne minóris filij : incíperet maçtári. Mathæus verò ; eam , quæ est secúndum hóminem : generatióne[m] ejus enárrat. Liber dicens , generatiónis Jesu Christi ; filij David : filij Abraham. Et íterùm : Christi generatió sic erat. Humána[m] formæ ígitur hoc Evangelíum ; propter hoc , & per totum Evangelium : humíliter séntiens , & mitis homo separátus est. Marcus verò , à Prophético spiritu ex alto adveniēte homínibus , ínítium fecit ; Ínitium , dicens , Evangelij , quemádmódu[m] scriptum est in Isáia Prophéta : Volátilem & pennátam imáginem Evangelij monstrans ; propter hoc : & compendiósam , & præcurrentem annunciatióne[m] fecit. Tu autem. *Lectio vj.*

Prophéticus enim charácter est hic. Et ipsum , autem verbum Dei , illis qui antè Móysen fuérunt Patriárchis , secúndum divinitátem & glóriam col-

loquebátur ; his verò qui in lege ; sacerdotálem & ministeriálem actum præbébat : post deinde nobis homo factus , munus cæléstis Spíritus in omnem misit terram , prótegens nos aliis suis. Qualis ígitur dispositio Filij Dei : talis & animálium forma ; & qualis animálium forma ; talis & charácter Evangelij. Quadrifórmia autem animália ; & quadrifórmie Evangelium : & quadrifórmis dispositio Dómini. Et propter hoc quátuor data sunt testamēta humano géneri ; unum quidem antè Cataclysmum sub Adam : secúndum verò , post Cataclysmū sub Noë ; tertium verò legislátió sub Móyse ; quartum verò quod rénovat hóminem , & recapítulat in se ómnia , quod est per Evangelíum : elevans & pennígerans hómines in cæléste regnum. His ígitur sic se habéntibus ; vani omnes , & indócti , & ínsuper audáces , qui frustrántur spéciem Evangelij : & vel plures quàm dicta sunt , vel rursus paucióres ínsérunt persónas Evangelij. Tu autem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Lucam.

Lectio ij.

IN illo tempore: Designavit Dominus & alios septuaginta duos; & misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem, & locum: quod erat ipse venturus. Et dicebat illis; messis quidem multa: operarii autem pauci. Rogate ergo Dominum messis: ut mittat operarios in messem suam. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Hom. 17. in Evangel.

Missis predicatoribus: quid dicat, audiamus, Messis quidem multa: operarii autem pauci. Rogate ergo Dominum messis: ut mittat operarios in messem suam. Ad messem multam: operarii pauci sunt, quod sine gravi loqui more, non possumus; quia etsi sunt, qui bona audiant: defunt qui dicant. Ecce mundus sacerdotibus plenus est; sed tamen in messe Dei: rarus valde invenitur operario; Quia officium quidem sacerdotale

suscipimus, sed onus officij non implerimus. Sed pensate fratres mei, pensate quod dicitur; Rogate ergo Dominum messis: ut mittat operarios in messem suam. Vos pro nobis petite ut digna vobis operari valeamus; ne ab exhortatione lingua torpeat; ne postquam predicationis locum suscepimus: apud justum iudicem nostra nos taciturnitas adducat. Saepem enim pro sua nequitia: predicantium lingua restringitur. Saepem vero ex subjectorum culpa agitur; ut eis, qui praesunt: predicationis sermo subtrahatur. Tu autem.

Lectio vij.

EX sua quippe nequitia; predicantium lingua restringitur: sicut Psalmista ait. Peccatori autem dixit Deus; Quare tu enarras iustitias meas? Et rursum ex vitio subjectorum vox predicantium prohibetur: sicut ad Ezechielem Dominus dixit. Linguam tuam adhaerescere faciant palato tuo; & eris mutus, nec quasi vir oburgans: quia domus exasperans est. Ac si aperte dicat. Idcirco tibi

tibi prædicationis sermo tollitur; quia dum me in suis actibus plebs exasperat: non est digna cui exhortatio veritatis fiat. Ex cuius ergo vitio prædicatori sermo subtrahatur: non facile agnoscitur. Quia vero pastoris taciturnitas aliquandò sibi; semper autem subiectis noceat: certissime scitur. Sed utinam sicut ad prædicationis virtutem non sufficimus: loci nostri officium innocentiam vitæ teneamus. Tu autem.

Lectio ix.

NAm subditur. Ecce Nego mitto vos: sicut agnos inter lupos. Multi enim cum regiminis curam suscipiunt: ad lacerandos subditos inardescunt. Terrorem potestatis exhibent: & quibus prodesse debuerant, nocent. Et quia charitatis viscera non habent; Domini videri appetunt: patres se esse minimè recognoscunt. Humilitatis locum in elationem dominationis immutant; Et si quandò extrinsecus blandiuntur: intrinsecus sæviunt. De quibus aliàs veritas dicit. Veniunt ad vos

in vestimentis ovium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Contra quæ omnia considerandum nobis est, quia sicut agni inter lupos mittimur; ut sensum servantes innocentiam: morsum malitiam non habeamus. Qui enim locum prædicationis suscipit; mala inferre non debet: sed tolerare. Ut ex ipsa sua mansuetudine iram sæventium mitiget; & peccatorum vulnera in aliis: ipse afflictionibus vulneratus sanet. Quem & si quandò zelus rectitudinis exigit, ut erga subiectos sæviat; furor ipse de amore fit, non de crudelitate: quatenus & jura disciplinæ foris exhibeat; & intus paterna pietate diligat: quos foris quasi insequendo castigat. Tu autem.

AD LAUDES,

Horas Et Vesperas omnia ut supra de Comuni Apostolorum. Si contingat celebrari octavam de Evangelistâ, tunc officium fit eodem ritu quo de Apostolis supra Et Lektionen infra octavam sumuntur ut in Comuni Apostolorum infra Octavam.

C O M M U N E

Apostolorum & Ewangelistarum Tempore Paschali.

Ad Vesperas, Si sit festum duplex, Añã. Hoc est præceptum meum. cum reliq. Añis & Psalmis ut sup. in primis Vesperis Apostol. ij.

Sed in fine omnium Antiphona unã additur Allel. In duplicibus duplicatur.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in magnã constantiã; advèrsus eos qui se angustiavèrunt & qui abstulèrunt labóreseórum.

✠. In omnem terram exivit sonus eórum.

Ry. Et in fines orbis terræ verba eórum. Allelúia, allelúia, allelúia:

Ad Magnificat, Añã.

Ego sum via, véritas, & vita; nemo venit ad Patrem nisi per me, allelúia.

Si non sit Festum duplex Antiph. & Psalmi de Feria occurrente.

Oratio propria.

Ad primam Processionem.

Ry. j. Pretiósã in conspèctu, Dómini allelúia: * Mors sanctórum, ejus allelúia.

Orémus. Oratio.

Exáudi nos Deus salutarí noster; & Aposto-

lórum tuórum nos tuère præsiðiis: quorum donásti fidéles esse doctrínis. Per.

Ad secundam Process.

Ry. ij. Virtúte magna reddebant Apóstoli: Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dñi nostri, all. all.

Orémus. Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum; & Apostolórum tuórum Patrocínio confidéntem: perpétua defénsiõe consérva. Per.

Ad Completer. Hymnus.

Ætérna Christi múnera. iij.

Ad Matutinum, In vit.

Allelúia, allelúia, allelúia.

in Semiduplicibus. Allelúia,

allelúia. *In Simplicibus verò Invitatorium Feriale.*

Allelúia, allelúia, allelúia.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Añã. In omnem terram,

cum reliquis Antiphonis,

Psal. & Versic. ut sup. iij.

Sed in fine Antiphonarum omnium additur Allelúia.

In fine verò Versiculorum dicitur ter Allelúia.

Lectiones j. Nocturni ut in propria notátur vel ut sup.

Ry. j. Pretiósã in conspèctu

Dómini allelúia: * Mors

sanctórum ejus, allelúia.

✠. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; unum ex

his

his non conteretur. Mors sanctorum.

R. ij. Virtute magna reddebant Apostoli: * Testimonium Resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia:

V. In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terrae. Testimonium.

R. iij. Disciplinam & sapientiam docebat eos Dominus, alleluia: * Firmavit in illis gratiam Spiritus sui, & intellectu implevit corda eorum, alleluia, alleluia. V. Addidit illis disciplinam, & lege vitae hereditavit illos. Firmavit. Gloria Patri. Firmavit.

In secundo Nocturno Lectiones ut in Proprio notantur.

R. iv. Ego vos elegeri de mundo: * Ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat alleluia alleluia. V. Non vos me elegeritis, sed ego elegeri vos. Et posui vos. Ut eatis.

R. v. Ego sum vitis vera & vos palmites: * Qui manent in me & ego in eo; hic fert fructum multum. Alleluia, alleluia.

V. In hoc clarificatus est

Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. Qui manet in me,

R. vj. Gaudete iusti in Domino alleluia: * Rectos decet collaudatio, * Alleluia.

V. Quia rectum est verbum Domini, & omnia opera ejus in fide. Rectos decet. Gloria Patri. Rectos.

In tertio Nocturno.

Lectiones ut in Proprio notantur.

R. vij. Ecce vicit leo de tribu Juda radix David: * Aperire librum, & solve- re septem signacula ejus alleluia, alleluia, alleluia.

V. Et unus de senioribus dixit mihi, ne fleyeris; dignus est agnus qui occisus est. Aperire.

R. viij. Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula ejus: * Quoniam occisus es & redemisti nos Deo in sanguine tuo, alleluia. V. Et fecisti nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes, & regnabunt super terram. Quoniam.

R. ix. Jam non dicam vos servos, sed amicos meos; quia omnia cognovistis, quae operatus sum in medio vestri alleluia: * Acci-

pite Spiritum sanctum Paráclitum, ille est quem pater mittet vobis, allelúia. *℟.* Sicut misit me Pater, & ego mitto vos; hoc cum dixisset, insufflavit, & dixit eis. Accipite.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, Antiph. Allel.
In choro cantatur ad modulum, Antiph. Ego sum via.

Sub qua sola dicuntur quinque Psalmi de Laudibus Dominica cum reliquis ut supra. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in magná constantiâ; adversus eos qui se angustiaverunt: & qui abstulerunt labores eorum.

℟. Nimis honorati sunt amici tui Deus.

℞. Nimis confortatus est principatus eorum, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Benedictus, Antiph.

Iterum autem videbo vos, & gaudébit cor vestrum; & gaudium vestrum nemo tollet à vobis Allelúia, allelúia.

In duplicibus Duplicatur.

Ad Tertiam, Capitulum.

Stabant iusti. *ut supra.*

℞. In omnem terram exivit sonus eorum, allelúia, allel. *Repetitur.* In omnem. *℟.* Et in fines orbis terræ verba eorum. *Repetitur.* In omnem. Glória Patri. *Repetitur.* In omnem. *℟.* Constitues eos principes, super omnem terram, *℞.* Mémores erunt nómínis tui Dómine, Allelúia, allelúia, allelúia. *Oratio propria.*

Ad Sextam, Capitulum.

Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei: & inter sanctos fors illorum est.

℟. Constitues eos principes super omnem terram, allelúia, allel. *Repet.* Constitues eos. *℟.* Mémores erunt nómínis tui Dómine,

Repet. Constitues, Glória Patri. *Repet.* Constitues. *℟.* Nimis honorati sunt amici tui Deus. *℞.* Nimis confortatus est principatus eorum, allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio. Exaudi. ut supra.

Ad Nonam, Capitulum.

Rom. 8.

Scimus quoniam diligétius Deum; omnia cooperantur in bonum: his qui secundum propósitum vocati sunt sancti.

℞. Nimis

¶. Nimis honorati sunt amici tui Deus, Alleluia, alleluia, Repet. Nimis honorati. ¶. Nimis confortatus est principatus eorum. Repet. Nimis honorati. Gloria Patri. Repet. Nimis honorati. ¶. Annunciaverunt opera Dei. ¶. Et facta ejus intellexerunt, alleluia, alleluia, alleluia. Oratio. Protege. ut supra. In ij. Vesp. si sit festum Dupl. Aña. Juravit Dominus. cum reliquis Antiphonis & Psalmis ut supra. xvj. & in fine Antiphonarum additur Alleluia.

Capitulum & Versus ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiph. Tristitia vestra vertetur in gaudium; & gaudium vestrum nemo tollet a vobis, alleluia, alleluia.

In duplicibus Duplicatur.

Ad Complet. Hymnus.

Æterna Christi múnera. iij.

In Festis Apostolorum ij.

Lectionum Tempore Paschali, omnia ut supra; sed ritu quo notatum est in Communi Apostolorum ij.

Leet. extra tempus Paschale. Capitulum. Stabunt justi. ¶. In omnem terram, &c. additur ter Alle-

luia. Antiph. ad Magnif. Ego sum via. ut sup. xxxij. Respons. ut supra, secundum ordinem Ferie occurrentis, reliqua. ut supra.

COMMUNE

Vnius Martyris.

Ad Vesperas si fuerit festum duplex, Antiph. Qui me confessus fuerit. cum reliquis de Laudib. Psalm. de Dominica. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica, loco ultimi Laudate Dominum omnes Gentes. si verò non fuerit Festum duplex. Antiphona & Psalmi de Ferie occurrente.

Capitulum. Jacobi. i.

BEatus vir qui suffert tentationem; quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ: quam repromisit Deus diligentibus se.

¶. Posuisti Domine super caput ejus.

¶. Coronam de lapide pretioso.

Ad Magnificat, Aña.

Iste est qui pro lege Dei sui morti se tradidit, non dubitavit mori, ab iniquis interfectus est: & in æternum vivit cum Christo, agnum sequutus est, & invasit palmam.

Pro Martyre, & Pontifice.

Orémus. Oratio.

Infirmiſſimam noſtram réſpice omnipotens Deus; & quia pondus propriæ actionis gravat: beati N. Martyris tui atque Pontificis interceſſio, glorióſa nos protégat. Per Dóminum noſtrum.

Ad primam Proceſſionem.

R. j. Qui vícerit, faciám illum columnam in templo meo; dicit Dóminus. * Et ſcribam ſuper eum nomen meum, & nomen civitatis novæ Jerúſalem.

Orémus. Oratio.

Deus qui nos beati N. Martyris tui, atque Pontificis ánnua ſolemnitate lætificas: concéde propítius; ut cujus natalitia cólimus: de ejúſdem étiam proteccióne gaudeámus. Per Dóminum.

Ad ſecundã Proceſſionem.

R. ij. Puer meus noli timére quia ego ſum tecum dicit Dóminus. * Si tranſieris per ignem, flamma non nocebit te, & odor ignis non erit in te.

Orémus. Oratio.

Deus qui nos concédís beati N. Martyris tui atque Pontificis natalitio

pérfrui: ejus nos tribus méritis adjuvári. Per.

Pro Martyre tantum.

Oratio I.

Præſta quæſumus omnipotens Deus; ut qui beati N. Martyris tui natalitia cólimus: interceſſione ejus in tui nóminis amore roborémur. Per Dóminum noſtrum.

Ad primam Proceſſionem.

R. Qui vícerit. ut ſuprà.

Oratio II.

Lætétur Eccléſia tuæ Deus beati N. Martyris tui, confiſa ſuffrágiiſ; atque ejus précibus glorióſiſ, & devóta permáneat: & ſecúra conſiſtat. Per Dóminum.

Ad ſecundã Proceſſionem.

R. Puer meus. ut ſuprà.

Oratio III.

Adéſto Dómine ſupplicatióibus noſtris; ut qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognóſcimus: beati N. Martyris tui interceſſione liberémur. Per Dóminum.

Ad Completorium, Hymnus. Eterna Chriſti múnera. ut ſuprà. ij.

Ad Matutinum, Invitat. Regem Martyrum Dóminum, veníte adorémus.

Si verò Festum solemniter celebretur dicitur invitatorium. Regem regum Dóminum venite adorémus, quia ipse est corónabeáti N. vel SS. Mátyrum.

Quod quidem in vita orarium dicitur in omnibus festis Sanctorum & Sanctarum qua solemniter celebrantur, & in omnibus Officiis de communi potest usurpari. Psalm. Venite exultémus. 2.

In primo Nocturno.

Antiphona. In lege.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum: * & in viâ peccatórum non stetit: * & in cathedtà pestilentíæ, non fedit.

Sed in lege Dómini voluntas ejus: * & in lege ejus meditábitur, die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est, secùs decùrsus aquárum: * quod fructum suum dabit, in témpore suo.

Et fólium ejus non defluet: * & ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic impij, non sic: * sed tanquam pulvis quem prójicit vêtus, à fácie terræ.

Ideò non resúrgunt impij in iudicio: * neque peccatóres, in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum peribit.

Glória Patri.

Antiphona. In lege Dómini fuit voluntas ejus, die ac nocte. Antiphona. Prædicans.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes: * & pópuli meditati sunt inánia,

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum: * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis, jugum ipsórum.

Qui habitat in cœlis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in irâ suâ: * & in furóre suo conturbábit eos,

Ego autem constitútus sum rex ab eo, super Sion montem sanctum ejus: * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me, filius meus es tu: * ego hodie génui te.

Póstula à me & dabo tibi gentes hæreditatē tuam: *

&

& possessionem tuam, terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ: * & tanquam vas figuli, confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * & exultate ei, cùm tremóre.

Apprehendite disciplinam: * nequandò irascatur Dóminus, & pereatis de viâ justâ.

Cùm exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes qui confidunt in eo.

Glória Patri.

Antiph. Prædicans præceptum Dómini, constitutus est in monte sancto ejus,

Antiphona. Voce mea.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine succéptor meus es: * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi: * & exaudivit

me de monte sancto suo.

Ego dormivi & soporatus sum: * & exurrexi quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exúrge Dómine saluum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti; omnes adversantes mihi sine causâ: * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus: * & super populum tuum, benedictio tua.

Glória Patri.

Ana. Voce mea ad Dóminum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo,

℟. Glória & honóre.

℞. Coronasti eum Dómine. *Pater noster.* Et ne nos inducas, &c.

Deprecatio. *℟.* Exúrge Dómine adjuva nos.

℟. Súscipe deprecationem.

Domne jube benedicere.

Bened. Adjutor, & propitius, &c.

Lectiones sequentes primæ Nocturni leguntur in Festo Mart. & Pontif.

In Festo autem Mart. non Pont. leguntur quæ inferius posita sunt in communi plurimorum Martyrum.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 20.

A Miléto Paulus mit-
tens Ephesum : vocá-
vit majóres. natu Ecclésiæ.
Qui cum venísset ad eum;
& simul essent : dixit eis.
Vos scitis à prima die,
quâ ingressus sum in Asiã,
quáliter vobiscum per om-
ne tempus fúerim, sérviens
Dómino cum humilitáte,
& lácrymis : & tentatióni-
bus quæ mihi accidérunt
ex iasídiis Judæorũ. Quó-
modò nihil subtráxerim,
utílium, quò minùs annun-
ciárem vobis, & docérem
vos públicè, & per domos;
testificans Judæis, atque
Gentílibus, in Deum pœ-
niténtiam : & fidem in
Dóminum nostrum Jesum
Christum. Et nunc ecce al-
ligátus ego spírítu, vado
in Jerúsalem, quæ in ea
ventúra sùnt mihi, ignó-
rans; nisi quod Spírítus
sanctus per omnes civitá-
tes mihi protestátur, di-
cens : quóniam víncula, &
tribulatiónes Jerosólvnis
me manent. Sed nihil ho-
tum véreor; neque fácio
ánimam meam pretiosió-
rem quàm me, dúmmodò
consummem cursum meũ :

& ministérium verbi, quod
accepi à Dómino Jesu, te-
stificáti Evangélium grá-
tiæ Dei. Tu autem.

R. Qui vicerit, faciám il-
lum columnam in templo
meo, dicit Dóminus. † Et
scribam super eum nomen
meum, & nomen civitátis
novæ Jerúsalem. † Vin-
cènti dabo ei manna ab-
scósum, & dabo illi cá-
culum cándidum. Et scri-
bam. *Benedictio.* Benedi-
ctiόνibus suis.

Lectio ij.

EF nunc ecce ego scio;
Equia ampliùs non vi-
debitis faciém meam vos
omnes : per quos transívi
prædicans regnum Dei.
Quaprópter contéstor vos
hodiérna die : quia mun-
dus sum à sánguine óm-
nium. Non enim subter-
fúgi : quomínus annun-
tiárem omne consílium
Dei vobis. Atténdite vobis,
& univérso gregi; in quo
vos Spírítus sanctus pósuit.
Epíscopos, régere Ecclésiã
Dei : quam acquisívit sán-
guine suo. Ego scio, quó-
niam intrábunt post disces-
siónem meam lupi rapáces
in vos, non parcéntes gre-
gi : & ex vobis ipsis exúr-
gent

gent viri loquētes per-
vērfa: ut abducant disci-
pulos post se. Propter
quod, vigilāte, memoriā
retinētes; quōniam per
triēnnum nocte & die
non cēsāvi: cum lācrymis
monens unumquēque
vestrum. Tu autem Dñe.

R. Puer meus noli timēre,
quia ego sum tecum di-
cit Dōminus. * Si transie-
ris per ignem flamma non
nocēbit te, & odor ignis
non erit in te. ✠. Quia
ego Dōminus Deus tuus
apprehēdens manum tuā,
dicēnsque tibi ne timeas.
Si transieris,

Benedictio. Cælestem be-
nedict.

Lectio iij.

ET nunc comūdo
vos Deo & verbo grā-
tiæ ipsius; qui potens est
ædificāre: & dare hæredi-
tātem in sanctificātis om-
nibus. Argēntum, & au-
rum aut vestem nullius
concupivi, sicut ipsi scitis;
quōniam ad ea quæ mihi
opus erant, & his qui me-
cum sunt: ministravērunt
manus istæ. Omnia ostēdi
vobis, quōniam sic labo-
rāntes, opōrtet suscipere
infirmos; ac meminisse

verbi Dōmini Jesu, quō-
niam ipse dixit: Beātius
est magis dare, quā acci-
pere. Et cum hæc dixisset;
pōsitis gēnibus suis: oravit
cū omnibus illis. Magnus
autem fletus factus est om-
nium; & procumbētes su-
per collum Pauli oscula-
bāntur eum; dolētes ma-
ximē in verbo quod dixē-
rat: quōniam ampliūs faci-
ciem ejus non essent visū-
ri. Et deducēbant eum ad
navem. Tu autem.

R. Bonum certāmen cer-
tāvi, cursum consummāvi,
fidem servāvi. Ideoque re-
pōsita est mihi corōna ju-
stitiæ. ✠. Grātiā Dei sum
id quod sum; & gratia ejus
in me vācua non fuit. Ideo-
que. Glōria Patri. Ideo-
que.

In secundo Nocturno.

Añā. Fīlij hōminum.

Psalmus 4.

CUm invocārem exāu-
divit me Deus justitiæ
meæ: * in tribulatiōne di-
latāsti mihi.

Miserere mei, & exaudi
orationem meam.

Fīlij hōminum usquequō
gravi corde: * ut quid dili-
gitis vanitātem, & quæri-
tis mendācium.

Scitōte

scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me , cum clamavero ad eum.

Iraſcimini & nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris , & in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ , & sperate in Domino : * multi dicunt quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt,

In pace in idipsum , dormiam & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe , constituisti me. Glória Patri.

Añã. Filij hominum scitote quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Antiphona. Scuto.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine : * intellige clamorem meum,

Intende voci orationis meæ : * Rex meus , & Deus meus.

Quoniam ad te orabo Domine : * manè exaudies

vocem meam.

Manè astabo tibi & videbo : * quoniam non Deus volens , iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanent in iusti , ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem : * perdes omnes , qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, & dolosum abominabitur Dominus : * ego autem in multitudine , misericordie tue.

Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum, in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua : * propter inimicos meos, dirige in conspectu tuo, viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum : * linguis dolose agebant : * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis : * secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos : * quoniam irritaverunt te Domine.

Et

Et laténtur omnes qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt , & habitábis in eis,

Et gloriabúntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ , coronásti nos. Glória Patri.

Antiph. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Añã. In univérfa terra.

Psalms 8.

Domine Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum , in univérfa terra.

Quoniam eleváta est, magnificētia tua super cælos.

Ex ore infántium , & lacténtium , perfecísti laudem , propter inimícos tuos: * ut déstruas inimícum , & ultórem.

Quónium vidébo cælos tuos, ópera digitorum tuórum: * Lunam & Stellas , quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus: * aut filius hóminis , quóniam vísitas eum.

Minuísti eum paulóminus ab Angelis: * glória &

honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera, mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérfas: * însuper, & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris: * qui perámbulant sēmitas maris.

Dómine Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum , in univérfa terra. Glória Patri.

Añã. In univérfa terra glória & honóre coronásti eum.

V. Voce mea ad Dóminum clamávi.

R. Et exaudivit me , de monte sancto suo.

Pater noster.

Deprecat. Ostēde nobis Dómine misericórdiam tuam.

Benedictio. Deus Dei filius , &c.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Tertio de sancto Vincentio Edit. Benedíct.

Lectio iv.

IN passióne sancti Mártiris fratres mei , evidēter ostēditur, iudex ferox, tortor cruēntus: * Martyr invíctus. In cuius corpore pœnis

pœnis váriis exarátó ; jam
torménta defécerant ? &
adhuc membra durábant :
Tot convícta miráculis
persistebat impietas ; tot
vexáta suppliciis non ce-
debat infirmitas ? agnos-
cátur ergo operáta divíni-
tas. Quando enim corru-
ptibilis pulvis contra tam
immánia torménta durá-
ret ; nisi in eo Dóminus
habitáret ? In his enim
ómnibus ille agnoscéndus ;
ille glorificándus , ille lau-
dándus est , qui & in pri-
ma vocatióne dedit fidem :
& in supréma passióne vir-
tutem. Tu autem.

R. Justus germinábit sicut
lilium. Et florébit in ætér-
num ante Dóminum.

℟. Et erit quasi olíva gló-
ria ejus , & odor ejus ut
libani. Et florébit.

Benedictio. Ætérnam.

Lectio v.

Duplicē mundus áciem
prodúcit : contra mí-
lites Christi. Advértite fra-
tres. Duplicem dixi áciem
prodúcit mundus : con-
tra mílites Christi. Blan-
dítur enim , ut decípiat :
terret , ut frangat. Non
nos téneat voluptas pró-
pria ; non nos térreat cru-

délitas aliéna : & victus
est mundus. Ad utrósque
áditus occúrrit Christus :
& non víncitur Christiá-
nus. Si considerétur in ista
passióne humana patien-
tia ; incipit esse incredíbi-
lis : si agnoscátur divína
poténtia , désinit esse mi-
rábilis. Tanta grassabátur
crudélitas in Mártiris cór-
pore ; & tanta tranquilli-
tas proferebátur in voce ;
tantáque pœnarum aspéri-
tas sæviebat in membris ;
& tanta securitas sonábat
in verbis : ut miro modo
putarémus , illo patiente ,
álium non loquéntem tor-
quéri. Tu autem.

℟. Stola jocunditátis ín-
duít eum Dóminus : * Et
corónam pulchritúdinis
pósuit super caput ejus.

℟. Cibávit illum pane vi-
tæ & intelléctus , & aqua
sapientiæ salutáris potávit
eum. Et coronam.

Benedictio, Grátia Spírirus
sancti.

Lectio vi.

ET verè, fratres, ita erat ;
Eprorsùs ita erat : álius
loquebátur. Promísit enim
& hoc téstibus suis Chri-
stus in Evangélio : quos ad
hujúsmodi certámina præ-
parábat.

parábat. Sic enim ait, nolite præmeditari quomodo aut quid loquamini? Non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Caro ergo patiebatur? & spiritus loquebatur. Et loquente spiritu, non solum convincebatur impietas: sed etiam confortabatur infirmitas. Clariorem nobis Martyrem? tot tormenta faciebant. Multiplici enim vulnerum varietate confossus; non deserebat pugnam: sed acrius iterabat. Tu autem.

R. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiae salutaris potavit eum: * Et inaltavit illum apud próximos suos. V. In medio Ecclesie aperuit os ejus, & implevit eum spiritu sapientiae & intellectus. Et inaltavit. Glória Patri, Et inaltavit.

In tertio Nocturno.

Añã. Justus Dominus.

Psalmus 10.

In Domino confido: * quomodo dicitis anime meæ, transnigra in montem, sicut passer.

Quoniam ecce peccatores intendérunt arcum: *

paravérunt sagittas suas in pharetra. * ut sagittent in obscuros, rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in caelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant, filios hominũ.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam,

Pluet super peccatores laqueos: * ignis & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus. Glória Patri.

Antiphona. Justus Dominus justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Habitabit.

Psalmus 14.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: * aut quis requiescet, in monte sancto tuo.

Qui ingreditur sine macula: * & operatur justitiã.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit

egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum : * & opprobrium non accepit , adversus próximos suos,

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum , glorificat.

Qui jurat próximo suo & non decipit : * qui pecúniam suam non dedit ad usúram : * & múnera super innocentem , non accepit.

Qui facit hæc , non movebitur in ætérnum.

Glória Patri.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo , requiescet in monte sancto suo.

Añã. Posuísti Dómine.

Psalmus 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex : * & super salutáre tuum , exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * & voluntáte labiórum ejus , non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuísti in cápite ejus , corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiit à te , & tri-

búisti ei : * longitudinem diérum in sæculum , & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem , impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem , in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio , cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * & in misericórdia altíssimi ; non commovebitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat , omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos : * & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * & semen eórum , a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília , quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis , vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus & Psallémus

Psallémus virtútes tuas.

Glória Patri.

Antiphona. Posuisti Dómine super caput ejus coronam de lapide pretiósio.

℟. Justus Dóminus justitias diléxit. *℞.* Æquitatem vidit vultus ejus.

Pater noster.

Deprecatio. Adjutórium nostrum.

Benedictio. Redémptor.

Lectio sancti Evangelij: secundum Lucam. *Luca 9.*

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis. Si quis vult post me venire; abneget semetipsum: & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet illam; nam qui perdidit animam suam propter me: salvam faciet illam. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 32. in Evangelia.

Lectio vij.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum: nova præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ veteri in vitiis enutritæ: contrarietatem oppó-

suit novitatis suæ. Quid enim vetus, quid carnalis homo nóverat, nisi sua retinere; aliéna rapere si posset: concupiscere si non posset. Sed cælestis medicus: singulis quibúsque vitiis obviántia adhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frigidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam; tenáribus largitatem, iracúndis mansuetúdinem: elátis præcíperet humilitatem. Tu autem.

℞. Probávit me Dóminus quasi aurum quod per ignem tránsit, & vestígia ejus sequútus est pes meus: * Viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. *℟.* A mandátis labiórum ejus non recéssi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. Viam ejus.

Benedictio. Unigénitus Dei filius. *Lectio viij.*

Certè cum se sequéntibus nova mandata proponeret dixit. Nisi quis renúciáverit omnibus quæ possidet: non potest meus esse discipulus. Ac si aper-

te dicat. Qui per vitam vé-
terem aliéna concupíscitis:
per novæ conve:latiónis
stúdiúm, & vestra largimi-
ni. Quid verò in hac lectió-
ne dicat: audiámus. Qui
vult post me veníre: ab-
neget semetípsum. Ibi dicitur,
ut abnegémus nostra: hic
dicitur, ut abnegémus
nos. Et fortáse laboríósum
non est hómini relínquere
sua: sed valdè laboríósum
est relínquere semetípsum.
Minus quippe est, abnegá-
re quod habet: valdè au-
tem multum est, abnegáre
quod est. Tu autem.

R. Beátus vii qui post au-
rum non ábiit, nec sperá-
vit in pecúnia & thesáur-
is: * Fecit enim mirabilia
in vita sua. V. Ideò stabi-
lita sunt bona illius in Dó-
mino, & Eleemósynas il-
lius enárrat omnis Ecclé-
sia sanctórum. Fecit enim.

Benedictio. Ad supernó-
rum cívium. *Lectio ix.*

AD se autem nobis ve-
niéntibus Dóminus
præcépit, ut renuntiémus
nostris; quia quicúmque
ad fidei agónem vénimus:
luctámen contra malignos
Spíritus súminus. Nihil
autem maligni Spíritus in

hoc mundo próprium pos-
sident; nudi ergo: cum nu-
dis luctári debémus. Nam
si vestítus quisque cum nu-
do luctátur; citíus ad ter-
ram dejícitur: quia habet
unde teneátur. Quid enim
sunt terréna ómnia; nisi
quædam córporis indu-
ménta? Qui ergo contra
diábolúm ad certámen
próperat; vestiménta ab-
jiciat: ne succúmbat. Tu
autem.

R. Coróna áurea super ca-
put ejus, expréssa signo
sanctitátis glória honóris:
* Et opus fortitú linis.

V. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus
dulcedinis, posuísti in cá-
pite ejus corónam de lápi-
de pretióso. Et opus. Gló-
ria Patri. Et opus.

*Si fuerit Festum Duplex
vel in Dominica occurre-
rit; dicitur, Te Deum lau-
dámus, & tunc non dicitur.
Glória Patri.*

A D L A U D E S,
Antiphona.

Qui me conféssus fúe-
rit coram homínibus;
contrébor & ego eum, co-
ram patre meo. *Psalmus.*
Dóminus regnávít. *cum
reliquis de Dominica. 20.*

Antiphona.

Antiphona. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum pater meus qui est in cælis: dicit Dóminus,

Añã. Qui sequitur me non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ; dicit Dóminus. *Añã.* Si quis per me intraverit salvabitur, & pásqua inveniet dicit Dóminus. *Añã.* Volo pater ut ubi ego sum ibi sit & míster meus.

Capitulum.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi; in réliquo repósita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus iudex; non solum autem mihi sed & his, qui diligunt adventum ejus. *R.* Deo grátias.

ÿ. Stola jocunditátis.

R. Induit eum Dóminus.

Ad Benedictus, Antiphona. Beátus vir qui suffert tentationem; quóniam cum probátus fuerit accipiet corónam vitæ: quam repromísit Deus diligentibus se.

Pro Martyre & Pontifice.

Orémus. *Oratio.*

Infirmítatem nosttam respice omnipotens Deus;

& quia pondus propriæ actiõnis gravat: beáti N. Mártiris tui atque Pontificis, intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dñm.

Alia Oratio.

Pro Martyre tantum.

Præsta quæsumus omnipotens Deus; ut qui beáti N. Mártiris tui natalítia cõlimus: intercessiõne eius in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Beátus vir qui suffert. *ut supra.* *Ad Vesperas.* xxxij. *R.* Posuisti Dómine super caput ejus. *ÿ.* Corónam de lapide pretiósó. Glória Patri. *ÿ.* Glória & honóre coronásti eum Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárũ.

Oratio.

Pro Martyre & Pontifice. Infirmítatem nostram. *ut supra in Laudibus.*

Alia Oratio.

Pro Martyre tantum.

Præsta quæsumus omnipotens Deus; ut qui beáti. *ut supra in Laudibus.*

Ad Sextam, Capitulum.

Beátus vir qui inventus est sine máculâ, & qui post

post aurum non abiit, nec
 speravit in pecunia & the-
 sauris; quis est hic & lau-
 dabimus eum? fecit enim
 mirabilia in vita sua.

R. Glória & honóre coro-
 násti eum Dómine. *Ps.* Et
 constituisti eum super ópe-
 ra mánuum tuárum, Gló-
 ria Patri. *Ps.* Magna est
 glória ejus, in salutári
 tuo.

R. Glóriam & magnum
 decórem impónes super
 eum.

Oratio. Orémus.

Pro Martyre & Pontifice.

DEUS qui nos beáti N.
 Mátyris tui atque
 Pontíficis ánnuâ solemni-
 tate lætificas; concéde
 propítius; ut cujus natali-
 tia colimus; de ejúdem
 etiam proteclióne gau-
 deamus. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Pro Martyre tantum.

LÆTÉTUR Ecclésia tua
 Deus, beáti N. Máty-
 ris tui confisa suffrágiis;
 atque ejus précibus glo-
 riósis, & devóta permá-
 neat; & secúra consístat.
 Per Dóminum.

Ad Nonam, Capitulum.

BONUM certámen certá-
 vi. ut supra in Laud.

Pars Verna.

R. Magna est glória ejus
 in salutári tuo. *Ps.* Glóriam
 & magnum decórem im-
 pónes super eum. Glória
 Patri. *Ps.* Stola jocunditá-
 tis. R. Induit cum Dó-
 minus.

Orémus. *Oratio.*

Pro Martyre & Pontif.

PRÆSTA quæsumus om-
 nípotens Deus; ut in-
 tercedente beáto N. Már-
 tyre tuo atque Pontífice, à
 cunctis adversitatibus li-
 berémur in corpore; & à
 pravis cogitacionibus mū-
 demur in mente. Per Dñm.

Alia Oratio.

Pro Martyre tantum.

ADÉSTO Dómine sup-
 plicacionibus no-
 stris; ut qui ex iniquitate
 nostra reos nos esse co-
 gnóscimus; beáti N. Már-
 tyris tui intercessióne libe-
 rémur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

In Festis Duplicibus.

Añna. Qui me conféssus
 fúerit. *cum reliq. de Lau-
 dibus. Psalm.* Dixit Dó-
 minus. *cum reliq. de Do-
 minica.* 148. *sed loco ul-
 timi. Psalm.* Crédidi pro-
 pter quod locúsus sum.
 xvij. *quando verò non est
 Festum duplex, ad Vesperas*

Añã & Psalmi de Feria occur. Capitulum. Beatus vir qui suffert tentationem. ut supra. fol. xxxij. *Ÿ.* Posuisti Domine super caput ejus. & Coronam de lapide pretioso.

Ad Magnificat, Añã. Hic est verè martyr qui pro Christi nomine sanguinè suum fudit; qui minas judicum non tímuit, nec terrenæ dignitatis glóriam quæsivit, sed ad cælestia regna feliciter pervénit.

Oratio pro Martyre & Pontifice. Infirmi-tatem nostram. xlv. *Añã Oratio.*

Pro Martyre tantum. Præsta quæsumus omnipotens Deus; ut qui beati. xlv.

Ad Processionem primum responsorium Officij diei sequentis oratio convenies.

Ad Cõplet. Hymn. Æterna Christi múnera. ut sup. iij.

In Festis unius Martyris iij. Lectionum ad Vesperas Añã. & Psalmi de Feria occurrente Capitul. X. & Añã. Ad Magnificat, ut in secundis Vesp. diei Festi. l.

Ad Completor. Hymnus. Æterna Christi munera.

Ad Matutinum invitorium, Regem Márti-

rum Dóminum, Veníte adorémus. *Psalm.* Veníte exultémus. Deinde dicuntur novem Antiphona & Psalmi de eodem communi, ritu quo notatū est in communi Apostolorum.

Dua prima Lectiones de Scriptura occur. tertia ut notatur in proprio. *Bened. Versus.* Responsoria dicuntur ritu quo notatum est in communi Apostolorum.

Ad Laudes. Qui me confessus fuerit. xlv. reliqua ut in eodem communi.

Ad Benedictus, Añã. Qui vult post me venire, dicit Dóminus: abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et dicitur *Psalm.* Levavi.

Ad horas omnia ut in die Festi.

Si contingat fieri aliquibi octavã de uno Martyre Officium sit infrã octavam, ut in Festis trium Lectionum; ritu quo notatum est in communi Apostolorum; dua prima Lectiones de Scriptura occurrente, tertia ut infrã habetur pro qualibet die. Ad Laudes & horas omnia ut in die Festi, ad Vesperas Psalmi de Feria occurrente,

re, Capit. X. Antiph. Ad
Magnificat, ut in secundis
Vesperis diei Festi.

Die secunda infra oct.

De Serm. S. Basilij Magni.

Homil. de Barlaam Mart.

Lectio iij.

Primùm quidem San-
ctorum mors: planctu,
ac lachrymis cohonestabatur. Exinctum Jacob,
vehemèter Joseph deflévit; Mosique mortè haud
léviter Judæi planxere: Samuélem quoque multis
lachrymis ornarunt. Nunc
verò defunctis Sanctis
exultamus: post crucem
enim tristium natura cõ-
mutata est. Non jam ampliùs
Sanctorum funera planctu
prosequimur; sed divinis
tripudiis circum ipsorum
sepulchra: véluti choreas
ducimus. Somnus enim
justis est mors: imò potiùs,
ad vitam meliõre migratio.
Hinc fit ut exultent Martyres:
dum trucidantur. Desiderium
quippe feliciõris vitæ: jugula-
tionis dolorem extinguit.
Martyr non pericula, sed
coronas respicit; non plagas
horret: sed palmas numerat.
Non videt lictores, sed

è cælo Angelos cogitat:
latis hominibus acclamantes.
Non temporanea spectat
pericula: sed præmia æterna.
Tu autem.

Die tertia infra Octav.

De Sermone sancti Joannis
Chrysostomi.

In Laud. S. Barlaam Mart.

Lectio iij.

TUNC maximè sui
Martyres honoris sè-
sum capiunt, cum consér-
vos conspexerint: suorum
naulos societatem bonorum.
Itaque si quis Martyres
laudare velit: Martyres
imitetur. Si quis religionis
athletas celebrare præconiis
velit: illorum labores æmuletur.
Nihil hoc minùs quam propria
rectè facta: Martyres delectabit.
Atque ut intèlligas tunc
eos præcipuè sua bona
sentire, cum res nostras
in tuto pòsitas viderint;
remque illam máximo sibi
honori ducere: audi Paulum
dicentem. Nunc vivimus:
si vos statis in Domino.
Et quidem Moses illo
superior, dicebat Deo.
Siquidem dimittis eis pec-
catum, dimitte; sin autem
dele me de libro tuo, quem
scripsisti. Cælestem hono-

rem non sentio: ob illorum calamitatem. Corporis quædam connexio est ac structura cætus fidelium; quid igitur prodest caput coronari: dum pedes torquentur. Tu autem.

Die quarta infra octav.

De Sermone sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Panegyrico in Lucianum Mart. circa finem.

HÆc nos etiam cum novèrimus, pacis tempore bellicis rebus nos exerceamus; ut cum belli tempus advenerit, illustre nos quoque trophæum erigamus. Famem contempserit martyr ille; delicias & nos contemnamus: ac ventris Tyrannidem everramus. Ut si tempus advèniat, quod tantam fortitudinem à nobis reposcat, in minoribus antea rebus exercitari: præclari in scemmate compareamus. Coram principibus ille ac Régibus audacter locutus est: hoc nos faciamus nunc quoque; ac si in opulentorum & illustrium conventibus confideamus: fidem cum fiducia profiteamur. Irrideamus, illorum errores: quod si res qui-

dem suas magnificè efferre, nostras autem deprimere aggrediantur; ne taceamus, neve leviter feramus, sed ipsorum turpitudinem detegentes: multà cum sapientià, fiduciaque res Christianorum laudibus evèhamus. Et quemadmodum Imperator in capite diadema: sic & nos ubique confessiōnem fidei circumferamus. Non enim illum adeò cōiōna; ut nos fides: ejusque confessio solet exornare. Non verbis tantum; sed etiam rebus ipsis id agamus: & vitam confessiōne dignam in omnibus exhibeamus. Tu autem.

Die quinta infra octav.

De Sermone sancti Joannis Chrysostomi.

Ex laudat. S. Barlaam Mart. circa finem.

Lectio iij

Quinàmverò fiat nunc, inquis, ut Martyres imitemur: non enim est persecutiōnis tempus. Equidem etiam novi, non est persecutiōnis tempus: at est Martyrij; luctarum ejusmodi tempus non est: at est coronarum. Non persequuntur homines: at persequuntur

persequuntur Dæmones. Non vexat tyrannus; at vexat diaboli: tyrannorum omnium sævissimus. Non objectas prunas conspicis: at accensam cernis cupiditatis flammam. Illi prunas calcarunt: tu natura pyram calca. Illi cum bestis pugnaverunt: tu iram immitem ac indomitam belluam fræna. Illi adversus intolerabiles dolores steterunt; tu absurdas, pravasque cogitationes, quæ in corde tuo pululant vince: ita Martyres imitabere. Tu autem.

Die sexta infra octav.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Sermon. 3. de S. Cypriano edit. Benedict.

Lectio ij.

Istum nobis festum diem, passio beatissimi N. Martyris fecit; cuius nos victoriae celebritas: in istum locum devotissimos congregavit. Sed celebratio solemnitatis Martyrum: imitatio debet esse virtutum. Facile est honorem Martyris celebrare: magnum est fidem atque patientiam Martyris imitari. Hoc sic agamus, ut illud

optemus: hoc sic celebremus, ut illud potius diligamus. Quid laudamus in fide Martyris: quia usque ad mortem pro veritate certavit: & ideò vict. Blandientem mundum contempsit; sævienti non cessit: ideo victor ad Deum accessit. Abundant in isto sæculo errores & terrores; beatissimus Martyr, errores sapientiâ: terrores patientiâ superavit. Magnū est quod fecit; secutus agnum: leonem vicit. Quando persecutor sæviebat: leo fremebat. Sed quia agnus sursum attendebatur; leo deorsum calcabatur: qui morte mortem destruxit, ligno pependit; sanguinem fudit: mundum redemit. Tu autem.

Die septima infra octav.

De Sermone S. Euchèrij Lugdunensis Episcopi.

Sermone de sancto Genesio.

Lectio ij.

Hodie natale sancti N. celebramus: & meritum. Beatorum Martyrum passiones, natales vocamus dies: quando eos Martyrij vita & gloriæ fides dum iugerit morti, genuit æternitati: & perpétua

gáudia brevi dolóre partú-
 lit. Meritò planè dicénda
 natáles dies, per quos illi,
 qui nati fúerant in hanc
 fragilitátis humanæ, mi-
 sériam; súbitò renascún-
 tur in glóriam: vitæ per-
 énnis inítium, de mortis
 sine suméntes. Etenim si
 istos dies natáles vocá-
 mus, quibus in hanc lucem
 in delícis & dolóribus
 nascimur ad dolóres; qui-
 bus in hunc mundum cum
 fletu infántiæ vagiéntes
 ingrédimur; omnis homo
 quasi futúrx per totam vi-
 tam prophéta misériæ: infelicitátem natúra pri-
 mâ illâ lachrymábili vo-
 ce testátur. Si quidem pri-
 mo statu vita nascéntium:
 quæ ad omnem suspécta
 cursum: in tribulatióne
 ágitur. Justiùs ergò isti ce-
 lebrántur natáles, quibus
 sancti ex corruptíbili luce
 in novam illam futúti sæ-
 culi véniunt claritátem; &
 filij hóminum in adopti-
 ónem divínæ paternitátis
 ascéndunt: & consórtes
 paulò antè mortálium, sú-
 bitò cives incipiunt esse
 Angelórum. Ex eórum nú-
 mero erat beátus ille; cu-
 jus hódie præclárum glo-

riósi agónis: celebramus
 triúmphum. Tu autem.

*In die oétava, semid-
 majus. Omnia ut in die,
 præter Lectiones. Ad Vespé-
 ras Antiph. & Psalmi de
 Feria occurr. Capitulum.
 ψ. Antiphona, Ad Magni-
 ficat, omnia ut in primis
 Vesperis diei Festi, reliqua
 omnia ut in die Festi.*

*In primo Nocturno Le-
 ctiones de Scriptura occur-
 rente.*

*In secundo Nocturno.
 De Sermóne sancti Joán-
 nis Chrysóstomi.
 Ex laudat. S. Iuliani Mar-
 tyris.*

Lectio iv.

VOciferátus est iste
 Martyr cum Paulo di-
 cénste: Deo autem grátias
 qui triúphat nos in Chri-
 sto. Quantò afflictiónem
 témporis diuturnitáte pro-
 tendébat tyránnus: tanto
 probatiórem paciéntiam
 ejus reddébat. Nam & au-
 rum, quo diútiùs cum ig-
 nis natúra versátur, purius
 evádit: quemadmodum &
 tùm sancti ánima, témpo-
 re examináta magis reful-
 gébat; nec áliud quiddam:
 quàm trophæum advér-
 sùs seípsum & diábolum.

Mártirem

Martyrem circumferébat, crudelitatis Gentilium argumentum; Christianóram pietátis iudiciúm; virtutis Christi signum máximum incitamentum & consílium fidelibus: ut prompto & álacri ánimo in íisdem certaminibus perseverént; divínæ glóriæ præcónem: tálíum certaminum disciplínæ magistrum. Cunctos enim ad imitationem sui non voce tantum suádens; sed factis ípsis: tubâ clariórem mittens vocem, cohortabátur. Tu autem. *Lectio v.*

SANCTUS itaque Martyr in médium producebátur, & acéiba úndique supplicia circumstábant; metus futurórum; labor præsentium; dolor ingruéntium: eórum quæ expectabátur formído. Tanquam enim bélluæ quædam immanes carnífices corpus ejus circumfidéntes; látera effodiébant; carnem derahebant; ollá denudábant: víscera ípsa interióra pervadébant. Attamen cùm euncta pervestigárent: thesáurum fidei d: prædári mínimè valuérunt. Enim verò in Regum ærariis,

ubi aurum aliæque copiósæ sunt opes recónditæ: si paríetes solúm perfóderis; si fores reseráveris; continuo thesáurum objéctum vides: at híc in sancto isto; Christúmque continénti templo: contrárium accidébat. Perfodiébant muros carnífices; pectoriáque dirumpébant: & recónditas opes, nec cernébant, nec rápere póterant. Tu autem. *Lectio vj.*

CUM corpus Martyris undequaque scrutarentur; thesáurum tamen deprehéndere: fideique divítias exhauríre non valébant. Tália sunt animæ sanctórum rectè facta, quæ nec aufférrí nec vinci possunt; in animæ fortitúdine tanquàm in ásylo quoddam & sacrosáncto loco recóndita: ut nec óculi tyrannórum ea cernant, nec manus carníficum rápere possit. Sed licet ípsium cor effódiant, cui præcipuè crédita est animæ fortitúdo; licet in mínuta frustra concídat; ne sic quidem opes exháuriunt: sed eas amplióres étiam reddunt. Hujus rei causa Deus est, qui animas tales inhábi-

rat ; qui verò Deo bellum
inferat , fieri nequit un-
quã , ut victor evadat : sed
necesse est , ut ludibriis há-
bitus , turpiterque superá-
tus abscedat. Tu autem.

In tertio Nocturno.

Lectio vij.

Lectio sancti Evangelij :
secundum Lucam. *Luc. 9.*

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis. Si
quis vult post me venire ;
abneget semetipsum : &
tollat crucem suam quo-
tidie , & sequatur me. Qui
enim voluerit animam
suam salvam facere , per-
det illam ; nam qui perdi-
derit animam suam pro-
pter me : salvam faciet il-
lam. Et reliqua.

Homilia S. Gregorij Papæ.
Homil. 32. in Evangelia.

NON sufficit nostra re-
linquere : nisi relin-
quamus & nos. Quid est
quod dicimus ; relinqua-
mus & nos : Si enim nos-
metipsum relinquimus :
quod ibimus extra nos. Vel
quis est qui vadit : si se
deserit. Sed aliud sumus
per peccatum lapsi : aliud
per naturam conditi ; aliud
quod fecimus : aliud quod
facti sumus. Relinquamus

nosmetipsum , quales pec-
cando nos fecimus : & ma-
neamus nosmetipsi , qua-
les per gratiam facti su-
mus. Ecce enim qui super-
bus fuit ; si conversus ad
Christum humilis factus
est : semetipsum reliquit.
Si luxuriosus quisque ad
continentiam vitam mu-
tavit : abnegavit utique
quod fuit. Si avarus quis-
que ambire jam desit ; &
largiri didicit propria , qui
prius rapiébat aliena : pro-
culdubio semetipsum re-
liquit. Ipse quidem est per
naturam : sed non est ipse
per malitiam. Tu autem.

Lectio viij.

Tunc ergo nosmetip-
sum relinquimus , tunc
ipsum nos abnegamus ; cum
vitamus quod per vetustá-
tem fuimus : & ad hoc ní-
timur , quò per novitatem
vocamur. Pensemus quò-
modo se Paulus abnegave-
rat : qui dicebat. Vivo au-
tem : jam non ego. Extin-
ctus namque fuerat sævus
ille persecutor : & vivere
caperat pius Prædicator.
Si enim ipse esset qui
prius : pius profecto non
esset. Sed qui se vivere de-
negat : dicat. Vivo autem :

jana

Jam non ego. Unde & post sancta verba, quæ per doctrinam veritatis clamat; proutinùs subdit: Vivit verò in me Christus. Ac si apertè dicat; Ego quidem à meipso extinctus sum; quia carnaliter non vivo; sed tamen essentialiter mortuus non sum; quia in Christo spiritualiter vivo. Tu autem. *Lectio ix.*

Sed jam qui se à vitiis abnegat; exquirendæ ei virtutes sunt; in quibus crescat. Nam cum dictum est, qui vult post me venire, abneget semetipsum; proutinùs additur: tollat crucem suam quotidie & sequatur me. Duobus etenim modis crux tollitur; cum aut per abstinèntiam afficitur corpus; aut per cõpassionem proximi affigitur animus. Pensemus quãliter utròque modo Paulus crucem suam tulerat; qui dicebat. Castigo corpus meum, & in servitutem redigo; ne fortè aliis prædicans; ipse reprobus efficiar. Ecce in afflictionè corporis audimus crucem carnis; audiamus nunc in cõpassionè proximi: crucem mentis.

Ait enim. Quis infirmatur, & ego, non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uror? Perfectus quippe prædicator; ut exemplum daret abstinèntiæ: crucem portabat in corpore. Et quia in se trahèbat damna infirmitatis aliènæ: crucem portabat in corde. Tu autem.

C O M M U N E
Martyrum Tempore Paschali.

Ad Vesperas si fuerit Festum Duplex Antiphona & Psalmi desumuntur ex Communi unius vel plurimorum Martyrum pro qualitate Festi. Sed in fine Antiphonarum additur Allelúia. Si autem non fuerit Festum Duplex, dicuntur Antiphona & Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magnã constantiã; adversus eos qui se angustiaverunt; & qui abstulerunt labores eorum.

¶. Latamini in Dõmino & exultate justi.

℞. Et gloriãmini omnes recti corde. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Añã.

Filiæ Jerúsalem venite &

vidéte Mártýres, cum corona quâ coronávit eos Dóminus, in die solemnítatis & lætítiæ, allel.all.

Oratio. Si non adsit propria sumitur de Communi unius vel plurim. Martyrum extra Tempus Pasch.

Ad primã Process. j. Resp. Pretiósã oratio ut in cõmuni unius vel plurimorum Martyrũ ad secundã Process. R. ij. Disciplinam oratio conveniens. ut suprã.

Ad Complet. Hymnus. Eterna Christi múnera.

Ad Matutinum, Invit. In Duplicibus. Allelúia, allelúia, allelúia. In Semiduplicibus. Allelúia, allelúia. In Simplicibus vera ceu ij. Lect. Invitatorium. Feriale. Allelúia, allel. all.

Psal. Venite exultemus. 2. Antiphona, Psalmi, & Versiculi, sumuntur ex Communi unius vel plurimorum Martyrum pro qualitate Festi.

Sed in fine Antiphonarum additur semel Allelúia. & in fine Versiculorum additur ter Allel.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura quæ occurrit Tempore Paschali in Officio de Tempore, vel si non

adsint tres Lectioes dicuntur de Communi unius vel plurimorum Martyrum pro qualitate Festi.

*R. j. Pretiósã in conspéctu Dómini allelúia: * Moises sanctórum ejus allelúia. V. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; unum ex his non conterétur. Mors sanctórum.*

*R. ij. Disciplinam & sapientiam docébat eos Dóminus allelúia: * Firmávit in illis grátiam Spíritus sui; & intelléctu implévit corda eórum, allelúia, allelúia. V. Addidit illis disciplinam, & lege vitæ hæreditávit illos. Firmávit.*

*R. iij. Ego sum vitis vera & vos pálmities: * Qui manet in me & ego in eo, hic fert fructum multum. * Allelúia, allelúia. V. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plurimũ afferátis, & efficiámini mei discípuli. Qui manet. Glória Patri. Qui manet.*

In secundo Nocturno. De Sermoné sancti Ambrosij Episcopi.

Lectio iv. Sermon 74. Annuntiémus sanctis Martyribus, Domine Paschæ grátiam; ut réntur.

dum sepulturæ illius prædicamus referata claustra & horum sepulchra referentur. Dum corpus illius mortuum, dicimus tepentibus venis subito viguisse; horum quoque membra jam frigida & immortalitatis calore foveantur. Eadem enim ratio Martyres suscitavit: quæ & Dominum suscitavit. Nam sicut viam Passionis ejus experti sunt: ita experiuntur & vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecisti vias vitæ. Hoc utique in resurrectione ex persona dicitur salvatoris; ut qui dum post mortem, ab inferis redit ad superiores: incipiat notam habere viam vitæ, quæ antè habebatur ignota. Tu autem.

¶. Gaudete iusti in Domino alleluia: * Rectos decet collaudatio alleluia.

¶. Quia rectum est verbum Domini & omnia opera ejus in fide. Rectos.

Lectio v.

Ignota enim erat ante Christi adventum via vitæ: quæ nullius adhuc resurgentis, fuerat temerata vestigio. At ubi Dominus resurrexit; nota

facta: solo attrita est plurimorum. De quibus sanctus Evangelista ait. Multa corpora sanctorum surrexerunt cum eo: & introierunt in sanctam civitatem. Ude cum Dominus in resurrectione sua dixerit, notas mihi fecisti vias vitæ; possumus & nos jam dicere Domino: notas fecisti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ: qui nobis semitam manifestavit ad vitam. Notas enim mihi fecisti vias vitæ; cum medocuit fidem: misericordiam, justitiam, castitatem. His enim pervenitur itineribus: ad salutem. Tu autem.

¶. Ecce vicit leo de tribu Juda radix David: * Aperire librum, & solvere septem signacula ejus. Alleluia, alleluia, alleluia.

¶ Et unus de senioribus dixit mihi; ne fleveris dignus est agnus qui occisus est. Aperire. *Lect. vj.*

Ergo fratres cum sanctis Martyribus: Paschæ Domini licet gloriam conferamus. Conferamus inquam; & melius noverint omnia: tamen nos illis predicemus quemad-

modum de sepulchri gré-
mio resurrexit ad súperos.
Illi nobis révélent : quo
pacto de inférni profún-
do, remeáverit ad sepúl-
chrum. Notum inquám
nobis fáciat quemádmó-
dum in exánime jam cor-
pus & frígídim sese calor
ínsinuáverit ; Spíritus in-
gésse-rit ; sanguis infúde-
rit : & gelátas humóre ve-
nas prístini vigóris pulsus
agitáverit. Notum in-
quá nobis fáciat, quem-
ádmó- dum órganum cór-
poris dissípátum, in prió-
rem statum nervórum rur-
sùs coaptáverit ; resólúta
compágo ; & harmóniam
víscerum jam siléntem : in
vétérem concéntum Spí-
ritús vivíficans animáve-
rit. Tu, autem.

R. Dignus es Dómine ac-
cípere librum, & aperíre
signácula ejus : * Quó-
niam occísus es, & rede-
místi nos Deo, in sán-
guine tuo. Allelúia. *ψ.* Et fe-
cisti nos Deo nostro re-
gnum, & Sacerdótes ; & re-
gnábunt super terrá. Quó-
niam. Glória. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij :
secundum Joannem.

Lectio vij.

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis. Ego
sum vitis vera : & pater
meus agricola est. Om-
nem palmitem in me non
ferentem fructum tollet
eum ; & omnem qui fert
fructum purgabit eum :
ut fructum plus áfferat.
Et reliqua.

Homília sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 81. in Joannem.

Vitem se dixit esse Je-
sus, & discipulos suos
palmitem : & agricolam
Patrem. In hac autem le-
ctiõne cum adhuc de seip-
so qui est vitis ; & de suis
palmítibus, hoc est disci-
pulis loqueretur : Manete
inquit in me, & ego in
vobis non eo modo illi in
ipso ; sicut ipse in illis :
utrúmque autem prodest,
non ipsi, sed illis : Ita
quippe in vite sunt pal-
mites ; ut viti non cónfe-
rant : sed inde accípiant,
unde vivant. Ita verò vi-
tis est in palmítibus ; &
vitale aliméntum submi-
nistret eis : non sumat ab
eis. Ac per hoc & manén-
tem in se habere Chri-
stum ; & manere in Chri-
sto :

sto : discipulis prodest, utrumque, non Christo. Nam præciso palmitē, potest de vivā radice alius pullulāre; qui autem præciso est : sine radice non potest vivere. Tu autem. *R.* Beātus vir qui mēruit Dōminum allelūia : * In mandātis ejus cupit nimis, allelūia, allelūia, allel. *ψ.* Potens in terrā erit semen ejus generatio rectorum benedicetur. In mandātis.

Lectio viij.

Si manseritis in me, inquit; & verba mea in vobis manserint : quodcūque volueritis petētis, & fiet vobis. Manēdo quippe in Christo; quid velle possunt nisi quod convēnit Christo? quid velle possunt manēdo in salvatore; nisi quod non est aliēnum à salutē? aliud quippe vólumus, quia sumus in Christo; & aliud vólumus quia sumus. adhuc in hoc sæculo. De mansiōne namque hujus sæculi nobis aliquando subrēpit; ut hoc petāmus : quod nobis non expedire nescimus. Sed absit ut fiat nobis, si manēmus in

Christo; qui non facit, quādo petimus: nisi quod expedit nobis Manētes. ergo in eo; cū verba ejus in nobis manent: quodcūque voluerimus petimus, & fiet nobis. Tu autem.

R. De ore prudentis procedit mel allelūia : * Dulcedo mellis est lingua ejus, allelūia, favus distillans labia ejus, allelūia, allelūia. *ψ.* Sciētia sapientis, tanquam inundatio abundabit & consiliū illius, sicut fons vitæ pēmanet. Dulcedo.

Lectio ix.

Tunc enim dicenda sunt verba ejus in nobis manere, quādo facimus quæ præcepit : & diligimus quæ promisit. Quādo autem verba ejus manent in memoriā, nec inveniuntur in vitā; non computatur palmes in vite : quia vitam non attrahit, ex radice ad hanc differentiam valet, quod scriptum est : & memoriā retinentibus mandata ejus, ut faciant ea. Multi enim memoriā retinent; & contemnunt : vel etiam derident & oppugnant ea. In his

his verba Christi non manent, quia tangunt? & quodammodo non coherant. Et ideo illis non erunt in beneficium? sed in testimonium. Et quia sic insunt eis, ut non manent in eis; ad hoc tenentur ab eis? ut iudicentur ex eis. Tu autem.

R. Filia Ierusalem venite & videte martyrem, cum corona qua coronavit eum Dominus; * In die solennitatis & lætitiæ, allelúia, allelúia. *ψ.* Induit illum Dominus stolam gloriæ, & coronavit eum. In die. Glória Patri. In die.

Si sit Festum Duplex vel in Dñica occurr. dicitur.

Te Deum laudamus. 19.

Et tunc nõ dicitur. Glória Patri. *Ad Laudes Añã.* All. *vantatur in choro sub modulo Añã.* Ego sum via. *sub ea Antiph. dicuntur v. Psalmi de Laudibus Dominica.* *Añã.* Allelúia, allelúia, allel. allel. all:all.

Ad Laud. Añã. Allelúia.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in magnâ constantiâ; adversus eos qui se angustiaverunt: & qui abstulerunt labores eorum.

ψ. Exultent iusti in conspectu Dei. *R.* Et delectentur in lætitiâ. Allelúia, allelúia, allel.

Ad Benedictus, Añã.

Iustorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget eos tormentum malitiæ; quoniam Deus tentavit eos, & invenit illos dignos se. Allelúia.

Ad Terriam, Capitulum.

Stabunt iusti. *ut supra.* *R.* Sancti tui Domine benedicent te, allelúia, allelúia. *Repetitur.* Sancti tui. *ψ.* Gloriam regni tui dicent & potentiam tuam loquentur. Allelúia, allel.

Repet. Sancti tui Glória Patri. *Repet.* Sancti tui.

ψ. Exultent iusti. In conspectu Dei. *R.* Delectentur in lætitiâ, Allelúia, allelúia, allel. *Oratio unius vel plurimorum Martyrum.*

Ad Sextã, Capitulum. Sap. 5.

Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos, fors illorum est.

R. Exultent iusti in conspectu Dei. Allelúia, allel.

Repetitur. Exultent iusti. *ψ.* Delectentur in lætitiâ.

Allelúia, allel. Exultent. Glória Patri. *Repet.* Exultent.

tent.

rent. *ψ.* Lætāmini in Dō-
mino & exultate iusti.

℞. Et gloriāmini omnes
recti corde. Allelūia, allel.
allel. *Oratio conveniens.*

Ad Nonam, Capitulum.

Scinus quoniam dili-
gētibus Deum; om-
nia cooperantur in bo-
num: his qui secundum
propositum vocati sunt
sancti.

℞. Lætāmini in Dōmino
& exultate iusti. Allelūia,
allelūia. *Repet.* Lætāmi-
ni. *ψ.* Et gloriāmini om-
nes recti corde. Allelūia,
allel. *Repet.* Lætāmini.
Glōria Patri. *Repet.* Læt-
āmini. *ψ.* Iusti in perpē-
tuum vivent. *℞.* Et apud
Dñm est merces eorum.
Allel:allall. *Oratio, &c.*

*Ad Vesperas, Antiphona
& Psalmi si sit Festum
Duplex; sumuntur ex Com-
muni unius vel plurimo-
rum Martyrum pro qua-
litate Festi.*

*Si non sit Festum Duplex
Antiph. & Psalmi de Fe-
ria occurrente.*

*Capitulum Versus &
Antiphona ad Magnificat
ut in primis Vesperis.*

*Ad Complet. Hymnus.
Æterna Christi mūnera.*

*In Comuni Virginū, Mu-
lierum sanctiarū, & Dedi-
cationis Ecclesie Tempore
Paschali. Officium fit ut
inferius, exceptis iis qua se-
quuntur. Ad Matut. in
Festis Duplicibus Invita-
torium. Allelūia, allel. all.*

*In Semiduplicibus. Alle-
lūia, allelūia.*

*In Simplicibus Invit. Fe-
riale. Allelūia, allel. allel.*

*In fine Antiph. & Respon-
sor. additur Allelūia. In
fine Responsoriorum ad
Horas, bis additur, & in
fine secundi Versiculi post
Responsor. predictum ad
Horas; ter Allelūia.*

*Ad Laudes, Añā. Alle-
lūia, allelūia, allelūia,
allel. allel. allel. In choro
cantatur sub modulo Añā
Ego sum via. Sub qua
sola dicuntur Psalmi de
Laudibus Dominice. Reli-
qua ut extra tempus Pas-
chale additis ubique Al-
lelūia. ut suprā.*

*In Festo Confessorum
Tempore Paschali fit simi-
liter & tria Responsorio:
dicuntur ut infrā.*

*℞. vij. Pretiosa in conspē-
ctu Dōmini, * Mors san-
ctorum ejus, allelūia.*

*ψ. Custodit Dōminus
omnia*

omnia ossa eorum, unum
ex his non conteretur.
Mors sanctorum.

R. viij. Beatus vir qui
metuit Dominum, allel.

* In mandatis ejus cupit
nimis, alleluia, alleluia,
alleluia. V. Potens in ter-
ra, erit semen ejus, gene-
ratio rectorum benedic-
tur. In mandatis.

R. ix. De ore prudentis
procedit mel, alleluia.

* Dulcedo mellis sub lin-
gua ejus, alleluia. Favus
distillans labia ejus, alle-
luia, alleluia. V. Scientia
sapientis tanquam inun-
datio abundabit & consi-
lium illius sicut fons vi-
tae permanet. Dulcedo.

*Tria supradict. Resp.
dicuntur semper in Festis
Confess. iij. Lect. Tempore
Paschali qualibet Feria
occurrant.*

C O M M U N E
Plurimorum Martyrum.

*Ad Vesperas si sit Fe-
stum dupl. Añã. Justorum
animæ. cum reliquis de
Laudib. lxv. Psalmus. Di-
xit Dominus. cum reliquis
de Dominica. 148. sed loco
ultimi Psalmi. Laudate
Dominum omnes Gentes.
153. Si non sit Festum du-*

*plex, ad Vesperas Antiph.
& Psalmi de Feria occurr.*

Capitulum. Sap 5.

Justi in perpetuum vi-
uent; & apud Dñm est
merces eorum: & cogitatio
illorum, apud Altissimum.
V. Justorum animæ in manu
Dei sunt. R. Et non tanget
illos tormentum maliti-
æ.

Ad Magnificat, Antiph.
Beati eritis cum vos ode-
rint homines, & cum sepa-
rauerint vos, & exprobra-
verint; & ejecerint nomen
vestrum tanquam malum
propter filium hominis:
gaudete & exultate, ecce
enim merces vestra multa
est in caelo.

Orémus. Oratio.

DEus qui nos concedis
Sanctorum Marty-
rum tuorum N. & N. na-
talia colere: da nobis
in æterna beatitudine, de
eorum societate gaudere.
Per Dominum.

Ad primam Processionem.
Responsor. Absternit Deus
omnem lachrymã ab ocu-
lis eorum, & mors non
erit amplius; neque lu-
ctus, neque clamor, sed
nec ullus dolor: * Quo-
niam priora transierunt.

Orémus.

Orémus. *Oratio.*

Præsta quæsumus omnipotens Deus; ut qui gloriosos Martyres N. & N. fortes in sua Confessione cognovimus: pios apud te, in nostra intercessione sentiâmus. Per Dñm.

Ad secundam Processionē.

Responsor. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te Dómine; vñdica eos: * Quia clamant ad te quotidie.

Orémus. *Oratio.*

Infirmiâtem nostram quæsumus Dómine propitius respice; & mala omnia quæ justè meremur: Sanctorum tuorum intercessiōne averte. Per.

Ad Completorium, Hymnus. Æterna Christi mûnera. fol. iij.

Ad Matutinum, Invitat. Regem Martyrum Dñm venite adorémus. *Psalm.* Venite exultémus. 2.

*In primo Nocturno.**Añã.* Sancti qui sperant.*Psalmus I.*

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum: * & in via peccatorum non stetit: * & in cathedra pestilentia, non sedit.

Sed in lege Dómini, voluntas ejus: * & in lege ejus meditabitur, die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quòd plantatum est, secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit, in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * & omnia quæcunque faciet, prosperabuntur.

Non sic impij non sic: * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus, à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in judicio: * neque peccatores, in concilio justorù.

Quoniam novit Dóminus, viam iustorum: * & iter impiorum peribit.

Glória Patri.

Añã. Sancti qui sperant in Dño mutabunt fortitudinẽ assument pennas ut aquilæ, volabunt & non deficient.

Añã. Ecce merces Sanctorum. *Psalmus 2.*

Quare fremuētunt gentes: * & populi meditati sunt inania.

Astitērunt reges terræ, & principes convenērunt in unum: * advērsus Dñm, & advērsus Christũ ejus.

Dirumpāmus vincula eorũ: * & projiciāmus à nobis,

nobis, jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis iridebit eos: * & Dóminus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos, in ira sua: * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo, super Sion montem sanctum ejus: * prædicans præcéptú ejus.

Dóminus dixit ad me. filius meus es tu: * ego hódie génuí te:

Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam: * & possessiõnem tuam, términos terræ.

Reges eos in virga ferrea: * & tanquam vas figuli, confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * & exultáte ei, cū tremóre.

Apprehéndite disciplinam: * nequándò irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Glória Patri.

Añã. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deū, ipsi enim mórtui sunt pro

Christo, & vivunt in ætérnum. *Añã.* Justi autem.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me: * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi, in Deo ejus

Tu autem Dómine suscéptor meus es: * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudivit me, de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurrexi quia Dóminus, suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum, benedíctio tua. Glória Patri.

Añã. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dñm est merces eórum

✠ Latámini in Dómino, & exultáte justí. ✠. Et gloriámini omnes recti corde. Pater noster.

Deprec.

Deprec. Exúrge. Súscipe.

Benedictio. Adjutor.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

FRATRES, debitóres sumus non carni: ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis moriemini; Si autem spiritu, facta carnis mortificaveritis: vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur: ij sunt filii Dei. Non enim accepistis Spiritum servitutis iterum in timore; sed accepistis Spiritum adoptionis filiorum: in quo clamamus, Abba, Pater. Ipse enim Spiritus testimoniū reddit spiritui nostro: quod sumus filii Dei. Si autem filii, & hæredes; hæredes quidem Dei: cohæredes autem Christi. Si tamen compátimur: ut & conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus temporis: ad futuram glóriam, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ: revelatióem filiorum Dei expéctat. Tu autem.

Abstérfit Deus omnem

láchrymam ab óculis eórum; & mors non erit amplius, neque luctus neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transierunt. *ψ.* Justórum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum malitiæ. Quóniam. *Bened.* Benedictiόνibus suis. *Lectio ij.*

SCIMUS autem quóniam diligéribus Deum; ómnia cooperántur in bonū: iis qui secundum propósitum vocati sunt sancti. Nam quos præscívit; & prædestinavit conformes fieri imáginis filii sui: ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinavit, hos & vocavit; & quos vocavit, hos & justificávit: illos & glorificávit. Quid ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio filio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum; quómodo non etiam cum illó ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus electos Dei? Deus qui justificat; quis est qui condémnet? Christus Jesus qui mórtuus

tuus est, imò qui & resur-
rexit; qui est ad dexte-
ram Dei: qui etiam inter-
pellat pro nobis. Tu autè.

R. Isti sunt Sancti, qui
passi sunt propter te Dò-
mine; vinda eos: * Quia
clamant ad te quotidie.
V. Vinda Dòmine sán-
guinem Sanctórum tuó-
rum qui effusus est. Quia
clamant. *Bened.* Caeléstem
benedictiónem. *Lectio iij.*

Quis ergo nos separá-
bit à charitáte Chri-
sti: tribulatio, an angú-
stia, an fames, an nuditás,
an periculum, an persecú-
tio, an gladius; Sicut scri-
ptum est: Quia propter te
mortificámur tota die, æs-
timári sumus sicut oves
occisiónis. Sed in his óm-
nibus superámus: propter
eum qui diléxit nos. Cer-
tus sum enim; quia neque
mors, neque vita, neque
Angeli, neque principá-
tus, neque virtútes, neque
instántia, neque futúra,
neque fortitúdo, neque al-
titúdo, neque profúndum,
neque creatúra ália póte-
rit nos separáre à Chari-
táte Dei: quæ est in Chri-
sto Jesu, Dómino nostro.
Tu autem.

R. Beáti pacífici, beáti
mundo corde, quóniam
ipsi Deum vidébunt: * Et
filii Dei vocabúntur

V. Beáti qui persecutió-
nem patiúntur propter ju-
stítiam, quóniam ipsórum
est regnum cælórum. Et
filii. Glória Patri. Et filij
Dei.

In secundo Nocturno.

Añã. Justus Dòminus.

Psalms 10.

IN Dómino confido: *
quómódò dicitis ánimè
meæ, transmígra in mon-
tem sicut passer.

Quóniam ecce peccató-
res intendérunt arcum: *
paravérunt sagittas suas
in pháretrâ: * ut sagít-
tent in obscúro, rectos
corde.

Quóniam quæ perfecísti
destruxérunt: * justus au-
tem quid fecit.

Dòminus in templo san-
cto suo: * Dòminus in
cælo sedes ejus.

Oculi ejus in paúperem
respiciunt: * pálebræ
ejus intérogant, filios
hóminum.

Dòminus intérogat ju-
stum & ímpium: * qui
autem diligit iniquitá-
tem, odit ánimam suam.

Pluet

Pluet super peccatores
laqueos : * ignis & sul-
phur, & spiritus procella-
rum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dómi-
nus & justitias diléxit : *
æquitatem vidit vultus
ejus. Glória Patri.

Añã. Justus Dóminus, ju-
stitias diléxit, æquitatem
vidit vultus ejus.

Añã. Via justorum.

Psalms 14.

Domine quis habitabit
in tabernaculo tuo : *
aut quis requiescet, in
monte sancto tuo.

Qui ingreditur sine má-
cula : * & operatur justí-
tiam.

Qui loquitur veritatem
in corde suo : * qui non
egit dolum, in lingua sua.

Nec fecit próximo suo
malum : * & opprobrium
non accépit, advérsus pró-
ximos suos.

Ad níhilum dedúctus
est, in conspéctu ejus ma-
lignus : * tímèntes autem
Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo
& non decipit : * qui pe-
cúniam suam non dedit
ad usúram : * & múnera
super innocéntem, non
accépit.

Qui facit hæc, non mo-
vébitur in ætérnum.

Glória Patri.

Añã. Via justorum recta
facta est, & iter Sanctó-
rum præparatum est.

Añã. Sanctis qui in terra
sunt. *Isalms 15.*

Consérva me Dómine,
quoniam sperávi in
te : * dixi Dómino Deus
meus es tu : * quoniam
bonórum meórum, non eges.

Sanctis qui sunt in terra
ejus : * mirificávit omnes
voluntates meas, in eis.

Multiplícate sunt infir-
mitates eorum : * postea
acceleraverunt.

Non congregábo con-
venticula eorum de san-
guinibus : * nec memor
ero nóminum eorum, per
lábia mea.

Dóminus pars hæreditá-
tis meæ & calicis mei : *
tu es qui restitues hære-
ditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi
in præcláris : * etenim
hæreditas mea, præclára
est mihi.

Benedícam Dóminum
qui tribuit mihi intellé-
ctum : * insuper & usque
ad noctem, increpuérunt
me renes mei.

Prov' débam Dóminum, in cōspéctu meo semper: * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc, lætátum est cor meū, & exultávit lingua mea: * insuper & caro mea, requiescet in spe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno: * neque dabis sanctum tuum, vidére corruptionem.

Notas mihi fecísti vias vitæ: * adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua, usque in finem.

Glória Patri.

Ant. Sanctis qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntates meas, inter illos.

ψ. Justus Dóminus, justitias diléxit.

℞. Æquitatem vidit vultus ejus. Pater noster. *Deprecatio.* Osténde nobis Dómine. *Benedict.* Deus Dei filius.

De Sermóne sancti Eucharíi Lugdunénsis Episc.

Sermone de S. Genesio sub finem. Lectio iv.

QUam pretiósá sunt mártýrum vúlnera, quàm gloriósá certámina;

inter quæ tormentis vêtetes, & mórtibus triúphantés, vexáti in paucis: benè disponúntur in multis. Coram homínibus afflícti; coram Angelis gloriificándi: brevem Deo vitam, sub æternitátis commercio fœneravérunt. Et ideò sicut aurum in fornáce ignis; ita illi in camíno tribulatiónis probáti: fulgébunt sicut sol. De quibus per beátum Joánnem vox divína testátur; Hi sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas, & cándidas eas fecérunt in sanguine Agni: propter hoc stabunt in conspéctu throni. Hos ergo charíssimi ita mirémur, ut hómines fuísse memínimus; hos inquam ita mirémur, ut eos nostri símiles novérimus, & sub eádem quâ nos sumus, carnis fragilitate vixísse: & per hoc sequámur inquántum póssumus fidem illórum, sectémur ánimi virtútem; quâ terrena & præsentia respuentes: vim regnis cælestibus intulérunt. Tu autem.

℞. Beáti éritis, cum maledíxerint vobis hómines, & perse

persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me. * Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in celis. *Ps.* Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tanquam malum, propter filium hominis. Gaudete. *Bened.* Aeternam benedictionem.

Lectio v.

Superaverunt illi corpus, & dolores: nos superemus morum, & cordium passiones. Vicerunt illi tormenta: nos vitia. Illi sacrificare demoniis horruerunt; nos malitiam, invidiam, obrectationes, contentiones: tanquam prophana sacrificia detestemur. Ut inter hujus mundi conflictionis vitia; persecutores virtutis: probent esse nos martyres. Persequamur in nobis peccata, & iniquitates nostras. Expugnemus superbiam: debellemus iracundiam. Ipsi in nobis & persecutores partes exequamur, & martyrum; per castigationem vigiliarum,

per contritionem jejuniorum, & per custodiam castitatis: exhibeamus corpora nostra hostiam viventem, sanctam, placentem Deo. Tu autem.

R. Effuderunt sanguinem sanctorum velut aquam:

* In circuitu Jerusalem, & non erat, qui sepeliret.

Ps. Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volatilibus caeli. In circuitu. *Benedict.* Gratia Spiritus sancti. *Lectio vj.*

Acquiramus nobis non, non carnis morte, sed carnalis vitae mortificatione martirium; ut de nobis quoque etiam viventibus dici possit: Pretiosa in conspectu Domini; mors sanctorum ejus. Ergo, in quantum fieri potest extingatur in nobis quicquid peccati est: mortificetur morti quod saeculi est, ut pretiosa perficiatur; in conspectu Domini: mors viventium. Ut animositates, cupiditates, atque praesentium blandimenta rerum; sicut ea mors extorquebat invitis: ita ea nobis veritas fidei, & Dei auferat timor. Ut non necessitas ea a nobis separet

séparet, sed volúntas; ut
terminum vitiis, ut finem
concupiscéntiis, ac deli-
ctis nostris non intéritus
fáciat: sed proféctus. Tu
autem

R. Adoravérūt vivéntem
in sæcula sæculórum, mit-
téntes corónas suas, * An-
te thronum Dómini Dei
sui *ŷ*: Veniéntes autem
véniunt cum exultatióne,
portántes manipulos suos
Ante thronum. Glória Pa-
tri. Ante thronum.

In tertio Nocturno.

Añã. Hæc est generatio.

Psalmus 23.

Domini est terra, &
plenitúdo ejus: * or-
bis terrarum, & univérsi,
qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum: * & super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in monté
Dómini: * aut quis stabit,
in loco sancto ejus.

Innocens máribus &
mundo corde: * qui non
accépit in vanum ánimam
suam: * nec jurávit in do-
lo, próximo suo.

Hic accípiet benedi-
ctiónem à Dómino: * &
misericórdiam à Deo, sa-
lutári suo.

Hæc est generatio quæ-
réntium eum: * quæren-
tium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas prínci-
pes vestras: * & elevámi-
ní portæ æternáles: * &
introíbit rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ: * Dóminus fortis &
potens: * Dóminus potens
in prælio.

Attóllite portas prínci-
pes vestras: * & elevámi-
ní portæ æternáles: * & in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ: * Dóminus virtútum,
ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri.

Añã. Hæc est generatio
quæréntium Dóminum,
quæréntium fáciem Dei
Jacob.

Añã. Clamavérunt.

Psalmus.

Benedícam Dóminum
Bin omni témpore: *
semper laus ejus, in ore
meo.

In Dómino laudábitur
ánima mea: * áudiant
mansuèti & læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum: * & exaltémus
nomen ejus, in idípsum.

Exquisívi Dóminum &
exaudívit me: * & ex
ómnibus

omnibus tribulationibus meis, eripuit me.

Accédite ad Deum & illuminámini : * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit, & Dñs exaudivit eum : * & ex ómnibus tribulationibus ejus, salvávit eum.

Immíttit Angelus Dómini, in circúitu timéntiũ eum : * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia, timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum, non minuéntur, omni bono.

Veníte filii audíte me : * timórem Dómini, docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam : * diligit dies, vidére bonos.

Prohíbe linguam tuam à malo : * & lábia tua, ne loquántur dolum.

Divérte à malo & fac bonum : * inquiré pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super ju-

Pars Verna.

stos : * & aures ejus, ad preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra, memóriam eórum.

Clamavérunt justí, & Dñs exaudivit eos : * & ex ómnibus tribulationibus eórum, liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulationes justórum : * & de ómnibus his, liberábit eos Dñs.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his, non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * & qui odérunt justum delínquent.

Redimet Dóminus ánimas servórum suórum : * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Glória Patri.

Antiphona. Clamavérunt justí & Dóminus exaudivit eos. *Añã.* Dedisti.

Psalmus.

EXáudi Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur

d

cor meum : * in petra exaltasti me.

Deduxisti me quia factus es spes mea : * turris fortitudinis, à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula : * protegar in velamento, alarum tuarum.

Quoniam tu Deus exaudisti orationem meam : * dedisti hæreditatem timéntibus, nomen tuum.

Dies super dies Regis adjicies : * annos ejus usque in diem generatiónis, & generatiónis.

Permanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam & veritatem ejus, quis requíret.

Sic Psalmum dicam nómini tuo, in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea, de die in diem.

Glória Patri.

Añã. Dedisti hæreditatem timéntibus nomen tuum Dómine.

¶ *Justi* in perpétuum vivent. *R.* Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Deprecatio. Adjutórium nostrum.

Benedict. Redemptor.

Léclio sancti Evangélii : secundum Lucam.

Lectio ij. Cap. 21.

In illo tẽpore : Dixit Jesus discipulis suis. Cũ audieritis prælia & seditiónes nolite terreri ; oportet primum hæc fieri : sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis ; surget gens contra gentem : & regnum adversus regnum. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 35. *in Evangelia.*

Mors justórum bonis malis in testimónium ; ut inde perversi sine excusatióne péreant : unde electi exemplum capiunt, ut vivant. Nam auditis tot terroribus turbári póterant infirmórum corda ; atque ideò consolatio adjungitur : cùm protinùs subinfertur. Pónite ergo in cordibus vestris : non præmeditari, quemadmodũ respondeátis. Ac si apertè membris suis infirmántibus dicat ; nolite terreri : nolite periméscere. Vos ad certámen accéditis : sed ego prælior. Vos verba éditis : sed ego sum qui loquor.

quor. Séquitur. Tradémi-
ni autem à parētibus. Mi-
nórem dolórem mala in-
gérunt ? quæ ab extráneis
inferúntur. Plus verò in
nobis ea torménta sæ-
viunt, quæ ab illis pati-
mur de quorum méntibus
præsumberámus : quia cum
damno córporis ? mala
nos crúciant amíssæ cha-
ritátis. Tu autem.

R. Sancti tui Dómine mi-
rábile consecúti sunt iter,
serviéntes præcéptis tuis,
ut inveniréntur illæsi in
aquis válidis, terra apá-
ruit árida : * Et in mari
rubro, via sine impedi-
ménto. *Ps.* Sitiérunt &
invocavérunt te, & data
est illis aqua de petra al-
tíssima. Et in mari. *Bened.*
Unigénitus Dei filius.

Lectio viij.

CApíllus de cápite ve-
stro non períbit. Sci-
mus fratres quia caro in-
cisa dolet : capíllus incí-
sus non dolet. Ait ergo
Martyribus suis, capíllus
de cápite vestro non perí-
bit, videlicèt apértè dicēs :
Cur timéris ne péreat
quod incísum dolet quan-
do & illud in vobis períre
non potest quod incísum

non dolet. Séquitur. In pa-
tiénciâ vestrá possidébi-
tis ánimas vestras. Idcir-
cò posséssio ánimæ in vir-
tute paciénciæ pónitur :
quia radix ómnium cu-
stósque virtútum paciénci-
a est. Per paciénciam ve-
rò possidémus ánimas no-
stras ; quia dum nobis ip-
sis dominári discimus :
hoc ipsum incípimus pos-
sidére quod sumus. Pacié-
tia verò est : aliéna mala
æquanímiter pérpeti ; con-
tra eum quoque qui mala
irrogat : nullo dolóre
mordéri. Tu autem.

R. Anima nostra sicut
passer erépta est, * De lá-
queo venántium. *Ps.* Lá-
queus, contrítus est, &
nos liberáti sumus. De lá-
queo. *Benedictio.* Ad su-
pernórum.

Lectio ix. Sub finem.

SEd quia natálem Már-
tyrum hodiérnâ die có-
limus fratres mei nequá-
quàm nos à virtute có-
rum paciénciæ : existimá-
re extráneos debémus. Si
enim adjuvánte nos Dó-
mino virtútem paciénciæ
serváre conténdimus ; &
in pace Ecclésiæ vívimus :
& tamen martyrij pal-

nam tenemus. Duo quippe sunt mártirii génera; unum in mente: aliud in mente simul, & accióne. Itaque esse mártires possumus: étiamsi nullo ferro percutiéntium trucidémur. Mori quippè à persequénte; martyrium in apérto ópere est: ferre verò contumélias; odiéntem diligeré? Martyrium est in occúltâ cogitacione. Tu autem Dómine.

R. Laudáte gentes pópulum Dómini, quia sánguinem sanctórum suórum ulciscétur: * Et propítius erit terræ pópuli sui. *ψ.* Et vindictâ retribuet in hostes eórum. Et propítius. Glória Patri Et propítius.

Si verò fuerit Festum Duplex vel occurrerit in Dominica, non dicitur, Glória Patri. Quia dicitur Te Deum laudamus.

A D L A U D E S.

Antiphona.

Jstórum ánimæ in manu Dei sunt & non tanget illos tormentum malitiæ.

Psalms. Dóminus regnavit. cum reliquis de Dominica. 20.

Añã. Etsi coram homíni-

bus tormenta passi sunt; spes electórum immortalitate plena est. *Añã.* Tanquam aurum in fornace probavit electos Dóminus; & quasi holocausta, accepit illos. *Añã.* Spíritus & ánimæ justórum, hymnum dicite Deo nostro, allelúia, allelúia. *Añã.* Exultábunt Sancti in glória latábuntur in cubilibus suis.

Capitulum. Sap. 5.

Jsti in perpétuum vivent; & apud Dóminum est merces eórum: & cogitatio illórum apud Altíssimum.

ψ. Exúltent justi in conspéctu Dei.

R. Delecténtur in lætítia.

Ad Benedictus, Antiph.

Fulgébunt justi, & tanquam scintillæ in arundineto discúrent; judicábunt nationes, & vivuat in ætérnum.

Orémus. Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártýrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine, de eórum societate gaudére. Per Dóminum nostrum.

Ad

Ad Tertiam; Capitulum.

Justi in perpétuum vivēt,
ut supra. R. Sancti tui

Dómine benedícent te.
Sancti tui. V. Glóriam

regni tui dicent, & po-
téntiam tuam loquéntur.

Sancti tui. Glória Patri.
Sancti tui. V. Exúltent

justi in conspéctu Dei.
R. Delecténtur in lætícia.

Oratio. Deus qui nos
concédis sanctórum Már-
tyrum. *ut supra.*

Ad Sextam; Capitulum.

Heb. 11.

SANCTI per fidem vicé-
runt regna; operáti sunt
justítiam; adépti sunt re-
promissiónes.

R. Exúltent justi in con-
spéctu Dei. *Repet.* Exúl-
tent justi. V. Delecténtur

in lætícia. Exúltent justi.
Glória Patri. Exúltent.

V. Lætámini in Dómino
& exultáte justi. R. Et
gloriámini omnes recti
corde.

Orémus. Oratio.

PRÆSTA quæsumus om-
nípotens Deus; ut qui
gloriólos Mártyres N. &
N. fortes in sua confessió-
ne cognóvimus; pios apud
te in nostra intercessióne
sentiámus. Per Dóminum.

Ad Nonam; Capitulum.

Sap. 3.

FULGEBUNT justi, & tan-
quam scintíllæ in arū-
dinéto discúrent; judicá-
bunt nátiónes & domina-
búntur pópulis; & regná-
bit Dóminus illórum in
perpétuum.

R. Lætámini in Dómino
& exultáte justi. Lætámi-
ni. V. Et gloriámini om-
nes recti corde. Lætámini.

Glória Patri. Lætámini.
V. Justi in perpétuum vi-
vent. R. Et apud Dómi-
num est merces eórum.

Orémus. Oratio.

INFIRMITÁTEM nostram
quæsumus Dñe pro-
pítius réspice; & ma-
la ómnia quæ justè me-
rémur; Sanctórum tuó-
rum intercessióne avérte.

Per Dóminum.

*Ad Vesperas si sit Festum
duplex, Antiphona.* Justó-
rum animæ. *cum reli-
quis de Laudibus. Psal-
mus.* Dixit Dóminus. *cum
reliquis de Dominica.* 150.

Et loco ultimi, Psal. Cre-
didi. 154.

*Si autem non fuerit Fe-
stum duplex, Antiph. Et
Psalmi de Feria occurren-
te. Capitulum.* Justi in

Lxxvii] Commune plurimorum Martyrum.

perpétuum vivent. *ut sup.*
V. Justórum ánimæ in
manu Dei sunt. **R.** Et non
tanget illos torméntum
malitiæ.

Ad Magnificat, Añã.
Sancti per fidem vicérunt
regna, operáti sunt justitiam,
adépti sunt promissíones:

Oratio. Deus qui nos
concedis. *ut supra.*

Ad Processionem primun
Respons. Officij diei seq.

Oratio conveniens.

Ad Completor. Hymnus.
Ætérna Christi múnera.

In Festo plurimorum
Martyr. ij. Lect. ad Vesp.
Añã. & Psalmi de Feria
occurr. Capitul. V. ut sup.
ad Magnificat, Añã. Isti
sunt Sancti qui pro testa-
mêto Dei, sua corpóra tra-
didérunt, & in sáanguine
Agni lavérunt stolas suas.

Si verò Festum plurimor.
Mart. ij. Lect. bis in eadem
Hebdom. celebretur. tunc
ad Vesperas secundi Festi,
dicitur ad Magnificat,
Añã. Istórum est enim re-
gnum cælórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
& pervenérunt ad præmia
regni, & lavérunt stolas
suas in sáanguine Agni.

Oratio propria vel de
Communi ad Complet. Hym-
nus. Ætérna Christi mú-
nera. Ad Matut. Invitat.
Regem Mátyrum Dómi-
num. Novem Antiphona
& novem Psalmi ut su-
prà, Ritu quo notatum est
in Communi Apostolo-
rum, Versus primi Noctur-
ni. Latámini in Dómino.
In omnibus Festis triam
Lectíonum dicitur simili-
ter Versus primi Nocturni.

Deprecatio. Et Benedi-
ctiones, eodem ritu, quo
notatum est supra in Com-
muni Apostolorum. xx. ad
Laudes. Omnia ut supra.
Antiphona ad Benedict.
Tradent enim vos in con-
ciliis, & in synáogis suis
flagellábunt vos, & ad re-
gès & præsides ducémini,
propter me, in testimó-
nium illis, & géntibus.

Si verò Festum plurimorũ
Martyrum ij. Lect. bis in
eádẽ Hebdom. celebreitur.
Tunc ad Laudes secundi
Festi, dicitur ad Benedict.
Antiphona. Vestri capil-
li cápitis, omnes nume-
ráti sunt, nolite tñnere
multis passéribus meliõ-
res estis vos. Cetera di-
cuntur ut supra.

Si contingat celebrari Octavam de pluribus Martyribus. Officium infra oct. fit ut supra in Festo trium Lect. ritu quo notatum est in communi Apostolorum.

Invitatorium, novem Antiph. & novem Psalmi ut in die Festi. Duæ prima Lectiones de Script. occurr. Tertia verò ut notatur infra pro qualibet die.

Ad Laudes & horas ut in communi. Ad Vesperas Antiphona & Psalmi de Feria occurr. Capitulum, Versus, & Añæ ad Magnificat ut in secundis Vesperis Festi.

Ad Completor. Hymnus de officio Vesperarum. & eterna Christi mûnera.

Die secunda infra Oct. De Sermone S. Cypriani Episcopi & Martyris. Lib. 2. Epistolar. epist. 6. Lectio ij.

Quibus ergo vos laudibus prædicem, fortissimi fratres; robur petitoris vestri, & perseverantiam fidei: quo præconio vocis exornem. Tolerastis usque ad consummationem gloriæ, durissimam questionem; nec cessistis suppliciis: sed vobis

pótius supplicia cessérunt. Finem dolorum, quem tormenta non dábant: coronæ dedérunt. Laniéna gravior ad hoc diu perseverávit; non ut stantem fidem deiceret: sed ut hómines Dei, ad Dóminum velócius mitteret. Vidit admirans præsentium multitudo cæléste certámen; certámen Dei; spiritalé certámen: prælium Christi. Stetisse servos ejus voce libera; mente incorrupta; virtute divína: telis quidem sæcularibus nudos; sed armis fidei: credentes armatos. Stetérunt torti, torquentibus fortióres; & pulsantes ac laniantes úngulas: pulsata ac laniata membra vicérunt. Inexpugnabilem fidem superare non pótuit sæviéntis diu plaga: repetita; quamvis rupta compáge víscerum, torquerentur in servis Dei: non jam membra sed vúlnera. Fluébat sanguis; qui incéndium persecutiónis extingueret: qui flammæ & ignes gehénnae, glorióso cruóre sopiret. Tu autem.

Die tertia infra Octavam.

De Sermóne S. Ephrem
Ecclésiæ Edessénæ
Diaconi.

Serm. de laudibus sanctorum Martyrum.

Lectio ij.

Quibus ergo vos prædicem ô perfecti milites Christi; aut quómodo appellem vos, ínclyti atque beatíssimi viri? Quis vestræ fidei laudes explicare sufficiat? Obstúpit nempe oratórum facúdia; Philosophórumque sapiéntia? dum cernuntur mirabilia in Christi famulis fieri. Judícibus ac Tyránnis verba defecerunt; sanctorum Mártyrum cóstantiam & alacritatem? immésámque athletárum Christi tolerántiam aspicientibus. Nam dum líctórum manus eórum membra torquérent; vísceráque nudárent; non mœréntes aspexére, non tristes? nec solúm inter cruciátus gémitum nõ edéntes; verúm lætióre fácie? gáudia æterna testántes. Quippe illis ea erant torniénta pro réquie? & carnífices óbsequi potiùs, quam sævíre videbántur. Nos autem fratres; quam óbsécro apud Deum

in die judícij excusatióne habitúri sumus; qui sine persecutiónis atrocitate, & cruciátibus váriis, charitatem Dei, vitámque nostram, ira negligimus? ac tanto cóporis somno demérsi sumus. Tu autem.

Die quarta infra Octavam.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 335. edit. Bened.

Lectio ij.

Sed nunquid sancti Márcyres perierunt? quando securitatem à Dómino étiam de capillo accepérunt. Perit manus; ubi non perit pilus? Perit caput; ubi non perit capillus? Ubi non perit pálpebra; perit óculus? Hac ergò acceptâ magnâ securitate? impendérunt seípso. Opéribus ergo bonis seminemus, cum tempus est? dicente Apóstolo; qui parce seminat? parce & metet. Infatigábiles inquit, cum tempus habémus operémur bonum ad omnes? máximè autem ad domésticos fidei. Et iterùm. Bonum, inquit, faciéntes non deficiámus? tẽpore enim suo metémus. Qui defécerit in

sẽmine;

semine : non gaudebit in messe. Quare ergo in lachrymis; cum omnia opera bona habere debeant hilaritatem? Et quidem de Martyribus dici potest: quia cum lachrymis seminaverunt. Fortiter enim certaverunt: & in magnis tribulationibus fuerunt. Tu autem.

Die quinta infra Octavam.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Serm. 335. edit. Benedict. in natali Martyrum.

Lectio ij.

QUoniam dies Sanctorum Martyrum est: unde potius aliquid delictet nos dicere; nisi de gloria ipsorum? Adjuvet nos Dominus Martyrum. Audivimus paulo ante, beatum Apostolum predicantem. Quis nos separabit a Charitate Christi? Ista vox est, Martyrum. Tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? Sicut scriptum est. Propter te mortificamur tota die: deputati sumus, ut oves occisionis. Sed in omnibus superamur: propter eum, qui dilexit nos. Hæc est vox martyrum, omnia tolerare, & de se nihil presumere; illum diligere, qui glorificatur in suis: ut qui gloriatur in Domino glorietur. Tu autem.

mus: propter eum, qui dilexit nos. Hæc est vox martyrum, omnia tolerare, & de se nihil presumere; illum diligere, qui glorificatur in suis: ut qui gloriatur in Domino glorietur. Tu autem.

Die sexta infra octav.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Sermone 331. edit. Benedict. in natali Martyrum.

Oprimè dicunt sancti Martyres in Psalmo, Júdica me, Deus & discerne causam meam: de gente non sanctã. Discerne, inquit, tribulationem meam; tribulantur, & avári: Discerne angustias meas, patiuntur angustias, & avári. Discerne persecutiones meas: patiuntur, & avári. Discerne mortem meam: pro auro moriuntur, & avári. Quid est, discerne causam meam? Propter te mortificamur tota die. Illi propter aurum: nos propter te. Similes poenæ, sed discreta causa: ubi ergo est discreta causa, certa est victoria. Si ergo causam intuemur; solemnitates Martyrum amamus: amamus

in eis, non passiones, sed causas passionum. Nam si amarémus passiones; multos inventúri sumus: qui pejóra patiúntur in causis malis. Sed si causam attendámus: crucem Christi attendite. Ibi erat Christus, ubi & latrones. Similis pœna: sed dissimilis causa. Unus latro credidit, álius blasphemávit. Dóminus tanquàm de tribunáli: inter ambos iudicávit. Illum qui blasphemávit; in Tártarum damnávit: álium in Paradíso secum constituit. Quare hoc: quia etsi æquális pœna: sed impar erat causa. Eligite ergo Mártýrum causas: si vultis pervenire, ad Mártýrum palmas. Tu autem.

Die septima infra Octavam.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 328. edit. Benedi. in natali Martyrum.

Lectio iij.

IN Psalmo diximus Dómino Deo nostro. Pretiósá est in conspéctu Dómini: mors Sanctórum ejus. Pretiósá est mors sanctórum Mártýrú: quia

prætiú eórum, sanguis Dómini ipsórum. Passus est enim passióne sua: quia erant pascúri post ipsum. Præcessit ipse: & secúti sunt multi. Valdè enim erat áspera via; sed fecit ipsam lenem; quandò ipse antè omnes transívit. Ideò cæteri non timuérunt transíre: quia ipse, prior transívit. Mórtoús est enim, & térruit discipulos suos; Resurrexit, & ábstulit illis timórem: & dedit amórem. Quandò enim mórtoús est Christus; trepidavérunt discipuli: & putavérunt quod périit. Quandò secúti sunt: ibi vidéte grátiam Dei. Tunc latro credidit: quandò discipuli trepidavérunt. Erat enim unus latro in cruce cum illo; sicque in illum credidit ut diceret: Dómine in mentem me habe, dum véneris in regnum tuum. Quis illum docébat, nisi qui juxta illum pendébat? Erat enim illi fixus à latere: sed habitábat in corde. Tu autem.

In die Octavá; Semidup. majus & sic semper dies oct. etiam Apostolorum, & unius Martyris vel plurimorum

Martyrum Tempore Paschali vel extra Tempus Paschale nisi aliter notetur omnia ut in die.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Fulgentij Episcopi.

Sermone de Martyribus.

Lectio iv.

DELÉctat vidére campos ségetum, áureis maturátis calamis aristárum; & delectábilis libet atténdere campos Ecclésiæ: Mátyrum micántes plantas, de uno cruóre per Agni sánguinem innocéntem. Ségetes étenim sunt passiones Mátyrum; juxta cursus aquárum: rigáti fontibus lachrymárum. Nam sic modo beátus David: Mátyrum purpuráta gérmina decantábat. Qui séminant, inquit, in lachrymis: in gáudio mentent. Ubi séminant in lachrymis; nisi juxta árborem crucis, ubi est fons próximus salvatóris: Indè de látere ejus sánguinis guttæ stillárant; & plúviá cruóris & aquæ: semináta est tolerántia Confes-

sórum. De ipso liguo viréntis crucis; juxta fontem sánguinis: plantáta virgíntas flóruit castitátis. Inde plantáta Mátyrum tolerántia: cæpit séminis sui gérmina colligere purpuráta. Tu autem.

Lectio v.

NAm unde Mátyres tólerant; nisi per Dominicam crucem? Unde Mátyres, in quorum córdibus lex Dei est, maledictiónes non timent hóminum; nisi quia Christus Dóminus. pértulit patienter improperia Judæórum? Unde Mátyres cárcerum custódias delectábat intráre; nisi quia Dóminus dúctus est ad prætoríũ Principis Caíphæ: & noctúrnium crudélis prætorij cárcerem, non dedignátus est sustinére. Sed dicebat, traditus sum, & non egrediebar. Unde Mátyres de caténis, & vinculis férreis non curábant; nisi quia Christus Dóminus, tenéri & alligári passus est à Judæis? Quia caténas mortis dirúpit à mórtuis jam sepúltus; qui dixit eis, qui in vinculis sunt, exire: & qui in ténébris sunt, ut ví-

deant lumen ; & qui dixit Lazáro post quatrídium jam sepúlto ' Prodi foras. Tráditus non egrediebátur foras : quia liber erat, intùs & foris. Indè Martyres álapas non horruérunt : quia Christus maxíllas suas , præbuit ad álapas impiórum. Tu autem.

Lectio vj.

Ista ergo seminatio sanguinis Christi ; fecit semina Mártirum pullulare in campo Matris Ecclésiæ : ut dicit David. Qui seminant in lachrymis : in gaudio metent. Euntes ibant & flebant, & non stabant ; sed flentes ibant : & ad ætérnam pátriam tendebant. Civitas prolongábat, & illi flebant : ubi desiderábant. Sic perrexerunt. Quómodo revertuntur, Non flentes ? sed gaudentes ; non adhuc seminantes : sed manipulos suos , læta cervice portantes. Venient, non operis capítibus pállio veláminis propter cauma ; sed lux super cápita córum : & læticia pretiósa. Venientes autem venient cum exultatione , portantes manipulos suos ; quos juxta

crucem Dómini seminaverant : & de ejus resurrectione feliciùs messuerunt ; ei in núbibus occurrerunt ; offerentes ei germina sua : accepturi præmia sempitérna. Tu autem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij : secundum Lucam.

Lectio vij.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis. Cum audieritis prælia & seditiónes nolite terreri ; oportet primum hæc fieri : sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Sermo 333. edit. Benedicti. in natali Martyrum.

Dominus noster Jesus Christus, téstibus, id est Mártiribus suis , pro humana fragilitate sollicitis ; ne forte cum confitendo , atque moriendo perirent : magnam securitatem dedit dicens. Capillus de capite vestro non peribit. Times ergò ne péreas : cujus capillus non peribit. Si sic custodiuntur superflua tua : in quantâ securitate est ánima tua. Non perit capillus, qui cū

tondétur,

sondetur, non sentis; & perit anima per quam sentis. Sanè multa dura eos passuros esse prædixit; ut prædicando faceret paratiores: dicerentque illi, paratum cor meum. Quid est paratum cor meum; nisi parata voluntas mea? Paratam ergo habent Martyres voluntatem in Martyrio: sed præparatur voluntas à Dómino. Illis autem in malis duris, atque ásperis futuris, commemorás: adjécit. In vestra paciéntia possidébitis animas vestras. In vestra paciéntiâ, inquit. Non enim esset paciéntia sua; si non ibi esset voluntas tua. In vestrà paciéntiâ. Sed unde vestra: nostrum est: quod à nobis habetur; nostrum est: & quod nobis donatur. Tu autem. *Lectio viij.*

DIxit nobis ipse, in vestra paciéntia; dicamus illi & nos? Paciéntia mea ab ipso est. Tuum fecit donando: noli ingrátus esse, tibi assignando. Nonne in oratione Domínica dicimus & nostrum esse; quod à Deo est? Quotidie dicimus, Panem nostrum quotidianum. Jam

dixísti, nostrum; & dicis da nobis: ecce nostrum, ecce da nobis. Illo dante fit nostrum: si illo dante fit nostrum; nobis superuenientibus fit aliénium? Dicis nostrum, & dicis da nobis; Quid ergo tibi assignas, quod non tibi ipse dedísti? Quid enim habes quod non accepísti? Dicis nostrum, & da nobis. Agnósce largitórem; confitère te accipere: ut libénter ille dignetur dare. Quid si non egéres; qui mendicas & superbus es? An non mendicas, qui panem petis? Panis noster æternus Christus? in Patris æqualitate. Panis noster quotidianus: Christus in carne æternus sine tempore: quotidianus in tempore. Tamen ipse est panis, qui de cælo descendit. Fortes sunt martyres; firmi sunt Martyres: sed panis confirmat cor hominis. Tu autem.

Lectio ix.

Nunc audiámus Paulum Apóstolum dicentem: cum passióni suæ appropinquáret: de corona sibi paratâ præsumentem. Bonum, inquit, cer-

tamen certavi; cursum consummavi: fidem servavi. De cætero superest mihi corona justitiæ: quæ reddet mihi Dominus in illa die justus iudex. Non solum autem mihi: sed & omnibus qui diligunt manifestationem ejus. Reddet, inquit, mihi Dominus coronam: justus iudex. Debet ergo quod reddit. Reddet ergo justus iudex. Non enim opere inspecto potest negare mercedem: qui opus inspicit. Bonum certamen certavi; opus est: cursum consummavi; opus est: fidem servavi, opus est. Superest mihi corona justitiæ: merces est. Sed in mercede tu nihil agis: in opere non solus agis. Corona tibi est ab ipso; opus autem abs te: sed non nisi ipso adjuvante. Tu autem.

Ad Horas & ad Vesperas
Antiph. & Psal. de Feria
occurrense, cætera ut in se-
cundis Vesperis diei Festi.

C O M M U N E
Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas. Si sit Festum
Duplex. Añã. Euge serve.
cum reliquis de Laudibus.
Psal. Dixit Dominus. cum
reliq. de Dominica. 150. &

loco ultimi. Laudate Dñm
omnes Gentes. Si verò non
fuerit Festum Duplex; Añã
& Psalms de Feria occurr.
Capitulum. Eccli. 44.

Ecce Sacerdos magnus qui in diebus suis placuit Deo; & inventus est justus: & in tempore iracundiæ, factus est reconciliatio.

℟. Justus ut palma florebit. *℞. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.*

Ad Magnificat, Añã. Justum deduxit Dominus, per vias rectas: & ostendit illi regnum Dei.

Orémus. Oratio.

DA quesumus omnipotens Deus; ut beati N. Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas: & devotionem nobis augeat, & salutem. Per.

Ad primam Processionem.
*℞. j. Euge serve bone & fidelis quia super pauca fuisti fidelis super multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui.*

Orémus. Oratio.

Deus, qui conspicias quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius; ut intercessione beati N. Confessoris

soris

soris tui atque Pontificis:
contra omnia adversa ma-
niamur. Per Dominum.

Ad secundam Processionem.
R. ij. Juravit Dominus &
non poenitebit eum: * Tu
es Sacerdos in aeternum
secundum ordinem Mel-
chisedech.

Orémus. *Oratio.*

EXaudi quaesumus Do-
mine preces nostras:
quas in beati N. Confesso-
ris tui atque Pontificis so-
lemnitate deferimus; &
qui tibi dignè méruit fa-
mulari: ejus intercedenti-
bus méritis, ab omnibus
nos absolve peccatis. Per
Dominum.

Ad Completorium. Hymnus.

Iste Confessor Domini
sacratuS,

Festa plebs cujus celebrat
per orbem:

Hodie lætus méruit secré-
ta scãdere cœli.

Qui pius, prudens, hú-
milis, pudicus,

Sobrius, castus, fuit &
quiétus;

Vita dum præsens vege-
tavit ejus

Corporis artus.

Ad sacrum cujus, tú-
mulum frequenter;

Membra languentum mo-

dò sanitati:

Quolibet morbo fuerint
gravata,

Restituuntur.

Unde nunc noster cho-
rus in honorem

Ipsius, hymnum canit
hunc libenter;

Ut piis ejus méritis juvé-
mur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus at-
que virtus;

Qui supra cœli résidens
cacumen,

Totius mundi máchinam
gubérnat,

Trinus & unus. Amen.

Ad Matutinum, Invitat.

Regem Confessorum Do-
minum. Venite adorémus.

Psalms. Venite exulté-
mus. 2.

*In Duplicibus dicitur se-
quens Invitat.* Justus flo-
rébit in domo Domini
Plantatus: Gaudeamus &
exultemus, in ejus sacra
solemnitate.

*Si Festum sit Duplex pri-
ma Classis vel Duplex ma-
jus Invitatorium duplica-
tur sive Repetitur bis ante
& post Psalmum. Venite
exultemus. Si sit Duplex
prima Classis cum Invita-
torio Duplicantur omnia*

Respon

000
000
000
000
000
000
000
000
000
000

Responsoria & Antiphona ad Magnificat & Benedictus. Si sit Duplex majus cum Invitatorio duplicantur Añæ ad Magnificat & Benedictus. Quæ sola duplicantur in duplicibus minoribus & non Invitator. nec Responsoria. Quod observandū semper est in omnibus Festis tam de Comuni quam de Proprio hoc ordine; etiam alibi non Repetito. Quando vero post Vesperas dicitur iterum Magnificat, tunc Antiphona nunquam Duplicatur.

In primo Nocturno.

Antiphona. Beatus vir.

Psalmus 1.

BEATUS vir qui non abiit
via consilio impiorū: *
& in via peccatorum non
stetit: * & in cathedrâ
pestilentiae, non sedit.

Sed in lege Domini volūtas ejus: * & in lege ejus, meditabitur, die ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est, secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit, in tempore suo,

Et folium ejus non defluet: * & omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tanquam pulvis quem projicit ventus, à facie terræ.

Ideò non resurgent impij in judicio: * neque peccatores, in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * & iter impiorum peribit.

Glória Patri.

Añæ. Beatus vir qui in lege Domini meditatur, voluntas ejus permanet die ac nocte; omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Antiphona. Beatus.

Psalmus 2.

QUARE fremuerunt gentes: * & populi meditati sunt inania.

Astitērunt reges terræ, & principes convenērunt in unum: * adversus Dñm & adversus Christū ejus.

Dirumpāmus vincula eorum: * & projiciāmus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis iridēbit eos: * & Dominus sublannābit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira suā: * & in furore suo, conturbābit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo, super Sion

montem

montem sanctum ejus: *
prædicans præceptum ejus.
Dóminus dixit ad me,
filius meus es tu: * ego hódie
genui te.

Póstula à me, & dabo
tibi gentes hæreditatem
tuam: * & possessionem
tuam, terminos terræ.

Reges eos in virga fèr-
rea: * & tanquam vas fi-
guli, confringes eos.

Et nunc reges intelligi-
te: * erudimini, qui judi-
catis terram.

Servite Dño in timóre: *
& exultate ei cū tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam: * nequándò irascatur
Dóminus, & pereátis de
via justa.

Cum exarserit in brevi
ira ejus: * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Glória Patri.

Añã. Beátus iste sanctus
quí confisus est in Dómi-
no, prædicávit præceptum
Dómini, constitutus est in
monte sancto ejus.

Añã. Tu es. *Psalmus 3.*

Domine quid multi-
plicati sunt qui tribu-
lant me: * multi insúr-
gunt advérsus me.

Multi dicunt animæ
meæ: * non est salus ipsi

in Deo ejus.

Tu autem Dñe suscéptor
meus es: * glória mea, &
exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * & exaudivit
me, de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporá-
tus sum: * & exurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pó-
puli circumdántis me: *
exúrge Dómine, salvum
me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussí-
sti, omnes adversántes
mihi sine causa: * dentes
peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & su-
per pópulum tuum, bene-
dictio tua. Glória Patri.

Añã. Tu es glória mea, tu
es suscéptor meus Dómi-
ne; tu exáltans caput
meum, & exaudivísti me de
monte sancto tuo.

ψ. Voce mea ad Dómi-
num clamávi. *℞.* Et exau-
divit me de monte sancto
suo.

Pater noster.

Deprec. Exúrge Dómine.
Súscipe deprecationem.

Benedictio. Adjutor.

De Epístola prìma beáti
Pauli Apóstoli ad Ti-
mótheum. *Cap. 3.*

Lectio j.

Fidélis sermo ; si quis Episcopátum desíderat : bonum opus desíderat. Opórtet ergo Episcopum irreprehénsibilem esse ; unius uxóris virum ; sóbrium , prudentem , ornátum , pudicum , hospítalem , doctórem ; non vinoléntum , non percussórem , sed modéstum : non litigiósum , non cúpidum ; sed suæ dómui bené præpósítum : filios habéntem súbditos cum omni castitate. Si quis autem dómui suæ præesse nescit ; quómodo Ecclesiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum ; ne in supérbiam elátus : in júdicium incidat Diáboli. Opórtet autem illum & testimónium habere bonum ; ab iis . qui foris sunt : ut non in opróbrium incidat , & in láqueum Diáboli. Tu auté.
R. Euge serve bone & fidélis ; quia super pauca fuísti fidélis , super multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui.
Ps. Dómine quinque , talénta tradidísti mihi , ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Benedictio. Benedicétióibus suis

De Epístola ad Tirum. c. i.

Lectio ij.

Opórtet enim Episcopum sine crimine esse , sicut Dei dispensatórem ; non supérbum , non iracúndum , non vino deditum , non percussórem , nō turpis lucrí cúpidum : sed hospítalem , benignum , sóbrium , justum , sanctum , continéntem ; amplecténtem eum qui secúndum doctrinam est , fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana , & eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi etiam inobediéntes , vaniloqui , & seductóres ; maxímè qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redargui. Qui uníversas domos subvértunt ; docéntes , quæ non opórtet : turpis lucrí grátia. Tu autem.

R. Jurávit Dóminus & non pœnitébit eum. * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. *Ps.* Dixit Dóminus Dómino meo , sede à dextris meis. Tu es Sacérdos. *Benedictio.* Cæléstem benedicétiónem.

Lectio

Lectio iij.

TU autem loquere: que decent sanam doctrinam. Senes ut sobrii sint: pudici; prudentes; sani in fide; in dilectione: in patientia. Anus similiter in habitu sancto non criminatrices, non multo vino feruientes; bene docentes; ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, ut filios suos diligant: prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes; benignas, subditas viris suis: ut non blasphemetur verbum Dei. Iuvenes similiter hortare, ut sobrii sint. In omnibus reipsum præbe exemplum bonorum operum; in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile: ut is qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis. Tu autem.

℣. Pó sui adiutorium super potentem, & exaltavi eum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ♯. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus. Glória Patri. Manus enim.

In secundo Nocturno.

Añã. Invocantem.

Psalmus 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatione, dilatasti mihi.

Miserere mei, & exaudi orationem meam.

Filij hominum usquequod gravi corde: * ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium.

Scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Ira scimini & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, & in cubilibus vestris, cõpungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino: * multi dicunt, quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos, lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui, multiplicati sunt.

In pace in idipsum, dormiam & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe, constituisti me. Glória Patri.

Añã.

Añã. Invocantem exaudivit Dñs sanctum suum, Dominus exaudivit eum, & constituisti eum in pace.

Añã. Lætentur omnes.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Dómine: * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ: * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo Dómine: * mane exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi & videbo: * quóniam non Deus volens, iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi, ante oculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitatem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam * adorábo ad templum sanctum tuum, in timóre tuo.

Dómine deduc me in justícia tua: * propter inimicos meos, dirige in con-

spéctu tuo, viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eorum: * linguis suis dolosè agébant: * júdica illos Deus.

Décidant à cogitationibus suis: * secúndum multitudinem impietátum eorum expélle eos: * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quóniam tu, benedíces justo.

Dómine ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronásti nos. Glória Patri.

Añã. Lætentur omnes qui sperant in te Dómine, quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster: * quam admirabile est nomen tuum, in univérfa terra.

Quóniam eleváta est, magnà

magnificéntia tua super
cælos.

Ex ore infántium & la-
cléntium perfecisti lau-
dem , propter inimicos
tuos : * ut déstruas inimí-
cum , & ultórem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam & stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo quòd
memor es ejus : * aut filius
hóminis, quóniam vístas
eum.

Minuísti eum paulómi-
nùs ab Angelis : * glória
& honóre coronásti eum : *
& constituísti eum , super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus : * oves & bo-
ves uniyérsas : * insuper, &
pécora campi.

Vólucres, cæli, & pisces
maris : * qui perámbulant,
sémitas maris.

Dómine Dóminus no-
ster : * quàm admirábile
est nomen tuum , in uni-
vérsa terra. Glória Patri.

Añna. Dómine Dóminus
noster quam admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra ; quia glória &
honóre coronásti sanctum
tuum, & constituísti eum,

super ópera mánuum tuá-
rum.

ψ. Glória & honóre co-
ronásti eum Dómine. Pa-
ter noster.

Deprecatio. Osténde no-
bis Dómine.

Bened. Deus Dei filius.

De Sermóne sancti Ber-
nárdis Abbátis.

Sermone de S. Malachia.

Lectio iv.

EXúltat sine dúbio San-
ctus N. : qui in diébus
suis plácuit Deo, & invén-
tut est justus. In sanctitáte
& justítia coram ipso mi-
nistrávit; plácuit ministé-
rium : plácuit mínister.
Quidni placúerit ? Pósuit
sine sumptu Evangélium :
replévit Evangélio , pá-
triam. Levi jugo Christi,
in gládio spíritus, éxteras
súbdidit natiónes ; usque
ad extrémam terræ : resti-
tuens hæreditátem suam
illi. O ministrum fidélem.
Nunquid non per ipsum fi-
lio est Patérna adimpléta
promíssio ; Nunquid hunc
olim intuebátur Pater :
cum ad filium loquerétur.
Dabo tibi gentes hæredi-
tátem tuam : & possessió-
nem tuam, términos terre.
Quàm libens Salvátor re-
cipiébat,

cipiēbat, quod ēmerat ; & ēmerat pretio sāguinis sui : ignominia crucis, horrore passiōnis. Tu autem.

R. Dōmine quinque tālenta tradidisti mihi ; ecce alia quinque superlucratus sum : Euge serve fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam ; * Intra in gaudium Dōmini tui.

ψ. Labōres mānuum tuārum quia manducabis, beātus es, & benè tibi erit. Intra in gaudium.

Bened. Aeternam benedictionem. *Lectio v.*

Qui quasi unus omnium parens : vivēbat omnibus. Quasi gallina pullos suos ; sic fovēbat omnes : & in velamento alarum suarum protegēbat. Non sexus, non aetas, & non conditio discernēbantur, aut personae ; dēerat nēmini : expāso omnibus grēmio pietatis. De quacūque tribulatione clamaretur ad eum, propriam reputābat, nisi quod in suā patiens, in aliēnā compātiens erat : plerūque & impātiens. Nōnunquā siquidem zelo, pro aliis in alios movebatur ;

ut eripiēns inopes, & repriēns fortes : consuleret proindē omnibus in salutem. Itaque irascebatur ; sed ne non irascēdo, peccāret : juxta illud de Psalmo. Irascimini & nolite peccāre. Non ira illi ; sed ipse animo : dominabatur. Erat suimet potens ; sanè victor sui : ira superari non poterat. Ira ejus, in manu ejus. Vocata veniēbat ; exiens, non erumpens : nutu, non impetu ferebatur. Non urebatur illa : sed utebatur. Tu autem.

R. Justus germinabit sicut lilium : * Et florēbit in aeternum ante Dōminum. *ψ.* Et erit quasi olīva, gloria ejus. & odor ejus ut Libani. Et florēbit. *Bened.* Grātia Spīritus sancti.

Lectio vj.

Sanctus Pōntifex, qui in spīritu humilitatis hostias pacificas caelis frequēter invēxerat ; hōdie per semetīpsū introivit ad altāre : Dei ipse hōstia, & Sacerdos. Migrāte Sacerdōte ; sacrificij ritus in melius mutatus est : fons lachrymarum siccatus est. Holocāustum omne conditur : lētitiā, & exultatione.

elione. Benedíctus Domí-
nus Deus, qui tanti Pontí-
ficis ministério visitávit
plebem suam; & nunc as-
sumpto eo in sanctam ci-
vitátem: tantæ recorda-
tione civitátis, nostram
non desinit consolári ca-
privitátem. Exúltet in Dó-
mino spíritus eius; quod
levátus pónere corpóreæ
molis, nulla jam fæculén-
ta vel terréna matéria,
prægravátur: quóminùs
tota alacritáte ac vivacitá-
te corpóream omnem &
incorpóreã trajiciens crea-
túrã; pergat totus in
Deum: & adhærens illi,
unus sit cum eo spíritus
in ætérnum. Tu autem.

R. Stola jocunditátis in-
duit cum Dóminus: * Et
corónam pulchritúdinis
pósuit super caput ejus.

Ps. Cibávit illum pane vi-
tæ & intelléctus, & aqua
sapiéntiæ salutáris potávit
eum. Et corónam. Glória
Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Añã. Dómine.

Psalmus 14.

Domine quis habitá-
bit in tabernáculo
tuo: * aut quis requiescet,
in monte sancto tuo.

Qui ingreditur sine ma-
cula: * & operátur justítiã.

Qui loquitur veritátem
in corde suo: * qui non
egit dolum, in lingua sua.

Nec fecit próximo suo
malum: * & oppróbrium
non accépit, advérsus pró-
ximos suos.

Ad nihilum dedúctus est
in conspéctu ejus malí-
gnus: * tímèntes autem
Dóminum, gloríficat.

Quis jurat próximo suo
& non decipit: * qui pecú-
niam suam non dedit ad
usúram: * & múnera super
innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, non mo-
vebitur in ætérnum.

Glória Patri.

Añã. Dómine; iste san-
ctus habitábit in taberná-
culo tuo; operátus est ju-
stítiam, requiescet in
monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam.

Psalmus 20.

Domine in virtúte tua
stábitur rex; * & su-
per salutáre tuum, exultá-
bit veheménter.

Desidérium cordis ejus
tribuísti ei: * & voluntáte
labiórum ejus, non frau-
dásti eum.

Quóniã prævenísti eum
in

in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus , coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, & tribuisti ei : * longitudinem dierum in sæculum : * & in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus, in salutari tuo : * gloriam & magnum decorem, impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictione, in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio, cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * & in misericordia Altissimi, non commovebitur.

Inveniatur manus tua, omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat, omnes qui te oderunt,

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos : * & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * & semen eorum, à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dor-

sum : * in reliquiis tuis, preparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua : * cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Glória Patri.

Añã. Vitam petiit à te tribuisti ei Domine; gloriam & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus, coronam de lapide pretioso.

Añã. Hic accipiet.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus : * orbis terrarum & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * & super flumina, preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini : * aut quis stabit, in loco sancto ejus.

Innocens manibus, & mundo corde : * qui non accepit in vanum animam suam : * nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Dño : * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum : * querentium faciem, Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras : * & elevamini portæ

portæ æternales : * & introibit rex glóriæ.

Quis est ille rex glóriæ : *

Dñs fortis & potens : *

Dóminus potēs in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras : * & elevámini portæ æternales : * & introibit Rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ : *
Dóminus virtútum , ipse est rex glóriæ. Glória.

Añã. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutáti suo ; quia hæc est generatio quærentium Dñm.

ŷ. Justus Dóminus, justitias diléxit. *ꝛ.* Æquitatem vidit vultus ejus. Pater noster. *Deprec.* Adjutórium nostrum. *Bened.* Redemptor.

Lectio sancti Evangelij :
secúndum Matthæum.

Lectio vj.

In illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc. Homo peregrè proficiscens ; vocávit servos suos : & trádedit illis bona sua. Et uni dedit quinque talēta, alij autem duo ; alij verò unum : unicuique secúndum propriam virtutem. Et reliqua.

Pars Verna.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 9. in Evangelia.

Lectio sancti Evangelij, fratres charíssimi, sollicitè considerare nos admonet ; ne nos qui plus cæteris in hoc mundo accepisse áliquid cernimur, ab auctóre mundi : grávius inde judicemur. Cū enim augentur, dona : ratiónes etiám crescunt donórum. Tantò ergo esse humilior ; atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex múnere : quantò se obligatiórem esse conspícit, in reddēda ratióne. Ecce homo qui peregrè proficiscitur ; servos suos vocat : eisque ad negotium, talēta partitur. Post multum verò tēporis positurus ratiónem revertitur ; benè operantes pro apportáto lucro remunerat. Servum verò, à bono opere torpētem damnat. Quis itaque iste homo est qui peregrè proficiscitur ; nisi Redemptor noster : qui in ea carne quam assumpsērat, ábiit in cælum. Carnis enim locus proprius terra est : quæ quasi ad peregrína duci-

e

rum; dum per Redemptorem nostrum: in cælo collocatur. Sed homo iste perigrè proficiscens servis suis bona sua tradidit; quia fidelibus suis: spiritalia dona concessit. Tu autem.

R. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit eum: * Et inaltavit illum apud proximos suos. *ψ.* In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, & implevit eum spiritu sapientiæ & intellectus. Et inaltavit.

Benedict. Unigenitus Dei filius.

Longè post præcedentia.

Lectio viij.

Nullus namque est, qui veraciter dicat. Talentum minime accepit non est unde rationem ponere cogar. Talenti enim nomine; cuiuslibet pauperi etiam hoc ipsum reputabitur: quod vel minimum accepit. Alius namque accepit intelligentiâ prædicationis ministerium debet ex talento. Alius terrenam substantiam accepit: erogationem talenti debet ex rebus. Alius nec intelligentiam internorum,

nec rerum affluentiam accepit; sed tamen didicit artem qua pascitur: ipsa ars ei in talenti acceptione reputabitur. Alius nihil horum assecutus est: sed tamen fortasse; locum familiaritatis apud divitem meruit: talentum profecto familiaritatis accepit. Si ergo nihil pro indigentibus loquitur: pro talenti retentione damnatur. Habens igitur intellectum: curet omnino ne taceat. Habens rerum affluentiam; vigilet: ne à misericordia largitate torpescat. Habens artem quæ regitur; magnoperè studeat ut usum atque utilitatem illius: cum proximo partiatur. Tu autem.

R. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: * Honestavit illum in laboribus suis. *ψ.* Descendit cum illo in taveam, & in vinculis non dereliquit eum. Honestavit. *Benedictio.* Ad supernorum civium.

Lectio ix. sub finem.

UT ergo de talenti sui rationibus; redeunte Domino

Dómino quisque securus sit : cum timóre penset quorídiè , quod accépit. Ecce namque jam iuxta est ut ille qui pégrè proféctus est , rédeat. Quasi pégrè quippe ábiit ; qui de hac terra in quâ natus est : longè discéssit. Sed proféctò revértitur , ut de taléntis ratiónes ponat ; quia si à bonâ actiône torpéscimus : de ipsis donis quæ contulit , nos distri-ctiùs júdicat. Consideré-mus ígitur quæ accépi-mus : atque in eórum ero-gatióne vigilémus. Nulla nos à spirituáli ópere ter-réna cura impédiat ; ne si in terrâ taléntum abscón-ditum : talénti Dóminus ad iracúndiam provocétur. Piger étenim servus cùm jam iudex culpas exámi-nat , taléntum de terrâ le-vat ; quia sunt plerique , qui nunc se à terrénis desi-dériis vel opéribus súb-trahunt : quandò jam per animadversiónem júdicis , ad ætérnum supplicium trahúntur. Antè ergo de talénti nostri ponénda ra-tiône vigilémus ; ut cùm jam iudex ad feriéndum immínet : lucrum nos

quod fécimus , excúset. Tu autem.

R. In médio Ecclesiæ apé-ruit os ejus : * Et implé-vit eum Dóminus Spíritú sapiéntiæ & intelléctus.

Ps. Jocunditátem & exul-tatiónem thesaurizávit su-per eum. Et implévit. Gló-ria Patri. Et implévit.

Si fuerit Festum duplex vel occurrerit in Domini-ca dicitur Te Deum lau-dámus. Et tunc non dici-tur Glória Patri.

AD LAUDES.

Añã. Euge serve bone, in módico fidélis ; intra in gáudiú Dómini tui. *Psal.* Dñs regnávít. *cum reli-quis de Dominica. 20. An-tiph.* Fidélis servus & pru-dens ; quem constituit Dó-minus , super familiam suã. *Añã.* Serve bone & fi-délis , intra in gáudium Dñi tui. *Añã.* Sacerdótes Dei benedicite Dóminum ; servi Dómini , Hymnum dicite Deo , allelúia. *Añã.* Ecce verè israélita , in quo dolus non est.

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce Sacerdos magnus Equi in diébus suis plá-cuit Deo ; & invéntus est justus : & in tempore ira-

cúndiæ, factus est recon-
ciliatio.

ψ. Stolâ jocunditatis.

℞. Induit eum Dóminus.

Ad Benedictus, Antiph.

Euge serve bone & fidélis;
quia super pauca fuísti fi-
délis, super multa te con-
sístnam, dicit Dóminus.

In Duplicibus. Duplic.

Orémus. *Oratio.*

DA quæsumus omni-
potens Deus; ut beá-
ti N. Confessoris tui at-
que Pontificis veneránda
solémnitas; & devoti-
onem nobis áugeat, & salú-
tem. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Capit. Ecce
Sacerdos magnus. *ut sup.*

ψ. Iustum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. ℞. Iu-
stum dedúxit. ψ. Et ostén-
dit illi regnum Dei. ℞. Iu-
stum dedúxit. Glória Pa-
tri. ℞. Iustum, &c. ψ. Amá-
vit eum Dóminus, & or-
návít eum. ℞. Stolâ gló-
riæ induit eum.

Oratio. Da quæsumus om-
nípotens Deus. *ut sup.*

*Si non adsit propria si
enim adsit omittitur.*

Ad Sextam, Capitulum.

NON est inventus sími-
lis illi qui conservá-
ret legem Excélsi; ideò ju-

rejurándo; fecit illum
Dóminus créscere in ple-
bem suam.

℞. Amávit eum Dóminus
& ornávít eum. ℞. Amá-
vit eum. ψ. Stola glóriæ
induit eum. ℞. Amávit
eum. Glória Patri. ℞. A-
mávit eum. ψ. Iustus ut
palma florébit. ℞. Sicut
cedrus Líbani multiplicá-
bitur.

Orémus. *Oratio.*

DEUS qui cónspicis
quia ex nulla nostra
virtúte subsístimus; con-
céde propítius; ut inter-
cessióne beáti N. Confes-
soris tui atque Pontificis;
contra ómnia advérsa mu-
niámur. Per Dóminum.

Ad Nonam, Capitulum.

Fungi sacerdotio, & ha-
bére laudem in nómi-
ne ipsíus; & offéne illi
incénsus dignum; in
odórem suavitatis.

℞. Iustus ut palma floré-
bit, sicut cedrus Líbani.
℞. Iustus ut. ψ. In domo
Dómini plantátus. ℞. Iu-
stus ut. Glória Patri. ℞. Iu-
stus ut. ψ. Stola jocundi-
tatis. ℞. Induit eum Dñs.

Orémus. *Oratio.*

EXáudi quæsumus Dó-
mine preces nostras;
quas

quas in beati N. Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus; & qui tibi dignè méruit famulári: ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum.

*Ad Vesperas. Si sit Festum Duplex. Añã. Euge-
serve. cum reliq. de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dóminica, & loco ultimi, Psalmus. Meménto Dómine David. 159.*

Si autem non sit Festum Duplex dicuntur Añã & Psalmi de Feria occurrente, Capitulum & Versus ut supra in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Añã. Quinque mihi Dómine talénta tradidisti; lucrátus sú insuper, ália quinque.

Oratio. Da quæsumus omnipotens Deus. ut supra. Ad Laud. Ad Processionem primum Responsor. Officij diei sequentis.

Oratio conveniens.

Hymnus semper de Officio Vesperarum. Iste Cõfessor.

In Festo Confessoris Pontificis trium Læctionum omnia ut supra; ritu quo notatum est in Comuni

Apostolorum trium Læctionum. Ad Vesperas Antiphona, & Psalmi, de Feria occurrente. Capital. Versus. Añã ad Magnificat, ut in secundis Vesperis diei Festi. Oratio propria vel de Comuni & ad Complet. Hymnus. Iste Confessor.

Ad Matutinum, Inuit. Regem confessorum Dóminum. Veníte, adorémus. Novem Antiphona & novem Psalmi, ut supra; Versus primi Nocturni voce mea quod semper observatur in omnibus Festis iij. Læctionum. Benedict. Responsor. pro Feria occurrente ritu notato in Comuni Apostolorum.

Dua prima Læctiones de Scriptura occurrente, tertia ut habetur in proprio. Ad Laudes & Horas ut supra.

Si coningat celebrari octavam de aliquo confessore Pontifice; officium infra octavam fit eodem ritu, quo in Festo trium Læctionum. Dua prima Læctiones de Scriptura occurrente, tertia ut habetur infra pro qualibet die octava. Ad Laudes & Horas ut in die festi. Ad Vesperas.

Antiph. & Psalmi de Feria occurrente, Capitulum, Versus, Antiph. ad Magnif. oratio ut in secundis Vesperis Festi. Ad Complet. Hymnus de Officio Vesperarum. Ilte Confessor.

Die secunda infra Octav. De Sermone S. Euchérij Lugdunénsis Epíscopi. In depositioe Sacerdotis.

Serm. 4.

Lectio ij.

BEati patris mérita jam in tuto póstita securi magnificémus; qui gubernáculum fidei viriliter tenens, anchóram spei tranquilla jam statióne compósuit; & plenam cælestibus divítiis, & mércibus navem, optáto in líttore collocávit. Qui cōtra omnes ímpetūs adversárij; scutum timóris Dei, tandiù infatigábiliter tenuit; donec ad victóriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus; nisi unus cūm pèrvigili hoste conflicus. Habuístis in eo médicum, quasi cælo lapsum; Cūm quo sánitas fines vestros; immò ipse sanitátum auctor intrávit. Quantis hic ille cæcis à via veritátis errántibus; &

de summa jam rupe pendéntibus, amíssum reddidit visum; & illum quo Christus vidétur, reparávit intúitum. Quantórum áuribus surdis, & infidelitátis obduratióne damnátis; ad percipiéndam vocem cælestium mandatórum; pretiósulum infúdit audítum; ut vocánti Deo, ad misericórdiam; responderent per obediéntiam. Tu autem.

Die tertia infra Octavá. De Sermone S. Euchérij Lugdunénsis Epíscopi.

Eodem Serm. 4. Lectio ij.

QUANTOS intrínsecus vulnerátos; Angelici oris arte; & oratiónum potestáte curávit. Quantos per longam incúriam, peccáti labe solútos, & quadam lepræ contagióne perfúsos; castigatióibus & exhortatióibus expiádo; Deo in se operánte mundávit. Quantórum ánimas vivénti in corpore jam defúctas; & delictórum mole obrútas ac sepúltas; ad emendatióem, tamquàm ad lucem revocádo resuscitávit. Et dómini sui ádmodum imitátor admirándus; jam mórtuos

tuos Deo: è contrário mori fecit, vitáli morte, peccáto Nihilóminùs aliórum óculos, sicut díximus, nunc illuminábat; nunc in áliam partem, ea quæ aperúerat: salúbriter claudébat Si requirámus quo ór-dine hoc faciébat; claudébat útique eos docéndo, ne aliénium malè vidérent: ne eis res aliéna concupifcibilis apparéret. Tu auté.

Die quarta infra octav.

De Sermóne S. Euchérij Lugdunénsis Episcopi.

Eodem Serm. 4.

Lectio iij.

SECÚNDUM hęc: animárum nostriárum vúltibus; illiás viri, unusquísque, virtútis tamquam pretiosos: superducámus colóres. Rápiat sibi de eo alter, gratam spéciem cõpunctiónis; alter pigmémentum candidíssimum: nítidæ castitátis. Pallóre ille abstinentiæ; rubórem iste verecúndiæ; ille ardéntem in Dei rebus fidem: velut áureo splédóre radiántem. Atque hoc modo spiritalia interiórius sui membra: in corpus plebis suæ tráfere-ret: & ad unam illiús faciém; omnem exornémus

domum: id est univérsam Christi pingámus Ecclésiám. Ut videns nos, vel de atérni tremóre judicij, vel de futúra beatitúdine cogitántes; illam evangélicam Christi vocem possit assúmere: Pater rogo ut tibi ego sum & illi sint mecum. Ut nos quandóqtè ex hoc sæculo migratúros; Patrónus hoster in ædem suam, & in finem suum velut Abrahám peculiáris, accípiat: & in illa die incólumes oves suas, lætus pastor agnóscat. Tu auté.

Die quinta infra Octav.

De Ser. S. Augustíni Episc. Ser. 46. de Past. in Exce. 34.

Lectio iij.

AUDÍTE vos cum intentione: audiámus nos cum tremóre. Et factum est verbum Dómini ad me dicens; Fili hóminis: prophetísa super pastóres Israél. Hanc lectiónem cum legerétur, audívimus: hinc cum vestra sanctitáte aliquid loqui decrévimus; adjuvábít ipse ut vera dicámus: si non nostra dicámus. Nam si nostra dicámus; pastóres érimus, pascentes nos: non oves. Si autem illiús sunt quæ di-

cúntur: per quémlibet ipse vos pascet. Hæc dicit Dóminus. Væ Pastóribus Israël qui pascunt se solos; Nunquid oves pascunt Pastóres? id est non se pascunt Pastóres: sed oves. Hæc primò causa est quare arguántur pastóres isti: quia seípsos pascunt non oves. Qui sunt qui seípsos pascunt? De quibus dicit Apóstolus; Omnes enim quæ sua sunt quærunt: non quæ Jesu Christi. Tu.

Die sexta infra octavã.
De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Eod. Serm. 46.

Lectio ij.

NOS, quos in isto loco, de quo periculósa ratio rédditur; Dóminus secundùm dignatióem suã, non secundùm méritum nostrum constituit: habemus duo quædam. Unum quod Christiáni sumus: álium quod præpósiti sumus. Illud quod Christiáni sumus; propter nos est: quod autem præpósiti sumus, propter vos est. In eo quod Christiáni sumus: attenditur utilitas nostra; in eo quod præpósiti: non nisi vestra. Sunt autem

multi Christiáni; & non præpósiti: qui perveniunt ad Deum facilióre fortáste itinere; & tantò forte expeditiùs ambulátes: quantò minórem sárcinam portant. Nos autem excépto quòd Christiáni sumus; uundè ratióem reddémus de vita nostra: sumus étiã præpósiti; unde ratióem reddémus Deo: de dispensatióne nostra. Tu autem.

Die septima infra Oct.
De Sermóne S. Augustíni Epíscopi. *Eod. Ser. 46.*

Lectio ij.

AD hoc istam difficultatè propónimus; ut compatiétes nobis: orétis pro nobis. Véniet enim dies: quòd cuncta adducúntur in iudícium. Et ille dies; si sæculo longè est: unicuique hómini vitæ suæ, últimus propè est. Tamen utrúmque Deus latere vóluit; & quandò véniat finis sæculi: & quandò sit in unoquóque hómine, hujus vitæ finis. Vis non timère diem occultum; quandò vénerit: invéniat te parátum. Cui ergo præpósiti, ad hoc sint, ut his qui subjéti sunt

consulant; non in eo quod
 prae sunt omninò utilitá-
 tem suam attendant: sed
 eorum quibus ministrant.
 Quisquis ita prae pòsitus
 est: ut in eo quod prae pòsi-
 tus sit, gáudeat; & honó-
 rem suum quærat; & com-
 moda sua sola respiciat: se
 pascit non oves. Tu autem.

*In die octava, semid.
 majus: ut in die.*

*In primis Vesperis. Ant.
 ad Magnificat ut in primis
 Vesperis Festi. Et sic semper
 in 1. Vesperis diei Octavae.*

*Ad Compl. Hymnus. Ille
 Confessor.*

*In 1. Nocturno Lectiones
 de Scriptura occurrente.*

*In secundo Nocturno.
 Sermo S. Euchérij Lugdu-
 nensis Episcopi.*

Serm. de S. Maximo.

Lectio iv.

OViram per omnia Deo
 dignum. Eminébat ut
 sic dixerim in ipso hábitu,
 animi fortitúdo; in spé-
 cie exteriori ipsam putá-
 res expressam imaginem
 sanctitatis: terribilis incés-
 su, reverendus aspéctu. Cré-
 deres quod semper invisí-
 bilem illum hostem: ipsa
 vultus sui virtúte terreret.
 Metuendus severitáte; be-

nignitáte venerándus: au-
 ctoritátis censuram, humi-
 litátis mansuetúdone tem-
 perábat. Minabátur qui-
 dem frontis austeritas: sed
 cordis serénitas blandie-
 bátur. Ac sic conveniēte
 in uno, diversitáte gratiá-
 rum; Paulus apparebat in
 vultu: Petrus in Spíritu.

Illius districtiónis: hujus
 erat pietátis æmulator: ita
 ut, cum præséntiam ejus
 vix sustinères: abséntiam
 ferre non posses. Internó-
 rum autem bonórum suó-
 rum formas ac spécies; si-
 cut nemo ad plenum inspi-
 cere pótuit; ita nemo suf-
 ficit explicáre. *Lectio v.*

Sicut légimus evangéli-
 scam illam ac beátam
 mulierem, effracto Alabá-
 stro Nardi pretiósí, un-
 guentum supra carnem
 Dómini profudisse; ita
 gloriósa hujus Pontificis
 ánima aperuit in se latén-
 tes divítias cœlestiú mún-
 erum: & de armário suá-
 vè oléntium virtútum,
 aromata sanctificatiónum,
 & gratiarum suárum; su-
 pra omnem Ecclesiám,
 quæ est Christi corpus, ef-
 fúdit; & ad ipsum caput
 membrórum justificatió-

ne transiit. Et verè, ut dixit, replèta est univèrsa domus Christi: ex odòre cœlestis unguenti. Quid dicam ejus voluntatem? ut fierent ei lacrymæ panes die ac nocte: & pro cibo & potu incessabiliter ruminaret; Quando veniam & apparebo antè faciem Dei? ut præter vitam nihil esuriret: præter justitiam nihil sitiret.

Lectio vj.

Hujus ergo tanti ac tam præclari Pontificis: quæso nos discipulos meminerimus, & filios. Rapiat unusquisque quod possumus: de bonis inestati parentis. Hic de hereditate ejus, assumat holosericam gestorum varietate pretiosissimam vestem; hic mansuetudinis ac simplicitatis occupet talentum: ille decus peccatoris, benevolentiae ac sapientiae monile sibi vindicet: hic margaritam compunctionis, & thesaurum castitatis invadat. Licet enim ille locupletissimus Christi amicus; quidquid habuit, integrum secum eulerit: & nobis tamen si volumus totum reliquit.

Ita ergo agamus bona illius consecretantes; ut qui in æternam gloriam suscitandus est, sub fine sæculorum: redditus Ecclesiæ per rediviva in nobis mèrita jam surrexerit.

In tertio Nocturno,

Lectio sancti Evangelij: secundum Matthæum.

Lectio vij.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis Parabolam hanc. Homo peregrinè proficiscens; vocavit servos suos: & tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talenta, alij autem duò; alij verò unum: unicuique secundum propriam virtutem. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij: Nazianzeni.

Oratione Apolog.

Referam quæ Jesus discipulis suis ad prædicationem eos mittens præscribit: quorum mne singula explicè, hæc summa est: ut virtute tales sint Pastores, atque ita expediti & modesti, & ut uno verbo dicam, cælestes; ut non minùs ob eorum vitam; & mores, quam ob sermone, atque doctrinam: Evangelium

curat.

curat. Mihi verò timó-
rem incútiunt étiam Pha-
ríſeis probris oneráti, &
Scribæ redargúti; quibus
cum nos virtúte longè ſu-
perióres eſſe debeámus,
quemádmodū nobis præ-
ceptum eſt: ſi modò cæ-
lórũ regnum cónſequi
cúpimus; turpe profeſſò
fuerit: ſi iſtis étiam pejó-
res inveniámur. Tu autem.

Lectio viij.

IN his ego cogitatióni-
bus: dies noctesque ver-
ſor. Hæc medúllas étiam
meas elíquant, & carnes
conficiunt; nec me audá-
cem eſſe ſinunt: ac ſublá-
ta fácie incédere. Hæc áni-
mum meum deſiciunt, &
mentem cóntrahunt; &
linguæ vñculum inji-
ciant: faciuntque, ut non
de præfectúra nec de cor-
rigéndis & emendándis
áhis cógitem; id quod
exuberántis cuiúſdam fa-
cultátis eſt: ſed quómodo
veniéntem ipſe iram effú-
gere; atque vitij rubigi-
nis: à me áliquid abſter-
gere queam. Purgarique
priùs, deinde purgare: ſa-
piéntia inſtrui; atque ita
demum álios ſapiéntia in-
ſtrúere: lux fieri, & álios

illuminare. Ad Deum ap-
propinquare; & ita álios
addúcere: ſanctificári, &
poſtea ſanctificare; ináni-
bus ducátum præſtare: pru-
déntia cómite conſilium
dare. Tu autem.

Lectio ix.

Quis eſt qui contrá
hæc ómnia; celeritá-
tem potiùs: quàm ſecuri-
tatem & utilitatem expól-
car. Quis eſt qui veritátis
propugnatóre, unius dié-
culæ ſpátio: velut è luto,
ſtatuam. finget. Illius in-
quam qui cum Angelis
ſtabit; cum Archángelis
glorificábit; ad ſuprémum
altáre hóſtias tranſmítteret;
Chriſto adjutor Sacerdóti
erit: ſigmentum inſtaurá-
bit; imaginem representá-
bit: ſupérno mundo pro-
creábit. Et ut quod majus
eſt dicam; qui Deus futú-
rus ſit: & álios Deos fa-
cturus. Scio cujus miniſtri
ſimus; & ubi jaccámus: &
quo mittámur: Scio quæ
Dei ſublímítás; quæ hu-
mána infirmitas: ac tur-
ſum poténtia. Cælum ex-
célſum: terra autem pro-
fúnda. Tu autem.

*Ad Laudes & Horas ut
in die. Ad Veſperas An̄i &*

Psalmi de Feria occurr. Capit. Versus Antiph. ad Magnificat, ut in secundis Vesperis Festi.

C O M M U N E
Confessoris non Pontif.

Ad Vesperas, si sit Festum Duplex, Antiph. Euge Serue. cum reliquis de Laudibus, ut infra. Psalmus. Dixit Dominus-cum reliquis de Dominica. 148. Et loco ultimi Psalm. Laudate Dñm omnes Gentes. 153. Si non sit festum duplex. Antiph. Et Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum.

Iustus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo; ad Deum qui fecit illum: & in conspectu Altissimi deprecabitur.

Ps. Justus ut palma florebit. *R.* Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat, Antiph. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei.

Orémus. Oratio.

Deus, qui nos beati N. Confessoris tui, annua solemnitate lætificas: concède propitius; ut ejus natalitia colimus: per ejus ad te exempla gradiamur.

Per Dominum nostrum.

Si adsit propria oratio supradicta omnino omittitur.

Ad primam Processionem.

Euge serue bone & fidelis quia super pauca fuisti fidelis super multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui.

Orémus. Oratio.

Ad esto Domine supplicationibus nostris: quas in beati N. Confessoris tui solemnitate desideramus; ut qui nostrae justitiae fiduciam non habemus: ejus qui tibi placuit, precibus adiuvemur. *Per Dominum.*

Ad secundam Process.

Justus germinabit sicut liliolum: * Et florebit in aeternum ante Dominum.

Orémus. Oratio.

Intercessio nos quaesumus Domine beati N. Confessoris tui commendet; ut quod nostris meritis non valemus: ejus patrocinio assequamur. *Per.*

Ad Completor. Hymnus.

Iste Confessor. *ut in Comuni Confess. Paris. lxxvj.*

Ad Matutinum omnia ut in Comuni Confessoris Pontificis, exceptis Lctionibus Et Responsoris.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio 7. Cap. 4. & 5.

Justus si morte præoccupatus fuerit: in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est: non diuturna, neque annorum numero computata. Cani autem sunt sensus hominis: & ætas senectutis, vita immaculata. Placens Deo factus est dilectus: & vivens inter peccatores transfatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus: aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obsecurat bona; & inconstantia concupiscentiæ: transvertit sensum sine malitia. Consummatus in brevi explévit tempora multa; placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properavit educere illū de medio iniquitatum. Tu autē.

R. Euge serve bone & fidelis quia super pauca fuisti fidelis super multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui.

V. Domine quinque talenta tradidisti mihi ecce alia quinque superlucratum sum. Intra in gaudium.

Lectio ij.

Populi autem videntes & non intelligentes: nec ponentes in precordiis talia; quoniam gratia Dei & misericordia, est in sanctos ejus: & respectus in electos illius. Condémnat autem justus mortuus vivos impios: & juvenus celérius consummata: longam vitam in iusti. Vi lebunt enim finem sapientis; & non intelligent quid cogitaverit de illo. Deus: & quare muniert illum Dominus. Vidébunt & contémnent eum: illos autem Dominus iridébit. Et erunt post hæc decedentes sine honore; & incotumélia inter mortuos: in perpetuum. Quoniam dirumpet illos inflatos sine voce; & commovébit illos à fundamentis: & usque ad suprénum desolabuntur. Tu autem.

R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Et erit quasi oliva gloria ejus & odor ejus ut Libani. Et florébit.

Lectio iij.

Et erunt gementes: & memoria illorum peribit.

bit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi; & traducunt illos ex adverso: iniquitates ipsorum. Tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt: & qui abtulérunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili; & mirabuntur in subitatione insperatæ salutis: dicentes intra se, prenitentiam agentes; & præ angustia spiritus: gementes. Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum: & in similitudine improperij. Nos insensati: vitam illorum æstimabamus insaniam: & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei: & inter sanctos fors illorum est. Tu autem.

R. Stola iocunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

ψ. Cibavit illum pane vitæ & intellectu, & aqua sapientiæ salutaris potavit eum. Et coronam Gloriam Patri. Et coronam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi
Abbatis.

Serm. 2. de S. Victore.

LECTIO IV.

GAudete in Domino dilectissimi; qui inter continua suæ pietatis beneficia, indulgit hominem mundo: cuius multi salventur exemplo. Iterum dico Gaudete; quod factus de medio, appropriavit Deo: ut multo plures ejus intercessione salventur. Habet ex hominibus: cui hominum, peccata donec misericors & miserator Dominus. Habet tempus & locum intercedendi: pius & misericors advocatus. Equidem locum quietem: & tempus feriatum. In terris visus est: ut esset exemplo; in cælum levatus est: ut esset patrocínio. Hic informat ad vitam: illic invitat ad gloriam. Factus est mediátor ad regnum: qui fuit incitator ad opus. Bonus mediátor: qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat; & supplicantis affectum: & supplicationis fructum. Tu autem.

R. Audiam Domine vocem laudis tuæ: * Et enarrem univérfa mirabilia tua. ψ. Lavabo inter innocentes

nocentes manus meas, & circúmdabo altáre tuum Dómine, Et enárrem.

Lectio v.

Hodie pósito corpore; quo solo præpediri ab ingrèssu glóriæ videbatur: tantò alácrior, quanto expeditior; penetrávit in sancta: similis factus in glória sanctorú. Hódiè de novíssimo & húmili loco quem sibi ex consilio salvatoris elégerat; ipso summo patrefamílias evocánte, verus amicus ascéndit supérius: & est illi glória, coram simul discumbéntibus. Hódiè despécto mundo & mundi príncipe triumpháto; suprà mundum verè ascéndit: accipiens de manu Dómini corónam victóriæ, Ascéndit autem cum immensâ supelléctili meritórum; clarus triumphis: miráculis glóriósus. Pausat miles eruditus: & post labóres sudóresque peráctæ militiæ; locátur feliciter: coronátur sublímiter. Tu auté. R. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve fidélis quia super pauca fuísti fí-

délis super multa te constitúam. * Intra in gáudium Dómini tui. *ψ.* Labóres mánuum tuárum quia manducábis, beátus es, & bene tibi erit. Intra in gáudium. *Lectio vj.*

Qui sedit & flevit super flúmina Babylo- nis: sedet modò ad fontē vitæ; & conversatio illi secús torrentem voluptá- tis: cujus ímpetus lætificat civitátem Dei. Inveni sibi fontem hortórum, púteú aquárum vivéntium; & cum Samaritána potátur aquâ sapiéntiæ salutáris: ut non síriat in ætérnum. Datur illi de fructu mánuum suárum; & laudant eum in portis ópera ejus: & gloriátur testimónio consciéntiæ. Consciéntiæ dico suæ: non altérius. Sedit médius Angelórum, dignus planè eórum consórtio: quórú desidério flagrat; puritáte vitæ castimónia decorátur. Tu auté. R. Super salutem & ornem pulchritúdinem dilexi sapiéntiam & propósui pro luce habére illam: * Venérunt mihi ómnia bona páriter cū illa. *ψ.* Hanc amavi & exquisivi à juvén- tute.

tute mea, & amator factus
sú formæ illius. Venerunt
mihi. Glória. Venerunt
mihi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii:
secundum Lucam.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit
Iesus discipulis suis. Sint
lumbi vestri præcincti; &
lucernæ ardentes in máni-
bus vestris; & vos símiles
hominibus expectántibus
Dóminum suum: quando
revertátur à nuptiis: ut
cum vénerit; & pulsáve-
rit: conféstim apérint
ei. Et reliqua.

Hom. S. Petri Chrysólogi.
Ex Serm. 22. in Lucam.

Sint lumbi vestri præcin-
cti, ibi præcingenda est
virtus: ubi voluptas est
comprimenda. Nescit vín-
cere vitia corpóris: virtú-
tis cingulum qui depónit.
Cincti ergo castitátis bál-
theo quod est insigne mi-
litiæ Christiánæ; fluxam
carnis detruncémus igná-
viam: & Regis nostri ex-
pectatióne pervigiles, in-
sónnes somnum sæculi
nesciámus. Non dór-
miunt, inquit: nisi cum
malè fécerint. Et lucernæ

ardentes in máni-
bus vestris. Beáti in quórum má-
nibus bonórum óperum
lucent lucernæ; sic enim
lúceat lux vestra coram
hominibus, ut vídeant
bona vestra ópera: & ma-
gnificent Patrem vestrum
qui est in cælis. Et ut lú-
cérna ante óculos: opus
bonum in méribus sic re-
fulget. Tu autem Dñe.
¶. Notas mihi fecisti Dó-
mine vias vitæ; * Adim-
plébis me læticia cū vultu
tuo delectatiónes in dex-
tera tua usque in finem.
¶. Dóminus pars heredi-
tatis meæ & calcis mei tu
es qui restituísti hereditá-
tem meam mihi. Adim-
plébis. *Lectio vij.*

ET vos símiles homini-
bus expectántibus Dó-
minum suum: quando vé-
niat à nuptiis. Quia sem-
per nuptiis amicæ sunt fa-
ces; lúminum testimonio
celebrátur cástitas nuptiá-
rum: sicut enim fregit lu-
cem ilícita qui præsumit;
sic múltiplici corúscat in
lúmine: licita qui requí-
rit. Et vos símiles homi-
nibus expectántibus Dñm
suum: quando véniat
à nuptiis. Hómines sunt
qui

Qui more debite servitutis indefessis excubiis adventum sui Domini prestantur; qui vero sic ventri serviunt, ut divinam nesciant servitutem: & de carnis voluptate solliciti; solitudinem occursus Domini perdidērunt: homines non vocandi sunt, sed jumēta. Tu autem.

R. Justum deduxit Dominus per vias rectas & ostendit illi regnum Dei & dedit illi scientiam Sanctorum: * Honestavit illum in laboribus suis. Ps. Descendit cum illo in foveam & in vinculis non dereliquit eum. Honestavit.

Lectio ix.

EX quo ad dispensandum suam Ecclesiam Christus advenit: thalamus ornatur sponsa. Et ornatur auro fidei; argento sapientiae; virtutum gemmis; sanctitatis velis; verecundiae rosis; liliis castitatis; pudoris violis: & ad alta caeli pudicitiae templum, fastigium virginitatis attollitur. Nec desunt Psalmorum citharae; Prophetica organa; Apostolorum voces: totaque symphoniae caelestium nuptiarum. Satis

servo somni est; qui tali & tanto clamore, non ad caelestis Regis nuptias suscitatur. Ut cum venerit & pulsaverit: confestim aperiant ei. Veniens pulsat corda: bene conscius aperit: male conscius claudit. Justa mens patescit ad proximum; injusta quia non meruit: se praecludit. Vigilemus ergo dilectissimi; ut beatitudinem quae sequitur: consequamur Tu autem.

R. Beatus vir qui post aurum non abiit neque speravit in pecunia & thesauris: * Fecit enim mirabilia in vita sua. Ps. Ideo stabilita sunt bona illius in Domino, & eleemosinas illius enarrat omnis Ecclesia Sanctorum. Fecit enim, Gloria Patri. Fecit enim.

Si vero fuerit Festum duplex vel occurrerit in Dominica, non dicitur Gloria Patri. quia dicitur Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Antiph. Euge serve bone, in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añna. Fidelis servus & prudens

deus quem constituit Dominus super familiam.

Añã. Amavit eum Dominus & ornavit eum. Stola gloriæ induit eum.

Añã. Beatus ille servus cum venerit Dominus ejus, & pulsaverit januam; & invenerit eum vigilantem.

Añã. Ecce verè Israëlita in quo dolus non est.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo; ad Deum qui fecit illum; & in conspectu altissimi deprecabitur.

ÿ. Stola jocunditatis.

R. Induit eum Dominus.

Ad Bened. Añã. Qui major est vestrum erit minister vester quia omnis qui se exaltat humiliabitur dicit Dominus.

Orémus. Oratio.

Deus, qui nos beati N. Confessoris tui annua solemnitate lætificas concede propicius; ut cujus natalitia colimus: Per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Justus cor suum. *ut supra.*

R. Justum deduxit Dominus per vias rectas. Justum deduxit. *ÿ.* Et ostendit illi

regnum Dei. *R.* Justum deduxit. Glória Patri. Justum deduxit. *ÿ.* Amavit eum Dominus & ornavit eum. *R.* Stola gloriæ induit eum. *Oratio.* Deus qui nos beati N. Confessoris tui. *ut supra.*

Si adsit propria, supra dicta omnino omittitur.

Ad Sextã, Capit. Sap. 10.

Sapientia justum deduxit per vias rectas; & ostendit illi regnum Dei; & dedit illi scientiam Sanctorum.

R. Amavit eum Dominus & ornavit eum. Amavit eum. *ÿ.* Stola gloriæ induit eum. Amavit eum. Glória Patri. Amavit eum. *ÿ.* Justus ut palma florébit. *R.* Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Orémus. Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris quas in beati N. Confessoris tui solemnitate deférimus; ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus: ejus qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per.

Ad Nonam, Capitulum.

Eccli. 31.

Beatus vir qui inventus est sine macula, & qui

peff aurum non ábiit, nec
 sperávit in pecúnia & the-
 sauris; Quis est hic & lau-
 dábitus eum? fecit enim
 mirabilia in vita sua.

R. Justus ut palma floré-
 bit sicut cedrus Libani.

Justus ut. V. In domo Dó-
 mini plantátus. Justus ut.

Glória Patri. Justus ut.

V. Stola jocunditátis.

R. Induit eum Dóminus.

Orémus. Oratio.

Intercéssio. nos quæsu-
 mus Dómine beáti N.
 Confessoris tui commé-
 det; ut quod nostris mé-
 ritis non valémus? ejus
 patrocínio assequámur.
 Per Dóminum.

Ad Vesperas si sit Festum
 duplex. Añã. Euge serve.
 cum reliquis de Laudibus.
 ut suprã. Psalmus. Dixit
 Dóminus. cum reliquis de
 Dominica. 148. sed loco

ultimi, Psalmus. Laudate
 Dóminum omnes gentes.
 153. Capitulum & Vers.
 ut in primis Vesp.

Ad Magnificat, Antiph.
 Similábo cum viro sapié-
 ti qui ædificávit domum
 suam supra petram. Ora-
 tio ut in primis Vesperis

Ad Process. primum
 Respons. Officij diei seq.

Orat. conveniens.

Ad Completorium Hym-
 nus. Iste Confessor.

In Festo Confessoris non
 Pontificis trium Lectio-
 num omnia ut suprã ritu
 quo notatum est in com-
 muni Apostolorum trium
 Lectio-num. Ad Vesperas
 Antiphonæ & Psalmi de
 Feria occurrente. Capitu-
 lum, Versus Antiph. ad
 Magnificat & Oratio ut
 suprã. In secundis Vesperis.

Ad Compl. Hymnus. Iste
 Confessor.

Ad Matutinum Invitat.
 Regem Confessorum Dó-
 minum. Venite adorémus,
 &c. Novem Antiphonæ
 novem Psalmi ut suprã.
 due prima Lectiones, de
 Scriptura occurrente ter-
 tia, ut habetur in proprio.
 Ad Laudes & Horas ut
 suprã.

Si contingat celebrari
 octavam de aliquo Confes-
 sore non Pontifice, Officium
 infra octavam sit eodem
 ritu quo in Festo trium Le-
 ctionum; due prima Lectio-
 nes de Scriptura occurr.

Tertia ut habetur infra
 pro qualibet die octava.

Ad Laudes & Horas ut
 in die Festi. Ad Vesperas
 Añã

*Antiphona & Psalmi de Feria
occurrente, Capitulum,
Versus, Antiphona, ad Magnificat
& Orat. ut in ij. Vesp. Festi.*

*Ad Process. j. Respons. Of.
ficii diei seq. Orat. con-
veniens. Ad Completor.
Hymnus. Ilte Confessor.*

*Die secunda infra octav.
De Serm. S. Gregorij Naz.
In Laud. Athanasij Lect. ij.*

Sanctum N. laudans :
virtutem laudabo. Idē
enī est illū dicere ; quod
virtutem laudibus effē-
re : quoniam virtutes in se
omnes collectas tenēbat ;
vel ut verius loquat̄ : te-
net. Deo quippe omnes vi-
vunt, qui piē religiosēque
vixerunt ; etiā si ex hac
vita migrarint : Unde &
Deus ; Deus Abraham, &
Deus Isaac, & Deus Jacob,
dicitur : ut viventiū Deus,
non mortuorū. Virtū-
tem autem laudans, Deum
laudabo ; à quo virtus ho-
minibus est : idque ut per
cognatā illuminatiōnem ;
ad eum adducantur : seu
potius reducantur. Nam
cū multa & magna sint
atque adēdō tot & tanta, ut
nemo ea sermōne complē-
cti possit ; quæ nos à Deo
partim habemus partim

habituri sumus : máxi-
mum tamen & humanissi-
mum ; est propensio ad
eum : atque conjunctio.
Nam quod rebus in sen-
sum cadentibus est solus
hoc iis quæ animo & ra-
tione intelliguntur est
Deus. Tu autem Dōmine.

*Die tertia infra octavā.
De Sermōne S. Gregorij
Naziāzeni. Ibidem.*

Le. tio ij.

Facite igitur, quicūque
laudum illius precōnes
ac testes estis ; ut virtutes
illius inter vos partiāmi-
ni : ac præclarum certamen
inter vos ineatis ; viri simul
& fœminæ ; adolescentēs
& virgines ; senes ac ju-
niōres : Sacerdōtes & pō-
pulus. Solitarij & in soda-
litiō vivētes ; qui simpli-
citat̄is & qui exactiōris
vitæ studiōsi : quorum vita
aut contemplatiōni addi-
cta est, aut actiōni. Hic il-
lius, velut corpore vacan-
tis, ac materiæ expertis ;
in jejuniis atque oratiōni-
bus, assiduitatem ; laudi-
bus vehat, ille insuperabi-
lem in vigiliis ac Psalmō-
diis vigorem. Alius egēti-
um curam, & presidium :
alius ut vel superbis &
elatis

elatis restiterit; vel ad hū-
miles se demiserit: narret.
Qui solitariam vitam
agunt; laudent excitató-
rem: qui in sodalitiis vi-
vūt; legislátorem: simpli-
ces ductórem. Tu autem.

Die quarta infra octav.

De Sermóne S. Ephrem
Diáconi. *Lectio iij.*

Sandus hic nimirum
verè gressus virtutum;
liber laudum; vita miracu-
lórum: qui in carne grá-
diens, spírítu incedébat;
communémque cum áliis
in terrá vitam degens: su-
pérna contemplabátur. Be-
ryllum; plectrum mysticæ
citharæ: regiónem sanctó-
rū Angelórum oblétans.
Certus agnus mátricis vi-
tæ; Spírítus sancti agrum
ac hortum illústrans; desi-
derio atque amore exúl-
tans: ac florem ex imá-
radíce pretiosissimæ Cru-
cis decerpens. Præsepè sa-
cerórum dógmatum; lingua
sermónum præmium re-
clárum atque utilium co-
gitationum demérgēs se-
ipsum in profúndum Scri-
pturárum, & præcláram
indè margarítam háuriens
divínæ vitis ornátus bo-
trus, divínam cælitus dul-

cédinem enúntians, mem-
brána pulchra divínæ sa-
piéntiæ quæ de celo di-
vínas impressiões accé-
pit, óptimus regni supérni
campus: fertiles iultitiæ
fructus Deo producens.
Tu autem.

Die quinta infra octav.

De Sermóne S. Euchérij
Lugdunénsis Epíscopi.

Ser. de S. Maximo. Lect. iij.

Quanta ornáméta;
quanta monília vir-
tutum; vobis fabricátus
est Sanctus N. vobis enim
iste Athléta Christi; in illo
agóne sudávit: vobis dum
se extóllit fructificávit si-
bi. Illic serens: vobis colli-
gébat; sibi quærens: vo-
bis nésciús acquirébat. Sibi
paráturus præcónia: vobis
soluturus usúram. Vobis
hæc spiritalis colúmba; ci-
bum de illa Christi mensa:
& Angélica congregatió-
ne capiébat. Vobis potum
de illo gratiátum fonte sí-
tiens hauriébat; ut quasi
mater sollicita, escas quas
de illo vitæ hórreo sump-
serat: in sensus nostros,
pleno de corde transfún-
deret. Vobis prophetica
hæc apis: salútifera in illo
alveário, mella confécit,
Vestris

Vestris profectibus militavit; sic lampas magna non sibi accenditur: sed lumen suum eminens circumjecta jaculatur. Speciosum fundens flammam fulgorem; & universis qui assistunt integrum: & singulis totum.

Die sexta infra Octav.

De Sermone S. Eucherii Lugdunensis Episcopi.

Eodem Sermone.

Lectio ij.

Interiorum bonorum suorum formas ac species: elaboravit occultare, Sanctus N. Ut de ornamentis sanctae animae suae dici accipi possit; omnis gloria ejus, filiae regis ab intus: in fimbriis aureis circumamicta varietate. Dignè in fimbriis aureis; quia magis ac magis: in operum suorum fulsit extremis. Dignè, inquam, in fimbriis aureis; quia pretiosior seipso: in novissimis fuit. Et sicut hic dixit, in vestimentorum sine; ita ille in actuum suorum consummatione plus claruit. Itaque dum in sancta Congregatione; Angelicis studiis scholam Christi induit: splendebat omnis

patria radiata ac repercussiva suorum luce meritorum Inter haec ille; cum vellet augeri: nolèbat agnoscere. Quia haec est natura justitiae; ut quanto studiosius abscondi optat: tanto clarus innotescat; & occultatio: ipsi proditio sit.

Die septima infra octav.

De Sermone S. Bernardi Abbatis. *Serm. i.*

Lectio ij.

Sancti N. vita & gloria specialis, non tam ad gloriam, quam ad virtutem provocat: omnes qui recto sunt corde. Non recti planè; sed perversi est animi: ante quærere gloriam quam exercere virtutem; & velle coronari: qui legitime non certaverit. Vanum est vobis inquit: ante lucem surgere. Ita est: frustra ad celsitudinem nititur gloriae; qui prius: non claruit virtute. Frustrà fatuae Virgines sponso obviam surgunt: quarum lampades extinguuntur; & idè fatuae, quia vacuis gloriantur lampadibus: virtutis oleum non habentes. Virtus gradus ad gloriam: virtus mater gloriae est. Fallax gloria; &

vana

vana est pulchritudo: quã illa non parturivit. Sola est cui glória jure debetur: & securè impenditur. Tu autem Dómine.

In die octava; semiduplex majus, omnia ut in die.

In primo Nocturno Lektionen de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Joannis Chrysostomi.

Orat. de sancto Philogono, ante medium.

Lectio iv.

AD hanc beátam ré-
quiem tránsiit beátus
N. quænam igitur oratio
par sit viii láudibus quem
Deus tam felici sorte di-
gnátus est? Non est ulla
Sed age, dic mihi; num
ideircó silébitus? & cujus
rei causá convénimus? an
dicémus nos haud posse
magnitúdinem gestórum;
oratióne conséqui? Atqui
ob hoc ipsum necéssè est
dicere; quandóquidè hæc
est præcipua laudum illius
pars: quòd facili verba
æquiparári non possint.
Nam quotum benefácta
natúram étiam súperant
mortálem; perspícuum est:
quod horum laudés, excé-

dunt linguam humanam.
Haud tamen ob id asper-
nábatur officium nostrum;
quod pro vívibus præstá-
mus: sed suum imitábi-
tur Dóminum. Siquidem
& illi viduæ duos tantum
óbolos adjiciénti in gazo-
phylácium; non tantum
duórum obolórum mercé-
dem sed multò amplió-
rem réddidit. Tu autem.

Lectio v.

Proinde quãvis nostræ
facultates exiguæ sint:
minimique pretij; áttamé
quæ póssumus: offérimus.
Ea licet non respóndeat
magnitúdimi meritórum,
ánimæ præclári justique N.
tamen hoc celsitúdinis il-
lius máximū fúerit argu-
méntum: quòd nec pusíl-
la repéllat, sed idem faciat
quod solent dívites. Siqui-
dem illi cùm accéperint à
tenúibus exigua quibus
nō egét, sua vicíssim appó-
nunt remunerántes eos:
qui quod póterant obtúle-
rint. Itidè & hic cùm accé-
perit à nobis laudem ver-
bis peráctam: quã nequá-
quam eget; redonábit no-
bis per ipsa facta benedi-
ctiõnem: quã semper uti
póssimus. Tu autem.

Lectio

Lectio vj.

UNde igitur laudatio-
nem illius auspicabi-
mur? An à magistratus
quem Spiritus illi tradidit
gratia; nam mundani Ma-
gistratus; nequáquam pos-
sunt Christianorum de-
monstrare virtutes: quin
potius, frequenter habent
accusationem malicia.
Quam ob causam quóni-
a & sollicitudines ami-
corum; & circumcur-
siones; & adulationes aliá-
que permulta his foedió-
ra: tales magistratus so-
lent conciliare. Cæterum
ubi Deus suo suffragio de-
signarit aliquem: incor-
ruptum suffragium; alié-
num ab omni suspicióne
iudicium; indubitata fue-
rit delécti comprobatio:
propter ejus qui delégit
auctoritatem. Tu autem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Lucam.

Lectio vij. c. 12.

IN illo tempore: Dixit
Iesus discipulis suis. Sint
lumbi vestri præcincti; &
lucernæ ardentes in má-
nibus vestris: & vos sími-
les hominibus; expectán-
tibus Dóminum suum:

quando revertatur à nú-
ptiis. Ut cum venerit; &
pulsaverit: confestim apé-
riant ei. Et reliqua.

Hom. S. Augustini Episc.
Serm. 39. de Verbis Domini.

AUdístis modò Evan-
gélium quid monue-
rit nos: cautos nos faciens;
& volens esse expeditos &
paratos: ad expectándum
novíssima. Ut post novíssi-
ma quæ sunt in hoc sæcu-
lo metuenda; succédât ré-
quies: quæ non habet fi-
nem. Beati qui participes
facti fuerint. Erunt autem
tunc securi: qui modò
non sunt securi; & iterum
tunc timébunt: qui modò
timére nolunt. Ad hanc
expectationem; & propter
hanc spem: Christiani fa-
cti sumus. Nonne spes no-
stra non est de hoc sæculo:
Non amemus sæculum, ab
amóre sæculi; hujus vocati
sumus: ut aliud sæculum
speremus & diligamus. In
hoc abstinére nos debé-
mus, ab ómnibus illícitis
concupiscéntiis: hoc est
lumbos accinctos habére;
debemus & fervére, & lu-
cére, in opéribus bonis:
hoc est lucernas ardétes in
mánibus habére. Tu auté.

Lectio

Lectio viij.

Lumbos nostros accinctos esse voluit: & lucernas ardentes. Quid est lumbos accinctos; declina à malo: quid est lucere; quid est lucernas ardentes habere: hoc est, & fac bonum. Quid est quod adiunxit & ait. Et vos similes estote hominibus expectantibus Dñm suum: quando revertatur à nuptiis. Nisi quod in illo Psalmo sequitur; inquire pacem: & persequere eam. Hæc tria: Hoc est abstinentia à malo; & operatio boni; & spes præmij æterni: commemorata sunt in actibus Apostolorum. Ubi scriptum est. Quia docēbat eos Paulus de cōtinentiâ; de justitiâ: & spe vitæ æternæ. Ad continentiam pertinet; sint lumbi vestri accincti: ad justitiam pertinet; & lucernæ ardentes: ad expectatiōem Dōmini pertinet; similes estote hominibus expectantibus Dōminum suum: quæ est spes vitæ æternæ. Tu autem.

Lectio ix.

Habentes autem ista præcepta & promissa; quid quærimus in terrâ:

Pars Verna.

Dies bonos, ubi eos invenire non possumus. Scio enim quia eos quæritis; quando aut ægrotatis, aut in tribulationibus estis: quæ abundant in hoc sæculo. Quoniam quando ætas vergit ad finem; & senex plenus est querelis & nullis gaudiis: inter omnes tribulationes quibus conteritur genus humanum; non quærunt homines nisi dies bonos: & vitam volunt longam quam hic habere non possunt. Quia & longa hominis vita tantâ brevitate constringitur ad universi sæculi illius latitudinem; quasi si una gutta: ad universum mare comparatur. Tu autem.

Ad Laudes & Horas omnia ut in die ad Vesperas Añna & Psalmi de Feria occurrente cetera ut in die.

Ad Processionem primum Respons. Officij diei sequentis. Oratio conveniens.

Ad Completorium Hymnus. Iste Confessor.

**C O M M U N E
V I R G I N U M.**

Ad Vesperas si sit Festum Duplex. Añna. In odorem. cum reliquis de Laudibus. cxxij. Psalmi. De beata

María Virginis. *ut in ejus Officio parvo ad Vesperas, ut infra. fol. 2.*

Si verò non fuerit Festum Duplex Antiph & Psalmi. Feria occurrente.

Capitulum. 2. Cor. 10.

Qui gloriatur in Dómino gloriétur; non enim qui seipsum coméndat ille probátus est: sed quem Deus coméndat. *Ps. Spécie tua, & pulchritudine tua.*

R. Inténde prósperè procéde, & regna.

Ad Magnificat, Añã.

Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviant; cujus pulchritudinem, sol & luna mirántur.

Pro Virgine & Martyre.

Orémus, Oratio.

Indulgéntiam nobis Dómine beáta N. Virgo & Martyr implórer; quæ tibi grata semper éxitit, & mérito castitátis: & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine tantum.

Orémus, Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster; & sicut de Beáta N. Virginis festivitáte gaudémus: ita pia devótions crudiámur

afféctu. Per Dóminum nostrum.

Ad primam Processionem.

R. j. Locútus est ad me unus ex septem Angelis dicens veni osténdam tibi novam nuptam sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalm descendéntem de cælo ornátam monílibus suis.

Pro Virgine & Martyre.

Orémus, Oratio.

Deus qui inter cætera poténtiæ tuæ miracula, étiam in sexu frágili victóriam mártirij contulisti: concéde propítius ut qui beátæ N. Vírginis, & Mártiris tuæ natalítia cólimus: per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro Virgine tantum.

Orémus, Oratio.

Deus qui nos sanctæ Vírginis N. ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut ejus adjuvémur méritis: cujus castitátis radiámur exémplis. Per Dóminum.

Ad secundam Processionē.

R. ij. Véniens à Líbano quam pulchra facta es: * Et odor vestimentórum tuórum super ómnia aromata.

*Pro Virgine & Martyre.*Orémus. *Oratio.*

OMnipotens sempitér-
 One Deus, qui infirma
 mundi éligis ut fórtia
 quæque cōfundas: cōcéde
 propítius: ut qui beáta N.
 Virgínis & Mártiris tua
 solénia cōlimus: ejus apud
 te patrocínia sentiámus.
 Per Dóminum.

*Pro Virgine tantum.*Orémus. *Oratio.*

Sanctæ Virgínis tuæ N.
 Dómine supplicatióni-
 bus tríbue nos fóveri: ut
 cujus solemnitatē débi-
 to celebrámus obséquio;
 ejus intercessiõnibus com-
 méndemur: & accendámur
 exémpis. Per Dóminum

Ad Completoriũ, Hymnus.

Jesu coróna Virgínium;
 Quem Mater illa cón-
 cipit,

Quæ sola Virgo párturit,
 Hæc vota clemens áccipe.

Qui pascis inter lília.

Septus chóreis Virgínium,
 Sponsus decórus glória,
 Sponsisque reddens præ-
 mia.

Quocúmque pergis, Vir-
 gines

Sequúntur, atque láudibus
 Post te canétes cursitant;
 Hymnósque dulces per-

sónant.

Te deprecámur largiùs,
 Nostri adáuge sénibus;
 Nescire prorsus ómnia
 Corruptiõnis vúlnera.

Laus honor, virtus, gló-
 ria

Deo Patri, & Fílio
 Unà cum sancto Spíritu
 In sempitérna sæcula.

R. Amen.

*Ad Matutinum, Invita-
 torium.* Regem Virgínium
 Dóminum. Veníte adoré-
 mus. *Psalms.* Veníte exul-
 témus 2.

In primo Nocturno, Añã.
 O quam pulchra est.

Psalms 8.

Domine Dóminus no-
 ster: * quam admirá-
 bile est nomen tuum, in
 univérsa terra.

Quóniam eleváta est,
 magnificéntia tua super
 cælos.

Ex ore infántium, &
 lacténtium, perfecísti lau-
 dem propter inimicos
 tuos: * ut déstruas inimí-
 cum, & ultórem.

Quóniam vidébo cælos
 tuos ópera digitórum tuó-
 rum: * lunam & stellas,
 quæ tu fundásti.

Quid est homo quòd
 memor es ejus: * aut filius

hóminis, quóniam vístas eum.

Minuísti eum paulóminus ab Angelis: * glória & ho óre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus eius: * oves & boves univérſas: * ínſuper & pécora campi.

Vólucres cæli & píſces maris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noſter. * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra. Glória Patri.

Añã. O quam pulchra est caſta generátio cum claritate.

Antiphona. Hæc est.

Pſalmus 15.

Conſérva me Dómine quóniam ſperávi in te: * Dixi Dómino Deus meus es tu: * quóniam bonórum meorum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus: * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus: * nec memor

ero nóminum eórum, per lábia mea.

Dóminus pars hæreditáſtis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea, præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui tribúit mihi intelléctum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lærátum est cor meum & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea, requieſcet in ſpe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno: * neque dabis ſanctum tuum, vidére corruptiónem

Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua, uſque in finem.

Glória Patri.

Añã. Hæc est que nescívit thorum in delicto; habébit fructum, in reſpectiõ-

ne animarum sanctarum.

Antiphona. Quam pulchri sunt gressus tui.

Psalmus 23.

Domini est terra & plenitudo ejus: * orbis terrarum & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini: * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens manibus & mundo corde: * qui non accepit in vanum animam suam: * nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * & misericordiam a Deo, salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras: * & elevamini portæ æternales: * & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ: * Dominus fortis & potens: * Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras: * & elevamini portæ æternales & in-

troibit rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ: * Dominus virtutum, ipse est Rex gloriæ.

Glória Patri.

Añã. Quam pulchri sunt gressus tui calceamenti filia principis.

¶. Spécie tua & pulchritudine tua.

R. Intende, prospere procede, & regna.

Pater noster.

Deprec. Exurge Domine. Súlcipe deprecationem.

Benedictio. Adjutor.

Lectio j.

De Epístola prima beati Pauli ad Corínthios.

DE virginibus præceptum Domini non habeo; consilium autem, do tamquam misericordiam consecutus a Domino: ut sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse; propter instantem necessitatē: quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es uxóri: noli querere solutionem; solutus es ab uxóre: noli querere uxórem. Si autem accéperis uxórem non peccasti; Et si nupterit virgo non peccavit: tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi

Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico fratres; Tempus breve est: reliquum est, ut & qui habent uxores; tanquam non habentes sint: & qui fient tanquam non fientes: & qui gaudent tanquam non gaudentes; & qui emunt tanquam non possidentes: & qui utuntur hoc mundo tanquam non utantur. Præterit enim figura hujus mundi. Tu autem.

ꝛ. Locutus est ad me unus ex septem Angelis dicens veni ostendam tibi novam nuptam sponfam Agni * Et vidi Jerusalem descendentem de cælo ornâtam montibus suis.

ꝫ. Et sustulit me in spiritu in montem magnum & altum. Et vidi.

Benedictio. Benedictiõibus suis. *Lectio ij.*

VOlo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est sollicitus est quæ Dõmini sunt: quomodo placeat Deo; qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi: quomodo placeat uxori, & divisus est. Et mulier in nupta & virgo cogitat quæ Dñi sunt: ut sit sancta

eõrporè & Spîritu. Quæ autem nupta est cogitat quæ sunt mundi: quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico non ut laqueum vobis injiciam; sed ad id quod honestum est: & quod facultatem præbeat, sine impedimento: Dõminum obsecrandi. Tu autem.

ꝛ. Veniens à Libano quàm pulchra facta es: * Et odor vestimentorum tuorum super omnia aromata. ꝫ. Speciosa facta es & suavis in deliciis tuis. Et odor, *Bened.* Cœlestem benedictiõnem.

Lectio iij.

SI quis autem turpem se videri existimat super Virgine sua; quod sit superadulta, & ita oportet fieri: quod vult faciat; non peccat: si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis; & hoc judicavit in corde suo, servare Virginem suam: bene facit. Igitur & qui matrimonio jungit Virginem suam bene facit; & qui non jungit: melius facit. Mulier alligata est legi:

legi: quanto tempore vir
ejus vivit. Quod si dor-
mierit vir ejus; liberata
est: cui vult nubat. Tan-
tum in Domino. Beatior
autem erit; si sic permán-
ferit: secundum meum
consilium. Puto autem
quod & ego Spiritum Dei
habeam. Tu autem.

Ꝟ. Diffusa est gratia in lá-
biis tuis. * Propterea benedí-
xit te Deus in ætérnum.

ꝟ. Propter veritatem &
mansuetudinem & justí-
tiã & deducet te mirabíli-
ter dextera tua. Propterea.
Glória Patri. Propterea.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Spécie tua.

Psalms 44.

ERUCTAVIT cor meum
verbum bonum: * di-
co ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus
scribæ, velociter scribétis.

Speciosus forma præ fi-
liis hóminum: * diffusa est
gratia in lábiis tuis: * pro-
pterea benedíxit te Deus
in ætérnum.

Accingere gládio tuo
super femur tuum poten-
tissime.

Spécie tua & pulchrítu-
dine tua: * inténde próf-
perè, procéde & regna.

Propter veritatem, &
mansuetudinem, & justí-
tiam: * & deducet te mi-
rabíliter, dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ: *
pópuli sub te cadent, in
corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæ-
culum sæculi: * virga di-
rectiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam &
odisti iniquitatem: * pro-
pterea unxit te Deus, Deus
tuus óleo lætitiæ præ con-
sörtibus tuis.

Myrrha & gutta & cássia
à vestiméntis tuis, à dó-
mibus ebúrneis: * ex qui-
bus delectaverunt te filie
regum, in honóre tuo.

Astitit regína à dextris
tuis in vestitu deaurato: *
circúndata varietate.

Audi filia & vide, & in-
clína aurem tuam: * &
oblivíscere pópulum tuú,
& domum patris tui.

Et concupíscet Rex de-
córem tuum: * quóniam
ipse est Dóminus Deus
tuus, & adorábunt eum.

Et filia tyri in munéri-
bus: * vultum tuum depre-
cabúntur, omnes dívites
plebis.

Omnis glória ejus filie
Regis ab intus: * in sim-

briis áureis , circumamí-
cta varietátibus.

Adducéntur Regi Vir-
gines post eam : * próxi-
mæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia &
exultatióne : * adducén-
tur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filij : * constitues
eos príncipes super om-
nem terram.

Mémores erunt nóminis
tui : * in omni generatió-
ne & generatióne.

Proptérea pópuli confi-
tebúntur tibi in ætérnū : *
& in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Añã. Spécie tua & pul-
chritúde tua , inténde ,
prósperè procéde. & re-
gna.

Añã. Adjuvábít eam.

Psalmus 45.

DEus nostrum refúgiū
& virtus : * adjútor
in tribulatióne quæ in-
venérunt nos nimis.

Proptérea non timébi-
mus dum turbábitur ter-
ra : * & transferéntur
montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ
sunt aquæ eórum : * con-
turbáti sunt montes in
fortitúde ejus.

Flúminis ímpetus lætifi-
cat civitátem Dei : * san-
ctificávit tabernáculum
suum , altíssimus.

Deus in médio ejus non
commovébitur : * adju-
vábít eam Deus manè di-
lículo.

Conturbátæ sunt gentes
& inclináta sunt regna : *
dedit vocem suam , mota
est terra.

Dóminus virtúum no-
biscum : * suscéptor no-
ster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera
Dómini quæ pósuit pro-
digia super terram : * au-
ferens bella , usque ad
finem terræ.

Arcum cónteret & con-
fríngét arma : * & scuta
cómburet igni.

Vacáte & vidéte quó-
niam ego sum Deus : *
exaltábor in géntibus , &
exaltábor in terra.

Dóminus virtúum no-
biscum : * suscéptor noster
Deus Jacob. Glória Patri.

Añã. Adjuvábít eam Deus
vultu suo , Deus in médio
ejus non commovébitur.

Añã. Hortus conclúsus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus &
laudábilis nimis : *

in

in civitate Dei nostri in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ : * mons Sion latera aquilonis , civitas regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur : * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce Reges congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt conturbati sunt & commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis : * in spiritu vehementi, conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus sic vidimus in civitate Domini virtutum : * in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in æternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam : * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus sic & laus tua in fines terræ : * justitia plena est, dextera tua.

Lætetur mons Sion & exultent filia Judæ : * propter judicia tua Dñe.

Circumdáte Sion & complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * & distribuite domos ejus ut enarretis in progénie altera.

Quoniam hic est Deus Deus noster in æternum & in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Glória Patri.

Añã. Hortus conclusus, soror mea; hortus conclusus, fons signatus.

ÿ. Adjuvabit eam. Deus vultu suo. *ꝛ.* Deus in medio ejus, non commovetur. Pater noster. *Deprecat.* Ostende nobis. *Benedict.* Deus Dei filius.

Sermon sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. I. de Virginibus.

Lecti iv.

Invitat nunc integritatis amor, ut aliquid de virginitate dicamus; ne veluti transitu quodam præstituta videatur : quæ principalis est virtus. Non enim idè laudabilis virginitas; quia in martyribus reperitur : sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem humano eam possit ingenio comprehendere; quæ nec natura suis inclusit legibus; aut quis naturali voce compleri : quod su-

prâ usum naturæ sit. E cœlo accersivit quod imitaretur in terris; nec immeritò vivendi sibi usum quesivit è cœlo: quæ sp̄sum sibi invenit in cœlo. Hæc nubes, aëra, angelos, sideraq; transgrediens; verbum Dei in ipso sinu patris invenit & toto hausit pectore. Nam quis tantum cum invenerit relinquat boni; Unguentum enim exinanitum est nomen tuum; propterea adolescentulæ dilexerunt te: & attraxerunt te. Tu autem.

R. Dilexisti justitiam & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus. ψ. Omnis gloria ejus filiae regis ab intus, in fimbriis aureis. Propterea. *Benedict.* Æternam benedictionem.

LECTIO. v.

EGo licet laudationem, non susceperim virginitatis, sed expressionem; ad rem tamen pertinere arbitror, ut quæ sit ei patria, quis auctor appareat: ac prius ubi sit patria definiamus. Si enim ibi est patria; ubi genitale domicilium; in cœlo profectò est

patria castitatis. Itaque hic advena: ibi incola est. Quid autem est castitas Virginális; nisi expertis contagionis integritas? Atque ejus auctore quem possumus existimare nisi immaculatum Dei filium; cujus caro non vidit corruptionem: Divinitas non est experta contagionem. Videte igitur quanta virginitatis merita sint. Christus autem virginem: Christus ex virgine; à patre quidem natus ante sæcula; sed ex virgine natus, ob sæcula. Illud naturæ suæ: hoc nostræ utilitatis est. Illud erat semper; hoc esse voluit. Spectate, aliud virginitatis meritum. Christus virgo, virginis sponsus; & si dici potest: Christus virginæ castitatis; Virginitas enim Christi: non virginitatis est: Christus. Tu autem.

R. A dextris est mihi: Dñs ne commovear. * Propter hoc delectatum est cor meum & exultavit lingua mea. ψ. Conserve me Dómine quoniam in te speravi, dixi Dómino Deus meus es tu. Propter. *Bened.* Grátia Spíritus.

LECTIO.

Lectio vj.

Audi igitur filia & vide & inclina aurem tuam: & obliviscere populum tuum & domum patris tui; quoniam concupivit rex speciem tuam: quia ipse est Deus tuus. Adverte quantum tibi Spiritus sanctus: Scripturae divinae testificatione detulerit. Regnum, aurum, pulchritudinem. Argentum; vel quia sponsa es regis aeterni: vel quia invictum animum gerens ab illecebris voluptatum; non captiva haberis: sed quasi regina dominaris. Aurum; quia sicut illa materies examinata igne pretiosior est: ita corporis species virginalis; Spiritu consecrata divino: formae suae acquirit augmentum, Pulchritudinem vero, quis potest majorem existimare: decore ejus, quae amatur a Rege: probatur a Judice; dedicatur Domino: consecratur Deo. Semper sponsa: semper inupta; ut nec amor finem habeat: nec damnum pudor. Haec profecto vera pulchritudo est: cui nihil deest. Quae sola meretur

audire a Domino: tota es formosa: proxima mea: & reprehensio non est in te. Tu autem.

R. Induit me Dominus vestimento salutis, & indumento laetitiae circumdedit me: * Et tanquam sponsam decoravit me corona.

R. Gaudens gaudebo in Domino & exultabit anima mea in Deo meo. Et tanquam. Gloria. Et tanquam.

In tertio Nocturno.

Añã. Surge Aquilo.

Psalmus. 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babyloniae, scientium me.

Ecce alienigenae & Tyrus, & populus Aethiopyum: * hi fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet homo: * & homo natus est in ea; * & ipse fundavit eam altissimus.

Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum: * horum qui fuerunt in ea.

Sicut latantium omnes

nium, habitatio est in te.

Glória Patri.

Añã, Surge Aquilo & ventus Auster, perfla hortum meum, & fluent aromata illius. *Añã*. Média nocte.

Psalms 96.

Dominus regnavit exultet terra: * lætentur insulae multae.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia & iudiciũ correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: * & inflammabit in circuitu, inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgora ejus orbi terrae: * vidit & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Dómini: à facie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt caeli justitiam ejus: * & viderunt omnes pópuli glóriã ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * & qui gloriántur, in simulachris suis.

Adorate eum omnes angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judæ: * propter iudicia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altissimus. super omnem

terram: * nimis exaltatus es, super omnes Deos.

Qui diligitis Dóminum odite malum: * custodit Dóminus animas sanctorum suorum: * de manu peccatoris, liberavit eos.

Lux orta est justo: * & rectis corde lætitia.

Lætámini iusti in Dómino: * & confitémini memoríæ, sanctificatiónis ejus. Glória Patri.

Añã. Média nocte clamor factus est; ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Añã. Virgines prudentes..

Psalms. 97.

Cantate Dómino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dexteram ejus: * & bráchium: sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus: salutare suum; * ante conspectum gentium, revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericórdiæ suæ, & veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ, salutare Dei nostri: * jubiláte Domino omnis terra: * cantáte, & exultáte, & Psallite.

Psallite Dómino in cythara,

chara, in cythara & voce
psalmi: * in tubis ductili-
bus, & voce tubæ cœnæ.

Jubilâte in conspéctu re-
gis Dómini: * moveatur
mare & plenitúdo ejus: *
orbis terrarum, & qui há-
bitant in eo.

Flúmina plaudent ma-
nu simul: * montes exul-
tábunt à conspéctu Dómi-
ni: * quóniam venit, judi-
câre terram.

Judicâbit orbem terrá-
rum in justítia: * & pópu-
los in æquitáte.

Glória Patri.

Ant. Virgines prudentes
sumpsérunt óleum in vasis
suis, cum lampálibus.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis.

R. Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

Pater noster.

Deprecatio. Adjutórium
nostrum.

Benedictio. Redemptor.

Lectio sancti Evangélij:
secundum Matthæum.

Lectio vij.

In illo tempore Dixit
Iesus discipulis suis. Sí-
mile est regnum celorum
decem Virgínibus; quæ
accipiêtes lampades suas?
exierunt obviam, sponso

& sponsæ. Quinque autem
ex eis erant fatuæ: & quin-
que prudentes. Sed quin-
que fatuæ accéptis lam-
pádibus: non sumpsérunt
óleum secum. Et reliqua.
Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm 23. de Verbis Domini.

Intentum me fecit Evá-
ngélium sanctum. Etiam
ipsas Virgines & ipsas fe-
réntes lampádes: álias di-
xit prudentes: álias stul-
tas. Unde intuémur; unde
discérnimus? de óleo. Ali-
quid magnum significat
óleum? valde magnum.
Putas non cháritas est?
Quarêndo dicimus: non
senténtiam præcipítamus.
Unde mihi videatur óleum
cháritas significári? dicam
vobis. Apóstolus dicit:
Huc supereminentiórem
vobis. viam demonstró. Su-
pereminentióre viam, quã
demonstrat: ecce si lin-
guis hóminum loquar &
Angelórum; charitatem
autem non hábeam factus
sum æraméntum sonans,
aut cymbalum tinniens.
Ipsa est supereminens via;
id est cháritas: quæ mé-
ritò, óleo significáitur. Tu
autem.

R. Quæ

R. Quæ est ista quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus: * Myrrhæ & thuris, & universi pulveris pigmentarij. **ÿ.** Emissiones tuæ paradisus malorum punicorum, cum pomorum fructibus. Myrrhæ. *Benedict.* Unigenitus Dei Filius,

Lectio viij.

Voluerunt obviam ire sponso. Quid est ire obviam sponso? corde ire? expectare ejus adventum. Sed ille tardabat. Dum tardat ille: dormierunt omnes. Quid est omnes! Et fatuæ & sapientes; dormitaverunt omnes: & dormierunt. Putamus bonus est somnus iste. Quid est somnus iste? ne forte tardante sponso; quoniam abundat iniquitas: refrigeret charitas multorum. Sicine intelleturi sumus istum somnum? non mihi placet. Dico quare. Quia sunt ibi prudentes; & utrique quando dixit Dominus, quoniam abundavit iniquitas: refrigeret charitas multorum. Subjecit & ait. Qui autem perseveraverit usque in finem: hic

salvus erit. Ubi vultis esse istas prudentes? Nonne in his quæ perseveraverunt usque in finem. Non ob aliud prosus admitterentur intro: nisi quia perseveraverunt usque in finem. Tu autem Domine. **R.** Surge prospera, amica mea & veni; jam enim hyems transiit, imber abiit & recessit: * Flores apparuerunt in terra. **ÿ.** Vox turturis audita est in terra nostra, fons protulit golfos suos. Flores apparuerunt.

Benedictio. Ad supernorum civium.

Lectio ix.

NE forte inquirunt non sufficiat nobis & vobis, ite potius ad vendentes: & emite vobis. Non consulentium, sed irridentium. est ista responsio. Quare irridentium? quia sapientes erant; quia sapientia erat in illis: non enim sapientes de suo erant. Sed illa in illis erat sapientia de qua scriptum est in quodam libro; quæ dicit contemptoribus suis, cum venerint ad mala quæ illis minata est: Et ego vestrae perditioni super irridebo.

Arbo: Quid mirū est, quia sapientes irrident fatuas? quid est irridere? Ite ad vendentes & emite vobis Quæ non solebātis bene vivere; nisi quia vos homines laudabant; quia vobis oleum vendebant. Quid est oleum vendebant? laudes vendebant. Qui vendunt laudes nisi adulatores? quanto magis non acquiescerētis adulatoribus; & intus oleum portaretis; & propter bonam conscientiam omnia bona opera facerētis. Tu autem.

R. Laudate Dominum Deum nostrum: * Qui non deseruit sperantes in se & in me adimplevit misericordiam suam, quam promissit domui Israel.

V. Laudate Dominum omnes gentes, & collaudate cum omnes populi. Qui non deseruit. Gloria Patri. Qui non.

Si sit Festum Duplex vel occurrerit in Dominica dicitur. Te Deum laudamus. Et tunc non dicitur. Gloria Patri.

AD LAUDE S.

Antiphona.

In odorem unguentorum tuorum curremus;

adolescēntulæ dilexerunt te nimis. *Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis: de Dominica. 20. Antiph.* Pulchra es & decora filia: Jerusalem; terribilis ut castrorum acies ordinata. *Añā.* Dum esset. Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum. *Añā.* Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me, in æternum. *Antiphona.* Revertere revertere; Sunamitis, revertere, revertere; ut intueamur te.

Capitulum. 2. Col. 10.

Qui gloriatur in Domino gloriatur; non enim qui seipsum commendat, ille probatus est; sed quem Deus commendat. V. Audivit. & lætata est Sion.

R. Et exultaverunt filia: Judæ.

Ad Benedictus, Añā.

Ecce quod cupivi jam video quod speravi jam teneo; illi sum juncta in caelis quem in terris posita: tota devotione dilexi.

Orémus. *Oratio.*

Indulgentiam nobis Domine beata N. Virgo & Martyr imploret; quæ tibi gratæ.

grata semper extitit, & merito castitatis: & tua professione virtutis. Per.

Pro Virgine tantum.

Orémus. *Oratio.*

EXaudi nos Deus salutaris noster; ut sicut de beatæ N. Virginis festivitate gaudemus: ita pia devotionis erudiamur affectu. Per Dñm.

Ad Tertiam, Capitulum.

Qui gloriatur. *ut supra.*

R. Spécie tua & pulchritudine tua. Spécie. V. Intende prospère procede & regna. Spécie. Glória Patri. Spécie. V. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in médio ejus non commovébitur.

Oratio. Indulgentiam. *vel* exaudi, &c.

Ad Sextam, Capitulum.

AMulor enim vos Dei emulatione; despóndi enim, vos uni viro: Virginem castam exhibere Christo.

R. Adjuvabit eam Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Adjuvabit. Glória Patri. Adjuvabit. V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedixit te

Deus in ætérnum.

Pro Virgine & Martyre.

Orémus. *Oratio.*

DEus qui inter cætera potentia tuæ miracula, etiam in sexu fragili victóriam Mártirij contulisti: concède propítius; ut qui beatæ N. Virginis & mártiris tuæ, natalitia colimus: per ejus ad te exempla gradiámur. Per Dóminum.

Pro Virgine tantum.

Orémus. *Oratio.*

DEus qui nos sanctæ Virginis N. annua solemnitate lætificas; concède propítius ut ejus adjuvémur méritis: cujus castitatis radiámur exemplis. Per Dóminum.

Ad Nonam, Capitulum.

1. Cor. 7.

Mulier innúpta, & virgo; cogitat quæ Dómini sunt: ut sit sancta corpore, & spíritu.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Diffúsa. V. Propterea benedixit te Deus in ætérnum. Diffúsa. Glória Patri. Diffúsa.

V. Audívit & lætáta est Sion.

R. Et exultavérunt filia Judæ.

Orémus

Orémus. Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui infirma mundi eligis ut fortia quæque confundas: concede propitius, ut qui beatae N. Virginis & Martyris tuæ, solèmnia cõlinimus: ejus apud te patrocina sentiãmus. Per Dõminum.

Pro Virgine tantum.

Orémus. Oratio.

Sanctæ Virginis tuæ. N. Dõmine supplicatiõnibus tribue nos fovèri: ut cujus venerabilem solèmnitatem debito celebrãmus obsèquio; ejus intercessiõnibus commendemur: & accendãmur exèmplis. Per Dõminum.

Ad Vesperas si sit Festum Duplex. Añã. In odõrem, cum reliquis de Laud. Psalmi, ut in primis Vesp.

Si autem non sit Festum Duplex dicuntur Antiphona & Psalmi de Feria occurrente. Capitulum & Versus ut supra in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Añã. Annulo suo subarrhavit me Dõminus meus Jesus Christus, & tanquã sponsam, decoravit me corõna.

Oratio. Indulgèntiam. ut supra.

Ad Processionem primum Respons. Officij diei sequentis. Oratio conveniens.

Ad Complet. Hymnus. Jesu corona Virginum.

In Festo Virginis trium Lectionum omnia ut supra.

Ad Vesperas Antiphona Psalm. de Feria occurrente. Capitulum. Versus, Antiph. ad Magnificat. Annulo suo ut in secundis Vesperis.

Oratio ut supra.

Ad Complet. Hymnus. Jesu corona Virginum.

Ad Matutinum, Invit. Regem Virginum Dõminum. Venite adorèmus.

Novem Antiphona & novem Psalmi ut supra. Ritus notato in comm. Apostolor. Dua prima Lectiones de Scriptura occurrente. Tertia ut habetur in proprio. Ad Laud. & Horas ut supra.

Si contingat celebrari oct. de aliqua Virgine; Officium infra octavam fit eodem ritu quo in Festo trium Lectionũ. Dua prima Lectiones de Scriptura occurrente, tertia ut habetur infra pro qualibet die oct. ad Laudes & Horas ut in die Festi. Ad Vesperas Antiphona & Psalmi de

Feria

*Feria occurrente, Capitulum
Versus Antiphona ad Magnificat,
& Oratio ut in ij. Vesperis.*

Ad Complet. Hymnus.

Jesu cora Virginum.

Die secunda infra Oct.

De Sermon. S. Maximi Episc.

Serm. in Natali S. Agnetis.

Lectio ij.

CUM in toto mundo
virginibus flos Mariæ
immarcescibiles coronas
innectat; & sceptrigeram
pudoris aulam immaculato
conservet affectu: eo
usque integritas perseve-
ravit ad palmam; ut in
puellis trophæum sancti-
tatis arripere: & per ve-
stigia Matris Virginis, ad
cælestem thalamum per-
veniret. Hinc est quod an-
nulo fidei N. se assereit sub-
arrhatam: & clamat se,
amore sponsi constrictam.
O quam imitabile Virgi-
nibus: Virgo tui amoris,
tradidisti exemplum; o
quam sanctum pectoribus
dandum virginibus: tribu-
isti responsum. Contem-
nendo mundi divitias; exe-
crando carnis concupis-
centias: & solam Christi
pulchritudinem adaman-
do. Accedite ad puellam,
puellæ; & discite quales

in pectore suo: circa amo-
rem Christi, flammam ac-
cendit. Dicit se amatorii
suo servare fidem; & ejus
corpus concupiscere so-
lum: qui pro amore homi-
num, mortis non recusavit
interitum. Tu autem.

Die tertia infra Octava.

De Sermon. sancti Maxi-
mi Episcopi.

Eodem Sermone.

Lectio ij.

BEATISSIMA N. magnum
de se pudicitie exci-
tavit exemplum; cum Vir-
ginitatem prætulit vitæ:
omnemque à se amorem
scelustum expellens, tro-
phæum crucis Christi ar-
ripuit. Et tam contra libi-
dines quam etiam contra
supplicia universa; fide-
potius armata quam ferro:
fortiter dimicavit, &
vicit. Aspicit denique blâ-
dientem, & tenuit; minan-
tem incendium: attendit,
& ridet. Nescit amare ali-
quid quod transit; & dum
nimis virginitatem dili-
git: nec ludibria; nec flam-
mas; nec supplicia: nec
carnifices metuit. Postre-
mò nec gladium: furentis
percussoris expavit. Com-
pellitur Virgo ornamenta:
suscipe:

fulciperet corporis; sed tenuit: quoniam jam suscepit mentis. Et quia non de elegantia corporis humani placere studeret; quia timebat de foeditate animae Domino displicere: dabat intus per fidem suae menti candorem; pulchritudinem. excoleret animae; & quantum sitiebat ut animam suam pulchram faceret: tantum in corpore erubesceret se esse formosam. Tu autem Domine.

Die quarta infra octav.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Lib. de sancta Virginitate sub initium.

Lectio ij.

CUM ipsa igitur uniuersa Ecclesia virgo sit desponsata uni viro Christo; sicut dicit Apostolus: quanto digna sunt honore membra ejus; quae hoc custodiunt etiam in ipsa carne: quod tota custodit in fide. Quae imitatur matrem viri sui: & Domini sui. Nam Ecclesia quoque & mater & virgo est. Cujus enim integritati consulimus; si virgo non est: aut cujus prolem

alloquimur; si mater non est? Maria corporaliter caput hujus corporis peperit; Ecclesia spiritaliter membra illius capit parit. In utraque virginitas, fecunditatem non impedit: in utraque fecunditas, virginitatem non adimit. Proinde cum Ecclesia uniuersa sit sancta & corpore & spiritu; nec tamen uniuersa sit corpore virgo; sed spiritu: quanto sanctior est in his membris, ubi virgo est, & corpore, & spiritu. Tu autem.

Die quinta infra octav.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

De eodem Libro.

Lectio ij.

Habeant conjugia bonum suum non quia filios procreant: sed quia honeste; quia licite: quia pudice; quia socialiter procreant: & procreatos pariter, salubriter, instanter educant. Quia thori fidem invicem servant: quia sacramentum connubij non violant. Haec tamen omnia humani officij sunt munera; virginalis autem integritas, & per piam continentiam ab omni concubitu

concébitu immúnitas: Angélica pórtio est, & in carne corruptibili incorruptiónis perpétuæ meditátio. Cedat huic, omnis fœcúnditas carnis: omnis pudicitia conjugális. Illa non est in potestáte: illa non est in æternitáte. Prófectò habébunt magnum áliquid ptæter cæteros in illa comúní immortalitáte: qui habent áliquid jam non carnis, in carne. Tu autem.

Die sexta infra octav.

Sermo sancti Gregórii Nysléni.

Lib. de Virginitate.

Lectio iij.

QUí Virginitáte nitens, vero sponso adhæret ánimus; non à corporeis solùm abscédit sórdibus: sed hinc quidem ille puritatem auspiciabitur; símili verò étiam ratióne, paríque diligéntia ad ómnia perténdet; idque adedò timens, ne quò extra honesti ac officii ratióne vergénte corde: mali alicújus comércio, adúlteræ mentis labem aliquam, ea parte admittat. Verbi grátia, qui Dómino adhæret áni-

mus: ut unus cum eo fiat spíritus; velut sociális vitæ jura professus, ut eum solum, ex toto corde, totaque virtúte diligit: nec adúlteræ adhærebit; ne unum cum illâ corpus efficiátur: nec áliud quidquam eórú quæ salúti advérta sunt, admittet.

Die septima infra octav.

De Sermóne S. Methódií, Patriárchæ Constantinopolitáni.

Lib. de Castitate.

Lectio iij.

CHristus ipse, ánimas in Virginitátis propósito constánter comméndans, ait. Sicut lílium in médio spinátum: sic próxima mea in médio filiárum. Lílio cómparans propter puritatem; fragrantiam suavitatem; & hilaritatem recreántis óculos speciéi: donum Virginitátis. Verna quippe res Virginitas; mólliter efflorescéntibus, & semper candidus éxhalans calcibus: incorruptiónem. Unde & se amare ipsius foris formam, fatéri non erubéscit: dum in sequéntibus, sic ait. Cor abstulisti nobis soror mea sponsa;

cor abstulisti nobis uno ex oculis tuis: in uno ornamento cervicum tuarum. Has, Christus, animabus, quæ ad Virginitatis castra accesserunt, laudes canit; omnes uno circumscribens sponsæ vocabulo: quoniam sponfam sponso nuncupari decet; prorsusque illibatam servari. Instat horti signati ubi omnia cælestis fragrantia aromata nascuntur: ut solus veniens ea carpat Christus, incorporeis gemmantia fructibus. Tu autem.

In die Octava semiduplex majus. Omnia ut in die ad Vesper. Antiphona ad Magnific. ut in primis Vesperis festi.

Ad Complet. Hymnus. Jesu corona Virginum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno. De Sermone S. Gregorii Nysseni.

Libro de Virginitate.

Lectio iij.

QUOD in intemerata Mariam corporali gestum ratione est: ut plenitudo divinitatis in Christo, virginitatis flore eluceret; hoc ipsum in omni quoque animo, qui virgi-

nitate fulgeat: ratione præstatur. Cum Dominus non amplius corporali adventu veniat; (Non enim adhuc inquit secundum carnem Christum novimus:;) sed ita ut spiritali ratione domo pectoris excipiatur; ac unam Patrem suum inducat: uti quodam loco testatur Evangelium. Igitur tanta vis Virginitatis est: ut & in cælis apud Patrem spirituum maneat; & cum mundo superioribus potentibus choros ducat: atque ad humanam ipsa salutem conetur. Quæ nimirum ad humanam vitæ commercium Deum per se ipsa trahat; inque seipsam, ad cælestium rerum cupiditatem, velut additis penis hominem erigat: ac velut vinculum humanæ cum Deo necessitudinis existat. Dum res tanto intervallo à se natura distitas: quæ media intercedit, ad consensum cogit ac concordiam. Tu autem.

Lectio v.

SUBLIMIS desiderii sociam ac adiutricem, ut in divinis litteris appellari solet: virginitatem homini

mini esse dicimus. Ut enim reliquorum studiorum artes quædam; quibus singula quæque, nostris dedita curis, exequamur? adinventæ sunt. Sic Virginitatis quoque disciplina mihi ars quædam & facultas divinioris vitæ esse videtur; quæ in carne viventes? ad naturæ corpore vacantis, similitudinem componat. Vitæ enim hujus studium omne ac institutum illud est? ne libidinum insultu animi altitudo in humile trahatur; nevé animus qui sublimia petere ac cælestia contueri debet? ad carnis sanguinisque vitia, affectusque, ac libidines prolabatur. Quo enim modo qui carnis terrænæ libidini cohærescat? ac qui omnem humanis affectibus cupiditatem addixerit; ad cognatum ac spiritale lumen mentis oculum erexerit? cum ex pravâ ac ineruditâ occupatione, ad terræna luteaque vergat propensè, atque feratur. Tu autem.

Lectio vj.

Videturque ejus quæ in futuro ævo fruenda

est, beatitudinis; simulâ-
chrum quoddam Virginâ-
lis vita existere? multa si-
gna præferens illorum bo-
norum quæ sunt per spem
reposita. Facile verò eorû
quæ dicta sunt veritas di-
lucescat? orationis accu-
râto exâmine. Primum
quidem; quod qui semel
peccato mortuus est? de-
inceps vivat Deo. Qui non
âmplius morti fructificet,
sed quoad licet, consum-
mâtâ in se carnali vitâ?
beatam demùm spem &
apparitionem magni Dei
expêctet; nullo interstitio
inter se Deique advên-
tum? per intercèptas ge-
nerationes relicto. Dein-
de quæ in resurrectione
eximia futura bona sunt?
iis in hac ipsâ vitâ frui-
tur. Si enim vita angelis
compar, post resurrectiô-
nem à Dômino justis pro-
missa est? hocque Angé-
licæ naturæ proprium,
ut sint à nuptiis immû-
nes; jam promissionis bo-
na accèpit? qui sanctô-
rum commixtus spléndo-
ribus; vitæque impollûtâ?
Spirítuum puritatem imi-
tatur. Tu autem Dô-
mine.

*In tertio Nocturno.*Lectio sancti Evangelii?
secundum Matthæum.*Lectio vij.*

In illo tempore? Dixit
Iesus discipulis suis. Si-
mile est regnum cælorum
decem Virginibus; quæ ac-
cipientes lampades suas:
exierunt obviam, sponso,
& sponsæ. Quinque autem
ex eis erant fatuæ: &
quinque prudentes; sed
quinque fatuæ accepit
lampadibus: non sump-
serunt oleum secum. Et
reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.*Serm. 22. de Verbis Domini.*

Videntur mihi quin-
que Virgines; si-
gnificare quinque: parti-
tam continentiam: à car-
nis illécebris. Continen-
dus est enim animi appe-
tûs, à voluptate oculó-
rum; à voluptate aurium;
à voluptate olfaciendi:
gustandi, tangendi. Sed
quia ista continentia par-
tim coram Deo fit ut illi
placeatur interiôre gaudio
conscientiæ; partim co-
ram hominibus tantum,
ut glória humana capiá-
tur: quinque dicuntur sa-

piéntes, & quinque stultæ.
Utræque tamen Vir-
gines; quia utrâque con-
tinéntia est: quamvis di-
verso fómite gáudeat.
Lampades autem sunt,
quia mânibus portántur
ópera, quæ secundum
istam continentiam fiunt.
Tu autem.

Lectio viij.

Sed quinque fatuæ; ac-
ceptis lampadibus suis:
non sumpsérunt oleum
secum. Multi enim quam-
vis de Christi bonitate
plurimum sperent; gáu-
dium tamen non habent,
dum continenter vivunt:
nisi in laudibus hominũ.
Non ergo habent oleum
secum: nam ipsam lætí-
tiam, oleo significári ar-
bitror. Propterea inquit
unxit te Deus, Deus tuus:
oleo lætitiæ. Qui autem
non propterea gaudet;
quia Deo intrínsecus pla-
cet: non habet oleum se-
cum. Prudentes autem ac-
cepérunt oleum secum in
vasis, cum lampadibus
suis; id est lætítiam ópe-
rum bonorum: in corde
atque conscientia posue-
runt. Sic & Apóstolus mo-
net. Probet se inquit ho-

mo : & tunc in semetipso habebit gloriam, & non in altero. Tu autem.

Lectio ix.

Euntibus autem illis emere : venit sponsus. Id est inclinantibus se illis in ea quæ foris sunt : & solitis gaudere presentibus ; quia gaudia interna : non noverant. Venit ille qui iudicat. Et quæ parata erant ; id est quibus bonum coram Deo testimonium conscientia perhibebat : intraverunt cum eo ad nuptias ; id est ubi munda anima : sempiterno Dei Verbo fecundata, copulatur. Clausa est janua, id est receptis illis, qui sunt in Angelicam vitam immutandi : Omnes enim resurgemus inquit, sed non omnes immutabimur : clausus est aditus ad regnum cælorum. Non enim post iudicium : patet precum, aut meritorum locus. Novissimè autem veniunt & reliquæ Virgines ; dicentes Domine Domine : aperi nobis. Non dictum est quod emerint oleum ; & idè intelligendæ sunt, nullo jam remanente, de alièis laudibus & magnis

afflictationibus : redire ad implorationem Dei. Sed magna est ejus severitas post iudicium : in te iudicium : ineffabilis misericordia prærogata est. Tu autem.

Ad Laudes & Horas omnia ut in die. Ad Vesperas, Antiphona & Psalmi de Feria occurrente.

Capitul. Vers. Antiph. ad Magnific. Orat, ut in secundis Vesperis Festi. Ad Completor. Hymnus. Jesu corona Virginum.

Ad Processionem 1. Resp. Officij diei sequentis.

Oratio conveniens.

C O M M U N E
Mulierum sanctarum.

Ad Vesperas si sit Festum duplex Antiph. Dum esset Rex, cum reliquis de Laudibus Psalmi. De beata Maria. ut in eius Officio parvo ad Vesperas. Si non sit Festum duplex Antiphona & Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum. Prov. 32.

Mulierem fortem quis Minveniet ; procul & de ultimis finibus prærium ejus : confidit in ea cor viri sui, & spoliis non indigebit. *ψ. Specie tua, & pulchritudine*

chritudine tua. *R.* Intén.
de, prospère procéde, &
regna.

Ad Magnificat, Añã.

Omni qui se exálat hu-
miliábitur; & qui se humi-
liat exaltábitur, dicit Dñs.

Orémus. *Oratio.*

EXáudi nos Deus salu-
táris noster; ut sicut de
beátæ N. festivitáte gau-
démus: ita piæ devotió-
nis; erudiámur afféctu. Per
Dóminum.

Ad primam Processionem.

R. j. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis: * Propterea be-
nedíxit te Deus in etérnũ.

Orémus. *Oratio.*

PRécibus nostris Dómi-
ne sanctæ N. festa cele-
brámus: præsta quæsum-
mus; ut quæ peccatórum
nostrórum præpediúntur
obstáculis: illius méritis
reddántur accépta. Per Dó-
minum.

Ad secundam Processionẽ.

R. ij. Inítium sapiéntiæ ti-
mor Dómini, intelléctus
bonus ómnibus faciénti-
bus eum: * iaudátio ejus
manet in sæculum sæculi.

Orémus. *Oratio.*

IN sanctæ N. festivitáte
pretiósã, tua Dómine
mirábilia prædicántes, vo-

Pars Verna.

ta nostra deférimus: præ-
sta quæsumus; ut sicut
ejus tibi grata sunt méri-
ta: sic nostræ servitútis;
accépta reddántur officia.
Per Dóminum nostrum.

Ad Completorium.

Hymnus.

FOrtem viríli pectóre,
Laudémus omnes fœ-
minam;

Quæ sanctitátis glóriã,
Ubíque fulget inclýta.

Hæc Christi anóre saú-
cia,

Dum mundi amórem nó-
xium

Horréscit; ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnē domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potitur gáudiis.

Rex Christe virtus fór-
tium

Qui magna solus éfficis;
Hujus præcátu quæsumus,
Audi benignus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum
Amen.

Ad Matutinum.

Invitator, In honórem
beatíssimæ N. jubilémus;
& cantémus Dómino.

Psal. Veníte exultémus. 2.

In primo Nocturno.

Añã. O quam pulchra est, casta generatio, cum claritate. *Psal.* Dómine Dóminus noster. *ut suprã in Comuni Virgínium.* cxj.

Añã. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi má-nibus meis. *Psal.* Con-sérva me Dómine. cxj.

Añã. Deus adjúvat me, Dñs suscéptor est ánimæ meæ. *Psal.* Dómini est terra. *ut suprã.* cxij.

✠. Spécie tua & pulchritú-dine tua.

℞. Inténde prosperè, pro-céde, & regna. Pater noster.

Deprec. Exúrge Dómi-ne. Súscipe deprecatióne.

Benedict. Adjútor & propítius.

De Parábolis Salomónis.

Proverb. 31.

Leçtio 7.

Mulierem fortem quis invéniet ? procul & de últimis finibus prétiũ ejus ; confidit in ea cor vi-ti sui ? & spóliis non in-digébit. Reddet ei bonum & non malum : ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam & linum : & operá-ta est consílio mánuum suárum ; facta est quasi na-

vis institóris : de longè portans panẽ suum. Et de nocte surrexit ; dedítque prædam domésticis suis : & cibária ancíllis suis. Cõ-siderávit agrum & emit eum : de fructu mánuum suárum, plantávit víneam. Accínxit fortitú-dine lum-bos suos : & roborávit brá-chium suum. Tu autem. ℞. Diffúsa est grátia in lá-biis tuis : * Proptérea be-nedíxit te Deus in ætér-num. ✠. Propter veritá-tem & mansuetú-dinem, & justitiam, & dedúcet te mirábiliter dẽxtera tua. Proptérea. *Benedict.* Be-nedictiõnibus suis.

Leçtio ij.

Gustávit & vidit quia bona est negotiatio ejus : non extingúetur in nocte lucerna ejus. Manũ suam misit ad fórtia : & dígití ejus apprehendé-runt fusum. Manum suam apéruit ínopi : & palmas suas exténdit ad páupe-rem. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis ; omnes enim doméstici ejus : vestíti sũt duplicibus. Stragulátam vesté fecit si-bi ; byssus & púrpura : in-dumentũ ejus. Nóbilis in portis

portis vir ejus : quando
 séderit cum senatoribus
 terræ. Sindonem fecit &
 vendidit : & cingulum tra-
 didit Chananæo. Tu autē.
 R. Inítium sapiéntiæ ti-
 mor Dómini , intelléctus
 bonus ómnibus faciénti-
 bus eum : * Laudátio ejus
 manet, in sæculum sæculi.
 V. Dispérfit, dedit paupé-
 ribus laudátio ejus.
Benedíct. Cæléstem bene-
 díctionem.

Lectio ij.

Fortitúdo & decor in-
 duméntum ejus : & ri-
 débit in die novíssimo. Os
 suam apéruit sapiéntiæ :
 & lex cleméntiæ in lingua
 ejus. Considerávit sémitas
 domus suæ : & panē otío-
 sa non comédit. Surrexé-
 runt filij ejus ; & beatíssi-
 mam prædicavérunt : vir
 ejus & laudávit eam. Mul-
 tæ filiæ congregavérunt
 divítias : tu supergréssa es
 univérsas. Fallax grátia ;
 & vana est pulchritúdo :
 múlier timens Dóminum,
 ipsa laudábitur. Date ei de
 fructu mánuum suárum :
 & laudent eam in portis,
 ópera ejus. Tu autem.
 R. Spem in álio nunquam
 hábui præter in te Deus

Israël : * Qui irásceris &
 propitiáris & ómnia pec-
 cáta hóminum , in tribu-
 latióne dimíttis. V. Me-
 ménto Dómine , & ostén-
 de te nobis, in témpore
 tribulatiónis nostræ. Qui
 irásceris. Glória Patri. Qui
 irásceris.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Spécie tua, &
 pulchritúde tua, inténde
 prosperè, procéde & regna.

Psalmus. Eructávit cor
 meum verbum bonum. *ut*
sup. in Communi Virg. cxiv.

Añna. Adjuvábít eam Deus
 vultu suo , Deus in médio
 ejus , non commovébitur.

Psalmus. Deus nostrum
 refúgium. cxv.

Añna. Bonum est speráre
 in Dómino quam speráre
 in princípibus. *Psalm.* Ma-
 gnus Dóminus & laudábi-
 lis , nimis. cxvi.

V. Adjuvábít eam Deus
 vultu suo.

R. Deus in médio ejus,
 non commovébitur.

Pater noster.

Deprecatio. Osténde nobis
 Dómine.

Benedíct. Deus Dei Fílius.
 De Sermóne sancti Gre-
 górii Nazianzéní.

In Laudem S. Gorgonia.

Lectio iv.

BEáta N. pudicitiaë quidem laude, adeò præstítit; adeoque non modò omnes ætatis suæ mulieres: sed etiã veteres quæ eo virtutis genere floruisse dicuntur, antecelluit; ut cum in duo hæc genera vita nostra omnis divisa sit: nimirum in matrimonium & cælibatum; quorum alterum ut præstantius & divinius: ita majoris quoque laboris & periculi; alterum humiliter quidem & abjectius: cæterum minori periculo obnoxium; vitæ utriusque status incommodis: quidquid in utroque commodi erat, delegerit, in unumque coegerit. Alterius nempe sublimitatem: alterius securitatem. Fueritque, citrà supercilium pudica; cælibatus commoda matrimonio temperans: ac re ipsa ostendens, neutrum horum suapte naturâ tale esse; ut nos prorsus vel Deo vel mundo adstringat: vel ab his penitus nos separet. Tu autem.

R. Dilexisti justitiam & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus

tuus. *ψ.* Omnis gloria ejus filia Regis ab intus; in fimbriis aureis. Propterea. *Bened.* Æternam benedict. *Lectio v.*

Non enim quia carni conjuncta erat; idcirco à Spiritu disjuncta est? nec quia pro capite virum habebat; ideo primarium caput ignoravit. Sed mundo, naturæque hætenus obsecuta; ut carnis legi, vel ei potius qui hanc carni legem indixit satisfaceret: totam se postea Deo consecravit. Enim verò divinus Salomon in proverbiiis; fœminam domi manentem virumque amantem laudat: quæ honestè in domo versatur: ac muliebria officia virili & strenuo animo exequitur: semperque ad fufum & colum-manus obfirmat; cæteraque omnia præstat: quæ ille de honestâ & industriâ matrônâ prædicavit. Ego verò si ab his rebus laudandæ N. argumenta peterem: similiter facerem, ac si ab umbrâ staturam laudarem; aut ab unguibus leonem: ejectionibus & excellentioribus. Tu autem.

R. Deus, in te speravi; Dómine non confundar in ætérnum: * In tua justítia líbera me & éripe me.

ψ Quóniam tu es paciéntia mea Dómine, Dómine spes mea à juvéntute mea. In tua justítia.

Benedictio. Grátia Spíritus sancti.

Lectio vj.

Quænam umquam dignior fuit quæ in públicam se inférret; quænam tamen rariùs visa est minùsque virórum óculis páruit. Quænam óculos æquè frænávit; quænam ritum ádeò irrísit: ádeò ut vel levíter subrisísse, propé modum nímiùm ipsi viderétur. Quænã áuribus suis jánuas magis impósuit; quænam rursùs eas divíno sermóni magis apértas hábit: imó quænam mentem linguæ moderatricem magis præfécit, ad prænuntiándas Dei justificatiónes; Quænam modum ordinémque lábiis suis magis cōstituit; unus illi rubor placébat quem gignit pudor: unus candor quem parit abstinentia. Tu autem Dómine.

℞. Parátum cor meum

Deus. parátum cor meum: * Cantábo & Psalmum dicam Dómino. ψ. Exúrge glória mea, exúrge Psalterium & cythara, exúrgam dilúculo. Cantábo. Glória Patri. Cantábo.

In tertio Nocturno.

Antiphona. Dextera Dómini fecit virtútem; dextera Dómini exaltávit me.

Psalm. Fundaménta ejus in móntibus sanctis. *ut sup. in Communi Virg. cxix.*

Añã. Surge áquilo & veni auster, perfla hortum meũ & fluent aromáta illius.

Psalmus. Dóminus regnávit. cxix. *Antiphona.*

Quam pulchri sunt gressus tui calceaménti, filia princípis. *Psal.* Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabilia. cxx.

ψ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster.

Deprecatio. Adjutórium nostrum.

Benedict. Redemptor humani.

Lectio sancti Evangélij: secúndum Matthæum.

Lectio vij.

IN illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis. Sí-

nil est regnum cælorum
thesauro abscondito in
agro; quem qui invenit
homo abscondit; & præ
gaudio illius vadit, & ven-
dit univérſa quæ habet: &
emit agrum illum. Et ré-
liqua.

Homília sancti Petri

Chrysólogi.

*De parabolis inventæ mar-
gar. & Sagena missæ.*

Christus Jesus Cælestia
terrenis comméndat
exémplis; de præſentibus
sâpere dat futúra: invisí-
bilia, visíbilibus insímulat
arguméntis. Probant hoc,
similitúdes, quas nobis
hodie: Evâgélícus clamat
audítus. Símile est regnum
cælorum; hómíni negotia-
tóri: quærénti bonas Mar-
garitas. Néminem qui hoc
audit: nomen negotiátoris
offéndat: híc negotiátó-
rem lóquitur: qui dat mi-
sericórdiam: non qui dat
scénoris, semper usúram.
Providéntem, ornámé-
ta virtútum: non irritamén-
ta vitiórum; gravitatem
morum: non lápidum pón-
dera perferéntem. Hone-
státis, non luxùs monília
portántem; gestántem non
voluptátis pompam: sed

insígnia disciplinæ. Tu
autem Dómine.

R. Quæ est ista quæ af-
céndit per desértum, sicut
vîrgula fumi; ex aromáti-
bus: * Myrrhæ & thuris &
univérſi púlveris pigmen-
tárii. **Ps.** Emissiónes tuæ
Paradísus malórum puni-
córú, cum pomórum
frúctibus. Myrrhæ.

Benedict. Unigénitus Dei
Fílius. *Lectio viij.*

Símile est regnum cæló-
rum: sagénæ missæ in
mare. Similitúdo hæc pro-
dit: cur in apostolatúm
piscatóres elégerit Chri-
stus; & captóres píscium:
fécerit hómínú piscató-
res; ut divíni Judícij typus;
arte piscatóriâ monstraré-
tur. Pisces cóngrégat ca-
ptúra confúſos: sed in va-
sa discretío dat eléctos; sic
vocátio Christiána: justos
& iniustos malos bonos-
que cóngrégat; sed bonos
malosque: Eléctio divína
discernit. Símile est re-
gnum cælórum: Sagénæ
missæ in mare. Ad hujus
sæculi mare: tumens pom-
pâ; elátum vértice; undó-
sum sectis; inscítia flú-
ctuans; clamósum lítibus;
fremens irâ; sævum perfí-
diâ;

diã ; peccãtis náufragum ; impietãte demersum : misit Piscãtõres suos Christus. Tu autem.

R. Misericordiam & iudicium cantãbo tibi Dõmine ; psallam & intelligam :

* In via immaculãta quando vënies ad me. V. Perambulãbam in innocentiã cordis mei in mediõ domus meã, In via.

Bened. Ad supernõrum.

Lectio ix.

In consummatione sæculi ; exhibunt Angeli Dei : & segregãbunt malos de mediõ iustõrum. In consummatione sæculi. Qui consummationem sæculi credit ; quid de sæculi minoratione causãtur ? qui confidit mansura succedere ; habere quid quærit transitura ? Fratres ; mundus de fine principium sumit : sine innovãtur , non deficit creatura. Sæculum deficit ; non Creatõri , sed crimini : neque iustis ; sed peccatoribus finiuntur elementa. In consummatione sæculi ; exhibunt Angeli : separare iustos. Nec quisquam dubitet ; sanctis Angelos esse parituros : quibus obséquium suum,

promittit & Christus. Christi vox est : præcingã me , & ministrãbo vobis. Segregãbunt malos de mediõ iustõrum. Portate iusti ; portate : imò indúcias iusti date ; brevis ista mixtura : longã separatione pensãbitur. Tu autem.

R. Stãtuit Dõminus supra petram pedes meos , & direxit gressus meos , Deus meus : * Et immisit in os meum cãnticum novum.

V. Expẽctans expectãvi Dõminum & respexit me ; & exaudivit deprecationem meam. Et immisit. Glõria Patri. Et immisit.

Si sit Festum Duplex vel in Dominica occurr. dicitur. Te Deum laudãmus. Et tunc omittitur. Glõria Patri.

AD LAUDES,
Antiphona.

Dum esset Rex in acubitu suo , nardus mea , dedit odorem suum. *Psalmus. Dõminus regnavit. cum reliquis de Dominica. 20. Antiphona.* In tribulatione invocãvi Dõminum , & exaudivit me in latitudine. *Añã.* Sub umbra illius quem desiderãbam sedi & fructus

ejus dulcis gútturi meo.
Añã. Jocundáre filia Sion:
 exúlta satis, filia Jerúsalem,
 allelúia. *Añã.* Revértere,
 revértere Sunamítis; revértere,
 revértere, ut intueámur te.

Capitulum. Prov. 31.

Mulierem fortem quis
 invéniet; procul & de
 últimis finibus pretium
 ejus, Confidit in ea cor
 viri sui: & spóliis non in-
 digébit.

ψ. Audívit & lætáta est
 Sion.

℞. Et exultavérunt filia
 Judæ.

Ad Benedictus, Añã.

Ego autem ad Dóminum
 aspiciam, & expectábo
 Deum salvatórem meum.

Orémus. Oratio.

Exáudi nos Deus salu-
 tátis noster; ut sicut de
 beátæ N. festivitáte gau-
 démus: ita piæ devotiónis,
 erudiámur afféctu. Per Dó-
 minum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Mulierem fortem quis in-
 véniet. *ut supra.*

℞. Spécie tua, & pulchri-
 tudine tua. Spécie. ψ. In-
 ténde prospère, procéde, &
 regna. Spécie tua. Glória
 Patri. Spécie tua. ✠. Ad-

juvábít eam Deus vultu
 suo. ℞. Deus in médio
 ejus non commovébitur.

Oratio. Exáudi nos Deus
 salutáris noster. *ut supra.*

Ad Sextam, Capitulum.

Manum suam apéruit
 inopi; & palmas suas
 exténdit ad páuperem:
 non timébit Dómu suæ,
 à frígóribus nivis.

℞. Adjuvábít eam Deus
 vultu suo. Adjuvábít.

ψ. Deus in médio ejus non
 commovébitur. Adjuvá-
 bit. Glória Patri, Adjuvá-
 bit. ψ. Diffúsa est grátia
 in lábiis tuis. ℞. Proptérea
 benedíxit te Deus in ætér-
 num.

Orémus. Oratio.

Préciis nostris Dómi-
 ne, sanctæ N. festa cele-
 brámus: præsta quæsu-
 mus; ut quæ peccatórum
 nostrórum præpediúntur
 obstáculis: illius méritis
 reddántur accépta. Per
 Dóminum.

Ad Nonam, Capitulum.

Multæ filie congrega-
 vérunt divítias, tu su-
 pergréssa es univérsas; fal-
 lax grátia, & vana est pul-
 chrítudo: mulier timens
 Dóminum ipsa laudábitur.

℞. Diffúsa est grátia in
 lábiis

labiis tuis. Diffusa.
 ¶. Propterea benedixit te
 Deus in æternum. Diffusa.
 Glória Patri. Diffusa.
 ¶. Audívit & latáta est
 Sion. &c. Et exultavérunt
 filiæ Judæ.

Orémus. Oratio.

IN Sanctæ N. festivitate.
 prætiósa, tua Dómine
 mirabilia prædicántes, vo-
 ta nostra deférimus: præ-
 sta quæsumus; ut sicut ejus
 tibi grata sunt mérita: sic
 nostræ servitútis, accépta
 reddántur officia. Per Dó-
 minum.

*Ad Vesperas si sit du-
 plex, Añã. Dum esset
 Rex. cum reliquis de Lau-
 dibus. Psalmi. De Bcáta.
 ut in ejus Officio parvo.*

*Si non sit Festum duplex
 Añã & Psalmi de Feria oc-
 currente. Capit. & Versus
 ut suprã, in primis Vesp.*

Ad Magnificat, Añã.
 Læva ejus sub cápite meo
 & dextera illius amplexá-
 bitur me in æternum.

*Oratio. Exáudi nos Deus
 salutáris noster. ut suprã
 ad Laudes.*

*Ad Processionem, primum
 Resp. Officij diei sequentis.*

*Ad Complet. Hymnu.
 Fortem virili pectóre.*

*In festo mulieris sanctæ
 trium Lctionum. Omnia
 ut suprã, ritu quo nota-
 tum est in Communi Apo-
 stolorum, trium Lctionum.*

*Ad Vesperas Antiphona
 Psalmi de Feria occurren-
 te Capitulum Versus An-
 tiph. ad Magnificat. Læva
 eius. ut in secundis Vespé-
 ris Festi. Ad Completor.
 Hymnus. Fortem virili pe-
 ctóre. Oratio ut suprã. Ad
 Matutinum Invitator. In
 honórem. ut sup. cxxxij.*

*Novem Antiphona &
 novem Psalmi ut sup. Duæ
 prima Lctiones de Scri-
 ptura occurrente, tertia ut
 habetur in proprio. Ad
 Laudes & Horas ut sup.*

*Si contingat celebrari
 octavam de aliqua Mulie-
 re sancta, Officium infra
 octavam fit eodem ritu
 quo in Festo trium Lctio-
 num. Duæ prima Lctiones
 de Scriptura occurrente,
 tertia ut habetur infra
 pro qualibet die octava.
 Ad Laudes & Horas ut in
 die Festi. Ad Vesperas An-
 tiphona & Psalmi de Fe-
 ria occurrente. Capitul-
 Versus, Antiphona ad Ma-
 gnificat & Oratio ut in se-
 cundis Vesperis diei Festi.*

*Ad Completorium Hym-
nus.* Fortem virili pectore.

Die secunda infra octav.

De Sermone S. Ambrósij
Epíscopi.

Libro de Viduis.

Lectio ij.

VIdua non abstinéntia tantùm córporis defínitur; sed virtúte designá- tur: cui præcépta non do ego sed Apóstolus tríbuit; honorificéntiam non solus impártior: sed géntium Doctór prius détulit, di- cens. Viduas honóra: quæ verè víduæ sunt. Si qua autem vídua filios aut ne- pótes hábet; discat primum suam domum régere: & mútuam vicem réddere paréntibus. Unde & advér- titur, utrúnque pietátis af- féctum víduæ inéssé debé- re; ut filios diligat: parén- tibus déferat. Ità dum ob- séquium paréntibus repén- dit; magistérium exércet in filios: suóque ipsa re- munerátur officio; cùm id quod áliis defert: sibi pró- ficit. Hoc enim inquit; ac- céptum est coram Deo. Et idéò; si cógitas vídua quæ Dei sunt: debes id sequi quod Deo placére didicí- sti. Et suprà quidem san-

ctus Apóstolus; ad conti- néntiæ stúdiúm víduas co- hortátus, dixit: eas cogi- táre quæ sunt Dómini. Tu autem.

Die tertia infra octav.

De Sermone S. Ambrósij
Epíscopi.

Eodem libro.

Lectio ij.

NEc sola tamen cástitas córporis, víduæ forti- túdo est: sed magna & ubérrima disciplína virtú- tis; quæ in opéribus bo- nis: testimónium hábeat, si filios educáverit; si ho- spítio recéperit; si sanctó- rum pedes láverit; si tribu- lationem patiéntibus sub- ministráverit: si postre- mó, omne opus bonú fúe- rit subsecúta. Vides quàm multas virtúrum compre- hēderit disciplínas. Primò pietátis officium; secundò hospitalitátis & humilitá- tis obséquium; tertió mi- sericórdiæ ministérium, li- beralitatísque subsidiúm: ad summam omnis execu- tionem boni óperis flagi- távit. Et idéò adolescen- tióres devitándas putat: eo quòd non váleant tan- ta ópera implére virtútis. Etenim vicína est lapsibus adolescén

adolescētia: quia variárum æstus cupiditatum, fervórem calēntis inflámmat ætátis; bonique Doctóris est: matériam arceré peccáti. Prima enim institutiónis est disciplina; culpam avértere: secúnda, virtútem infúndere. Tamen cum scíverit Apóstolus; Annam illam ab adolescētiâ octogénariam víduam, dominicórum óperum extitisse prænúntiám: non puto quòd junióres, revocándas putárit à viduitátis afféctu; máximè cum dixerit: meliùs est núbere quàm uri. Nam útique pro remedio núprias suásit: ut peritúta sanétur; non pro electióne præscripsit: casta & cóntinens, quid sequátur. Tu autem.

Die quarta infra octav.

De Sermóne S. Ambrósij
Epíscopi.

Eodem Libro.

Lectio iij.

Magna planè fœmina; quæ divíno iudicio: méruit ómnibus anteférrí. Ne fortè illa sit: quæ de fide suâ, ad subsidiúm hómínium, duo testaménta contúlerit. Et

idéò nulla plus fecit; nec quisquam hómínium, quantitátem pótuit collatiónis ejus æquáre: quæ fidem cum misericórdia copulávit. Et tu ígitur quæcúmque vitam stúdio viduitátis exérces; ne dúbites ad gazophilácium, duo æra deférré: vel fidei plena vel grátia. Felix illa: quæ de thesauro suo, íntegram Regis imáginem protert. Thesáurus tuus sapiéntia; thesaurus tuus castitas, atque justitia est: thesaurus tuus, intelléctus bonus. Qualis ille thesaurus fuit; de quo Magórum viri: aurum, thus, myrrham cum adorárent Dóminum. protalérunt. Auro, Regis poténtiam declarántes; Deum thure venerántes: myrrhâ resurrectióm corpóris confiténtes. Habes & tu thesáurum hunc: si in te requíras. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus: habes aurum quod cónferas. Non enim reniténtis metálli pretintm de te Deus éxigit; sed illud aurum: quod iudicij die néqueat ignis exúrere. Tu autem.

Die quinta infra octav.

De Sermone S. Ambrósij
Epíscopi.

Eodem Libro.

Lectio ij.

Vidétis igitur sanctæ
fœminæ; quàm fœ-
cúnda sit vídua prole vir-
tútum; meritorúmque
suórum sóbole: quæ perí-
re non possit. Bona igitur
vídua égere non novit; &
si fessæ fúerit ætátis, & su-
prémæ paupertátis: eru-
ditiónis tamen suæ solet
habére mercédem. Et si
próximí defúerint; invé-
nit tamen extráneos, qui
matrem colant: revereán-
tur paréntem; parvísque
alimentórum sumpibus;
mercédem cúpíant suæ
commendatiónis acquirere.
Plus enim víduæ re-
péndunt mérita: quàm ci-
bus ab ea sumptus im-
péndit. Sed tristes vidétur
dúcere dies: & láchrymis
tempus exígere; hoc beá-
tior: quòd perpétua sibi
gáudia, exíguis flétibus
emít; parvísque momén-
tis: témpora acquirit æ-
terna. Quibus benè dicitur;
Beátæ tristes: ipsæ
enim ridébitis. Quis igitur
fallas præsentium imágin-
es gaudiórum; futuræ se-

curitátis, præferat vola-
ptáti? An despiciábilis no-
bis, auctor vidétur; ille do-
mínici córporis auctorelé-
ctus: qui cinerem sicut
panem manducábat, & po-
tum cum fletu miscébat;
ut vespertinis láchrymis:
maturiæ sibi, lætítiam
redemptiósni acquireret.
Tu autem.

Die sexta infra octavo.

De Sermone S. Augustíni
Epíscopi.

Lib. de Viduitate.

Lectio ij.

Quæ autem innuptarū
castitatē Deo vovét;
ipsam spem subtráhuunt:
quæ fomes amoris est. Un-
de facilius concupiscéntia
refranátur: quæ nulla ex-
pectatióne succénditur.
Contra quam tamen nisi
orétur, ut superétur: ipsa
illicita exoptátur ardén-
tius. Deliciæ igitur spiri-
táles; deliciis carnálibus:
in sancta castitate succé-
dant. Lécitio, Oratio, Psal-
mus; bona cogitatio; bo-
nórum óperum frequen-
tatio; spes futúri sæculi: &
cor sursum. Atque de his
ómibus grátiarum, áctio
Patri lúminum; à quo sine
ulla dubitatióne, omne
datum

datum óptimum, & omne donum perféctum : scripturâ teste descendit. Nâ quando pro deliciis nuptarum ; quas in carne virorum habuit : aliarum carnalium deliciarum , tanquam in solatium usus assumitur ; quid ego dicam quæ sequantur mala? Cùm breviter Apóstolus dixerit ; viventem mórtuam esse viduam : quæ in deliciis vivit. Tu autem.

Die septima infra Octav.
De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.
Eodem Libro.
Lectio iij.

IN ómnibus sanè spiritalibus deliciis quibus fruuntur innuptæ ; sanctæ earum conversatio cauta etiam debet esse : ne fortè cùm mala vita non sit per lasciviam ; mala sit fama : per negligentiam. Nec audiendi sunt sive viri sancti, sive fœminæ ; quando reprehensâ in aliquo negligentia suâ : per quam fit ut in malam veniant suspicióne ; unde suam vitam longè abesse sciunt : dicunt. Sibi coram Deo sufficere conscientiam , existimatióne hóminum

non imprudenter solùm, verùm etiam crudeliter contemnentes : cùm occidunt ánimas aliorum sive blasphemantium viâ Dei ; quibus secundum suam suspicióne : quasi turpis quæ casta est displicet vita sanctorum ; sive etiam cum excusatióne imitantium : non quod vident, sed quod putant. Proinde quisquis à criminibus flagitiórum , atque facinororum vitam suam custodit : sibi benè facit ; quisquis autem etiam famam & in alios misericors est. Nobis enim necessária est vita nostra : aliis fama nostra. Et utique etiam quod aliis ministramus misericórditer ad salutem : ad nostram quoque redúndat utilitatem. Tu autem.

*In die octava, semiduplex
majus omnia ut in die ad
Vesperas Antiph. ad Magnif.
ut in j. Vesperis Festi.
Ad Completorium Hymn.
Fortem virili pectore.*

*In primo Nocturno Lectiões de Scriptura occurrunt
In secundo Nocturno.
De Sermóne sancti Gregórii Nazianzèni.
In Laudem S. Gorgoniae.
Lectio*

Lectio v.

ECquæ domum suam
Epiis hominibus exci-
piendis magis propòsitam
hàbuit; divinisque ópibus
magis adáuxit? Et quod
est præstantiùs; quænam
pari pudóre, tamque san-
ctis & Deo gratis incéssi-
bus? ad eos excipiendos
peréxit. Quænam insuper
ánimum in afflictiónibus
minùs afflictum præstitit;
quænam rursùs calamitò-
sis, & ægrotántibus? ma-
gis condóluit. Quænam
liberaliorem manù egén-
tibus porréxit. Equidem
in illa ornándâ; his Jobi
verbis? uti non dúbitem.
Porta ipsius cuius ve-
niénti patébat? nec extra
jacébat peregrínus; cæ-
còrum óculus erat? pes
claudòrum, mater orpha-
nòrum. Tu autem Dñe.

Lectio v.

Quodque præclarissi-
mum; non magis stu-
debat ópima vidéri? quã
reverã esse. Quin potiùs;
in abscondito apud eum
qui abscondita intuétur?
pietátem luculénter exco-
lébat. Omnia mundi prin-
cipi erípuit; ómnia in tu-
ta illa horrea tránstulit?

nihil terræ, præter corpus
reliquit. Omnia cum alté-
rius vitæ spe commutá-
vit; has unas opes mór-
tutas reliquit? nempe pro-
bitátis imitacióne, at-
que ejúsdem laudis stú-
dium. Ac de ipsâ non mi-
nus verè quàm magnifi-
cè prædicári potest; quòd
virtútes partim imitáta
est? partim ita gressit, ut
eárum ab ipsâ exéempla
peteréntur; quodque eas
partim invénit? partim
superávit. Sic enim omnes
virtútum números absól-
vit; ut ne mediócritèr qui-
dem unam? Sic rursùs in
unoquòque génere excél-
luit; ut vel unum solum
instar ómnium? abúndè
sufficeret. Tû autem.

Lectio vj.

OSqualidum corpus; &
indumentum virtúte
solâ florens? ô noctes in-
sómnes; & psalmòrum
cantùs, & stacionem? ex
die in diem definéntem. O
noctúrnum clamórem;
nubes penetrántem? ad
Deúmque pervadéntem.
O fœmineam natúram;
quæ propter commúne
salútis certámen? natúrã
virilem superásti; atque
osten

osten istius maris & foeminae nomine: non animos sed corpora sola distinguui. O acerbe gustus; & Eva, nostri generis, & peccati mater: & tu serpens impostor; ac mors denique ipsa: continentia illius, cibi que parcitate devicta. O Christi exinanitio, & servi forma; & passiones: ipsius mortificatione decoratae. Sed jam operae pretium est: praemia quoque pietatis adicere. Tu autem:

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Matthaeum.

Lectio vij.

In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis. Simile est regnum caelorum; thesauro abscondito in agro: quem qui invenit homo abscondit; & praegaudio illius vadit, & vendit universa quae habet: & emit agrum illum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Exposit. in idem Evang.

Thesaurus iste in quo sunt omnes thesauri sapientiae & scientiae absconditis, aut Deus verbum

est: qui in carne Christi videtur absconditus; aut sanctae Scripturae: in quibus reposta est, notitia salvatoris. Quem cum quis in eis invenerit; debet omnia istius mundi emolumenta contemnere: ut illum possit habere quem reperit. Quod autem sequitur, quem cum invenerit homo abscondit: idcirco dicitur; non quod hoc de invidia faciat: sed quod timore servantis & nolentis perdere; abscondat in corde suo: quem pristinis prae tulit facultatibus. Tu autem.

Lectio viij.

Iterum simile est regnum caelorum: homini negotiatori. Aliis verbis id ipsum quod supra dicitur. Bonae Margaritae, quas quaerit institor: lex & Prophetae sunt. Audi Marcion; audi Manichee; bonae Margaritae sunt lex & Prophetae: & notitia veteris instrumenti. Unum autem est pretiosissimum Margaritum, scientia Salvatoris; & Sacramentum Passions illius: & resurrectionis arcantum. Quod cum invenerit ho-

mo negotiátor, similis Pauli Apóstoli: ómnia legis prophetarúmque mystéria, & observatiónes prístinas, in quibus incúlpaté vixerat; quasi purgamenta contémnit, & quisquílias: ut Christum lucrifaciat. Non quòd inventio novæ margaritæ: condemnatio sit véterum margaritarum; sed quòd comparatióne ejus: omnis ália gemma viliór sit. Tu autem.

Lectio ix.

ITerúm simile est regnum cælórum: Sagénæ missæ in mare. Impléto Jeremiæ vaticinio, dicentis: Ecce ego mittam ad vos piscatóres multos; postquam audiérunt Petrus & Andreas; Jacobus & Joánes filij Zebedæi: sequimini me & faciam vos piscatóres hóminum, contextuérunt sibi ex véteri & novo testaménto: Sagénam Evangelicórum dógmatum. Et miserunt eam in mare hujus sæculi: quæ usque hódie in médiis flúctibus ténditur; capiens de falsis & amáris gurgítibus quicquid incidit: id est & bonos hó-

mines & malos; & óptimos pisces: & pessimos. Cúm autem vénerit consummatio & finis múdi; ut ipse infrà manifestiús dísserit: tunc Sagéna extrahétur ad littus; tunc verum secernendórum piscium signum demonstrábitur: & quasi in quodam quietíssimo portu; boni mitténtur in vasa cælestium mansiónum: malos autem torréndos, & exsiccándos, gehénæ flamma suscipiet. Tu auté.

Ad Laudes & Horas, omnia ut in die. Ad Vesperas Antiphona & Psalmi de Feria occurrente. Capitulum Versus Antiph. ad Magnificat. Oratio ut in secundis Vesperis diei festi. Ad Completorium Hymn. Fortem virili pectóre.

Ad Processionem primum Respons. Officii diei seq. Oratio conveniens.

I N F E S T O

Dedicationis Ecclesiæ. Duplex prima Classis.

Ad Vesperas, Antiph. Domum tuam Dómine, cum reliquis de Laudibus, ut infrà. Psalmi de Dominica. 148. & loco ultimi Psalmi, dicitur Laudate

te Dóminum omnes Gen-
tes. 153.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitatem sanctam
Jerúsalem novam,
descendentem de cælo; à
Deo paratam: sicut spon-
sam ornátam viro suo.

ÿ. Domum tuam Dómi-
ne decet sanctitúdo.

R. In longitudinem dié-
rum.

Ad Magnificat, Añã.

Ornavérunt faciẽm Tem-
pli corónis áureis; & de-
dicavérunt Altáre Dómi-
no: & facta est lætítia
magna in pópulo Allel.

Duplicatur.

*In ipso die Dedicacionis
Ecclesie & per octavam.
& quando varianda est
Oratio, ob concursum De-
dicacionis alterius Ec-
clesie.*

Orémus. Oratio.

DEus qui invisibíliter
Dómnia cónlines, & ta-
men pro salute géneris
humáni signa tuæ potén-
tiæ visibíliter osténdis:
templum hoc poténtiã
tuæ inhabitaciónis illú-
stra; & concède, ut om-
nes qui húc deprecáturi
convéniunt, ex quacúm-
que tribulatióne ad te cla-

niáverint: consolatiónis
tuæ benéficia consequán-
tur. Per Dóminum.

*In Anniversario Dedi-
cationis Ecclesie. & per oct.*

Orémus. Oratio.

DEus qui nobis per sún-
gulos annos hujus
sancti templi tui conse-
cratiónis réparas diem; &
sacris semper mystériis
repræséntas incólumes:
Exáudi preces pópuli tui;
& præsta ut quisquis hoc
templum beneficia peti-
turus ingréditur: cuncta
se impetrásse lætetur. Per
Dóminum.

Processio in Presbyterio.

R. Cúm exíret Jacob de
terra sua, vidit glóriam
Dei & ait: * Quàm terri-
bilis est locus iste, non est
híc aliud nisi domus Dei,
& porta cæli.

Ad ij. Magnificat, Añã.

Hæc est domus Dómini
& porta cæli, & vocábitur
nomen loci hujus, aula
Dei.

Orémus. Oratio.

DEus qui de vivis &
deléctis lapídibus etér-
num majestáti tuæ concé-
dis habitáculum: auxiliá-
re pópulo supplicánti; ut
quod Ecclesiæ tuæ corpo-
rálibus

ralibus proficit spatiis;
 spiritalibus amplificetur
 augmentis. Per Dominum.

Ad Completorium, Hymnus.

Urbis Jerusaleme beata,
 Dicta pacis visio;
 Quae constituitur in caelis
 Vivis ex lapidibus;
 Et Angelis coronata,
 Ut sponsata comite.

Nova veniens e caelo
 Nuptiali thalamo:
 Preparata ut sponsata,
 Copuletur Domino:
 Plateae & muri ejus
 Ex auro purissimo.

Portae nitent Margaritis
 Adytis patentibus:
 Et virtute meritorum
 Illuc introducitur;
 Omnis qui ob Christi no-
 men

Hic in mundo premitur.

Tunsiombus pressuris
 Expoliti lapides,
 Suis coaptantur locis
 Per manus artificis:
 Disponuntur permansuri
 Sacris aedificiis.

Gloria & honor Deo
 Usquequaque altissimo;
 Una Patri Filioque,
 Inlyto Paraclyto:
 Cui laus est & potestas
 Per aeterna saecula. Amen.

*Ad Matutinum, Invita-
 torium.* Praeoccupemus fa-

ciem Domini in confessio-
 ne sanctorum. *Psalms. Ven-
 nite. 2. Duplicatur.*

In primo Nefurno, Ant.

Tollite portas principes
 vestras.

Psalms 23.

Domini est terra & ple-
 nitudo ejus: * orbis
 terrarum, & universi qui
 habitant in eo.

Quia ipse super maria
 fundavit eum: * & super
 flumina preparavit eum.

Quis ascendet in mon-
 tem Domini: * aut quis
 stabit in loco sancto ejus.

Innocens manibus &
 mundo corde: * qui non
 accepit in vanum animam
 suam: * nec juravit in do-
 lo proximo suo.

Hic accipiet benedi-
 ctionem a Domino: * &
 misericordiam a Deo sa-
 lutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum: * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras: * & elevamini portae aeternales: * & introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae: * Dominus fortis & potens; * Dominus potens in praelio.

Attollite

Attollite portas príncipes vestras: * & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ: * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri.

Antiphona.

Tollite portas príncipes vestras & elevámini portæ æternáles.

Añã. Hæc est domus Dómini. *P.almus* 28.

Afferre Dómino filij Dei: * afferre Dómino filios arietum.

Afferre Dómino glóriam & honórem: * afferre Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminū in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas: * Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmódum filius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: * & commovébit Dóminus desértum: cades.

Vox Dómini præparántis cervos & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriã.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & sedébit Dūs Rex in ætérnum.

Dóminus virtútum pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri.

Añã. Hæc est domus Dómini & porta cæli, & vocábitur nomen loci hujus aula Dei.

Antiphona. Erit mihi.

Psalms 41.

Quemádmódum desiderat cervus, ad fontes aquárum: * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparebo, ante faciém Dei.

Fuérunt mihi láchrymæ: meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie, ubi est Deus tuus.

Hæc

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis & confessionis, sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea: & quare conturbas me: * spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis: * & Hermoniam à monte mōdico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam: * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ: * dicam Deo susceptor meus es.

Quare oblitus es mei, & quare contristatus incedo: * dum affligit me inimicus:

Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi qui tribulant me, inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies, ubi est Deus tuus: * quare tristis es anima mea & quare conturbas me?

Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei & Deus meus. Glória Patri.

Añz. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste vocabitur domus Dei.

Ÿ. Adorate Dominum in aula sancta ejus. *R.* Tollite hostias & introite in atria ejus. Pater noster.

Deprec. Exurge Domine. Suscipe. *Benedictio.* Adjutor, &c.

De libro secundo Paralipomenon. *Cap. 7.*

Lectio 1.

CUM complisset Salomon fundens preces; ignis descendit de cælo & devoravit holocausta, & victimas: & majestas Domini implevit domum. Nec poterant Sacerdotes ingredi templum Domini: eò quòd implisset majestas Domini, templum Domini. Sed & omnes filij

lij Israël vidēbant descendentem ignem, & glóriam Dómini super domum; & corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoraverunt & laudaverunt Dóminum: quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Maçtávit ígitur Rex Sálomon hóstias boum viginti duo míllia; aríetum centum viginti míllia: & dedicávit domum Dei Rex & univérsus pópulus. Tu autem.

Responsoria. Duplicantur.

R. Cúm exiret Jacob de terra sua vidit glóriam Dei & ait: *Quam terribilis est locus iste: non est híc aliud, nisi domus Dei & porta cæli. *ψ.* Verè Dóminus est in loco isto & ego nesciēbam. Quam terribilis. Glória Patri. Sicut erat. Cum exiret.

Benedict. Benediccionibus suis.

Lectio ij.

Sacerdotes autem stabant in officiis suis; & Levítæ in órganis cárm-

num Dómini: quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum; Quóniam in aeternū misericórdia ejus. Hymnos David canentes per manus suas. Porro Sacerdotes canebant tubis ante eos: cunctisque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrij ante Templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocáusta, & ádipes pacificórum: quia altáre æneum quod fecerat, non póterat sustinere holocáusta, & sacrificia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitétem in tempore illo septem diebus; & omnis Israël cum eo: Ecclesiá magna valde, ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octavo colléctam; eò quod dedicáset altáre septem diebus: & solemnitétem celebráset diebus septem. Tu autem.

R. Si Dñs Deus meus fuerit mecum, in via ista qua ego ámbulo; & custodierit me & dederit mihi panem ad edéndum; & vestiméntum quo operiar; & revocáverit me cum salute:

lute: * Erit mihi Dóminus in refúgium, & lapis iste in signum. *ψ.* Surgens ergo manè, tulit lápidem quem suppósuerat cápiti suo; & eréxit in título: Dicens. Erit mihi. Glória Patri. Si Dóminus. *Benedict.* Cœléstem benedict.

Leſtio iij.

Complevitque Salomon domum Dñi, & domum Regis; & ómnia quæ disposúerat in corde suo ut fáceret: in domo Dómini & in domo sua, & prosperátus est. Appáuit autem ei Dóminus nocte: & ait. Audívi orationem tuam; & elégi locum istú mihi: in domum Sacrificij. Si cláusero cælum, & plúvia non flúxerit; & mandávero & præcépero locústæ, ut devoret terrá; & misero pestilentiam in pópulum meum; convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit: & exquisíerit faciém meam & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo & propítius ero peccátis eórum: & saná-

bo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti; & aures meæ eréctæ ad orationem ejus: qui in loco isto oráverit. Elegi enim & sanctificávi locum istum; ut sit nomen meum ibi in sempitérnú: & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus. Tu autem.

ꝛ. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste quem eréxi in título; vocábitur domus Dei: & de universis quæ déderis mihi: * Décimas & hóstias pacíficas ófferam tibi.

ψ. Et appellávit nomen urbis Bethel; vovit étiam votum dicens. Décimas. Glória Patri. Erit mihi.

In secundo Nocturno.

Añã. Ædificavit Móyses.

Psalms 42.

Judica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti, & quare tristis incedo: * dum affligit me inimicus.

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me

me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum qui lætificat iuventutem meam.

Confitebor tibi in cythara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea & quare conturbas me.

Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei & Deus meus. Glória Patri.

Añã. Edificavit Móyses altare Dómino Deo.

Añã. Non est híc aliud.

Psalms 47.

Magnus Dóminus & laudabilis nimis: * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione univérse terræ: * mons Sion. látera Aquilónis. civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscetur: * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis: * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum: * in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in æternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam: * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justitiã plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion & exultent filie Judæ: * propter iudicia tua Dómine.

Circúdate Sion & complectimini eam: * narrate in túribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarretis in progénie áltera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum & in saculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Glória Patri.

Añã. Non est híc aliud nisi domus Dei & porta cæli.

Añã. Eréxit Jacob.

Psalms. 83.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine vir

virtutum : * concupiscit
& deficit anima mea in
atria Domini.

Cor meum & caro mea,
exultaverunt in Deum
vivum.

Etenim passer invenit
sibi domum : * & turtur
nidum sibi, ubi reponat
pullos suos.

Altaria tua Domine
virtutum : Rex meus &
Deus Deus.

Beati qui habitant in
domo tua : * in secula
seculorum laudabunt te.

Beatus vir cujus est au-
xilium abs te : * ascensio-
nes in corde suo disposuit
in valle lachrimarum : *
& in loco quem posuit.

Etenim benedictionem
dabit legislator : * ibunt
de virtute in virtutem : *
videbitur Deus Deorum
in Sion.

Domine Deus virtutum
exaudi orationem mea : *
auribus percipe Deus Ja-
cob.

Protector noster aspi-
ce Deus : * & respice in
faciem Christi tui.

Quia melior est dies
una in atriis tuis, super
milla.

Elégi abjectus esse in

domo Dei mei : * magis
quam habitare in taber-
naculis peccatorum.

Quia misericordiam &
veritatem diligit Deus : *
gratiam & gloriam dabit
Dominus.

Non privabit bonis eos
qui ambulant in innocen-
tia : * Domine virtutum,
beatus homo qui sperat
in te. Gloria Patri.

Antiphona. Erexit Jacob
lapidem in titulum, fun-
dens oleum desuper.

ψ. Introite portas Domi-
ni in confessione. R. Et
atria ejus in hymnis.

Pater noster.

Deprec. Ostende nobis.

Benedict. Deus Dei Filius
Sermo sancti Bernardi
Abbatis.

*Sermon. 5. in Dedicat. Ec-
clesie. Lectio iv.*

FEst vitas hodierna fra-
tres; tantò nobis debet
esse devotior : quantò fa-
miliarior est. Nam ceteras
quidem Sanctorum so-
lemnitates, cum Ecclesiis
aliis habemus commu-
nes; hæc verò, sic nobis
est propria : ut necesse sit,
vel à nobis eam, vel à
nemine celebrari. Nostra
est : quia de Ecclesiâ no-
stra;

strâ; magis autem nostrâ: quia de nobis ipsis. Mirâmini forsitan; & erubescitis? celebrâri festa de vobis. Sed quid lapides isti potuerunt sanctitatis habere; ut eorum solémnia celebrémus? Habent utique sanctitatem? sed propter cõpora vestra. An verò cõpora vestra sancta esse quis dúbitet? quæ templum sancti Spiritus sunt. Tu autem.

R. Ædificavit Noë altare Dõmino, offerens super illud holocâustum; odoratus est Dõminus odorem suavitatis, & benedixit eis: * Crescite & multiplicamini, & replete terram. *Ï.* Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos, Crescite. Glõria Patri.

Ædificavit. Benedictio.
Ætérnam benedict.

Lectio v.

QUando enim domus ista per manus Pontificum dedicata est Dõmino; propter nos sine dúbio factum est: non solum qui præsentes sumus; sed & quicumque usque in finem sæculi! Dõmino

Pars Verna.

sunt in hoc loco militaturi. In nobis proinde spiritaliter impleri necesse est? quæ in parietibus visibíliter præcesserunt. Et si vultis scire; hæc utique sunt; aspersionis; inscriptio; inunctio; illuminatio; benedictio. Hæc utique in hac visibili domo fecere Pontifices; hæc & Christus assistens Pontifex futurorum bonorum; invisibíliter quotidie operatur in nobis. Primò siquidem aspérigit nos hyssopo ut mundemur; lavemur, dealbemur, dicaturque de nobis: quæ est ista, quæ ascendit dealbata. Tu autem.

R. Ornaverunt faciẽm Templi coronis aureis, & dedicaverunt Altare Dõmino: * Et facta est lætitia magna in pópulo. *Ï.* In hymnis & confessionibus, benedicébant Dõmino. Et facta est.

Glõria Patri. Ornaverunt. Benedictio. Grátia Spiritus sancti.

Lectio vj.

JAM verò benedictione quidem expectemus in fine; quandò aperiet manum suam? & implebit

h

omne animal benedicti-
one. Nam in quatuor præ-
missis mérita constant: in
benedictiõne sunt præ-
mia. In benedictiõne to-
ta complébitur grátia san-
ctificatiõnis; quando jam
in domum transibimus
non manufactam: ætér-
nam in cælis. Ipsa est quæ
constituitur vivis ex lapi-
dibus; Angelis scilicet: &
homínibus. Simul enim
ædificatio; & dedicatio
ipsa complébitur. Disjún-
cta nimirum ligna & lá-
pides domum non faciunt;
nec in eis habitare quis
potest: sola verò conjún-
ctio domum facit. Sic cæ-
lestium spirítuum perfé-
cta unitas, sine ullâ sibi
divisiõne connéxa: inte-
gram & congruam Deo
reddit habitatiõnem; quâ
ineffabiliter beatificat: in-
habitans glória majestá-
tis. Tu autem.

R. Exaudisti Dómine ora-
tionem servi tui, ut ædi-
ficarem templum nómini
tuo: * benedic & sancti-
fica domum istam in sem-
piternum Deus Israël.

V. Stetit autem salómon,
ante altáre Dómini; &
expándit manus suas in

cælum & ait. *Benedic.*
Glória Patri. Exaudisti.
In tertio Nocturno, Añã.
Vidit Jacob scalam.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis: *
diligít Dóminus portas
Sion super ómnia taber-
nacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de
te, civitas Dei.

Memor ero Raab, & Ba-
bylónis sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Ty-
rus, & pópulus Æthio-
pum: * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet ho-
mo: * & homo natus est
in ea: * & ipse fundávit
eam altíssimus.

Dóminus narrábit in
scriptúris populórum &
príncipum: * horum qui
fuérunt in ea.

Sicut latántium ónti-
nium, habitatio est in te.

Glória Patri.

Añã. Vidit Jacob scalam
súmmitas ejus cælos tan-
gébat, & descédentes An-
gelos: & dixit; verè locus
iste sanctus est.

Antiphona. Qui hábitat.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutó-
rio altíssimi: * in
pro

proteſtione Dei cæli com-
morabitur.

Dicet Dómino ſuscé-
ptor meus es tu : * & re-
fúgiū meum , Deus meus
ſperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit
me de láqueo venán-
tium : * & à verbo áſpero.

Scápolis ſuis obumbrá-
bit tibi : * & ſub pennis
ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te vé-
ritas ejus : * non timébis
à timóre noctúrno.

A ſagitta volánte in
die : * à negótio peram-
bulánte in tenebris : * ab
incúrſu & dæmónio me-
ridiáno.

Cadent à látere tuo mil-
le : * & decem míllia à
dextris tuis : * ad te autem
non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis
conſiderábis : * & retribu-
tiónem peccatórum vi-
débis.

Quóniam tu es Dómi-
ne ſpes mea : * altíſimum
poſuíſti refúgium tuum.

Non accédet ad te ma-
lum : * & flagéllum non
appropinquábit , taber-
náculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis
mandávit de te : * ut cu-

ſtódiant te , in ómnibus
viis tuis.

In má nibus portábunt
te : * ne fortè offéndas ad
lápidem , pedem tuum.

Super áſpidem & baſi-
liſcum ambulábis : * &
conculcábis leónem &
dracónem.

Quóniam in me ſperávit
liberábo eum : * protégā
eum quóniam cognóvit
nomen meum.

Clamábit ad me & ego
exáudiam eum : * cum ip-
ſo ſum in tribulatióne : *
erípiam eum & glorificá-
bo eum.

Longitúdine diérum
replébo eum . * & oſtén-
dam illi ſalutáre meum.

Glória Patri.

Añã. Qui hábitat in ad-
jutório altíſſimi , in pro-
teſtione Dei cæli com-
morabitur.

Añã. Tóllite hóſtias.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cán-
ticum novum : * can-
táte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino &
benedícite nómini ejus ; *
annúciáte de die in diem ,
ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes
glóriã ejus : * in ómnibus

pópulis, mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes Deos.

Quóniam omnes digé tium dæmónia; * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia, in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium: * afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias & intróite in átria ejus: * ádo ráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus univérfa terra: * dici te in géntibus, quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pó pulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúlter terra: * commovéatur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie

Dñi, quia venit: * quóniã venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pó pulos in veritáte sua.

Glória Patri.

Añã. Tóllite hóstias & intróite in átria ejus; ádo ráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ÿ. Non est híc áliud nisi domus Dei. *ꝛ.* Et porta cæli. Pater noster.

Deprecatio. Adjutórium nostrum.

Bened. Redéptor humáni. *Lectio* sancti Evangélij: secúndum Lucam.

Lectio vij.

In illo témpore: ingrés sus Jesus perambulábat Hiérico. Et ecce vir nomine Zacheus; & hic erat princeps publicanórum: & ipse dives. Et quærébat vidére Jesum quis esset; & non póterat præ turba: quia statúrâ pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum; ut vidéret illum: quia inde erat tráfiturus. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis

Chrysóstomi.

Ex Tract. de caco & Zachæo.

Venit Princeps publicanórum; & transíbat Jesus:

Jesus: qui omne profligat peccatum, omnem delet malitiam; tenebras convertit in lucem: ac prava reducit ad rectitudinem. Zachæus statura brevis; desiderio extensus, ac procerus: pusillo corpore magno animi sensu; quærebat Jesum videre, & non poterat: quod staturâ pusillus esset. Ac antevertens; subtili quadam arte; id quod staturæ déerat: sibi parat. Ascendens enim in arborem Sycomorum: transeuntem Jesum spectabat. At Dominus noster Jesus Christus: de quo ait Paulus, qui novit facere superabundanter quam petimus aut intelligimus: non illi tantum concessit, quantum desiderabat: sed plusquam expectabat. Tu autem.

R. Domine si conversus fuerit populus tuus, oraverit ad sanctuarium tuum; tu exaudies de cælo Domine: * Et libera eos de manibus inimicorum eorum. ψ. Et dimitte peccata servorum tuorum, & populi tui Israël. Et libera. Glória Patri. Domine. *Benedict.* Unigenitus Dei

Filius. *LECTIO viij.*

AUcupio Zachæum capit; exque arbore excutit: ac in tabernaculum ille suum inducit. Quod olim quidem peccatorum erat oppletum caligine: hodiè collustravit pietatis jubar. Ingressum itaque Salvatorem: publicanus gaudens excepit. O eximiam Domini benignitatem. Qui ab omni immunitis peccato est: cum peccatoribus versatur. Fons justitiæ: cum materiâ atque fomite injustitiæ. Fomes quippè injustitiæ: avara cupiditas. Intravit in ædes publicani; non quem ulla avaritiæ caligo violaret: sed qui justitiæ splendore avaritiam deleret. Ac vide rem mirabilem. Continud Zachæus stans pro vestibulo; dimidium inquit bonorum meorum: do pauperibus. Nondum edoctus es: & obsequeris; nondum didicisti: & servasti. Tu autem.

R. Audi Domine hymnum & orationem quam servus tuus orat coram te hodiè, ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intén-

ra : * Super domum istam
die ac nocte. *Ps.* Qui regis
Israël intēde ; qui dedū-
cis velut ovem Joseph ;
qui sedes super Chérubin
appare. Super domum.
Glória Patri. Audi.
Bened. Ad supernórum.

Lectio ix.

Hodie inquit salus
huic dómui facta est.
Ipse seípsum justificávit ;
non quod Christum simp-
pliciter viderit : sed quod
Christi légibus morem
gessit. Hódie salus dómui
huic facta est : eo quòd &
ipse sit filius Abrahæ. An-
tequam ópera Abrahæ fá-
ciat : non filium Abrahæ,
sed Zachæum simplici
nómine appellat ; ubi ve-
rò Patriarchæ ópera im-
plévit : in páuperes huma-
nitatem proféssus ; ac in-
jústi quæstús abdicatió-
nem : tunc ait esse & il-
lum filium Abrahæ. Et
nos ígitur fratres ; etsi
Christiáni sumus , & dí-
cimur ; nihil nos ita Chri-
stiános osténdit : ac veri-
tátis opus. Ne ergo opéri-
bus appellatióem injuriã
violémus : sed opéribus fi-
dem condecorémus. Fídei
ratione filij Abrahæ audí-

mur ; audiámur ejus filij
óperum claritáte. Tu autē.
R. Tu. Dómine univer-
sórum , qui nullam ha-
bes indigéntiam ; voluisti
templum tuum fieri in
nobis : * Conserva domum
istam immaculátam in æ-
térnum Dómine. *Ps.* Qui
regis Israël intēde , qui
dedúcis velut ovem Jo-
seph. Conserva.

*Hoc Responsorium non
duplicatur quia dicitur
Te Deum.*

AD LAUDES.

Antiph. Domum tuam
Dómine decet sanctitudo
in longitúdinem diérum.
Psal. Dóminus regnavit.
cum reliq. de Dominica. 20.
Añã. Introite portas Dó-
mini in cōfessione , & átria
eius in hymnis. *Añã.* Do-
mus mea domus oratiónis
vocábitur. *Añã.* Templum
Dómini sanctum est , Dei
cultura est. Dei edificatio
est. *Antiph.* Benè fundata
est domus Dómini supra
firmam petram.

Capitulum. Apoc. 12.

Vidi civitatem san-
ctam Jerúsalem no-
vam , descendētem de
cælo ; à Deo parátam : si-
cut sponsam , ornátam viro
suo.

suo. *ψ.* Domus mea.
℞. Domus orationis vocabitur.

Ad Benedictus, Ant.

O quam metuendus est locus iste: verè non est hìc aliud nisi domus Dei & porta cœli. *Duplicatur.*

Orémus. Oratio.

DEUS qui nobis per singulos annos hujus sancti Templi tui consecrationis réparas diem; & sacris semper mystèriis representas incólumes: exaudi preces pópuli tui; & præsta, ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur: cuncta se impetrasse lætetur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Capitulum.

Vidi Civitatem. *ut supra.*
℞. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo.

ψ. In longitudinem dierum. Glória Patri.

ψ. Adoráte Dóminum, in aula sancta ejus.

℞. Tóllite hóstias & introíte in átria ejus.

Orat. Deus qui nobis per singulos annos. *ut supra.*

Ad Sextam, Capitulum.

Apoc. 21.

ET audívi vocem magnam de throno dicén-

tem, ecce tabernáculum Dei cum homínibus; & habitábit cum eis, & ipsi pópulus ejus erunt: & ipse Deus, cum eis erit, eórum Deus. *℞.* Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

ψ. Tóllite hóstias & introíte in átria ejus.

Glória Patri. *ψ.* Domus mea. *℞.* Domus orationis vocabitur.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui de vivis & deléctis lapídibus ætérnum majestáti tuæ condidit habitáculum: auxiliáre pópulo supplicánti; ut quod Ecclesiæ tuæ cóporálibus próficie spátiis: spiritalibus amplificetur augméntis. Per Dñm.

Ad Nonam, Capitulum.

Apoc. 21.

Non intrábit in eam aliquod coinquinátum; aut abominatióne faciens: & mendácium: nisi qui scripti sunt, in libro vitæ Agni.

℞. Hæc est domus Dómini & porta cœli. *ψ.* Et vocabitur nomen loci hujus aula Dei. Glória Patri.

ψ. Domum tuam Dómine, decet sanctitúdo. *℞.* In longitudinem dierum.

Orémus.

Oratio.

Deus qui Ecclesiam tuam Sponsam vocare dignatus es: ut quæ haberet gratiam per fidei devotionem, haberet etiam ex nomine pietatem; da ut omnis hæc plebs nomini tue serviens, hujus vocabuli consortio: digna esse mereatur: & Ecclesia tua in Templo (cujus anniversarius Dedicacionis dies celebratur) tibi collecta, te timeat; te diligat, te sequatur; ut dum iugiter per vestigia tua graditur: ad cælestia promissa te ducente pervenire mereatur. Per Dñm.

Ad Vesperas, Añã. Domum tuam. *cum reliquis de Laudib.* Psalmi de Dominica & loco ultimi Psalmi dicitur Lauda Jerusalem Dñm. 171.

Capitulam. Vidi civitatem. *ut supra.* ψ. Domum tuam. *ut supra.*

Ad Magnificat, Añã. Ornaverunt faciem Templi coronis aureis. & dedicaverunt altare Dño, & facta est lætitia magna in populo, allel. *Duplicatur.* *Oratio.* Deus qui nobis per singulos annos. *ut supra.*

Ad Completorium. Hymnus. Urbs Jerusale beata.

Infra octavam Dedicacionis Officium fit ut in die, ritu simplici. Ad Matutinum Invitatorium, novem Añã, & novem Psalmi ut in die. Dua prima Lectiones de Scriptura occurr. Tertia ut infra, pro qualibet die. Ad Laudes & Horas ut in die. Ad Vesperas Antiph. & Psalmi de Feria occurrente. Capit. Vers. Añã. ad Magnificat, & Oratio ut in secundis Vesperis diei Festi. Ad Completorium. Hymnus. Urbs Jerusalem beata.

Die secunda infra octav. De Sermone S. Euchèrij Lugdunensis Episcopi. *In natalem Eccles. Ser. 1.* *Lectio iij.*

Hæc omnium credentium mater est: quæ natos ad mortem, regenerat ad salutem. Per quam Christus plus restituit in gratiam, quam perit in natura: & Adæ transgressoris degenerem prolem in adoptionem divinæ paternitatis assumpsit; & de paradiso exheredatos: cæli reddidit hæredes. Hæc est quæ post Synagogam promissa

promissa est : hæc enim jam in primo homine præfigurata est. Nam sicut ex Adæ latere fabricata erat Eva; ita ex Christi corpore & vulnere redempta : crevit Ecclesia. Hæc intrarcam diluvio exundante servata ; Crucis beneficium : & baptismatis mysterium præsignavit. Hæc Sara sterilis & desperata in senectute ; unico pignore fecunda : præcēnit. Ut Ecclesia enim ; unicum id est dilectissimum Deo populum : sæculo jam senescente progenit. Hæc est Regina illa ; de qua ad Dominum dicitur. Adstirit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato , circumamicta varietate : id est diversarum circumdata pretioso decore virtutum. Tu autem Domine.

Die tertia infra octav.

De Sermone S. Euchérij Lugdunensis Episcopi.

In natalem Eccles.

Serm. 2.

Lectio iij.

HÆc est illa Regina Saba quæ venit à partibus Æthiopiæ : audire sapientiam Salomonis.

Venit Ecclesia ad Redemptorem ; & eruditorem suum : ut de stultitia erroris , doctrinam perciperet veritatis. De qua pleniùs sicut audivimus ; Regum describit historia : ita dicens. Et ingressa Regina Saba in Jerusalem cum multo comitatu & divitiis ; Camélis portantibus aromata & aurum infinitum nimis & gemmas pretiosas : venit ad Salomonem , & locuta est ei universa quæ habebat in corde suo. Ergo in figura Reginæ hujus , Ecclesia venit ex gentibus ; & à finibus terræ : imponens finem cupiditatibus vitisquæ terrenis ; audire sapientiã Salomonis : id est viri Pacifici Domini nostri Jesu Christi ; qui fecit utraque unum : solvens inimicitias inter Deum & hominem.

Venit in carne sua ; venit post veteres & profanas superstitiones : audire & discere. De fidei illuminatione & iudicio futuro ; de animæ immortalitate : de spe resurrectionis , & gloriæ. Venit ergo in Jerusalem cum multo comitatu ; id est non jam cum

una gente Judæorum, sicut primò Synagoga solos habuit Hebræos: sed cum totius mundi gèntibus, diversisque nationibus. Venit ergo exhibens múnera digna Christo: aurum & gemmas pretiosas. Tu autem.

Die quarta infra octav.
De Sermone S. Euchèrij
Lugdunensis Episcopi.
In natal. Eccl. Serm. 4.

Lectio iij.

Vellem charissimi; ut attentius ageremus causa salutis æternæ; & crebrius ad sacratissimæ Ecclesiæ limina: pretiosas supplicatiónum nostrarum hostias deferrimus. Certe si haberemus aliquam matrem potentem; nobilem; locupletem; certatim ad honorem illius curreremus: sedulis penetræle ejus frequenter officii. Verentes: ne aliquid de expectata hæreditate subtraheret. Eriam si duri essemus ac desides; vel tepidam pietatem: ardens cupiditas mentiretur. Et quæ nobilior mater; quam hæc quæ pignora sua in Dei gremium adoptiõne felici

transcribit? Quæ ditior; quam quæ filios suos cælestis regni possessiõne glorificat: & tamen hanc tanquam pauperem, infirmamque contempsimus; cujus potestas ac nutus nihil médium habet: extracujus sinum incurritur mors æterna; intra cujus sinum, & vita invenitur: & gloria. Tu autem.

Die quinta infra octav.
De Sermone S. Euchèrij
Lugdunensis Episcopi.
In natal. Eccles. Serm. 4.

Lectio iij.

Agnoscamus adorandæ matris nostræ quanta sit gloria; quæ inter ipsa primordia tantis honorata est testibus. Quæ per sacrum sanguinem prædicata. Quo illa genere, dilatata est: quoredempta. Ait autem sermo divinus; diligit Dñs portas Sion: super omnia tabernacula Jacob. Quid diligit in Jacob? Judaicam plebem; in Sion: intelligite Christianam. Diligit Dòminus portas Sion: id est respuit Synagogam, & prælegit Ecclesiam. Scire autem debemus quæ & quanta sit inter utramque

que distantia. Synagoga est nationis unius congregatio: Ecclesia est universarum gentium multitudo. Illic tabernacula in Judæis: hic fundamenta sunt in Christianis. Et ideo umbra intelligitur in tabernaculis: virtutum vero soliditas, in montium fundamentis. Tu autem.

Die sexta infra octavam.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

In Dedic. Eccles. Serm. 1.

Lectio iij.

Celebritas hujus Congregationis: dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista est: domus Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi; nos in hoc seculo edificamur: ut in fine seculi dedicemur, Edificium, imo edificatio habet laborem: dedicatio exultationem. Quod hic fiebat quando ista surgebat: hoc fit modo: cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis & montibus ligna & lapides præciduntur: cum vero catechizantur; baptizantur:

formantur tanquam inter manus fabricorum & opificum; dolantur; collineantur: compliantur. Verumtamen domum Domini non faciunt: nisi quando charitate compingantur. Tu autem.

Die septima infra octav.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

In Dedic. Eccles. Serm. 2.

Lectio iij.

Sicut hoc ædificium visibile factum est nobis corporaliter congregandis; ita illud ædificium quod nos ipsi sumus: Deo spiritaliter habitaturo construitur. Templum enim Dei sanctum est inquit Apostolus: quod estis vos. Sicut hoc terrenis molibus construimus: sic illud bene compositis moribus erigamus. Hoc enim nunc visitantibus nobis; illud in fine seculi: Domino veniente dedicabitur. Quando corruptibile hoc nostrum induet incorruptionem: & mortale hoc nostrum, induet immortalitatem; quia corpus humilitatis nostre: conformabit corpori, gloriæ suæ. Videte

enim quid dicat in Psalmo
dedicacionis. Convertisti
luctum meum in gaudium
mihi; conscidisti saccum
meum & accinxisti me
lætitiâ: ut cantet tibi glô-
ria mea, & non compun-
gar. Tu autem.

*In octava Dedicacionis
semiduplex majus. Ad
Vesperas, Antiphona &
Psalmi de Feria occurren-
te. Capitul. Versus Anti-
phona ad Magnificat &
Oratio ut in primis Vespere-
ris Festi.*

*Ad Matutinum omnia ut
in die exceptis Lectiõibus,
in primo Nocturno Lectio-
nes de Scriptura occurr.*

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

*Hom. I. in vidi Dominum.
Lectio iv.*

Cum decente circum-
spectiõne, ad Eccle-
siam accedamus; ne pro
peccatorum remissiõne;
etiã accessiõnem peccã-
tis adjuñctam domum re-
feramus. Quid autem est
quod à nobis repõscitur?
ut dum divinos hymnos
resonamus: multo tremõ-
re contracti, multaque re-
ligiõne ornati: ita demum

eos offeramus. Nam sunt
quidam inter eos qui hic
adsunt: quos nec vestra
quidem charitati arbitror
esse ignotos; qui contem-
nentes Deum, ac Spiritus
Elõquia pro vulgãribus ac
profãnis ducentes: incom-
põsitã voces emittunt;
nihilõque meliùs se ge-
runt: iis quos habet in-
sãnia. Toto corpore tu-
multuantes, ac circum-
acti; morèsque præ se fe-
rentes: à spirituãli statiõ-
ne aliẽnos. Miser & infẽ-
lix. Oportebat te cum tre-
mõre ac reverentiã, An-
gèlicam glorificatiõnem
resonãre; cumque terrõre
confessiõnem reddere con-
ditõri: ac per hanc deli-
ctorum veniam postulãre.
Tu verò mimõrum, ac
saltatorum, morès huc
inducis: dum indecẽter
manus jactas, pedibus
subsultas: totõque cir-
cumãgeris corpore. Tu
autem.

Lectio v.

Non cõgitas quòd An-
geli huic stupentes
assistent mensæ; cumque
reverentiã: hanc circum-
vallant. Iterum tu ista nõ
cõgitas; quõniam ea quæ

in

in theatris audiuntur que-
que spectantur: mentem
tuam obscurarunt. Et ideo
quæ illic geruntur in Ec-
clesiæ ritus inducis: & ideo
clamoribus, nihil certe
significantibus: animum
incompositum evulgas.

Quomodo ergo veniam
postulabis tuorum deli-
ctorum? Quomodo ad
misericordiam Dominum
inflectes? qui contem-
ptim offers precationem:
Dicis miserere mei Deus:
& mores à misericordia
alienos declaras. Clamas;
salva me: & corporis spé-
ciem à salute alienam ex-
primis. Tu autem.

Lectio vj.

Quomodo non imitá-
ris hanc vocem; quæ
illic profers: dicens. Ser-
vite Domino in timóre:
& exultate ei cum tremó-
re. Hócine est cum tre-
móre servire: sic diffundi,
distendique; ut nec ipse
scias quid loquaris: in-
composito vocis boátu.
Istud verò cõtemptus est:
non timóris. Arrogántiæ:
non humilitátis. Istud lu-
déntium est potiùs: quàm
divinas laudes cantantiũ.
Quid igitur est servire

Dómino in timóre? cum
omne præceptum perfecé-
rimus; ipsi in timóre &
compunctiõne confitèri:
cordèque contrito, ac
mente submissa: Preces
offèrre. Tu autem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij:
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: ingrés-
sus Jesus perambulabat
Hiérico. Et ecce vir nóm-
ine Zachæus; & hic erat
princeps publicanórum:
& ipse dives. Et quæré-
bat vidére Iesum, quis es-
set; & non póterat præ-
turba: quia statúra pu-
sillus erat. Et præcúrrens
ascendit in árborem sy-
cómorum; ut vidéret il-
lum: quia inde erat tran-
siturus. Et reliqua.

Homília sancti Petri:

Chrysólogi.

Homilia in idem Evang.

Princeps publicanórum
in civitate perditá; pér-
diti óperis Zachæus: egís-
se scribitur principátum.
Ex loco; persónâ; officio:
reátus magnitúdo mon-
stratur. Ut ex magnitúdi-
ne criminis: remittentis
elúccat magnitúdo. Et
quærébat

quærebat Iesum videre. Qui Christum videre querit; cælum unde Christus est: non terram de qua aurum est intueatur. Dives ergo qui sursum respicit; non portat divitias: sed proculcat. Nec incurvatur divitiis: sed levatur. Atque agit divitias; ad largientis obsequium: non ad divitiarum, & avaritiæ servitutem. Divitiarum servus: non Dominus est avarus. At misericors; tot servos se probat habere: quot nummos. Et non poterat præ turbâ: quia statura pusillus erat. Satis hic animo magnus erat: qui pusillus videbatur in corpore; nam mente tangebat cælos: qui corpore homines non æquabat. Tu autem.

Lectio viij.

ET præcurrens ascendit in arborem. Quibus putas iste gradibus altissimæ arboris, pervenit ad ramos? Iste calcavit terram; superascendit auram; transcendit avaritiam: & totam divitiarum supergressus est molem. Ut prosiliens in arborem veniæ: misericordiæ apprehendat fructum; & de

speculâ confessionis: indulgentiæ cerneret largitorem. Ascendit in arborem sycómorum. Mystério non casu, ascendit in arborem sycómorum; ut unde Adam tæxerat nuditatem corporis: Zachæus inde velaret fœditatem avaritiæ. Ut videret Iesum: quia inde erat transiturus. Verè dixit transiturus; quia Christus per terrénas vias & humanos labores non mansurus venerat: sed venerat transiturus. Tu autem.

Lectio ix.

DEscende ergo; ut deponas tantæ fraudis ónera: pondera cupiditatis. Usuram molem; magistrum publicani: exactiõnis crudelissimæ principatum. Expeditus intres pãuperis scholam; discipulatum misericordiæ: pietatis usum. Patientiæ disciplinam; studia virtutum; scientiam divinitatis; tolerantiam passionum: Philosophiam mortis. Atque inter vitalis ligni ardua: jam perfectus ascendas. Descende: quia hodie in domo tuâ oportet me manere.

Cujus

Cujus domum non intraverit Christus: ille ad divinam non perveniet mansionem; & cujus hinc ad mensam non sederit Christus: ille caelestem non accumbet ad mensam: Et festinans descendit: & suscepit eum gaudens. Gaudet quia suscepit susceptorem suum; quia patrem suum pascit: quia

reus iudicem suffragio humanitatis inclinatur. Tu autem.

Ad Vesperas Antiphona & Psalmi de Feria occurrente. Cætera ut in secundis Vesperis Festi.

Ad Processionum primum Respons. Officij diei seq.

Oratio conveniens.

Ad Completor. Hymnus. Urbs Jerusalem beata.

OFFICIUM B. MARIÆ

I. N. S. A. B. B. A. T. O.

Omnibus Sabbatis per annum; præterquam in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus & Vigiliis; & nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominica infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis ac nisi festum aliquod novem Lectionum & dies infra octavam evenerit fit Officium de sancta Maria modo infra scripto.

Ad Vesperas Ferie Sexte Antiphona & Psalmi de Feria occurrente.

Capitulum. Eccli. 24.

AB initio & ante sæcula creata sum; & usque ad futurum sæculum non desinam; & in habitatione sancta: coram ipso ministravi. Diffusa est gratia in labiis tuis.

ꝛ. Propterea benedixit te Deus in æternum. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Añã. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flébiles; ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fœmineo sexu; sentiant omnes

omnes tuum juvâmen,
quicûmque cèlebrant tuâ
sanctam commemoratiô-
nem. Allelúia.

Orémus. *Oratio.*

Concède nos fâmulos
tuos quâsumus Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis & cõporis salute gau-
dere; & gloriôsâ beátæ
Mariæ, semper Vírginis
intercessiõne, à presénti
liberâri tristítia; & ætér-
na pérfrui lætítia. Per Dó-
minum nostrum.

*Si Feria Sexta occurrat
festum novem Lectionum,
tunc fit tantum Processio
de Beatâ Mariâ & dicitur
Responsor. primum. Ave
Maria.*

Oratio ut suprâ.

Ad Completorium.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei mater alma;
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore:

Funda nos in pace
Mutans nomen. Evæ.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem;

Sumat per te preces;
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singulâris
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram
Iter para tutum;
Ut Videntes Jesum,
Semper collatémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto
Tribus honor unus.

Amen.

*Ad Matutinum, Invit.
ut in Festis iij. Lectionum.
Allelúia. allelúia, allelúia.
Novem Antiphona & no-
vem Psalmi ut infra in
Offic. parvo ejusdè. xciiij.*

*Additur semel Allelúia,
in fine cujuslibet Añæ.*

*V. Spécie tua & pulchri-
túdine tua.*

*R. Intènde, prospère pro-
cède & regna. Allelúia, al-
lelúia, allelúia.*

*Dua prima Lektionen
de Scriptura occurrente,
tertia, una ex inferius po-
sitis per ordinem. clxxiiij.*

*R. j. Ave María grátia
plena, Dóminus tecum;
Spirítus Sanctus supervé-
niet in te, & virtus altís-
simi*

fimi obumbrabit tibi :
* Quod enim ex te nas-
cetur Sanctum vocabitur
filius Dei, allelúia. *ψ* Be-
nedicta tu in mulieribus
& benedictus fructus ven-
tris tui. Quod enim.

R. ij. Beátam me dicent
omnes generatiónes : *
Quia fecit mihi Dóminus
magna, quia potens est :
& Sanctum nomen ejus,
allelúia. *ψ*. Et misericór-
dia ejus in progénie
& progénies tíméntibus
eum. Quia.

R. iij. Fœlix valdè es
Sacra virgo Mariá & om-
ni laude digníssima * Quia
ex te ortus est sol justitiæ
Christus Deus noster, al-
lelúia. *ψ*. Ora Dei geni-
trix pro pópulo, intervé-
ni pro Clero, intercède
pro devóto fœmineo se-
xu; séntiant omnes tuum
juvâmen; quicúmque cé-
lebrant tuam sanctam
commemoratióem. Quia
Glória Patri. Quia.

Ad Laudes, Antiphona.
Ave Mariá grátia plena,
Dóminus tecum: benedi-
cta tu in mulieribus, allel.
Psalms. Dóminus regná-
vit. *cum reliquis de Domi-
nica.* *Antiphona.* Pulchra

es & decóra filia Jerúsá-
lem, terríbilis ut castió-
rum ácies ordináta, allel.

Antiphona. Benedícta tu
in mulieribus, & Bene-
díctus fructus ventris tui,
allelúia. *Añã.* In odórem
unguentórum tuórum cur-
rémus, adolescénulæ di-
lexérunt te nimis, al-
lelúia.

Añã. Quam pulchri sunt
gressus tui calceaménti,
filia princípis, allelúia.

Capitulum. Ab initio.
ut suprà.

ψ Speciósã facta es.
R. Et suávis in delíciis
tuis sancta Dei génitrix.
Allelúia, allelúia, al-
lelúia.

Ad Benedictus. *Añã.*
Beáta es Mariá quæ cre-
didisti; perficiéntur in te
quæ dicta sunt tibi à Dó-
mino, allelúia.

Oratio. Concède nos fá-
mulos tuos. *ut suprà.*

A D T E R T I A M.

Capitulum. Eccli. 24. 1.

AB initio & ante sæ-
cula creáta sum, &
usque ad futúrum sæcu-
lum non désinam; & in
habitatióne Sancta: co-
ram ipso ministrávi.

R. Spécie tua & pulchri-
túdine

tudine tua, allelúia, allel.
 ¶. Inténde prósperè pro-
 cède & regna. Allelúia,
 allel. Glória Patri. ¶ Ad-
 juvâbit eam Deus vultu
 suo. R. Deus in médio
 ejus, non commovébitur.
 Allelúia, allelúia, allel.

Oratio. Concède nos fá-
 mulos. *ut supra.*

A D S E X T A M.

Capitulum. Eccli. 24. 1.

ET sic in Sion firmáta
 sum & in civitate san-
 ctificáta similiter requié-
 vi & in Jerúsalem potéstas
 mea; Et radicávi in pó-
 pulo honorificáto, & in
 parte Dei mei hæréditas
 illius: & in plenitúdi-
 ne sanctorum, detentio
 mea.

R. Adjuvâbit eam Deus
 vultu suo. Allelúia, allel.
 ¶. Deus in médio ejus,
 non commovébitur. Alle-
 lúia, allelúia. Glória Pa-
 tri. ¶. Diffúsa est grátia
 in lábiis tuis. R. Propterea
 benedíxit te Deus in ætér-
 num. Allelúia, allel. allel.

Orémus. *Oratio.*

FAmulorum tuorum
 Dómine delictis ignó-
 sce; ut qui tibi placere de-
 áctibus nostris non valé-
 mus: Genitrícis filij tui

Dómini Dei nostri, in-
 tercessióne salvémur. Per
 eúndem.

A D N O N A M.

Capitulum.

IN platéis sicut cinna-
 mómum & bálsamum
 aromatizans odórem de-
 di; quasi myrrha elécta:
 dedi suavitatem odóris,
 ¶. Diffúsa est grátia in
 lábiis tuis. Allelúia, allel.
 R. Propterea benedíxit te
 Deus in ætérnum. Alle-
 lúia, allel. Glória Patri.
 ¶. Elégit eam Deus &
 præelégit eam. R. In Ta-
 bernáculis suis habitare
 eam facit. Allelúia, alle-
 lúia, allelúia.

Orémus. *Oratio.*

Concède miséricors
 Deus, fragilitáti no-
 stræ præsidium; ut qui
 Sanctæ Dei genitrícis
 memóriam celebrámus:
 intercessiónis ejus auxílio,
 à nostris iniquitatibus re-
 surgámus. Per eúndem.

*Lectiones sequentes di-
 cuntur singulis mensibus
 in Officio Beatae Mariae in
 Sabbato ordine infra scri-
 pto.*

M E N S E A P R I L I.

Sermo sancti Athanásij
 Episcopi.

In sancta genitricis annunciat.

Benedicta tu inter mulieres Maria & benedictus tuus uterus: qui Deum capere meruit. Nec non ubera quæ Deum factum, puerum: educaverunt, jam tertia ex principatibus Angelisque & Archangelis Hierarchia jubente ac committente Deo qui emisit tanquam per unum Archangelum Gabrielem dulcissimum ac capacissimum: Hymnum proferre semper clamat. Ave gratiâ plena Dominus tecum. Ab his nos qui ad terrestrem Hierarchiam spectantes Dei exaltationes in gutture ferimus edocli; sive mutuati voce: sive magnâ ac canorâ voce exaltamus dicentes. Ave gratiâ plena: Dominus tecum. Intercède hera ac Dômina Regnâque ac Dei Mater pro nobis. Quod nimirum ex nobis oriunda sis: ac qui ex te natus est carnigerus Deus, quem decet glória & magnificentia omnisque honor & adoratio & gratiarum actio.

M E N S E M A I O.
Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Sermon. 18. de Sanctis.

Mater generis nostri pœnam intulit mundo: sive genitrix Dômini nostri salutem edidit mundo. Auçtrix peccati Eva: auçtrix meriti Maria. Eva occidendo obfuit: sive Maria vivificando profuit. Illa percussit ista sanavit. Hæc enim mirabili atque inestimabili modo omnium rerum & suum peperit salvatorem. Quæ hæc virgo tam sancta ad quam venire dignaretur Spiritus quæ tam speciosa ut eam Deus sibi eligeret sponsam; quæ tam casta: ut esse posset virgo post partum. Hæc est Dei templum; fons ille signatus & porta in domo Dei clausa. Ad hanc namque ut dixi Spiritus descendit; hanc virtus altissimi obumbravit. Hæc est immaculata coitu; fecunda partu; Virgo lactans; Angelorum & hominum cibum nutriens. Merito namque beata singulâri à nobis præconio extollitur; quæ singulâre:

singulare commercium mundo præbuit. Denique tantum se ad cæli fastigia sublevavit ut verbum in principio apud Deum de supernâ cæli arce suscipere. O felix Mariâ & omni laude dignissima. O Virgo Dei genitrix gloriosa. O sublimis puérpera cuius viscéribus auctor cæli terræque committitur.

OFFICIUM PARVUM

Beata Mariæ Virginis.

Ave Mariâ, &c.

Deus in adiutorium, &c.

Tempore Paschali ubi de more dicitur in fine Antiphonarû Versuum Respons. additur Alleluia. Ritu notato. In Officiis de Comuni.

Ad Vesperas, Añã. Ave Mariâ.

Psalms 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dñs ex Sion: * dominare in médio, inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ: * in splendoribus sanctorum: *

ex útero, ante Lucíferum genui te.

Juravit Dóminus & non pœnitêbit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum: * secúndum órdenem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implêbit ruinas: * conqualisabit cápita, in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Glória Patri.

Antiphona. Ave Mariâ grátia plena, Dóminus tecum; benedicta tu in mulieribus.

Añã. Pulchra es & decóra.

Psalms 112.

Laudate púeri Dóminus: * laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum: * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus: * & super cælos, glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus

Deus noster : * qui in altis hábitat , & humília respicit , in cælo & in terra.

Súscitans à terra ínopem : * & de stercore erigens páuperem.

Ut còllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo : * matrem filiórum latántem.

Glória Patri.

Antiphona. Pulchra es & decóra filia Jerúsalem , terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Añã. Benedícta tu.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri : * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificáta ut cívitas : * cujus participátio ejus , in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribûs , tribûs Dómini : * testimónium Israël , ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt se-

des in iudício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * & abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos : * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsi bona tibi.

Glória Patri.

Añã. Benedícta tu in muliéribus , & benedíctus fructus ventris tui.

Añã. In odórem.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum : * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem : * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis anté lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis , qui manducátis panem doloris.

Cum dederit diléctis suis somnum : * ecce hæreditas Dómini , filii ; merces fructus ventris ,

Sicut sagittæ in manu potén

potentis : * ita filii excusatorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquetur ; inimicis suis in porta.

Glória Patri.

Aia. In odorem unguentorum tuorum currémus ; adolescentulæ dilexérunt te nimis. *Aña.* Quàm pulchri sunt gressus tui.

Psalms 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * ex adipe frumenti sariat te.

Qui emittit elóquium suum terræ : * velociter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit Chrystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit.

Emittet verbum suum & liquefaciet ea : * flabit spíritus ejus , & fluens aqua.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justitias & judícia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi : * & judícia sua, non manifestávit eis.

Glória Patri.

Aña Quàm pulchri sunt gressus tui calceamenti , filia príncipis.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB initio & ante secula creata sum , & usque ad futurum sæculum non desinam ; & in habitatióne sancta : coram ipso ministrávi.

¶. Beátam me dicent omnes generatiónes. R. Quia fecit mihi magna quia potens est.

Ad Magnificat , Aña.

Respexísti humilitátem meam Dñe Deus meus.

Orémus. *Oratio.*

Concède nos fámulos tuos quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis salúte gaudere ; & gloriósa Beátæ Mariæ semper vírginis intercessióne , à præsentí liberári tristitia ; & ætérna perfrui lætítia. Per Dñm.

Orémus. *Oratio*

DEus qui corda fidélium sancti Spíritus illustra

illustratione docuisti; da nobis in eodem Spiritu recta sapere: & de ejus semper consolatione gaudere.

Orémus. *Oratio.*

Ecclesiam tuam Dómine benignus illústra; ut Beáti Joánnis Apóstoli & Evangelistæ illumináta doctrinis: ad dona perveniat sempiterna.

Orémus. *Oratio.*

Omnes sancti tui quæsumus Dómine nos ubique lætificent, & adjuvent; ut dum eorum mérita recólimus: patrocinia sentiámus. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ave Mariá. *Vers.*

Converte nos Deus salutaris noster. *R.* Et averte iram tuam a nobis.

ψ. Deus in adiutorium meum intende.

R. Dómine ad adjuvandum me festína. Glória Patri. Allelúia. *vel* Laus tibi Dómine rex æternæ glóriæ.

Psalms 128.

Sapè expugnávérunt me à juventúte mea: * dicat nunc Israël.

Sapè expugnávérunt me à juventúte mea: * etenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricávérunt peccatores: * prolongávérunt iniquitatem suam.

Dóminus justus concídet cervíces peccatorum: * confundántur & convertántur retrórsim; omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut scœnum rectorum: * quod priúsqum evellátur exáruit.

De quo non implévit manum suam qui metit: * & sinum suum, qui manipulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteribant, benedictio Dómini super vos: * benediximus vobis, in nómine Dómini.

Glória Patri.

Psalms 129.

De profundis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meá.

Fiant aures tuæ inténdentes: * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit.

Quia apud te propitiatio

tio est : * & propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * & copiósá apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël : * ex ómnibus iniquitatibus ejus. Glória Patri.

Psalms 130.

Domine non est exaltatum cor meum : * neque elati sūt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabilibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua : * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino : ex hoc nunc & usque in sæculum. Glória Patri.

Hymnus. Ave maris stella, ut suprà in Officio S. Maria in Sabbato. clxx.

Capitulum.

BEáta es María quæ Dóminum portásti

creatórem mundi ; Genuísti qui te fecit : & in ætérnum pérmans virgo. R. Adjuvábít eam Deus vultu suo. Adjuvábít.

ÿ. Deus in médio ejus, non commovébitur Adjuvábít. Glória Patri. Adjuvábít. ÿ. Elégít eam Deus & praelégít eam. R. Et in tabernáculis suis, habitáre eam facit.

Añã. Beáta Mater & intacta virgo, Gloriósá regína mundi digníssíma ; intercède pro nobis ad Dóminum.

Canticum. Nunc dimittis. 177.

Orémus. Oratio.

FAmulórum tuórum Dñe delictis ignósce ; & qui placére de áctibus nostris non valénus ; genitrícis filii tui Dómini Dei nostri intercessióne salvémur.

Orémus. Oratio.

Illo nos igne quæsumus Dómine virtus Spíritus sancti inflámmet ; quem Dóminus noster Jesus Christus misit in terras : & volúit veheménter accénderi.

Oratio. Omnes sancti. ut suprà.

AD MATUTINUM.

✠. Dómine lábia. †. Deus in adjutórium. *Invitatorium.* Ave María grátia plena Dóminus tecum.

Psalms. Vénite.

Tempore Paschali. Invitatorium. Allelúia, allel. allelúia.

In primo Nocturno.

Quando dicitur tantum Officium parvum; tres sequentes Psalmi cum Añã & Vers. dicuntur Dominica; Feria secunda & quinta, Añã. Post partum Virgo. Psalmus 8.

Domine Dóminus noster : * quam admirabile est nomen tuum , in univérſa terra.

Quóniam eleváta est , magnificéntia tua super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium , perfecísti laudem propter inimicos tuos : * ut déstruas inimicum , & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos , ópera digitórum tuórum : * lunam & stellas , quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus : * aut filius hóminis , quóniam vísitas eum.

Pars Verna.

Minuísti eum paulómínus ab ángelis : * glória & honóre coronásti eum : * & constituísti eum , super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus : * oves & boves univérſas : * insuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris : * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster : * quam admirabile est nomen tuum , in univérſa terra.

Glória Patri.

Añã. Post partum virgo invioláta permánísti ; Dei genitrix intercéde pro nobis.

Añã. Speciósã facta es.

Psalms 15.

Consérva me Dómine , quóniam sperávi in te : * dixi Dómino Deus meus es tu : * quóniam bonórum meórum non tages.

Sanctis qui sunt in terra ejus : * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * postea acceleravérunt.

Non congregábo con-

venticula eorum, de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum, per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae & calicis mei: * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim hereditas mea, praeclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem, increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc latatum est cor meum, & exultavit lingua mea: * insuper & caro mea, requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam, in inferno: * neque dabis sanctum tuum, videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae: * adimplebis me latitia, cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua, usque in finem.

Glória Patri.

Añã. Speciōsa facta es, & suavis in delitiis tuis sancta dei genitrix.

Añã. Unguentum.

Psalmus 23.

Domini est terra & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina praecepit eum.

Quis ascendet in montem Domini: * aut quis stabit in loco sancto ejus

Innocens manibus & mundo corde: * qui non accepit in vanum animam suam: * nec juravit in dolo, proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras: * Et elevamini portæ aternales: * & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ: * Dominus fortis & potens: * Dominus potens in praelio.

Attollite portas principes vestras: * & elevamini

ni portæ æternales : * & perè procéde , & regna.
introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ : * Dóminus virtútum , ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri.

Añã. Unguentum effúsum nomen tuum ídeo adolefcéntulæ dilexérunt te nimis. *ψ.* Spécie tua & pulchritúdine tua. *℞.* Inténde próspere procéde & regna.

In secundo Nocturno.

Quando dicitur tantum Officium parvum; tres sequentes Psalmi cum Añã. & Vers. dicuntur Feria tertia & sexta. Antiphona. Spécie tua.

Psalmus 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ , velociter scribentis.

Spéciósus forma præ filiis hóminum : * diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo , super femur tuum , poténtíssimè.

Spécie tua & pulchritúdine tua : * inténde , prof-

Propter veritátem , & mansuetúdinem , & justítiam : * & dedúcet te mirábiliter , dèxtera tua.

Sagítta tuæ acutæ.* populi sub te cadent , in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus , in sæculum sæculi : * virga directionis , virga regni tui.

Dilexísti justítiam , & odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus , Deus tuus , óleo lætitiæ , præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta & castia à vestiméntis tuis , à dómibus ebúrncis : * ex quibus delectavérunt te filia Regum , in honóre tuo.

Assítit regína à dextris tuis , in vestítu deauráto : * circúndata varietáte.

Audi filia & vide , & inclína aurem tuam : * & oblivíscere pópulum tuú , & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus , & adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus : * vultum tuum de-

precabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filia Regis ab intus: * infimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Addacentur Regi Virgines post eam: * proxima eius afferentur tibi.

Afferentur in læticia & exultatione: * addacentur in templum Regis

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes, super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui: * in omni generatione, & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: * & in sæculum sæculi. Glória Patri.

Añã. Spécie tua & pulchritudine tua; intènde, prosperè procéde, & regna. *Añã.* Adjuvabit eam.

Psalmus 45.

Deus nostrum refugium & virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis:

Propterea non timébitur dum turbabitur terra: * & transferentur

montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes, in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum altissimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvabit eam Deus manè dilúculo.

Conturbatae sunt gentes & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum: * susceptor noster, Deus Jacob.

Venite & videte opera Dómini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella, usque ad finem terræ.

Arcum conteret; & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacate & videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dóminus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

Antiph. Adjuvabit eam Deus

Deus vultu suo; Deus in medio ejus, non commovebitur. *Añã.* Hortus conclusus

Psalmus 47.

Magnus Dominus & laudabilis nimis: * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae: * mons sion, latera aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur: * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis: * in Spiritu vehementi, conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum: * in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam: * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum

Deus, sic & laus tua in fines terrae: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiae Judae: * propter judicia tua Domine

Circumdante Sion & complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus Deus noster in aeternum, & in saeculum saeculi: * ipse reget nos in saecula.

Glória Patri.

Añã. Hortus conclusus sorori mea; hortus conclusus, fons signatus.

¶. Adjuvabit eam Deus vultu suo. & Deus in medio ejus, non commovebitur.

In tertio Nocturno.

Quando dicitur tantum Officium parvum; tres sequentes Psalmi cum Antiphona, & ¶. dicuntur Feria quarta & Sabbato.

Antiphona. Homo natus est. *Psalmus 86.*

Fundamenta ejus in montibus sanctis: *

diligit Dóminus portas Sion, super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babilónis sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus & pópulus Æthyópum: * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet homo & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam altíssimus.

Dóminus narrábit in scripturis populórum & príncipum: * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómniũ, habitátio est in te.

Glória Patri.

Añã. Homo natus est in ea, & ipse fundávit eam altíssimus. *Añã.* Surge Aquilo.

Psalms 96.

Dominus regnávit
Dexúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * iustítia & iudícium, corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: * & inflammábit in circuitu, inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus

orbi terræ: * vidit & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini, omnis terra

Annuntiavérunt cæli iustítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli, glóriam ejus.

Confúndántur omnes qui adórant sculprília: * & qui gloriántur, in simulachris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audivit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt filix Judæ: * propter iudícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es, super omnes Deos.

Qui dilígitis Dóminũ, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctorum suórum: & de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto: * & rectis corde lætítia.

Lætámini iusti in Dómino: * & confitémini memóriæ, sanctificatiónis ejus. Glória Patri.

Antiphona. Surge áquilo & veni auster: perfla hortum

hortum meum; & fluent
aromata illius.

Añã. Sicut myrrha electa.

Psalmus 97.

CAntate Dómino cá-
nticum novum: * quia
mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera
ejus: * & bráchium San-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus
salutare suum: * ante con-
spéctum géntium, revelá-
vit justitiam suam.

Recordatus est miseri-
córdiæ suæ, & veritátis
suæ dómui Israël.

Viderunt omnes términi
terræ salutare Dei nostri: *
jubiláte Dómino omnis
terra: * cantate & exultate
& Psállite.

Psállite Dómino in cy-
thara, in cythara & voce
Psalmi: * in tubis ductí-
libus, & voce tubæ cór-
næ.

Jubiláte in conspéctu
Regis Dómini: * moveá-
tur mare & plenitúdo
ejus: * orbis terrárum, &
qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu
simul: * montes exultá-
bunt à conspéctu Dómi-
ni: * quóniam venit ju-
dicáre terram.

Judicábit orbem terrá-
rum in justítia: * & pó-
pulos in æquitáte.

Glória Patri.

Añã. Sicut myrrha electa,
odórem dedísti suavitátis,
sancta Dei génitrix.

ÿ. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis.

Ꝟ. Proptéreà benedíxit te
Deus, in ætérnum. Pater
noster.

Deprecatio.

PRécibus & méritis beá-
tissimæ & gloriosíssi-
mæ semperque Vírginis
Mariæ, & ómnium san-
ctórum & sanctárum, sal-
vet nos & confórtet: om-
nípotens & miséricors
Dóminus. Amen. Dom-
ne jube benedícere. Qui
natus est de Vírgine suc-
cúrrat nobis hódie. Amen.

Lectio j. Eccli. 24. b

IN ómnibus réquiem
quæsi: & in hæredi-
táte Dómini morabor.
Túc præcépit & dixit mi-
hi créator ómnium; &
qui creávit me requiévit
in tabernáculo meo: &
dixit mihi. In Jacob in há-
bita; & in Israël hæredi-
táre: & in electis meis
mitte radices: Tu.

Ꝟ. Ave María grátia ple-

na Dóminus tecum, Spí-
ritus Sanctus supervéniet
in te, & virtus altíssimí
obumbrábit tibi: * Quod
enim ex te nascétur San-
ctum vocábitur filius Dei.
ŷ. Benedícta tu in muliér-
ribus, & benedíctus fru-
ctus ventris tui. Quod
enim. Domne jube bene-
dicere. Déleat nostra crí-
mina qui natus est de Vír-
gine Mariæ. Amen.

Lectio ij.

ET sic in Sion firmáta
sum, & in civitáte
sanctificáta simíliter re-
quiévi: & in Jerúsalem
potéstas mea. Et radicávi
in pópulo honorificáto;
& in parte Dei mei hære-
ditas illíus: & in pleni-
túdine Sanctórum detén-
tio mea. Tu autem.

℞. Beátam me dicent om-
nes generatiónes: * Quia
fecit mihi Dóminus ma-
gna quia potens est, &
Sanctum nomen ejus.

ŷ. Et misericórdia ejus
in progénie & progénies
riméntibus eum. Quia
fecit. Domne jube bene-
dicere. Sancta Mariæ vir-
go Virgínium intercédât
pro nobis ad Dóminum.
Amen.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta
sum in Líbano: &
quasi cypréssus in monte
Sion. Quasi palma exal-
táta sum in cades; & quas
plantatio rosæ in Jéricho:
quasi olíva Speciósa in
campis; & quasi plátanus
exaltáta sum juxta aquas;
in platéis. Sicut cinnamó-
num & bálsamum aro-
matízans odórem dedi;
Quasi myrrha électa dedi
suavitátem odóris. Tu
autem.

℞. Fœlix valde es sacra
virgo Mariæ & omni lau-
de digníssima: * Quia
ex te ortus est sol justitiæ
Christus Deus noster.

ŷ. Ora Dei Génitrix pro
pópulo, intérvieni pro cle-
ro, intercède pro devóto
fœmíneo sexu; séntiant
omnes tuum juvámén,
quicúnque célebrant tuam
sanctam commemoratió-
nem. Quia.

In Laudibus, Antiphona.

Ave Mariæ grátia plena
Dóminus tecum. Benedí-
cta tu in muliéribus.

Psalmus. Dóminus regná-
vit cum reliquis. 20.

Antiphona. Pulchra es, &
decóra; filia Jerúsalem;
terribilis.

terribilis ut castrorum
acies ordinata.

Antiphona. Benedicta tu
in mulieribus, & benedi-
ctus fructus ventris tui

Antiphona. In odorem
unguentorum tuorum cur-
ramus; adolescentulæ di-
lexerunt te nimis.

Antiphona. Quam pul-
chri sunt gressus tui cali-
ciamenti, filia Princi-
pis.

Capitulum. Isaia. II.

Egrediatur virga de ra-
dice Jesse; & flos de
radice ejus ascendet; &
requiescet super eum Spí-
ritus Dómini.

ψ. Diffusa est grátia in
labiis tuis.

℞. Propterea benedixit te
Deus in aeternum.

Ad Benedictus, Añna.

Beata es Mariá quæ cre-
didisti perficiéntur in te
quæ dicta sunt tibi à Dó-
mino, alleluia.

Orémus. Oratio.

Deus qui de beate
Mariæ Virginis úte-
ro, verbum tuum An-
gelo nuntiante carnem
suscipere voluisti; præ-
sta supplicibus tuis; ut
qui verè eam Dei geni-
tricem credimus; ejus

apud te intercessiõibus
adjuvémur.

Orémus. Oratio.

Deus qui corda fidé-
lium sancti Spíritus
illustratiõne docuisti; da
nobis in eõdem Spíritu re-
cta sápere; & de ejus sem-
per consolatiõne gaudere.

Orémus. Oratio.

Ecclésiám tuam Dómi-
ne benignus illústra;
ut beati Joánnis Apóstoli
& Evangélistæ illuminata
doctrinis; ad dona pervé-
niat sempiterna.

Orémus. Oratio.

Omnes Sancti tui quæ-
rismus Dómine nos
ubique lætificent & adju-
vent; ut dum eõrum mé-
rita recólimus; patrocí-
nia sentiámus. Per Dómi-
num nostrum.

A D P R I M A M.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac; * &
in virtute tua júdica me.

Deus exáudi oratiõnem
meam; * áuribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsùm me; *
& fortes quæsiérunt áni-
mam meam; * & non pro-
posuérunt Deum, ante

conspéctum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * & Dóminus suscéptor est , animæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * & in veritaté tua, dispérde illos.

Voluntáriè Sacrificábo tibi : * & confitébor nómini tuo Dómine , quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * & super inimicos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam : * avértisti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avértisti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutaris noster : * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis : * aut exténdes iram tuam , à generatióne in generatió-nem.

Deus tu convérsus vivificábis nos : * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem, in plebem suam.

Et super Sanctos suos : * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen propè tíméntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória , in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justitia & pax , osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * & justitia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * & terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit : * & ponet in vias gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius : * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Capitulum

Capitulum.

EGo quasi vitis fructifera
 cavi suavitatem odoris : & flores mei, fructus honoris & honestatis.

R. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Ave.
 V. Benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus ventris tui. Ave. Gloria Patri.

V. Post partum. *ut infra ad Tertiam.*

Orémus. *Oratio.*

OMnipotens sempiternus Deus : nos famulos tuos dextera potentie tue à cunctis protege periculis ; & beata Maria semper Virgine intercedente : fac nos presentibus gaudere prosperitate , & futura.

Orémus. *Oratio.*

Sancti Spiritus Domine scorda nostra mundet infusio : & sui roris intima aspersione fecundet.

Oratio. Omnes sancti. ut supra. ccj.

A D T E R T I A M.

Psalmus 199.

AD Dominum cum tribularem clamavi : * & exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis : *

& à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi : * ad linguam dolosam.

Sagittæ potentis acutæ : * cum carbonibus desolatoriiis.

Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est : * habitavi cum habitantibus Cedar : * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus : * cum loquebar illis , impugnabant me gratis.

Gloria Patri.

Psalmus 120.

Levavi oculos meos ad montes : * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino : * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum : * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet : * qui custodit Israël.

Dominus custodit te : * Dominus protectio tua , super manum dexteram tuam,

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te
ab omni malo : * custó-
diat ánimam tuam. Dó-
minus.

Dóminus custódiat in-
tróitum tuum. & éxitum
tuum : * ex hoc hunc, &
usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his
quæ dicta sunt mi-
hi : * in domum Dómini
íbibimus.

Stantes erant pedes no-
stri : * in átriis tuis Jerú-
salem.

Jerúsalem quæ ædifi-
catur ut civitas : * cujus
participatio ejus. in idí-
psum.

Illuc enim ascéndérunt
tribûs tribûs Dómini : *
testimónium Israël ad
confiténdum, nómini Dó-
mini.

Quia illic sedérunt fe-
des in iudicio : * sedes su-
per domum Davidi.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem : * & abun-
dántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : *
& abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos &
próximos, meos : * lo-

québar pacem de te.

Propter domum Dómi-
ni Dei nostri : * quæ síva
bona tibi.

Glória Patri.

Capitulum, Eccli. 24.

Et sic in Sion firmáta
sum, & in civitate san-
ctificáta simíliter requié-
vi ; & in Jerúsalem : po-
téstas mea.

Post partum Virgo in-
violata permansísti. Post.
ψ. Dei génitrix intercede
pro nobis. Post. Glória
Patri. Post. ψ. Diffusa est
grátia in lábiis tuis. *ut in-
frà ad VI.*

Orémus. *Oratio.*

Gratiam tuam Dómi-
ne méntibus nostris.
infunde ; ut qui Angelo
nuntiante Christi filij tui,
incarnatióem cognóvi-
mus : per passióem eius
& crucem. ad resurrecti-
ónis glóriam perducámur.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui Apóstolis
tuis Sanctum dedi-
sti Spíritum : concède ple-
bi tuæ piæ petitiónis effé-
ctum ; ut quibus dedi-
sti fidem : largiáris & pa-
cem.

*Oratio: Omnes sancti. ut
suprà. ccj.*

AD SEXTAM.

Psalmus 122.

AD te levavi oculos
meos. * qui habitas
in cælis.

Ecce sicut oculi servorum:
* in manibus Domi-
norum suorum.

Sicut oculi ancillæ in
manibus Domine suæ: *
ita oculi nostri ad Domi-
num Deum nostrum, do-
nec misereatur nostri.

Miserere nostri Domi-
ne, miserere nostri: * quia
multum repleti sumus des-
pectiōne.

Quia multum repleta
est anima nostra: * op-
probrium abundantibus,
& despectio superbis.

Glória Patri.

Psalmus 123.

Nisi quia Dominus erat
in nobis: * dicat nunc
Israël, nisi quia Dominus
erat in nobis.

Cum exurgerent homi-
nes in nos: * fortè vivos
deglutissent nos,

Cum irasceretur furor
eorum in nos: * forsitan
aquæ absorbuissent nos.

Torrentem pertransivit
anima nostra: * forsitan
pertransisset anima nostra;
aquam intolerabilem.

Benedíctus Dóminus: *
qui non dedit nos in cap-
tionem, dentibus eó-
rum.

Anima nostra sicut pas-
ser erepta est: * de láqueo
venantium.

Láqueus contritus est: *
& nos liberati sumus.

Adjutoriū nostrum in
nómine Dómini: * Qui
fecit cælum & terram.

Glória Patri.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Dó-
mino sicut mons
Sion: * non commovébi-
tur in ætérnum, qui hábi-
tat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus
& Dominus in circútu
pópuli sui: * ex hoc nunc
& usque in sæculum.

Quia non relinquet Dó-
minus virgam peccató-
rum super sortem justó-
rum: * ut non exténdant
justi ad iniquitatem ma-
nūs suas.

Bénéfac Domine: * bo-
nis & rectis cordē.

Declinantes autem in
obligatiōe, addúcet Dó-
minus cum operantibus
iniquitatem: * pax super
Israël.

Glória Patri.

Capitulum

Capitulum. Eccli. 24.

Sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa: dedi suavitatem odoris.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis. Diffusa.

Ps. Propterea benedixit te Deus in æternum. Diffusa. Gloria Patri. Diffusa.

Ps. Specie tua & pulchritudine tua. *ut infra ad ix.*

Orémus. *Oratio.*

Concède nos famulos tuos quæsumus Domine Deus perpétua mentis & corporis salute gaudere; & gloriosâ Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, à præsentibus liberari tristitiis: & æternâ perfrui lætitiis.

Orémus. *Oratio.*

Ad sit nobis quæsumus Domine virtus Spiritûs Sancti; quæ & corda nostra elementer expurget: & ab omnibus tueatur adversis.

Oratio. Omnes Sancti. *ut supra. ccj.*

A D N O N A M.

Psalms 125.

In convertendo Dominus captivitatem Sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent intergentes: * magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram: * sicut torrens in austro.

Qui seminavit in lachrymis: * in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: * mittentes semina sua.

Veniētes autem venient cum exultatione: * portantes manipulos suos.

Gloria Patri.

Psalms 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum: * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem: * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis sonnum: * ecce hæreditas Domini, filij; merces fructus ventris.

Sicut

Sicut sagittæ in manu
potentis : * ita filij excus-
sorum.

Beatus vir qui implevit
desiderium suum ex ipsis*
non confundetur cum lo-
quetur, inimicis suis in
porta Glória Patri.

Psalmus 127.

BEATI omnes qui timent
Dóminum : * qui ám-
bulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuá-
rum quia manducábis : *
beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis
abundans : * in latéribus
domus tuæ.

Filij tui sicut novellæ
olivárum : * in circúitu
mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur ho-
mo : * qui timet Dómi-
num.

Benedicat tibi Dóminus
ex Sion : * & vídeas bona
Jerúsalem ómnibus diébus
vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum
tuórum : * pacem super Is-
raël.

Glória Patri.

Capitulum. Cant. 6.

Quæ est ista quæ pro-
gréditur quasi auró-
ra consúrgens ; pulchra ut
Luna, electa ut Sol : ter-
ribilis ut castrórum ácies
ordináta.

R. Spécie tua & pulchri-
túidine tua. Spécie. *ψ.* In-
ténde próspere procéde &
regna. Spécie. Glória Pa-
tri. Spécie. *ψ.* Adjuvábít,
eam Deus vultu suo.

R. Deus in médio ejus
non commovébitur.

Orémus. *Oratio.*

CONCÉDE misericors
Deus fragilitáti no-
stræ præsidium ; ut qui
Sanctæ Dei genitrícis &
Virgínis memoriám cele-
brámas : intercessiónis ejus
auxílio, à nostris iniqui-
tátibus resurgámus.

Orémus. *Oratio.*

Mentes nostras quæ-
sumus Dómine pa-
ráclitus qui à te procédit
illúminet : & indúcat in
omnem sicut tuus promí-
sit filius veritátem.

Oratio. Omnes sancti. ccj.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

IN choro dicitur singulis diebus non impeditis festo novem Lectionum post Officium diei; id est Vespera post Vesperas & Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra chorum vero pro opportunitate Temporis.

Ad Vesperas absolutè incipitur ab Antiph. Placébo.

Psalmus 114.

Dilexi: * quoniam exaudiet Dóminus, vocem orationis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diebus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * perícula inférni invenérunt me.

Tribulationem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine libera ánimam meam, misericors Dóminus & justus: * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos

Dóminus: * humiliátus sum & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos à láchrymis: * pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino, in regione vivórum.

Antiphona. Placébo Dómino in regione vivórum.

Antiphona. Heu me.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine libera ánimam meam à lábiis iníquis: * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi: * ad linguam dolósam.

Sagittæ poténtis acútæ: * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi quia incolátus meus prolongátus est: * habitávi cum habi-

tántibus.

tantibus cedar : * multum
incola fuit anima mea.

Cum his qui odérunt pa-
cem , eram pacíficus : *
cum loquébar illis , im-
pugnábant me gratis.

Añã. Heu me ! quia in-
colárus meus prolongátus
est. *Añã.* Dóminus.

Psalms 120.

LEvávi óculos meos ad
montes : * unde véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum à Dó-
mino : * qui fecit cælum
& terram.

Non det in commotioné
pedem tuum : * neque dór-
mitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit
neque dórmiat : * qui cu-
stódit Israël.

Dóminus custódit te : *
Dóminus proréctio tua
super manum dexteram
tuam.

Per diem sol nõ uret te : *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo : * custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat in-
troítum tuum : * & éxi-
tum tuum ex hoc nunc &
usque in sæculum.

Añã. Dóminus custódit
te ab omni malo , custó-

diat ánimam tuam Dñs.

Añã. Si iniquitátes.

Psalms 129.

DE profúndis clamávi
ad te Dómine : * Dó-
mine exáudi vocem meã.

Fiant aures tuæ inten-
dentes : * in vocem de-
precatiõnis meæ.

Si iniquitátes observá-
veris Dómine : * Dómi-
ne quis sustinébit,

Quia apud te propitiá-
tio est : * & propter legem
tuam sustinui te Dómiue.

Sustinuit ánima mea in
verbo ejus : * sperávit áni-
ma mea in Dómino.

A custódia matutína us-
que ad noctem : * speret
Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum
misericórdia : * & copio-
sa apud Deum redemptio.

Et ipse redimet Israël : *
ex ómnibus iniquitáti-
bus ejus.

Añã. Si iniquitátes obser-
váveris Dómine , Dómi-
ne quis sustinébit.

Antiphona. Opera.

Psalms 137.

Confitébor tibi Dó-
mine in toto corde
meo : * quóniam audísti
verba oris mei.

In conspéctu angeló-
rum

rum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum: * & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacunque die invocavero te exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus & humilia respicit: * & alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me: * & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam: * & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuere pro me: * Domine misericordia tua in sæculum: * opera manuum tuarum ne despicias.

Añã. Opera manuum tuarum ne despicias.

ψ. Non intres in iudicium cum servis tuis Domine; quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Ad Magnificat, Añã.

Ego sum resurrectio & vita qui credit in me etiam si mortuus fuerit vivet; & omnis qui vivit & credit in me: non morietur in æternum;

Preces. Pater noster. secr.

Et ne nos, &c. ψ. In memoria æterna erunt iusti. R. Ab auditione mala non timebunt. ψ. Ne tradas Domine bestiis animas confitentes tibi. R. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem. ψ. Non intres in iudicium cum servis tuis Domine. R. Quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens. ψ. A portis inferi. R. Erue Domine animas eorum. ψ. Requiem æternam. R. Et lux perpetua. ψ. Domine exaudi, &c. R. Et clamor meus, &c.

Psalmus. Miserere mei Deus. 69. ψ. Requiem æternam. R. Et lux, ψ. Domine exaudi. R. Et clamor. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Orémus. Oratio.

Absolve Dómine ánimas famulorũ tuorum ab omni vinculo delictorum: ut in resurrectionis glória inter sanctos tuos resuscitati respiciant.

Oratio.

Deus veniæ largitor & humanæ salutis auctor, quæsumus clementiam tuam, ut nostræ congregationis fratres qui ex hoc sæculo transierunt; beata María semper Virgine intercedente cum omnibus sanctis tuis: ad perpétuæ beatitudinis consórtium pervenire concedas.

Oratio.

Fidelium Deus ómnium conditor & Redemptor: animabus famulorum famularumque tuarum, remissionem cunctorum tibi peccatorum; ut indulgentiam quam semper optaverunt: piis supplicatióibus consequantur, Qui vivis & regnas, &c. Dóminus vobiscum; Requiéscant in pace;

Ad Matutinum absolute incipitur Invitatorium.
In manu tua Dómine

omnes fines terræ. *Psalms. Venite exultemus. 2.*
In die commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & in die depositio- nis defuncti vel ob aliam peculiarem causam dicuntur tres infra scripti Nocturni. Aliis temporibus dicitur tantum unus Nocturnus cum Laudibus hoc ordine Dominica; Feria ij. & v. Primus Nocturnus. Feria ij. & vj. Secundus Nocturnus. Feria iv. & Sabbato. Tertius Nocturnus.

In primo Nocturno.

Pro Feria secunda & quinta. Añã. Dirige.

Psalms 5.

Verba mea auribus percipe Dómine: * intellige clamorem meum. Intende voci orationis meæ: * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo Dómine: * manè exaudies vocem meam.

Manè astábo tibi & vidébo: * quóniam nõ Deus volens iniquitatem tu es:

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi anté oculos tuos.

Odissã

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudinem misericordiarum tuarum.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum Sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchram patens est guttur eorum: * linguis suis dolose agebant: * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis: * secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te Domine.

Et latentur omnes qui sperant in te: * in eternum exultabunt & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices iusto.

Domine ut scuto bonae voluntatis tuae, coronasti nos.

Añã. Dirige Dñe Deus meus in conspectu tuo viam meam. *Añã.* Convertere *Psalmus 6.*

Domine ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: * sana me Domine quoniam conturbata sunt, omnia ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine & eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem, quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo: * lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes, inimicos meos.

Discédite à me omnes qui

qui operámini iniquitá-
tem : quóniam exaudivit
Dñs , vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus de-
precatiõnem meam : * Dó-
minus oratiõnem meam
suscepit.

Erubéscant & contur-
béntur veheménter om-
nes inimíci mei : * con-
vertántur & erubéscant ,
valdè volóciter.

Añã. Convertere Dómi-
ne & éripe ánimã meam : *
quóniam non est in mor-
te qui memor sit tui.

Añã. Nequándò.

Psalmus 7.

Domine Deus meus
in te sperávi : * sal-
vum me fac ex ómnibus
persequéntibus me , & lí-
bera me.

Nequándò rápiat ut leo
ánimam meam : * dum
non est qui rédimat , ne-
que qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si
feci istud : si est iníquitas
in má nibus meis.

Si réddidi retribuénti-
bus mihi mala : * déci-
dam mérito , ab inimíci-
s meis inánis.

Persequátur inimícus
ánimam meam & com-
prehéndat : * & concúlcet

in terra vitam meam : * &
glóriam meam in púlve-
rem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira
tua : * & exaltáre in fini-
bus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus
meus in præcépto quod
mandásti : * & synagóga
populórum circúndabit te.

Et propter hanc in altum
regrédere : * Dóminus
júdicat pópulos.

Júdicá me Dómine se-
cúndum justítiam meã : *
& secúndum innocén-
tiam , meam super me.

Consumétur nequítia
peccatórum & díriges ju-
stum : * scrutans corda &
renes Deus.

Justum adjutórium meũ
à Dómino : * qui salvos
facit rectos corde.

Deus júdex justus for-
tis & pátiens : * nunquid
iráscitur per singulos dies.

Nisi convérsi fuéritis
gládium suum vibrábit : *
arcum suum teténdit &
parávit illum.

Et in eo parávit vasa
mortis : * sagíttas suas
ardéntibus effécit.

Ecce partúrit in justí-
tiam : * concépit dolórem
péperit iniquitátem.

Lacum

Lacum aperuit: & effodit eum: * & incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * & in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus: * & psallam nomini Domini altissimi.

Ana. Nequando rapiat ut leo animam meam: * dum non est qui redimat neque qui salvum faciat.

Ps. Convertere Domine & eripe animam meam quoniam non est in morte qui memor sit tui.

Quando dicitur tantum unus Nocturnus tunc dicitur loco. Convertere.

Ps. Complacet tibi Domine ut eruas me: Domine ad adjuvandum me festina; Pater noster.

Secretò. *Ps.* Et ne nos. *Ps.* Requiem æternam.

R. Et lux perpétua luceat ei.

Lectio j. Job. 19.

SCio enim quod redemptor meus vivit: & in novissimo die de terra surrecturus sum. Et rursus circūdabor pelle mea: & in carne mea vidēbo

Deum. Quem visurus sum ego ipse; & oculi mei conspēcturi sunt: & non alius. Repōsita est hæc spes mea: in sinu meo. Quare ergo nunc dicitis persequāmur eum; & radicem verbi inveniamus adversus eum? fugite ergo a facie gladii; quoniam ultor iniquitatum gladius est: & scitote esse iudicium.

R. Credo quod redemptor meus vivit & in novissimo die de terra surrecturus sum: * Et in carne mea vidēbo Deum salvatorem meum. *Ps.* Repōsita est hæc spes mea in sinu meo, quia rursus circūdabor pelle mea. Et in carne.

Lectio ij.

QUare non in vulva mortuus sum, egressus ex útero non statim perij: quare excēptus genibus? Cur lactatus ubēribus? Nunc enim dormiens filerem & somno meo requiescerem cum régibus & consúlibus terræ qui ædificant sibi solitudines: aut cum principibus qui possident aurum & replent domos suas argento; aut sicut abortivum

abscōn

absconditum non subsisterem: vel qui concepti non viderunt lucem. Ibi impij cessaverunt à tumultu: & ibi requieverunt fessi robore. Et quondam vinciti pariter sine molestia: non audierunt vocem exactoris. Parvus & magnus ibi sunt: & servus liber à Domino suo. Quare data est misero lux, & vita his qui in amaritudine animæ sunt? Qui expectant mortem & non venit; quasi effodientes thesaurum: gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum. Viro cujus abscondita est via: & circumdedit eum Deus tenebris. Antequam comedam suspiro: & quasi inundantis aquæ fit rugitus meus. Quia timor quem timebam evenit mihi: & quod verébar accidit. Nonne dissimulavi? Nonne silui? Nonne quievi? Et venit super me indignatio.

Ps. Induta est caro mea putredine & sordibus pulveris cutis mea aruit, & contracta est: * Meménto mei Domine quia ventus est vita mea. *Ps.* Dies mei velocius transierunt quàm

à texente tela succiditur, & consumpti sunt absque ulla spe. Meménto,

Lectio ij.

Militia est vita hominis super terram. Et sicut dies mercenarij: dies ejus. Sicut cervus desiderat umbram; & sicut mercenarius percolatur finem operis sui; sic & ego habui menses vacuos: & noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero dico. Quando consurgam? Et rursus. Expectabo vespere: & replabor doloribus usque ad tenebras. Induta est caro mea putredine: & sordibus pulveris. Cutis mea aruit: & contracta est. Dies mei velocius transierunt; quàm à texente tela succiditur: & consumpti sunt absque ulla spe. Meménto: quia ventus est vita mea. Et non revertetur oculus meus: ut videat bona. Nec aspiciet me: visus hominis. Oculi tui in me: & non subsistam. Sicut consumitur nubes & pertransit; Sic qui descenderit ad inferos non ascendet; nec revertetur ultra in domum suam: neque cognoscet eum

eum amplius locus ejus.
 &. Meménto mei Deus
 quia ventus est vita mea :
 * Nec aspiciet me visus
 hóminis. *ψ.* Et non rever-
 tétur óculus meus ut ví-
 deat bona. Nec aspiciet.

In secundo Nocturno.

Pro Feria iij. & vj.

Antiphona. Anima mea

Psalms 21.

DEUS Deus meus réspi-
 ce in me quare me
 dereliquísti : * longè à
 salúte mea verba delictó-
 rum meórum.

Deus meus clamábo per
 diem & non exáudies : *
 & nocte & non ad insi-
 piéntiam mihi.

Tu autem in sancto há-
 bitas, laus Israél.

In te speravérunt patres
 nostri : * speravérunt &
 liberásti eos.

Ad te clamavérunt &
 salvi facti sunt : * in te
 speravérunt, & non sunt
 confúsi.

Ego autem sum vermis
 & non homo : * oppró-
 brium hóminum, & ab-
 jectio plebis.

Omnes vidéntes me de-
 risérunt me : * locúti sunt
 lábiis, & movérunt ca-
 put.

Sperávit in Dómino eri-
 piat eum : * saluum fáciat
 eum, quóniam vult eum.

Quoniam tu es qui ex-
 traxísti me de ventre : *
 spes mea ab ubéribus ma-
 tris meæ : * in te projectus
 sum ex útero.

De ventre matris meæ
 Deus meus es tu : * ne dis-
 césseis à me.

Quóniam tribulatio pró-
 xima est : * quóniam non
 est qui adjuvet.

Circundedérunt me ví-
 tuli multi : * tauri pin-
 gues obsederunt me.

Aperuérunt super me os
 suum : * sicut leo rápiens
 & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : *
 & dispérsa sunt ómnia ós-
 sa mea.

Factum est cor meum
 tanquam cera liquéscens : *
 in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa vir-
 tus mea : * & lingua mea
 adhæsit fáucibus meis : *
 & in púlverem mortis de-
 duxísti me.

Quóniam circundedé-
 runt me canes multi : *
 consílium malignántium
 obsédit me.

Foderunt manus meas
 & pedes meos : * dínu-
 meravérunt

metravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea : * & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliium tuum : * ad defensionem meam conspice.

Erue à frámea Deus animam meam : * & de manu cánis únicam meam.

Salva me ex ore leonis : * & à cónibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * & in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit neque despéxit deprecationem páuperis.

Nec avértit fáciem suam à me : * & cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclésiá magna : * vota mea reddam, in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes & saturabúntur : * & laudábunt

Pars Verna.

Dóminum qui requirunt eum : * vivent corda eórum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum, univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus, univérse familiæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiábunt cæli iustitiam ejus : * pópulo qui nascétur quem fecit Dóminus.

Añna. Anima mea Deo vivet, qui non avértit fáciem suam à me.

Antiphona. Delicta.

Psalms 24.

AD te Dómine levávi Animam meam : * Deus meus in te confido non erubescam.

Neque irrideant me inimíci mei : * etenim uni-

k

vérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Cōfundántur omnes iniqua agéntes, supervácuè.

Vias tuas Dómine démonstra mihi: * & sémitas tuas edóce me.

Dírige me in veritate tua & doce me: * quia tu es Deus salvátor: * & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine: * & misericordiárum tuárum quæ à sæculo sunt.

Delícta juvétutis meæ: * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter, hoc legem dabit, delinquentibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas: * requiréntibus testaméntũ ejus, & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dñe propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui ti-

met Dñm: * legem stáuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me & misérere mei: * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum: * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniã multiplicáti sunt: * & ódio iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me: * non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël: * ex ómnibus tribulatiónebus suis.

Añã. Delicta juventutis
meae & ignorantias meas:
ne memineris Dómine.

Añã. Redemísti me.

Psalmus 90.

IN te Dómine sperávi
non confundar in aetér-
num : * in iustítia tua lí-
bera me.

Inclína ad me auré tuã : *
accélcra ut éruas me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem & in domum re-
fúgij : * ut salvum me
fácias.

Quóniam fortitúdo mea
& refúgiũ meũ es tu : * &
propter nomen tuum de-
dúces me & enútries me.

Educes me de láqueo
quem abscondérunt mi-
hi : * quóniam tu es pro-
tectórem meus.

In manus tuas commén-
do spíritum meum : * Re-
demísti me Dómine Deus
veritátis.

Odísti observántes vani-
tates, supérvacuè.

Ego autem in Dómino
sperávi : * exultábo & læ-
tabor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti hu-
militátem meam : * sal-
vásti de necessitatibus ;
ánimam meam.

Nec conclusísti me in

mánibus inimíci : * statuí-
sti in loco spat. ólo pedes
meos.

Miserére mei Dómine
quóniam tribulor : * con-
turbátus est in ira óculus
meus : * ánima mea &
venter meus.

Quóniam defécit in do-
lore vita mea : * & anni
mei in gemítibus.

Infirmáta est in pauper-
tate virtus mea : * & ossa
mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos
meos, factus sum oppró-
briũ vicinis meis valdè : *
& timor notis meis.

Qui vidébant me foras
fugerunt à me : * obliuio-
ni datus sum, tanquam
mórtuus à corde.

Factus sum tanquam vas
perdítum : * quóniam au-
dívi vituperatiónem mul-
tórum, commorántium in
circúitu.

In eo dum convenirent
simul advérsùm me : * ac-
cípere ánimam meam con-
siliati sunt.

Ego autem in te spexá-
vi Dómine : * Dixi Deus
meus es tu : * in mánibus
tuis sortes meae.

Eripe me de manu ini-
micórum meórum : * & à

persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum: * saluum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confundar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpij & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem: * in supérbia, & in abusióne.

Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine: * quam abscondísti timentibus te.

Perfecísti eis qui sperant in te: * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscondes eos in abscondito fáciæ tuæ: * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo: * à contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi, in civitate munita:

Ego autem dixi in excéllu mentis meæ: * projectus sum, à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ: * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes Sancti eius: * quóniam veritátem requíret Dóminus: * & retribuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite & confortétur cor vestrum: * omnes qui sperátis in Dómino.

Añã. Redemísti me Dómine Deus veritátis, in manus tuas comméndo spíritum meum.

ψ. Anima mea Deo viveret qui non avértit fáciem suam à me: *Quando dicitur unum tantum Noct.*

ψ. Compláceat. *ut supra.* Pater noster, &c. ψ. Requiem ætérnam. Et lux perpétua.

Lectio iv.

DEUS cujus iræ resisteret nemo potest: & sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respondeam ei: & loquar verbis meis cum eo: qui étiam si habúero quídpian justum non respondebo: sed meum júdicem deprecabor. Et cum invocántem exaudierit me: non credo quod audierit vocem meam. In túbine enina cónteret

Conteret me: & multipli-
 cabit vúlnera mea, étiam
 sine causa. Non concédet
 requiescere spíritum meú:
 & implébit, me amaritu-
 dínibus. Si fortitúdo qua-
 ritur: robustíssimus est.
 Si æquitas júdicij: nemo
 pro me audet testímónium
 dícere. Si iustificáre me
 volúero: os meum con-
 demnábit me. Si innocén-
 tem osténdero: pravum
 me comprobábit. Etiam
 si simplex fúero; hoc ip-
 sum ignorábit ánima mea:
 & tædebit me vitæ meæ.
 Unum est quod loquútus
 sum. Innocéntem & im-
 pium: ipse consúmit. Si
 flagéllat occídat semel: &
 non de pœnis innocéntum
 rideat. Terra data est in
 manu impij: vultum ju-
 dícum ejus óperit. Quod
 si non ille est quis ergo est:
 Dies mei velocióres fué-
 runt cursóre: fugérunt &
 non vidérunt bonum. Per-
 transiérunt quasi naves
 poma portántes: sicut
 áquila volans ad escam.
 Cúm díxero nequáquam
 ita loquar; commúto fá-
 ctíem meam: & dolóre
 tórqueor. Verébar ómnia
 ópera mea: sciens quòd

non párceres delinquén-
 ti. Si autem & sic ímpius
 sum: quare frustrá labo-
 rávi.

R. Ne abscondas me Dó-
 mine à fácie tua; manum
 tuam longè fac à me.* Et
 formído tua non me tér-
 reat. V. Voca me & res-
 pondébo tibi; aut certè lo-
 quar, & tu respónde mihi.
 Et formído tua.

Lectio v.

Dicam deo. Noli me
 condemnáre. Indica
 mihi: cur me ita júdices.
 Nunquid tibi bonum vi-
 détur si calumniéris & óp-
 primas páuperem, opus
 mánuum tuárum; & consí-
 líum impiórum adjú-
 ves; Nunquid óculi cár-
 nei tibi sunt, aut sicut ho-
 mo videt, & tu vides?
 Nunquid sicut dies hómi-
 nis, dies tui & anni tui si-
 cut humana sunt témpo-
 ra: ut quæras iniquitatem
 meam, & peccátum meum
 scrutéris. Et scias quia
 nihil ímpium fēcerim:
 cum sit nemo qui de manu
 tua possit erúere. Manus
 tuæ fecérunt me & plas-
 mavérunt me totum in
 circúitu; & sic repénte
 præcípitas me? Meménto

quæso quòd sicut lutum
féceris me: & in púlverem
dedúces me. Nonne sicut
lac mulsísti me, & sicut
cáseum coagulásti me?
Pelle & cárnibus vestísti
me: óslibus & nervis com-
pegísti me. Vitam & mise-
ricórdiam tribuísti mihi:
& visitátio tua custodívit
Spíritum meum.

R. Quis mihi tríbuat ut
in inférno prótegas me,
& abscondas me; donec
pertránseat furor tuus Dó-
mine: * Nisi tu qui solus
es & constituas tempus,
in quo recordéris mei.

Y. Quis det ut evéniat pe-
títio mea, & quod expécto
tríbuat mihi Dóminus.
Nisi tu. *Letio vj.*

Quántas hábeo iniqui-
tates & peccáta: sce-
lera & delícta osténde mi-
hi. Cur faciém tuam ab-
scóndis, & arbitráris me
inimícum tuum? Contra
fólium quod vento rápi-
tur osténdis poténtiam
tuam: & stípulam siccam
perséqueris. Scribis enim
contra me amaritúdines:
& consúmere me vis, pec-
cátis adolescéntiæ meæ.
Posuísti in nervo pedes
meos; & observásti om-

nes sémitas meas: & vesti-
gia pedum meórum con-
siderásti. Qui quasi putré-
do consuméndus sum: &
quasi vestiméntum quod
coméditur à tínea. Homo
natus, de muliere: brevi
vivens témpore: replétur
multis misériis. Qui quasi
flos egréditur & contéri-
tur; & fugit velut umbra:
& nunquam in eódem sta-
tu pérmanet. Et dignum
ducis super hujuscémodi
aperíre óculos tuos; & ad-
dúcere eum tecum in ju-
dícium: Quis potest fáce-
re mundum de immún-
do concéptum sémine?
Nonne tu qui solus es.

R. Versa est in luctum cy-
thara mea & órganum
meum in vocem fléntium:
* Parce mihi Dómine ni-
hil enim sunt dies mei.
Y. O custos hóminis qua-
re posuísti me contrárium
tibi, & factus sum mihi
metípsi gravis? Parce mihi
Dómine.

In tertio Nocturno.

Pro Feria iv. & Sabbato.

Antiphona. Anima autem,

Psalmus 94.

Judica Dómine nocén-
tes me: * expúgna im-
pugnantes me.

Apprehénde

Apprehende arma & scutum : * & Exurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam & concludé advérsus eos qui persequuntur me : * dic animæ meæ , salus tua ego sum . *

Confundantur & reve-reantur : * querentes animam meam.

Avertantur retrorsum & confundantur : * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciém venti : * & angelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum : * & angelus Dómini persequens eos.

Quóniam gráti absconderunt mihi intéritum láquei sui : * supervacué exprobraverunt animá meá.

Veniat illi láqueus qué ignorat : * & cáptio quam abscondit apprehendat eum : * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Dño : * & delectabitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicér : * Dómine quis similis tibi.

Eripiens inopem de manu fortiórum ejus : * Egé-

num & páuperem , à diripientibus eum.

Surgétes testes iníqui : * quæ ignorábam interro-gábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cùm mihi molésti essent : * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnió animam meam : * & oratio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximú & quasi fratrem nostrum sic complacébam : * quasi lugens & contristátus , sic humiliábar.

Et advérsum me lætati sunt & convenérunt : * congregáta sunt super me flagella , & ignorávi :

Dissipáti sunt nec compuncti : * tentavérunt me , subfannavérunt me subfannatione : * frenduerunt super me dentibus suis.

Dómine quando despicies : * restitue animam meam à malignitate eórum : * à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclesia magna : * in pópulo gravi laudábo.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè : * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacificè loquebántur : * & in iracúndiâ terræ, loquéntes dolos cogitábāt.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt Euge, Euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine ne síleas ; * Domine ne discédas à me.

Exurge & inténde iudicio meo Deus meus : * & Dñs meus in causá meá.

Júdica me secúndum iustítiam tuam Dñe Deus meus : * non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis Euge, euge ánimæ nostræ : * nec dicant devorávimus eum.

Erubéscant & revereántur simul : * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntia : qui málgna loquúntur super me.

Exúltent & læténtur qui volunt iustítiam meam : * & dicant semper magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam : * tota die laudem tuam.

Añã. Anima autem mea exultábit in Dómino, & delectábitur super salutári suo.

Añã. Compláceat.

Psalmus 39.

EXpéctans expéctávi Dóminum : * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * & edúxit me de lacu miséria, & de luto fáecis.

Et státuit supra petram pedes meos : * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum : * cámen Deo nostro.

Vidébunt multi & tímébunt : * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus : * & non respéxit in vanitates, & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabilia tua : * & cogitatióibus tuis non est quis símilis tibi.

Annuntiávi & locúrus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblatiões nolui sti : *

uoluisti : * aures autem
perfecisti mihi.

Holocáustum & pro pec-
cáto non postulásti : * tunc
dixi ecce vénio.

In cápite libri scriptum
est de me, ut fácerem vo-
luntátem tuam : * Deus
meus vólui, & legē tuam
in médio cordis mei.

Annuntiávi justitiã tuam
in Ecclesia magna : * ecce
lábia mea non prohibé-
bo : * Dómine tu scisti.

Justitiam tuam non ab-
scóndi in corde meo : * ve-
ritátem tuam & salutáre
tuum dixi.

Non abscondi miseri-
córdiam tuam, & veritá-
tem tuã a consílio multo.

Tu autem Dómine ne
longè faciás miseratiónes
tuas à me : * misericórdia
tua, & veritas tua semper
susceperunt me.

Quóniam circundedérunt
me mala, quorum non est
númerus : * comprehen-
dérunt me iniquitátes
meæ : * & non pótui ut
vidérem.

Multiplicátæ sunt super
capillos cápitis mei : *
& cor meū dereliquit me.

Compláceat tibi Dó-
mine ut éruas me : * Dó-

mine ad adjuvándum me
réspice.

Confundántur & reve-
reántur simul : * qui quæ-
runt ánimam, meam, ut
áuferant eam.

Avertántur retrórsus &
revereántur : * qui volunt
mihi mala.

Ferant conféstim con-
fusióne[m] suam : * qui di-
cunt mihi eugè, eugè.

Exúltent & laténtur su-
per te, omnes quæréntes
te : * & dicant semper
magnificétur Dóminus,
qui diligunt salutáre tuū.

Ego autem mendicus
sum & pauper : * Dóminus
solicitus est mei.

Adjutor meus & pro-
tector meus es tu : * Deus
meus ne tardáveris.

Añna. Compláceat tibi
Dómine ut éruas me : Dó-
mine ad adjuvándum me
festina.

Antiphona. Sitívit.

Psalmus 41.

Quemádmódum desí-
derat cervus ad fon-
tes aquárum : * ita desí-
derat ánima mea ad te
Deus.

Sitívit ánima mea ad
Deum fontem vivum : *
quando véniam & appare-

bo ante faciē Dei.

Fuerunt mihi lachrymæ
meæ panes die ac nocte : *
dum dicitur mihi quoti-
die ubi est Deus tuus.

Hæc recordatus sum &
effudi in me animam
meam : * quoniam transi-
bo in locum tabernaculi
admirabilis, usque ad do-
mum Dei.

In voce exultationis &
confessionis, sonus epu-
lantis.

Quare tristis es anima
mea & quare conturbas
me : * spera in Deo quoniam
adhuc confitebor
illi : * salutare vultus mei,
& Deus meus.

Ad meipsum anima
mea conturbata est : * pro-
pterea memor ero tui de
terra Jordani : * & hermó-
nii à monte modico.

Abyssus abyssum invo-
cat : * in voce cataracta-
rum tuarum.

Omnia excelsa tua, &
fusus tui, super me tran-
sierunt.

In die mandavit Dómi-
nus misericordiam suam : *
& nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo
vixit mea : dicam Deo,
fiscipulus meus es.

Quare oblitus es mei, &
quare cōtristatus incēdor : *
dum affligit me inimí-
cus.

Dum confringuntur ossa
mea : * exprobraverunt
mihi, qui tribulant me,
inimici mei.

Dum dicunt mihi per
singulos dies ubi est Deus
tuus : * quare tristis es
ánima mea, & quare con-
turbas me.

Spera in Deo quoniam
adhuc confitebor illi : *
salutare vultus mei, &
Deus meus.

Añs. Sitivit ánima mea
ad Deum fontem vivum,
quando veniam, & appa-
rebo ante faciē Dó-
mini ?

Versus. Compláceat tibi
Dómine ut eruas me Dó-
mine ad adjuvandum me
festina ; Pater noster.
Réquiem æternam. Et
lux perpétua, &c.

Lectio vij.

BReves dies hóminis :
Brevis numerus mensū ejus
apud te est. Constituisti
terminos ejus : qui prece-
deri non poterunt. Recede
paululum ab eo ut
quiescat ; donec operata
veniat : sicut mercenarij
dies

dies ejus. Lignam habet
spem: si præcisum fuerit;
rursum virêscit: & rami
ejus pûllulant. Si senûerit
in terra radix ejus, & in
pûlvère mórtnus fuerit
tûncus illius; ad odórem
aquæ germinábit: & faciet
comam, quasi cû primùm
plantátum est. Homo ve-
rò cûm mórtnus fuerit &
nudátus atque consúm-
ptus; ubi quæso est? quó-
modò si recédant aquæ
de mari; & flúvius vacue-
factus arêscat: sic homo
cûm dormiêrit non resúr-
get. Donec atterátur cæ-
lum non evigilábit: nec
consúget de somno suo.

R. Deus in te sperávi, Dó-
mine, non confundar in
atérnum: * In tua justitia
libera me & éripe me.

ÿ. Quóniam tu es patien-
tia mea Dómine; Dómi-
ne spes mea, à juventúte
mea. In tua justitia.

Lectio viij.

Quis mihi tríbuat ut
in inférno prótegas
me, & abscondas me, donec
pertránseat furor tuus; &
constituas tempus in quo
recordéris mei? Putásne
mórtnus homo rursum
vivet? Cunctis diébus

quibus nunc milito: ex-
pécto donec véniat im-
mutátio mea. Vocábis
me: & ego respódebo ti-
bí. óperi mánuum tuá-
rum: pórriges dèxteram.
Tu quidem gressus meos
dinumerásti: sed parce pec-
cátis meis. Signásti quasi
in sácculo delícta mea:
sed curásti iniquitátem
meam. Mons cadens dé-
fluet: & saxum transfér-
tur de loco suo. Lápides
éxcavant aquæ: & allu-
vióne paulátim terra con-
súmitur. Et hóminem
ergo símíliter perdes? Ro-
borásti eum paululùm:
ut in perpétuum pertran-
sítet. Immutábis faciém
ejus: & emíttes eum. Sive
nobíles filij ejus fuerint;
sive ignóbiles: non intél-
ligit Attamen caro ejus
dum vivit dolebit: &
ánima ejus super semet-
ípso lugébit.

R. Velóriter exáudi me
Dómine: * Quia defecé-
runt sicut fumus dies mei.

ÿ. Dies mei sicut umbra
declinavérunt; & ego si-
cut fœnam áruvi. Quia.

Lectio ix.

Dies mei transierunt.
Cogitationes meae

dissipatæ sunt : torquén-
tes cor meum. Noctem
vertérunt in diem : & rur-
sus , post ténébras , spero
lucem. Si sustinúero , in-
férnus domus mea est : &
in ténébris stravi lectulū
meum. Putrédini dixi. Pa-
ter meus es. Mater mea :
& soror mea , vermibus.
Ubi est ergo nunc præsto-
latio mea : & patiéntiam
meam quis considerat :
In profundíssimum infér-
num : descéndent ómnia
mea ? Putásne saltim : ibi
erit réquies mihi.

R. Peccávi super núme-
rum arenæ maris , & mul-
tiplicáta sunt peccáta mea :
& non sum dignus vidére
altitúdinem cæli , præ mul-
titúdine iniquitátis meæ ,
quóniam irritávi iram
tuam : * Et malum coram
te feci. *V.* Precor Dómine
ut transféras iniquitatem
serui tui quia stultè egi
nimis. Et malum.

In Laudibus absolutè dicitur , Añã Exultábunt
Dómino ossa humiliáta.

Psalms. Miserére mei
Deus. 69. *Añã.* Exáudi.

Psalms 64.

TE decet hymnus Deus
in Sion : * & tibi red-

détur votū in Jerúsalem.
Exáudi oratióne meá ,
ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum præ-
valuérunt super nos : * &
impietátibus nostris tu
propitiáberis.

Beátus quem elegísti &
assumpsísti : * inhábitabit
in átriis tuis.

Replébimur in bonis
domus tuæ : * Sanctum est
templum tuum , mirábile
in æquitáte.

Exáudi nos Deus salu-
táris noster : * spes óm-
nium finium terræ , & in
mari longè.

Præparans montes in
virtúte tua , accinctus po-
téntia : * qui contúrbas
profúndum maris , sonum
flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes , &
timébunt qui hábitant tér-
minos , à signis tuis : *
éxitus matutini , & vespere
delectábis.

Visitásti terram & ine-
briásti eam : * multipli-
cásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est
aquis : * parásti cibum il-
lórum , quóniam ita est
præparátio ejus.

Rivos ejus inébriás mul-
típlica genúmina ejus : *

in

in stillicidiis ejus, latabitur gérminans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & cāpi tui, replebuntur ubertate.

Pinguéscent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.

Indúti sunt arietes óviú & valles abundabunt fruménto: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Añã. Exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.

Antiphona. Me suscepit dextera tua Dómine.

Psal. Deus Deus meus. 21.

Añã. A portis inferi.

Psalms 38.

EGO dixi: * in diuicio diérum meórum; vadám ad portas inferi.

Quæsiui residuum añórum meórum: * dixi non vidébo Dñm Deum, in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultrà: * & habitatórem quíétis.

Generátio mea ablata est & convoluta est à me: * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut à texente vita mea: * dum adhuc ordiret, succidit me.

De manè usque advésperam finies me: * sperábam usque ad manè: * quasi leo sic contrivit ómnia ossa mea.

Dè manè usque ad vésperam finies me: * sicut pul-lus hyrúudinis sic clamábo: * meditábor ut colúba.

Attenuáti sunt óculi mei: * suspiciéntes in excélsó.

Dómine vim pátiór, respónde pro me: * quid dicam aut quid respóndébit mihi, cum ipse fécerit.

Recogitábo tibi omnes años meos: * in amaritú-dine animæ meæ.

Dómine si sic vívitur, & in talibus vita Spíritus mei, corripies me & vivificábis me: * Ecce in pace amaritúdo meæ amaríssima.

Tú autem erúisti animá meam ut non períret: * projecísti post tergum tuú ómnia peccáta meæ.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ípse confitébitur tibi sicut & ego hódie: * Pater filiis notá faciet,

fáciat, veritatem tuam.

Dómine salvum me fac*
& psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diébus vitæ
nostræ, in domo Dómini.

Añã. A portis inferi érué
Dómine ánimas eórum.

Añã. Omnis spíritus lau-
det Dóminum.

Psalmus. Laudáte Dó-
minum de cælis. 23.

ψ. Audívi vocem de cælo
dicentem mihi : scribe
beáti mórtui qui in Dó-
mino moriúntur.

Ad Benedictus, Añã.

Omne quod dat mihi Pa-
ter ad me véniet, & eum
qui venit ad me ; non eji-
ciam foras. ψ. Réquiem
æternam. R. Et lux.

Preces. ψ. Pater noster.

R. Et ne nos. ψ. In me-
mória æterna erunt iusti.

R. Ab auditióne mala non
timébunt. ψ. Ne tradas

Dómine béstiis ánimas
confitentes tibi. R. Et áni-
mas páuperum tuórum ne

obliviscáris in finem.

ψ. Non intres in iudicium
cum servis tuis Dómine.

R. Quia non justificábitur
in conspéctu tuo omnis

vivens. ψ. A portis inferi.

R. Erue Dómine ánimas
eórum. ψ. Réquiem.

R. Et lux. ψ. Dñe exáudi.

R. Et clamor. *Psal.* Mi-
serere mei Deus. 69.

ψ. Réquiem. R. Et lux.

ψ. Dómine exáudi. R. Et
clamor. ψ. Dñs vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Absólve Dñe ánimas
famulórum tuórum
ab omni vínculo delictó-
rum : ut in resurrectiõnis
glória, inter Sántos tuos
resuscitati respírent.

*Vel una ex orationibus
inferius positis pro Defun-
cto Sacerdote, vel pro De-
functo aut Defuncta prout
Officium fuerit celebra-
tum.*

Oratio.

Deus vénia largitor &
humánæ salútis au-
ctor, qua sumus clemén-
tiam tuam, ut nostræ con-
gregatiõnis fratres, qui
ex hoc sæculo transierunt;
Beáta María semper Vír-
gine intercedente, cum
ómnibus Sántis tuis :
ad perpétuæ beatitúdinis
consórtium pervenire con-
cedas.

Oratio.

Fidélium Deus ómnium
cõditor & redemptor :
animabus famulórum fa-
mularum

mularumque tuarum remissionem cunctorum tibi peccatorum; ut indulgentiam quam semper optaverunt: piis supplicationibus consequantur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre; in unitate Spiritus sancti Deus: Per omnia secula seculorum; Dñs vobiscum; *Ps.* Requiescant in pace. *iv.* Amen.

Pro Defuncto.

Orémus. Oratio.

Inclina Dómine aurem tuam ac preces nostras quibus misericordiam tuam supplices deprecámur: ut animam famuli tui quam de hoc seculo migrare iussisti; in pacis ac lucis regione constituas: & Sanctorum tuorum iubeas esse consortem.

Pro Sacerdote Defuncto.

Orémus. Oratio.

Da nobis Dómine ut animam famuli & sacerdotis tui; quam de huius seculi eduxisti laborioso certamine: Sanctorum tuorum coetui, tribuas esse consortem.

Si pro pluribus, dicitur in plurali (Famulorum & Sacerdotum) tuorum

Pro una Defuncta.

Orémus. Oratio.

Quesumus Dómine pro tua pietate miserere animae famulae tuae; & à contagiis mortalitatis. exutam: in aeternae salvationis partem restituere. Per Dóminum.

LITANIAE.

Sequentes Litania cum *Ps.* & Psalmis dicuntur flexis genibus post Matutinum & Laudes diei, dicto Psalmo. Levavi. cum oratione. Tempore Adventus Feria ij. iv. & vj. usque ad diem 17. Decembris: & à Feria iij. post Dominic. j. Quadragesima inclusivè dicuntur Feria iij. v. & Sabbato usque ad Feriã v. in caena Domini exclusivè; & tunc ius praeponitur, Añna qua praedictis Feriis in Officio de Tempore assignatur. In Adventu sequens Litania dicitur Fer. ij. In Quadragesima verò dicitur Fer. iij.

LITANIA PRIMA.

Incipitur flexis genibus.

Kyrie eleison. Christe eleison. Christe audi nos. Christe audi nos. Pater de caelis Deus. Miserere nobis. Fili Redemptor mundi Deus. Miserere nobis.

Spiritus.

Spiritus Sancte Deus. Mi- serere nobis.	Sancte Saturnine, ora.
Sancta Trinitas unus Deus. Miserere nobis.	Sancte Martialis, ora.
Sancta Maria. Ora pro nobis. <i>Duplicatur.</i>	Sancte Torquate, ora.
<i>Quando fit Processio hic sur- gunt omnes & procedunt.</i>	Sancte Annemunde, ora.
Sancte Michaël. ora.	Sancte Thoma, ora.
Sancte Gábiel. ora.	Sancte Sylvester, ora.
Sancte Raphaël. ora.	Sancte Gregorij, ora.
Sancte Joánnes. <i>Dupl.</i> ora.	Sancte Zacharia, ora.
Sancte Petre, ora.	Sancte Hilari, ora.
Sancte Paule, ora.	Sancte Nicolae, ora.
Sancte Andréa, ora.	Sancte Martine, ora.
Sancte Jacóbe, ora.	Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Joánnes, ora.	Sancte Augustine, ora.
Sancte Philippe, ora.	Sancte Juste, ora.
Sancte Marce, ora.	Sancte Albine, ora.
Sancte Luca, ora.	Sancte Elpidi, ora.
Sancte Stéphane, <i>Dupl.</i> ora.	Sancte Lupicine, ora.
Sancte Line, ora.	Sancte Lupe, ora.
Sancte Clete, ora.	Sancte Germáne, ora.
Sancte Clemens, ora.	Sancte Cæsari, ora.
Sancte Sixte, ora.	Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Teléphore, ora.	Sancte Viator, ora.
Sancte Anthère, ora.	Sancte Anton, ora.
Sancte Cornéli, ora.	Sancte Hiláron, ora.
Sancte Márcelle, ora.	Sancte Máchari, ora.
Sancte Polycárpe, ora.	Sancta Blandina, ora.
Sancte Póthine cum sociis rui, ora.	Sancta Cæcilia, ora.
Sancte Irenæe cum sociis rui, ora.	Sancta Agatha, ora.
Sancte Apollináris. ora.	Sancta Prisca, ora.
Sancte Cypriáne. ora.	Sancta Agnes, ora.
Sancte Tróphime. ora.	Sancta Euphémia, ora.
	Sancta Fides, ora.
	Sancta Lúcia, ora.
	Sancta Perpétua, ora.
	Sancta Felicitas, ora.
	Sancta María Magdaléna. Ora pro nobis.

Omnes

Omnes Sancti. Orate pro nobis. <i>Duplicatur.</i>	Ut locum istum visitare & consolari digneris.
Propitius esto. Parce nobis Domine.	Te rogamus audi nos.
Propitius esto. Libera nos Domine.	Ut Pontificem nostrum conservare digneris. Te rogamus audi nos.
Ab insidiis Diaboli. Libera nos Domine.	Ut ei vitam & sanitatem dones Te rogamus.
A persecutiōne inimici. Libera nos Domine.	Ut universos gradus Ecclesiæ tuæ, regere & conservare digneris. Te rogamus audi nos.
A ventura ira. Libera.	Ut clerum & plebem Sancti Stephani conservare digneris. Te rogamus.
A periculo mortis Libera.	Ut univēsum pōpulum Christiānum conservare digneris. Te rogamus audi nos.
A subitanea & improvisa morte. Libera.	Ut Regem nostrum conservare digneris. Te rogamus audi nos.
Ab omni malo. Libera.	Ut ei vitam & victoriam dones. Te rogamus.
Per Crucem tuam. Libera.	Ut gentes quæ in sua feritate confidunt tuâ dexterâ comprimantur. Te rogamus audi nos.
Per Resurrectiōnem tuam Libera nos Domine.	Ut Ecclesiā tuam defendere digneris. Te rogamus audi nos.
Per Ascensionem tuam. Libera nos Domine.	Ut eam semper exaltare digneris. Te rogamus.
Per Spiritum Paraclitum. Libera nos Domine.	Ut inimicos Sanctæ Dei Ecclesiæ comprimere digneris. Te rogamus.
In Die Judicij. Libera.	Ut errantes ad viâ salutis reducas.
Peccatores. Te rogamus audi nos.	
Ut pacem nobis dones. Te rogamus audi nos.	
Ut sanitatē nobis dones. Te rogamus audi nos.	
Ut aëris tempēriem nobis dones. Te rogamus.	
Ut fructus terræ dare & conservare digneris. Te rogamus audi nos.	
Ut misericordia & pietas tua nos custodiat. Te rogamus audi nos.	

redúcas. Te rogámus.
 Ut in Christo quiescénti-
 bus réquiem atérnam
 dones. Te rogámus.
 Ut nos exaudire dignéris.
 Te rogámus.
 Fili Dei. Te rogámus.
 Fili Dei. Te rogámus.
 Agnus Dei, qui tollis
 peccáta mundi. Parce
 nobis Dómine.
 Agnus Dei, qui tollis
 peccáta mundi. Líbera
 nos Dómine.
 Agnus Dei, qui tollis
 peccáta mundi. Dona
 nobis pacem.
 Agnus Dei, qui tollis
 peccáta mundi. Mife-
 rére nobis.
 Christe audi nos.
 Christe audi nos.
 Kyrie eleíson. Christe
 eleíson. Kyrie eleíson.
 ¶ Deus Israél líbera nos,
 de manu ómnium qui nos
 odérunt: Pater noster.
 Secretò. ¶ Et ne nos in-
 dúcas in tentatióem.
 R. Sed líbera nos à malo.
 ¶ Ego dixi Dómine mi-
 sérere mei. R. Sana áni-
 mam meam quia peccávi
 tibi. ¶ Convértere Dó-
 mine úsquequò. R. Et de-
 precábilis esto super ser-
 vos tuos. ¶ Fiat miseri-

córdia tua, Dómine super
 nos. R. Quemádmódu-
 m sperávimus in te. ¶ Dó-
 mine Deus meus in te spe-
 rávi. R. Salvum me fac
 ex ómnibus persecúenti-
 bus me, & líbera me.
 ¶ Júdica Dómine nocén-
 tes me. R. Expúgna im-
 púgnantes me. ¶ Appre-
 hénde arma & scutum.
 R. Et exúrge in adjutóriú
 mihi. ¶ Eripe me de ini-
 mícis meis Deus meus.
 R. Et ab insurgéntibus
 in me líbera me. ¶ Eripe
 me de operántibus iniqui-
 tatem. R. Et de viris Sán-
 guinum salva me. ¶ Esto
 nobis Dómine turris for-
 titúdinis. R. A fácie ini-
 míci. ¶ Eripe me Dómi-
 ne ab hómine malo. R. A
 viro iníquo líbera me.
 ¶ Adjutórium nostrum
 in nómine Dñi. R. Qui
 fecit cælum & terram.
 ¶ Dómine exáudi ora-
 tióem meam. R. Et cla-
 mor meus ad te véniat.

Psalmus 42.

Judica me Deus & dis-
 cérne causam meam de
 gente non sancta: * Ab
 hómine iníquo & dolóso
 érue me.

Quia tu es Deus forti-
 tudo

túdo mea : * Quare me repulisti , & quare tristis incedo dum affligit me inimicus.

Emitte lucem & veritatem tuam ; * Ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem Sanctum tuum , & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cythara Deus, Deus meus : * Quare tristis es anima mea & quare conturbas me.

Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus. Glória Patri.

Psalmus 69.

DEus in adiutorium meum intende : * Dómine ad adiuvandum me festina.

Confundantur & reverentur : * qui quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum & erubescant : * Qui volunt mihi mala.

Avertantur statim & erubescentes : * qui dicunt mihi , Euge , euge !

Exultent & lætentur in

te omnes qui quaerunt te : * & dicant semper : Magnificetur Dóminus , qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus & pauper sum : * Deus adjuva me.

Adjutor meus, & liberator meus es tu : * Dómine ne moreris.

Glória Patri.

Psealme 85.

INclina , Dómine aurem tuam , & exaudi me : * quoniam inops & pauper sum ego.

Custodi animam meam quoniam Sanctus sum : * Salvum fac servum tuum , Deus meus sperantem in te.

Miserere mei, Dómine, quoniam ad te clamavi tota die : * lætifica animam servi tui : quoniam ad te Dómine , animam meam levavi.

Quoniam tu Dómine , suavis & mitis : * & multae misericordiae omnibus invocantibus te.

Auribus percipe , Dómine, orationem meam : * Et intendit voci deprecationis meae.

In die tribulationis meae clamavi ad te : * quia exaudisti me.

Non

Non est similis tui in
Diis, Dómine : * Et non
est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascún-
que fecísti , vénient &
adorábunt coram te Dó-
mine : * Et glóricábunt
nomen tuum.

Quóniam magnus es
tu : * Et fáciens mirábi-
lia, tu es Deus Solus,

Deduc me, Dómine, in
via tua, & ingrédia in ve-
ritate tua : * lætetur cor
meum, ut timeat nomen
tuum.

Confitébor tibi, Dómi-
ne Deus meus in toto
corde meo : * & glori-
fícabo nomen tuum in æ-
térnum.

Quia misericórdia tua
magna est super me : * &
eruísti ánimam meam ex
inférno inferiori.

Deus iníqui insurrexé-
runt super me : * Et sy-
nagóga poténtium qua-
sérunt ánimam meam : *
& non proposuérunt te in
conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus
misérator & misericors : *
pátiens, & multæ miseri-
córdiæ, & verax.

Réspice in me & mise-
rere mei : * Da imperiú tuú

púero tuo : * & saluum fac
filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in
bonum : * ut vídeant qui
odérunt me, & confun-
dántur : * quóniam, tu
Dómine, adjuvísti me, &
consolátus es me.

Glória Patri.

ψ. Dómine non secúndum
peccáta nostra fácias no-
bis.

℞. Neque secúndum ini-
quitates nostras retribuas
nobis. ψ. Dómine exaudi
oratióem meam.

℞. Et clamor meus ad te
veniat. ψ. Dñs vobiscum.

℞. Et cum Spírita tuo.

Post Litaniám Primam.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium
est misereri semper
& párcere : suscipe depre-
cátionem nostram ; &
quos delictórum caténa
constríngit : misératio-
næ pietátis absolvat. Per
Dóminum nostrum.

Post Litaniám secundam.

Orémus. Oratio.

OMnípotens sempí-
térne Deus, univérse
nobis adversántia propi-
tíatus exclúde ; ut mente
& corpore páriter expe-
díti : quæ tua sunt, liberis-

men:

mentibus exequamur. Per	Sācte Bartholomæe, ora.
Dōminum nostrum.	Sancte Thoma, ora.
<i>Post Litaniam Tertiam.</i>	Sancte Matthæe, ora.
Orémus. <i>Oratio.</i>	Sancte Jacōbe, ora.
E clēsīæ tuæ, quæsu-	Sanctē Stéphanē, <i>Dup.</i> ora.
mus Dōmine, preces	Sancte Timóthee, ora.
piacatus admitte; ut de-	Sancte Tite, ora.
structis adversitatibus &	Sancte Juda, ora.
erroribus univērsis: sēcura	Sancte Sila, ora.
tibi sērviat libertate. Per	Sancte Calixte, ora.
Dōminum nostram.	Sancte Urbāne, ora.
<i>In Adventu sequens Li-</i>	Sancte Ignāti, ora.
<i>tania dicitur Feria iv. In</i>	Sancte Justīne, ora.
<i>Quadragesima verò dici-</i>	Sancte Donāte, ora.
<i>tur Feria v.</i>	Sancte Zacharia, ora.
LITANIA SECUNDA.	Sancte Epāgate, ora.
<i>Incipitur flexis genibus.</i>	Sancte Matūre, ora.
K yrie eleison Christe	Sancte Attale, ora.
eleison. Christe audi	Sancte Alexāder, ora.
nos. Christe audi nos.	Sancte Pōntice; ora.
Pater de cælis Deus, Mi-	Sancte Laurēti, ora.
serere nobis.	Sancte Vincēti, ora.
Fili Redemptor mundi	Sancte Appollōni, ora.
Deus, Miserere nobis	Sancte Chrysōgone, ora.
Spiritus Sancte Deus, Mi-	Sancte Pancrāci, ora.
serere nobis.	Sancte Cosma, ora.
Sācta Trīnitas unus Deus,	Sancte Daniāne, ora.
Miserere nobis.	Sancte Genēsi, ora.
Sancta Mariā, <i>Dupl.</i> ora.	Sancte Athanāsi, ora.
<i>Quādo fit Processio hic sur-</i>	Sancte Paulīne, ora.
<i>gunt omnes & procedunt.</i>	Sancte Euchēri, ora.
Sancte Michaël, ora.	Sancte Verāne, ora.
Sancte Gabriel, ora.	Sancte Pātiens, ora.
Sancte Raphaël, ora.	Sancte Sacēdos, ora.
Sancte Joānes, <i>Dupl.</i> ora.	Sancte Remīgi, ora.
Sancte Petre, ora.	Sancte Sūlpici, ora.
Sancte Paule, ora.	Sancte Benedicte. ora.

Sancte

Sancta Tecla ,	ora.	Sancte Joannes, <i>Dup.</i>	ora.
Sancta Anastasia ,	ora.	Sancte Petre ,	ora.
Sancta Eulalia ,	ora.	Sancte Paule ,	ora.
Sancta Leocadia ,	ora.	Sancte Thadæe ,	ora.
Sancta Margarita ,	ora.	Sancte Simon ,	ora.
Sancta Columba ,	ora.	Sancte Matthia ,	ora.
Sancta Crispina ,	ora.	Sancte Barnaba ,	ora.
Sancta Juliana ,	ora.	Sancte Stéphane, <i>Dup.</i>	ora.
Sancta Sabina ,	ora.	Sancte Sixte ,	ora.
Sancta Catharina ,	ora.	Sancte Fabiane ,	ora.
Sancta Genovefa ;	ora.	Sancte Phoca ,	ora.
Sancta Maria Magdalena.		Sancte Babyla ,	ora.
ora pro nobis.		Sancte Fructuose ,	ora.
Omnes Sancti , &c. <i>ut in</i>		Sancte Dionisi cum sociis	
<i>primâ Litania.</i>		tuis ,	
<i>In Adventu sequens Li-</i>		Sancte Alexander .	ora.
<i>tania dicitur Feria. vj. In</i>		Sancte Ipipodi ,	ora.
<i>Quadr. verò dicitur Sabb.</i>		Sancte Alcibiades ,	ora.
LITANIA TERTIA.		Sancte Marcelle ,	ora.
<i>Incipitur flexis genibus.</i>		Sancte Valeriane ,	ora.
K Yrie eleison. Christe		Sancte Hyppolite ,	ora.
eleison. Christe audi		Sancte Sebastiane ,	ora.
nos. Christe audi nos.		Sancte Tiburci ,	ora.
Pater de cælis Deus , Mi-		Sancte Benigne ,	ora.
serere nobis.		Sancte Maurici cum sociis	
Fili Redemptor mundi		tuis ,	ora.
Deus , Miserere nobis.		Sancte Exuperi ,	ora.
Spiritus Sancte Deus, Mi-		Sancte Eustachi cum so-	
serere nobis.		ciis tuis ,	ora.
Santa Trinitas unus Deus,		Sancte Nazari ,	ora.
Miserere nobis.		Sancte Celse ,	ora.
Sancta Maria , <i>Dupl.</i> ora.		Sancte Vitalis ,	ora.
<i>Quando fit Processio hic sur-</i>		Sancte Agricola ,	ora.
<i>gunt omnes & procedunt.</i>		Sancte Gervasi ,	ora.
Sancte Michael ,	ora.	Sancte Protasi ,	ora.
Sancte Gabriel ,	ora.	Sancte Georgi ,	ora.
Sancte Raphael ,	ora.	Sancte Agapite ,	ora.

Sancte

Sancte Cyriace,	ora.	Sancta Petronilla,	ora.
Sancte Symphoriáne.	Ora	Sancta Æmilia,	ora.
pro nobis.		Sancta Domitilla,	ora.
Sancte Quintine,	ota.	Sancta Antonia,	ora.
Sancte Basíli,	ora.	Sancta Rhódana,	ora.
Sancte Gregóri,	ota	Sancta Biblis.	ora.
Sancte Eusébi,	ora.	Sancta Justa,	ora.
Sancte Fulgénti,	ora.	Sancta Bárbara,	ora.
Sancte Viventiole,	ora.	Sancta Symphorósa,	ora.
Sancte Nicéti,	ora.	Sancta Eugénia,	ora.
Sancte Æthéri,	ora.	Sancta Basília,	ora.
Sancte Arígi,	ora.	Sancta Doróthea,	ora.
Sancte Genési,	ora.	Sancta María Magdaléna.	
Sancte Gebuíne,	ora.	Ora pro nobis.	
Sancte Peregríne,	ora.	Omnes Sancti, Orate pro	
Sancte Baldomére,	ora.	nobis. <i>Duplicatur. &c.</i>	
Sancte Paule,	ora.	<i>ut in prima Litania.</i>	

SEPTEM PSALMI

PŒNITENTIALES.

Dicuntur in Feriali Of-
ficio, flexis genibus à
Feria secunda post Domi-
nicam primam Quadrage-
sima inclusivè; usque ad
Feriam v. in cœna Domini
exclusivè, Qualibet Feria
secunda, Quarta & Sexta:
& distribuuntur per Horas
diei. ut infrà ordinatur.

AD LAUDES,

Post Orationem diei di-
cto. ψ. Benedicamus Dó-
mino. Statim dicitur.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre
tuo árguas me: * ne-
que in ira tua corrípias
me.

Miserére mei, Dómine,
quóniam infirmus sum: *
Sana me, Dómine, quón-
iam conturbáta sunt, óm-
nia ossa mea.

Et ánima mea turbáta
est valdè: * Sed tu Dómi-
ne út quequò?

Convértere. Dómine,

&c

& éripe ánimam meam: *
Salvum me fac propter
miseriçórdiam tuam.

Quóniam non est in
morte, qui memor sit tui: *
In inférno autem quis
confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu
meo, lavábo per singulas
noçtes lectum meum: *
Lacrymis meis stratum
meum rigábo.

Turbátus est à furóre
óculus meus: * Invet-
rávi inter omnes inimicos
meos.

Discédite à me omnes,
qui operámini iniquitá-
tem: * Quóniam exaudí-
vit Dóminus vocem fle-
tûs mei.

Exaudívit Dóminus de-
precatiónem meam: * Dó-
minus oratióem meam
suscépit.

Erubéscant & conturbén-
tur veheménter omnes
inimíci mei: * Conver-
tántur & erubéscant val-
dè velóciter. Glória Patri.
ψ. Dómine ne memíneris
iniquitatũ nostrárum an-
tiquárum. R. Cito anti-
cipent nos miseriçórdia
tuæ, quia paupéres facti
sumus nimis. ψ. Dómine
exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te
veníat. ψ. Dóminus vo-
biscum; R. Et cum spí-
ritu tno.

Orémus. *Oratio.*

EXáudi, quæsumus Dó-
mine, gémitum pó-
puli supplicántis; ut qui
de meritórum qualitate
diffidimus: non iudicium
sed miseriçórdiam con-
sequi mereámur. Per Dó-
minum nostrum.

In fine non additur.

ψ. Dóminus vobiscum.
nec. ψ. Benedicámus Dó-
mino. *Deinde dicitur Psalmus.*
Levávi. *cum versu*
et *Oratione ut in Psal-*
terio. 72.

AD PRIMAM.

Post Orationem. Véritas.
dicitò. Benedicámus Dó-
mino. dicitur.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remissa
sunt iniquitates: * Et
quorũ tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non im-
putávit Dóminus peccá-
tum: * Nec est in Spíritu
ejus dolus.

Quóniam tãcui, invete-
ravérunt ossa mea. * Dum
clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte
graváta est super me ma-
nus

nus tua: * Conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * Et iniquitiam meam non abscondi.

Dixi, confitebor adversum me iniquitiam meam Domino: * & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis Sanctus: * In tempore opportuno,

Verumtamen in diluvio aquarum multarum: * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: * Exultatio mea, erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris: * Firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus: * quibus non est intellectus.

In chamo & fræno maxillas eorum constringe: * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: * Sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino,

Pars Verna.

& exultate iusti: * & gloriamini omnes recti corde. Gloria Patri.

℣. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. ℞. A facie inimici. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

Afflictionem familiæ tuæ, quæsumus Domine intende placatus; ut indultâ veniâ peccatorum? de tuis semper beneficiis gloriemur. Per Dominum nostrum.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. ℣. Pretiosa.

AD TERTIAM.

Post orationem Diei dicto. Benedicamus Domino, dicitur.

Psalmus 37.

Domine, ne in furore tuo arguas me: * Neque in ira tua corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * Et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: *

Non est pax ossibus meis
à facie peccatorum meo-
rum.

Quoniã iniquitates meæ
supergressæ sunt caput
meu: * Et sicut onus grave
gravatæ sunt super me,

Putruerunt & corruptæ
sunt cicatrices meæ: * A
facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, &
curvatus sum usque in fi-
nem: * Tota die contri-
stus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei
impleti sunt illusionibus: *
Et non est sanitas in car-
ne mea.

Afflictus sum, & humi-
liatus sum nimis: * rugie-
bam à gemitu cordis mei.

Domine ante te omne
désiderium meum. * Et
gemitus meus à te non est
absconditus.

Cor meum conturbatū
est, * dereliquit me vir-
tus mea, & lumen oculo-
rum meorum: * Et ipsum
non est mecum.

Amici mei, & proximi
mei: * Adversum me ap-
propinquaverunt & ste-
terunt.

Et qui juxta me erant
de longè steterunt: * Et
vim faciebant, qui quære-

bant animam meam:

Et qui inquirebant mala
mibi, locuti sunt vanita-
tes: * Et dolos tota die
meditabantur.

Ego autem tanquam
surdus non audiebam: *

Et sicut mutus non ape-
riens os sum.

Et factus sum sicut ho-
mo non audiens: * Et non
habens in ore suo redar-
gutiones.

Quoniam in te, Domi-
ne, speravi: * Tu exau-
dies me Domine, Deus
meus.

Quia dixi, Nequando su-
pergaudeant mihi inimi-
ci mei: * Et dum commo-
ventur pedes mei, super
me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagel-
la paratus: * Et dolor
meus in conspectu meo
semper.

Quoniam iniquitatem
meã annuntiabo: * Et co-
gitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vi-
vunt, & confirmati sunt
super me: * Et multipli-
cati sunt, qui oderunt me
iniquè.

Qui retribuunt mala
pro bonis, detrahebant
mihi: * Quoniam seque-
bar

bar bonitatem.

Ne derelinquas me, Domine Deus meus: * Ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum: * Domine, Deus salutis meæ.

Gloria Patri.

✠. Et veniat super me misericordia tua, Domine.

℞. Salutare tuum secundum eloquium tuum.

✠. Domine exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat.

✠. Dominus vobiscum.

℞. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

Clamantium ad te, quæsumus Domine; preces dignanter exaudi; Et sicut Ninivitis. in afflictione positus pepercisti: ita & nobis in præsentibus tribulatione succurre. Per Dominum.

Deinde dicitur ✠. Requiem æternam.

Psalmus. De profundis. ut in Psalterio.

A D S E X T A M.

Post Orationem.

Dicto. Benedicamus Domino. dicitur.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus: * Secundum magnam

miseriordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * Dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * Et à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * Et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * Ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * Et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * Incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * Lavabis me, & super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiā: * Et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis: * Et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * Spiritum re-

Etum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tua: * & Spiritum Sanctū tuum ne auferas à me.

Redde Mihi lætitiā salutaris tui: * Et Spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * Et impij ad te convertentur.

Libera me de Sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * Et exultabit lingua mea justitiā tuam.

Domine labia mea aperies: * Et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam, si voluisses, Sacrificium dedissem utique. * Holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo Spiritus contribulatus: * cor contritum & humiliatum Deus non despicias.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * Ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis Sacrificium justitiæ, oblationes & holocausta: * Tunc imponent super altare tuum vitulos. Gloria Patri, ✠. Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum

antiquarum. R. Cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis, R. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. ✠. Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

Auxiliare, Domine, quærentibus misericordiam tuam: & da veniam confitentibus, parce supplicibus, ut qui nostris meritis flagellamur! tuâ miseratione salvemur, Per Dominum nostrum.

Deinde dicitur. ✠. Requiem æternam, & Psalmus. De profundis. ut in Psalterio.

A D N O N A M.

Post orationem Diei dicto. Benedicamus Domino, dicitur.

Psalmus 201.

Domine exaudi orationem meam: * & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me: * In quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te: * Velociter exaudi me.

Quia

Quia defecerunt, sicut fumus, dies mei: * & ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum ut fœnum, & aruit cor meum.* Quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: * Adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum Pelligano solitudinis: * Factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi: * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: * & qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam: * & potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ & indignationis tuæ: * Quia elevans allifisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt: * & ego sicut fœnum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes: * & memoriale tuum in generatione & generationem.

Tu exurgens miserebe-

ris Sion: * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus: * & terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine: * & omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion: * & videbitur in gloria sua,

Respexit in Orationem humilium. * & non sprexit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera: * & populus, qui creabitur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso Sancto suo: * Dominus de cælo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum: * Ut solveret filios interemptorum.

Ut annuncient in Sion nomen Domini: * & laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum. * & reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: * Paucitatem dierum meorum nuncia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem & generationem anni tui,

Initio tu Domine , terram fundasti : * & opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt , tu autem permanes : * & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos , & mutabuntur : * Tu autem idem ipse es , * & anni tui non deficient.

Filij servorum tuorum habitabunt : * & semen eorum in sæculum dirigetur. Gloria Patri.

℟. Domine , non secundum peccata nostra facias nobis. *℞.* Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. *℟.* Domine exaudi orationem meam. *℞.* Et clamor meus ad te veniat. *℟.* Dominus vobiscum ; *℞.* Et cum Spiritu tuo.

Oremus. *Oratio.*

DEus , qui peccantium animas non vis perire , sed culpas ; contine , quam meremur iram , & quam precamur , super nos effunde clementiam : ut de mœrore , gaudium tuam misericordiam consequi me-

reamur. Per Dominum nostrum.

Deinde dicitur. ℟. Requiem æternam. *Et Psalmus.* De profundis. *ut in Psalterio.*

Quando verò contingit Officium Feriale , ad Nonam terminari propter subsequens festum novem Letitionum , tunc ad Nonam dicuntur tres ultimi Psalmi Pœnitentiales cum Versu & Oratione Nona ut supra , omissis aliis Versibus & Orationibus que ad Vesperas & Completorium assignantur.

A D V E S P E R A S.

Post Orationem Diei dicta. Benedicamus Dño. dicitur Psalmus 129.

DE profundis clamavi : Ad te Domine : * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes : * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine : * Domine , quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * & propter legem tuam sustinui te , Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * Speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem : * Spera- ret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia : * & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël : * ex omnibus iniquitatibus ejus. Gloria Patri.

✠. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. R. A facie inimici. ✠. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. ✠. Dominus vobiscum; R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

Adesto supplicationibus nostris, Omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges; intercedente Beato Stephano, Protomartyre tuo: consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per Dominum nostrum.

In alius Ecclesiis profer- tur nomen Patroni.

AD COMPLETORIUM.

Post orationē & Benedi- ctionem dicitur.

Psalmus 142.

Domine exaudi ora- tionem meam, * au- ribus percipe obsecrationē

meam in veritate tua : *

Exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judi- cium cum servo tuo : *

quia non justificabitur in

conspectu tuo omnis vi-

vens.

Quia persecutus est ini-

micus animam meam : *

humiliavit in terra vitam

meam.

Collocavit me in ob-

scuris sicut mortuos sæ-

culi : * & anxius est su-

per me spiritus meus, *

in me turbatum est cor

meum.

Memor fui dierum an-

tiquorum : * Meditatus

sum in omnibus operibus

tuis : * in factis manuum

tuarum meditabor.

Expandi manus meas

ad te : * Anima mea sicut

terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me,

Domine : * defecit Spiri-

ritus meus.

Non avertas faciem

tuam à me : * & similis

ero descendentibus in la-

cum.

Auditam fac mihi ma-

nè misericordiam tuam : *

Quia in te speravi.

Notam fac mihi viam,

in qua ambulem. * Quia

ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te confúgi: * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne animam meam: * & in misericórdia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: * quóniam ego servus tuus sum. Glória Patri.

✠. Et véniat super nos misericórdia tua, Dómine. R. Salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Ps. Dómine exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Ps. Dóminus vobíscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Memor esto, quæsumus Dómine, fragilitátis humanæ; & qui justè vérberas peccátore: parce propítius afflicto. Per Dóminum.

Deinde dicitur. Ré-

quiem ætérnam.

Psalmus. De profundis. ut supra.

ORDO EORUM,
Qua triduo Rogationum cantari solent, juxta ritum antiquum, & Venerabilem.

Sancta Lugdunensis Ecclesie.

Prima Galliarum, sedis.

SI, propter pluviam, vel aliquam aliam causam Processiones factæ non fuerint, transferuntur ad Feriam Sextam & ad Sabbatum, atque ad diem Lunæ, si necesse fuerit.

Hoc triduo qui non inter sunt Processionibus Rogationum privatim post Laudes, recitent quæ sequuntur.

Feriâ secundâ Rogationum finitâ Tertiâ dicitur sequens.

Añã. Exáudi nos, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua, secundum multitudinem miserationum tuarum respice nos Dómine. Psalm. Saluum me fac Deus, quóniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. Glória Patri.

Exáudi.

Orémus.

Orémus. Oratio.

Actiões nostras, que-
sumus Dómine, as-
pirando præveni, & adju-
vando proséquere, ut cun-
cta nostra oratio & operá-
tio, à te semper incípiat, &
per te cœpta finiátur. Per.

*Deinde incipitur prima
Litania Kyrie eléison. ut
suprà.*

*Statio ad sanctum Geor-
gium, seu ad sanctam Eu-
laliám.*

*Post Fili Dei. dicitur ut
infra.*

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi. Misérére
nobis.

Súscipe deprecationem no-
stram, qui sedes ad dex-
teram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri.
Sicut erat. Agnus Dei.

ψ. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

ψ. Exáudi Christe. R. Mi-
serére nobis.

ψ. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

Hic genuflectitur.

Sancte Sanctórum Deus.

Miserére nobis. *Duplic.*

Sancta Agape. Intercéde
pro nobis.

Sancta Daria. Intercéde.

Sancta Stéphana. Inter-

céde pro nobis.

Sancta Rufina. Intercéde.

Sancta Júlia. Intercéde.

Sancta Agnes. Intercéde.

Sácta Leocádia. Intercéde.

Sancta Agatha. Intercéde.

Sancte Geórgi. Intercéde.

Duplicatur.

Sancta Eulália. Intercéde.

Duplicatur.

Omnes Sancti. Intercédite
pro nobis. *duplicatur.*

ψ. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

ψ. Consérva Christe.

R. Príncipum nostrórum
vitam.

ψ. Exáudi Deus. R. Ora-
tionem pópuli tui.

Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison.

Orémus. Oratio.

DEus, qui culpas delin-
quéntium distícte
feriéndò pèrcutis? fletus
quoque lugéntium non re-
cúses; ut qui pondus tuæ
animadversiónis cognó-
vimus? Intercessióne Beá-
tæ Euláliæ Mártiris tuæ,
étiam Pietátis tuæ grá-
tiam? sentiámus. Per Dó-
minum.

*Hic dicitur Sexta; &
Procedendo ad Sanctum
Laurentium de Vineis can-
tantur sequentes Antiph.*

Añã. Pópulus Sion con-
vertimini ad Dóminum
Deum vestrum, & dícite
ei: Potens es. Dómine, di-
mittere peccáta nostra, ut
non invéniant nos iniqui-
tates nostræ, Allelúia.
Duplicatur.

Añã. Ego sum Deus Pa-
trum vestrórum, dicit Dó-
minus: videns vidi affli-
ctiónem pópuli mei, &
gémittum ejus audivi, &
descénderé liberáre eos, Al-
lelúia. *duplicatur.*

Añã. Dómine Deus no-
ster, qui cum Pátribus no-
stris mirabília magna fe-
císti: & nostris glorificá-
re temporibus, qui misísti
manum tuam. de alto, &
liberásti eos, Allelúia.
Duplicatur.

*Statio ad sanctum Lau-
rentium de Vineis.*

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi. Miserére
nobis.

Súscipe deprecationem no-
stram. Qui sedes ad dex-
teram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri.
Sicut erat Agnus Dei.

ψ. Exáudi Deus. R. Vo-
ces nostras:

ψ. Exáudi Christe. R. Mi-
serére nobis.

ψ. Exáudi Deus. R. Vo-
ces nostras.

Hic genuflectitur.

Sancte Sanctórum Deus.

Miserére nobis. *duplic.*

S. Roche. Intercéde. *duplic.*

S. Stéphane. Intercéde.

S. Simon. Intercéde.

S. Marce. Intercéde.

S. Vincénti. Intercéde.

S. Geórgi. Intercéde.

S. Románe. Intercéde.

S. Hippólyte. Intercéde.

S. Sixte. Intercéde.

S. Laurénti. Intercéde. *duplic.*

Omnes Sancti. Intercé-
dite. *duplicatur.*

ψ. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

ψ. Consérva Christe.

R. Príncipum nostrórum
vitam.

ψ. Exáudi Deus. R. Ora-
tiónem pópuli tui.

Kyrie eléison. Christe

eléison. Kyrie eléison.

Orémus. *Oratio.*

MEntem Familiæ tuæ,
quæsumus Dómine,
intercedente beáto Lau-
réntio Mártire tuo; & mú-
nere compunctiónis áperi-
& largirate Pietátis exáu-
di. Per Dóminum.

Procedendo ad sanctum

*Ireneum cantantur se-
quentes Antiphona.*

Añã.

Añã. Confitemini Dómino, Filij Israël, quia non est álius Deus præter eum. Ipse liberábit nos propter misericórdiam suam: Aspícite quæ fecit nobiscum, & enarrémus ómnia mirabilia ejus, Allelúia. *dupl.*

Añã. Exclamémus omnes ad Dóminum, dicentes: Peccávimus tibi Dómine; paciéntiam habe in nobis, & érué nos à malis, quæ quotidie accrésunt super nos, Allelúia. *dupl.*

Añã. Parce, Dómine, parce pópulo tuó, quem redemísti, Christe ságuine tuo, ut non in ætérnum irascáris nobis, Allelúia, allelúia. *duplicatur.*

Statio ad S. Irenæum.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. Misere rére nobis.

Súscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri. Sicut erat. Agnus Dei.

ψ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

ψ. Exáudi Christe. R. Misere rére nobis.

ψ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

Sancte Sanctorum Deus.

Hic genuflectitur. Misere rére nobis. *duplic.*

S. Joánnes. Intercéde pro nobis.

S. Polycárpe. Intercéde.

S. Pothíne. Intercéde.

S. Benígne. Intercéde.

S. Andóchi. Intercéde.

S. Thyrré. Intercéde.

S. Ferréole. Intercéde.

S. Felix. Intercéde.

S. Ferrúcio. Intercéde.

S. Fortunáte. Intercéde.

S. Achillæ. Intercéde.

S. Ipipódi. Intercéde.

S. Alexánder. Intercéde.

S. Irenæ. Intercéde. *dupl.*

Omnes Sancti. Intercédite. *duplicatur.*

ψ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

ψ. Consérva Christe.

R. Príncipum nostrórum vitam.

ψ. Exáudi Deus. R. Oratió nem pópuli tui.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui culpas nostras piis verbéribus, pércutis: ut nos à nostris iniquitatibus emúndes; Da nobis intercedénte beáto Irenæo Mártire tuo atque Pontífice, & de vérbere tuo proficere: & de

tua citius consolatióne
gaudére. Per Dóminum.

*Procedendo ad Sanctum
Iustum cantantur sequen-
tes Antiphona.*

Añã. Parce, Dómine, pó-
pulo tuo, quem redemísti,
Christe, sángine tuo, ut
non in ætérnum irascáris
nobis, Allelúia, allel. *dup.*

Añã. Iniquitátes nostræ,
Dómine, multiplicátæ
sunt super cápita nostra,
crevérunt usque ad cœ-
los; Parce, Dómine, & in-
clína super nos misericór-
diam tuam, Allelúia. *dup.*

Statio ad S. Iustum.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi. Misérere
nobis.

Súscipe deprecationem no-
stram. Qui sedes ad dex-
teram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri.
Sicut erat. Agnus Dei.

ψ. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

ψ. Exáudi Christe. R. Mi-
serére nobis.

ψ. Exáudi Deus. R. Vo-
ces nostras.

Sancte Sanctórum Deus.
Misérere nobis. *dup.*

Sancte Ambrósi. Intercé-
de pro nobis.

S. Euchéri Intercéde.

S. Hierónyme. Intercéde.

S. Augustíne. Intercéde.

S. Gregóri. Intercéde.

S. Apollínaris. Intercéde.

S. Nicéti. Intercéde.

S. Euchéri. Intercéde. *dup.*

S. Juste. Intercéde. *dup.*

Omnes Sancti. Intercédi-
te. *duplicatur.*

ψ. Exaudi Deus. R. Voces
nostras.

ψ. Conserva Christe.

R. Príncipum nostrórum
vitam.

ψ. Exáudi Deus. R. Ora-
tióne[m] pópu-
li tui.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Orémus. *Oratio.*

EXáudi, quæsumus, Dó-
mine, gémitum pópu-
li supplicántis: ut qui de
meritórum qualitaté disti-
dimus; Intercedente beá-
to Justo, Confessóre tuo
atque Pontífice: non ju-
dícium sed misericórdiam
cónsequi mereámur. Per
Dóminum.

*Hic dicitur Nona &
Missa.*

*In reditu sancti Iusti di-
cuntur sequentia Respon-
soria, de quacumque Tri-
bulatióne; & qualibet die
quinque tantum.*

R. Dómine Deus, qui
cónteris

cōteris bella ab inívio:
 éleva bráchium tuum su-
 per gentes quæ cōgitant
 servis tuis mala.* Et dex-
 tera tua glorificétur in no-
 bis , Allelúia. *ψ.* Deus
 cœlórum , créator aquá-
 rum, exáudi preces servó-
 rum tuórum. Et dextera.
R. Dómine , Rex omní-
 pótens, in ditióne tua cun-
 cta sunt pósito , & non est
 qui possit resistere volun-
 tati tuæ.* Libera nos pro-
 pter nomen tuum , Allel.
ψ. Et nunc Dómine Deus
 Rex Abraham, miserére
 pópulo tuo : quia volunt
 nos inimici pèrdere. Lí-
 bera.

R. Adapériat Dóminus
 cor vestrum in lege sua,
 & in præcéptis suis, & fá-
 ciat pacem in diébus no-
 stris. * Concédatur vobis
 salútem, & rédimat vos à
 malis, Allelúia. *ψ.* Exáu-
 diat Dóminus Oratiónes
 vestras , & reconciliétur
 vobis : nec vos désérat in
 témpore malo. Concédatur.

R. Exáudiat Dóminus
 Oratiónes vestras , & re-
 conciliétur vobis : nec
 vos désérat in témpore
 malo : * Dóminus Deus
 vester , Allelúia. *ψ.* Ada-

périat Dóminus cor ve-
 strum in lege sua , & in
 præcéptis suis , & fáciat
 pacem. Dóminus.

R. Tua est poténtia tuum
 Regnum , Dómine , tu es
 super omnes gentes. * Da
 pacem, Dómine, in diébus
 nostris, Allelúia. *ψ.* Qui
 líberas Israël de omni
 malo , qui fecísti Patres
 eléctos , & sanctificásti
 eos. Da pacem.

*Deinde dicitur sequens
 Litania Major, seu de qua-
 cunque Tribulatione ; &
 nihil in ea duplicatur.*

Incipitur flexis genibus.
KYrie eleíson. Christe
 eleíson. Kyrie eleíson.
 Christe audi nos.

Pater de cœlis Deus. Mi-
 serére nobis.

Fili Redémptor mundi
 Deus. Miserére nobis.

Spíritus Sancte Deus. Mi-
 serére nobis.

Sancta Trínitas , Unus
 Deus Miserére nobis.

Sãcta María, ora pro nobis

Hic surgunt omnes.

& procedunt

Sancte Michael , ora.

Sancte Gábriel , ora.

Sancte Ráphael , ora.

Sancte Joáñnes , ora.

Sancte Petre , ora.

Sancte

Sancte Paule ,	ora.	Sancte Dionysij cum so-	
Sancte Andrea ,	ora.	ciis tuis .	ora.
Sancte Jacobe ,	ora.	Sancte Dêlphine ,	ora.
Sancte Joannes ,	ora.	Sancte Annemunde ,	ora.
Sancte Philippe .	ora.	Sancte desideri ,	ora.
Sancte Bartholomæe ,	ora.	Sancte Thoma ,	ora.
Sancte Thoma ,	ora.	Sancte Zacharia ,	ora.
Sancte Matthæe ,	ora.	Sancte Ferreole ,	ora.
Sancte Jacobe ,	ora.	Sancte Felix ,	ora.
Sancte Thadæe ,	ora.	Sancte Marcelle ,	ora.
Sancte Simon ,	ora.	Sancte Fortunate ,	ora.
Sancte Mathia ,	ora.	Sancte Achillæe ,	ora.
Sancte Barnaba ,	ora.	Sancte Ferrutio ,	ora.
Sancte Marce ,	ora.	Sancte Sancte ,	ora.
Sancte Luca ,	ora.	Sancte Epagate ,	ora.
Sancte Timothæe ,	ora.	Sancte Macari ,	ora.
Sancte Stéphane ,	ora.	Sancte Aicibiades .	ora.
Sancte Line ,	ora.	Sancte Silvi ,	ora.
Sancte Clete ,	ora.	Sancte Prime ,	ora.
Sancte Clemens ,	ora.	Sancte Ulpi ,	ora.
Sancte Alexander ,	ora.	Sancte Vitalis ,	ora.
Sancte Sixte ,	ora.	Sancte Cômme ,	ora.
Sancte Vietor ,	ora.	Sancte Ocluber ,	ora.
Sancte Calixte ,	ora.	Sancte Philomine ,	ora.
Sancte Urbane ,	ora.	Sancte Gêmine ,	ora.
Sancte Fabiane .	ora.	Sancte Mature ,	ora.
Sancte Corneli ,	ora.	Sancte Attale ,	ora.
Sancte Felix ,	ora.	Sancte Alexander ,	ora.
Sancte Marcelle ,	ora.	Sancte Pontice ,	ora.
Sancte Polycârpe ,	ora.	Sancte Aristæe ,	ora.
Sancte Pothine cum so-		Sancte Corneli ,	ora.
ciis tuis ,	ora.	Sancte Zozime ,	ora.
Sancte Irenæe cum sociis		Sancte Tite ,	ora.
tuis ,	ora.	Sancte Iuli ,	ora.
Sancte Ignati ,	ora.	Sancte Zoticæ ,	ora.
Sancte Cypriane ,	ora.	Sancte Appolloni ,	ora.
Sancte Saturnine ,	ora.	Sancte Geminiane ,	ora.

Sancte

Sancte Ipipódi ,	ora.	Sancte Senen ,	ora.
Sancte Juliáne ,	ora.	Sancte Ragnebérte ,	ora.
Sancte minérvi ,	ora.	Sancte Sylvéster ,	ora.
Sancte Valeriáne ,	ora.	Sancte Marce ,	ora.
Sancte Gémine ,	ora.	Sancte Leo ,	ora.
Sancte Eleazáre cum so-		Sancte Gregóri ,	ora.
ciis tuis ,	ora.	Sancte Ambrósi ,	ora.
Sancte Prisce ,	ora.	Sancte Augustíne ,	ora.
Sancte Achónti ,	ora.	Sancte Hylári ,	ora.
Sancte Benígne ,	ora.	Sancte Nicoláe ,	ora.
Sancte Thirce ,	ora.	Sancte Martíne ,	ora.
Sancte Andeóle ,	ora.	Sancte Zacharía ,	ora.
Sancte Procéffe ,	ora.	Sancte Heli .	ora.
Sancte Martiniáne ,	ora.	Sancte Juste ,	ora.
Sãcte symphoriáne ,	ora.	Sancte Albíne ,	ora.
Sancte Speráte ,	ora.	Sancte Martíne ,	ora.
Sancte Speósipe ,	ora.	Sancte Antíoche ,	ora.
Sancte Eleosipe ,	ora.	Sancte Elpídi ,	ora.
Sancte Meleósipe ,	ora.	Sancte Sicári ,	ora.
Sancte Pantáleon .	ora.	Sancte Euchéri ,	ora.
Sancte Lauréti ,	ora.	Sancte Veráne ,	ora.
Sancte Hyppólite ,	ora.	Sancte Páriens ,	ora.
Sancte Vincéti ,	ora.	Sancte Affricáne ,	ora.
Sancte Sebastíane ,	ora.	Sancte Lupicíne ,	ora.
Sancte Eustáchi cum so-		Sancte Rústice ,	ora.
ciis tuis ,	ora.	Sancte Stéphané ,	ora.
Sancte Mauríci cum sociis		Sancte Euchéri ,	ora.
tuis .	ora.	Sancte Viventíole ,	ora.
Sancte Cándide ,	ora.	Sancte Euchéri ,	ora.
Sancte Exúperi ,	ora.	Sancte Euchéri ,	ora.
Sancte Víctor ,	ora.	Sancte Lupe ,	ora.
Sancte Innocéti ,	ora.	Sancte Sacérdos ,	ora.
Sancte Cosma .	ora.	Sancte Nicéti ,	ora.
Sancte Damiáne ,	ora.	Sancte Prisce ,	ora.
Sancte Albáne ,	ora.	Sancte Æthéri ,	ora.
Sancte Christóphore ,	ora.	Sancte Arígi ,	ora.
Sancte Abdon :	ora.	Sancte Genési ,	ora.

Sancte:

Sancte Lambérte ,	ora.	Sancta Grata ,	ora.
Sancte Agobarde ,	ora.	Sancta Rogáta ,	ora.
Sancte Rémigi ,	ora.	Sancta Amília ,	ora.
Sancte Gebuine ,	ora.	Sancta Potámia ,	ora.
Sancte Eulébi ,	ora.	Sancta Pompeía ,	ora.
Sancte Germáne ,	ora.	Sancta Rhodána ,	ora.
Sancte Amátor ,	ora.	Sancta Biblis ,	ora.
Sancte Románe ,	ora.	Sancta Matérna ,	ora.
Sancte Pascháfi ,	ora.	Sancta Helpes ,	ora.
Sancte Mammérte ,	ora.	Sancta Ausónia ,	ora.
Sancte Appollináris ,	ora.	Sancta Jámnica ,	ora.
Sancte Remédi ,	ora.	Sancta Domna ,	ora.
Sancte Máxime ,	ora.	Sancta Tróphima ,	ora.
Sancte Marcelline ,	ora.	Sancta Quártia ,	ora.
Sancte Bernárde ,	ora.	Sancta Antónia ,	ora.
Sancte Hierónime ,	ora.	Sancta Lúcia ,	ora.
Sancte Peregrine ,	ora.	Sancta Agnes ,	ora.
Sancte Rústice ,	ora.	Sancta Agatha ,	ora.
Sancte levére ,	ora.	Sancta Anastáfia ,	ora.
Sancte Baldomére ,	ora.	Sancta Cœcília ,	ora.
Sancte Viátor ,	ora.	Sancta Euphémia ,	ora.
Sancte Benedicte ,	ora.	Sancta Eulália ,	ora.
Sancte Albríce ,	ora.	Sancta Leocádia ,	ora.
Sancte Dorothée ,	ora.	Sancta Colúmba ,	ora.
Sancte Domitiáne ,	ora.	Sancta Juliána ,	ora.
Sancte Eugénde ,	ora.	Sancta Rufina ,	ora.
Sancte Badúlphe ,	ora.	Sancta Crispína ,	ora.
Sancte Philibérte ,	ora.	Sancta Sabína ,	ora.
Sancte Paule ,	ora.	Sancta Basílla ,	ora.
Sancta Thecla .	ora.	Sancta Leonílla ,	ora.
Sancta Petronílla ,	ora.	Sancta Eugenia ,	ora.
Sancta Prisca ,	ora.	Sancta Doróthea ,	ora.
Sancta Domitílla ,	ora.	Sancta Fides ,	ora.
Sancta Blandína ,	ora.	Sancta Margaríta ,	ora.
Sancta Justa ,	ora.	Sancta Symphorósa ,	ora.
Sancta Júlia ,	ora.	Sancta Perpétua ,	ora.
Sancta Albína .	ora.	Sancta Felícitas ,	ora.

Sancta

Sancta Genovésa, ora:
Sancta María Ægyptiaca.

Ora pro nobis.

Sancta María Magdaléna,
Ora pro nobis.

Omnes Sancti. Oráte pro
nobis.

*Cum reliquis ut supra
in prima Lítania.*

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi. Parce nobis
& Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi Líbera nos
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi. Dona nobis
Pacem.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi. Miserére
nobis.

Kyrie eleíson. Christe
eleíson. Kyrie eleíson.

Añá. Clementíssime exáu-
di Dómine pópulum
tuum.

Orémus. *Oratio.*

OMnípotens, sempi-
térne Deus, mœstó-
rum Consolátio, labo-
rántium fortitúdo! Per-
véniant ad te preces de
quacúnque tribulátione
clamántium; ut omnes
sibi in necessitatibus suis
misericórdiam tuam gau-
deant adfuisse. Per Dñm.

*Et sic terminatur Pro-
cessio in duobus sequenti-
bus diebus Rogationum.*

FERIA TERTIA.

*Rogationum finita tertia
dicitur sequens. Añá.* Pro-
pítius esto, Dómine, pec-
cátis nostris propter no-
men tuum: nequándo di-
cant gentes, ubi est Deus
eórum?

ψ. Adjuva nos Deus Salu-
táris noster, & propter
glóriam nóminis tui, Dó-
mine, líbera nos. Glória
Patri. Sæculórum. Amen.
Propítius esto.

Orémus. *Oratio.*

Afflíctiónem Famíliæ
tuæ, quæsumus Dó-
mine, inténde placátus;
ut indultâ vénia peccató-
rum! de tuis semper be-
neficiis glórietur. Per
Dóminum.

*Posteà incipitur Lítania
secunda ut supra, & can-
tatur Procedendò ad San-
ctum Paulum.*

Statio ad S. Paulum.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi. Miserére
nobis.

Súscipe Deprecationem
nostram, Qui sedes ad
dextéram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri.
Agnus

Agnus Dei.

ψ. Exaudi Deus. R. Voces nostras.

ψ. Exaudi Christe. R. Miserere nobis.

ψ. Exaudi Deus. R. Voces nostras.

Hic genuflectitur.

Sancte Sanctorum Deus. Miserere nobis. *Duplicat.*

Sancte Clemens. Intercede S. Luca. Intercede.

S. Timothee. Intercede.

S. Tite. Intercede.

S. Dionysi. Intercede.

S. Onesime. Intercede.

S. Juda. Intercede.

S. Barnaba. Intercede.

S. Sila. Intercede.

S. Petre. Intercede

pro nobis. *Duplicatur.*

S. Paule. Intercede

pro nobis. *Duplicatur.*

Omnes Sancti. Intercede

te pro nobis. *Duplicatur.*

ψ. Exaudi Deus. R. Voces nostras.

ψ. Conserva Christe.

R. Principum nostrorum

vitam.

ψ. Exaudi Deus. R. Ora-

tionem populi tui.

Kyrie eleison. Christe.

eleison. Kyrie eleison.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui justè irascé-

ris, & cleménter ig-

noscis: afflicti populi tui lacrymas respice; & iram tuam indignationis, quam justè merémur? Intercés-sione Beati Pauli Apóstoli tui propitiatus avérte. Per Dóminum.

Hic dicitur Sexta.

In exitu Ecclesie usque ad Sanctum Martinum cantantur Sequentes Antiphona.

Añã. Dómine non est álius Deus præter te, cui de ómnibus cura est, eò quòd ómnium Dóminus sis: parce populo tuo: quidam peccántibus pœniténtiam, ut convertátur malitia in bonitatem, Allelúia. *Duplicatur.*

Añã. Exaudi, Dómine, Deprecationem servórum tuórum, & miserere populo tuo, ut sciant omnes gentes, quia tu es Deus populórum: miserere civitati sanctificationis tuæ Dómine Deus noster, Allelúia. *Duplicatur.*

Añã. Miserere, Dómine, plebi tuæ, super quam invocátur nomen tuum, ut sciant omnes, qui hábitant terram: Quia tu es Deus populórum tuórum, Allelúia. *Duplicatur.*

Añã.

Añã. Dimitte, Dómine, peccáta pópuli tui secúndum multitudinem misericórdiæ tuæ: sicut propítius fuísti Patríbus nostris: propítius esto & nobis: & implébitur glóriã tuã univérfa terra, Allelúia. *Duplicatur.*

Añã. Exáudi, Deus, Deprecatióne nostrã, & propítius esto pópulo tuo: & convérte tribulatióne nostram in gáudium: ut vivéntes benedicámus te, Dómine, Allelúia. *Dupl.*

Añã. Deprecámur te, Dómine in omni misericórdia tua, ut auferátur furor tuus, & ira tua à civitate ista, & de Domo sancta tua, quóniam peccávimus, Allelúia. *Dupl.*

Statio ad Sanctum Martinum de Canali.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. Miserére nobis.

Súscipe Deprecatióne nostram, Qui sedes ad dexteram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri. Agnus Dei.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

Ÿ. Exáudi Christe R. Miserére nobis.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

Hic genuflectitur.

Sancte Sanctórum Deus. Miserére nobis. *Dupl.*

S. Paule. Intercéde pro nobis

S. Antóni. intercéde.

S. Hiláron. Intercéde.

S. Athanási. Intercéde.

S. Hilári. Intercéde.

S. Martíne. Intercéde pro nobis. *dupl.*

Omnes Sancti. Intercédite pro nobis. *dupl.*

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

Ÿ. Consérva Christe. R. Principum nostrórum vitam.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Orationem pópuli tui.

Kyrie eleíson. Christe eleíson. Kyrie eleíson.

Orémus. *Oratio.*

Afflictiónem familiæ tuæ, quæsumus Dómine, inténde placátus; ut indultã véniã peccatórum, Intercedénte Beáto Martino Confessóre tuo: de tuis semper Beneficiis gloriétur. Per Dóminum nostrum.

Procedendo ad Sanctum.

Petrum de Vesia cantantur. Sequentes Antiphona.

Antiphona.

Antiphona. Deprecámur,
ut supra.

Añã. Inclína, Dómine,
aurem tuam, & audi: ré-
spice de cœlo, & vide af-
flicciónem pópuli tui: ex-
áudi Dómine: Propitiäre
Dómine; inténde ne tar-
dáveris: quia nomen san-
ctum tuum invocátur su-
per nos, Allelúia. *duplic.*

*Statio ad Sanctum Petrum
de Vefia.*

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, Miserére no-
bis.

Súscipe Deprecatióem
nostram, Qui sedes ad
dexteram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri.
Agnus Dei.

✠. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

ψ. Exáudi Christe. R. Mi-
serére nobis.

ψ. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

Hic genuflectitur.

Sancte Sanctórum Deus.
Miserére nobis. *duplic.*

S. Matthía, Intercéde pro
nobis.

S. Simon, Intercéde

S. Thaddæ. Intercéde.

S. Jacóbe. Intercéde.

S. Mathæ. Intercéde.

S. Thoma. Intercéde.

S. Bartholómæ. Intercéde.

S. Philíppe. Intercéde.

S. Joáñnes. Intercéde.

S. Jacóbe. Intercéde.

S. Andréa. Intercéde.

S. Francisce. Intercéde.

duplicatur.

S. Petre, Intercéde. *duplic.*

Omnes Sancti. Intercédi-
te. *duplicatur.*

ψ. Exáudi Deus. R. Voces
nostras.

ψ. Conserva Christe.

R. Príncipum nostrórum
vitam.

ψ. Exáudi Deus. R. Ora-
tióem pópuli tui.

Kyrie eleíson. Christe
eleíson. Kyrie eleíson.

Orémus. *Oratio.*

ADesto, Dómine, sup-
plicatióibus nostris;
& Speráñtes in tua mi-
sericórdia, Intercedente
Beáto Petro Apóstolo
tuo: cœlésti prótege be-
nignus auxílio. Per Dñm.

Hic cantatur Nona &

*Missa. In reditu dicuntur
Sequentia Responsoria.*

R. Impetum inimicórum
ne timúeritis: mémores
estóte quómodo salvi fa-
cti sunt Patres nostri.* Et
nunc clamémus in cœ-
lum, & miserébitur nostri
Deus noster, Allelúia.

ψ. Meméa

ψ. Mementóte mirabí-
lium ejus , quæ fecit Pha-
raóni , & exercítui ejus in
mari rubro. Et nunc.

℞. Congregáti sunt ini-
mici nostri , & gloriántur
in virtúte sua: cóntere for-
titúdinem illórum , Dó-
mine , & dispérde illos.
Quia non est álius , qui
pugnet pro nobis , nisi tu
Deus noster. Allelúia.

ψ. Dispérde illos in vir-
túte tua , & déstrue eos
Protéctor noster , Dómi-
ne. Quia.

℞. Aperi cælos tuos , Dó-
mine. & vide afflictiónem
nostram : circumdedérunt
gentes ad puniéndum nos.

* Sed tu , Dómine , extén-
de bráchium tuum , & lí-
bera ánimas nostras , Al-
lelúia. ψ. Miserére nostri,
Dómine miserére nostri :
quia multum repléti su-
mus despectiône. Sed tu.

℞. Tu, Dómine universó-
rum, qui nullam habes in-
digéntiam , voluísti tem-
plum tuum fieri in nobis.

* Consérva domum istam
immaculátam in ætér-
num , Dómine. Allelúia.

ψ. Qui regis Israël , in-
ténde : Qui dedúcis velut
ovem Joseph. Consérva.

℞. Aspice , Dómine , de
Sede Sancta tua , & cógita
de nobis : Inclína , Deus
meus, aurem tuam , & au-
di. * Aperi óculos tuos , &
vide tribulatióem no-
stram. Allelúia. ψ. Ne
irascáris , Dómine, nimis:
& ne ultrà memíneris ini-
quitátis nostræ. Aperi.

Añã. Peccávimus , Dómi-
ne , peccávimus tibi , par-
ce peccátis nostris , & sal-
va nos : Qui gubernásti
Noë super undas dilúvij,
exáudi nos : & Jonam de
Abyssó , verbo revocásti.
líbera nos: Qui Petro mer-
génti manum porrexísti,
auxiliáre nobis , Christe;
Fili Dei. Allelúia.

Añã. Oíemus , dilectíssi-
mi , nobis Deum Patrem
omnipoténtem, ut cunctis
mundum purget erróri-
bus : morbos áuferat : fa-
mem repéllat : apériat cár-
ceres : vincla disólvat :
peregrinántibus réditum :
infirmántibus sanitátem :
navigántibus portum sal-
útis apériat : & pacem trí-
buat in diébus nostris : in-
surgentésque repéllat ini-
micos : & de manu infér-
ni líberet nos , propter no-
men suum. Allelúia.

Deinde

Deinde dicitur Litania de quacunque Tribulatione. ut suprà.

Feria Quarta Rogationum. Finita Tertia incipitur sequens.

Añã. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, & libera nos propter nomen tuum.

Psalmus. Deus, áuribus nostris audívimus; Patres nostri annunciavérunt nobis. Glória Patri. Exúrge.

Orémus. Oratio.

DEus, qui culpâ offenderis, pœnitentiã placáris; preces pópuli tui supplicántis, propítius respice? & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Deinde dicitur Tertia Litania, ut suprà.

Statio ad sanctam Mariam de Plateria.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Súscipe deprecationem nostram, Qui sedes ad dexteram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri. Agnus Dei.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

Ÿ. Exáudi Christe.

R. Miserére nobis.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

Hic genuflectitur.

Sancte Sanctórum Deus. Miserére nobis. *duplic.*

S. Eulália. Intercéde pro nobis.

S. Leocadia. Intercéde.

S. Eugénia. Intercéde.

S. Agnes. Intercéde.

S. Colúmba. Intercéde.

S. Lúcia. Intercéde.

S. Agatha. Intercéde.

S. Cæcília. Intercéde.

S. Thecla. Intercéde.

Sancta María. Hic genuflectitur. Intercéde pro nobis. *duplicatur.*

Omnes Sancti. Intercédite. *duplicatur.*

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces nostras.

Ÿ. Consérva Christe.

R. Príncipum nostrórum vitam.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Oraciónem pópuli tui.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Orémus. Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce; ut qui tibi placere de áctibus nostris non valémus? Genitricis Fílij tui, Dómini nostri,

noſtri. Interceſſiõne ſalvémur. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

Hic dicitur Sexta, & Procedendo ad ſanctum Irenæum, ſeu ad ſanctam Blandinam dicuntur ſequentes Antiphona.

Añã. Multa ſunt, Dómine, peccáta noſtra, tibi peccávimus, Patiéntia Iſraél; Líbera nos Dómine in tẽpore angúſtiæ noſtræ. Allelúia. *duplicatur.*

Añã. Peccávimus, Dómine, & tu irátus es nobis, & non eſt, qui effúgiat manum tuam: ſed ſupplicámus: ut véniat ſuper nos miſericórdia tua. Qui Nínive peperciſti, miſerére nobis. Allelúia. *duplicatur.*

Añã. Invocántes Dóminum, exclamémus; ut reſpiciat pópulum ſuum conculcátum & doléntem: & prótegat templum, ne ab impiis polluátur, & miſereátur nimis afflíctæ civitátis ſuæ. Allel. *dup.*

Añã. Dómine, miſerére noſtri, te expectávimus: eſto bráchium noſtrum in fortitúdi- ne, & ſalus noſtra in tẽpore tribula-

tiõnis, Dómine Deus noſter, Allelúia. *duplicatur.*

Añã. Convértere, Dómine, aliquántulum, & deprecáre ſuper ſervos tuos pro diébus & annis quibus vidimus mala: reſpice in ſervos tuos, & in ópera tua: & ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & dirige nos. Allel. *dup.*
Statio ad S. Irenæum, in ripa Rhodani; ſeu ad S. Blandinam.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. Miſerére nobis.

Súſcipe Deprecatiõnem noſtram. Qui ſedes ad dẽxteram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri. Agnus Dei.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces noſtras.

Ÿ. Exáudi Chriſte.

R. Miſerére nobis.

Ÿ. Exáudi Deus. R. Voces noſtras,

Sancte Sanctórum Deus. Miſerére nobis ij.

S. Epágate. Intercéde. pro nobis.

S. Zachária. Intercéde.

S. Marúre. Intercéde.

S. Attale. Intercéde.

S. Alexánder. Intercéde.

S. Póntice. Intercéde.

Sancte

S. Pothine. Intercède.
 S. Irenæe. Intercède. *dupl.*
 Sancta Blandina. Intercède
duplicatur
 Omnes sancti. Intercède.
 pro nobis. *duplicatur.*
 V. Exaudi Deus. R. Voces
 nostras.
 V. Conserva Christe.
 R. Principum nostrorum
 vitam.
 V. Exaudi Deus. R. Ora-
 tionem populi tui.
 Kyrie eleison. Christe
 eleison. Kyrie eleison.
 Orémus. *Oratio.*
Clamantium ad te, Dó-
 mine, quæsumus,
 preces dignanter exaudi:
 ut sicut Ninivitis in affli-
 ctione positis pepercisti;
 Intercedentibus Beatis Ire-
 neo & Bládina; ita &
 nobis in præsentí tribula-
 tione succurre. Per Dñm.
Procedendo ad Sanctum
Petrum Monialium dicun-
tur sequentes Antiphona.
Añã. Convertere Dómi-
ne. ut supra.
Añã. Immutemus hábi-
 tum in cinere & cilicio:
 jejunemus & ploremus an-
 te Dóminum, quia nul-
 tum misericors est dimít-
 tere peccata nostra Deus
 noster, Allelúia. *Dupl.*

Añã. Non in Justificatiõ-
 nibus nostris prosternimus
 preces ante faciẽ tuam,
 Dómine, sed in misera-
 tiõnibus tuis multis: pla-
 cáre, Dómine, fac: ne
 moreris propter temetíp-
 sum, Dómine Deus no-
 ster, Allelúia. *Dupl.*

Añã. Libera, Dómine,
 pópulum tuum de manu
 mortis, & plebem istam
 prótegat Dextera tua: ut
 viventes benedicámus te,
 Dómine Deus noster, Al-
 lelúia. *duplicatur.*

Añã. Propter peccata no-
 stra, Deus, commovisti
 terram, conturbasti eam;
 sana, Dómine, contritiõ-
 nes ejus, quóniam mota
 est, Allelúia. *duplicatur.*

Statio ad Sanctum Petrum
Monialium.

Agnus Dei, qui tollis pec-
 cata mundi. Miserere
 nobis.

Súscipe Deprecatiõnem
 nostram, Qui sedes ad
 Dexteram Patris.

Agnus Dei. Glória Patri.
 Agnus Dei.

V. Exaudi Deus. R. Voces
 nostras.

V. Exaudi Christe.

R. Miserere nobis.

V. Exaudi Deus.

R. Voces

℞. Voces nostras.

Sancte Sanctorum Deus.

Miserere nobis ij.

S. Mathia. Intercede pro nobis.

S. Simon. Intercede.

S. Thaddae. Intercede.

S. Jacobe. Intercede.

S. Matthae. Intercede.

S. Thoma. Intercede.

S. Bartholomae. Intercede.

S. Philippe. Intercede.

S. Joannes. Intercede.

S. Jacobe. Intercede.

S. Andrea. Intercede.

S. Annemunde. Intercede.

duplicatur.

℞. Petre. Intercede. *duplic.*

Omnes sancti. Intercedite

pro nobis. *duplic.*

ψ. Exaudi Deus. ℞. Voces

nostras.

ψ. Conserva Christe.

℞. Principum nostrorum

vitam.

ψ. exaudi Deus. ℞. Ora-

tionem populi tui.

Kyrie eleison. Christe

eleison. Kyrie eleison.

Orémus. *Oratio.*

Miserere jam, quæsumus

Domine, populo tuo; & continuis tribulationibus laborantem;

intercedente Beato Petro

Apóstolo tuo; céleri propitiatione lætificata. Per.

Pars Verna.

Procedendo ad Sanctum

Nicetium dicuntur sequentes Antiphona.

Añã. Propter peccata. ut supra.

Añã. Domine, imminuti

sumus propter peccata

nostra hodie: sed in anima

contrita, & spiritu

humilitatis suscipiamur:

& fac nobiscum secundum

mansuetudinem tuam,

quia non est confusio confidentibus in te, Alleluia.

duplicatur.

Statio ad Sanctum Nicetium, seu ad Ecclesiam

Apostolorum, & 48.

Martyrum.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.

Suscipe deprecationem nostram, Qui sedes ad dexteram Patris.

Agnus Dei. Gloria Patri.

Agnus Dei.

ψ. Exaudi Deus.

℞. Voces nostras.

ψ. Exaudi Christe.

℞. Miserere nobis.

ψ. Exaudi Deus.

℞. Voces nostras.

Sancte Sanctorum Deus.

Miserere nobis. *duplicat.*

S. Epagate. Intercede pro nobis.

S. Zachária.	Intercéde.	eam , nisi tu , Deus ;
S. Pothíne.	Intercéde.	Allelúia.
S. Irenæe.	Intercéde.	ψ. Plorans plorávi in no-
S. Blandína.	Intercéde.	cte : & lácrymæ ejus in
S. Joánnes.	Intercéde.	maxíllis ejus. Non.
S. Jacóbe.	Intercéde.	ꝛ. Sustinúimus pacem ,
S. Andréa.	Intercéde.	& non venit: quæsiuimus
S. Nicéti.	Intercéde. <i>dupl.</i>	bona , & ecce turbátio :
S. Petre.	Intercéde. <i>dupl.</i>	cognóuimus , Dómine ,
Omnes sancti.	Intercédi-	peccáta nostra. * Noli in
	te. <i>duplicatur.</i>	perpétuum oblivísci no-
ψ. Exáudi Deus.	ꝛ. Voces	stri , Allelúia. ψ. Peccá-
	nostras.	uimus cum Pátribus no-
ψ. Consérva Christe.		stris , injústè égimus ,
ψ. Principum nostrórum		iniquitatē fécimus. Noli.
vitam.		ꝛ. Deus , qui sedes super
ψ. Exáudi Deus.	ꝛ. Ora-	thronum , & júdicas æ-
	tionem pópuli tui.	quitátem , esto refúgium
Kyrie eléison. Christe		pauperum. * In tribulatió-
eléison. Kyrie eléison.		ne , quia tu solus labórem
Orémus.	<i>Oratio.</i>	& dolórem considéras ,
P Arce , Dómine , parce		Allelúia. ψ. Tibi derelí-
pópulo tuo : ut dignis		ctus est pauper : pupíllo
flagellatióibus castigá-		tu eris adjútor. In tribu-
tus ; Intercedente Beátó		latióne.
Petrô Apóstolô : in tua		ꝛ. Dómine Deus , propí-
miseratióne respíret. Per		rius esto pópulo tuo. *
Dóminum.		Et cōvérte tribulatióem
<i>Hic dicitur Nona & ce-</i>		nostrá in gáudium , Allel.
<i>lebratur Missa. In reáitu.</i>		ψ. Adjúva nos Deus salu-
<i>di untur Sequentia Res-</i>		táris noster , & propter
<i>pensoria.</i>		glóriam nóminis tui Dñe
ꝛ. Aspice , Dómine , quia		libera nos. Et convérte.
facta est desoláta civitas,		ꝛ. Salus nostra in manu
plena divítiis: sedet in tri-		tua est , Dómine : respí-
stítia Dómina géntium.		ciat super nos misericór-
Non est qui consolétur		dia tua. * Et secúri serviá-

mus tibi, Alleluia.

Ÿ. Adjúva nos Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos.

Quibus finitis dicitur Litania de quacunque Tribulatione, cætera ut supra.

O R D O

COMMENDATIONIS.

Animæ,

Primum dicuntur Litania breves in hunc modum.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleisó.

Sancta Maria, Ora pro eo
vel, ea.

Omnes sancti Angeli & Archangeli, orate pro eo

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus justorum, ora pro eo.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joannes Baptista, ora pro eo.

Omnes sancti Patriarchæ & Prophetæ. orate.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andrea, ora.

Sancte Joannes, ora.

Omnes sancti Apostoli, & Evangelistæ, orate.

Omnes sancti discipuli Domini orate pro eo.

Omnes sancti Innocentes, orate pro eo.

Sancte Stephane, ora.

Sancte Irenæe. ora.

Omnes sancti Martyres, orate pro eo.

Sancte Gregori. ora.

Sancte Augustine, ora.

Sancte Eucheri, ora.

Omnes sancti Pontifices & Confessores. orate.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Marcelle, ora.

Omnes sancti Monachi & Eremitæ, orate.

Sancta Maria Magdalena, ora pro eo.

Sancta Blandina, ora.

Omnes sanctæ Virgines & Viduæ, orate.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercedite pro eo.

Propitius esto, Parce ei Domine.

Propitius esto, Libera eum Domine.

Propitius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A periculo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inferni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestate diaboli, libera eum Domine.

Per nativitatem tuam, libera eum Domine.

Per crucem & passionem tuam, libera eum Domine.

Per mortem & sepulturam tuam, libera eum Domine.

Per gloriosam resurrectionem tuam, libera.

Per admirabilem ascensionem tuam, libera.

Per gratiam Spiritus sancti Paracleti. libera.

In die iudicij, libera.

Peccatores, Te rogamus audi nos.

Ut ei parcas, Te rogamus audi nos.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxietur dicuntur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficiscere anima christiana de hoc mundo, in nomine Dei Patris omnipotentis, qui te creavit: in nomine Jesu Christi Filij Dei vivi, qui pro te passus est: in nomine Spiritus sancti, qui in te effusus est: in nomine Angelorum & Archangelorum: in nomine Thronorum & Dominationum: in nomine Principatum & Potestatum: in nomine Cherubim & Seraphim: in nomine Patriarcharum

& Prophetarum: in nomine sanctorum Apostolorum & Evangelistarum: in nomine sanctorum Martyrum & Confessorum: in nomine sanctorum Monachorum & Eremitarum: in nomine sanctarum Virginum & omnium Sanctorum & Sanctarum Dei: hodie sit in pace locus tuus, & habitatio tua in sancta Sion. Per eundem Christum Dominum nostrum.

℟. Amen.

Oratio.

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secundum multitudinem miserationum tuarum peccatum poenitentium delles; & præteritorum criminum culpas veniam remissionis evacuas: respice propitius super hunc famulum tuum N. & remissionem omnium peccatorum suorum tota cordis confessione poscentem deprecatus exaudi. Renova in eo, piissime Pater; quidquid terrena fragilitate corruptum, vel quidquid diabolica fraude violatum est: & unitati corporis Ecclesiæ mem-

brum

brum redemptionis anne-
 Æte. Miserere Domine ge-
 mituum, miserere lacry-
 marum ejus: & non ha-
 bentem fiduciam, nisi in
 tua misericordia, ad tuæ
 sacramentum reconcilia-
 tionis admitte. Per Chri-
 stum Dominum nostrum.
 R. Amen.

Commando te omni-
 potenti Deo, charissi-
 me frater, & ei cujus es
 creatura, committo: ut,
 cum humanitatis debitum
 morte interveniente per-
 solveris, ad auctorem
 tuum, qui te de limo ter-
 ræ formaverat, revertaris.
 Eredienti itaque animæ
 tuæ de corpore splendi-
 dus Angelorum cœtus oc-
 currat: judex Apostolo-
 rum tibi senatus adve-
 niat: candidatorum tibi
 Martyrum triumphator
 exercitus obviet: liliata
 rutilantium te Confesso-
 rum turma circumdet: ju-
 bilantium te Virginum
 chorus excipiat: & beatæ
 quietis in sinu Patriarcha-
 sum te complexus astrin-
 gat: mitis atque festivus
 Christi Jesu tibi aspectus
 appareat, qui te inter assi-
 stentes sibi jugiter inte-

resse decernat, Ignores
 omne quod horret in te-
 nebris, quod stridet in
 flammis, quod cruciat in
 tormentis. Cedat tibi te-
 rrimus satanas cum sa-
 tellitibus suis: in adventu
 tuo te comitantibus An-
 gelis contremiscat, atque
 in æternæ noctis chaos
 immane diffugiat. Exur-
 gat Deus, & dissipentur
 inimici ejus: & fugiant
 qui oderunt eum, à facie
 ejus. Sicut deficit fumus,
 deficient: sicut fluit cera
 à facie ignis, sic pereant
 peccatores à facie Dei: &
 justī epulentur, & exul-
 tent in conspectu Dei.
 Confundantur igitur &
 erubescant omnes tarta-
 ræ legiones, & ministri
 satanæ iter tuum impedi-
 re non audeant. Libere
 te à cruciatu Christus, qui
 pro te crucifixus est. Libe-
 ret te ab æterna morte.
 Christus, qui pro te mori
 dignatus est. Constituat
 te Christus Filius Dei vivi
 intra paradisi sui semper
 amœna virentia, & inter
 oves suas te verus ille Pa-
 stor agnoscat. Ille ab om-
 nibus peccatis tuis te ab-
 solvat, atque ad dexteram

suā in electorum suorū te sorte constituat. Redemptorem tuum facie ad faciem videas, & præfens semper assistens, manifestissimam beatis oculis aspici s. veritat. m. Cōstitutus igitur inter agmina beatorum, contemplationis divinæ dulcedine potiaris in sæcula sæculorum. *R. Amen.*

Oratio.

Suscipe Domine servum tuum in locum sperandæ sibi salvationis à misericordia tua.

R. Amen.

Libera Domine animam servi tui ex omnibus periculis inferni, & de laqueis pœnarum, & ex omnibus tribulationibus.

R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Henoch & Eliam de communi morte mundi.

R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Noë de diluvio. *R. Amen.*

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldeo- rum. *R. Amen.*

Libera Domine animam

servi tui, sicut liberasti Job de passionibus suis.

R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Isaac de hostia, & de manu patris sui Abrahæ.

R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Lot de Sodomis, & de flamma ignis. *R. Amen.*

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Moysen de manu Pharaonis regis Ægyptiorum.

R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Daniele de lacu leonum. *R. Amen.*

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti tres pueros de camino ignis ardentis, & de manu regis iniqui. *R. Amen.*

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Susannam de falso crimine. *R. Amen.*

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti David de manu regis Saül, & de manu Goliæ.

R. Amen.

Libera Domine animam servi tui, sicut liberasti Petrum

Petrum

Petrum & Paulum de carceribus. R. Amen.

Et sicut beatissimam Theclam virginē & martyrem tuā de tribus atrocissimis tormentis liberasti, sic liberare digneris animam hujus servi tui, & tecum facias in bonis congaudere cælestibus.

R. Amen.

Oratio.

Commēdamus tibi Domine animam famuli tui N. precamurque te Domine Jesu Christe Salvator mundi, ut propter quam ad terram misericorditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non renuas: Agnosce Domine creaturam tuam, non à diis alienis creatam, sed à te solo Deo vivo & vero. quia non est alius Deus præter te, & non est secundum opera tua. Lætifica Domine animam ejus in cōspectu tuo, & ne memineris iniquitatum ejus antiquarum, & ebrietatum, quas suscitavit furor sive fervor mali desiderij. Licet enim peccaverit: tamen Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum non

negavit, sed credidit, & zelum Dei in se habuit, & Deum qui fecit omnia, fideliter adoravit.

Oratio.

Delicta juventutis, & dignorâtias ejus, quaesumus, ne memineris Domine: sed secundum magnam misericordiam tuā memor esto illius in gloria claritatis tuæ. Aperiātur ei cæli, collatentur illi Angeli. In regnum tuum Domine servum tuū suscipe. Suscipiat eum sanctus Michaël Archāgelus Dei, qui militiæ cælestis meruit principatum. Véniant illi obviam sancti Angeli Dei, & perdūcant eum in civitatem cælestem Jerusalem. Suscipiat eum beatus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cælestis traditæ sunt. Adjūvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiōnis. Intercēdat pro eo sanctus Joānes electus Dei Apóstolus, cui revelata sunt secreta cælestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus à Dōmino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercēdant pro eo omnes

sancti & electi Dei, qui pro Christi nomine tormenta in hoc sæculo sustinuerunt: ut vinculis carnis exitus pervenire mereatur ad gloriam regni celestis: præstante Domino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spiritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Si anxietur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini Domino quoniam bonus. 26. & totus Psalmus. Beati immaculati. per Horas distributus. 27.

Egressa autem anima, dicitur hoc R. Subvenite Sancti Dei, occurrite Angeli Domini: * Suscipientes animam ejus: * Offerentes eam in conspectu Altissimi. *Ps.* Suscipiat te Christus qui vocavit te, & in sinum Abrahamæ Angeli deducant te. Suscipientes. *Ps.* Requie æternæ dona ei Dñe: & lux perpetua luceat ei. Offerentes.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Postea, Pater noster. Secretò. X. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed

libera nos à malo. *Ps.* Requiem æternam dona ei Domine. *R.* Et lux perpetua luceat ei. *Ps.* A porta inferi. *R.* Erue Domine animam ejus. *Ps.* Requiescat in pace. *R.* Amen. *Ps.* Domine exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat. *Ps.* Dominus vobiscum: *R.* cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi Domine commendamus animam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi vivat; & quæ per fragilitatem humanæ conversationis peccata commisit: tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum.

BENEDICTIO MENSÆ

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedicite. & alij repetunt, Benedicite.

Deinde dicitur. Ps. Oculi omnium. *& alij prosequuntur.* In te sperant Dñe, & tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, & imple omne animal benedictione. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléisō. Christe eléison.

son. Kyrie eléison. Pater
noster. *secretò. ψ.* Et ne
nos indúcas in tentatióne.
R. Sed líbera nos à malo.

Posteà Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic Dómine nos,
& hæc tua dona, quæ
de tua largitate sumus
sumptúri. Per Christum
R. Amen.

Deinde Lector, Domne
jube benedicere. *Bened.*
Mensæ cæléstis partícipes
fáciat nos Rex æternæ
glóriæ. R. Amen.

Post prandium aguntur
gratia hoc modo dicto à Le-
ctore. Tu autem Dómine
miserére nostri. R. Deo
grátias. *omnes surgunt,*

Sacerdos incipit. ψ. Con-
fiteántur tibi Dñe ómnia
ópera tua. R. Et sancti tui
benedícant tibi. *ψ.* Glória.
Posteà Sacerdos absolutè
dicat:

Agimus tibi grátias
omnípotés Deus pro
univérſis beneficiis tuis:
Qui vivis & regnas in sæ-
cula sæculórum. R. Amen.

Deinde alternatim dicitur
Psal. Miserére. 70.

Vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum om-
nes Gentes: * laudáte

eum omnes pópuli:

Quóniam confirmata
est super nos misericórdia
ejus: * & veritas Dómini
manet in ætérnum.

Glória Patri.

Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison. *Sa-*
cerdos dicit, Pater noster.
ψ. Et ne nos indúcas in
tentatióne. R. Sed líbera
nos à malo. *ψ.* Dispérsit,
dedit paupéribus. R. Justí-
tia ejus manet in sæculum
sæculi. *ψ.* Benedícam Do-
minum in omni tēpore.

R. Semper laus ejus in ore
meo. *ψ.* In Dómino lau-
dábitur ánima mea. R. Au-
diant mansuéti, & lætén-
tur. *ψ.* Magnificáte Dó-
minum mecum. R. Et
exaltémus nomen ejus in
idípsum. *ψ.* Sit nomen
Dómini benedíctum.

R. Ex hoc nunc & usque
in sæculum.

Deinde sine Oremus.

Retribúere dignáre Dó-
mine ómnibus nobis
bona faciéntibus propter
nomen tuum, vitam ætér-
nam. R. Amen.

ψ. Benedícamus Dómino.
R. Deo grátias. *ψ.* Fidé-
lium ánime per miseri-
córdiam Dei requiescant

ia

in pace. R. Amen. Pater
noster. *secretò.*

Quo finito, dicit Sacer-
dos, Deus det nobis suam
pacem. R. Amen.

Ante cœnam Sacerdos be-
nedicturus mensam inci-
pit. Benedicite. & alij re-
petunt. Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit
✠. & alij proseguuntur.

EDent pãuperes, & satu-
rabuntur, & laudabunt
Dóminum, qui requirunt
eum: vivent corda eórum
in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. *secretò.* Et ne
nos. Orémus. Bénedic
Dómine. *ut suprã in pran-
dio.* cclxxij. Domne. iube.
Bened. Ad cœnam vitæ
atérnæ perdúcat nos Rex
atérnæ glóriæ. R. Amen.

In fine cœna dicitur ✠.
Memóriam fecit mirabí-
lium suórum miséricors
& miserátor Dñs: escam
dedit tíméntibus se.

Glória Patri.

Sacerdos dicat:

Benedictus Deus in do-
nis suis, & sanctus in
ómnibus opéribus suis:
Qui vivit & regnat in sæ-

cula sæculórum. R. Amen.

Deinde alternatim dicitur
Psalmus. Laudáte Dó-
minum omnes Gentes. Et
reliqua ut suprã. cclxxij.

Quando semel comeditur,
omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedi-
cendi mensam, & agendí
gratias, servatur omní
tempore præterquam die-
bus infra scriptis quibus
Versiculi & Psalmi tan-
tüm variantur.

In Nativitate Domini,
usque ad cœnam, Vigilia.
Epiphania exclusivè, dicitur
✠. Verbum caro factum
est, allelúia, Et habitávit
in nobis, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur ✠. Notum
fecit Dóminus, allel. Sa-
lutáre suum, allel. *Alia ut*
suprã, Psalmus. Cantá-
te ij. 131. *vel.* Laudáte
Dóminum omnes Gentes.
*qui Psalmus semper ad be-
neplacitum dici potest etiã*
in aliis solemnitatibus.

*In Epiphania, & per to-
tam octavam, ✠ Reges.*
Tharsis & insulæ múnera
*ófferent, allel. Reges Ara-
bum & Saba dona addú-
cent, allel. Glória Patri.*

In fine dicitur. ✠. Omnes.

de

de Saba venient, allelúia, Aurum & thus deferentes, allelúia. Glória Patri.

Psalmus. Deus iudicium tuum. 103.

Feria quinta in cœna Domini dicitur absolutè, & sine nota ψ. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

Deinde Pater noster. totum secretò. Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur, Domne jube nec, Tu autè. in fine repetitur ψ. Christus factus est. ut suprâ.

Posteà Psal. Miserere mei Deus. 70. Quo finito sine ψ. Glória Patri. *Secretò dicitur, Pater noster.*

Deinde Sacerdos dicit absolutè Orationem.

Oratio.

Respice, quæsumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dñs noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum.

Et non pronuntiat. Qui tecum. nec Fideium animæ. sed secretò dicitur. Pater noster. nec addit. Deus det nobis suam pacem.

In Parasceve eodem modo fit sicut in cœna Domini, sed additur ad vers. Christus factus est. Mortem autem crucis.

Sabbato sancto ad benedicendum mensam dicitur, Benedicite. & Benedicite. ψ. Vespere autem Sabbati, quæ lucescit in prima Sabbati, allelúia. Venit Maria Magdalène, & altera Maria, videre sepulchrum, allelúia. Glória Patri.

In fine repetitur ψ. Vespere autem. ut suprâ cum Glória Patri.

Psalmus. Laudate Dñm omnes gentes. eclxxiiij cū. Glória Patri. Kyrie eléisō. Christe eléison. Kyrie eléison. & alia ut suprâ in prima Benedictione. eclxxij

In die Pasche. & deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur ψ. Hæc dies quam fecit Dñs, allel. Exultemus & latemur in ea, allelúia.

Glória Patri.

In fine repetitur, Hæc dies quam fecit, cum Glória Patri. Psalmus. Confitemini. 26.

In Ascensione Dñi, usque ad Vigiliam Pœtecostes exclusivè.

clusivè, V. Ascendit Deus, in jubilatióne, allelúia, & Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur V. Ascendens Christus in altum, allelúia. Captivam duxit captivitatem, allel. Glória Patri. *Psalm.* Omnes Gentes plaudite manibus. 81. *vel* Laudate Dóminum. cclxxiiij.

In Pentecoste à Vigilia ejusdem inclusivè usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusivè. V. Spíritus Dómini replévit orbem terrarum, allelúia : & hoc quod continet omnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur V. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allel. Et cœpérunt loqui, allelúia. Glória Patri.

Psalmus. Magnus Dóminus. 81. *vel* Laudate. *ut suprâ.* cclxxiiij

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis, in plurali. *Antiphona.* In viam pacis.

Canticum Zacharia.

Lucæ 1. g

Benedictus Dñs Deus Israël : * quia visitavit, & fecit redemptiõnem plebis suæ :

Et crexit cornu salutis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui à sæculo sunt, Prophetarum ejus :

Salutem ex inimicis nostris, * & de manu omnium qui odérunt nos :

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * & memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviámus illi.

In sanctitate & justitia coram ipso : * omnibus diebus nostris.

Et tu puer Propheta Altissimi vocaberis : * præbís enim ante faciẽm Dómini parare vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus, * in remissió

remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos , oriens ex alto.

Illuminare his , qui in tenebris & in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona. In viam pacis & prosperitatis dirigat nos omnipotens & misericors Dominus : & Angelus Raphaël comitetur nobiscum in via , ut cum pace , salute , & gaudio revertamur ad propria. Kyrie eléisō. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster *Secretò* ✠. Et ne nos inducas in tentationē. *R.* Sed libera nos à malo. *ψ.* Salvos fac servos tuos : *R.* Deus meus sperantes in te. *ψ.* Mitte nobis Domine auxilium de sancto. *R.* Et de Sion tuere nos. *✠.* Esto nobis Domine turris fortitudinis. *R.* A facie inimici. *ψ.* Nihil proficiat inimicus in nobis. *R.* Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. *✠.* Benedictus Dñs

Pars Verna.

die quotidie. *R.* Prósperā iter faciat nobis Deus salutariū nostrorum. *ψ.* Vias tuas Domine demonstra nobis. *R.* Et sémitas tuas edoce nos. *ψ.* Utinam dirigantur viae nostrae. *R.* Ad custodiendas justificationes tuas. *ψ.* Erunt pravae in directa. *R.* Et áspera in vias planas. *✠.* Angelis suis Deus mandavit de te. *R.* Ut custodiant te in omnibus viis tuis, *ψ.* Domine exaudi orationem meā. *R.* Clamor meus ad te veniat. *ψ.* Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui filios Israël per maris médium sicco vestigio ire fecisti , quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti : tribue nobis quaesumus iter próspere , tempusque tranquillum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pèrgimus locum , ac demum ad aeternae salutis portum pervenire feliciter valeamus.

DEus , qui Abrahamam puerum tuum de Ur Chaldaeorum eductum ,

per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti : quæsumus , ut nos famulos tuos custodire digneris : esto nobis Dñe in prociactu suffragium , in via solatium , in æstu umbraculum , in pluvia & frigore tegumentum , in lassitudine vehiculum , in adversitate præsidium , in lubrico bâculus , in naufragio portus : ut te duce , quò tendimus , prospere perveniâmus , & demum incólumes ad propria redeâmus.

A Desto , quæsumus
Dómine , supplica-

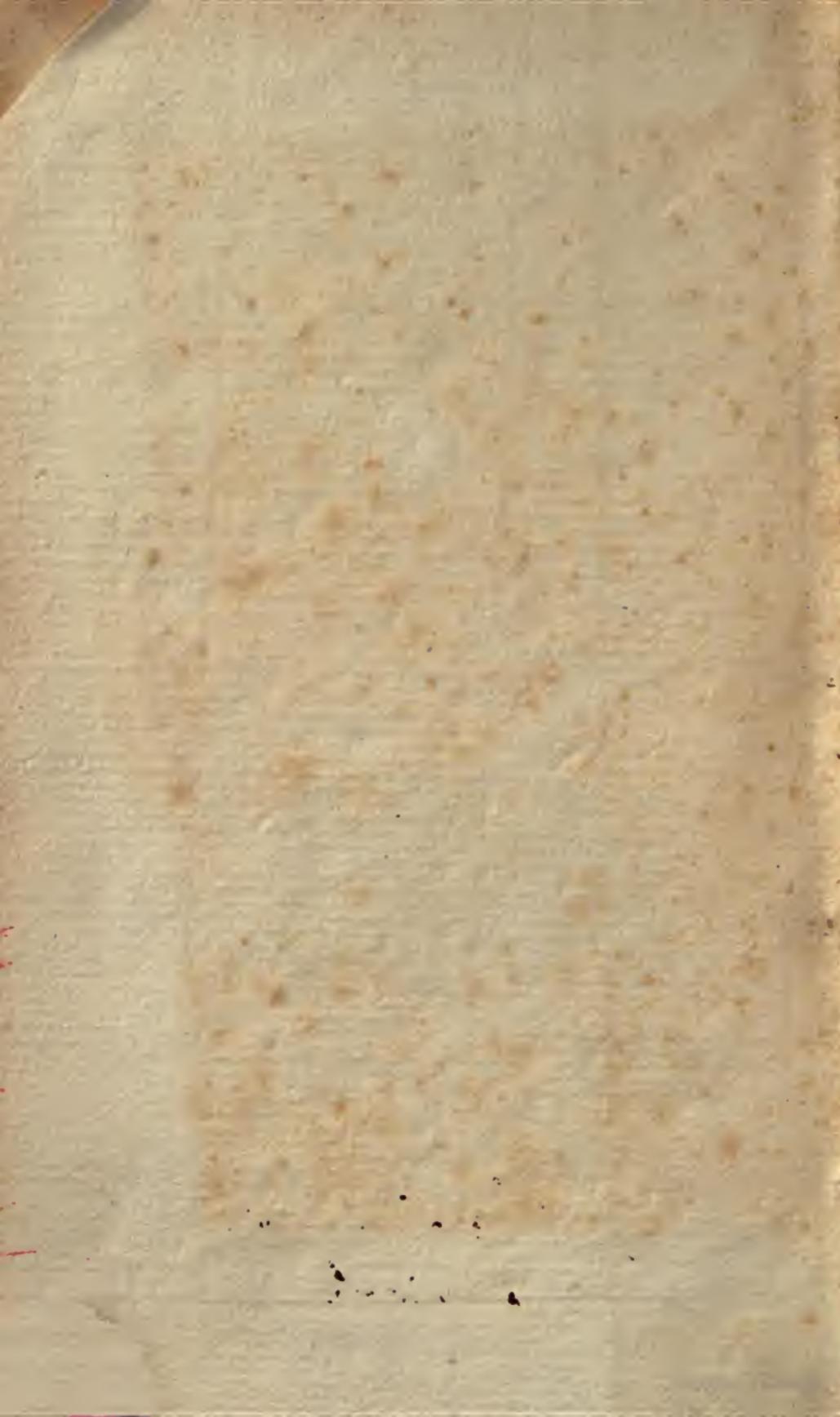
tionibus nostris : & viam famulorum tuorum in salutis tuæ prosperitate dispone : ut inter omnes via & vitæ hujus varietates tuo semper protegâmur auxilio.

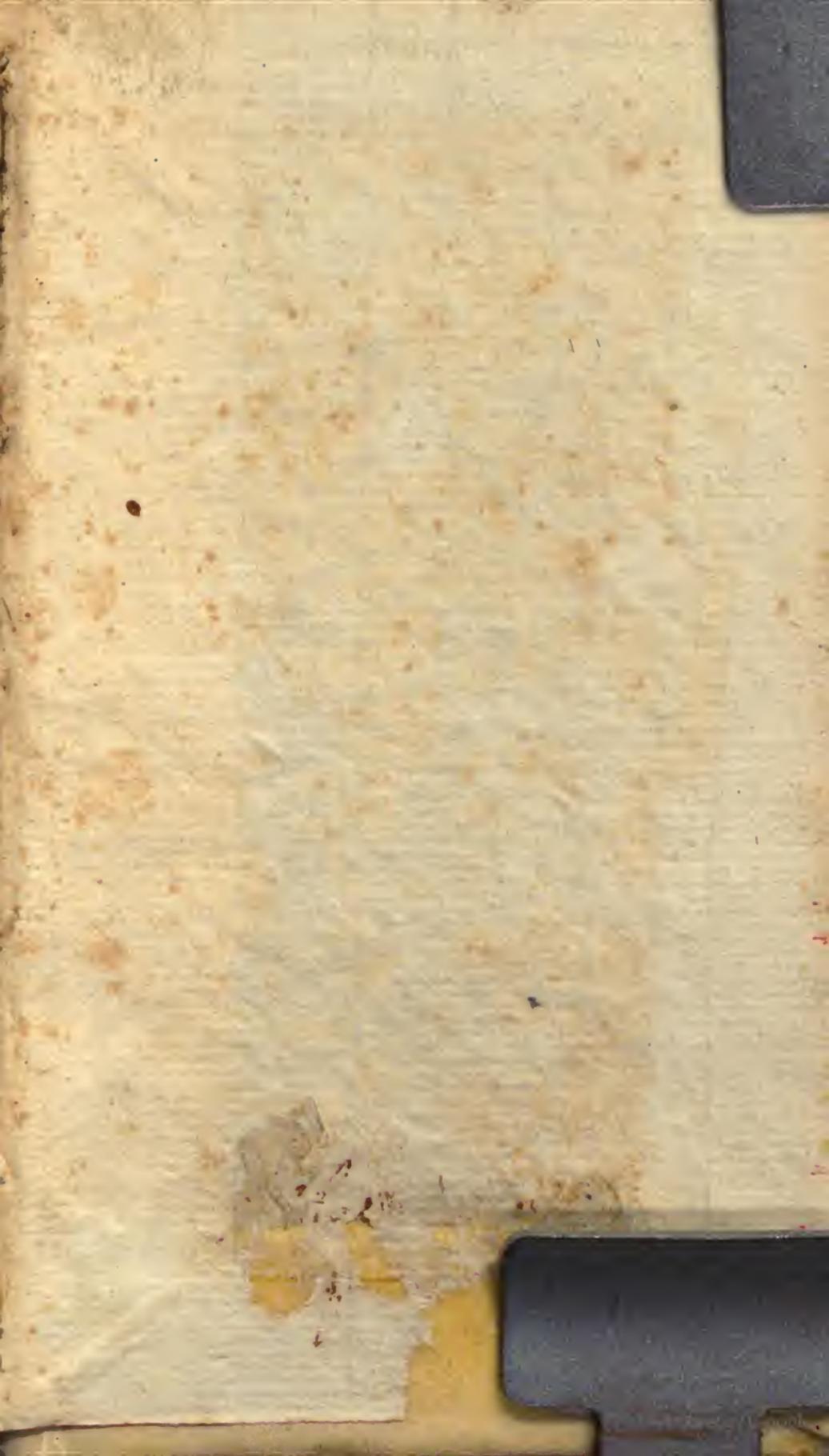
P Ræsta quæsumus omnipotens Deus : ut familia tua per viam salutis incêdat , & beati Joânnis Præcursoris hortamenta sectando , ad eum quem prædixit , secûra perveniat : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit , &c.

Ÿ. Procedâmus in pace.

Ꝟ. In nómine Dñi. Amen.

*image
not
available*